N XV ~~III~~ 150 E bibliotheca

(Ovo no Schoenlein)

Philol. o 253

g

M. K.

Elementarbuch
der
griechischen Sprache
für
Anfänger und Geübtere

von

Friedrich Jakobs.

Erster Theil.

Erster und zweyter Cursus.

Vierte verbesserte Ausgabe.

Jena,
bey Friedrich Frommann
1812.

6.

Vorrede zur ersten Auflage.

Da ich durch meinen Freund, Herrn Frommann, veranlaſst worden war, ein neues Lesebuch der griechischen Sprache auszuarbeiten, glaubte ich in einigen Stücken den Weg meiner Vorgänger verlassen zu müssen, um, so viel an mir läge, den Anfängern das Erlernen dieser Sprache zu erleichtern; die gerade in ihren Anfangsgründen mit den meisten Schwierigkeiten umgeben ist.

Diese Schwierigkeiten können nicht vermieden, aber sie können vermindert werden. Die gründliche Erlernung einer jeden Sprache fordert eine genaue Bekanntschaft mit den Elementen derselben; diese müssen also auch beym Erlernen der griechischen Sprache, und bey dieser ganz vorzüglich, dem Anfänger sorgfältig eingeprägt werden. Wer sich diese Mühe ersparen will, wird sich für das ganze übrige Studium eine unendliche und immer erneuerte Mühe aufsparen, und fast bey jedem Schritte Gelegenheit finden, seine eigene Trägheit oder die Nachlässigkeit seiner Lehrer anzuklagen.

Aber doch ist es billig, die Last so viel als möglich zu erleichtern, und, ohne der Gründlichkeit Eintrag zu thun, den Anfänger durch eine zweckmäſsige Methode für die unerlaſsliche Arbeit zu gewinnen. Diesem Grundsatze gemäſs wird man das Verfahren derer miſsbilligen müssen, die ihn sogleich zum Lesen führen, indem sie meynen, ihm die Elemente gelegentlich beyzubringen; auch wohl derer, die ihn nöthigen wollen, die Elemente der Sprache aus vorgelegten Beyspielen selbst abzuziehn, und sich die Grammatik selbst zu bilden. Der erste Weg führt zur Seichtigkeit; der andere ist unbeschreiblich ermüdend, und kann vielleicht kaum durch den geübtesten und eifrigsten Lehrer erträglich gemacht werden.

Die Uebung der Geisteskräfte mufs zwar allerdings bey dem jugendlichen Unterrichte die vornehmste Rücksicht seyn: aber doch besteht nicht alles darin; auch die Fertigkeit im Gebrauche des Erlernten mufs man zu befördern suchen. Das Kind soll, wo möglich, nichts ohne Ueberlegung thun; aber es zu nöthigen, alles durch Ueberlegung zu Stande zu bringen, würde ihm bald das Lernen, wie das Leben verleiden. In dieser Rücksicht thut die zuletzt erwähnte Methode zu wenig Genüge, und wenn sie auch, unter gewissen Umständen, bey einzelnen Individuen gelingen sollte, so wird sie doch in Schulen, bey einer gröfsern Anzahl von Lehrlingen, niemals mit Erfolg gebraucht werden können.

Kein Unterricht kann gedeihen, wenn er nicht Lust zum Lernen findet. Diese mufs bey Kindern erweckt und erhalten werden, nicht dadurch, wie manche wähnen, dafs man sie über die Vortheile eines beharrlichen Lernens belehrt, sondern dadurch, dafs man sie sogleich gewisse Vortheile geniefsen läfst. Auf eine ernste Weise kann diefs aber nur dadurch geschehn, dafs man sie in den Stand setzt, das Erlernte sogleich zweckmäfsig anzuwenden. Das jugendliche Alter will sein Ziel in der Nähe haben. Seine Laufbahn mufs oft getheilt werden; es mufs häufig siegen können, um endlich obzusiegen.

Diese Betrachtungen haben mich bey der Einrichtung des ersten Cursus des gegenwärtigen Buches geleitet. Wenn ähnliche Lesebücher schon gewisse grammatische Kenntnisse voraussetzen, so setzt das gegenwärtige nichts als die Kenntnifs der griechischen Buchstaben voraus. Wenn ein Knabe Lesen gelernt und sich die weibliche Form der ersten Declination nebst dem Artikel eingeprägt hat, so kann er schon mit Hülfe unsers Buchs hievon Gebrauch machen, und mit jedem Schritte, den er in der Grammatik vorwärts thut, auch in dem Buche weiter rücken. So scheint das trockne Gerippe der Paradigmen einen Körper zu gewinnen, und indem sich der Knabe seiner sichtbaren Fortschritte erfreut, übt er seine Beurtheilungskraft durch frühe Anwendung des Gelernten, und drückt es seinem Gedächtnisse fester ein. Beydes geschieht, ohne dafs er sich dabey einer sonderlichen Mühe bewufst wäre: die Mühe des Erlernens wird getheilt und dadurch vermindert; und ich würde mich sehr wundern, wenn er nicht zur Erlernung

eines jeden neuen Theils der Paradigmen mit frischem Eifer fortschreiten sollte.

Da ferner, meinen Erfahrungen nach, das Fortschreiten beym jugendlichen Unterrichte durch nichts so sehr befördert wird, als durch häufige Wiederholung derselben Dinge in den mannichfaltigsten Anwendungen, so habe ich in diesem Buche auch hierauf vorzüglich Rücksicht genommen. Der Inhalt der Sätze, aus denen der erste Cursus besteht, bietet die gröſste Abwechslung dar; die Art ihrer Zusammenstellung führt auf Wiederholung und Einheit.

Bey der Wahl dieser Sätze, welche sämmtlich aus alten Schriftstellern gezogen sind, muſste ich, bey meinem Plane, zunächst auf den grammatischen Zweck sehn; zugleich aber war ich darauf bedacht, hauptsächlich solche zu wählen, die durch ihren Inhalt die Kenntnisse des Lehrlings vermehren, oder ihm Gelegenheit zum Nachdenken geben möchten. Doch ist auch manches für die bloſse Unterhaltung eingeflochten. Jeder Satz bietet für sich einen vollständigen Sinn dar; oder wenn auch einige ihre Stelle nur ihrer grammatischen Beschaffenheit verdanken sollten, so werden dieser doch schwerlich mehr als ein Dutzend seyn. Geschmacklose, Gedanken - und Inhalt - leere Sätze wird man nicht finden. Denn obgleich das frühere Alter diesen Mangel nicht immer bemerkt, so ist es doch tadelhaft, wie in manchen Uebungsbüchern geschieht, an eine Kost zu gewöhnen, die man späterhin verschmähn und verachten müſste.

Man wird unter diesen Sätzen viele sogenannte Sentenzen finden. Ich weiſs, daſs der verstorbene Gedicke, in der Vorrede zu seinem griechischen Lesebuche, diese Lectüre für allzu trocken erklärte, und nur Geschichten für einen zweckmäſsigen Inhalt solcher Schulbücher hielt. Das Ansehn dieses trefflichen und einsichtsvollen Schulmanns nöthigt mir einige Worte zu meiner Rechtfertigung ab. Ich will nur gleich zum voraus gestehn, daſs ich an der Möglichkeit, meinen Plan auszuführen, verzweifelt seyn würde, wenn ich alle Sentenzen hätte ausschlieſsen sollen. Gerade in ihnen fand ich das meiste, was ich suchte, vereint: Kürze, Vollständigkeit des Sinns und verständigen Inhalt. Ihren Platz durch eben so brauchbare Stellen andrer Art zu ersetzen, würde mir sehr schwer, vielleicht ganz unmöglich geworden seyn.

Nun war ich aber auch keineswegs von der absoluten Unzweckmäſsigkeit der Sentenzen überzeugt. Ob sie dazu dienen können, in den Gemüthern der Knaben gute Gesinnungen zu befördern und eine Grundlage der Weisheit zu werden, will ich hier unerörtert lassen; der moralische Zweck mag ganz aus dem Spiele bleiben. Die Frage ist nur, ob sie in der That so verdrieſslich für Knaben sind, daſs man sie aus Schulbüchern verbannen müſste. Hier will ich nun gern einräumen, daſs eine lange und ununterbrochene Reihe von Sittensprüchen, wie alle Dinge von einerley Art, ermüdend sey; auch habe ich diesen Mangel, so viel mir möglich war, zu vermeiden gesucht; aber nicht alles ist der Jugend eben so ermüdend, als es dem Manne ist. Der Knabe, welcher noch nicht gelernt hat, seine kleinen Erfahrungen in treffende Worte zu fassen, wird sich leicht einer gut gesagten Bemerkung erfreuen, die ihn theils bekannter mit dem Leben macht, theils das, was er schon weiſs, auf eine anziehende und erleuchtende Weise näher vor die Augen bringt. Nun sind zwar nicht alle Sentenzen dieses Buchs gleich anziehend, aber doch viele, doch die mehresten. Und da überhaupt bey dem Gebrauche derselben der Inhalt die zweyte, ihre grammatische Brauchbarkeit die erste Rücksicht war, und die Aufmerksamkeit der Lehrlinge auf den letzten Umstand vorzüglich gerichtet werden sollte, so glaube ich, daſs, wenn auch der Inhalt nicht durchaus gleiche Unterhaltung gewährt, dieses doch kaum wahrgenommen, und der Nutzen der Sammlung selbst nicht im geringsten dadurch vermindert werden wird.

Was den Gebrauch derselben anbetrifft, so wird die Absicht des Herausgebers nicht schwer zu erkennen seyn. Das gewöhnliche Verfahren, wo man erst nach gänzlicher Beendigung der Elementar-Grammatik zu lesen anfängt, hat für den Lehrling den unvermeidlichen Nachtheil, daſs er durch die Nothwendigkeit, alle, oder doch die meisten Wörter analysiren zu müssen, unglaublich ermüdet wird, und dann doch, wegen der allzugroſsen Mannichfaltigkeit von Dingen, auf die er seine Aufmerksamkeit zu richten hat, verhältniſsmäſsig nur langsame Fortschritte macht. Auch kann es nicht fehlen, daſs manche Theile der erlernten Elementar-Grammatik dem Gedächtnisse entschwinden, ehe von ihnen Gebrauch gemacht werden kann, und also öfters, nicht

ohne Verdrufs des Lehrers und Lehrlings, wiederholt werden müssen. Vieles von diesen Nachtheilen wird hoffentlich durch den Gebrauch dieses Buches wegfallen. Die Knaben werden in jedem Satze nur die, durch gesperrte Schrift ausgezeichneten, Wörter, mit deren Form sie so eben durch die Grammatik bekannt gemacht worden, zu analysiren nöthig haben, während ihnen der Lehrer die übrigen ohne Analyse erklärt, so lange bis kein Wort mehr vorkömmt, das sie nicht aufzulösen im Stande wären. Da ihnen auf diese Weise die nämlichen Formen gleich hinter einander oft vor die Augen gebracht werden, so ist dadurch dem Vergessen auf das möglichste vorgebeugt. Doch sollte auch das blofs mechanische Wiederholen vermieden werden. Deshalb sind in besondern Abschnitten g e m i s c h t e B e y s p i e l e verschiedener Formen sowohl der Nenn- als Zeit-Wörter auf eine erläuternde Weise zusammengestellt worden. Die Abschnitte V. und XII. werden nicht nur zu mancherley belehrenden Vergleichungen Veranlassung geben, sondern zugleich vorzüglich brauchbar seyn, die Sicherheit der Kenntnisse eines jeden in den erlernten Formen daran zu prüfen und alles noch einmal einer gelegentlichen Wiederholung zu unterwerfen.

Wenn man vielleicht bemerken sollte, dafs doch nicht von allen Theilen der Nenn- und Zeit-Wörter Beyspiele gegeben worden, so mufs ich erinnern, dafs, wenn ich dieses hätte leisten w o l l e n und k ö n n e n, das Buch dadurch unnützerweise einen Umfang gewonnen haben würde, der es eben für den bestimmten Zweck unbrauchbar gemacht hätte. Der Schüler soll hier die Formen nicht kennen lernen, sondern nur an sie erinnert werden, vorzüglich in Rücksicht auf künftigen Gebrauch. Es kam also darauf an, vor allen Dingen dasjenige, was in den alten Schriftstellern am häufigsten vorkömmt, auch am meisten zu üben und einzuprägen; und gerade diesem Vortheil hätte bey dem Streben nach einer unnützen Vollständigkeit entsagt werden müssen. Die Mühe, die Paradigmen zu lernen, soll keinem erspart werden. Wenn also auch nur Eine Personalendung eines Temporis oder Modi vorkömmt, so wird diese hinreichen, auch an die übrigen zu erinnern, und der Lehrer wird diese Erinnerungen so oft fortsetzen, als er noch einige Ungewifsheit bey seinem Schüler bemerkt. Oft wird es nicht einmal nöthig seyn, sämmtliche Beyspiele zu lesen.

Dem aufgeweckten und aufmerksamen Knaben werden wenige genügen; andere werden sogar einer mehrmaligen Wiederholung bedürfen.

Um der Ermüdung auch durch das Aeufsere vorzubeugen, schien es gut, die Unterabtheilungen zu vervielfältigen. Hiebey ist meistentheils auch auf die Einheit des Inhalts — in grammatischer Beziehung — Rücksicht genommen worden.

Von dem zweyten Cursus hab' ich nur wenig zu sagen. Er ist in fünf Hauptabschnitte getheilt. Der erste ist vorzüglich für die Unterhaltung der Lesenden bestimmt, und da der letzte Abschnitt des ersten Cursus schon mehrere kleine Geschichten und Anekdoten enthält, so wird der Uebergang zum zweyten, den eine ganze Reihe von Erzählungen eröffnet, fast unmerklich seyn. Indem sie aber zunächst das Vergnügen befördern, und gleichsam eine Belohnung der ersten Mühe seyn sollen, können sie zugleich dienen, mit einer Menge berühmter Namen des griechischen Alterthums bekannt zu machen, und also den Lehrling zuerst in die griechische Welt einzuführen. Eben diefs soll durch die der Mythologie und Geographie gewidmeten Abschnitte befördert werden. Sachen, nebst den Worten, einzuprägen, mufs das stete Bestreben des jugendlichen Unterrichts seyn, und man mufs keine Zeit versäumen, die Knaben beym Erlernen der Sprache mit den Gegenständen bekannt zu machen, die ihnen zum Verständnifs der Alten unumgänglich nothwendig sind. Es schien mir deshalb nützlicher, statt Auszüge aus einzelnen Schriftstellern zu geben, wie in den meisten Chrestomathien geschieht, die Verwandtschaft des Inhalts zum Leitfaden der Anordnung zu wählen. Doch ist auch hierbey der Grundsatz der Mannichfaltigkeit nicht hintangesetzt, und das Vergnügen der Lesenden eben so sehr als ihre Belehrung erwogen worden. In dieser Rücksicht glaubte ich vornehmlich dasjenige auswählen zu müssen, was als auffallend und ungewöhnlich die Einbildungskraft beschäftigen konnte; auch die lucianischen Gespräche haben in dieser Absicht in dem mythologischen Abschnitte einen Platz erhalten. Denn obgleich, wie ein geistreicher Gelehrter sagt, ein grofser Theil des Salzes dieser Göttergespräche mit den Göttern selbst verflogen ist, so haben sie doch, nach meiner Erfahrung, für Kinder, denen die Hauptsachen der Mythologie

bekannt sind, allen Reiz einer anmuthigen Parodie. Daſs bey dem geographischen Abschnitte einige Charten der alten Welt gebraucht werden müssen, brauche ich nicht zu erinnern; aber mit ihrer Hülfe wird dieses Capitel hinreichend auf die künftige Lectüre der griechischen und römischen Geschichtschreiber vorbereiten. Der naturhistorische Abschnitt sollte vorzüglich eine angenehme Unterhaltung gewähren. Der Anhang der Briefe aber schien mir nützlich, um denen, welche bisher fast ausschlieſsend mit historischen Bruchstücken beschäftigt worden waren, etwas in einem ganz verschiednen Style vorzulegen. Auch werden die meisten dieser Briefe, vornehmlich die aus dem Alciphron, mit Vergnügen von Knaben gelesen werden.

Der dritte Cursus, welcher im künftigen Jahre erscheinen wird, ist vorzüglich der Geschichte gewidmet; zugleich aber wird er auch einige Proben der griechischen Beredsamkeit, und einige erlesne Bruchstücke philosophischen Inhalts liefern.

Gotha, im April 1805.

Vorrede zur zweyten Auflage.

Ich übergebe dieses Buch dem Publikum zum zweytenmal mit etwas gröſserer Zuversicht, als ich bey seiner ersten Bekanntmachung hegen konnte. Die Zweckmäſsigkeit desselben ist öffentlich anerkannt worden, und denkende Schulmänner haben der darinn befolgten Methode ihren Beyfall nicht versagt. So erfreulich mir dieses war, so hat es mich doch nicht gegen die Fehler meines Buches verblenden können; Fehler, die sich bey der Mühe des ersten Sammelns und der leidigen Eile des Drucks den Augen leicht entziehn, und späterhin mit Verdruſs erkannt werden. Diese, so viel in meinen Kräften stand, zu verbannen, und dem nützlich befundenen Buche eine gröſsere Vollkommenheit zu geben, ist bey dieser zweyten Auflage mein eifrigstes Bestreben gewesen.

Correcterer Druck, Entfernung des minder Zweckmäſsigen, Vermehrung brauchbarer Materialien, bequemere Anordnung des Gesammelten — dieſs sind die Punkte, durch die sich die gegenwärtige Auflage von der ersten unterscheidet. Einiges ist weggestrichen worden, wie z. B. die aus dem sogenannten Agathemer entlehnte Uebersicht der alten Geographie, die weder unterhaltend, noch genau genug war; die rhetorische Schilderung des thessalischen Tempe aus dem Aelian, die durch ihre sophistische Affectation allzu sehr von dem schlichten Stile der nächsten Umgebungen abstach; und im letzten Abschnitte mehrere Briefe des Libanius und andrer, aus dem nemlichen Grund. Dagegen sind fast alle Abschnitte mit belehrenden und anziehenden Zusätzen vermehrt worden, vornemlich der erste, dritte und vierte, wo es am nützlichsten und nöthigsten schien. Die Anekdoten der ersten Abtheilung, welche allzu bunt unter einander standen, sind unter bequeme Rubriken geordnet worden, die dem Sachgedächtnisse zu Hülfe kommen, und noch in mancher andern Rücksicht dienlich gefunden werden dürften. So gibt z. B. die Samm-

lung lakonischer Anekdoten, die jetzt neben einander stehn, ein Bild der Denkungsart und Sitten der Spartaner, welches der Lehrer leicht vollständig ausführen kann. Die lucianischen Gespräche sind vermehrt, und von den erzählenden Stellen abgesondert worden, theils um die Vermischung verschiedner Gattungen des Stils, welche niemals ohne Nachtheil ist, zu vermeiden, theils, ihre Lectüre selbst zu erleichtern.

In den Anmerkungen ist öftrer als bisher, und in dem Wortregister überall bey den unregelmäſsigen Zeitwörtern auf Buttmanns griechische Grammatik (Berlin 1805) verwiesen, auch überall, weil man dieses gewünscht hat, die Quelle eines jeden der aufgenommenen Artikel nachgewiesen worden.

Mit den hier getroffenen Einrichtungen wird es, wenn dieses Buch mehrere Auflagen erleben sollte, sein Bewenden behalten; welches ich ausdrücklich erinnere, damit die Furcht vor öftern Veränderungen im Wesentlichen der Einführung desselben nicht im Wege stehen möge.

Gotha, im September 1806.

Vorrede zur dritten Auflage.

Der Eingang, welchen dieses Buch in vielen gelehrten Schulen gefunden, hat eine neue Auflage nöthig gemacht; und diese Gelegenheit ist benutzt worden, es von einigen übrig gebliebenen Mängeln und Druckfehlern zu reinigen. Den Anführungen der Buttmannischen Grammatik ist die Seitenzahl der vierten Auflage von 1808 in Klammern beygefügt worden, um den Lesern auch den Gebrauch der dritten Auflage, die noch in so vielen Händen ist, zu lassen.

München, den 12ten Februar 1809.

Vorrede zur vierten Auflage.

Auch diese neue Auflage ist nicht ohne Verbesserungen geblieben. Die wenigen Druckfehler der vorigen sind sorgfältig getilgt, mehrere Anmerkungen, vornemlich in den ersten Abschnitten, beygefügt, und das Wortregister mit einer Anzahl von Wörtern, die bisher übersehen waren, vermehrt worden. Die schnelle Folge der Auflagen der Buttmannischen Grammatik hat in Rücksicht auf die Verweisungen abermals eine Veränderung nöthig gemacht. Die eingeklammerten Zahlen in dem Wortregister beziehen sich jetzt auf die vierte, die daneben gesetzten auf die fünfte Auflage, die im Jahr 1810 erschienen ist. In den Anmerkungen ist statt der Seitenzahlen der Paragraph und die Unterabtheilungen der Paragraphen angezeigt, welches bey der immer vermehrten Anhäufung dieser Unterabtheilungen nicht ohne Beschwerde beym Aufsuchen, aber doch die einzige mögliche Auskunft war, wenn den Lehrlingen mehrere Ausgaben nutzbar bleiben sollten. Es wäre indeſs sehr zu wünschen, daſs der verdienstvolle Verfasser dieser Grammatik bey den künftigen Auflagen ein Mittel finden möchte, eine gröſsere Uebereinstimmung in ihren Abtheilungen zu erhalten, und das Nachschlagen, das bey Vermehrung ihres Inhalts immer schwieriger wird, zu erleichtern.

Gotha den 28sten Nov. 1811.

Erster Cursus.

Grammatische Uebungen.

I.

Erste Declination.

1. Ἡ μέθη μικρὰ μανία ἐστί [1]. — Πολλάκις βραχεῖα [2] ἡδονὴ μακρὰν τίκτει [3] λύπην. — Φίλει [4] τὴν παιδείαν, σωφροσύνην, φρόνησιν, ἀλήθειαν, οἰκονομίαν, τέχνην, εὐσέβειαν. — Βίων ἔλεγε [5] τὴν φιλαργυρίαν εἶναι [6] μητρόπολιν [7] πάσης [8] κακίας. — Οὐ πενία λύπην ἐργάζεται [9], ἀλλ' [10] ἐπιθυμία. — Ὡς συμπόσιον χωρὶς ὁμιλίας, οὕτως πλοῦτος χωρὶς ἀρετῆς οὐδὲν [11] ἡδονῆς ἔχει [12].

[1]) ist. εἰμί. [2]) βραχύς, εῖα, ύ. [3]) τίκτω. [4]) liebe. φιλέω. [5]) λέγω. [6]) sey. εἰμί. accusativus c. infinitivo. [7]) μητρόπολις. [8]) πᾶς, πᾶσα, πᾶν. [9]) ἐργάζομαι. [10]) ἀλλά. [11]) οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν. οὐδὲν ἡδονῆς, kein Vergnügen. [12]) ἔχω.

2. Αἱ κτήσεις [1]) τῆς ἀρετῆς μόναι βέβαιαί εἰσιν [2]). — Ἡ παιδεία ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις κόσμος ἐστίν [3]), ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγή. — Πασῶν [4]) τῶν ἀρετῶν ἡγεμών ἐστιν [3]) ἡ εὐσέβεια. — Προσήκει [5]) τοῖς ἀθληταῖς τὸ σῶμα ἀεὶ γυμνάζειν.

— Κλεινότατον[6]) ἦν[7]) ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς[8]) ἄγαλμα, Φειδίου ἔργον. — Μετὰ τὸν Αἰνείου θάνατον, Ἀσκάνιος τὴν βασιλείαν παρέλαβεν[9]). — Ὁ Λῖνος παῖς ἦν[7]) Ἑρμοῦ καὶ Μούσης Οὐρανίας. — Ἡ Ἰωνικὴ φιλοσοφία ἤρξατο[10]) ἀπὸ Θαλοῦ, ἡ Ἰταλικὴ ἀπὸ Πυθαγόρου.

[1]) ἡ κτῆσις. [2]) sind. εἰμί. [3]) ist. εἰμί. [4]) πᾶς, πᾶσα, πᾶν. [5]) προσήκει μοι. es geziemt mir. ich muſs. [6]) sehr berühmt. κλεινός, ή, όν. [7]) war. εἰμί. [8]) Ζεύς, Διός. [9]) παραλαμβάνω. [10]) ἄρχω.

3. Νουμᾶς Πίστεως καὶ Τέρμονος[1]) ἱερὸν ἱδρύσατο[2]). — Ἡ νέα Καρχηδὼν[3]) κτίσμα ἐστὶν Ἀσδρούβα, τοῦ δεξαμένου[4]) Βάρκαν, τὸν Ἀννίβα πατέρα[5]). — Τὸ τάλαντον τὸ Βαβυλώνιον[6]) δύο καὶ ἑβδομήκοντα μνᾶς Ἀττικὰς δύναται[7]). — Ἐπὶ κορυφῇ τῆς ἄκρας Σουνίου[8]) ναός ἐστιν Ἀθηνᾶς Σουνιάδος[9]).

[1]) Πίστις und Τέρμων, *Fides* und *Terminus*, Nahmen römischer Gottheiten. [2]) ἱδρύω. [3]) Neu-Karthago in Hispanien. [4]) δέχομαι. [5]) πατήρ. [6]) so viel als τὸ βαβυλώνιον τάλαντον. [7]) gilt, ist werth. δύναμαι. [8]) des Vorgebirges Sunium in Attika. [9]) Σουνιάς.

II.

Zweyte Declination.

1. Ὁ θυμὸς ἀλόγιστος[1]). — Ὁ πλοῦτος θνητός[1]), ἡ δόξα ἀθάνατος. — Ὁ λόγος τῆς ψυχῆς εἴδωλόν ἐστι. — Δειλὸν ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν[1]). — Ὁ Πήγασος ἵππος ἦν[2]) πτηνός. — Ἡ

Αἴγυπτος δῶρόν ἐστι τοῦ Νείλου. — Μὴ κατόκνει [3]) μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι [4]) πρὸς τοὺς διδάσκειν [5]) τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους [6]). — Οἱ Ἡρακλέους ἔκγονοι κατῆλθον [7]) εἰς τὴν Πελοπόννησον.

[1]) ἐστὶ scil. [2]) war. εἰμί. [3]) κατοκνέω. [4]) πορεύομαι. [5]) διδάσκω. [6]) ἐπαγγέλλομαι. Man verbinde: πρὸς τοὺς ἐπαγγ. (zu denen, welche verheiſsen) διδάσκειν χρ. τι. [7]) κατέρχομαι.

2. Οἱ Αἰγύπτιοι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην θεοὺς εἶναι [1]) λέγουσιν [2]). — Ὁ Ἄρης μισεῖ [3]) τοὺς κακούς. — Οἱ Πυγμαῖοι τοῖς γεράνοις πολεμοῦσι [4]).

[1]) *esse*. εἰμί. accus. c. infinit. [2]) λέγω. [3]) μισέω. [4]) πολεμέω.

3. Λύκω καὶ ἵππω συννόμω ἐστόν [1]). λέαινα δὲ καὶ λέων οὐ τὴν αὐτὴν [2]) ἴασιν [3]). — Ἡ ὀργὴ καὶ ἡ ἀσυνεσία, δύω μεγίστω [4]) κάκω, πολλοὺς [5]) ἀπώλεσαν [6]). — Ὁ Ζεῦξις ἐποίησεν [7]) Ἱπποκένταυρον, ἀνατρέφουσαν [8]) παιδίω Ἱπποκενταύρω διδύμω, κομιδῆ νηπίω.

[1]) sind. εἰμί. [2]) scil. ὁδόν. nicht desselben Wegs, nicht zusammen. [3]) gehn. εἶμι. [4]) μέγας, γάλη, γα. [5]) πολύς, πολλή, πολύ. [6]) ἀπόλλυμι. [7]) ποιέω. [8]) ἀνατρέφω.

4. Οἱ τὰ ἄκρα τοῦ Ἄθω ἐνοικοῦντες [1]) μακροβιώτατοι εἶναι λέγονται [2]). — Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψε [3]) κρυπτόμενον [4]). — Κάτοπτρον εἴδους [5]) χαλκός ἐστ' [6]), οἶνος δὲ νοῦ. — Ἀνδρὸς [7]) οἶνος ἔδειξε [8]) νόον.

[1]) οἱ ἐνοικοῦντες, diejenigen, welche .. be-

wohnen. ἐνοικέω. ²) esse dicuntur. λέγω. ³) ἐκκαλύπτω. ⁴) κρύπτω. Man verb. ὀργὴ πολλ. ἔξεκ. νόον κρυπτόμενον ἀνθρώπων. ⁵) εἶδος. ⁶) ἐστί. Man verb. χαλκός ἐστι κάτ. εἴδους. ⁷) ἀνήρ. ⁸) δείκνυμι. pflegt zu offenbaren.

5. Ἐν Ἔρυκι ¹) τῆς Σικελίας ¹*), Ἀφροδίτης νεώς ἐστιν ἅγιος, ἐν ᾧ ²) πολὺ πλῆθος ³) περιστερῶν ⁴) τρέφεται ⁵). — Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ, κατεσκεύασεν ⁶) Ὁμήρῳ νεών. — Αἱροῦνται ⁷) οἱ λαγῷ ὑπὸ ἀλωπέκων ⁸), τότε ⁹) μὲν δρόμῳ, τότε ⁹) δὲ τέχνῃ. — Ἐν τῇ Σάμῳ τῇ Ἥρᾳ πλείστους ¹⁰) ταῶς ἔτρεφον ⁵), καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Σαμίων ταὼς ἦν.

¹) Ἔρυξ. ¹*) πόλει scil. ²) ὅς, ἥ, ὅ. ³) eine grofse Menge, πολύς, πολλή, πολύ. ⁴) περιστερά. ⁵) τρέφω. ⁶) κατασκευάζω. ⁷) αἱρέω. ⁸) ἀλώπηξ. ⁹) bald — bald. ¹⁰) πολύς.

III.

Dritte Declination.

1. Ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ¹). — Ὁ δειλὸς τῆς πατρίδος προδότης εστίν. — Ἄδωνις ἔτι παῖς ὢν ²), Ἀρτέμιδος χόλῳ ἐν θήραις ³) ὑπὸ συὸς ἐπλήγη ⁴). — Πρόκνη ἐγένετο ⁵) ἀηδών, Φιλομήλα χελιδών, Τηρεὺς ἐγένετο ⁵) ἔποψ. — Ὁ ἐλέφας τὸν δράκοντα ὀῤῥωδεῖ ⁶). — Γλαῦκος, ἔτι νήπιος ὑπάρχων ⁷), μῦν διώκων ⁸), εἰς μέλιτος πίθον πεσὼν ⁹) ἀπέθανεν.

¹) ist. φύω. ²) als er noch ein Knabe war. ὢν von εἰμί. ³) auf der Jagd. ⁴) πλήττω. ⁵) γίνομαι. ⁶) ὀῤῥωδέω. ⁷) ὑπάρχω. ⁸) διώκω. ⁹) πίπτω.

2. Διεσπάσαντο ¹) τὸν Πενθέα αἱ Μαι-

νάδες, καὶ αἱ Θρᾶτται τὸν Ὀρφέα, καὶ τὸν Ἀκταίονα αἱ κύνες. — Οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες θεῶν εἰκόνες εἰσίν [2]). — Τὴν Ἰταλίαν ᾤκησαν [3]) πρῶτοι Αὔσονες αὐτόχθονες. — Ἅπαντες [4]) οἱ λέοντές εἰσιν [2]) ἄλκιμοι.

[1]) διασπάω. [2]) sind. εἰμί. [3]) οἰκέω. [4]) ἅπας, ἅπασα, ἅπαν.

3. Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσιν [1]). — Ὁ ὄρτυξ ἡδύφωνος καὶ μαχητικός [2]). — Οἱ Φοίνικες τῷ Ἡρακλεῖ ὄρτυγας ἔθυον [3]). — Οἱ πέρδικες ἐν τῇ Ἀττικῇ εὔφωνοι, οἱ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ ἰσχνόφωνοι ἦσαν [4]). — Ἡ παροιμία λέγει [5]), παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι [6]). — Παλαιὸς μῦθος λέγει [5]), τοὺς Μυρμιδόνας ἐκ μυρμήκων ἄνδρας γεγονέναι [6]).

[1]) κοιλαίνω. [2]) ἐστὶ sc. [3]) θύω. [4]) waren. εἰμί. [5]) λέγω. [6]) γίγνομαι oder γίνομαι. accus. c. infinit.

4. Οἱ Νομάδες τῶν Λιβύων [1]) οὐ ταῖς ἡμέραις [2]), ἀλλὰ ταῖς νυξὶν ἀριθμοῦσι. — Περίανδρος ἐρωτηθείς [3]), τί μέγιστον [4]) ἐν ἐλαχίστῳ, εἶπε, φρένες ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου. — Γνώμη κρείσσων [5]) ἐστὶν ἢ ῥώμη χερῶν [6]). — Εὐωδία καὶ μῦρον γυψὶν αἰτία [7]) θανάτου. — Γυναιξὶ [8]) κόσμον ἡ σιγὴ φέρει [9]). — Χαλεπόν ἐστι λέγειν πρὸς γαστέρα, ὦτα [10]) οὐκ ἔχουσαν [11]).

[1]) Die Nomaden der Libyer st. die libyschen Nomaden. [2]) nach. [3]) ἐρωτάω. [4]) μέγας. [5]) besser, mächtiger. ἀγαθός. [6]) χείρ. [7]) ἐστὶ. sc. [8]) γυνή. [9]) bringt. φέρω. [10]) οὖς. [11]) ἔχω.

5. Ἥφαιστος τὼ πόδε [1]) χωλὸς ἦν [2]). —

Ἡ Μήδεια γράφεται 3) τὼ παῖδε δεινὸν ὑποβλέπουσα 4)· ἔχει 5) ξίφος ἐν χερσί, τὼ δ' ἀθλίω καθῆστον 6) γελῶντε 7), μηδὲν 8) τῶν μελλόντων 9) εἰδότε 10), καὶ ταῦτα 11) ὁρῶντε 12) τὸ ξίφος ἐν ταῖν χεροῖν τῆς μητρός.

1) πούς. an den Füfsen. 2) war. εἰμί. 3) γράφω. 4) ὑποβλέπω. 5) ἔχω. 6) κάθημαι. 7) γελάω. 8) μηδείς, δεμία, δέν. 9) τὰ μέλλοντα. das Zukünftige. 10) wissend, ahndend. εἴδω. 11) obgleich. 12) ὁράω.

IV.

Zusammengezogne Declination.

1. Ἡ Φρόνησις μέγιστόν 1) ἐστιν ἀγαθόν. — Ἡ Φύσις ἄνευ μαθήσεως τυφλόν 2), ἡ δὲ μάθησις ἄνευ φύσεως ἐλλιπές 2). — Πόλεως ψυχὴ οἱ νόμοι 3). — Οὐκ ἔστιν οὐδὲν 4) κρεῖσσον ἢ νόμοι πόλει. — Ἀρίστιππος ἔφη 5) πρὸς τὸν ἀδελφόν· μέμνησο 6), ὅτι τῆς μὲν διαστάσεως σὺ ἦρξω 7), τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ.

1) μέγας. 2) χρῆμά ἐστι scil. 3) scil. εἰσί. 4) οὐδὲν nach der Negation οὐ st. τι. Oder die erste Negation wird als gar nicht vorhanden angesehn. 5) sagte. φημί. 6) erinnere dich. μιμνήσκω. 7) ἄρχω.

2. Ἡ ὑδραυλὶς Κτησιβίου ἐστὶν εὕρημα, Ἀλεξανδρέως, κουρέως τὴν τέχνην 1). — Ὁμονοούντων 2) ἀδελφῶν συμβίωσις παντὸς τείχους ἰσχυροτέρα. — Ἤθους βάσανός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος. — Πελίαν, τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς υἱὸν, ἵππος ἔθρεψεν 3). —

Ἀπόλλων, ὁ Διὸς καὶ Λητοῦς παῖς, ὅτε τὸν Πύθωνα[4]) κατετόξευσεν[5]), ἦλθεν[6]) εἰς Δελφοὺς καὶ παρέλαβε[7]) τὸ μαντεῖον τῆς Γῆς. — Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔσῃ[8]), ἐὰν πρῶτον ἄρξῃς[9]) σαυτὸν αἰδεῖσθαι[10]).

[1]) seiner Kunst nach. [2]) ὁμονοέω. [3]) τρέφω. [4]) Python, der Nahme eines Drachen, welcher das delphische Orakel bewachte. [5]) κατατοξεύω. [6]) ἔρχομαι. [7]) παραλαμβάνω. [8]) du wirst seyn. εἰμί. [9]) ἄρχω. [10]) αἰδέομαι.

3. Οἱ ὄφεις τὸν ἰὸν ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἔχουσιν[1]). — Ὁ Παρνασσὸς μέγα καὶ σύσκιον ὄρος ἐστίν. — Ἐν Βοιωτίᾳ δύο εἰσὶν[2]) ἐπίσημα ὄρη, τὸ μὲν[3]) Ἑλικὼν καλούμενον[4]), ἕτερον δὲ Κιθαιρών. — Ὁ Νεῖλος ἔχει[5]) παντοῖα γένη ἰχθύων. — Κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἀεὶ φέρει[6]). — Λιμὸς μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφυ[7]). — Ξίφος τιτρώσκει[8]) σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος. — Δημήτριος ὁ Πολιορκήτης[8*]) βίᾳ ᾕρει[9]) τὰς πόλεις, κατασείων τὰ τείχη, Τιμόθεος δὲ πείθων. — Ἐγένετο[10]) κατὰ τοὺς Τιβερίου χρόνους ἀνήρ τις Ἀπίκιος, ἀφ' οὗ[11]) πλακούντων γένη πολλὰ Ἀπίκια ὀνομάζεται[12]). — Τίμα[13]) τοὺς γονεῖς. — Αἰακὸς τὰς κλεῖς τοῦ ᾅδου φυλάττει[14]). — Οἱ πολύποδες[15]) ἐλλοχῶσι[16]) τοὺς ἰχθῦς. — Ἀνάχαρσις τὴν ἄμπελον εἶπε[17]) τρεῖς φέρειν[18]) βότρυς· τὸν πρῶτον, ἡδονῆς· τὸν δεύτερον, μέθης· τὸν τρίτον, ἀηδίας.

[1]) ἔχω. [2]) sind. εἰμί. [3]) der eine. [4]) καλέω. [5]) ἔχω. [6]) φέρω. Vgl. 12. [7]) ist. φύω. [8]) τιτρώσκω. [8*]) der Sohn des Antigonos, eines der Nachfolger Alexanders des Gr. — Timotheos, ein atheniensischer

Feldherr. 9) αἱρέω. 10) γίνομαι. 11) ἀπό. ὅς, ἥ, ὅ. 12) ὀνομάζω. das neutr. plur. hat den Singul. des Verbi bey sich. 13) τιμάω. 14) φυλάττω. 15) πολύπους. 16) ἐλλοχάω. 17) εἰπεῖν. 18) φέρω.

V.

Gemischte Beyspiele von allen Declinationen.

1. Πόνος εὐκλείας πατήρ.*) — Εὔκλειαν ἔλαβον[1]) οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων. — Ψυχῆς νοσούσης[2]) ἐστὶ φάρμακον λόγος. — Χαλεπὸν[2*]) τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος. — Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος παῖς ἦν[3]) Ἴναχος, ἀφ' οὗ[4]) ποταμὸς ἐν Ἄργει Ἴναχος καλεῖται[5]). — Οὔτε τὸν ἄῤῥωστον ὠφελεῖ[6]) ἡ χρυσῆ κλίνη, οὔτε τὸν ἀνόητον ἡ ἐπίσημος εὐτυχία.

) ἐστι sc. 1) λαμβάνω. 2) νοσέω. Man verbinde: λόγος ἐστι φάρμ. ψυχ. νοσ. 2) χαλεπὸν ist Beywort von βάρος. 3) war. εἰμί. 4) S. IV. 3. 11. 5) καλέω. 6) ὠφελέω.

2. Οἱ τέττιγες σιτοῦνται[1]) τῆς δρόσου. — Δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ συνέσιος οὐκ ἀσφαλέα κτήματα. — Ἀγαθοκλέους ἐκλελοιπότος[2]), πάντα ἐν Σικελίᾳ μεστὰ ἦν[3]) στάσεως καὶ ἀναρχίας.

Ἐκ νεφέλης φέρεται[4]) χιόνος μένος[5])
ἠδὲ χαλάζης,
Βροντὴ δ' ἐκ λαμπρᾶς ἀστεροπῆς
φέρεται[4]),
Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται[6]).

— Ἡ τῶν βροτῶν φύσις καὶ νόσων ἥττων[7]), καὶ γήρως, καὶ ἡ μοῖρα ἀπαραίτητος[7]).

[1]) σιτέομαι. [2]) da Agathokles (der Tyrann von Syrakus) gestorben war. ἐκλείπω. [3]) war. εἰμί. [4]) stürzt sich. φέρω. [5]) die Kraft des Schnees st. die Menge. [6]) ταράσσω. [7]) ἐστὶ sc.

3. Ἄργος ὁ πανόπτης ὀφθαλμοὺς εἶχε[1]) ἐν παντὶ τῷ σώματι. — Κλεάνθης ἔφη[2]), τοὺς ἀπαιδεύτους μόνῃ τῇ μορφῇ τῶν θηρίων διαφέρειν[3]). — Ἀνάχαρσις ὀνειδιζόμενος[4]), ὅτι Σκύθης ἐστίν, εἶπε, τῷ γένει, ἀλλ' οὐ τῷ τρόπῳ[5]). — Ἐξῆν[6]) καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ ζῆν[7]) καὶ βασιλεύειν[8]) τῶν Μυρμιδόνων, καὶ τῷ Νέστορι ἐν Πύλῳ ἐν εἰρήνῃ ἄρχειν[9]), καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ οἴκοι μένειν[10]), ἢ παρὰ Καλυψοῖ ἐν ἄντρῳ καταῤῥύτῳ καὶ κατασκίῳ, ἀγήρῳ ὄντι[11]) καὶ ἀθανάτῳ· ἀλλ' οὐχ εἵλετο[12]) ἀθάνατος εἶναι[13]), ἀργὸς ὢν[14]), καὶ μηδὲν χρώμενος[15]) τῇ ἀρετῇ. — Δεῖ[16]) τοὺς νέους κοσμιότητι χρῆσθαι[17]) ἐν πορείᾳ καὶ σχήματι καὶ περιβολῇ. — Ἡρακλῆς τῇ χολῇ τῆς Λερναίας ὕδρας τοὺς ὀϊστοὺς ἔβαψεν[18]). — Ἀκρίσιος τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Δανάην μετὰ τοῦ παιδὸς Περσέως ἐν λάρνακι εἰς θάλασσαν ἔῤῥιψεν[19])· ἡ δὲ λάρναξ προσηνέχθη[20]) Σερίφῳ τῇ νήσῳ.

[1]) ἔχω. [2]) φημί. [3]) διαφέρω. accus. c. infinit. [4]) ὀνειδίζω. [5]) Σκύθης εἰμί. sc. [6]) ἔξεστι. licet. [7]) ζάω. [8]) βασιλεύω. [9]) ἄρχω. [10]) μένω. [11]) ὢν von εἰμί. wird hier nicht übersetzt. [12]) αἱρέομαι. [13]) zu seyn. εἰμί. [14]) in Trägheit. [15]) ohne Gebrauch zu machen.

χράομαι. [16]) *oportet.* [17]) *modestia uti.* sittsam seyn. Sittsamkeit zeigen. [18]) βάπτω. [19]) ῥίπτω. [20]) προςφέρω.

4. Ποθεῖ [1]) ἄνθρωπος νύκτα μεθ' [2]) ἥλιον, καὶ λιμὸν μετὰ κόρον, καὶ δίψαν μετὰ μέθην· κἂν [3]) ἀφέλῃς [4]) αὐτοῦ τὴν μεταβολήν, λύπην τὴν ἡδονὴν ποιεῖς [5]). — Ἡρακλῆς ἔλαβε [6]) παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἡφαίστου δὲ θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον. — Ὦ Ζεῦ, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἀπόλλον, δότε [7]) μοι ἀρετὴν ψυχῆς, καὶ ἡσυχίαν βίου, καὶ ζωὴν ἄμεμπτον, καὶ εὔελπιν θάνατον. — Λέγεται, ἐρασθῆναι [8]) χῆνα [9]) Λακύδου τοῦ φιλοσόφου, καὶ ταὼν παρθένου, καὶ δελφῖνα παιδός.

[1]) ποθέω. [2]) μετά. [3]) καὶ ἐάν. [4]) ἀφαιρέω. [5]) ποιέω. [6]) λαμβάνω. [7]) δίδωμι. [8]) ἐράω. c. genit. [9]) accus. c. infinit.

5. Ξέρξου ἐν Ἑλλάδι πολεμοῦντος [1]), ἡ αὐτοῦ μήτηρ ἐδόκει [2]) ἐν ὀνείροις ἰδεῖν [3]) δύο γυναῖκε, μεγέθει πολὺ ἐκπρεπεστάτα [4]), κάλλει ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα τοῦ αὐτοῦ γένους, Ἀσίαν καὶ Ἑλλάδα. — Φίλιππος γενόμενος κριτὴς δυεῖν πονηροῖν, ἐκέλευσε [5]) τὸν μὲν φεύγειν [6]) ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ ἕτερον διώκειν [7]).

[1]) πολεμέω. [2]) δοκέω. [3]) εἴδω. [4]) ἐκπρεπής. [5]) κελεύω. [6]) φεύγω. [7]) διώκω.

6. Κολάζονται [1]) ἐν ᾅδου [2]) πάντες οἱ κακοί, βασιλεῖς, δοῦλοι, σατράπαι, πένητες, πλούσιοι, πτωχοί. — Αἱ Φόρκου θυγατέρες γραῖαι ἦσαν [3]) ἐκ γενετῆς, ἕνα [4]) τε ὀφθαλμὸν καὶ ἕνα [4]) ὀδόντα

εἶχον [5]), τρεῖς οὖσαι [6]), καὶ ταῦτα παρὰ μέρος [7]) ἀλλήλαις ὤπασαν [8]). — Κλεάνθης [9]) εἰς ὄστρακα καὶ βοῶν ὠμοπλάτας ἔγραφεν [10]) ἅπερ ἤκουε [11]) παρὰ τοῦ Ζήνωνος [9]) ἀπορίᾳ κερμάτων, ὥςτε ὠνήσασθαι [12]) χάρτια.

1) κολάζω. 2) scil. δώματι, 3) waren. εἰμί. 4) εἷς, μία, ἕν. 5) ἔχω. 6) alle drey zusammen. eigentl. da ihrer drey waren. 7) nach der Reihe. 8) ὀπάζω. 9) einem Lehrer der Philosophie. 10) γράφω. 11) ἀκούω. 12) ὠνέομαι. um zu kaufen.

7. Θεὸς ἑκάστῳ ὅπλόν τι ἔνειμε [1]), λέουσιν ἀλκὴν καὶ ταχυτῆτα, ταύροις κέρατα, μελίσσαις κέντρα, ἀνδρὶ λόγον καὶ σοφίαν. — Χείρων ὁ Κένταυρος τὸν Ἀχιλλέα, παῖδα ἔτι ὄντα [2]), ἔτρεφε [3]) σπλάγχνοις λεόντων καὶ σύων ἀγρίων, καὶ ἄρκτων μυελοῖς, καὶ καρτερὸν ἔθηκε [4]) καὶ ποδώκη. — Ζήνων ἔφη [5]), δεῖν [6]) τὰς πόλεις κοσμεῖν [7]) οὐκ ἀναθήμασιν, ἀλλὰ ταῖς τῶν οἰκούντων [8]) ἀρεταῖς. — Ἡ Λερναῖα ὕδρα εἶχεν [9]) ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς δὲ ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον.

Ἀγροὺς καὶ πόλιας σοφίη [10]) καὶ νῆα
κυβερνᾷ [11]).

1) νέμω. 2) als er noch Knabe war. 3) τρέφω. 4) τίθημι. machte ihn. 5) φημί. 6) man müsse. δεῖ. 7) κοσμέω. 8) der Einwohner. οἰκέω. 9) ἔχω. 10) st. σοφία. 11) κυβερνάω.

VI.
Adjectivum.

1. Ἐγγὺς Ἰταλίας κεῖται [1]) ἡ Σικελία, νῆσος εὐδαίμων καὶ πολυάνθρωπος. — Βραχὺς ὁ βίος [2]), ἡ δὲ τέχνη μακρά. — Κέρδος αἰσχρόν, βαρὺ κειμήλιον [2]). — Τὸ μέλλον ἀσαφές [2]). — Βραχεῖα [2]) τέρψις ἡδονῆς κακῆς. — Κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίνεται [3]) τέλος κακόν. — Τὸν πλούσιον ἀμαθῆ Διογένης πρόβατον εἶπε [4]) χρυσόμαλλον.

[1]) κεῖμαι. [2]) scil. ἐστί. [3]) entsteht. entspringt. γίνομαι. [4]) nannte. εἰπεῖν.

2. Τυραννὶς χρῆμα σφαλερόν, πολλοὶ [1]) δὲ αὐτῆς ἐρασταί εἰσιν [2]). — Τυφλὸν [3]) ὁ πλοῦτος. — Πιστὸν ἡ γῆ, ἄπιστον ἡ θάλασσα [3]). — Καλὸν [3]) ἡσυχία. — Καλὸν ἡ ἀλήθεια [3]) καὶ μόνιμον.

Τὰ μέγαλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει [4]) φόβον,
Καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ [5]),
Οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει.

[1]) πολύς. [2]) sind. [3]) scil. χρῆμά ἐστι. [4]) ἔχει (S. IV. 3. 12.) φόβον. enthalten Furcht. sind mit Furcht verbunden. [5]) so viel als ἐστί. κυρέω.

3. Κρεῖττόν [1]) ἐστι μετ' ὀλίγων ἀγαθῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς κακούς, ἢ μετὰ πολλῶν κακῶν πρὸς ὀλίγους ἀγαθοὺς μάχεσθαι [2]). — Οὐδὲν ὀργῆς [3]) ἀδικώτερον [4]). — Πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης [3]) αἰσχρᾶς αἱρετώτερος [4]). — Βίων ἔφη [5]), δεῖν [6]) τὸν ἀγαθὸν ἄρχοντα, παυόμενον τῆς ἀρχῆς [7]), μὴ πλουσιώτερον, ἀλλ' ἐνδοξότερον γεγονέναι [8]).

— Οὐδὲν κτῆμα σοφίας[3]) τιμιώτερόν ἐστι. — Σοφία πλούτου[3]) κτῆμα τιμιώτερον[4]). — Παρὰ Ταρτησσίοις[9]) νεωτέρῳ πρεσβυτέρου καταμαρτυρεῖν[10]) οὐκ ἔξεστι[11]). — Δόξα ἀσθενὴς ἄγκυρα[4]), πλοῦτος ἔτι ἀσθενεστέρα. — Ἀρετῆς[3]) οὐδὲν χρῆμα σεμνότερον, οὐδὲ βεβαιότερόν ἐστι.

[1]) ἀγαθός. [2]) μάχομαι. [3]) nach dem Comparativo wird mit Auslassung der Vergleichungspartikel ἤ (als), statt des Nominativus der Genitivus gesetzt. [4]) ἐστὶ scil. [5]) φημί. [6]) es müsse. [7]) wenn er sein Amt niederlege. [8]) γίνομαι. [9]) die Tartessier, Einwohner von Tartessos in Hispanien. [10]) καταμαρτυρέω, mit dem Genitivo der Person, gegen die man als Zeuge auftritt. Man verbinde: οὐκ ἔξεστι νεωτέρῳ καταμ. πρεσβ. [11]) non licet.

4. Πολλὰ τῶν ζώων ἄναιμά ἐστι *), καθόλου δέ, ὅσα[1]) πλείους[2]) πόδας ἔχει *) τεττάρων[3]). — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν[4]), τὸ δὲ κελεῦσαι[5]) ῥᾴδιον. — Οὐδὲν γλύκιον τῆς πατρίδος[6]). — Οὔκ ἐστιν οὐδὲν[7]) μητρὸς[6]) ἥδιον τέκνοις. — Κρείσσων[8]) οἰκτιρμοῦ φθόνος. — Χρὴ[9]) σιγᾷν[10]) ἢ κρείσσονα σιγῆς[6]) λέγειν[11]). — Διὰ τοῦτο δύο ὦτα[12]) ἔχομεν[13]), στόμα δὲ ἕν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν[14]), ἧττονα δὲ λέγωμεν[15]). — Τὸ κενὸν ἐν τῷ βίῳ πλεῖόν ἐστι[15*]) τοῦ συμφέροντος[16]). — Ἄρχε[17]) σαυτοῦ μηδὲν ἧττον[18]) ἢ τῶν ἄλλων. — Στέργε μὲν τὰ παρόντα[19]), ζήτει[20]) δὲ τὰ βελτίω[8]). — Οἱ τῶν τελετῶν μετέχοντες[21]) περὶ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς ἡδίους τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν[22]).

*) S. IV. 3. 12. [1]) alle die, welche. [2]) πολύς. [3]) S. §. 3. 3. — [4]) ποιέω. [5]) κελεύω. [6]) S. §. 3. 3. [7]) οὐδέν.

st. τὶ wegen der vorhergehenden Negation. [8]) ἀγαθός. [9]) man muſs. [10]) σιγάω. [11]) λέγω. oder etwas sagen, das besser ist. [12]) οὖς. [13]) ἔχω. [14]) ἀκούω. [15]) λέγω. [15*]) ist in gröſserer Menge vorhanden; ist häufiger. [16]) συμφέρω. [17]) ἄρχω. [18]) nicht weniger. [19]) πάρειμι. [20]) ζητέω. [21]) μετέχω. [22]) als die Profanen, oder Ungeweihten.

5. Ὁ μέλας οἶνός ἐστι θρεπτικώτατος, ὁ δὲ λευκός, λεπτότατος — Ἡ Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶν καὶ εὐφορωτάτη. — Πρεσβύτατον τῶν ὄντων [1]), θεός· ἀγέννητος γάρ· κάλλιστον, κόσμος· ποίημα γὰρ θεοῦ· μέγιστον, τόπος· πάντα γὰρ χωρεῖ [2])· τάχιστον, νοῦς· διὰ παντὸς γὰρ τρέχει [3])· ἰσχυρότατον, ἀνάγκη· κρατεῖ [4]) γὰρ πάντων· σοφώτατον, χρόνος· ἀνευρίσκει [5]) γὰρ πάντα. — Ὁ κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίνεται [6]) μέγιστος· τὸ μὲν γὰρ ᾠὸν οὐ μεῖζόν ἐστι χηνείου [7]), αὐτὸς δὲ γίνεται [6]) καὶ ἑπτὰ καὶ δεκάπηχυς [8]). — Ὁ τῶν πλείστων βίος [8*]) μελλισμῷ παραπόλλυται [9]).

Κάλλιστον τὸ δικαιότατον· ῥᾷστόν θ᾽ [*])
ὑγιαίνειν [10]),
Ἥδιστον δὲ τυχεῖν [11]) ὧν [12]) τις ἕκαστος ἐρᾷ [13]).

— Ὁ θάνατος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις [14]) καὶ τοῖς βελτίστοις [15])· οὔτε τοὺς πονηροὺς ὑπερορᾷ [16]), οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θαυμάζει [17]).

[1]) der existirenden Wesen. [2]) χωρέω. [3]) τρέχω. [4]) κρατέω. [5]) ἀνευρίσκω. [6]) γίνομαι. [7]) ᾠοῦ scil. S. §. 3. 3. [8]) siebzehn Ellen lang. [8*]) man verb. ὁ βίος τῶν πλ. [9]) παραπόλλυμι. [*]) θ᾽ st. τε. [10]) ὑγιαίνω. [11]) τυγχάνω, mit dem Genit. [12]) st. τούτων ὧν.

[13]) ἐράω. mit dem Genitivo. [14]) κακός. [15]) ἀγαθός. [16]) ὑπεροράω. [17]) θαυμάζω.

6. Ἡ γῆ σφαιροειδής ἐστι καὶ ἐν μέσῳ κεῖται [1]). — Οἱ πλούσιοι πολλάκις ὑφ' [2]) ἡδονῆς διηνεκοῦς μὴ συνίενται [3]) τῆς εὐτυχίας. — Ἐπαμινώνδας πατρὸς ἦν [4]) ἀφανοῦς. — Πάντα ἐκ [5]) τῆς ἐπιμελείας, καὶ τῆς διαρκοῦς φροντίδος, καὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἀνελλιποῦς κρείττονα γίνεσθαι [6]) δύναται [7]). — Ὅμηρος τοῖς ἥρωσιν ἁπλῆν καὶ πᾶσιν ὁμοίαν δίαιταν ἀποδέδωκε. [8]). — Διονύσιος ὁ τύραννος τὸ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα περιεσύλησε [9]), χρυσοῦς βοστρύχους ἔχον, καὶ τὴν παρακειμένην [10]) αὐτῷ χρυσῆν τράπεζαν ἀφεῖλε [11]). — Σωκράτης ἰδὼν [12]) μειράκιον πλούσιον καὶ ἀπαίδευτον, ἰδού, ἔφη, χρυσοῦν ἀνδράποδον.

[1]) κεῖμαι. [2]) ὑπό. vor. [3]) συνίημι. [4]) war von. hatte. [5]) durch. [6]) γίνομαι. [7]) δύναμαι. S. IV. 3. 12. [8]) ἀποδίδωμι. [9]) περισυλάω, [10]) παράκειμαι. [11]) ἀφαιρέω. [12]) εἴδω.

7. Τὰ ὄρη πόῤῥωθεν ἀεροειδῆ φαίνεται [1]) καὶ λεῖα, ἐγγύθεν δὲ τραχέα. — Οὐ κρεῖττον [2]), πενιχρὸν μέν, ἀσφαλῆ δὲ καὶ ἀδεᾶ βίον ἀσπάσασθαι [3]), ἢ πλούσιον καὶ ἐπικίνδυνον; — Ἐλευθέρου ἀνδρὸς ἔστιν*), ἀεὶ τἀληθῆ [4]) λέγειν. — Νικοκρέων ὁ Κύπριος τετράκερων ἔλαφον εἶχεν [5]). — Ἔν τινι ναῷ Διὸς τρίκερω καὶ τετράκερω πρόβατα ἦν [6]). — Ἀριστοτέλης ἔφη [7]), τῆς παιδείας τὰς μὲν ῥίζας εἶναι [8]) πικράς, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς. — Τρεῖς εἰσι δικασταὶ καθ' [9]) ᾅδου, οἳ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ πο-

νηροὺς διακρίνουσι [10]). — Δεινόν ἐστι τοὺς χείρους [11]) τῶν βελτιόνων ἄρχειν [12]).

[1]) S. IV. 3. 12. φαίνομαι — [2]) scil. ἐστί. [3]) zu wählen. ἀσπάζομαι. *) es ist die Sache eines freyen Mannes. Es kömmt einem freyen Manne zu. [4]) st. τὰ ἀληθῆ. [5]) ἔχω. [6]) εἰμί. S. IV. 3. 12. [7]) φημί. [8]) esse. [9]) κατά. im. [10]) διακρίνω. [11]) κακός. [12]) ἄρχω.

8. Ἀνάχαρσις κρεῖττον [1]) ἔλεγεν, ἕνα φίλον ἔχειν [2]) πολλοῦ ἄξιον, ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους. — Ἡ μυῖα ἑξάπους οὖσα [3]), τοῖς μὲν τέσσαρσι [4]) βαδίζει [5]) μόνοις, τοῖς δὲ προςθίοις [4]) δυσὶ ὡς χερσὶ χρῆται [6]). — Πύῤῥος ἐν Ἰταλίᾳ ἐπολέμησεν [7]) ἔτη δύο καὶ μῆνας τέσσαρας. — Φιλήμων ὁ κωμικὸς ἔγραψε [8]) δράματα ἑπτὰ καὶ ἐννενήκοντα, βιώσας [9]) ἔτη ἐννέα καὶ ἐννενήκοντα. — Ἄννων, ὁ πρεσβύτερος, ἐκ τῆς Λιβύης ἐπέρασε [10]) μεγάλην δύναμιν εἰς Σικελίαν, πεζῶν μυριάδας πέντε, ἱππεῖς δὲ ἑξακιςχιλίους, ἐλέφαντας δὲ ἑξήκοντα. — Τοὺς Σῆρας ἱστοροῦσι [11]) μέχρι τριακοσίων ζῆν [12]) ἐτῶν, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν [9]) λόγος [13]).

[1]) εἶναι scil. [2]) ἔχω. [3]) welche . . . ist. [4]) scil. ποσί. [5]) βαδίζω. [6]) χράομαι. mit dem Dativ. [7]) πολεμέω. [8]) γράφω. [9]) βιόω. [10]) περάω. [11]) ἱστορέω. man erzählt, daſs die Serer, [12]) ζάω. [13]) ἐστὶ scil. man sagt.

9. Ἀργανθώνιος, ὁ Ταρτησσίων βασιλεύς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶσαι [1]) λέγεται [2]). — Κτησίβιος συγγραφεὺς ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτε-

λεύτησεν 3). — Ὁ Πλάτων ἐτελεύτησεν 3) τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιοὺς 1) ἔτος ἓν πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα. — Σιλουΐου ἑνὸς δέοντα 4) τριάκοντα ἔτη βασιλεύσαντος 5), Αἰνείας υἱὸς αὐτοῦ, ἑνὶ πλείω 6) τριάκοντα ἐτῶν τὴν δυναστείαν εἶχεν 7). — Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς Ἀθηναίοις βοηθήσοντες 8) ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια στάδια διῆλθον 9).

1) βιόω. 2) *dicitur.* man sagt von ihm. er soll. 3) τελευτάω. 4) dreyſsig Jahre weniger eines. 5) βασιλεύω. 6) s. v. a. πλείονα. ein Jahr über dreyſsig. 7) ἔχω. 8) um Beystand zu leisten. βοηθέω. 9) διέρχομαι.

VII.

Pronomina.

1. Δημήτριός τις εἶπε 1) τῷ Νέρωνι· σὺ μὲν ἀπειλεῖς 2) ἐμοὶ τὸν θάνατον, σοὶ δὲ ἡ φύσις 3). — Διδύμων ἀδελφῶν εἷς ἐτελεύτησε 4)· σχολαστικὸς οὖν ἀπαντήσας 5) τῷ ζῶντι 6), ἠρώτα 7)· σὺ ἀπέθανες 8) ἢ ὁ ἀδελφός σου; — Τί τοῦτ' *) ἐστίν, ὦ γύναι, ὅτι ἐμὲ ἀπολιποῦσα 9) ἄστυδε θαμίζεις 10); οὔκ ἐστι 11) τοῦτο σωφρονεῖν 12), οὐχ οὕτω 13) δέ σε ὁ πατήρ σου ἐμοὶ εἰς γάμον παρέδωκε 14). —

1) εἰπεῖν. 2) ἀπειλέω. 3) scil. τὸν θάνατον ἀπειλεῖ. 4) τελευτάω. 5) ἀπαντάω. 6) dem Lebenden. ζάω. 7) ἐρωτάω. 8) ἀποθνήσκω. *) st. τοῦτο. 9) ἀπολείπω. 10) θαμίζω. 11) das heiſst nicht. 12) σωφρονέω. 13) auf diese Bedingung. 14) παραδίδωμι.

2. Σχολαστικὸς ἀπορῶν 1) τὰ βιβλία αὑτοῦ ἐπίπρασκε 2), καὶ γράφων 3) πρὸς τὸν

πατέρα ἔλεγε [4]) · σύγχαιρε [5]) ἡμῖν, πάτερ· ἤδη γὰρ ἡμᾶς τὰ βιβλία τρέφει [6]). — Ἐν Λάτμῳ τῆς Καρίας σκόρπιοι εἶναι λέγονται [7]), οἳ τοὺς μὲν πολίτας σφίσι παίουσιν [8]) εἰς θάνατον [9]), τοὺς δὲ ξένους ἡσυχῇ. — Κορῶναι ἀλλήλαις εἰσὶ πιστόταται καὶ πάνυ σφόδρα ἀγαπῶσι [10]) σφᾶς.

[1]) ἀπορέω. der sich in (Geld-) Verlegenheit befand. [2]) πιπράσκω. [3]) γράφω. [4]) λέγω, γράφων ἔλεγε. er schrieb ihm in einem Briefe. [5]) συγχαίρω. [6]) S. IV. 3 12. τρέφω. [7]) *esse dicuntur.* [8]) παίω. [9]) auf den Tod. tödtlich. [10]) ἀγαπάω.

3. Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς [1]) ὑπό τινος, τί ἐστὶ πολέμιον ἀνθρώποις; αὐτοί, ἔφη [2]), ἑαυτοῖς. — Ὁ Ζεὺς τὴν Ἀθηνᾶν ἔφυσεν [3]) ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς. — Οὐδεὶς ἐλεύθερος [4]) ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν [5]). — Νόμος οὗτος Περσικός [4]), ὅταν εἰς ἀγροὺς ἐλαύνῃ [6]) ὁ βασιλεύς, πάντες Πέρσαι, κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἕκαστος, δῶρα αὐτῷ προςκομίζουσι [7]). — Σχολαστικὸς οἰκίαν πωλῶν [8]), λίθον ἀπ' αὐτῆς εἰς δεῖγμα περιέφερε [9]). — Κριτὴς ὤν [10]), ἀεὶ ταὐτὰ [10*]) περὶ τῶν αὐτῶν γίνωσκε [11]), οὐδὲν πρὸς χάριν ποιῶν [12]). — Ψυχῆς ἐπιμελοῦ [13]) τῆς σεαυτοῦ. — Βούλου [14]) ἀρέσκειν [15]) πᾶσι, μὴ σαυτῷ μόνον. — Πάντων μάλιστα σαυτὸν αἰσχύνου [16]).

[1]) ἐρωτάω. [2]) φημί. [3]) φύω. [4]) scil. ἐστίν. [5]) κρατέω mit dem Genit. [6]) ἐλαύνω. [7]) προςκομίζω. [8]) πωλέω. [9]) περιφέρω. [10]) wenn du Richter bist. [10*]) st. τὰ αὐτά. auf dieselbe Weise. [11]) γινώσκω. [12]) ποιέω. [13]) ἐπιμελέομαι mit dem Genit. [14]) βούλομαι. suche. bemühe dich. [15]) ἀρέσκω. [16]) αἰσχύνομαι.

VIII.
Regelmäſsiges Zeitwort auf ω.

α) Activum.

1. Οἱ πονηροὶ εἰς [1]) τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσιν. — Ὅστις μὴ κολάζει τὰ πάθη [2]), αὐτὸς ὑπ' αὐτῶν κολάζεται. — Πᾶσα δύναμις καὶ πᾶς πλοῦτος ὑπείκει τῇ ἀρετῇ. — Ὅταν τινὰ θέλωσιν οἱ θεοὶ σώζεσθαι [3]), καὶ [4]) ἐξ αὐτῶν ἀνασπῶσι [5]) βαράθρων. — Οὐδὲν τῆς εὐμορφίας ὄφελος [6]), ὅταν τις μὴ φρένας ἔχῃ. — Εὖ θνήσκοις, ὅταν σοὶ τὸ χρεὼν ἔλθῃ [7]). — Τήρης, ὁ βασιλεύς, ἔλεγεν, ὁπότε σχολάζοι καὶ μὴ στρατεύοιτο [8]), τῶν ἱπποκόμων οἴεσθαι [9]) μηδὲν [10]) διαφέρειν. — — Ἀγησίλαος ἐρωτηθείς [11]), πῶς ἄν τις μάλιστα παρ' ἀνθρώποις εὐδοκιμοίη [12]), εἰ λέγοι, εἶπε, τὰ ἄριστα, πράττοι δὲ τὰ κάλλιστα. — — Ἆγις ἐρωτηθείς [11]), πῶς ἄν τις ἐλεύθερος διαμένοι, θανατοῦ καταφρονῶν, ἔφη.

[1]) auf. [2]) τὸ πάθος. [3]) σώζω. [4]) sogar. [5]) ἀνασπάω. [6]) scil. ἐστίν. die Schönheit bringt keinen Nutzen. [7]) ἔρχομαι. [8]) στρατεύομαι. [9]) so glaube er. οἴομαι. [10]) in nichts. [11]) ἐρωτάω. [12]) st. εὐδοκιμοῖ. von εὐδοκιμέω.

2. Θάπτουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς νεκροὺς ταριχεύοντες [1]), Ῥωμαῖοι δὲ καίοντες. — Ἄνθρωποι τὸν θάνατον φεύγοντες, διώκουσι [2]). — Φίλιππος τοὺς Ἀθηναίους εἴκαζε τοῖς Ἑρμαῖς, στόμα μόνον ἔχουσι [3]).

[1]) scil. αὐτούς. [2]) αὐτόν. scil. [3]) das Participium st. οἳ ἔχουσι.

3. Διονύσιος ὁ Σικελὸς περὶ τὴν ἰατρικὴν

ἐσπούδασε[1]), καὶ αὐτὸς ἰᾶτο[2]), καὶ ἔτεμνε, καὶ ἔκαε[3]), καὶ τὰ λοιπά[3*]). — Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ἐστασιαζέτην[4]) ἔτι παῖδες ὄντες[5]). — Θησεὺς τὴν Ἀριάδνην ἐν Νάξῳ κατέλιπε[6]) καὶ ἐξέπλευσε[7])· Διόνυσος δὲ αὐτὴν ἀπήγαγεν[8]). — Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν. — Ἐπρώτευσεν ἡ Λακεδαίμων τῆς Ἑλλάδος εὐνομίᾳ καὶ δόξῃ χρόνου[9]) ἐτῶν πεντακοσίων, τοῖς Λυκούργου χρωμένη[10]) νόμοις. — Ἔπεμψά[11]) σοι κήρυκας πέντε καὶ τριάκοντα· σὺ δέ μοι τῶν ἐρετμῶν δύω[12]) πέμψον.

[1]) σπουδάζω. [2]) ἰάομαι. [3]) καίω. [3*]) das lateinische *et caetera*. Man supplire: ἐποίει. [4]) στασιάζω. [5]) da sie noch Knaben waren. schon als Knaben. [6]) καταλείπω. [7]) ἐκπλέω. [8]) st. ἀπῆγε. von ἀπάγω. [9]) während einer Zeit. [10]) χράομαι. c. dativo. [11]) ich schicke dir hier. (mit dem Briefe.) [12]) zwey der Ruder st. zwey Ruder.

4. Ὁ Διογένης*) ἔλεγεν, ὅτι[1]) οἱ μὲν ἄλλοι κύνες τοὺς ἐχθροὺς δάκνουσιν, ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους, ἵνα σώσω[2]). — Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς[3]), κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον. — Κἂν[4]) μόνος ᾖς[5]), φαῦλον μήτε λέξῃς, μήτε ἐργάσῃ[6]) τι. — Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔσῃ[7]), ἐὰν πρῶτον ἄρξῃς[8]) σαυτὸν αἰδεῖσθαι[9]).

*) der den Beynahmen κύων führte. [1]) ὅτι steht oft im Anfange einer directen Rede überflüssig. [2]) σώζω. [3]) ὀνειδίζω. [4]) καὶ ἐάν. [5]) bist. εἰμί. [6]) ἐργάζομαι. [7]) du wirst seyn. εἰμί. [8]) ἄρχω. [9]) αἰδέομαι.

5. Ἀδύνατον ἄνευ τῆς τῶν οὐρανίων θεωρίας γεωγραφῆσαι[1]). — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι[2]) ῥάδιον. — Διογένης

λύχνον μεθ'[3]) ἡμέραν ἅψας[4]), ἄνθρωπον, φησί, ζητῶ. — Οἱ Λάκωνες τὴν τῆς παλαιᾶς διαίτης σκληρότητα καταλύσαντες[5]), ἐξώκειλαν[6]) εἰς τρυφήν. — Ὁ Θησεὺς μετὰ τὴν Αἰγέως τελευτὴν συνοικίσας[7]) τοὺς τὴν Ἀττικὴν κατοικοῦντας[8]) εἰς ἓν ἄστυ, ἕνα δῆμον ἀπέφηνε[9]).

[1]) γεωγραφέω. [2]) κελεύω. [3]) μετά. bey. am. [4]) ἅπτω. [5]) καταλύω. [6]) ἐξοκέλλω. [7]) συνοικίζω. [8]) die Bewohner. κατοικέω. [9]) ἀποφαίνω.

6. Τὸ καλῶς ἀποθανεῖν[1]) ἴδιον τοῖς ἀγαθοῖς ἡ φύσις ἀπένειμεν[2]). — Οὐπώποτε ἐγὼ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπέμεινα[3]) τοσοῦτον χειμῶνα. — Ἐξ οὗ[4]) φιλοσοφεῖν ἐπενόησας[5]), σεμνός τις ἐγένου[6]) καὶ τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τοὺς κροτάφους ἐπῆρας[7]). — Ἄρτι μοι τὴν ἅλω διακαθήραντι[8]) ὁ δεσπότης ἐπέστη[9]) καὶ ἐπήνει[10]) τὴν ἐμοῦ φιλεργίαν. — Κάδμος ἀποκτείνει δράκοντα, τῆς Ἀρείας κρήνης φύλακα, καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ σπείρει· τούτων δὲ σπαρέντων, ἀνέτειλαν[11]) ἐκ γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι. — Ἀφροσύνης ἐστὶ τὸ κρῖναι κακῶς τὰ πράγματα. — Οὔτε πῦρ ἱματίῳ περιστεῖλαι[12]) δυνατόν, οὔτε αἰσχρὸν ἁμάρτημα χρόνῳ.

[1]) ἀποθνήσκω. [2]) ἀπονέμω. Man verb. ἡ φύσις ἀπέν. τοῖς ἀγαθ. ἴδιον (als etwas eigenthümliches) τὸ καλ. ἀποθ. [3]) ὑπομένω. [4]) χρόνου sc. seitdem. [5]) ἐπινοέω. [6]) du bist geworden. γίνομαι. [7]) ἐπαίρω. [8]) διακαθαίρω. [9]) ἐφίστημι. [10]) ἐπαινέω. [11]) ἀνατέλλω. [12]) περιστέλλω.

7. Σχολαστικὸς μαθὼν[1]) ὅτι ὁ κόραξ ὑπὲρ τὰ διακόσια ἔτη ζῇ[2]), ἀγοράσας[3]) κόρακα εἰς ἀπόπειραν ἔτρεφε. — Φιλεῖ τῷ

κάμνοντι συγκάμνειν θεός. — Οὐκ ἂν δύναιο[4]) μὴ καμὼν[4*]) εὐδαιμονεῖν. — Ὁ Ἡρακλῆς τὸ ῥόπαλον, ὃ ἐφόρει, αὐτὸς ἔτεμεν[5]) ἐκ Νεμέας[6]). — Δημοσθένους εἰπόντος πρὸς τὸν Φωκίωνα, ἀποκτενοῦσί[7]) σε Ἀθηναῖοι ἐὰν μανῶσι[8]), ναί, εἶπεν, ἐμὲ μέν, ἂν μανῶσι, σὲ δέ, ἂν σωφρονῶσι.

[1]) μανθάνω. [2]) ζάω. [3]) ἀγοράζω. [4]) δύναμαι. du wirst . . . können. [4*]) st. εἰ μὴ κάμοις. [5]) τέμνω. [6]) in der Gegend von Nemea. [7]) ἀποκτείνω. [8]) conjunct. aor 2. pass. μαίνομαι.

8. Πλάτων λοιδορούμενος[1]) ὑπό τινος, λέγε, ἔφη[2]), κακῶς, ἐπεὶ καλῶς[3]) οὐ μεμάθηκας[4]). — Ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὑποτέταχε[5]) τῷ διοικοῦντι[6]) τὰ ὅλα, καθάπερ οἱ ἀγαθοὶ πολῖται τῷ νόμῳ τῆς πόλεως[7]). — Τὸν εὐτυχοῦντα[8]) χρὴ[9]) σοφὸν πεφυκέναι[10]) — Σχολαστικὸς κατ' ὄναρ δοκῶν[11]) ἧλον πεπατηκέναι[12]), τὸν πόδα ὕπαρ περιεδήσατο[13])· ἕτερος δὲ μαθὼν[13*]) τὴν αἰτίαν, ἔφη, διὰ τί γὰρ[14]) ἀνυπόδητος καθεύδεις; — Βίων ὁ σοφιστὴς ἰδὼν[15]) φθονερὸν σφόδρα κεκυφότα[16]), εἶπεν· ἢ τούτῳ μέγα κακὸν συμβέβηκεν[17]), ἢ ἄλλῳ μέγα ἀγαθόν. — Οἱ πρὸς τὴν δόξαν κεχηνότες[18]) σπανίως ἔνδοξοι γίνονται. — Εἰρήκασι[19]) τινες, τὸν ἥλιον λίθον εἶναι[20]) καὶ μύδρον διάπυρον. — Δαίδαλος, ἀρχιτέκτων ὤν, ἐν Κρήτῃ κατεσκεύασε Λαβύρινθον, πεφευγὼς[21]) ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ.

[1]) λοιδορέω. [2]) φημί. [3]) λέγειν. sc. Ein Wortspiel: κακῶς λέγειν, schlecht sprechen, und, übel von einem sprechen, lästern; welchen

beyden Ausdrücken καλῶς λέγειν entgegengesetzt ist. [4]) μανθάνω. [5]) ὑποτάσσω. [6]) dem, welcher das Ganze regiert. διοικέω. [7]) scil. ὑποτάσσουσι τὴν ἑαυτῶν γνώμην. [8]) der Glückliche. εὐτυχέω. [9]) muſs. [10]) so viel als εἶναι. Φύω. [11]) dem es im Traume vorkam, als ob er . . . [12]) πατέω. [13]) περιδέω. [13*]) μανθάνω. [14]) denn auch. [15]) εἴδω. [16]) κύπτω. [17]) συμβαίνω. [18]) χαίνω. [19]) ἐρέω. [20]) accus. c. infinit. [21]) Φεύγω.

9. Ἀταλάντη ἐπεφύκει[1]) ὠκίστη τοὺς πόδας[2]). — Πνεόντων τῶν ἀνέμων[3]) ἐπεφρίκει[4]) ὁ πόντος καὶ ὁ ἀφρὸς τοῦ ὕδατος ἐξηνθήκει[5]). — Δημοσθένης πρὸς κλέπτην εἰπόντα, οὐκ ᾔδειν[6]) ὅτι σόν ἐστιν[6*]), ὅτι δέ, ἔφη, σὸν οὐκ ἐστὶν ᾔδεις. — Τῆς τῶν παίδων τελευτῆς προσαγγελθείσης[7]) Ἀναξαγόρα, εἶπεν, ᾔδειν αὐτοὺς θνητοὺς γεννήσας[8]). — Ὁ χρήσιμ'[9]) εἰδώς[10]), οὐχ ὁ πόλλ'[11]) εἰδὼς σοφός.

[1])so viel als ἦν. Φύω. [2])in Ansehung ihrer Füſse, auf ihren F. [3]) Genitivi absoluti, die hier durch wenn ausgedrückt werden können. [4]) Φρίττω. [5]) ἐξανθέω. [6]) εἴδω. [6*]) ὃ ἔλαβον. sc. [7]) als dem Anaxagoras . . . gemeldet worden war. [8]) γεννάω. daſs ich sie gezeugt habe. [9]) χρήσιμα. [10]) εἴδω. [11]) πολλά.

b. Medium.

1. Θεόκριτος ἐρωτηθείς[1]), διὰ τί οὐ συγγράφει, ὅτι, εἶπεν, ὡς μὲν βούλομαι, οὐ δύναμαι, ὡς δὲ δύναμαι, οὐ βούλομαι. — Πάντων μάλιστα σαυτὸν αἰσχύνεο[2]). — Οὐκ ἄμισθον τὸ εὖ ποιεῖν[3]), κἂν[4]) μὴ παραχρῆμα τῆς εὐεργεσίας ἡ ἀντίδοσις Φαίνηται[5]). — Οὐ τὸ πένεσθαι αἰσχρόν[3]), ἀλ-

λὰ τὸ διὰ αἰσχρὰν αἰτίαν πένεσθαι, ὄνειδος. — Τὸν ὀργιζόμενον νόμιζε τοῦ μαινομένου χρόνῳ διαφέρειν. — Ἀντίγονος ὑποχωρῶν[6]) ποτε τοῖς πολεμίοις ἐπερχομένοις, οὐκ, ἔφη, φεύγειν, ἀλλὰ διώκειν τὸ συμφέρον ὀπίσω κείμενον. — Οἱ πάλαι[7]) Ἀθηναῖοι ἁλουργῆ ἠμπείχοντο[8]) ἱμάτια, ποικίλους δὲ ἐνέδυνον[9]) χιτῶνας. — Ἐρωτήσαντός τινος τὸν Ἀνταλκίδαν, πῶς ἂν τις μάλιστα ἀρέσκοι τοῖς ἀνθρώποις; εἰ ἥδιστα μέν, ἔφη, αὐτοῖς διαλέγοιτο, ὠφελιμώτατα δὲ προσφέροιτο.

[1]) ἐρωτάω. [2]) so viel als αἰσχύνου. [3]) scil. ἐστί. [4]) καὶ ἐάν. [5]) φαίνομαι. [6]) ὑποχωρέω. [7]) scil. ὄντες. i. e. οἱ παλαιοί. Das Adverbium bekömmt, wenn es zwischen den Artikel und das Substantivum gestellt wird, die Bedeutung eines Adjectivi. [8]) ἀμπέχω. Man bemerke das doppelte Augment. gr. Gr. §. 78. 2. Anm. 7. [9]) ἐνδύνω.

2. Γεγόναμεν ἅπαξ· δὶς δ' οὐκ ἔστι[1]) γενέσθαι. — Ἔοικεν[2]) ὁ βίος θεάτρῳ. — Αἱ καμηλοπαρδάλεις κατὰ τὴν ῥάχιν κύρτωμα παρεμφερὲς ἔχουσι καμήλῳ, τῷ δὲ χρώματι καὶ τῇ τριχώσει παρδάλεσιν ἐοίκασι. — Δεδοίκασιν[3]) αἱ μέλισσαι οὐ τοσοῦτον τὸ κρύος, ὅσον[4]) τὸν ὄμβρον. — Οὐκ ἀκήκοας[5]), ὡς οἱ τέττιγες ὄντες ἄνθρωποι τὸ παλαιόν[6]), εἰς ὄρνιθας μετέβαλον[7]); — Ἐλπὶς ἐγρηγορότος[8]) ἐνύπνιον. — Πίνδαρος εἶπε, τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων[8]) ἐνύπνια.

[1]) i. e. ἔξεστι. [2]) εἴκω. [3]) δείδω. [4]) als. [5]) ἀκούω. [6]) die vor Alters Menschen waren. [7]) μεταβάλλω. [8]) ἐγείρω. S. Buttm. gr. Gr. §. 101. in ἐγείρω.

3. Δημῶναξ ἐρωτηθείς[1]), πότε ἤρξατο[2]) φιλοσοφεῖν, ὅτε, ἔφη, καταγινώσκειν ἐμαυτοῦ ἠρξάμην[2]). — Ἀρίστιππος ἔφη πρὸς τὸν ἀδελφόν, μέμνησο[3]), ὅτι τῆς μὲν διαστάσεως σὺ ἦρξω[2]), τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ. — Φιλόξενος, ὁ γαστρίμαργος, ἐπιμεμφόμενος τὴν φύσιν, ηὔξατο[4]) γεράνου τὴν φάρυγγα ἔχειν. — Κῦρος ὁ μέγας Πυθάρχῳ τῷ Κυζικηνῷ, φίλῳ ὄντι[5]), ἐχαρίσατο[6]) ἑπτὰ πόλεις.

[1]) ἐρωτάω. [2]) ἄρχω. [3]) μιμνήσκω. [4]) εὔχομαι. [5]) der sein Freund war. [6]) χαρίζομαι.

4. Λόγισαι πρὸ ἔργου. — Διογένης[1]) πρὸς τὸν[2]) ἐνσείσαντα αὐτῷ δοκόν, εἶτα εἰπόντα, φύλαξαι, πλήξας αὐτὸν τῇ βακτηρίᾳ, εἶπε, φύλαξαι. — Τοιοῦτος γίνου περὶ[3]) τοὺς γονεῖς, οἵους[4]) ἂν εὔξαιο[5]) περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας. — Λέγεται Ἰὼ ἡ Ἰνάχου[6]) εἰς βοῦν μεταμορφωθεῖσα, τὸν Βόσπορον νήξασθαι[7]) καὶ δοῦναι[8]) τῷ πορθμῷ τὸ ὄνομα. — Σχολαστικὸς κολυμβᾷν βουλόμενος, παρὰ μικρὸν[9]) ἐπνίγη[10]). ὤμοσεν[11]) οὖν μὴ ἅψασθαι[12]) ὕδατος, ἐὰν μὴ πρῶτον μάθῃ[13]) κολυμβᾷν. —

[1]) Die Wortfolge ist: Διογένης εἶπε πρὸς τὸν ἐνσ. [2]) zu einem Menschen. [3]) in Rücksicht auf. gegen. [4]) wie. [5]) εὔχομαι. wie du wünschen würdest, daſs ... [6]) θυγάτηρ. sc. [7]) νήχομαι. [8]) δίδωμι. [9]) beynahe. [10]) πνίγω. [11]) ὄμνυμι. [12]) ἅπτομαι. [13]) μανθάνειν.

5. Γραῦν τινά φασι[1]) μόσχον μικρὸν ἀραμένην[2]), καὶ τοῦτο καθ' ἡμέραν[3]) ποιοῦσαν λαθεῖν βοῦν φέρουσαν[4]). — Μίλων, ὁ ἐκ Κρότωνος ἀθλητής, ταῦρον ἀράμενος[2]) ἔφερε

διὰ τοῦ σταδίου μέσου. — Λεύκουλλος ὁ Ῥωμαίων στρατηγός, ὁ τὸν Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην καταγωνισάμενος, πρῶτος διεκόμισεν εἰς Ἰταλίαν τὸν κέρασον.

¹) man sagt. Φημί. ²) αἴρω. ³) täglich. ⁴) habe sie allmählig ein Rind getragen. λανθάνειν mit dem Participio zeigt an, daſs die im Participio ausgedrückte Handlung unvermerkt erfolge.

6. Ἐπειδὴ θεοὶ σωτῆρες κυμάτων καὶ κινδύνου ἐμὲ ἐξείλοντο ¹), ἐπ' ἐργασίαν τρέψομαι ²), καὶ βαδιοῦμαι ³) ἐν τῷ ἀγρῷ διατρίβων. — Λεωνίδης ἀκούσας τὸν ἥλιον ἐπισκιάζεσθαι τοῖς Περσῶν τοξεύμασι, χάριεν ⁴), ἔφη, ὅτι καὶ ὑπὸ σκιᾷ μαχούμεθα. — Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἀδολέσχου, ὅπου αὐτὸν αὔριον ὄψοιτο ⁵); ἔφη, ὅπου ἐγὼ σὲ οὐκ ὄψομαι.

¹) ἐξαιρέω. ²) τρέπω. ³) βαδίζω. ⁴) scil. ἐστί. Es ist angenehm. ⁵) ὄπτομαι.

c. Passivum.

1. Ἐπὶ τῆς κολακείας, ὡς ἐπὶ μνήματος, αὐτὸ μόνον ¹) τὸ ὄνομα τῆς φιλίας ἐπιγέγραπται. — Ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν παρόντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διατετάραγμαι τὴν γνώμην ²), καὶ ὑπότρομός εἰμι, καὶ ἡ γλῶττά μοι πεπεδημένη ἔοικε, καὶ ἐπιλέλησμαι ³) τὸ προοίμιον τῶν λόγων, ὃ παρεσκευασάμην ⁴).

Εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα ⁵),
Ἡ δ' ⁶) εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.

¹) nur allein. ²) mein Verstand geräth in Verwirrung. S. gr. Gr. §. 121. 7. Anm. 1. ³) ἐπιλήθομαι.

4) παρασκευάζω. 5) λείπω. wenn wir Mangel haben. wenn es uns fehlt. 6) doch.

2. Οὐδεμία ἔτι τῶν πόλεων ἀκέραιός ἐστιν, ἥτις οὐχ ὁμόρους ἔχει τοὺς κακῶς ποιήσοντας, ὡς τετμῆσθαι 1) μὲν τὰς χώρας, πεπορθῆσθαι 2) δὲ τὰς πόλεις, ἀναστάτους δὲ γεγενῆσθαι 3) τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους, ἀνεστράφθαι 4) δὲ τὰς πολιτείας, καὶ καταλελύσθαι τοὺς νόμους. — Ἄνθρωπος ὢν 5), μέμνησο 6) τῆς κοινῆς τύχης. — Μέμνησο 6) ὅτι θνητὸς εἶς. — Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ τέθαπται 7).

1) τέμνω. 2) πορθέω. 3) γίνομαι. 4) ἀναστρέφω. 5) da du bist. 6) μιμνήσκω. m. d. Genit. 7) θάπτω.

3. Ὁ Σαρδανάπαλλος ἐκεῖνος, ὁ τὸ σῶμα ἐντετριμμένος 1), καὶ τὴν χαίτην διαπεπλεγμένος 2), καὶ ἐν πορφυρίσι κατορωρυγμένος 3), καὶ ἐν βασιλείοις κατακεκλεισμένος, οὐδὲν ἄλλο ἐδίωκεν ἢ εὐδαιμονίαν καὶ ἡδονήν. — Οἱ Πυθαγορικοὶ ἔλεγον ἐνδεδέσθαι τῷ σώματι τὰς ἀνθρώπων ψυχὰς τιμωρίας χάριν. — Τυφών, Γῆς υἱὸς καὶ Ταρτάρου, μεμιγμένην 4) εἶχε φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου.

1) ἐντρίβω. 2) διαπλέκω. über die Accus. χαίτην u. σῶμα S. gr. Gr. §. 118. 5. 3) κατορύττω. 4) μίγνυμι.

4. Τοῦ μὲν ἀνθρώπου ἡ καρδία τῷ μαζῷ τῷ λαιῷ προσήρτηται 1), τοῖς δὲ ἄλλοις ζώοις ἐν μέσῳ τῷ στήθει προσπέπλασται 2). — Ῥωμαίων αἱ πολλαὶ γυναῖκες τὰ αὐτὰ ὑποδήματα φορεῖν τοῖς ἀνδράσιν εἰθισμέναι εἰσί. — Σοφοκλῆς μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, ἔτι παῖς ὢν 3), περὶ τρό-

παιον γυμνὸς ἀληλιμμένος[4]) ἐχόρευσε. — Διογένης ἰδὼν ποτε γυναῖκας ἀπ' ἐλαίας ἀπηγχονισμένας[5]), εἴθε γάρ[6]), ἔφη, πάντα τὰ δένδρα τοιοῦτον καρπὸν ἤνεγκεν[7]). — Οἱ περὶ τὸν Θεμιστοκλέα Ἕλληνες διεσπαρμένοις[8]) τοῖς Πέρσαις συνεπλέκοντο. — Τὸ εἱμαρμένον[9]) διαφυγεῖν ἀδύνατον. — Ζήνων δοῦλον ἐμαστίγου[10]) ἐπὶ[11]) κλοπῇ· τοῦ δὲ εἰπόντος· εἵμαρτό[9]) μοι κλέψαι· καὶ δαρῆναι[12]), Ζήνων ἔφη. — Ἐν τοῖς Δράκοντος νόμοις μία ἅπασιν ὥριστο[13]) τοῖς ἁμαρτάνουσι ζημία, θάνατος. — Οἱ Γίγαντες ἠκόντιζον εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρῦς ἡμμένας[14]).

[1]) προςαρτάω. [2]) προςπλάττω. [3]) noch als Knabe. [4]) ἀλείφω. [5]) ἀπαγχονίζω. [6]) wenn doch. [7]) φέρω. [8]) διασπείρω. [9]) μείρομαι. Zenon behauptete, daſs sich alles zufolge einer unbedingten Nothwendigkeit ereigne. [10]) μαστιγόω. [11]) wegen. [12]) δέρω. [13]) ὁρίζω. [14]) ἅπτω.

5. Πυθαγόρας πρῶτον ἑαυτὸν φιλόσοφον ὠνόμασεν[1])· οἱ δὲ παλαιότεροι σοφοὶ ὠνομάσθησαν. — Πυθαγόρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας[2]) καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ὤφθη[3]) ἐν Μεταπόντῳ καὶ ἐν Κρότωνι. — Οἱ εὐεργέται τῶν ἀνθρώπων ἀθανάτων τιμῶν ἠξιώθησαν[4]). — Ἦν Ἀθηναίοις ποτὲ πάτριον, ἡγεῖσθαι[5]) τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῖς τυράννοις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀνταγωνίζεσθαι. Οὗτος ὁ νόμος ἤρξατο[6]) μὲν ἀπὸ Μιλτιάδου, ἤκμασε[7]) δὲ ἐπὶ Θεμιστοκλέους, κατέβη[8]) δὲ εἰς Κίμωνα, ἐφυλάχθη[9]) δὲ ὑπὸ Περικλέους, καὶ ἐθαυμάσθη[10]) ὑπὸ Ἀλκιβιάδου. — Πτολεμαῖος, ὁ Μακεδονίας βασιλεύς, ὑπὸ Γαλα-

τῶν ἐσφάγη [11]), καὶ πᾶσα ἡ Μακεδονικὴ δύναμις κατεκόπη [12]) καὶ διεφθάρη [13]). — Δοῦρις ὁ Σάμιός φησι, Πολυσπέρχοντα, τὸν Μακεδόνων στρατηγόν, εἰ μεθυσθείη, καίτοι πρεσβύτερον ὄντα, ἐν δείπνῳ ὀρχεῖσθαι. — Αἱ τιθῆναι ἐμπτύουσι τοῖς παιδίοις, ὡς μὴ βασκανθῶσι [14]).

[1]) ὀνομάζω. [2]) an demselben Tage. [3]) ὄπτομαι. [4]) ἀξιόω mit dem Genit. [5]) ἡγέομαι. das Commando, die Hegemonie in Griechenland zu haben. [6]) ἄρχω. [7]) ἀκμάζω. [8]) καταβαίνω. [9]) φυλάττω. [10]) θαυμάζω. [11]) σφάττω. [12]) κατακόπτω. [13]) διαφθείρω. [14]) βασκαίνω.

6. Νέος ὢν [1]) ὁ Πλάτων οὕτως ἦν αἰδήμων καὶ κόσμιος, ὥστε μηδέποτ' ὀφθῆναι [2]) γελῶν ὑπεράγαν. — Λόγος τις [2*]), Ῥοδίους ὑσθῆναι [3]) χρυσῷ, χρυσῆν ἐπ' αὐτοὺς τοῦ Διὸς νεφέλην ῥήξαντος [4]). — Ἡρόδοτος λέγει ἐπὶ Ἄτυος*) διὰ λιμὸν εὑρεθῆναι [5]) τὰς παιδιάς. — Ἀριάδνην οἱ μὲν φασὶν ἀπάγξασθαι ἀπολειφθεῖσαν [6]) ὑπὸ τοῦ Θησέως, οἱ δὲ εἰς Νάξον κομισθεῖσαν [7]) Διονύσῳ γαμηθῆναι [8]). — Ἡρακλῆς ἐν Θήβαις τραφεὶς [9]) καὶ παιδευθεὶς καὶ μάλιστα ἐν τοῖς γυμνασίοις διαπονηθεὶς περιβόητος ἐγένετο. — Ἀπόλλων καταδικασθεὶς ἐπὶ τῷ τῶν Κυκλώπων θανάτῳ κἀξοστρακισθεὶς [10]) διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατεπέμφθη ἐς γῆν, καὶ ἐθήτευσεν ἐν Θετταλίᾳ παρ' Ἀδμήτῳ καὶ ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαομέδοντι. — Πόνου μεταλλαχθέντος [11]) οἱ πόνοι γλυκεῖς.

[1]) In seiner Jugend. [2]) ὄπτομαι. [2*]) es herrscht eine Sage, daſs . . . [3]) ὕω. [4]) ῥήγνυ-

μι. Genitivi absoluti, mit indem aufzulösen. [4]) unter Atys Regierung. [5]) εὑρίσκω. [6]) ἀπολείπω. [7]) κομίζω. [8]) γαμέω. [9]) τρέφω. [10]) καὶ ἐξοστρακισθείς. [11]) μεταλλάττω.

7. Ὃ μέλλεις [1]) πράττειν, μὴ πρόλεγε· ἀποτυχὼν [2]) γὰρ γελασθήσῃ [3]). — Βασιλεὺς ὤν, σκόπει [4]), ὅπως οἱ βέλτιστοι μὲν τὰς τιμὰς ἕξουσιν, οἱ δὲ ἄλλοι μηδὲν [5]) ἀδικηθήσονται [6]). — Αἰδοῦ σαυτὸν καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσῃ. — Ἅπαντα δόκει ποιεῖν ὡς [7]) μηδένα λήσων [8])· καὶ γὰρ ἂν παραυτίκα κρύψῃς, ὕστερον ὀφθήσῃ [9]).

[1]) was du willens bist. [2]) ἀποτυγχάνω. [3]) γελάω. [4]) so sieh darauf. [5]) in keinem Stücke. auf keine Weise. [6]) ἀδικέω. [7]) als ob. [8]) λανθάνω. [9]) ὄπτομαι.

8. Ὕλας ὁ Θειοδάμαντος παῖς, ἐν Μυσίᾳ ἀποσταλεὶς [1]) ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἡρπάγη [2]). — Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιός, ῥᾶγα σταφυλῆς καταπιὼν [3]) ἀπεπνίγη. — Ἥφαιστος ἐῤῥίφη [4]) ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐξ οὐρανοῦ, ὅθεν χωλὸς ἐγένετο. — Σχολαστικὸς ἰατρῷ συναντήσας [5]), ἐκρύβη [6])· τινὸς δὲ πυθομένου [7]) τὴν αἰτίαν, ἔφη, καιρὸν ἔχω [8]) μὴ ἀσθενήσας, καὶ αἰσχύνομαι εἰς ὄψιν ἐλθεῖν [9]) τοῦ ἰατροῦ. — Λέγεται, τὸν Κινέαν, ἐπεὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρετὴν κατενόησε, τῷ Πύῤῥῳ εἰπεῖν, ὡς ἡ σύγκλητος αὐτῷ βασιλέων πολλῶν συνέδριον φανείη [10]). — Συγκρινομένου [11]) τῶν τριῶν ἠπείρων πρὸς ἀλλήλας, μεγίστη μὲν φανείη ἂν ἡ Ἀσία, εἶτα ἡ Λιβύη, τελευταῖα δὲ ἡ Εὐρώπη.

Μακροτέρῳ σταυρῷ σταυρούμενον ἄλλον
ἑαυτοῦ
Ὁ φθονερὸς Διοφῶν ἐγγὺς ἰδὼν ἐτάκη[12]).

[1]) ἀποστέλλω. [2]) ἁρπάζω. [3]) καταπίνω. [4]) ῥίπτω. [5]) συναντάω. [6]) κρύπτω. [7]) πυνθάνομαι. Genit. absol. mit als aufzulösen. [8]) es ist eine geraume Zeit, daſs — [9]) ἔρχομαι. [10]) φαίνω. [11]) wenn man vergleicht. Genit. absol. [12]) τήκω. Man verbinde: Διοφῶν ἰδὼν ἄλλον σταυρούμ. σταυρῷ μακροτέρῳ ἑαυτοῦ.

IX.

Zusammengezogene Zeitwörter.

a. Activum.

1. Ὁ φθονέων ἑαυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει. — Ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε. — Θάρσος σὺν λόγῳ αἴνεε, τὸ δὲ μετὰ ἀλογίης[1]) ὂν ἀποστύγεε. — Πολλοὶ δοκέοντες ἑαυτοὺς φιλέειν, οὐκ ἀληθῶς φιλέουσι. — Μηδενὶ φθόνει. — Νόει, καὶ τότε πράττε.

[1]) st. ἀλογίας.

2. Ἡ Φωκίωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα [1]), διὰ τί μόνη τῶν ἄλλων [2]) οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, ὅτι αὐτάρκης κόσμος μοί ἐστιν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή. — Ὁ οἶνος

τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖ,
τὸν τὰς ὀφρῦς αἴροντα συμπείθει γελᾷν,
τὸν δ' ἀσθενῆ τολμᾷν τι, τὸν δειλὸν θρασεῖν.

Ἡ συνήθεια κόρον γεννᾷ· οἰκοῦντες γῆν ζητοῦμεν θάλασσαν, καὶ πλέοντες πάλιν περισκοποῦμεν τὸν ἀγρόν. — Οἱ πλεο-

νεκτοῦντες πολεμοῦσιν[3]) ἀεί, τὸ ἐπιβουλεύειν καὶ φθονεῖν[4]) ἔμφυτον ἔχοντες[5]). — Καυσιανοὶ τοὺς μὲν γεννωμένους θρηνοῦσι, τοὺς δὲ τελευτήσαντας μακαρίζουσιν. —

Οἴνου γὰρ εὕροις[6]) ἄν τι πρακτικώτερον;
Ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
Πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
Εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.

[1]) ἐρωτάω. [2]) γυναικῶν scil. [3]) befinden sich in einem kriegerischen Zustande. [4]) Die Infinitiven werden mit dem vorgesetzten Artikel τὸ wie Substantiva gebraucht. [5]) indem ihnen anhängt. [6]) εὑρίσκω.

3. Αἰσχύλος, ὥς λέγουσιν, τὰς τραγῳδίας μεθύων ἐποίει. — Ὀρφεὺς ᾄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. — Οἱ Σαρδῷοι τοὺς ἤδη γεγηρακότας[1]) τῶν πατέρων ῥοπάλοις ἀνήρουν[2]). — Οἱ ἄνθρωποι τὸ παλαιὸν[3]) ἐν ἄντροις ᾤκουν[4]). — Τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν[3]) ταμεῖον τῆς Ῥώμης ἐκάλουν οἱ Ῥωμαῖοι.

[1]) γηράσκω. [2]) ἀναιρέω. [3]) vor Alters. S. gr. Gr. §. 112. 5. Anm. 2. [4]) οἰκέω.

4. Ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται[1]) νόμου. — Κυβερνήτου νοσοῦντος ὅλον συμπάσχει τὸ σκάφος — Σχολαστικὸς ναυαγεῖν μέλλων[2]) πινακίδας ᾔτει[3]), ἵνα διαθήκας γράφῃ· τοὺς δὲ οἰκέτας ὁρῶν ἀλγοῦντας διὰ τοῦ κινδύνου, ἔφη, μὴ λυπεῖσθε, ἐλευθερῶ[4]) γὰρ ὑμᾶς. — Οὐ μόνος ὁ πλοῦτος τυφλός, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν

τύχη. — Τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα Ὅμηρος ἐποίησε[5]) φέρουσαν ὅλον τὸν οὐρανόν, καὶ γεωργοῦντας, καὶ γαμοῦντας, καὶ δικαζομένους καὶ πολεμοῦντας.

[1]) bedarf. δέομαι. [2]) der im Begriff war. [3]) αἰτέω. [4]) die Herrn schenkten oft durch ihr Testament den nachgelassenen Sclaven die Freyheit. [5]) hat so vorgestellt, als ob es trüge . . . M s. die Beschreibung des Schildes von Achill in der Iliade XVIII. 478. ff.

5. Ὁ Βάκχος καὶ[1]) Ληναῖος καλεῖται ἀπὸ τοῦ πατῆσαι τὰς σταφυλὰς ἐν ληνῷ. — Ὁ Θαλῆς λέγεται πρῶτος ἀστρολογῆσαι. — Ἐν Μακεδονίᾳ οὐκ ἔθος ἦν κατακλίνεσθαί[2]) τινα ἐν δείπνῳ, εἰ μή τις ἔξω λίνων ὗν ἄγριον κεντήσειεν[3]). — Ἐπίκουρος ἐρωτηθείς, πῶς ἄν τις πλουτήσειεν[3]); οὐ τοῖς οὖσι[4]) προςτιθείς[5]), ἔφη, τῆς δὲ χρείας τὰ πολλὰ περιτέμνων. — Σχολαστικὸς ἰατρῷ συναντήσας, συγχώρησόν μοι, εἶπε, καὶ μή μοι μέμψῃ, ὅτι οὐκ ἐνόσησα. — Μηδέποτε φρονήσῃς ἐπὶ σεαυτῷ μέγα, ἀλλὰ μηδὲ καταφρονήσῃς σεαυτοῦ. — Πλάτων τὴν φιλοσοφίαν θανάτου μελέτην ἐκάλεσε.

[1]) auch. [2]) nach der bey den Alten herrschenden Sitte, bey der Mahlzeit auf Sophas zu liegen. [3]) Attischer Optativus. S. Buttm. gr. Gr. §. 93. (226.) [4]) dem, was man hat. [5]) προςτίθημι.

6. Ὦ παῖ, σιώπα, πόλλ'[1]) ἔχει σιγὴ καλά. — Μὴ κακοῖς ὁμίλει· θεοὺς τίμα· τὰ σπουδαῖα μελέτα· μὴ ψεύδου. — Γελᾷ

δ' ὁ μῶρος κἄν[2]) τι μὴ γελοῖον ᾖ[3]). — Ὁ Σαλμωνεὺς ἀντιβροντᾷν ἐτόλμα τῷ Διΐ. — Καλὸν τὸ γηρᾷν, καὶ τὸ μὴ γηρᾷν καλόν. — Νικίας οὕτως ἦν φιλόπονος, ὥστε πολλάκις ἐρωτᾷν τοὺς οἰκέτας, εἰ ἠρίστηκεν[4]). — Ἀναξαγόρας πρὸς τὸν δυςφοροῦντα ὅτι ἐπὶ ξένης τελευτᾷ, πανταχόθεν, ἔφη, ὁμοία ἐστὶν ἡ εἰς ᾅδου[5]) κατάβασις.

[1]) st. πολλά. [2]) st. καὶ ἂν oder ἐάν. [3]) s i t. εἰμί. gr. Gr. §. 126. 8. (497.) [4]) ἀριστάω. [5]) scil. δῶμα. gr. Gr. §. 119. 6. Anm. 9. (471.)

7. Οἱ πολύποδες ἐλλοχῶσι τοὺς ἰχθῦς τὸν τρόπον τοῦτον[1])· ὑπὸ ταῖς πέτραις κάθηνται[2]), καὶ ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐκείνων[3]) μεταμορφοῦσι χροίαν, καὶ πέτραι εἶναι δοκοῦσιν[4]). Οἱ τοίνυν ἰχθῦς προςνέουσιν, οἱ δὲ πολύποδες αὐτοὺς ἀφυλάκτους ὄντας περιβάλλουσι ταῖς ἑαυτῶν πλεκτάναις. — Ἵππειον Ποσειδῶνα τιμῶσιν Ἕλληνες καὶ θύουσιν αὐτῷ ἐπὶ Ἰσθμῷ. — Οἱ Κόλχοι τοὺς νεκροὺς ἐν βύρσαις θάπτουσι, καὶ ἐκ τῶν δένδρων ἐξαρτῶσιν. — Ἀναξαγόραν τὸν Κλαζομένιόν φασι μὴ γελῶντά ποτε ὀφθῆναι[5]), μήτε μειδιῶντα. — Διογένης ἰδών ποτε μειράκιον ἐρυθριῶν, θάῤῥει, ἔφη, τοιοῦτόν ἐστι τῆς ἀρετῆς τὸ χρῶμα. — Οἱ ἄνθρωποι οὐδὲ τὸν ἀέρα τοῖς ὄρνισιν εἴων[6]) ἐλεύθερον.

[1]) auf folgende Weise. [2]) κάθημαι. [3]) τῶν πετρῶν scil. [4]) δοκέω. [5]) ὄπτομαι. [6]) ἐάω.

8. Μάτρις ὁ Ἀθηναῖος, ὃν ἐβίω χρόνον[1]), οὐδὲν[2]) ἐσιτεῖτο ἢ μυῤῥίνης ὀλίγον, οἴνου δὲ

καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀπείχετο, πλὴν ὕδατος. — Ὀδυσσεὺς τὸν Κύκλωπα μεθύσαντα ἐξετύφλωσεν. — Ὅμηρος τὸν οἶνον ἀπογυιοῦν λέγει. — Βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῶν βίῳ· βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον[3]).

[1]) ὅν χρ. so lange. gr. Gr. §. 118. 7. [2]) scil. ἄλλο. [3]) ὃν τρόπον i. e. ὅπως. wie er sich vornimmt. gr. Gr. §. 130. 4.

b. Medium.

1. Μᾶλλον εὐλαβοῦ ψόγον ἢ κίνδυνον. — Παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ μεγάλῳ προσαγορευθέντι[1]), ἐν τῷ δείπνῳ, πρὸς ὅπλα ὠρχοῦντο οὐ μόνον οἱ βασιλέως φίλοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς. — Οἱ Ταραντῖνοι ἐβουλεύοντο ποιεῖσθαι Πύῤῥον ἡγεμόνα, καὶ καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. — Ἐμπεδοκλῆς τὴν βασιλείαν αὐτῷ διδομένην παρῃτήσατο[2]), τὴν λιτότητα δηλονότι πλέον ἀγαπήσας. — Φίλους μὴ ταχὺ κτῶ. — Λάμπις, ὁ ναύκληρος, ἐρωτηθείς, πῶς ἐκτήσατο τὸν πλοῦτον; οὐ χαλεπῶς, ἔφη, τὸν μέγαν, τὸν δὲ βραχὺν ἐπιπόνως. — Οὕτω πειρῶ ζῆν, ὡς[3]) καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος. — Ἡδέως μὲν ἔχε[4]) πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις. — Εἰ σὺ ἐθεάσω ἅπερ ἐγώ[5]), εὖ οἶδα ὅτι οὐκ ἂν ἐπαύσω γελῶν[6]). — Πάντων ἔστιν ἥδιστον καὶ λυσιτελέστατον, πιστοὺς ἅμα καὶ χρησίμους φίλους κτᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις.

[1]) der den Beynahmen des Grofsen führ-

te. 2) παραιτέομαι. 3) *ut . . . victurus.* als ob du . . 4) gr. Gr. §. 137. ἔχειν (p. 561.) — 5) ἐθεασάμην. so. 6) zu lachen. S. gr. Gr. §. 131. 4. Anm. 3. (518.)

c. Passivum.

1. Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγαθούς. — Οἱ καλῶς ἀγωνισάμενοι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἀνεδοῦντο[1]. — Κλεάνθης διεβοήθη ἐπὶ φιλοπονίᾳ· πένης γὰρ ὤν, νύκτωρ μὲν ἐν τοῖς κήποις ἤντλει[2], μεθ' ἡμέραν[3]) δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἐγυμνάζετο. — Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν τιμωρῇ. — Ἱππόλυτος ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἐτιμᾶτο καὶ ἐν λόγοις ἦν. — Ὅταν αἱ μέλισσαι σκιρτήσωσιν ἢ πλανηθῶσιν, οἱ σμηνουργοὶ κροτοῦσι κρότον[4]) τινὰ ἐμμελῆ, οὗ ἀκούουσαι[5]) αἱ μέλισσαι ὑποστρέφουσιν. — Ἀγάθων ἔφη, τὸν ἄρχοντα τριῶν δεῖν μεμνῆσθαι· πρῶτον μέν, ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει· δεύτερον, ὅτι κατὰ νόμους ἄρχει· τρίτον, ὅτι οὐκ ἀεὶ ἄρχει. — Παρ' Ἰνδοῖς ὁ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμόν, θανάτῳ ζημιοῦται. — Φινεὺς ὁ μάντις τὰς ὄψεις πεπηρωμένος ἦν· πηρωθῆναι δέ φασιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε[6]) τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. — Πλάτων πρός τινα τῶν παίδων, μεμαστίγωσο[7]) ἄν, ἔφη, εἰ μὴ ὠργιζόμην.

1) ἀναδέω. 2) ἀντλέω. 3) am Tage. 4) S. gr. Gr. §. 118. 2. 5) und wenn die Bienen dieses hören. 6) st. προέλεγον. 7) st. ἐμεμαστίγωσο. S. gr. Gr. §. 76. Anm. 6. (152.)

X.

Zeitwörter in μι.

a. Activum.

1. Ζεὺς πάντα τίθησιν, ὅπη θέλει. — Τί τὸν νεκρὸν ὁ κωκυτὸς ὀνίνησι; — Λέοντα νοσοῦντα οὐδὲν ἄλλο ὀνίνησι φάρμακον, εἰ μὴ [1]) βρωθεὶς [2]) πίθηκος. — Χίλων ἐρωτηθείς, τί χαλεπώτατον [3]), τὸ γινώσκειν ἑαυτόν, ἔφη· πολλὰ γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἕκαστον ἑαυτῷ προςτιθέναι μάτην. — Σόλων τοῖς ἐν Πρυτανείῳ σιτουμένοις μάζαν παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἑορταῖς προςπαρατιθέναι.

[1]) außer. [2]) βιβρώσκω. [3]) ἐστὶ sc.

2. Τοῦτον τὸν νόμον ὁ θεὸς τέθεικεν εἴ τι ἀγαθὸν θέλεις, παρὰ σεαυτοῦ λάβε [1]). — Οἱ παλαιοὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν [2]) ὀβολὸν εἰς τὸ στόμα κατέθηκαν. — Ῥᾴδιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ ἐκ κακοῦ ἐσθλόν. — Ἀθηνᾶ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν ἀνέθηκε. — Νόμος ἐστὶ Θηβαϊκός, ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ Θηβαίῳ ἐκθεῖναι παιδίον. — Φασὶ τοὺς Φοίνικας οὐκ ἐξ ἀρχῆς εὑρεῖν [3]) τὰ γράμματα, ἀλλὰ τοὺς τύπους [4]) μεταθεῖναι μόνον. — Ἀντίγονος ὁ βασιλεύς, Διόνυσον πάντα [5]) ἐμιμεῖτο, κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ ἀντὶ διαδήματος, καὶ θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων. — Λυκοῦργον, τὸν θέντα

Λακεδαιμονίοις νόμους, μάλιστα θαυμάζω καὶ σοφώτατον εἶναι ἡγοῦμαι.

[1] λαμβάνω. [2] ἀποθνήσκω. [3] εὑρίσκω. [4] αὐτῶν scil. ihre Formen. [5] in allen Stücken.

3. Εἰ ἀηδὼν ἤμην[1], ἐποίουν ἂν τὰ[2] τῆς ἀηδόνος· εἰ κύκνος, τὰ[2] τοῦ κύκνου· νῦν δὲ λογικός εἰμι, ὑμνεῖν με δεῖ τὸν θεόν· τοῦτό μου τὸ ἔργον ἐστί. — Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη[3], εἷς κοίρανος ἔστω, εἷς βασιλεύς. — Ἐὰν ᾖς[4] φιλομαθής, ἔσῃ πολυμαθής. — Οἱ Λουσιτανοὶ παιᾶνας ᾄδουσιν, ὅταν[4] ἐν μάχῃ ἐπίωσι[5] τοῖς ἀντιτεταγμένοις[6]. — Εὔκολον ἔφασκεν ὁ Βίων τὴν εἰς ᾅδου[7] ὁδόν· καταμύοντας γὰρ αὐτὴν ἰέναι. — Μαρίου μὲν τὸν πατέρα οὐκ ἴσμεν[8], αὐτὸν δὲ θαυμάζομεν διὰ τὰ ἔργα.

[1] attisch. st. ἦν. [2] ἔργα scil. [3] ionisch st. πολυκοιρανία. [4] S. gr. Gr. §. 126. 8. [5] ἔπειμι, [6] ἀντιτάσσω. [7] scil. δῶμα, gr. Gr. §. 119. Anm. 9. [8] ἴσημι.

4. Ὁ Τάνταλος ἐν τῇ λίμνῃ αὖος ἕστηκε. — Τριπτολέμῳ μὲν ἱερὰ καὶ βωμοὺς ἀνεστήκασιν, ὅτι τὰς ἡμέρους τροφὰς ἡμῖν ἔδωκε[1]· τῷ δὲ τὴν ἀλήθειαν εὑρόντι[2] τίς ὑμῶν βωμὸν ἱδρύσατο; — Ἀριστῶντι Διογένει ἐν ἀγορᾷ οἱ περιεστῶτες συνεχὲς ἔλεγον· κύον· ὁ δέ, ὑμεῖς, εἶπεν, ἐστὲ κύνες, οἵ με ἀριστῶντα περιεστήκατε. — Οὐδὲ[3] τὸν ἀέρα οἱ ἄνθρωποι τοῖς ὄρνισιν εἴων[4] ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἱστάντες. — Τὸν Κρόνον λέγουσι τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους[5] ἐξ ἀγρίας διαίτης εἰς βίον ἥμερον μεταστῆσαι[6].

[1]) δίδωμι. [2]) εὑρίσκω. [3]) nicht einmal. [4]) ἐάω. [5]) die Menschen seiner Zeit. [6]) M. verbinde: λέγουσι (man sagt) τὸν Κρόνον μεταστῆσαι τοὺς κ. ἑ. ἀνθρ.

5. Οὐδὲν τῶν μὴ καλῶν δίδωσι θεός· ἀλλ' ἐστὶ ταῦτα δωρεὰ τύχης ἀλόγου. — Ἁπλῆν Ὅμηρος θεοῖς δίαιταν ἀποδίδωσι. — Δίδου [1]) παῤῥησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσι. — Τένθης τις δακτυλήθρας ἔχων ἤσθιε τὸ ὄψον, ἵν' [2]) ὡς θερμότατον [3]) ἀναδιδοίη τῇ γλώττῃ. — Ἡ φύσις τὰ δάκρυα ἔδωκεν ἡμῖν παραμυθίαν ἐν ταῖς τύχαις. — Προμηθεύς, Ἰαπέτου υἱός, τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις ἔδωκεν. — Οἱ Φοίνικες τοῖς Ἕλλησι τὰ γράμματα παραδεδώκασι. — Φασὶν Εὐριπίδην Σωκράτη, ἀποδόντα τι Ἡρακλείτου σύγγραμμα, ἔρεσθαι, τί δοκεῖ; τὸν δὲ φάναι, ἃ μὲν συνῆκα [4]), γενναῖα, οἶμαι δὲ καὶ ἃ μὴ συνῆκα [5]).

[1]) verstatte. [2]) st. ἵνα. [3]) so heiſs als möglich. [4]) συνίημι. [5]) scil. γενναῖα εἶναι.

6. Ὁ οἶνος μέτριος μὲν ληφθεὶς [1]) ῥώννυσι, πλείων δὲ παρίησι. — Ἡ πλαστικὴ [2]) δείκνυσι τὰ εἴδη τῶν θεῶν, τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐνίοτε καὶ τῶν θηρῶν. — Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ [3]). — Οὐδὲν θαλάσσης [4]) ἀπιστότερον· πλοῦτον γὰρ διδοῦσα, αὐτὸν πάλιν ἀφαιρεῖται, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀφαιρεῖται τὰς ψυχάς· καί τις [5]) ἀναχθεὶς μετὰ πολλῶν χρημάτων, ἢ συγκατέδυ τοῖς χρήμασιν [6]) ἢ ἀπεσώθη γυμνός. — Ἡ σαλαμάνδρα, ὥς φασι, διὰ τοῦ πυρὸς βαδίζουσα κατασβέννυσι τὸ πῦρ.

[1]) λαμβάνω. [2]) scil. τέχνη. [3]) s. v. a. ἐστί. [4]) als das Meer. S. gr. Gr. §. 119. 5. 4. (469.) [5]) mancher. [6]) st. κατέδυ σὺν τοῖς χρ.

b. Medium.

1. Ὅτε εἷλε[1]) τὴν Θηβαίων πόλιν Ἀλέξανδρος ἀπέδοτο[1*]) τοὺς ἐλευθέρους πάντας. — Ἡρακλεῖ ἡ ἀρετὴ τὴν προσηγορίαν ἔθετο· Ἡρακλῆς γὰρ προσηγορεύθη, ὅτι δι' Ἥραν κλέος ἔσχεν[2]). — Ὁ νόμος λέγει· ὃ μὴ κατέθου, μὴ λάμβανε. — Ξενοφῶντι θύοντι ἧκέ τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, λέγων, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν Γρύλλον, τεθνάναι[3])· κἀκεῖνος[4]) ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον, διετέλει δὲ θύων[5])· ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο τὸν στέφανον. — Ἡρακλῆς χειρωσάμενος τὸν λέοντα[6]), τὴν μὲν δορὰν ἠμφιέσατο[7]), τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυθι[8]). — Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Πειραιᾶ ἐμπόριον ἐν μέσῳ τῆς Ἑλλάδος κατεστήσαντο. — Κακὸν οὐδὲν φύεται ἐν ἀνδρί, θεμέλια[9]) θεμένῳ τοῦ βίου σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν.

[1]) αἱρέω. [1*]) ἀποδίδωμι. [2]) S. gr. Gr. §. 101. (350.) [3]) für τεθνηκέναι. gr. Gr. §. 88. An. 6. [4]) καὶ ἐκεῖνος. [5]) zu opfern. S. gr. Gr. §. 131. 4. Anm. 7. [6]) den nemäischen Löwen. [7]) ἀμφιέννυμι. S. gr. Gr. §. 96. (281.) [8]) als Helm. [9]) zur Grundlage.

2. Ἀρετή, κἂν[1]) θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται. — Ἐν Τήνῳ κρήνη ἐστίν, ἧς τῷ ὕδατι[2]) οἶνος οὐ μίγνυται. — Ὅσον ἐν πολέμῳ σίδηρος δύναται, τοσοῦτον ἐν πολι-

τείαις ἰσχύει λόγος. — Οὐκ ἂν δύναιο[3]) μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐψηφίσαντο, Αἰγινητῶν ἑκάστῳ τὸν μέγαν ἀποκόψαι τῆς χειρὸς δάκτυλον τῆς δεξιᾶς, ἵνα δόρυ μὲν βαστάζειν μὴ δύνωνται, κώπην δὲ ἐλαύνειν δύνωνται. — Μέγα κακὸν τὸ μὴ δύνασθαι φέρειν κακόν. — Σχολαστικὸς οἰκίαν πριάμενος, τῆς θυρίδος προκύψας, ἠρώτα τοὺς παριόντας, εἰ πρέπει αὐτῷ ἡ οἰκία. — Τὰ Τέμπη χωρός ἐστι κείμενος μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὄσσης.

[1]) καὶ ἐάν. S. gr. Gr. §. 126. 8. [2]) mit deren Wasser. [3]) st. οὐ δυνήσῃ. gr. Gr. §. 126. 13.

c. Passivum.

1. Ἑωράκαμεν[1]) ἀνθρώπους οἳ καὶ κυνῶν θανάτῳ καὶ ἵππων αἰσχρῶς ὑπὸ λύπης διετέθησαν. — Δάφνιν τὸν βούκολον λέγουσι τεχθέντα[2]) ἐκτεθῆναι ἐν δάφνῃ, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβεν. — Οἱ ἑστιῶντες τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου[3]) τῶν φίλων[4]), τὸ μέλλον παρατεθήσεσθαι[5]) τῶν τραγημάτων περιεχρύσουν. — Τοῦ Καράνου ἐν Μακεδονίᾳ γάμους ἑστιῶντος[6]), τοῖς συγκεκλημένοις εὐθέως ἐδόθησαν φιάλαι ἀργυραῖ, ἑκάστῳ μία, δωρεά. — Ἡρακλῆς τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον διώξας μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρειμένον[7]) ἐνεβρόχισε.

[1]) ὁράω. S. gr. Gr. §. 77. 3. Anm. 8. [2]) τίκτω. [3]) υἱὸν sc. [4]) Man übersetze, als ob es hieſse: οἱ τῶν φίλων Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου οἱ ἑστιῶντες αὐτόν... [5]) was ihm

vorgesetzt werden sollte S. gr. Gr. §. 137. (558.)
[6]) als Karanos . . ausrichtete. [7]) παρίημι.

2. Πλάτων πρὸς Ἀρίστιππον εἶπε· σοὶ μόνῳ δέδοται καὶ χλαμύδα φορεῖν καὶ ῥάκος[1]). — Πυθαγόρας ἔλεγε, δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδόσθαι κάλλιστα, τό τε ἀληθεύειν καὶ τὸ εὐεργετεῖν. — Ταῖς Μούσαις λέγουσι παρὰ Διὸς τὴν γραμμάτων εὕρεσιν δοθῆναι. — Ὁ οἶνος εἰς τὴν ἰατρικὴν χρησιμώτατος· πολλάκις γὰρ τοῖς ποτοῖς φαρμάκοις κεράννυται. — Νεὼς ἐν Ῥώμῃ δείκνυται τῆς ἀγορᾶς οὐ πρόσω, ἐν ᾧ αἱ εἰκόνες τῶν τρωϊκῶν θεῶν[2]) κεῖνται.

[1]) Aristippus wuſste sich in jede Lage des Lebens zu finden. [2]) Bilder, welche Aeneas aus dem trojanischen Brand gerettet und mit nach Rom gebracht hatte.

XI.
Einige unregelmäſsige Zeitwörter.

1. Κρεῖττον εἰς κόρακας ἢ εἰς κόλακας ἐμπεσεῖν[1])· οἱ μὲν γὰρ νεκρούς, οἱ δὲ ζῶντας ἐσθίουσιν. — Ἀπέκειρεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήϊα, καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. — Εἰπόντος τινὸς τῶν στρατιωτῶν πρὸς Πελοπίδαν, ἐμπεπτώκαμεν[1]) εἰς τοὺς πολεμίους, τί μᾶλλον[2]), εἶπεν, ἢ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνοι; — Νῖνος Σεμίραμιν ἔγημε[3]), τὴν ἐπιφανεστάτην ἁπασῶν τῶν γυναικῶν, ὧν[4]) παρειλήφαμεν[5]). — Ὁ Κάτων φησίν, αὐτὸς πλείονας εἰληφέναι πόλεις, ὧν[6]) διή-

γαγεν ἡμερῶν ἐν Ἰβηρίᾳ. — Πολὺς ὁ χειμών· πάντα ἡ χιὼν κατείληφε, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς. — Ὦ δαῖμον, ὅς με εἴληχας[7]), ὡς πονηρὸς εἶ, καὶ λυπεῖς[8]), ἀεὶ τῇ πενίᾳ συνδέων.

[1]) ἐμπίπτω. [2]) sc. ἡμεῖς εἰς αὐτούς. [3])γαμέω. [4]) von denen. [5]) παραλαμβάνω. [6]) als er Tage st. τῶν ἡμερῶν ἃς (ὧν) διήγαγε. S. gr. Gr. §. 130. 3. [7]) λαγχάνω. dem ich anheim gefallen bin. Die Menschen werden gleichsam an das Schicksal verlooset gedacht. [8]) ἐμέ. sc.

2. Εἰς τοῦτό τινες ἀνοίας[1]) ἐληλύθασιν[2]), ὥςθ' ὑπειλήφασι, τὴν μὲν ἀδικίαν ἐπονείδιστον μὲν εἶναι, κερδαλέαν δέ, τὴν δὲ δικαιοσύνην, εὐδόκιμον μέν, ἀλυσιτελῆ δέ. — Ἐὰν τὰ παρεληλυθότα μνημονεύῃς[3]), ἄμεινων καὶ περὶ τῶν μελλόντων βουλεύσῃ. — Μαρσύας εὑρὼν αὐλούς, οὓς ἔῤῥιψεν Ἀθηνᾶ, ἦλθεν εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. — Σχολαστικὸς βουλόμενος περάσαι ποταμόν, ἀνῆλθεν ἐς τὸ πλοῖον ἔφιππος· πυθομένου δέ τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη, σπουδάζειν[4]). — Γαλατῶν στρατιὰ Μακεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν ἐπέδραμε[5]), καὶ πολλὰ λεηλατοῦντες[6]) εἰς τὴν Ἀσίαν διέβησαν[7]).

[1]) εἰς τοῦτο, wie das lat. *eo* mit dem Genitiv. [2]) ἔρχομαι. [3]) gr. Gr. §. 126. 8. [4]) er habe Eile. [5]) ἐπιτρέχω. [6]) οἱ στρατιῶται sc. gr. Gr. §. 116. 2. [7]) διαβαίνω.

3. Μακαριώτατον ἐν ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀποθανεῖν[1]). — Ὁ Ἑλλήςποντος ἐκλήθη[2]) ἀπὸ τῆς Ἕλλης ἐν αὐτῷ θανούσης. —

Περικλῆς τοὺς ἐν Σάμῳ τεθνηκότας ἐγκωμιάζων ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀθανάτους ἔλεγε γεγονέναι, καθάπερ τοὺς θεούς. — Τεθνάναι[3]) πολὺ κρεῖττον ἢ δι᾽ ἀκρασίαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι. — Ἡρακλῆς τυχὼν[4]) ἀθανασίας καὶ διαλλαγεὶς Ἥρᾳ, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγημε. — Τὸ κάλλος ἢ χρόνος ἀνήλωσεν[5]), ἢ νόσος ἐμάρανε[6])· ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς κτῆσις συγγηράσκει. — Τίς οὐκ οἶδεν[7]), οἷα ἔπαθεν[8]) ὁ Προμηθεύς, διότι καθ᾽ ὑπερβολὴν φιλάνθρωπος ἦν; — Δίκαια δράσας συμμάχου τεύξῃ[4]) θεοῦ.

1) ἀποθνήσκω. st. εἴ τις εὐτυχῶν ἀπέθανε. 2) καλέω. 3) so viel als τεθνηκέναι. gr. Gr. §. 88. An. 6. 4) τυγχάνω. 5) ἀναλίσκω. Die Aoristen zeigen hier etwas gewöhnlich geschehendes an. S. gr. Gr. §. 124. 4. 6) μαραίνω. 7) εἴδω. 8) πάσχω.

4. Πολλὰ λυπηρὰ ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει. — Ἀνὴρ σοφὸς τὰς ἐν βίῳ συμφορὰς ῥᾷον οἴσει[1]) τῶν ἄλλων. — Μέγιστον μὲν καὶ θεοῦ[2]) μόνον τὸ ἀναμάρτητον*)· γενναίων δέ[2]), μετὰ τὸ ἁμάρτημα ὡς τάχιστα ἀνενεγκεῖν[3]). — Θάμυρις κάλλει διενεγκὼν καὶ κιθαρῳδίᾳ, περὶ μουσικῆς ἤρισε Μούσαις. — Ὅτε οἱ Γαλάται κατέδραμον[4]) τὴν Ἰωνίαν καὶ τὰς πόλεις ἐπόρθουν, ἐν Μιλήτῳ Θεσμοφορίων[5]) ὄντων, καὶ συνηθροισμένων γυναικῶν ἐν τῷ ἱερῷ, ὃ βραχὺ τῆς πόλεως ἀπέχει, μέρος τι τῶν βαρβάρων διῆλθεν εἰς τὴν Μιλησίαν, καὶ ἐξαπιναίως ἐπιδραμὸν εἷλε[6]) τὰς γυναῖκας. — Ἡ Σφίγξ, Οἰδίποδος τὸ αὐτῆς αἴνιγμα εὑρόντος[7]), ἐκ σκοπέλου ἑαυτὴν ῥί-

ψασα ἀνεῖλεν. — Ἀδμήτου μέλλοντος θανεῖν[8]), Ἄλκηστις εἵλετο ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον. — Λέγεται ὅτι ὁ Λερναῖος ὄφις πεντήκοντα κεφαλὰς εἶχε, σῶμα δὲ ἕν· καὶ ὁπότε[9]) Ἡρακλῆς ἀφέλοιτο κεφαλὴν μίαν, δύο ἀνεφύοντο.

[1]) φέρω. [2]) ἔργον sc. S. gr. Gr. §. 119. 6. Anm. 8. *) i. e. τὸ μὴ ἁμαρτάνειν. [3]) ἀναφέρω. [4]) κατατρέχω. [5]) Thesmophorien, ein Fest der Ceres. [6]) αἱρέω. [7]) εὑρίσκω. als Oedipus . . errathen hatte. [8]) als Admetos im Begriff war zu sterben. S. gr. Gr. §. 137. μέλλειν. S. 558. — [9]) so oft.

5. Γλαῦκος, ὁ Σισύφου υἱός, ὑφ' ἵππων κατεβρώθη[1]). — Φασὶν Ἀκταίωνα μὲν ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν καταβρωθῆναι[1]), πολλοὶ δὲ ὑπὸ κολάκων καὶ παρασίτων καταβιβρώσκονται. — Κύκνος ὑπ' Ἀχιλλέως πληγεὶς λίθῳ οὐκ ἐτρώθη[2])· ὅθεν ἄτρωτος γεγονέναι λέγεται[3]). — Μίνως, ὁ Κρήτης βασιλεύς, Δαίδαλον καὶ Ἴκαρον καθεῖρξε· Δαίδαλος δὲ ποιήσας πτέρυγας προςθετὰς ἐξέπτη[4]) μετὰ τοῦ Ἰκάρου. Ὁ δὲ Ἴκαρος τελευτᾷ ἐν τῷ πελάγει· ὅθεν ἀπ' ἐκείνου Ἰκάριον πέλαγος ἐκλήθη[5]). — Φρίξος μαθὼν ὅτι ὁ πατὴρ αὐτὸν μέλλει θύειν[6]), λαβὼν[7]) τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ ἀναβὰς[8]) σὺν αὐτῇ ἐπὶ κριόν, διὰ τῆς θαλάσσης ἀφίκετο εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον.

[1]) καταβιβρώσκω. [2]) τιτρώσκω. [3]) *dicitur fuisse.* [4]) ἐξίπταμαι. [5]) καλέω. [6]) gr. G. §. 137. μέλλειν. S. 558. [7]) λαμβάνω. [8]) ἀναβαίνω.

6. Μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἔλπιζε λήσειν· καὶ γὰρ ἂν[1]) τοὺς ἄλλους λά-

θης, σαυτῷ γε συνειδήσεις. — Πύῤῥος ἐπεὶ συμβαλὼν τοῖς Ῥωμαίοις δὶς ἐνίκησε, πολλοὺς τῶν φίλων καὶ ἡγεμόνων ἀπολέσας, ἂν [1]) ἔτι μίαν, ἔφη, μάχην Ῥωμαίους νικήσωμεν[2]), ἀπολώλαμεν[3]). — Θεμιστοκλῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκπεσών, πλούσιος γενόμενος, πρὸς τοὺς παῖδας εἶπεν· ὦ παῖδες, ἀπωλόμεθα ἄν, εἰ μὴ ἀπολώλειμεν.

[1]) st. ἐάν. S. gr. Gr. §. 126. 8. [2]) μάχην νικᾷν τινα, einen in einer Schlacht besiegen. [3]) ἀπόλλυμι.

7. Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, πλὴν ὅσοι μετεσχήκασι[1]) κάλλους. Πέλοψ γὰρ τούτου χάριν ἀμβροσίας μετέσχε [1]), καὶ Γανυμήδης, καὶ ἄλλοι τινές. — Ὁ Θησεὺς τὴν Ἑλένην ἥρπασε, Πειρίθουν παραλαβὼν κοινωνοῦντα [2]), καὶ μεγίστην ἔσχεν αὐτῷ χάριν τῆς συμμαχίας ταύτης. Ἡ γὰρ Ἑλένη πλεῖστον μέρος μετέσχηκε[1]) κάλλους. — Δαναὸς ἐξ Αἰγύπτου φυγὼν Ἄργος κατέσχεν.

[1]) μετέχω. [2]) i. e. κοινωνόν.

XII.

Gemischte Beyspiele der Zeitwörter.

1. Οἱ Πέρσαι θύουσι πυρί, καὶ ἐπιφοροῦντες αὐτῷ τὴν πυρὸς τροφήν, λέγουσι· πῦρ, δέσποτα, ἔσθιε. — Οἱ Αἰγύπτιοι θηρία τιμῶσιν, καὶ οἱ αὐτῶν θεοὶ ἀποθνήσκουσι, καὶ πενθοῦνται, καὶ δείκνυνται τάφοι θεῶν. — Τοῖς μὲν διὰ

τοῦ ἡλίου πορευομένοις ἕπεται κατ' ἀνάγκην σκιά· τοῖς δὲ διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος. — Τὸ ἐσθίειν πολλὰ τοὺς μὲν λογισμοὺς ἐξαιρεῖ, καὶ τὰς ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρας, ὀργῆς δὲ καὶ σκληρότητος ἐμπίπλησι[1]). — Ὁ Ἀθάμας, δυναστεύων Βοιωτίας[2]), ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἕλλην· αὖθις δὲ Ἰνὼ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.

[1]) S. gr. Gr. §. 119. 5. 2. [2]) gr. Gr. §. 119. 5. 3.

2. Ἀριστοφάνης λέγει περὶ τοῦ Περικλέους, ὅτι ἤστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα. — Ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ εἷς ἀνὴρ, ὁ Περικλῆς, ἐξώρθου τὴν πόλιν, καὶ ἀνίστη, καὶ ἀντετάττετο καὶ τῷ λοιμῷ καὶ τῷ πολέμῳ.

3. Ἀλέξανδρος ὅτε ἐνίκησε Δαρεῖον ἀπέστειλε[1]) τοῖς Ἕλλησι θεὸν αὐτὸν ψηφίσασθαι. — Ἥρα δύο δράκοντας ἀπέστειλεν, ἀναλώσοντας[2]) Ἡρακλέα, ἔτι βρέφος ὄντα. Ὁ δὲ παῖς οὐ καταπλαγεὶς ἑκατέρᾳ τῶν χειρῶν τὸν αὐχένα σφίγξας, ἀπέπνιξε τοὺς δράκοντας. — Κόνων τῇ περὶ Κνίδον ναυμαχίᾳ νικήσας Λακεδαιμονίους, ἑκατόμβην θύσας, πάντας Ἀθηναίους εἱστίασε. — Τίς λοιμὸς ἢ σεισμὸς τοσαύτας πόλεις ἐκένωσεν ἢ τοσαῦτα γένη ἀνθρώπων ἠφάνισεν ἢ κατέδυσεν, ὅσα[3]) ἡ τῶν βασιλέων φιλοτιμία; — Ἀθηνᾶ Κάδμῳ βασιλείαν κατεσκεύασε· Ζεὺς δὲ ἔδωκεν

αὐτῷ γυναῖκα Ἁρμονίαν, καὶ πάντες θεοί, καταλιπόντες τὸν οὐρανόν, ἐν τῇ Καδμείᾳ[4]) τὸν γάμον εὐωχούμενοι ἀνύμνησαν. — Ὁ Ξέρξης τῷ στρατοπέδῳ ἔπλευσε[5]) μὲν διὰ τῆς ἠπείρου, ἐπέζευσε δὲ διὰ τῆς θαλάσσης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Ἄθω διορύξας.

[1]) ἀποστέλλω. [2]) ἀναλίσκω. gr. Gr. §. 131. 3. [3]) als. [4]) So hiefs die Burg von Theben. [5]) πλέω.

4. Ὁ Ζεὺς τοῖς θεοῖς ἀπειλήσας, ἢν ἐθελήσω, ἔφη, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθήσω[1]), ὑμεῖς δ', ἢν ἀποκρεμασθέντες βιάζησθέ με, μάτην πονήσετε· οὐ γὰρ δὴ καθελκύσετε· εἰ δ' ἐγὼ ἐθελήσαιμι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωριῶ. — Πυθαγόρας ὁ Σάμιος πρῶτος ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ὅτι τὸ μὲν σῶμα τεθνήξεται[2]), ἡ δὲ ψυχὴ ἀναπτᾶσα[3]) οἰχήσεται ἀθάνατος καὶ ἀγήρως. — Ἐμπεδοκλῆς τὴν τῶν Ἀκραγαντίνων τρυφὴν ἰδών, ἔλεγεν· Ἀκραγαντῖνοι τρυφῶσι μὲν ὡς αὔριον ἀποθανούμενοι, οἰκίας δὲ κατασκευάζονται ὡς πάντα τὸν χρόνον βιωσόμενοι. — Ἡρακλῆς τὴν Ἡσιόνην ἰδὼν κήτει ἐκκειμένην, ὑπέσχετο[4]) σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους τοῦ Λαομέδοντος λήψεται[5]).

[1]) καθίημι [2]) θνήσκω. [3]) ἀνίπταμαι. [4]) ὑπισχνέομαι. [5]) λαμβάνω.

5. Τὼ Ἀλωέως παῖδε, ἀτασθάλω ὄντε, δίκας ἐτισάτην, ᾗ[1]) κλίμακα ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἐποιησάσθην, — Πολλὰ ἦσαν ἐν τοῖς πα-

λαιοῖς χρόνοις θεῶν ἀγάλματα, ὧν τὰ μὲν δι' ἔκπληξιν ἐσεβάσθη, τὰ δὲ[2]) διὰ τὸ κάλλος ἐπῃνέθη. — Μηδέποτε ἐπὶ μηδενὸς[3]) εἴπῃς, ὅτι[4]) ἀπώλεσα αὐτό, ἀλλ' ὅτι[4]) ἀπέδωκα· τὸ παιδίον ἀπέθανεν· ἀπεδόθη· τὸ χωρίον ἀφῃρέθη[5])· οὐκοῦν καὶ τοῦτο ἀπεδόθη. — Ἀκταίων τραφεὶς[6]) παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη[7]) ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν.

[1]) dafür, dafs sie. [2]) τὰ μὲν . . τά δέ. gr. Gr. §. 113. 2. [3]) von irgend einer Sache. [4]) ὅτι steht in Anführung einer directen Rede pleonastisch. [5]) ἀφαιρέω. [6]) τρέφω. [7]) καταβιβρώσκω.

6. Τὰ χρήματα τοῖς πλουσίοις ἡ τύχη οὐ δεδώρηται, ἀλλὰ δεδάνεικεν. — Ἀλεξάνδρου ἡ σκηνὴ πολυτελὴς ἦν· χρυσοῖ γὰρ κίονες διειλήφεσαν[1]) αὐτήν, καὶ τὸν ὄροφον[2]) διάχρυσος ἦν, καὶ ἐκπεπόνητο[3]) ποικίλμασι πολυτελέσι. Καὶ πρῶτοι[4]) μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι περὶ αὐτὴν εἱστήκεισαν[5]), πορφυρᾶς καὶ μηλίνας ἠσθημένοι[6]) στολάς. Ἐπ' αὐτοῖς δὲ τοξόται χίλιοι, φλόγινα ἐνδεδυκότες καὶ ὑσγινοβαφῆ[7]).

[1]) διαλαμβάνειν. [2]) scil. κατὰ τὸν ὄρ. statt ὁ αὐτῆς ὄροφος. gr. Gr. §. 118. 5. [3]) st. ἐξεπεπόνητο. [4]) zuerst. [5]) ἵστημι. [6]) ἐσθέω. [7]) ἐσθήματα sc.

7. Γνῶθι[1]) σαυτόν· μὴ πολλὰ λάλει· τὸν τετελευτηκότα μακάριζε· τοὺς πρεσβυτέρους σέβου· ἡ γλῶσσά σου μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ· θυμοῦ κράτει· ἀδικούμενος διαλλάσσου, ὑβριζόμενος δὲ τιμωροῦ. — Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο.

Ἀγάπα τὸν πλησίον· νόμῳ πείθου·

θεοὺς σέβου· γονεῖς αἰδοῦ· ἄρχε σεαυτοῦ· πρόνοιαν τίμα· κακίας ἀπέχου· χρόνου φείδου· ὅρα τὸ μέλλον· σοφοῖς χρῶ. — Λαβὼν ἀπόδος· τὸ συμφέρον θηρῶ· ἐπὶ ῥώμης μὴ καυχῶ· κακοῖσι μὴ προσομίλει ἀνδράσιν, ἀλλ' ἀεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχου· θεοὺς δείδιθι· ἐπίορκον μὴ ἐπόμνυθι.

Μίνως[2]. Ὁ μὲν λῃστὴς οὗτος ἐς τὸν Πυριφλεγέθοντα ἐμβεβλήσθω[3]· ὁ δ' ἱερόσυλος ὑπὸ τῆς Χιμαίρας διασπασθήτω· ὁ δὲ τύραννος ὑπὸ τῶν γυπῶν κειρέσθω τὸ ἧπαρ· ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἄπιτε ἐς τὸ Ἠλύσιον πεδίον, καὶ τὰς μακάρων νήσους κατοικεῖτε, ἀνθ' ὧν[4]) δίκαια ἐποιεῖτε κατὰ τὸν βίον.

[1]) γινώσκω. [2]) der Richter der Unterwelt, welcher hier ein Urtheil ausspricht. [3]) ἐμβάλλω. [4]) dafür dafs ihr. S. gr. Gr. §. 137. S. 552.

8. Σωκράτης ἔλεγε, τοὺς μὲν ἄλλους ἀνθρώπους ζῆν, ἵνα ἐσθίοιεν, αὐτὸν δὲ ἐσθίειν, ἵνα ζῴη[1]). — Ὁ αὐτὸς ἠξίου τοὺς νέους συνεχῶς κατοπτρίζεσθαι, ἵν', εἰ μὲν καλοὶ εἶεν, ἄξιοι[2]) γίγνοιντο· εἰ δὲ αἰσχροί, παιδείᾳ τὴν δυσειδείαν ἐπικαλύπτοιεν. — Σόλων ἐρωτηθείς, πῶς ἂν μὴ γίγνοιτο ἀδίκημα ἐν τῇ πόλει, εἶπεν, εἰ ὁμοίως ἀγανακτοῖεν οἱ μὴ ἀδικούμενοι τοῖς ἀδικουμένοις[3]). — Πυθαγόρας ἐρωτηθείς, πῶς ἂν οἰνόφλυξ τοῦ μεθύειν παύσαιτο, εἰ συνεχῶς, ἔφη, θεωροίη[4]) τὰ ὑπ' αὐτοῦ πρασσόμενα. — Ἀνάχαρσις ἐρωτηθείς, πῶς ἄν τις μὴ μεθύσκοιτο, εἰ, ἔφη, ὁρῴη τοὺς μεθύοντας[5]) οἷα ποιοῦσι. — Θεόπομπος πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, πῶς

ἄν τις ἀσφαλῶς τηροίη τὴν βασιλείαν, εἰ τοῖς μὲν φίλοις, ἔφη, μεταδιδοίη παῤῥησίας[6]) δικαίας, τοὺς δὲ ἀρχομένους κατὰ δύναμιν μὴ περιορῴη ἀδικουμένους.

Εὐαγόρας τοσοῦτον ταῖς τοῦ σώματος καὶ ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρεταῖς διήνεγκεν[7]), ὥςτε, ὁπότε[8]) μὲν αὐτὸν ὁρῷεν οἱ τότε βασιλεύοντες, ἐκπλήττεσθαι καὶ φοβεῖσθαι περὶ τῆς ἀρχῆς· ὁπότε[8]) δὲ εἰς τοὺς τρόπους ἀποβλέψαιεν, οὕτω σφόδρα πιστεύειν, ὥςτε, καὶ εἴ τις ἄλλος τολμῴη περὶ αὐτοὺς ἐξαμαρτάνειν[9]), νομίζειν Εὐαγόραν αὐτοῖς ἔσεσθαι βοηθόν. — Οἱ ποιηταὶ τοιούτους λόγους περὶ τῶν θεῶν εἰρήκασιν[10]), οὓς οὐδεὶς ἂν περὶ τῶν ἐχθρῶν τολμήσειε[11]) λέγειν.

[1]) st. ζῷ. S. gr. Gr. §. 94. S. 247. [2]) τοῦ κάλλους sc. [3]) Man verbinde ὁμοίως τοῖς ἀδικουμένοις. eben so wie die Beleidigten. [4]) st. θεωροῖ. [5]) st. εἰ ὁρῴη (i. e. ὁρῷ) οἷα ποιοῦσιν οἱ μεθύοντες. [6]) S. gr. Gr. §. 119. 4. 2. c. [7]) διαφέρω. [8]) so oft. s. gr. Gr. §. 126. Anm. 6. [9]) sich an ihnen zu vergehn. [10]) ἐρέω. [11]) Man verb. τολμήσειεν ἄν. gr. Gr. §. 126. Anm. 4.

Εὐκλείδης ὁ Σωκρατικός, ἀκούσας τοῦ ἀδελφοῦ λέγοντος[1])· ἀπολοίμην[2]), εἰ μή σε τιμωρησαίμην, ἐγὼ δέ, εἶπεν, εἰ μή σε φιλεῖν ἡμᾶς[3]) πείσαιμι. — Εἴ τις τὸν τῆς εὐκλείας ἔρωτα ἐκβάλοι ἐκ τοῦ βίου, τί ἂν ἔτι ἀγαθὸν ἡμῖν γένοιτο, ἤ τις ἄν τι λαμπρὸν ἐργάσασθαι ἐπιθυμήσειεν[4]); — Τῷ αὐτῷ φυσήματι τὸ μὲν πῦρ ἀνακαύσειας ἄν[5]), καὶ μεῖζον ποιήσειας ἐν βραχεῖ, καὶ τὸ τοῦ λύχνου φῶς ἀποσβέσειας[6]). — Μάλιστα ἂν εὐδοκιμοίης, εἰ φαίνοιο ταῦ-

τα μὴ πράττων, ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττουσιν[7]) ἐπιτιμῴης. — Εἰ ἅπαντες μιμησαίμεθα τὴν Λακεδαιμονίων ἀργίαν καὶ πλεονεξίαν, εὐθὺς ἂν ἀπολοίμεθα[8]). εἰ δὲ τοῖς τῶν Αἰγυπτίων χρῆσθαι νομίμοις βουληθείημεν, εὐδαιμόνως ἂν τὸν βίον διατέλοιμεν.

[1]) daſs sein Bruder sagte. [2]) ἀπόλλυμι. st. ἐμέ. [4]) gr. Gr. §. 93. (226.) [5]) i. e. ἀνακαύσεις. gr. Gr. §. 126. 13. [6]) ἀποσβέννυμι. [7]) wenn sie es thäten. ἂν gehört zu ἐπιτιμῴης. [8]) ἀπολ. ἄν. wir würden zu Grunde gegangen seyn.

9. Σωκράτης λέγει τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν, καθόσον οἱ μὲν ζῶσιν, ἵν' ἐσθίωσιν, αὐτὸς δὲ ἐσθίει, ἵνα ζῇ. — Θεώρει ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σαυτοῦ πράξεις, ἵνα τὰς μὲν καλὰς ἐπικοσμῇς, τὰς δ' αἰσχρὰς καλύπτῃς. — Ὁ Πίττακος τῷ μεθύοντι, ἐὰν ἁμάρτῃ, διπλῆν ζημίαν ἔθηκεν, ἵνα μὴ μεθύωσιν οἱ πολῖται. — Τὸν οἶνον ἢν πίνῃ τις μετρίως, τὸ σῶμα ὤνησε[1]), τὴν δὲ ψυχὴν οὐκ ἔβλαψεν· ἢν δὲ πίνῃ[2]) πρὸς ὑπερβολὴν, καὶ ἤδη μεθύσκηται, αἰσχρὰ πάσχει καὶ γελοῖον θέαμα τοῖς ἄλλοις παρέχει. — Ἀπόλλων ᾐτήσατο[3]) παρὰ τῶν Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἄδμητος μέλλῃ τελευτᾷν, ἀπολυθείη τοῦ θανάτου, ἂν ἑκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν ἕληται[4]). — Πομπηΐου καὶ Καίσαρος διαστάντων[5]), ὁ Κικέρων ἔφη, γινώσκω ὃν φύγω, μὴ γινώσκων[6]) πρὸς ὃν φύγω. — Οἱ δραπέται κἂν[7]) μὴ διώκωνται, φοβοῦνται, οἱ δὲ ἄφρονες κἂν[7]) μὴ κακῶς πράττωσι, ταράττονται.

Οἱ Κρῆτες τοὺς παῖδας μανθάνειν τοὺς νόμους ἐκέλευον μετά τινος μελῳδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται, καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ παραλαμβάνωσι. — Διογένης ἰδὼν τοξότην ἀφυῆ, παρὰ τὸν σκοπὸν ἐκάθισεν, εἰπών, ἵνα μὴ πληγῶ.

— Χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
αὐτοὶ παρ' αὑτῶν ἕτερα προςπορίζομεν·
λυπούμεθ' ἢν πτάρῃ τις· ἢν εἴπῃ κακῶς[8]),
ὀργιζόμεθ'· ἢν ἴδῃ τις ἐνύπνιον, σφόδρα
φοβούμεθ'· ἢν γλαὺξ ἀνακράγῃ, δεδοίκαμεν.

[1]) statt ὁ οἶνος, ἣν πίνῃ τις αὐτὸν μετρίως, ὤνησε (von ὄνημι) τὸ σ. über den Aoristus S. gr. Gr. §. 124. Anm. 4. [2]) τις αὐτόν sc. [3]) αἰτέω. [4]) αἱρέω. [5]) διΐστημι. als . . . sich entzweyt hatten. [6]) ohne zu wissen. [7]) καὶ ἐάν. [8]) wenn jemand ein Wort von schlimmer Bedeutung sagt.

10. Ἐδιδάχθη[1]) Ἡρακλῆς ἁρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος· παλαίειν δὲ ὑπὸ τοῦ Αὐτολύκου· τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου· ὁπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος· κιθαρῳδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου· οὗτος δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγεὶς[2]) ἀπέθανεν· ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε.

Πυθαγόρας λέγεται παρεγγυᾷν τοῖς μαθηταῖς, τοὺς πρεσβυτέρους τιμᾷν, μὴ ὀμνύναι θεούς, ἀνομίᾳ πολεμεῖν, φυτὸν ἥμερον μήτε φθείρειν, μήτε σίνεσθαι, μνήμην ἀσκεῖν, ἐν ὀργῇ μήτε τι λέγειν, μήτε πράσσειν. — Χείλων, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, προς-

ἔταττε, γλώττης κρατεῖν, μὴ κακολογεῖν τοῖς πλησίον, γῆρας τιμᾷν, ζημίαν αἱρεῖσθαι μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχρόν, ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγελᾷν, νόμοις πείθεσθαι.

Κάδμον φασὶ τὸν Ἀγήνορος[3]) ἐκ Φοινίκης ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποσταλῆναι[4]) πρὸς ζήτησιν τῆς Εὐρώπης, ἐντολὰς λαβόντα, ἢ τὴν παρθένον ἀγαγεῖν, ἢ μὴ ἀνακάμπτειν εἰς τὴν Φοινίκην. Μὴ δυνάμενον δὲ ἀνευρεῖν, ἀπογνῶναι[5]) τὴν ἐς οἶκον ἀνακομιδήν, καὶ κατά τινα χρησμὸν κτίσαι τὰς Θήβας. Ἐνταῦθα δὲ κατοικήσαντα γῆμαι μὲν Ἁρμονίαν, γεννῆσαι δὲ ἐξ αὐτῆς Σεμέλην, καὶ Ἰνώ, καὶ Αὐτονόην, καὶ Ἀγαύην.

[1]) διδάσκω. [2]) πλήσσω. [3]) S. gr. Gr. §. 119. 5. 3. [*]) υἱὸν scil. [4]) ἀποστέλλω. [5]) ἀπογινώσκω.

11. Λέγεται Ἐμπεδοκλῆς εἰς τοὺς κρατῆρας τῆς Αἴτνης ἐναλάσθαι,[1]) καὶ ἀφανισθῆναι, βουλόμενος τὴν περὶ αὐτοῦ φήμην βεβαιῶσαι, ὅτι γεγόνοι θεός[2])· ὕστερον δὲ γνωσθῆναι, ἀναῤῥιπισθείσης αὐτοῦ μιᾶς τῶν κρηπίδων· χαλκᾶς γὰρ εἴθιστο[3]) ὑποδεῖσθαι.

Τὸ μὲν ἐγκαλέσαι καὶ ἐπιτιμῆσαι ῥᾴδιον· τὸ δέ, ὅπως τὰ παρόντα βελτίω γένηται, συμβουλεῦσαι, τοῦτ' ἔμφρονος συμβούλου ἔργον. — Θεὸν μὲν νοῆσαι χαλεπόν, φράσαι δὲ ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἀσώματον σώματι σημῆναι ἀδύνατον.

Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναι[4]) φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀν-

θρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι· οἱ Θηβαῖοι δὲ ἐξ ὄφεως ὀδόντων ἄνδρας ἀναβεβλαστηκέναι⁵) λέγουσιν. — Οἱ Νάξιοι μυθολογοῦσι τὸν Διόνυσον παρ' αὐτοῖς τραφῆναι⁶)· καὶ διὰ τοῦτο τὴν νῆσον αὐτῷ γεγονέναι προςφιλεστάτην.

Λόγος ἐστὶ Δῆλον τὴν νῆσον, πρὶν μὲν ἀνθρώποις φανῆναι τὸν Ἀπόλλωνα, τῷ πελάγει κρύπτεσθαι, φανέντος δὲ τοῦ θεοῦ ἀναδραμεῖν⁷) ἐκ τῶν βυθῶν καὶ στῆναι ἐν μέσοις τοῖς κύμασιν.

¹) ἐνάλλομαι. ²) gr. Gr. §. 126. 2. ³) ἐθίζω ⁴) ἀναδίδωμι. ⁵) ἀναβλαστάνω. ⁶) τρέφω. ⁷) ἀνατρέχω.

12. Ἀναξαγόρας λέγεται ἀσεβείας¹) κριθῆναι, διότι τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγε διάπυρον· ἀπολογησαμένου δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ Περικλέους²), πέντε ταλάντοις ζημιωθῆναι καὶ φυγαδευθῆναι. — Σχολαστικὸς νοσοῦντα ἐπισκεπτόμενος, ἠρώτα περὶ τῆς ὑγιείας· ὁ δὲ οὐκ ἠδύνατο³) ἀποκριθῆναι⁴)· ὀργισθεὶς οὖν, ἐλπίζω, ἔφη, κἀμὲ⁵) νοσήσειν, καὶ ἐλθόντι σοὶ μὴ ἀποκρινεῖσθαι⁴). — Λέγεται, τὴν Χίμαιραν τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμισωδάρου, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης.

¹) gr. Gr. §. 119. 5. 3. ²) da Perikles ... vertheidigte, ³) δύναμαι. Ueber das Augment s. gr. Gr. §. 76. Anm. 5. ⁴) ἀποκρίνομαι. ⁵) καὶ ἐμέ.

Ξέρξης ὡς ἐπύθετο τὸν Ἑλλήςποντον ἐζεῦχθαι, καὶ τὸν Ἄθω διεσκάφθαι, προῆγεν ἐκ τῶν Σάρδεων. — Ὁ Πλάτων τοῖς μεθύουσι συνεβούλευε κατοπτρίζεσθαι·

ἀποστήσεσθαι γὰρ τῆς τοιαύτης ἀσχημοσύνης.

Καὶ ζῶν ὁ Φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται. — Οἱ δελφῖνες ἀνασκιρτῶντες χειμῶνα ἐπιόντα[1]) μηνύουσιν. — Οἱ περὶ τὴν Σαλαμῖνα διατρίβοντες Ἀθηναῖοι, θεωροῦντες τὴν Ἀττικὴν πυρπολουμένην, καὶ τὸ τέμενος τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούοντες κατεσκάφθαι, δεινῶς ἠθύμουν.

[1]) ἔπειμι.

Δαίδαλος πρῶτος τῶν ἀγαλμάτων τὰ σκέλη διαβεβηκότα[1]) ποιήσας, καὶ τὰς χεῖρας διατεταμένας[2]) ποιῶν, ζῶντα ἀγάλματα κατασκευάζεσθαι ἐλέγετο. Οἱ γὰρ πρὸ αὐτοῦ τεχνῖται κατεσκεύαζον τὰ ἀγάλματα τοῖς μὲν ὄμμασι μεμυκότα, τὰς δὲ χεῖρας ἔχοντα καθειμένας[3]), καὶ ταῖς πλευραῖς κεκολλημένας.

[1]) διαβαίνω. [2]) διατείνω. [3]) καθίημι.

13. Βασκάνου τινὸς ἐσκυθρωπακότος[1]), ὁ Βίων, ἢ τούτῳ, ἔφη, κακὸν γέγονεν ἢ ἄλλῳ ἀγαθόν. — Ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν[2]) τὰ χωρία κατεδηδοκότα[3]), τὸν μὲν Ἀμφιάραον, ἔφη, ἡ γῆ κατέπιε, σὺ δὲ τὴν γῆν. — Τὸν Μίνω βεβασιλευκότα νομιμώτατα, καὶ μάλιστα δικαιοσύνης[4]) πεφροντικότα, δικαστὴν καθ' ᾅδου ἀποδεδεῖχθαι[5]) λέγουσι. — Τὰ παιδία, ἄχρι γένηται τετταράκοντα ἡμερῶν, ἐγρηγορότα[6]) μὲν οὐ γελᾷ, οὐδὲ δακρύει, ὑπνοῦντα δὲ ἀμφότερα[7]).

[1]) da ein Neidischer. [2]) zu einem [3]) κατ-

ἕδω. [4]) gr. Gr. §. 119. 5. 3. [5]) ἀποδείκνυμι. [6]) ἐγείρω. [7]) ποιεῖ scil.

14. Λάμαχος ἐπετίμα τινι τῶν λοχαγῶν ἁμαρτάνοντι· τοῦ δὲ φήσαντος[1]), μηκέτι τοῦτο ποιήσειν, οὐκ ἔστιν, εἶπεν, ἐν πολέμῳ δὶς ἁμαρτάνειν. — Δημοσθένης λοιδορουμένου τινὸς[1]) αὐτῷ, οὐ συγκαταβαίνω, εἶπεν, εἰς ἀγῶνα, ἐν ᾧ ὁ ἡττώμενος τοῦ νικῶντός[2]) ἐστι κρείττων.

[1]) genitivi absoluti. gr. Gr. §. 132. 2. [2]) gr. Gr. §. 119. 5. 4.

Εἴ τις οἴεται τερπνότερον εἶναι τὸν ἐν ἄστει βίον τοῦ[1]) ἐν ἀγροῖς, ἐνθυμηθήτω πρὸς ἑαυτόν, οἷον[2]) μέν ἐστι βότρυς ὁρᾶν ἐξ ἀμπέλου κρεμαμένους, οἷον[2]) δὲ ἰδεῖν λήϊα Ζεφύρων αὔραις κινούμενα, οἷον δὲ ἀκοῦσαι βοῶν μυκωμένων καὶ προβάτων βληχωμένων[3]), οἷον δὲ θέαμα[4]) δαμάλεις σκιρτῶσαι καὶ ἕλκουσαι γάλα· ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τὰ ἐν τοῖς θεάτροις δεικνύμενα μηδὲν εἶναι πρὸς[5]) τὴν ἀπ' ἐκείνων ἡδονήν.

[1]) gr. Gr. §. 119. 5. 4. [2]) wie angenehm. [3]) gr. Gr. §. 119. 5. 3. [4]) was für ein Schauspiel. [5]) in Vergleichung.

Μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυναμένην εὑρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτνην[1]) κρατήρων ἀναψαμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης, τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην προςδεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἀντιδωρησαμένην.

[1]) Umschreibung st. τῆς Αἴτνης.

Τοῦ Κρόνου τὰ ἑαυτοῦ τέκνα κατεσθίοντος[1]), ὁ Ζεύς, κλαπείς[2]) ὑπὸ τῆς Ῥέας, καὶ ἐς τὴν Κρήτην ἐκτεθείς[3]), ὑπ' αἰγὸς ἀνετράφη. — Ὁ Ἴκαρος, ὁ τοῦ Δαιδάλου υἱός, τακέντος[4]) αὐτῷ τοῦ κηροῦ[1]), καὶ τῶν πτερῶν περιῤῥυέντων[1]) εἰς τὸ πέλαγος ἐνέπιπτε.

[1]) gr. Gr. §. 132. 2. [2]) κλέπτω. [3]) ἐκτίθημι. [4]) τήκω.

Zweyter Cursus.

Lesebuch für Anfänger.

A. Aesopische Fabeln und Anekdoten.

I. Aesopische Fabeln.

1. Λύκος ἰδὼν ποιμένας, ἐσθίοντας ἐν σκηνῇ πρόβατον, ἐγγὺς προσελθὼν, ἡλίκος, ἔφη, ἂν ἦν θόρυβος, εἰ ἐγὼ τοῦτο ἐποίουν [1])! — 2. Λέαινα, ὀνειδιζομένη ὑπὸ ἀλώπεκος, ἐπὶ τὸ[2]) διὰ παντὸς[3]) ἕνα[4]) τίκτειν, ἕνα, ἔφη, ἀλλὰ λέοντα. — 3. Κώνωψ ἐπὶ κέρατος βοὸς ἐκαθέσθη[5]) καὶ ηὔλει· εἶπε δὲ πρὸς τὸν βοῦν, εἰ βαρῶ σου τὸν τένοντα, ἀναχωρήσω. Ὁ δὲ ἔφη, οὔτε ὅτε ἦλθες[6]) ἔγνων[7]), οὔτε ἐὰν μένῃς[8]), μελήσει μοι. — 4. Γεωργὸς χειμῶνος ὥρᾳ ὄφιν εὑρὼν[9]) ὑπὸ κρύους πεπηγότα[10]), τοῦτον λαβὼν ὑπὸ κόλπου κατέθετο. Θερμανθεὶς δὲ ἐκεῖνος, καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν φύσιν, ἔπληξε τὸν εὐεργέτην.

§. 1. Fabul. Aesop. Hauptmanni. nr. 319. [1]) S. Buttm. gr. Gr. §. 126. 9. (499.) — §. 2. Fab. Aesop. nr. 216. [2]) m. v. ἐπὶ τὸ (darüber dafs) τίκτειν. [3]) alles in allem. [4]) σκύμνον sc. — §. 3. Ibid. nr. 214. [5]) καθέζω. [6]) ἔρχομαι. [7]) γινώσκω. [8]) S. gr. Gr. S. 126. 8. — §. 4. Ibid. nr. 170. [9]) εὑρίσκω. [10]) πήγνυμι.

5. Βότρυας πεπείρους ἀλώπηξ κρεμαμένους[11]) ἰδοῦσα, τούτους ἐπειρᾶτο καταφαγεῖν. Πολλὰ δὲ καμοῦσα καὶ μὴ δυνηθεῖσα[12]) ψαῦσαι, τὴν λύπην παραμυθουμένη, ἔλεγεν, ὄμφακες ἔτι εἰσίν. — 6) Ἔριφος ἐπί τινος δώματος ἑστώς[13]), ἐπειδὴ λύκον παριόντα[14]) εἶδεν, ἐλοιδόρει καὶ ἔσκωπτεν αὐτόν. Ὁ δὲ λύκος ἔφη· ὦ οὗτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλὰ ὁ τόπος. — 7. Παῖς λουσάμενος ἐν ποταμῷ ἐκινδύνευε πνιγῆναι· καὶ ἰδών τινα παροδίτην, ἐπεφώνει, βοήθησον. Ὁ δὲ ἐμέμφετο τῷ παιδὶ τὴν τολμηρίαν. Τὸ δὲ παιδίον εἶπεν· ἀλλὰ νῦν μοι βοήθησον, ὕστερον δὲ σωθέντι μέμφου[15]).

8. Κύων θηρευτικὸς λέοντα ἰδών, τοῦτον ἐδίωκεν· ὡς δὲ ἐπιστραφεὶς[16]) ἐκεῖνος ἐβρυχήσατο, ὁ κύων φοβηθεὶς εἰς τὰ ὀπίσω ἔφυγεν. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἔφη· ὦ κακὴ κεφαλή, σὺ λέοντα ἐδίωκες; οὗτινος οὐδὲ τὸν βρυχηθμὸν ὑπήνεγκας[17]). — 9. Λύκος ἄμνον ἐδίωκεν. Ὁ δὲ εἰς ναὸν κατέφυγε. Προσκαλουμένου δὲ τοῦ λύκου[18]) τὸν ἄμνον, καὶ λέγοντος, ὅτι θυσιάσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῷ θεῷ, ἐκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν· ἀλλ' αἱρετώτερόν μοί ἐστι θεῷ θυσίαν εἶναι, ἢ ὑπό σου διαφθαρῆναι[19]). — 10. Ὄνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς[20]), λέων ἐνομίζετο πᾶσι, καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων,

§. 5. Ibid. nr. 156. [11]) κρεμάννυμι. — [12]) δύναμαι. — §. 6. Ibid. nr. 139. [13]) ἵστημι. st. ἑστηκώς. gr. Gr. §. 88. a. Anm. 6. [14]) πάρειμι. — §. 7. Ibid. nr. 311. [15]) μέμφομαι. — §. 8. Ibid. nr. 212. [16]) ἐπιστρέφω. [17]) ὑποφέρω. — §. 9. Ibid. nr. 229. [18]) S. gr. Gr. §. 132. 2. [19]) διαφθείρω. — §. 10. Ibid. nr. 259. [20]) ἐπενδύνω.

φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δὲ ἄνεμος βιαιότερον πνεύσας ἐγύμνου[21]) αὐτὸν τοῦ προκαλύμματος[21*]), τότε πάντες ἐπιδραμόντες[22]) ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον. — 11. Γυνή τις χήρα ὄρνιν εἶχε, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ᾠὸν αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίσασα δέ, ὡς, εἰ πλείους τῇ ὄρνιθι κριθὰς παραβάλοι, δὶς τέξεται[23]) τῆς ἡμέρας[24]), τοῦτο πεποίηκεν. Ἡ δὲ ὄρνις πιμελὴς γενομένη οὐδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο[25]). — 12. Τῶν ὀρνίθων βουλομένων[18]) ποιῆσαι βασιλέα, ταὼς ἑαυτὸν ἠξίου[26]) διὰ τὸ κάλλος χειροτονεῖν. Αἱρουμένων δὲ τοῦτον τῶν ἄλλων[18]), ὁ κολοιὸς ὑπολαβὼν ἔφη· ἀλλ' εἰ, σοῦ βασιλεύοντος[18]), ὁ ἀετὸς ἡμᾶς καταδιώκειν ἐπιχειρήσει, πῶς ἡμῖν ἐπαρκέσεις;

II. Anekdoten von Philosophen.

Z e n o.

1. Ζήνων δοῦλον ἐπὶ κλοπῇ ἐμαστίγου. Τοῦ δὲ εἰπόντος[1]), εἵμαρτό[2]) μοι κλέψαι, καὶ δαρῆναι[3]), ἔφη. — 2. Πρὸς τὸ[3*]) φλυαροῦν μειράκιον, διὰ τοῦτο, εἶπε, δύο ὦτα ἔχομεν,

[21]) γυμνόω. [21*]) gr. Gr. §. 119. 6. 1. [22]) ἐπιτρέχω. — §. 11. gr. 24. [23]) τίκτω. [24]) gr. Gr. §. 119. 6. 3. [25]) δύναμαι. gr. Gr. §. 76. Anm. 5. — §. 12. Ibid. nr. 53. [26]) ἀξιόω.

§. 1. Diogen. Laert. VII. 23. [1]) gr. Gr. §. 132. 2. [2]) μείρομαι. [3]) δαίρω oder δέρω. Man denke dazu εἵμαρτό σοι. — §. 2. Diog. Laert. l. c. [3*]) S. gr. Gr. §. 110. 3. Anm. 2.

στόμα δὲ ἕν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν[4]), ἥττονα δὲ λέγωμεν[4]). — 3. Νεανίσκου πολλὰ λαλοῦντος[1]), Ζήνων ἔφη, τὰ ὦτά σου εἰς τὴν γλῶσσαν συνεῤῥύηκε[5]). — 4. Ζήνων, Ἀντιγόνου πρέσβεις Ἀθήναζε πέμψαντος[1]), κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις φιλοσόφοις ἐπὶ δεῖπνον, κἀκείνων παρὰ πότον σπευδόντων[1]) ἐπιδείκνυσθαι τὴν αὑτῶν πολυμαθίαν, αὐτὸς ἐσίγα. Τῶν δὲ πρεσβέων ζητούντων[1]), τί ἀπαγγείλωσι περὶ αὐτοῦ πρὸς Ἀντίγονον; τοῦτ' αὐτό, ἔφη, ὃ βλέπετε, φιλόσοφον εἶναι ἐν Ἀθήναις σιγᾷν ἐπιστάμενον.

Aristoteles.

5. Ἀριστοτέλης ὀνειδιζόμενός ποτε, ὅτι πονηρῷ ἀνθρώπῳ ἐλεημοσύνην ἔδωκεν, οὐ τὸν τρόπον, ἔφη, ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον ἐλέησα. — 6. Τοὺς Ἀθηναίους ἔφασκεν[5*]) εὑρηκέναι πυροὺς καὶ νόμους· ἀλλὰ πυροῖς μὲν χρῆσθαι[6]), νόμοις δὲ μή. — 7. Πρὸς τὸν καυχώμενον, ὡς ἀπὸ μεγάλης πόλεως εἴη[7]), οὐ τοῦτο, ἔφη, δεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' εἴ τις μεγάλης πατρίδος ἄξιός ἐστι. — 8. Ἐρωτηθείς, πῶς ἂν προκόπτοιεν[7]) οἱ μαθηταί, ἔφη, ἐὰν τοὺς προέχοντας διώκοντες, τοὺς ὑστεροῦντας μὴ ἀναμένωσι[8]). — 9. Ἐρωτηθείς, πῶς ἂν τοῖς φίλοις προσφεροί-

[4]) gr. Gr. §. 126. 2. — §. 3. Ibidem. §. 21. [5]) συῤῥέω. — §. 4. Stobae. Floril. XXXIII. p. 214. — §. 5 — 9. Diog. Laert. V. 17 — 21. [5*]) φημί. [6]) χράομαι. [7]) gr. Gr. §. 126. 3. [8]) gr. Gr. §. 126. 8.

μεθα[7]), ἔφη, ὡς ἂν εὐξαίμεθα[9]) αὐτοὺς ὑμῖν προςφέρεσθαι. — 10. Ἀριστοτέλης ἐνοχλούμενος ὑπὸ ἀδολέσχου, καὶ κοπτόμενος ἀτόποις τισὶ διηγήμασι, πολλάκις αὐτοῦ[10]) λέγοντος[11]), οὐ θαυμαστὸν ὅ τι λέγω; οὐ τοῦτό, φησι, θαυμαστόν, ἀλλ' εἴ τις πόδας ἔχων σὲ ὑπομένει.

Platon.

11. Πλάτων θρασυνόμενον ἰδών τινα πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, οὐ παύσῃ, μειράκιον, εἶπε, τούτου καταφρονῶν[12]), δι' ὃν μέγα φρονεῖν ἀξιοῖς; — 12. Πλάτων ὀργιζόμενός ποτε τῷ οἰκέτῃ, ἐπιστάντος Ξενοκράτους[11]), λαβών, ἔφη, τοῦτον, μαστίγωσον, ἐγὼ γὰρ ὀργίζομαι.

Socrates.

13. Σωκράτης πρὸς Ξανθίππην, πρότερον μὲν λοιδοροῦσαν, ὕστερον δὲ καὶ περιχέασαν[12*]) αὐτῷ, οὐκ ἔλεγον, εἶπεν, ὅτι Ξανθίππη βροντῶσα, καὶ ὕδωρ ποιήσει; — 14. Πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λοιδοροῦσα, οὐ καὶ σύ, εἶπε, χηνῶν, βοώντων ἀνέχῃ; — 15. Ἡ Ξανθίππη ἔφη, μυρίων

[9]) gr. Gr. §. 126. 7. — §. 10. Plutarch. T. II. p. 503. B. [10]) τοῦ ἀδολέσχου sc. [11]) gr. Gr. §. 132. 2. — §. 11 Stob. LXXVII. S. 456. [12]) gr. Gr. §. 131. Anm. 3. — §. 12. Ib. XX. p. 174. — §. 13. 14. Diog. Laert. II. 36. [12*]) περιχέω, aor. 1. περιέχεα. — §. 15. Stob. CVI. S. 570.

μεταβολῶν τὴν πόλιν καὶ αὐτοὺς[13]) κατασχουσῶν[14]), ἐν πάσαις ὅμοιον τὸ Σωκράτους πρόσωπον θεάσασθαι, καὶ προϊόντος ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ἐπανιόντος.

Diogenes.

16. Διογένης πρὸς τὸν εἰπόντα, κακὸν εἶναι τὸ ζῆν, οὐ τὸ ζῆν, εἶπεν, ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν. — 17 Διογένης ὁ Σινωπεύς, ὁ κύων ἐπικαλούμενος, παντὶ τόπῳ ἐχρῆτο εἰς πάντα[15]), ἀριστῶν τε καὶ καθεύδων, καὶ διαλεγόμενος. Βακτηρίᾳ ἐπηρείσατο[16]) ἀσθενήσας· ἔπειτα μέντοι καὶ διαπαντὸς ἐφόρει αὐτήν. Καὶ πήραν ἐκομίσατο, ἔνθα αὐτῷ τὰ σιτία ἦν. Ἐπιστείλας[17]) δέ τινι οἰκίδιον αὐτῷ προνοήσασθαι, καὶ βραδύνοντος[18]), πίθον τινὰ ἔσχεν[19]) οἰκίαν. — 18. Διογένης ἡνίκα ἀπέλιπε τὴν πατρίδα[20]), εἷς αὐτῷ τῶν οἰκετῶν ἠκολούθει, ὄνομα Μάνης· ὃς οὐ φέρων τὴν μετ' αὐτοῦ διατριβὴν ἀπέδρα[21]). Προτρεπόντων δέ τινων[11]) ζητεῖν αὐτόν, ἔφη, οὐκ αἰσχρόν, Μάνην μὲν μὴ δεῖσθαι Διογένους, Διογένην δὲ Μάνους; — 19. Θεασάμενός ποτε παιδίον ταῖς χερσὶ πῖνον, ἐξέῤῥιψε τῆς πήρας τὴν κοτύλην, εἰπών, παιδίον με νενίκηκεν εὐτελείᾳ. Ἐξέβαλε δὲ καὶ τὸ τρυ-

[13]) sie, ihren Mann und die Seinigen. [14]) κατέχω. — §. 16. Diog. L. VI. 55. — §. 17. Ib. VI 22. [15]) zu allen Arten von Verrichtungen. [16]) ἐπερείδω. [17]) ἐπιστέλλω. [18]) ἐκείνου sc. [19]) ἔχω. — §. 18 Aelian. V. H. XIII. 28. [20]) Sinope. [21]) ἀποδιδράσκω. — §. 19. Diog. L. VI. 37.

βλίον, ὁμοίως παιδίον θεασάμενος, ἐπειδὴ κατέαξε[22]) τὸ σκεῦος, τῷ κοίλῳ ἄρτῳ τὴν φακῆν ὑποδεχόμενον. — 20. Λύχνον μεθ' ἡμέραν ἅψας, ἄνθρωπον, φησί, ζητῶ. — 21. Ὅτε ἁλοὺς[22*]) καὶ πωλούμενος ἠρωτήθη, τί οἶδε ποιεῖν, ἀπεκρίνατο, ἀνδρῶν ἄρχειν· καὶ πρὸς τὸν κήρυκα[23]), κήρυσσε, ἔφη, εἴ τις ἐθέλει δεσπότην αὑτῷ πρίασθαι. — 22. Ἔλεγε τῷ Ξενιάδῃ, τῷ πριαμένῳ αὐτόν, δεῖν πείθεσθαι αὐτῷ, εἰ καὶ δοῦλος εἴη[24])· καὶ γὰρ ἰατρὸς ἢ κυβερνήτης εἰ δοῦλος εἴη[24]), πεισθῆναι δεῖν αὐτῷ[25]). — 23. Μοχθηροῦ τινος ἀνθρώπου ἐπιγράψαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν· μηδὲν εἰςίτω[26]) κακόν· ὁ οὖν κύριος τῆς οἰκίας, ἔφη, ποῦ εἰςέλθοι ἄν[26*]); — 24. Ἐκ τοῦ βαλανείου ἐξιών, τῷ μὲν πυθομένῳ, εἰ πολλοὶ ἄνθρωποι λοῦνται, ἠρνήσατο· τῷ δέ[27]), εἰ πολὺς ὄχλος[28]), ὡμολόγησε. — 25. Πρὸς τοὺς ἑρπύσαντας ἐπὶ τὴν τράπεζαν μῦς, ἰδού, φησί, καὶ Διογένης παρασίτους τρέφει. — 26. Πρὸς τὸν πυθόμενον, ποίᾳ ὥρᾳ δεῖ ἀριστᾶν, εἰ μὲν πλούσιος, ἔφη, ὅταν θέλῃ, εἰ δὲ πένης, ὅταν ἔχῃ[29]). — 27. Πλάτωνος ὁρισαμένου, ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον δίπουν,

22) κατάγνυμι. — §. 20. Ibid. VI. 41. — §. 21. 22. Ibid. VI. 29. 30. 22*) ἁλίσκω. 23) zu dem Herold, der auf dem Sclavenmarkte die zum Verkauf bestimmten ausbietet. 24) gr. Gr. §. 126. 3. 25) Man denke diese Worte so: δεῖν γὰρ πεισθῆναι καὶ ἰατρῷ ἢ κυβερνήτῃ, εἰ καὶ δοῦλοι εἴησαν. — §. 23—27. Diog. Laert. VI. 40. 26) εἴςειμι. 26*) gr. Gr. §. 126. 13. 27) πυθομένῳ sc. 28) λοῦται sc. 29) gr. Gr. §. 126. 8.

ἄπτερον, καὶ εὐδοκιμοῦντος[11]), τίλας[30]) ἀλεκτρυόνα εἰςήνεγκεν[30*]) εἰς τὴν σχολὴν αὐτοῦ καὶ ἔφη, οὗτός ἐστιν ὁ Πλάτωνος ἄνθρωπος. — 28. Διογένης ἄσωτον ᾔτει μνᾶν· τοῦ δὲ εἰπόντος[11]), διὰ τί τοὺς μὲν ἄλλους τριώβολα, ἐμὲ δὲ μνᾶν αἰτεῖς; ἔφη, παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ἐλπίζω πάλιν λαβεῖν, παρὰ δὲ σοῦ οὐκέτι. — 29. Ἀττικοῦ τινος ἐγκαλοῦντος[11]) αὐτῷ, διότι Λακεδαιμονίους μᾶλλον ἐπαινῶν, παρ' ἐκείνοις οὐ διατρίβει· οὐδὲ γὰρ[31]) ἰατρός, εἶπεν, ὑγιείας ὢν ποιητικός, ἐν τοῖς ὑγιαίνουσι τὴν διατριβὴν ποιεῖται. — 30. Διογένης τὴν εἰς Ἀθήνας ἐκ Κορίνθου, καὶ πάλιν εἰς Κόρινθον ἐκ Θηβῶν μετάβασιν αὐτοῦ παρέβαλε ταῖς τοῦ βασιλέως[32]), ἔαρος[33]) μὲν ἐν Σούσοις, καὶ χειμῶνος ἐν Βαβυλῶνι, θέρους δ' ἐν Μηδίᾳ διατριβαῖς.

Antisthenes.

31. Ἀντισθένης ποτὲ ἐπαινούμενος ὑπὸ πονηρῶν, ἀγωνιῶ, ἔφη, μή τι κακὸν εἴργασμαι[34]). — 32. Ἐρωτηθείς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ δύνασθαι ἑαυτῷ ὁμιλεῖν. — 33. Ἐρωτηθείς, τί τῶν μαθημάτων ἀναγκαι-

[30]) τίλλω. Diogenes sc. [30*]) εἰςφέρω. — §. 28. Stobae. XV. p. 152. — §. 29. Ibid. XIII. p. 146. [31]) natürlich, denn auch . . . S. gr. Gr. §. 136. in γάρ. — §. 30. Plutarch. T. II. p. 78. D. [32]) des Königs von Persien. [33]) der Genitivus auf die Frage wann? gr. Gr. §. 119. 4. 2b. — §. 31—34. Diog. Laert. VI. 5—8. [34]) ἐργάζομαι.

ότατον, ἔφη, τὸ κακὰ ἀπομαθεῖν. — 34. Συνεβούλευεν Ἀθηναίοις, τοὺς ὄνους ἵππους [35]) ψηφίσασθαι. Ἄλογον δὲ ἡγουμένων [36]), ἀλλὰ μὴν καὶ στρατηγοί, φησί, γίνονται παρ' ὑμῶν μηδὲν μαθόντες, μόνον δὲ χειροτονηθέντες — 35. Αἱρετώτερον εἶπεν εἶναι, εἰς κόρακας ἐμπεσεῖν [37]) ἢ εἰς κόλακας· τοὺς μὲν γὰρ ἀποθανόντος [38]) τὸ σῶμα, τοὺς δὲ ζῶντος τὴν ψυχὴν λυμαίνεσθαι.

Aristippus.

36. Ἀρίστιππος ἐρωτηθείς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ δύνασθαι πᾶσι θαῤῥούντως ὁμιλεῖν [39]). — 37. Ἐρωτηθείς ποτε, τί πλέον ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι, ἔφη, ἐὰν πάντες οἱ νόμοι ἀναιρεθῶσιν, ὁμοίως βιώσομεν [40]). — 38. Ἐρωτηθείς ποτε, τίνι διαφέρει ὁ σοφὸς τοῦ μὴ σοφοῦ, ἔφη, εἰς ἀγνῶτα τόπον τοὺς δύο γυμνοὺς ἀπόστειλον, καὶ εἴσῃ. — 39. Ἐρωτηθείς, τίνι [41]) διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων, ἔφη, ᾧπερ [43]) οἱ δεδαμασμένοι ἵπποι τῶν ἀδαμάστων. — 40. Ἐρωτηθείς, τίνα ἐστίν, ἃ δεῖ τοὺς παῖδας μανθάνειν, ἔφη, οἷς ἄνδρες γενόμενοι χρήσονται. — 41. Ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, τί [43]) αὐ-

35) εἶναι. sc. 36) αὐτῶν τοῦτο sc. — §. 35. Stob. XIV. p. 149. 37) ἐμπίπτω. 38) ἀποθνήσκω. — §. 36—46. Diogen. Laert. II. 69—80. 39) Vergl. §. 32. 40) eben so, als ob die Gesetze vorhanden wären. 41) worinne. 42) διαφέρουσιν sc. 43) worinne. gr. Gr. §. 118. 6.

τοῦ ὁ υἱὸς ἀμείνων ἔσται παιδευθείς, καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο, εἶπεν, ἐν γοῦν τῷ θεάτρῳ οὐ καθεδήσεται[44]) λίθος ἐπὶ λίθῳ. — 42. Συνίσταντός τινος αὐτῷ υἱόν, ᾔτησε[45]) πεντακοσίας δραχμάς· τοῦ δὲ εἰπόντος[11]), τοσούτου[46]) δύναμαι ἀνδράποδον ὠνήσασθαι. πρίω[47]), ἔφη, καὶ ἕξεις δύο[48]). — 43. Τοῦ θεράποντος ἐν ὁδῷ βαστάζοντος ἀργύριον, καὶ βαρυνομένου[11]), ἀπόχεε, ἔφη, τὸ πλέον, καὶ ὅσον δύνασαι βάσταζε. — 44. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Διονυσίου, διὰ τί οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἔρχονται, οἱ δὲ πλούσιοι ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οὐκέτι, ἔφη, ὅτι οἱ μὲν ἴσασιν ὧν δέονται, οἱ δὲ οὐκ ἴσασι. — 45. Διογένης ποτὲ λάχανα πλύνων Ἀρίστιππον παριόντα ἔσκωψε καὶ ἔφη· εἰ ταῦτα[49]) ἔμαθες προςφέρεσθαι, οὐκ ἂν τυράννων αὐλὰς ἐθεράπευες· ὁ δέ, καὶ σύ, εἶπεν, εἴπερ ᾔδεις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν, οὐκ ἂν λάχανα ἔπλυνες[50]). — 46. Εἰς Κόρινθον αὐτῷ πλέοντί ποτε, καὶ χειμαζομένῳ, συνέβη ταραχθῆναι[51])· πρὸς οὖν τὸν εἰπόντα, ἡμεῖς μὲν οἱ ἰδιῶται οὐ δεδοίκαμεν[52]), ὑμεῖς δὲ οἱ φιλόσοφοι δειλιᾶτε· οὐ γὰρ[53]) περὶ ὁμοίας, ἔφη, ψυχῆς ἀγωνιῶμεν ἕκαστοι[54]).

44) καθέζομαι. 45) αἰτέω. 46) der Genit. auf die Frage wofür? S. gr. Gr. §. 119. 6. 2. 47) πρίαμαι. 48) ἀνδράποδα. sc. 49) auf den Kohl zeigend. 50) S. gr. Gr. §. 126. 9. 4. 51) ταράσσω. 52) δείδω. 53) gr. Gr. §. 136. in γάρ. Vergl. oben. §. 29. 54) wir Philosophen und ihr Idioten.

Solon. Gorgias.

47. Σόλων ἀποβαλὼν υἱὸν ἔκλαυσεν[55]). Εἰπόντος δέ τινος[11]) πρὸς αὐτόν, ὡς οὐδὲν προὔργου ποιεῖ κλαίων, δι' αὐτὸ γάρ[56]) τοι τοῦτο, ἔφη, κλαίω. — 48. Γοργίας ὁ Λεοντῖνος ἐρωτηθείς, ποίᾳ διαίτῃ χρώμενος εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθεν, οὐδὲν οὐδέποτε, ἔφη, πρὸς ἡδονὴν οὔτε φαγών, οὔτε δράσας. — 49. Γοργίας ἤδη γηραιὸς ὑπάρχων, ἐρωτηθείς, εἰ ἡδέως ἀποθνήσκοι[57]), μάλιστα, εἶπεν· ὥσπερ γὰρ ἐκ σαπροῦ καὶ ῥέοντος οἰκιδίου ἀσμένως ἀπαλλάττομαι. — 50. Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τέρματι ὢν τοῦ βίου, ὑπ' ἀσθενείας καταληφθείς, κατ' ὀλίγον εἰς ὕπνον ὑπολισθαίνων ἔκειτο. Εἰ δέ τις αὐτὸν τῶν ἐπιτηδείων ἤρετο, τί πράττοι[57]); ὁ Γοργίας ἀπεκρίνατο· ἤδη με ὁ ὕπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τῷ ἀδελφῷ.

Pittakos. Xenophon.

51. Πιττακὸς ἀδικηθεὶς ὑπό τινος καὶ ἔχων ἐξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν[58]), εἰπών, συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων[58*])· τὸ[59]) μὲν γὰρ ἡμέρου φύσεως ἐστί, τὸ δὲ[60]) θηριώδους. — 52 Γρύλλος, ὁ Ξενοφῶντος υἱός, ἐν τῇ μάχῃ περὶ Μαντίνειαν ἰσχυρῶς ἀγωνισάμενος ἐτελεύτησεν. Ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ καὶ Ἐπαμινώνδας

— §. 47. Stob. CXXI. p. 611. [55]) κλαίω. [56]) Vergl. §. 29. — §. 49. Ibid. XCIX. p. 546. [57]) Vergl. §. 7. 7. — §. 50. Ibid. CXVII. p. 598. — §. 51. Stob. XIX. p. 169. [58]) ἀφίημι. [58*]) gr. Gr. §. 119. 5. 4. [59]) τὸ συγγινώσκειν sc. [60]) τὸ τιμωρεῖσθαι sc. — §. 52. Diog. Laert. II. 54. 55.

ἔπεσε. Τηνικαῦτα δὴ καὶ τὸν Ξενοφῶντα φασὶ θύειν ἐστεμμένον[61]· ἀπαγγελθέντος δὲ αὐτῷ τοῦ θανάτου[11]) τοῦ παιδός, ἀποστεφανώσασθαι· ἔπειτα μαθόντα ὅτι γενναίως[62]), πάλιν ἐπιθέσθαι τὸν στέφανον. Ἔνιοι δὲ οὐδὲ δακρῦσαι φασὶν αὐτόν, ἀλλὰ γάρ, εἰπεῖν[63]), ᾔδειν θνητὸν γεγεννηκώς[64]).

III. Anekdoten von Dichtern und Rednern.

53. Ἀνακρέων δωρεὰν παρὰ Πολυκράτους λαβὼν πέντε τάλαντα, ὡς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς δυοῖν νυκτοῖν[1]) ἀπέδωκεν αὐτά, εἰπών· μισῶ δωρεὰν ἥτις ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν. — 54. Σιμωνίδης ἔλεγεν, ὅτι λαλήσας μὲν πολλάκις μετενόησε, σιωπήσας δὲ οὐδέποτε. — 55. Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας[2]) ἐπί τινι δράματι. Ἑτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφός, διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον, ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός[3]). Ἔτυχε δὲ ἀριστεύων[4]) ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας, ἀποβεβληκὼς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν

[61]) στέφω. [62]) ἀπέθανε sc. [63]) m. verbinde ἀλλὰ εἰπεῖν, ᾔδειν γὰρ (Vergl. oben §. 29, 31.) θν. γ. [64]) S. gr. Gr. §. 131. 4. — §. 53. Stob. XCI. p. 508 et 511. — [1]) gr. Gr. §. 119. 6. 3. — §. 54. Plutarch. T. II. p. 515. D. — §. 55. Aelian. V. H. V. 19. [2]) S. gr. Gr. §. 119. 5. 3. [3]) gr. Gr. §. 119. 5. 2. [4]) ἔτυχε ἀριστ. umschreibend. st. ἠρίστευσε. gr. Gr. §. 131. Anm. 7.

ἀριστείων ἔτυχεν [5]). Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον. — 56. Φιλόξενος παραδοθεὶς ὑπὸ Διονυσίου ποτὲ εἰς τὰς λατομίας, διὰ τὸ φαυλίζειν τὰ ποιήματα αὐτοῦ, καὶ ἀνακληθεὶς [6]), ἔπειτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν αὐτῶν ἐκλήθη. Μέχρι δέ τινος [7]) ὑπομείνας ἀνέστη. Πυθομένου δὲ τοῦ Διονυσίου, ποῖ δὴ σύ [8]); εἰς τὰς λατομίας, εἶπεν. — 57. Σοφοκλῆς, ὁ τραγῳδοποιός, ὑπὸ τοῦ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας [9]) κρινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίπουν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ [10]), ἐπιδεικνύμενος διὰ τοῦ δράματος, ὅπως τὸν νοῦν [11]) ὑγιαίνει· ὡς τοὺς δικαστὰς τὸν μὲν ὑπερθαυμάσαι, καταψηφίσασθαι δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μανίαν. — 58. Φιλήμων, ὁ κωμικός, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐννενήκοντα ἔτη βιούς, κατέκειτο μὲν ἐπὶ κλίνης ἠρεμῶν· θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ [12]) σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προςδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου [13])

5) der erste in der Reihe der Athenäer, welche Preise der Tapferkeit erhalten hatten. — §. 56. Stob. XIII. p. 145. 6) ἀνακαλέω. 7) χρόνου sc. 8) ἔρχῃ sc. — §. 57. Lucian. T. VIII. S. 129. 9) S. gr. Gr. §. 119. 5. 3. 10) eines seiner noch vorhandenen Trauerspiele. 11) gr. Gr. §. 118. 5. — §. 58. Lucian. l. c. p. 129. 12) τῷ Φιλήμονι sc. 13) οἴνου sc. ungemischten Wein trank man zum Nachtisch. Der Genit. auf die Frage wovon? gr. Gr. §. 119. 4. 2. d.

ῥοφεῖν, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανε. — 59. Φιλήταν λέγουσι τὸν Κῷον λεπτότατον γενέσθαι τὸ σῶμα [11]). Ἐπεὶ τοίνυν ἀνατραπῆναι [14]) ῥᾴδιος ἦν ἐκ πάσης προφάσεως, μολίβδου, φασί [15]), πεποιημένα εἶχεν ἐν τοῖς ὑποδήμασι πέλματα, ἵνα μὴ ἀνατρέπηται [16]) ὑπὸ τῶν ἀνέμων, εἴ ποτε σκληροὶ κατέπνεον. — 60. Φιλιππίδης ὁ κωμῳδοποιός, φιλοφρονουμένου τοῦ βασιλέως αὐτὸν Λυσιμάχου [17]), καὶ λέγοντος, τίνος σοὶ μεταδῶ τῶν ἐμῶν [18]); οὗ βούλει, φησίν, ὦ βασιλεῦ, πλὴν τῶν ἀποῤῥήτων. — 61. Ἰσοκράτης, ὁ ῥήτωρ, νεανίου τινὸς λάλου σχολάζειν αὐτῷ βουλομένου [17]), διττοὺς ᾔτησε μισθούς. Τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν πυθομένου [17]), ἕνα, ἔφη, μέν [19]), ἵνα λαλεῖν μάθῃς [16]), τὸν δ' ἕτερον, ἵνα σιγᾷν. — 62. Λυσίας τινὶ δίκην ἔχοντι λόγον συγγράψας ἔδωκεν· ὁ δὲ πολλάκις ἀναγνούς, ἧκε πρὸς τὸν Λυσίαν ἀθυμῶν καὶ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ διεξιόντι θαυμαστὸν φανῆναι τὸν λόγον, αὖθις δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμβάνοντι παντελῶς ἀμβλὺν καὶ ἄπρακτον· ὁ δὲ Λυσίας γελάσας, τί οὖν, εἶπεν, οὐχ ἅπαξ [20]) μέλλεις λέγειν αὐτὸν ἐπὶ τῶν δικαστῶν;

— §. 59. Aelian. V. H. IX. 14. [14]) ἀνατρέπω. [15]) wie man sagt. [16]) gr. Gr. §. 126. 2. 1. — §. 60. Plutarch. T. II. p. 508. C. [17]) gr. Gr. § 132. 2. [18]) gr. Gr. §. 119. 4. c. — §. 61. Stobae. XXXVI. S. 218. [19]) μισθὸν αἰτέω sc. — §. 62. Plutarch. T. II. p. 504. C. [20]) i. e. οὐχ ἅπαξ μόνον, ἀλλὰ πολλάκις.

IV. Anekdoten von Stsatsmännern und Königen.

63. Χαριέντως ὁ βασιλεὺς Ἀρχέλαος[1]), ἀδολέσχου κουρέως περιβαλόντος[2]) αὐτῷ τὸ ὠμόλινον, καὶ πυθομένου, πῶς σε κείρω, βασιλεῦ; σιωπῶν, ἔφη. — 64. Ὁ νεώτερος Διονύσιος ἔλεγε πολλοὺς τρέφειν[3]) σοφιστάς, οὐ θαυμάζων ἐκείνους, ἀλλὰ δι' ἐκείνων θαυμάζεσθαι βουλόμενος.

Philippos, König von Makedonien.

65. Φίλιππος ἔλεγε, κρεῖττον εἶναι στρατόπεδον ἐλάφων, λέοντος στρατηγοῦντος, ἢ λεόντων, ἐλάφου στρατηγοῦντος[2]) — 66. Φίλιππος, ὁ Ἀλεξάνδρου πατήρ, Ἀθηναίους μακαρίζειν[3]) ἔλεγεν, εἰ[4]) καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν αἱρεῖσθαι δέκα στρατηγοὺς εὑρίσκουσιν· αὐτὸς[5]) γὰρ ἐν πολλοῖς ἔτεσιν ἕνα μόνον στρατηγὸν εὑρηκέναι, Παρμενίωνα. — 67. Φίλιππος ἐρωτώμενος, οὕςτινας μάλιστα φιλεῖ, καὶ οὕςτινας μάλιστα μισεῖ, τοὺς μέλλοντας[6]), ἔφη, προδιδόναι μάλιστα φιλῶ, τοὺς δ' ἤδη προδεδωκότας μάλιστα μισῶ. — 68. Νεοπτόλεμον, τὸν τῆς τραγῳδίας ὑποκριτήν, ἤρε-

§. 63. Plutarch. T. II. p. 509. A. [1]) von Makedonien. [2]) Vergl. §. 60, 17. — §. 64. Ibid. p. 176. C. — [3]) ernähre. S. gr. Gr. §. 128. 3. — §. 65. Stob. LII. p. 366. — §. 66. Plutarch. T. II. p. 177. C. [4]) i. e. ὅτι. gr. Gr. §. 136. in εἰ. [5]) gr. Gr. §. 129. 2. 1. — §. 67. Stob. LII. p. 366. [6]) gr. Gr. § 137. in μέλλω. — §. 68. Stob. XCVI. p. 532.

τό τις, τί θαυμάζοι τῶν ὑπ' Αἰσχύλου λεχθέντων, ἢ Σοφοκλέους, ἢ Εὐριπίδου; οὐδὲν μὲν τούτων, εἶπεν, ὃ δ' αὐτὸς ἐθεάσατο ἐπὶ μείζονος σκηνῆς, Φίλιππον ἐν τοῖς τῆς θυγατρὸς Κλεοπάτρας γάμοις πομπεύσαντα, καὶ τρισκαιδέκατον θεὸν ἐπικληθέντα, τῇ ἑξῆς⁷) ἐπισφαγέντα ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ ἐῤῥιμμένον⁸). — 69. Τριῶν Φιλίππῳ προσαγγελθέντων εὐτυχημάτων²) ὑφ' ἕνα καιρόν, πρώτου μέν, ὅτι τεθρίππῳ νενίκηκεν Ὀλύμπια⁹)· δευτέρου δέ, ὅτι Παρμενίων ὁ στρατηγὸς μάχῃ Δαρδανεῖς ἐνίκησε· τρίτου δ', ὅτι ἄῤῥεν αὐτῷ παιδίον ἐκύησεν Ὀλυμπιάς· ἀνατείνας ἐς οὐρανὸν τὰς χεῖρας, ὦ δαῖμον, εἶπε, μέτριόν τι τούτοις ἀντίθες ἐλάττωμα! εἰδὼς ὅτι τοῖς μεγάλοις εὐτυχήμασι φθονεῖν πέφυκεν ἡ τύχη. — 70. Ἐν Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους μεγάλῃ νίκῃ ἐνίκησε Φίλιππος. Ἐπαρθεὶς δὲ τῇ εὐπραγίᾳ, ᾤετο¹⁰) δεῖν αὐτὸν ὑπομιμνήσκεσθαι, ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν, καὶ προσέταξέ τινι παιδὶ τοῦτο ἔργον ἔχειν. Τρὶς δὲ ἑκάστης ἡμέρας¹¹) ὁ παῖς ἔλεγεν αὐτῷ· Φίλιππε, ἄνθρωπος εἶ.

Alexander.

71. Ὁ Ἀλέξανδρος Διογένει εἰς λόγους ἐλθών, οὕτως κατεπλάγη¹²) τὸν βίον καὶ τὸ

⁷) ἡμέρᾳ sc. ⁸) ῥίπτω. — §. 69. Plutarch. T. II. p. 105. A. ⁹) in den olympischen Spielen. — §. 70. Aelian. V. H. VIII. 15. ¹⁰) οἴομαι oder οἶμαι. ¹¹) gr. Gr. §. 119. 4. b. — §. 71. Plutarch. T. II. p. 331. F. ¹²) καταπλήσσω.

ἀξίωμα[13]) τοῦ ἀνδρός, ὥστε πολλάκις αὐτοῦ[14]) μνημονεύων λέγειν, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἤμην[15]), Διογένης ἂν ἤμην. — 72. Ἀλέξανδρος μόνον ἐκέλευε Λύσιππον[16]) εἰκόνας αὐτοῦ δημιουργεῖν· μόνος γὰρ οὗτος κατεμήνυε τῷ χαλκῷ τὸ ἦθος αὐτοῦ, καὶ συνεξέφερε τῇ μορφῇ τὴν ἀρετήν· οἱ δὲ ἄλλοι τὴν ἀποστροφὴν τοῦ τραχήλου, καὶ τῶν ὀμμάτων τὴν ὑγρότητα μιμεῖσθαι θέλοντες, οὐ διεφύλαττον αὐτοῦ τὸ ἀῤῥενωπὸν καὶ λεοντῶδες. — 73. Ἀλέξανδρος Ἀναξάρχου[17]) περὶ κόσμων ἀπειρίας ἀκούων ἐδάκρυε, καὶ τῶν φίλων ἐρωτησάντων αὐτόν, τί δακρύει, οὐκ ἄξιον, ἔφη, δακρύειν, εἰ[18]) κόσμων ὄντων ἀπείρων, ἑνὸς οὐδέπω κύριοι γεγόναμεν;

Nachfolger Alexanders.

74. Πτολεμαῖόν φασι τὸν Λάγου, καταπλουτίζοντα τοὺς φίλους αὐτοῦ ὑπερχαίρειν· ἔλεγε δέ, ἄμεινον εἶναι πλουτίζειν ἢ πλουτεῖν. — 75. Ἀντίγονος[19]) πρός τινα μακαρίζουσαν αὐτὸν γραῦν, εἰ ᾔδεις, ἔφη, ὦ μῆτερ, ὅσων κακῶν μεστόν ἐστι τουτὶ[20]) τὸ ῥάκος, δείξας τὸ

[13]) gr. Gr. §. 121. 6. [14]) gr. G. §. 119. 5. 3. [15]) st. ἦν. Ueber die Construction S. gr. Gr. §. 126. 9. 4. — §. 72. Plut. T. II. p. 335. B. [16]) einen Bildhauer. — §. 73. Ibid. p. 466. C. [17]) e. Philosoph. Ueber d. Genit. S. gr. Gr. §. 119. 5. [18]) gr. Gr. §. 136. in εἰ. — §. 74. Aelian. V. H. XIII. 13. — §. 75. Stob. XLVII. p. 344. [19]) K. v. Asien, e. der Nachfolger Alexanders. [20]) . e. τοῦτο.

διάδημα, οὐκ ἂν ἐπὶ κοπρίας κείμενον αὐτὸ ἐβάστασας. — 76. Ἀντίγονος ὁ βασιλεύς, ἐρωτήσαντος αὐτὸν τοῦ υἱοῦ, πηνίκα μέλλουσιν ἀναζευγνύειν, τί δέδοικας, εἶπε, μὴ μόνος οὐκ ἀκούσῃς[21]) τῆς σάλπιγγος[17]); —

Alexander von Pherae.

77. Ἀλέξανδρος, ὁ Φεραίων τύραννος, θεώμενος τραγῳδόν, ἐμπαθέστερον διετέθη πρὸς τὸν οἶκτον· ἀναπηδήσας οὖν ἐκ τοῦ θεάτρου ἀπιὼν ᾤχετο[22]), δεινὸν εἶναι λέγων, εἰ[18]) τοσούτους ἀποσφάττων πολίτας, ὀφθήσεται τοῖς Ἑκάβης καὶ Πολυξένης πάθεσιν ἐπιδακρύων.

Kroesos.

78. Ὅτε Κροῖσος ἦρχε Λυδῶν[23]), τὸν ἀδελφὸν μεθ᾽ αὐτοῦ κατέστησεν ἄρχοντα. Προσελθὼν δέ τις τῶν Λυδῶν, ὦ βασιλεῦ, εἶπε, πάντων ἐπὶ γῆς καλῶν ὁ ἥλιος τοῖς ἀνθρώποις αἴτιός ἐστι, καὶ οὐδὲν ἂν εἴη τῶν ἐπὶ γῆς, μὴ τοῦ ἡλίου ἐπιλάμποντος· ἀλλ᾽ εἰ θέλουσι δύο ἥλιοι γενέσθαι, κίνδυνος πάντα συμφλεχθέντα διαφθαρῆναι[24]). Οὕτως ἕνα μὲν βασιλέα δέχονται Λυδοί, καὶ σωτῆρα πιστεύουσιν εἶναι, δύο δὲ ἅμα οὐκ ἂν ἀνάσχοιντο[25]).

— §. 76. Plut. T. II. p. 506. C. [21]) gr. Gr. §. 126. 2. Das Perfectum δέδοικας wird, seiner Bedeutung wegen, wie ein Praesens betrachtet. — §. 77. Ibid. p. 334. A. [22]) er eilte davon. — §. 78. Stob. XLV. p. 323. [23]) gr. G. §. 119. 5. 3. [24]) διαφθείρω. [25]) ἀνέχω, der Optat. mit mildernder Kraft statt des Futuri. gr. Gr. §. 126. §. 13.

Themistokles.

79. Θεμιστοκλῆς ἔτι μειράκιον ὢν ἐν πότοις ἐκυλινδεῖτο· ἐπεὶ δὲ Μιλτιάδης στρατηγῶν ἐνίκησεν ἐν Μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους[26]), οὐκ ἔτι ἦν[27]) ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι Θεμιστοκλεῖ. Πρὸς δὲ τοὺς θαυμάζοντας τὴν μεταβολὴν ἔλεγεν, οὐκ ἐᾷ με καθεύδειν, οὐδὲ ῥαθυμεῖν τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον. — 80. Ἐρωτηθεὶς δέ, πότερον Ἀχιλλεὺς ἐβούλετ' ἂν εἶναι ἢ Ὅμηρος; σὺ δὲ αὐτός, ἔφη, πότερον ἤθελες ὁ νικῶν ἐν Ὀλυμπιάσιν ἢ ὁ κηρύσσων τοὺς νικῶντας εἶναι; — 81. Θεμιστοκλῆς πρὸς τὸν Εὐρυβιάδην τὸν Λακεδαιμόνιον ἔλεγέ τι ὑπεναντίον, καὶ ἀνέτεινεν αὐτῷ τὴν βακτηρίαν ὁ Εὐρυβιάδης. Ὁ δέ, πάταξον μέν, ἔφη, ἄκουσον δέ. Ἤιδει[28]) δέ, ὅτι ἃ μέλλει λέγειν[29]), τῷ κοινῷ λυσιτελεῖ. — 82. Σεριφίου τινὸς πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὡς οὐ δι' αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν ἔνδοξός ἐστιν, ἀληθῆ λέγεις, εἶπεν, ἀλλ' οὔτ' ἂν ἐγὼ Σερίφιος ὢν ἐγενόμην ἔνδοξος[30]), οὔτε σύ, Ἀθηναῖος[31]). — 83. Πρὸς δὲ Σιμωνίδην ἐξαιτούμενόν τινα κρίσιν οὐ δικαίαν, ἔφη, μήτ' ἂν ἐκεῖνον γενέσθαι[32]) ποιητὴν ἀγαθόν, ᾄδοντα παρὰ μέλος, μήτ' αὐτὸν ἄρχοντα χρηστόν, δικάζοντα παρὰ τὸν νόμον. — 84. Ἀπεικα-

— §. 79. 80. Plut. T. II. p. 184. sq. [26]) die Perser. [27]) st. ἐξῆν. man konnte. — §. 81. Aelian. V. H. XIII. 40. [28]) εἴδω. [29]) Vergl. §. 67, 5. — §. 82. Plut. T. II. p. 185. C. [30]) statt εἰ Σερίφιος ἦν, οὐκ ἂν ἐγενόμην ἔνδ. [31]) man denke ὢν dazu und ἔνδοξος ἐγένου ἄν. — §. 83. Plut. T. II. p. 185. D. [32]) gr. Gr. §. 126. 14. — §. 84. Ibid. p. 185. E.

ζεν αὐτὸν ταῖς πλατάνοις, αἷς ὑποτρέχουσι χειμαζόμενοι, γενομένης δὲ εὐδίας τίλλουσιν οἱ παρερχόμενοι καὶ κολούουσιν.

Epaminondas.

85. Ἐπαμινώνδας ἕνα εἶχε τρίβωνα· εἰ δέ ποτε αὐτὸν ἔδωκεν εἰς γναφεῖον, αὐτὸς ὑμέμενεν οἴκοι δι' ἀπορίαν ἑτέρου. — 86. Ἐπαμινώνδας, ὁ Θηβαῖος, ἰδὼν στρατόπεδον μέγα καὶ καλόν, στρατηγὸν οὐκ ἔχον, ἡλίκον, ἔφη, θηρίον, καὶ κεφαλὴν οὐκ ἔχει. — 87. Ἔλεγε[33]) πρὸς Πελοπίδαν, μὴ πρότερον ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἀγορᾶς ἡμέρᾳ, πρὶν ἢ[34]) φίλον τοῖς ἀρχαίοις τινὰ προςπορίσαι νεώτερον. — 88. Τὸν Ἐπαμινώνδαν ὁ Σπίνθαρος ἐπαινῶν, ἔφη, μήτε πλείονα γινώσκοντι, μήτε ἐλάττονα φθεγγομένῳ ῥαδίως ἐντυχεῖν ἑτέρῳ.

Pelopidas und einige andere Feldherrn.

89. Πελοπίδας, ἀνδρείου στρατιώτου διαβληθέντος[35]) αὐτῷ, ὡς βλασφημήσαντος αὐτόν, ἐγὼ τὰ μὲν ἔργα, ἔφη, αὐτοῦ βλέπω, τῶν δὲ λόγων οὐκ ἤκουσα[36]). — 90. Ἰφικράτης τὸ στράτευμα οὕτως ἔφασκε δεῖν συντετάχθαι, ὡς ἓν σῶμα· θώρακα μὲν ἔχον τὴν φά-

— §. 85. Aelian. V. H. V. 5. — §. 86. Stob. LII. p. 365. — §. 87. Aelian. XIV. 38. [33]) erzieth. [34]) gr. Gr. §. 136. in πρίν. — §. 88. Plut. T. II. p. 39. B. — §. 89. Stob XL. p. 238. [35]) διαβάλλω. [36]) Vergl. §. 73, 17. — §. 90. Stob. LII. p. 366.

λαγγα, χεῖρας δὲ τοὺς ψιλούς, πόδας δὲ τοὺς ἱππέας, κεφαλὴν δὲ τὸν στρατηγόν. — 91. Ὁ Περικλῆς ἐν τῷ λοιμῷ τοὺς παῖδας ἀποβαλών, ἀνδρειότατα [37]) τὸν θάνατον αὐτῶν ἤνεγκε. καὶ πάντας Ἀθηναίους ἔπεισε τοὺς τῶν φιλτάτων θανάτους εὐθυμότερον φέρειν. — 92. Ὀδυρομένων τῶν μετὰ Φωκίωνος μελλόντων ἀποθνήσκειν [38]), εἶπεν ὁ Φωκίων, εἶτα [39]) οὐκ ἀγαπᾷς, Θούδιππε, μετὰ Φωκίωνος ἀποθνήσκων [40]).

V. Anekdoten von Lakedämoniern.

93. Ἆγις ὁ βασιλεὺς ἔφη, τοὺς Λακεδαιμονίους μὴ ἐρωτᾷν, ὁπόσοι εἰσίν, ἀλλὰ ποῦ εἰσὶν οἱ πολέμιοι; καὶ ἐρωτῶντός τινος, πόσοι εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι, ὅσοι [1]), ἔφη, ἱκανοὶ τοὺς κακοὺς ἀπερύκειν. — 94. Δημάρατος, ἀνθρώπου τινὸς πονηροῦ κόπτοντος αὐτὸν ἀκαίροις ἐρωτήμασι, καὶ δὴ τοῦτο πολλάκις ἐρωτῶντος, τίς ἄριστος Σπαρτιατῶν, ἔφη, ὁ σοὶ ἀνομοιότατος. — 95. Πλειστῶναξ, ὁ Παυσανίου, Ἀττικοῦ τινος ῥήτορος τοὺς Λακεδαιμονίους ἀμαθεῖς ἀποκαλοῦντος, ὀρθῶς, ἔφη, λέγεις· μόνοι γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἡμεῖς οὐδὲν κακὸν μεμαθήκαμεν παρ᾽ ὑμῶν. — 96. Ἀγησίπολις, ὁ

— §. 91. Aelian. V. H. IX. 6. [37]) adverbialiter. — §. 92. Ibid. XIII. 41. [38]) Vergl. §. 81, 29. [39]) εἶτα gibt der Frage e. gröſsern Nachdruck. gr. Gr. §. 136. in εἶτα. [40]) gr. Gr. §. 131. 4. a. — § 93. Stob. VII. p. 29. [1]) so viel als — §. 94. Plut. T. II. p. 216. C. — §. 95. Ib. p. 231. D. — §. 96. Ib. p. 215. B.

Κλεομβρότου, εἰπόντος τινὸς, ὅτι Φίλιππος ἐν ὀλίγαις ἡμέραις Ὄλυνθον κατέσκαψε, μὰ τοὺς θεούς, εἶπεν, ἄλλην τοιαύτην[2]) ἐν πολλαπλασίονι χρόνῳ οὐκ οἰκοδομήσει. — 97. Χαρίλαος ἐρωτηθείς, διὰ τί τοὺς νόμους ὁ Λυκοῦργος οὕτως ὀλίγους ἔθηκεν, ὅτι, ἔφη, τοῖς ὀλίγα λέγουσιν ὀλίγων καὶ νόμων ἐστὶ χρεία.

98. Ἀθηναίου τινὸς πρὸς Ἀνταλκίδαν εἰπόντος, ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Κηφισσοῦ πολλάκις ὑμᾶς ἐδιώξαμεν, ἡμεῖς δὲ οὐδέποτε, εἶπεν, ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα. — 99. Ὁ αὐτός, σοφιστοῦ τινος μέλλοντος[3]) ἀναγινώσκειν ἐγκώμιον Ἡρακλέους, ἔφη, τίς γὰρ αὐτὸν ψέγει; — 100. Ἀρχίδαμος πρὸς τὸν ἐπαινοῦντα κιθαρῳδόν, καὶ θαυμάζοντα τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ὦ λῷστε, ἔφη, ποῖον γέρας παρά σου τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔσται, ὅταν κιθαρῳδὸν οὕτως ἐπαινῇς[4]). — 101. Ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ ἱματισμὸν πολυτελῆ Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας πέμψαντος, οὐκ ἐδέξατο, εἰπών, φοβοῦμαι μὴ[5]) περιθέμεναι[6]) αἱ κόραι φανῶσί μοι αἰσχραί. — 102. Ἀρχίδαμος, ὁ Ἀγησιλάου, καταπελτικὸν βέλος[7]) ἰδὼν τότε πρώτως ἐκ Σικελίας κομισθέν, ἀνεβόησεν, ὦ Ἡράκλεις, ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά[8]).

[2]) πόλιν sc. — §. 97. Ib. p. 232. B. — §. 98. Plut. T. II. p. 192. C. — §. 99. Ibidem. [3]) Vergl. §. 92, 38. — §. 100. Ibid. p. 218. C. [4]) gr. Gr. §. 126. §. 8. — §. 101. Plut. l. c. E. [5]) gr. Gr. §. 135. 2. c. [6]) αὐτὸν sc. — §. 102. Ibid p. 219. A. [7]) e. Katapulten-Geschofs. [8]) dorisch st. ἀρετή.

103. Ἀγησίλαος παρακαλούμενός ποτε ἀκοῦσαι τοῦ τὴν ἀηδόνα μιμουμένου[9]), παρῃτήσατο φήσας· αὐτῆς[10]) ἀκήκοα πολλάκις. — 104. Κατηγοροῦσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἀγησιλάου[11]) τοῦ βασιλέως, ὡς ταῖς συνεχέσι καὶ πυκναῖς εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβολαῖς καὶ στρατείαις τοὺς Θηβαίους ἀντιπάλους τοῖς Λακεδαιμονίοις κατασκευάσαντος[11*]). Διὸ καὶ τετρωμένον[12]) αὐτὸν ἰδὼν ὁ Ἀνταλκίδας, καλά, ἔφη, τὰ διδασκάλια παρὰ Θηβαίων ἀπολαμβάνεις, μὴ βουλομένους αὐτούς, μηδ' εἰδότας μάχεσθαι διδάξας. — 105. Ἀνὴρ εἰς Λακεδαίμονα ἀφίκετο Κεῖος, γέρων ἤδη ὤν, τὰ μὲν ἄλλα[13]) ἀλαζών, ᾐδεῖτο[14]) δὲ ἐπὶ τῷ γήρᾳ, καὶ διὰ ταῦτα τὴν τρίχα, πολιὰν οὖσαν, ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν· παρελθὼν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο. Ἀναστὰς οὖν ὁ Ἀρχίδαμος, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς, τί δ' ἄν, ἔφη, οὗτος ὑγιὲς εἴποι, ὃς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;

106. Ἔλεγεν ὁ Κλεομένης, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς, κατὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον[15]), τὸν Ὅμηρον Λακεδαιμονίων εἶναι ποιητήν, ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοντα, τὸν δὲ Ἡσίοδον τῶν Εἱ-

— §. 103. Plut. T. II. p. 212. F. 9) Vergl. 89, 36. 10) die wirkliche. — §. 104. Plut. V. Lyc. c. 13. 11) gr. Gr. 119. 5. 3. 11*) gr. Gr. 132. Anm. 5. 12) τιτρώσκω. — §. 105. Stob. XII. p. 140. vergl. Aelian. V. H. VII. 20. 13) im übrigen. 14) st. αἰδούμενος. — §. 106. Aelian. XIII. 19. 15) i. e. mit lakonischer Kraft und Kürze.

λώτων[16]), λέγοντα, ὡς χρὴ γεωργεῖν. — 107. Λυκοῦργος, ὁ Λακεδαιμόνιος, πηρωθεὶς ὑπό τινος τῶν πολιτῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον[17]), καὶ παραλαβὼν τὸν νεανίσκον παρὰ τοῦ δήμου, ἵνα τιμωρήσαιτο[19]), ὅπως αὐτὸς βούληται, τούτου[20]) μὲν ἀπέσχετο, παιδεύσας δὲ αὐτόν, καὶ ἀποφήνας ἄνδρα ἀγαθόν, παρήγαγεν εἰς τὸ θέατρον[21]). Θαυμαζόντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, τοῦτον μέντοι λαβών, ἔφη, παρ' ὑμῶν ὑβριστὴν καὶ βίαιον, ἀποδίδωμι ὑμῖν ἐπιεικῆ καὶ δημοτικόν. — 108. Περσῶν τὴν Ἑλλάδα λεηλατούντων, Παυσανίας, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγός, ἀπὸ Ξέρξου πεντακόσια τάλαντα χρυσίου λαβών, ἔμελλε προδιδόναι[22]) τὴν Σπάρτην. Τῶν δὲ ἐπιστολῶν μεσολαβηθεισῶν[23]), Ἡγησίλαος, ὁ πατὴρ τοῦ προειρημένου, περὶ τῶν συμβεβηκότων[24]) ἀκούσας, τὸν υἱὸν μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς χαλκιοίκου[25]) συνεδίωξεν Ἀθηνᾶς, καὶ τὰς θύρας τοῦ τεμένους πλίνθοις ἐμφράξας, μετὰ τῆς γυναικὸς τὴν εἴσοδον ἐφρούρησε, καὶ λιμῷ τὸν προ-

16) Heloten, Leibeigne der Spartaner. — §. 107. Stob. XIX. p. 169 17) gr. Gr. §. 118. 5. der eines seiner Augen beraubt worden. 19) gr. Gr. §. 126. 2. 20) τοῦ τιμωρήσασθαι sc. 21) wo sich das Volk zu versammeln pflegte. — §. 108. Stob. XXXVIII. p. 228. 22) Vergl. §. 99. 3. 23) μεσολαβέω. 24) συμβαίνω. von diesen Vorfällen. 25) Athene (χαλκίοικος) hatte einen ehernen Tempel zu Sparta, der zur Freystatt diente.

δότην ἀνεῖλεν [26]), ὃν ἡ μήτηρ ἀείρασα ὑπὲρ τοὺς ὅρους ἔῤῥιψεν.

109. Ὁ Βρασίδας μῦν τινα συλλαβὼν ἐν ἰσχάσι, καὶ δηχθεὶς [27]), ἀφῆκεν· εἶτα πρὸς ἑαυτόν, ὦ Ἡράκλεις, ἔφη, ὡς οὐδέν ἐστιν οὕτω μικρὸν οὐδ' ἀσθενές, ὃ μὴ ζήσεται, τολμῶν ἀμύνασθαι! — 110. Ὁ Λεωνίδης, ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τριακόσιοι, τὸν μαντευόμενον αὐτοῖς θάνατον εἵλοντο ἐν Πύλαις [28]), καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὖ καὶ καλῶς ἀγωνισάμενοι τέλους ἔτυχον εὐκλεοῦς, καὶ δόξαν ἑαυτοῖς ἀθάνατον ἀπέλιπον, καὶ φήμην ἀγαθὴν δι' αἰῶνος. — 111. Λέγοντός τινος, ἀπὸ τῶν οἰστευμάτων τῶν βαρβάρων [29]) οὐδὲ τὸν ἥλιον ἰδεῖν ἔστιν [30])· οὐκοῦν, ἔφη, χαρίεν, εἰ ὑπὸ σκιὰν αὐτοῖς μαχεσόμεθα. — 112. Βουλόμενος ἤδη τοῖς πολεμίοις ἐπιτίθεσθαι, τοῖς στρατιώταις παρήγγειλεν, ἀριστοποιεῖσθαι, ὡς [31]) ἐν ᾅδου δειπνοποιησομένους*).

Spartanische Weiber.

113. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυν-

26) ἀναιρέω. — §. 109. Plut. T. II. p. 79. E. 27) δάκνω. — §. 110. Aelian. V. H. III. 25. 28) bey Thermopylae, wo sie den Persern den Durchgang streitig machten. — §. 111. Plut. II. p. 225. B. 29) der Perser. 30) gr. Gr. § 137. in ἔστιν. — §. 112. Ib. p. 225. C. 31) indem sie. *) δειπνοποιησομένοις, in Beziehung auf στρατιώταις. Sehr häufig folgt, vornehmlich auf das erläuternde ὡς, der Accus. des Participii, ohne mit dem Casus des Substantivs, auf das es sich bezieht, zusammenzustimmen. — §. 113. Aelian. V. H. XII. 21.

θάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, αὐταὶ ἀφικόμεναι[32]) τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τά τε ἔμπροσθεν[33]), καὶ τὰ ὄπισθεν[33]). Καί, εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναντία[34]), αἵδε γαυρούμεναι τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρῴας ἔφερον ταφάς· εἰ δὲ ἑτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων[35]), ἐνταῦθα αἰδούμεναι καὶ θρηνοῦσαι, καί, ὡς ἔνι μάλιστα[36]), λαθεῖν σπεύδουσαι ἀπηλλάττοντο, καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς[37]) ἐν τῷ πολυανδρίῳ θάψαι, ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεῖα ἠρία ἐκόμιζον αὐτούς. — 114. Λάκαινα γυνὴ, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐν παρατάξει χωλωθέντος καὶ δυσφοροῦντος ἐπὶ τούτῳ, μὴ λυποῦ, τέκνον, εἶπε· καθ' ἕκαστον γὰρ βῆμα τῆς ἰδίας ἀρετῆς ὑπομνησθήσῃ[38]). — 115. Γοργώ, ἡ Λακεδαιμονία, Λεωνίδου γυνή, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐπὶ στρατείαν πορευομένου, τὴν ἀσπίδα ἐπιδιδοῦσα, εἶπεν· ἢ ταύταν[39]), ἢ ἐπὶ ταύτᾳ[39]). — 116. Εἰπούσης τινός, ὡς ἔοικε, ξένης πρὸς Γοργώ, τὴν Λεωνίδου γυναῖκα, ὡς[40]) μόναι τῶν ἀνδρῶν[41])

[32]) auf das Schlachtfeld nemlich. [33]) ὄντα sc. [34]) die auf der Brust. [35]) st. εἰ δὲ τὰ αὐτῶν τραύματα ἑτέρως εἶχεν. gr. Gr. §. 119. 6. 1. wenn ihre Wunden von entgegengesetzter Beschaffenheit waren. [36]) gr. Gr. §. 137. in ὡς ἔνι. [37]) man denke ὥστε hinzu. — §. 114. Stob. VII. 88. [38]) ὑπομιμνήσκω. — §. 115. Ibidem. [39]) dorisch. st. ταύτην u. ταύτῃ. entw. bringe ihn wieder, oder komme auf ihm (getödtet) zurück. — §. 116. Plut. V. Lyc. c. 14. [40]) ὡς u. ὅτι stehen oft bey der Anführung einer Rede pleonastisch. [41]) gr. Gr. §. 119. 4. 2, a.

ἄρχετε ὑμεῖς αἱ Λάκαιναι, μόναι γάρ[42]), ἔφη, τίκτομεν ἄνδρας.

117. Ἡ Βρασίδου μήτηρ, Ἀργιλεωνίς, ὡς ἀφικόμενοί τινες εἰς Λακεδαίμονα τῶν ἐξ Ἀμφιπόλεως[43]) εἰςῆλθον πρὸς αὐτήν, ἠρώτησεν, εἰ καλῶς ὁ Βρασίδας ἀπέθανε, καὶ τῆς Σπάρτης ἀξίως; Μεγαλυνόντων δὲ ἐκείνων τὸν ἄνδρα, καὶ λεγόντων, ὡς οὐκ ἔχει τοιοῦτον ἄλλον ἡ Σπάρτη, μὴ λέγετε, εἶπεν, ὦ ξένοι· καλὸς μὲν γὰρ ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ Βρασίδας, πολλοὺς δ' ἄνδρας ἡ Λακεδαίμων ἔχει κείνου κρείττονας. — 118. Λάκαινά τις ἐκπέμψασα τοὺς υἱοὺς αὐτῆς πέντε ὄντας[44]) ἐπὶ πόλεμον, ἐν τοῖς προαστείοις εἱστήκει, καραδοκοῦσα, τί ἐκ τῆς μάχης ἀποβήσοιτο· ὡς δὲ παραγενόμενός τις πυθομένης[45]) ἀπήγγειλε, τοὺς παῖδας ἅπαντας τετελευτηκέναι, ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐπυθόμην, εἶπε, κακὸν ἀνδράποδον, ἀλλὰ τί πράσσει ἡ πατρίς. Φήσαντος[46]) δὲ, ὅτι νικᾷ, ἀσμένη[47]) τοίνυν, εἶπε, δέχομαι[48]) καὶ τὸν τῶν παίδων θάνατον.

119. Λακὼν τρωθεὶς[49]) ἐν πολέμῳ, καὶ βαδίζειν οὐ δυνάμενος, τετραποδιστὶ ὥδευεν· αἰσχυνομένῳ δ' αὐτῷ ἐπὶ τῷ γελοίῳ, ἡ μήτηρ,

[42]) natürlich, denn . . . Vergl. §. 29, 31. — §. 117. Plut. Vit. Lycurg. c. 25. [43]) von den Einwohnern von Amphipolis, wo Brasidas im peloponnesichen Kriege geblieben war. — §. 118. Plut. II. p. 241. C. [44]) deren fünf waren. [45]) αὐτῆ; sc. auf ihre Frage. [46]) αὐτοῦ sc. [47]) gr. Gr. §. 109. Anm. 2. [48]) wie ein glückliches Ereigniſs. — §. 119. Plut. T. II. p. 241. F. [49]) τιτρώσκω.

καὶ πόσῳ βέλτιον, ὦ τέκνον, εἶπε, μᾶλλον ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ γεγηθέναι ἢ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ γέλωτι ἀνοήτῳ! — 120. Σεμνυνομένης γυναικός τινος Ἰωνικῆς[50]) ἐπί τινι τῶν ἑαυτῆς ὑφασμάτων ὄντι πολυτελεῖ, Λάκαινα ἐπιδείξασα τοὺς τέσσαρας υἱοὺς ὄντας κοσμιωτάτους, τοιαῦτα ἔφη δεῖν εἶναι τὰ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γυναικὸς ἔργα, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπαίρεσθαι καὶ μεγαλαυχεῖν. — 121. Γοργώ, ἡ βασιλέως Κλεομένους θυγάτηρ, Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου παρακαλοῦντος αὐτὸν[51]) ἐπὶ τὸν πρὸς βασιλέα[52]) πόλεμον ὑπὲρ Ἰώνων, ὑπισχνουμένου χρημάτων πλῆθος, καὶ ὅσῳ[53]) ἀντέλεγε, πλείονα προστιθέντος, καταφθερεῖ σε, ὦ πάτερ, ἔφη, τὸ ξενύλλιον, ἐὰν μὴ τάχιον αὐτὸν τῆς οἰκίας ἐκβάλῃς. — 122. Τὸν δὲ Ἀρισταγόραν ὑπό τινος τῶν οἰκετῶν ὑποδούμενον θεασαμένη, πάτερ, ἔφη, ὁ ξένος χεῖρας οὐκ ἔχει.

VI. Vermischte Anekdoten.

123. Ὁ Ζεῦξις, αἰτιωμένων αὐτὸν τινῶν, ὅτι ζωγραφεῖ βραδέως, ὁμολογῶ, εἶπεν, ἐν πολλῷ χρόνῳ γράφειν, καὶ γὰρ[1]) εἰς πολύν[2]).

— §. 120. Ibid. D. [50]) die Ionier waren ihrer Weichlichkeit und Prachtliebe wegen bekannt. — § 121. Plut. T. II. p. 240. D. [51]) den Kleomenes. [52]) der König der Perser, Darius. [53]) i. e. ὅσῳ πλείονα ἐκεῖνος ἀντ. τόσῳ . . — §. 122. Plut. ibid. — §. 123. Plut. T. II. p. 94. F. [1]) Vergl. §. 116, 42. [2]) χρόνον γράφω sc.

— 124. Οἱ ἔφοροι[3]) Ναυκλείδην, τὸν Πολυβιάδου, ὑπερσαρκοῦντα τῷ σώματι, καὶ ὑπέρπαχυν διὰ τρυφὴν γενόμενον, εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατήγαγον, καὶ ἠπείλησαν αὐτῷ φυγῆς προςτίμησιν, ἐὰν μὴ τὸν βίον, ὃν ἐβίου τότε, τοῦ λοιποῦ[4]) μεθαρμόσηται· φέρειν γὰρ αὐτοῦ τὸ εἶδος καὶ τὴν τοῦ σώματος διάθεσιν αἰσχύνην, καὶ τῇ Λακεδαίμονι, καὶ τοῖς νόμοις. — 125. Δημάδης, ὁ ῥήτωρ, ληφθεὶς[5]) αἰχμάλωτος ἐν τῇ κατὰ Χαιρώνειαν μάχῃ ὑπὸ Φιλίππου, καὶ συσταθεὶς[6]) αὐτῷ, ἐκείνου παρὰ πότον σεμνυνομένου[7]), ποῦ ἡ εὐγένεια καὶ ὑπεροχὴ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἔγνως ἄν, ἔφη, τὴν τῆς πόλεως[8]) δύναμιν, εἰ Ἀθηναίων μὲν Φίλιππος, Μακεδόνων δὲ Χάρης ἐστρατήγει.

126. Σιμωνίδης ὁ τῶν μελῶν ποιητής, Παυσανίου τοῦ βασιλέως[9]) τῶν Λακεδαιμονίων μεγαλαυχουμένου συνεχῶς ἐπὶ ταῖς αὑτοῦ πράξεσι, καὶ κελεύοντος ἐπαγγεῖλαί τι αὐτῷ σοφὸν μετὰ χλευασμοῦ[10]), συνεὶς αὐτοῦ τὴν ὑπερηφανίαν, συνεβούλευε μεμνῆσθαι, ὅτι ἄνθρωπός ἐστι. — 127. Θηραμένης ὁ γενόμενος Ἀθήνησι τῶν τριάκοντα τυράννων, συμπεσούσης τῆς οἰκίας ἐν ᾗ μετὰ πλειόνων ἐδείπνει, μόνος σωθείς, καὶ πρὸς πάντων εὐδαιμονιζόμενος, ἀναφωνήσας

— §. 124. Aelian. V. H. XIV. 7. [3]) eine spartanische Obrigkeit. [4]) χρόνου sc. künftighin. — §. 125. Stob. LII. p. 365. [5]) λαμβάνω. [6]) συνίστημι. [7]) καὶ λέγοντος sc. [8]) Athens — §. 126. 127. Plut. II. p 105. [9]) eigentl. nur Feldherr, und Vormund eines unmündigen Königs. [10]) m. v. κελεύοντος μετὰ χλευασμοῦ.

μεγάλη τῇ φωνῇ, ὦ τύχη, εἶπεν, εἰς τίνα με καιρὸν ἄρα φυλάττεις; μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον καταστρεβλωθεὶς ὑπὸ τῶν συντυράννων ἐτελεύτησε.

128. Μενεκράτους τοῦ ἰατροῦ, ἐπεὶ κατατυχὼν ἔν τισιν ἀπεγνωσμέναις[10*]) θεραπείαις Ζεὺς ἐπεκλήθη[11]), φορτικῶς ταύτῃ χρωμένου τῇ προσωνυμίᾳ, καὶ δὴ πρὸς τὸν Ἀγησίλαον ἐπιστεῖλαι τολμήσαντος οὕτω, Μενεκράτης Ζεὺς βασιλεῖ Ἀγησιλάῳ χαίρειν· οὐκ ἀναγνοὺς τὰ λοιπὰ ἀντέγραψε, Βασιλεὺς Ἀγησίλαος Μενεκράτει ὑγιαίνειν. — 129. Μενεκράτης, ὁ ἰατρός, εἰς τοσοῦτον προῆλθε τύφου[11*]), ὥςτε ἑαυτὸν ὀνομάζειν Δία. Εἱστία ποτὲ μεγαλοπρεπῶς ὁ Φίλιππος[12]), καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἐπὶ θοίνην ἐκάλεσε, καὶ ἰδίᾳ κλίνην αὐτῷ ἐκέλευσε παρεσκευάσθαι, καὶ κατακλιθέντι θυμιατήριον παρέθηκε, καὶ ἐθυμιᾶτο αὐτῷ· οἱ δὲ λοιποὶ εἱστιῶντο, καὶ ἦν μεγαλοπρεπὲς τὸ δεῖπνον. Ὁ τοίνυν Μενεκράτης τὰ μὲν πρῶτα[13]) ἐνεκαρτέρει, καὶ ἔχαιρε τῇ τιμῇ· ἐπεὶ δὲ κατὰ μικρὸν ὁ λιμὸς περιῆλθεν αὐτόν, καὶ ἠλέγχετο, ὅτι ἦν ἄνθρωπος, καὶ ταῦτα[14]) εὐήθης, ἐξαναστὰς ἀπιὼν ᾤχετο[15]), καὶ ἔλεγεν ὑβρίσθαι, ἐμμε-

— §. 128. Plut. T. II. p. 213. A. [10*]) ἀπογιγνώσκω. [11]) ἐπικαλέω. — §. 129. Aelian. V. H. XII. 51. [11*]) so weit in seinem Dünkel. gr. Gr. §. 119. 4. Anm. [12]) K. von Makedonien. [13]) anfänglich. [14]) und zwar. [15]) Vergl. §. 77. 21.

λῶς πάνυ τοῦ Φιλίππου τὴν ἄνοιαν αὐτοῦ ἐκκαλύψαντος.

130 Θράσυλλός τις παράδοξον ἐνόσησε μανίαν. Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ[16]), καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐνταῦθα οἰκῶν, τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα ἐν αὐτῷ πάντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτά, καὶ αὖ πάλιν ἐξέπεμπε, καὶ τοῖς περισωζομένοις καὶ εἰσιοῦσιν εἰς τὸν λιμένα ὑπερέχαιρε. Χρόνους δὲ διετέλεσε[17]) πολλοὺς συνοικῶν[18]) τῷ ἀῤῥωστήματι τούτῳ. Ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχθεὶς[19]) ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν ἰατρῷ ἰάσασθαι, καὶ ἐπαύσατο[20]) τῆς νόσου οὕτως. Ἐμέμνητο[21]) δὲ πολλάκις τῆς ἐν μανίᾳ διατριβῆς, καὶ ἔλεγε, μηδέποτε ἡσθῆναι[22]) τοσοῦτον, ὅσον τότε ἥδετο ἐπὶ ταῖς μηδὲν αὐτῷ προσηκούσαις ναυσὶν ἀποσωζομέναις. — 131. Τίμων, ὁ μισάνθρωπος, εὐημερήσαντα ἰδὼν τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ προπεμπόμενον ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐπιφανῶς, οὐ παρῆλθεν, οὐδ' ἐξέκλινεν, ὥσπερ εἰώθει τοὺς ἄλλους[23]), ἀλλ' ἀπαντήσας καὶ δεξιωσάμενος, εὖ γ', ἔφη, ποιεῖς αὐξόμενος, ὦ παῖ· μέγα γὰρ αὔξῃ κακὸν ἅπασι τούτοις[24]).

— §. 130. Aelian. V. H. IV. 25. [16]) Athen. [17]) διατελεῖν c. partic. gr. Gr. §. 131. Anm. 7. [18]) i. e. σὺν τῷ ἀῤῥ. oder ἀῤῥωστῶν. [19]) ἀνάγω. [20]) ὁ Θράσυλλος sc. [21]) μιμνήσκω. [22]) ἥδομαι. — §. 131. Plutarch. V. Alcib. T. I. p. 199. C. [23]) παρελθεῖν καὶ ἐκκλίνειν sc. [24]) allen, die dich jetzt umringen und bewundern.

132. Σώστρατος, ὁ αὐλητής, ὀνειδιζόμενος ὑπό τινος ἐπὶ τῷ [25]) γονέων ἀσήμων εἶναι, εἶπε, καὶ μὴν διὰ τοῦτο ὤφειλον μᾶλλον θαυμάζεσθαι, ὅτι ἀπ' ἐμοῦ τὸ γένος ἄρχεται. — 133. Ψάλτης Ἀντιγόνῳ ἐπεδείκνυτο· τοῦ δὲ βασιλέως πολλάκις λέγοντος, τὴν νήτην ἐπίσφιγξον, εἶτα πάλιν, τὴν μέσην, ὅδε ἀγανακτήσας, ἔφη· μὴ γένοιτό σοι οὕτω κακῶς, ὦ βασιλεῦ, ὡς ἐμοῦ [26]) ταῦτα ἀκριβοῦν μᾶλλον.

134. Ἡ Φωκίωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα, διὰ τί μόνη τῶν ἄλλων ἐν συνόδῳ οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, ὅτι αὐτάρκης κόσμος μοι ἐστὶν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή. — 135. Θεανώ, ἡ Πυθαγορικὴ φιλόσοφος, ἐρωτηθεῖσα, τί πρέπον εἴη γυναικί, τὸ τῷ ἰδίῳ, ἔφη, ἀρέσκειν ἀνδρί. — 136. Στρατονίκη, ἡ Σελεύκου γυνή, φαλακρὰ οὖσα, τοῖς ποιηταῖς ἀγῶνα προὔθηκε [27]) περὶ ταλάντου [28]), ὅστις ἂν ἄμεινον ἐπαινέσαι αὐτῆς τὴν κόμην.

B. Naturgeschichte.

Syrische Schafe.

1. Ἐν τῇ Συρίᾳ τὰ πρόβατα τὰς οὐρὰς

— §. 132. Stob. LXXXIV. p. 493. [25]) darüber, dass er . . . — §. 133. Aelian. V. H. IX. 36. [26]) gr. Gr. §. 119. 3. 4. — §. 134. Stob. LXXII. S. 443. Vergl. Plut. Vit. Phoc. c. 19. — §. 135. Ibidem. — §. 136. Lucian. VI. p. 31. [27]) i. e. προέθηκε. [28]) wobey der Preis ein Talent war.

§. 1. Aristot. H. An. VIII. 28.

ἔχει*) τὸ πλάτος¹) πήχεως, τὰ δὲ ὦτα αἱ αἶγες σπιθαμῆς καὶ παλαιστῆς· καὶ ἔνιαι συμβάλλουσι τὰ ὦτα κάτω ἀλλήλοις.

Der Elephant.

2. Ὀῤῥωδεῖ ὁ ἐλέφας κεράστην κριὸν καὶ χοίρου βοήν. Οὕτω τοίνυν, φασί²), καὶ Ῥωμαῖοι τοὺς σὺν Πύῤῥῳ τῷ Ἠπειρώτῃ³) ἐτρέψαντο ἐλέφαντας, καὶ ἡ νίκη σὺν τοῖς Ῥωμαίοις λαμπρῶς ἐγένετο. — 3. Τῷ ἐλέφαντι ὁ μυκτὴρ ἐστι μακρὸς καὶ ἰσχυρός· καὶ χρῆται αὐτῷ ὥςπερ χερί· λαμβάνει γὰρ τούτῳ, καὶ εἰς τὸ στόμα προςφέρεται τὴν τροφήν, καὶ τὴν ὑγρὰν καὶ τὴν ξηράν, μόνον τῶν ζώων³*) — 4. Οἱ ἐλέφαντες μάχονται σφοδρῶς πρὸς ἀλλήλους, καὶ τύπτουσι τοῖς ὀδοῦσι σφᾶς αὐτούς· ὁ δὲ ἡττηθεὶς δουλοῦται, καὶ οὐχ ὑπομένει τὴν τοῦ νικήσαντος φωνήν. Διαφέρουσι δὲ καὶ τῇ ἀνδρείᾳ οἱ ἐλέφαντες θαυμαστὸν ὅσον⁴).

5. Οἱ ἐλέφαντες ζῶσιν ἔτη πλείω τῶν διακοσίων⁵). Τῶν δὲ Λιβυκῶν οἱ Ἰνδικοὶ μείζους τέ εἰσιν καὶ ῥωμαλεώτεροι. Ταῖς γοῦν προβοσκίσιν ἐπάλξεις καθαιροῦσι, καὶ δένδρα ἀνασπῶσι πρόῤῥιζα, διανιστάμενοι εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Τοσοῦτον δέ εἰσιν εὐτιθάσσευτοι καὶ

) gr. Gr. §. 116. 1. ¹) gr. Gr. §. 118. 5. — §. 2. Aelian. Hist. Anim. I. 38. ²) wie man erzählt. ³) ὄντας sc. die bey der Armee des K. v. Epirus waren. — §. 3. Aristot. Hist. An. I. 11. ³) er allein unter allen Thieren. — §. 4. Ibid. IX. 1. ⁴) zum Verwundern. gr. Gr. §. 137. in ὅσος. — §. 5. Strabo. XV. p. 705. B. C. ⁵) gr. Gr. §. 119. 5. 4.

θυμόσοφοι, ὥςτε καὶ λιθάζειν ἐπὶ σκοπὸν μανθάνουσι, καὶ ὅπλοις χρῆσθαι, καὶ νεῖν. — 6. Ἐν Ῥώμῃ ποτὲ πολλῶν ἐλεφάντων προδιδασκομένων στάσεις τινὰς ἵστασθαι[6]) παραβόλους, καὶ κινήσεις δυςελίκτους ἀνακυκλεῖν[7]), εἷς ὁ δυςμαθέστατος αὐτῶν ἀκούων κακῶς ἑκάστοτε[8]), καὶ κολαζόμενος πολλάκις, ὤφθη νυκτὸς[9]) αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ[10]) πρὸς τὴν σελήνην τὰ μαθήματα μελετῶν. — 7. Ἄλλος τις ὑπὸ τῶν παιδαρίων προπηλακισθεὶς ἐν Ῥώμῃ, τοῖς γραφείοις τὴν προβοσκίδα κεντούντων, ἕνα αὐτῶν συλλαβὼν καὶ μετέωρον ἐξάρας, ἐπίδοξος ἦν[11]) ἀποτυμπανίσειν· κραυγῆς δὲ τῶν παρόντων γενομένης, ἀτρέμα πρὸς τὴν γῆν πάλιν ἀπηρείσατο, καὶ παρῆλθεν, ἀρκοῦσαν ἡγούμενος δίκην τῷ τηλικούτῳ φοβηθῆναι. — 8. Περὶ δὲ τῶν ἀγρίων καὶ αὐτονόμων ἐλεφάντων ἄλλα τε θαυμάσια καὶ τὰ[12]) περὶ τὰς διαβάσεις τῶν ποταμῶν ἱστοροῦσι· προδιαβαίνει γὰρ ἐπιδοὺς ἑαυτὸν[13]) ὁ νεώτατος καὶ μικρότατος· οἱ δὲ ἑστῶτες ἀποθεωροῦσιν[14]), ὡς, ἂν[15]) ἐκεῖνος ὑπεραίρῃ τῷ μεγέθει τὸ ῥεῦμα, πολλὴν τοῖς μείζοσι πρὸς τὸ θαῤῥεῖν περιουσίαν τῆς ἀσφαλείας[16]) οὖσαν.

— §. 6 — 8. Plut. T. II. p. 968. [6]) gr. Gr. §. 118. 2. [7]) schwere und verwickelte Figuren zu machen. [8]) bey jeder Uebung. [9]) gr. Gr. §. 119. 6. 3. [10]) von selbst. [11]) *videbatur*. gr. Gr. §. 138. 5. [12]) gr. Gr. §. 115. Anm. 2. [13]) τῷ ποταμῷ sc. [14]) vom Ufer her. [15]) i. e. ἐάν. [16]) einen grofsen Ueberflufs von Sicherheit st. vollkommene Sicherheit.

9. Ἡ θήρα τῶν ἐλεφάντων τοιάδε ἐστίν. Ἀναβάντες ἐπί τινας τῶν τιθασσῶν καὶ ἀνδρείων διώκουσι [17]), καὶ ὅταν καταλάβωσι, τύπτειν προστάττουσι τούτοις ἕως ἂν ἐκλύσωσι [18]). Τότε δὲ ὁ ἐλεφαντιστὴς ἐπιπηδήσας κατευθύνει τῷ δρεπάνῳ· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα τιθασσεύεται καὶ πειθαρχεῖ. Ἐπιβεβηκότος [19]) μὲν οὖν τοῦ ἐλεφαντιστοῦ ἅπαντες πρᾳεῖς εἰσιν· ὅταν δ' ἀποβῇ, οἱ μέν [20]), οἱ δ' οὔ· ἀλλὰ τῶν ἐξαγριουμένων τὰ πρόσθια σκέλη δεσμεύουσι σειραῖς, ἵν' ἡσυχάζωσιν [21]).

Das Rhinoceros.

10. Ἔστι ζῶον, ὃ καλεῖται μὲν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος [22]) ῥινόκερως, ἀλκῇ δὲ καὶ βίᾳ παραπλήσιον ἐλέφαντι, τῷ δὲ ὕψει ταπεινότερον. Τὴν μὲν δορὰν ἰσχυροτάτην ἔχει, τὴν δὲ χρόαν πυξοειδῆ. Ἐπὶ δ' ἄκρων τῶν μυκτήρων φέρει κέρας τῷ τύπῳ σιμόν, τῇ δὲ στερεότητι σιδήρῳ παρεμφερές. Τοῦτο περὶ τῆς νομῆς ἀεὶ διαφερόμενον ἐλέφαντι, τὸ μὲν κέρας πρός τινα τῶν μειζόνων πετρῶν θήγει, συμπεσὸν δ' εἰς μάχην τῷ προειρημένῳ θηρίῳ [23]), καὶ ὑποδῦνον ὑπὸ τὴν κοιλίαν ἀναῤῥήττει τῷ κέρατι, καθάπερ ξίφει, τὴν σάρκα. Ὅταν δὲ ὁ ἐλέφας, φθάσας τὴν ὑπὸ τὴν κοιλίαν ὑπόδυσιν, τῇ προβοσκίδι προκαταλάβηται [24]) τὸν ῥινόκερων, περι-

— §. 9. Aristot. H. An. IX. 1. [17]) τοὺς ἀγρίους sc. [18]) S. gr. Gr. §. 126. 8. [19]) ἐπιβαίνω. [20]) πρᾳεῖς εἰσι sc. [21]) gr. Gr. §. 126. 2. — §. 10. Diodor. Sic. III. 35. [22]) von seiner Eigenthümlichkeit. [23]) τῷ ἐλέφαντι sc. [24]) gr. Gr. §. 126. 8.

γίνεται ῥᾳδίως, τύπτων τοῖς ὀδοῦσι, καὶ τῇ βίᾳ πλέον ἰσχύων.

Das Nilpferd.

11. Ὁ καλούμενος ἵππος[25]) τῷ μεγέθει μέν ἐστιν οὐκ ἐλάττων πηχῶν πέντε, τετράπους δ' ὢν καὶ δίχηλος παραπλησίως τοῖς βουσί, τοὺς χαυλιόδοντας ἔχει μείζους τῶν ἀγρίων ὑῶν, τρεῖς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν· ὦτα δὲ καὶ κέρκον καὶ φωνὴν[26]) ἵππῳ παρεμφερῆ, τὸ δ' ὅλον κύτος[26]) τοῦ σώματος οὐκ ἀνόμοιον ἐλέφαντι, καὶ δέρμα πάντων σχεδὸν τῶν θηρίων ἰσχυρότατον. Ποτάμιον ὑπάρχον καὶ χερσαῖον, τὰς μὲν ἡμέρας ἐν τοῖς ὕδασι διατρίβει, τὰς δὲ νύκτας ἐπὶ χώρας κατανέμεται τὸν δὲ σῖτον καὶ τὸν χόρτον· ὥστε εἰ πολύτεκνον ἦν τοῦτο τὸ ζῶον, καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἔτικτεν, ἐλυμαίνετο ἂν[27]) ὁλοσχερῶς τὰς γεωργίας τὰς κατ' Αἴγυπτον.

Das Kameel.

12. Αἱ κάμηλοι ἴδιον ἔχουσι παρὰ τὰ ἄλλα τετράποδα τὸν καλούμενον ὕβον ἐπὶ τῷ νώτῳ· διαφέρουσι δὲ αἱ Βάκτριαι τῶν Ἀραβίων· αἱ μὲν γὰρ δύο ἔχουσιν ὕβους, αἱ δ' ἕνα μόνον. Ἡ κάμηλος κύει μὲν δέκα μῆνας, τίκτει δὲ αἰεὶ ἓν μόνον. Ζῇ δὲ χρόνον πολὺ πλείω ἢ πεντήκοντα ἔτη.

— §. 11. Diodor. Sic. l. 35. [25]) ποτάμιος sc. das Nilpferd. [26]) gr. Gr. §. 118. 5. [27]) gr. Gr. §. 126. 9. 4.
— §. 12. Aristot. Hist. An. II. 1.

Der hundsköpfige Affe.

13. Οἱ ὀνομαζόμενοι κυνοκέφαλοι τοῖς μὲν σώμασιν ἀνθρώποις δυςειδέσι παρεμφερεῖς εἰσί, ταῖς δὲ φωναῖς[28]) μυγμοὺς ἀνθρωπίνους προΐενται. Ἀγριώτατα δὲ ταῦτα τὰ ζῶα καὶ παντελῶς ἀτιθάσσευτά ἐστιν.

Der Krocottas.

14. Ὁ λεγόμενος παρὰ Αἰθίοψι κροκόττας μεμιγμένην ἔχει φύσιν κυνὸς καὶ λύκου, τὴν δὲ ἀγριότητα φοβερωτέραν ἀμφοτέρων· τοῖς δὲ ὀδοῦσι πάντων ὑπεράγει. Πᾶν γὰρ ὀστῶν μέγεθος[29]) συντρίβεται ῥαδίως, καὶ τὸ καταποθὲν[30]) διὰ τῆς κοιλίας πέττει παραδόξως.

Der Fuchs.

15. Οἱ Θρᾶκες ὅταν παγέντα[31]) ποταμὸν διαβαίνειν ἐπιχειρῶσιν[32]), ἀλώπεκα ποιοῦνται γνώμονα τῆς τοῦ πάγου στεῤῥότητος. Ἡσυχῇ γὰρ ὑπάγουσα[33]) παραβάλλει τὸ οὖς· κἂν μὲν αἴσθηται[34]) ψόφῳ τοῦ ῥεύματος ἐγγὺς ὑποφερομένου[35]), τεκμαιρομένη μὴ γεγονέναι διὰ βά-

— §. 13. Diod. Sic. III. 35. [28]) diese Worte sind bloſs um einen Gegensatz mit τοῖς μὲν σώμασι zu machen, hinzugefügt. — §. 14. Diod. Sic. III. 35. [29]) s. v. a. πάντα καὶ τὰ μέγιστα ὀστᾶ. [30]) καταπίνω. — §. 15. Plut. T. II. p. 968. F. [31]) πήγνυμι. [32]) Vergl. 10. 24. [33]) ἡ ἀλώπηξ sc. [34]) gr. Gr. §. 126. 8. [35]) st. τὸ ῥεῦμα ἐγγὺς ὑποφέρεσθαι. gr. Gr. §. 131. 4. c.

θους[36]) τὴν πῆξιν, ἀλλὰ λεπτὴν καὶ ἀβέβαιον, ἵσταται, κἂν ἐᾷ[34]) τις[37]), ἐπανέρχεται· τῷ δὲ μὴ ψοφεῖν[38]) θαῤῥοῦσα διῆλθε. — 16. Τῶν ἐλάφων αἱ θήλειαι μάλιστα τίκτουσι παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου τὰ σαρκοβόρα θηρία μὴ πρόσεισιν· οἱ δὲ ἄῤῥενες ὅταν αἴσθωνται[32]) βαρεῖς ὑπὸ πιμελῆς καὶ πολυσαρκίας ὄντες[35]) ἐκτοπίζουσι, σώζοντες αὑτοὺς τῷ λανθάνειν, ὅτε τῷ φεύγειν οὐ πεποίθασιν.

Der Igel.

17. Ἡ τῶν χερσαίων ἐχίνων περὶ τῶν σκυμνίων πρόνοια πάνυ γλαφυρά ἐστι. Μετοπώρου[39]) γὰρ ὑπὸ τὰς ἀμπέλους ὑποδυόμενος, καὶ τοῖς ποσὶ τὰς ῥᾶγας ἀποσείσας τοῦ βότρυος χαμᾶζε, καὶ περικυλισθείς, ἀναλαμβάνει[40]) ταῖς ἀκάνθαις· εἶτα καταδὺς εἰς τὸν φωλεόν, τοῖς σκύμνοις χρῆσθαι, καὶ λαμβάνειν ἀπ' αὐτοῦ ταμιευομένοις[41]) παραδίδωσι. Τὸ δὲ κοιταῖον αὐτῶν ὀπὰς ἔχει δύο, τὴν μὲν πρὸς νότον, τὴν δὲ πρὸς βορέαν βλέπουσαν· ὅταν δὲ προαίσθωνται[32]) τὴν διαφορὰν τοῦ ἀέρος, ἐμφράσσουσι τὴν κατ' ἄνεμον[42]), τὴν δὲ ἑτέραν ἀνοίγουσι.

36) i. e. βαθεῖαν. 37) wenn ihn niemand daran hindert. 38) εἰ δὲ μὴ ψοφεῖ ὁ ποταμός. — §. 16. Plut. II. p. 971. E. — §. 17. Plut. T. II. p. 971. F. 39) gr. Gr. §. 119. 6. 3. 40) τὰς ῥᾶγας sc. 41) i. e. καὶ ταμιεύεσθαι. 42) ὀπὴν sc.

Der Hund.

18. Πύῤῥος, ὁ βασιλεύς, ὁδεύων ἐνέτυχε κυνὶ φρουροῦντι σῶμα πεφονευμένου, καὶ πυθόμενος τρίτην ἡμέραν ἐκείνην[43]) ἄσιτον παραμένειν καὶ μὴ ἀπολιπεῖν, τὸν μὲν νεκρὸν ἐκέλευσε θάψαι, τὸν δὲ κύνα μεθ' ἑαυτοῦ κομίζειν. Ὀλίγαις δὲ ὕστερον ἡμέραις ἐξέτασις ἦν τῶν στρατιωτῶν, καὶ πάροδος[44]) καθημένου τοῦ βασιλέως, καὶ παρῆν ὁ κύων ἡσυχίαν ἔχων· ἐπεὶ δὲ τοὺς φονέας τοῦ δεσπότου παριόντας εἶδεν, ἐξέδραμε[45]) μετὰ φωνῆς καὶ θυμοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ καθυλάκτει πολλάκις μεταστρεφόμενος εἰς τὸν Πύῤῥον· ὥςτε μὴ μόνον ἐκείνῳ δι' ὑποψίας, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι[46])· διὸ συλληφθέντες εὐθὺς καὶ ἀνακρινόμενοι, μικρῶν τινων τεκμηρίων ἔξωθεν προςγενομένων, ὁμολογήσαντες τὸν φόνον, ἐκολάσθησαν.

19. Λυσίμαχος κύνα εἶχεν Ὑρκανόν. Οὗτος νεκρῷ τε μόνος παρέμεινεν αὐτῷ, καὶ καιομένου τοῦ σώματος ἐνδραμὼν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπέῤῥιψε[47]). Τὰ δ' αὐτὰ καὶ τὸν Ἀστὸν δρᾶσαι λέγουσιν, ὃν Πύῤῥος, οὐχ ὁ βασιλεύς, ἀλλ' ἕτε-

— §. 18. Plut. II. p. 969. C. [43]) schon in den dritten Tag; oder, daſs dieses schon der dritte Tag sey. [44]) die Soldaten defilirten bey der Musterung vor dem Könige vorüber. [45]) ἐκτρέχω. [46]) m. v. ὥςτε τοὺς ἀνθρώπους μὴ μόνον ἐκείνῳ (τῷ βασιλεῖ), ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι δι' ὑποψ. (ὑπόπτους) γενέσθαι. — §. 19. Plut. T. II. p. 970. C. F. [47]) τῇ πυρᾷ sc.

ρός τις ἰδιώτης, ἔθρεψεν· ἀποθανόντος γὰρ αὐτοῦ περὶ τὸ σῶμα διατρίβων, καὶ περὶ τὸ κλινίδιον αἰωρούμενος ἐκφερομένου [48]), τέλος εἰς τὴν πυρὰν ἀφῆκεν ἑαυτὸν καὶ συγκατέκαυσε [49]). — Φασὶ τὸν πρωτεύοντα κύνα τῶν Ἰνδικῶν εἰςαχθέντα πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐλάφου ἀφιεμένου καὶ κάπρου καὶ ἄρκτου, ἡσυχίαν ἔχοντα κεῖσθαι καὶ περιορᾶν· ὀφθέντος δὲ λέοντος εὐθὺς ἐξαναστῆναι καὶ διακονίεσθαι, καὶ φανερὸν εἶναι [50]) αὐτοῦ ποιούμενον ἀνταγωνιστήν, τῶν δὲ ἄλλων ὑπερφρονοῦντα πάντων.

Der Rabe.

20. Ὁ κόραξ ὁ ἤδη γέρων, ὅταν μὴ δύνηται [51]) τρέφειν τοὺς νεοττούς, ἑαυτὸν αὐτοῖς προτείνει τροφήν· οἱ δὲ ἐσθίουσι τὸν πατέρα. Καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθέν φασι τὴν γένεσιν λαβεῖν, τὴν λέγουσαν· κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν.

Der Pelikan.

21. Φασὶ τοὺς πελεκᾶνας τὰς ἐν τοῖς ποταμοῖς γενομένας κόγχας ὀρύττοντας κατεσθίειν· ἔπειτα ὅταν πλῆθος εἰςφορήσωσιν [51]) αὐτῶν ἐξεμεῖν, εἶθ' οὕτως τὰ μὲν κρέα ἐσθίειν τῶν κογχῶν, τῶν δὲ ὀστράκων μὴ ἅπτεσθαι.

48) τοῦ νεκροῦ sc. 49) συγκατακαίω. 50) S. gr. Gr. §. 138. 5. — §. 20. Aeliani Hist. Animal. L. III. 43.
51) Vergl. §. 17, 32. — §. 21. Aristotel. de Mir. c. 13.

Der Straus.

22. Οἱ στρουθοκάμηλοι μέγεθος ἔχουσι νεογενεῖ καμήλῳ παραπλήσιον· τὰς δὲ κεφαλὰς πεφυκυίας θριξὶ λεπταῖς, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς μεγάλους, καὶ κατὰ τὴν χρόαν μέλανας. Μακροτράχηλον δ' ὑπάρχον[52]), ῥύγχος ἔχει βραχὺ παντελῶς, καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένον[53]). Ἐπτέρωται δὲ ταρσοῖς μαλακοῖς καὶ τετριχωμένοις, καὶ δυσὶ σκέλεσι στηριζόμενον, καὶ ποσὶ διχήλοις, χερσαῖον ἅμα φαίνεται καὶ πτηνόν. Διὰ δὲ τὸ βάρος οὐ δυνάμενον ἐξᾶραι καὶ πέτεσθαι, κατὰ τῆς γῆς ὠκέως ἀκροβατεῖ, καὶ διωκόμενον ὑπὸ τῶν ἱππέων τοῖς ποσὶ τοὺς ὑποπίπτοντας λίθους οὕτως εὐτόνως ἀποσφενδονᾷ πρὸς τοὺς διώκοντας, ὥστε πολλάκις καρτεραῖς πληγαῖς αὐτοὺς περιπίπτειν.

Die Elster.

23. Κουρεύς τις ἐργαστήριον ἔχων ἐν Ῥώμῃ πρὸ τοῦ τεμένους, ὃ καλοῦσιν Ἑλλήνων ἀγοράν, θαυμαστόν τι χρῆμα[54]) πολυφώνου κίττης ἔτρεφεν, ἣ ἀνθρώπου ῥήματα καὶ θηρείους φθόγγους ἀνταπεδίδου, καὶ ψόφους ὀργάνων, μηδενὸς ἀναγκάζοντος, ἀλλ' αὑτὴν ἐθίζουσα, φιλοτιμουμένη μηδὲν ἄῤῥητον ἀπολιπεῖν, μηδὲ ἀμίμητον. Ἔτυχε δέ τις ἐκεῖ τῶν πλουσίων

— §. 22. Diod. Sic. II. 50. [52]) ζῶον. sc. [53]) spitzig zusammengedrängt. — §. 23. Plutarch. T. II. p. 973. B. C. [54]) umschreibend statt κίτταν θαυμασίως πολύφωνον.

ἐκκομιζόμενος ὑπὸ [55]) σάλπιγξι πολλαῖς, καὶ γενομένης, ὥςπερ εἴωθε [56]), κατὰ τὸν τόπου ἐπιστάσεως, εὐδοκιμοῦντες οἱ σαλπιγκταὶ καὶ κελευόμενοι, πολὺν χρόνον ἐνδιέτριψαν. Ἡ δὲ κίττα μετὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἄφθογγος ἦν καὶ ἄναυδος. Τοῖς οὖν πρότερον αὐτῆς θαυμάζουσι τὴν φωνὴν τότε θαῦμα μεῖζον ἡ σιωπὴ παρεῖχεν· ὑποψίαι δὲ φαρμάκων ἐπὶ τοὺς ὁμοτέχνους ἦσαν [57])· οἱ δὲ πλεῖστοι τὰς σάλπιγγας εἴκαζον ἐκπλῆξαι τὴν ἀκοήν, τῇ δ' ἀκοῇ συγκατεσβέσθαι τὴν φωνήν. Ἦν δὲ οὐδέτερα τούτων, ἀλλ' ἄσκησις, ὡς ἔοικεν· ἄφνω γὰρ αὖθις ἀφῆκεν [58]), οὐδὲν τῶν συνήθων καὶ παλαιῶν μιμημάτων ἐκείνων, ἀλλὰ τὰ μέλη τῶν σαλπίγγων αὐταῖς [59]) περιόδοις φθεγγομένη, καὶ μεταβολὰς πάσας διεξιοῦσα.

Der Krokodil.

24. Ὁ Κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίνεται μέγιστος, ὡς ἂν ᾠὰ μὲν τοῦ ζώου τίκτοντος [60]) τοῖς χηνείοις παραπλήσια, τοῦ δὲ γεννηθέντος αὐξομένου μέχρι πηχῶν ἑκκαίδεκα. Τὸ δὲ

55) **unter Begleitung.** 56) die Leichenprozessionen hielten auf den Märkten still. 57) man glaubte, andre Barbiere hätten den Vogel aus Eifersucht durch Zaubermittel zum Schweigen gebracht. 58) φωνὴν sc. 59) i. e. σὺν αὐταῖς. — §. 24. Diodor. Sic. I. 35. 60) m. v. τοῦ ζώου τίκτοντος ᾠὰ παραπλ. τοῖς χηνείοις, denen im zweyten Gliede die Genit. absol. τοῦ δὲ γεννηθέντος αὐξομένου entsprechen. Ueber das den Genit. absolut. beygefügte ὡς S. gr. Gr. §. 132. Anm. 5.

σῶμα θαυμαστῶς ὑπὸ τῆς Φύσεως ὠχύρωται. Τὸ μὲν γὰρ δέρμα αὐτοῦ πᾶν φολιδωτόν ἐστι καὶ τῇ σκληρότητι διαφέρον, ὀδόντες δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν[61]) ὑπάρχουσι πολλοί, δύο δὲ οἱ χαυλιόδοντες, πολὺ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων διαλλάττοντες. Σαρκοφαγεῖ δὲ οὐ μόνον ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ζώων τὰ προσπελάζοντα τῷ ποταμῷ. Πλῆθος δ' αὐτῶν ἀμύθητόν ἐστι κατὰ τὸν Νεῖλον καὶ τὰς παρακειμένας λίμνας, ὡς ἂν πολυγόνων τε ὄντων καὶ σπανίως ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀναιρουμένων. Τοῖς μὲν γὰρ ἐγχωρίων τοῖς πλείστοις νόμιμόν ἐστιν ὡς θεὸν σέβεσθαι τὸν κροκόδειλον· τοῖς δ' ἀλλοφύλοις ἀλυσιτελής ἐστιν ἡ θήρα παντελῶς, οὐκ οὔσης ἐδωδίμου τῆς σαρκός. Ἀλλ' ὅμως τοῦ πλήθους τούτου φυομένου κατὰ τῶν ἀνθρώπων[62]), ἡ Φύσις κατεσκεύασε μέγα βοήθημα. Ὁ γὰρ καλούμενος Ἰχνεύμων παραπλήσιος ὢν μικρῷ κυνί, περιέρχεται τὰ τῶν κροκοδείλων ὠὰ συντρίβων, τίκτοντος τοῦ ζώου παρὰ τὸν ποταμόν. — 25. Ὁ κροκόδειλος ἔχει ὀφθαλμοὺς μὲν ὑός, ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας κατὰ λόγον[63]) τοῦ σώματος· γλῶσσαν δὲ μόνον θηρίων οὐκ ἔφυσε· οὐδὲ τὴν κάτω[64]) κινεῖ γνάθον, ἀλλὰ τὴν ἄνω[64]) γνάθον προσάγει τῇ κάτω· ἔχει δὲ ὄνυχας καρτερούς, καὶ δέρμα λεπιδωτὸν ἄῤῥηκτον ἐπὶ τοῦ

[61]) in beyden Kinnbacken, dem obern und untern. [62]) den Menschen zum Schaden. — §. 25. Herodot. II. 68. [63]) nach Verhältniſs. [64]) gr. Gr. §. 112. 3.

νώτου· τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρίᾳ ὀξυδερκέστατον.

Das Ephemeron.

26. Περὶ τὸν Ὕπανιν ποταμὸν τὸν περὶ Βόσπορον τὸν Κιμμέριον, γίνεται ζῶον πτερωτόν, τετράπουν. Ζῇ δὲ τοῦτο καὶ πέτεται μέχρι δείλης· καταφερομένου δὲ τοῦ ἡλίου, ἀπομαραίνεται, καὶ ἅμα δυομένῳ ἀποθνήσκει, βιοῦν ἡμέραν μίαν· διὸ καὶ καλεῖται Ἐφήμερον.

Bienen. Gänse.

27. Θαύματος ἄξια τὰ [65]) τῶν Κρητικῶν μελισσῶν, καὶ τὰ [65]) τῶν ἐν Κιλικίᾳ χηνῶν. Ἐκεῖναι μὲν γὰρ ἀνεμῶδές τι μέλλουσαι κάμπτειν ἀκρωτήριον, ἑρματίζουσιν ἑαυτάς, ὑπὲρ τοῦ μὴ [66]) παραφέρεσθαι, μικροῖς λιθιδίοις. Οἱ δὲ χῆνες τοὺς ἀετοὺς δεδοικότες [66*]), ὅταν ὑπερβάλλωσι [67]) τὸν Ταῦρον [68]), εἰς τὸ στόμα λίθον εὐμεγέθη λαμβάνουσιν, οἷον [69]) ἐπιστομίζοντες αὑτῶν καὶ χαλινοῦντες τὸ φιλόφωνον καὶ λάλον, ὅπως λάθωσι [70]) σιωπῇ παρελθόντες [71]).

— §. 26. Aristot. Hist. An. V. 19. — §. 27. Plut. II. p. 967. B. [65]) das Verfahren. [66]) um nicht. gr. Gr. §. 127. 5. [66*]) δείδω. [67]) Vergl. §. 17, 32. [68]) e. Gebirg in Asien. [69]) gleichsam. [70]) gr. Gr. §. 126. 4. [71]) gr. Gr. §. 131. Anm. 7.

Von einigen Seethieren.

28. Τῆς νάρκης ἡ δύναμις οὐ μόνον τοὺς θιγόντας αὐτῆς ἐκπήγνυσι, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σαγήνης βαρύτητα ναρκώδη ταῖς χερσὶ τῶν ἀντιλαμβανομένων ἐμποιεῖ. Ἔνιοι δὲ ἱστοροῦσι, πεῖραν αὐτῆς ἐπιπλέον λαμβανόντες, ἂν ἐκπέσῃ[72]) ζῶσα, κατασκεδαννύντες ὕδωρ ἄνωθεν, αἰσθάνεσθαι τοῦ πάθους[73]) ἀνατρέχοντος[74]) ἐπὶ τὴν χεῖρα, καὶ τὴν ἁφὴν ἀμβλύνοντος, ὡς ἔοικε, διὰ τοῦ ὕδατος τρεπομένου[75]) καὶ προπεπονθότος[76]). — 29. Ὁ πινοτήρας ζῶόν ἐστι καρκινῶδες, καὶ τῇ πίνῃ σύνεστι, καὶ πυλωρεῖ τὴν κόγχην προκαθήμενος[77]), ἐῶν ἀνεῳγμένην[78]) καὶ διακεχηνυῖαν[79]) ἄχρι προςπέσῃ τι τῶν ἁλωσίμων αὐτοῖς ἰχθυδίων· τότε δὲ τὴν σάρκα τῆς πίνης δακὼν παρειςῆλθεν· ἡ δὲ συνέκλεισε τὴν κόγχην, καὶ κοινῶς τὴν ἄγραν ἐντὸς ἕρκους γενομένην κατεσθίουσιν.

Der Hegemon und der Wallfisch.

30. Ὁ καλούμενος Ἡγεμὼν ἀεὶ σύνεστιν ἑνὶ τῶν μεγάλων κητῶν, καὶ προνήχεται, τὸν δρό-

— §. 28. Plutarch. T. II. p. 978. C. 72) τοῦ ὕδατος sc. 73) die Erstarrung. 74) gr. Gr. §. 131. 4. a. 75) das Wasser scheint durch die Berührung des Fisches seine Natur zu verändern u. die Eigenthümlichkeit desselben anzunehmen. 76) προπάσχω. — §. 29. Plutarch. T. II. p. 980. B. 77) er hält gleichsam Wache an der Muschel, indem er vor ihr sitzt. 78) ἀνοίγω. 79) διαχαίνω. — §. 30. Plut. T. II. p. 980. F.

μον ἐπευθύνων, ὅπως οὐκ ἐνσχεθήσεται[80]), βράχεσιν, οὐδὲ εἰς τέναγος ἤ τινα πορθμὸν ἐμπεσεῖται δυςέξοδον. Ἕπεται γὰρ αὐτῷ τὸ κῆτος, ὥςπερ οἴακι ναῦς, παραγόμενον[81]) εὐπειθῶς· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ὅ, τι ἂν παραλάβῃ τῷ χάσματι ζῶον ἢ σκάφος ἢ λίθον, εὐθὺς διέφθαρται[81*]) καὶ ἀπόλωλε, πᾶν ἐμβεβυθισμένον· ἐκεῖνο δὲ[82]) γινῶσκον ἀναλαμβάνει τῷ στόματι καθάπερ ἄγκυραν ἐντός. Ἐγκαθεύδει γὰρ αὐτῷ, καὶ τὸ κῆτος ἕστηκεν ἀναπαυομένου[83]) καὶ ὁρμεῖ· προελθόντος[83]) δὲ αὖθις ἐπακολουθεῖ, μήτε ἡμέρας, μήτε νυκτὸς ἀπολειπόμενον, ἢ[84]) ῥέμβεται καὶ πλανᾶται, καὶ πολλὰ[85]) διεφθάρη, καθάπερ ἀκυβέρνητα πρὸς γῆν ἐξενεχθέντα[86]).

Die Schildkröte.

31. Θαυμαστὴ ἡ τῆς χελώνης περὶ τὴν γένεσιν καὶ σωτηρίαν τῶν γεννωμένων ἐπιμέλεια. Τίκτει μὲν γὰρ ἐκβαίνουσα τῆς θαλάττης πλησίον· ἐπωάζειν δὲ μὴ δυναμένη, μηδὲ χερσεύειν πολὺν χρόνον, ἐντίθησι τῇ ψάμμῳ τὰ ᾠά, καὶ τὸ λειότατον ἐπαμᾶται τῆς θινὸς αὐτοῖς καὶ μαλακώτατον· ὅταν δὲ καταχώσῃ καὶ ἀποκρύψῃ[87]) βεβαίως, οἱ μὲν λέγουσι τοῖς ποσὶν ἀμύτ-

80) ἐνέχω. gr. Gr. §. 126. 4. 81) καὶ παράγεται. 81*) διαφθείρω. 82) τὸ ζῶον, τὸν ἡγεμόνα sc. 83) τοῦ ἡγεμόνος sc. 84) oder, wenn er sich von ihm entfernt. 85) κήτη sc. 86) ἐκφέρω. — §. 31. Plut. T. II. p. 982. B. 87) Vergl. §. 27, 67.

τειν καὶ καταστίζειν τὸν τόπον, εὔσημον ἑαυτῇ ποιοῦσαν, οἱ δέ, τὴν θήλειαν ὑπὸ τοῦ ἄῤῥενος τρεπομένην, τύπους ἰδίους καὶ σφραγῖδας ἐναπολείπειν. Ὃ δὲ τούτου θαυμασιώτερόν ἐστιν, ἡμέραν ἐκφυλάξασα τεσσαρακοστὴν (ἐν τοσαύταις[88]) γὰρ ἐκπέττεται καὶ περιῤῥήγνυται τὰ ᾠὰ) πρόςεισι, καὶ γνωρίσασα[89]) τὸν ἑαυτῆς ἑκάστη θησαυρόν, ὡς οὐδεὶς χρυσίου θήκην ἄνθρωπος, ἀσμένως ἀνοίγει καὶ προθύμως.

Der Magnet. Nitrum.

32. Ἡ λίθος ἣν Εὐριπίδης μὲν μαγνῆτιν ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ ἡρακλείαν, οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δακτυλίους ἄγει τοὺς σιδηροῦς, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐντίθησι τοῖς δακτυλίοις, ὥςτε δύνασθαι ταὐτὸν[90]) τοῦτο ποιεῖν, ὅπερ ἡ λίθος, ἄλλους ἄγειν δακτυλίους· ὥςτ' ἐνίοτε ὁρμαθὸς μακρὸς πάνυ σιδηρῶν δακτυλίων ἐξ ἀλλήλων ἤρτηται[91])· πᾶσι δὲ τούτοις ἐξ ἐκείνης τῆς λίθου ἡ δύναμις ἀνήρτηται. — 33. Ἐν τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ οὕτω νιτρῶδές ἐστι τὸ ὕδωρ, ὥςτε τὰ ἱμάτια οὐδενὸς ἑτέρου ῥύμματος προςδεῖσθαι· κἂν[92]) πλείω χρόνον ἐν τῷ ὕδατι ἐάσῃ τις, διαπίπτει.

88) ἡμέραις sc. 89) wie einer, der an deponirtem Gelde das Siegel oder ein andres Zeichen recognoscirt. — §. 32. Plato. T. IV. p. 186. ed. Bip. 90) i. e. τὸ αὐτό. gr. Gr. §. 69. 2. 91) ἀρτάω. — §. 33. Aristot. Mirab. Hist. c. 54. 92) καὶ ἐάν. mit folgendem Conjunctiv.

C. Mythologie.

a) Mythologische Notizen.

1. Ὁ οὐρανὸς χαλκοῦς ἐστι τὰ ἔξω [1]). Ὑπερβάντι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νώτου γενομένῳ φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται, καὶ ἥλιος καθαρώτερος, καὶ ἄστρα διαυγέστερα, καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον. Εἰσιόντι δέ, πρῶτον μὲν οἰκοῦσιν αἱ Ὧραι· πυλωροῦσι γάρ· ἔπειτα δέ, ἡ Ἶρις, καὶ ὁ Ἑρμῆς, ὄντες ὑπηρέται καὶ ἀγγελιαφόροι τοῦ Διός. Ἑξῆς δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸ χαλκεῖον, ἀνάμεστον ἁπάσης τέχνης [2])· μετὰ δέ [3]), αἱ τῶν θεῶν οἰκίαι, καὶ τοῦ Διὸς τὰ βασίλεια, ταῦτα πάντως περικαλλῆ τοῦ Ἡφαίστου κατασκευάσαντος. Οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι εὐωχοῦνται, νέκταρ πίνοντες καὶ ἀμβροσίαν ἐσθίοντες. Πάλαι μὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι συνειστιῶντο, καὶ συνέπινον αὐτοῖς, ὁ Ἰξίων καὶ ὁ Τάνταλος· ἐπεὶ δὲ ἦσαν ὑβρισταὶ καὶ λάλοι, ἐκεῖνοι μὲν ἔτι καὶ νῦν κολάζονται, ἄβατος δὲ τῷ θνητῶν γένει καὶ ἀπόῤῥητος ὁ οὐρανός.

2. Οἱ θεοὶ οὔτε σῖτον ἔδουσιν, οὔτε πίνουσιν οἶνον, ἀλλὰ τὴν ἀμβροσίαν παρατίθενται [4]),

§. 1. Lucian. de Sacrif. §. 8. T. III. p. 73. ed. Bip. [1]) S. gr. Gr. §. 112. 3. u. §. 118. 5. [2]) von allen Arten von Kunstwerken. [3]) ferner, hierauf. — §. 2. Lucian. Icaromenipp. T. VII. p. 40. [4]) S. gr. Gr. §. 121. 7.

καὶ τοῦ νέκταρος[5]) μεθύσκονται, μάλιστα δὲ ἥδονται σιτούμενοι τὸν ἐκ τῶν θυσιῶν καπνὸν αὐτῇ[6]) κνίσσῃ ἀνηνεγμένον[7]), καὶ τὸ αἷμα τῶν ἱερείων, ὃ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες περιχέουσι. — 3. Θυσίας ἄλλοι ἄλλας[8]) τοῖς θεοῖς προσάγουσι· βοῦν μὲν ὁ γεωργός, ἄρνα δὲ ὁ ποιμήν, καὶ αἶγα ὁ αἰπόλος· ὁ δέ τις λιβανωτὸν ἢ πόπανον· ὁ δὲ πένης ἱλάσκεται τὸν θεὸν φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν.

4. Οἱ πλάσται τὸν μὲν Δία ἀναπλάττουσι γενειήτην καὶ σκῆπτρον ἔχοντα, Ποσειδῶνα κυανοχαίτην, τὴν Ἀθηνᾶν παρθένον καλήν, γλαυκῶπιν, αἰγίδα[9]) ἀνεζωσμένην[10]), κόρυν φέρουσαν, δόρυ ἔχουσαν, τὴν Ἥραν λευκώλενον, εὐῶπιν, εὐείμονα, βασιλικήν, ἱδρυμένην ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου. Ἀπόλλωνα μειράκιον γυμνὸν ἐν χλαμυδίῳ, τοξότην, διαβεβηκότα[11]) τοῖς ποσὶν ὥσπερ θέοντα. — Ἕκαστος τῶν θεῶν τέχνην τινὰ ἔχει ἢ θεοῖς ἢ ἀνθρώποις χρησίμην. Ὁ Ἀπόλλων μαντεύεται· ὁ Ἀσκληπιὸς ἰᾶται· ὁ Ἑρμῆς παλαίειν διδάσκει· ἡ Ἄρτεμις μαιεύεται· οἱ Διόσκουροι τοὺς ἐν θαλάσσῃ χειμαζομένους ναύτας σώζουσιν, ἄλλοι δὲ ἄλλα[8]) τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν.

5. Τοὺς Διὸς ἐκγόνους φασὶ γενέσθαι, θεὰς μέν, Ἀφροδίτην καὶ Χάριτας, πρὸς δὲ ταύταις

5) gr. Gr. §. 119. 4. 2. d. 6) st. σὺν τῇ κνίσσῃ. 7) ἀναφέρω. — §. 3. Lucian. T. III. p. 77. 8) die einen diese, die andern jene. — §. 4. Lucian. T. III. p. 76 9) S. das Register in αἰγίς. 10) ἀναζώννυμι. 11) διαβαίνω. — §. 5—10. Diodor. Sic. V. 72. 73.

Εἰλείθυιαν, καὶ τὴν ταύτης συνεργὸν Ἄρτεμιν, καὶ τὰς προσαγορευομένας Ὥρας, Εὐνομίαν τε καὶ Δίκην, ἔτι δ' Εἰρήνην· θεοὺς δέ, Ἥφαιστον καὶ Ἄρεα καὶ Ἀπόλλωνα, πρὸς δὲ τούτοις Ἑρμῆν. — Τούτων δὲ ἑκάστῳ μυθολογοῦσι τὸν Δία τῶν εὑρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ καὶ συντελουμένων ἔργων τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τιμὰς τῆς εὑρέσεως ἀπονεῖμαι, βουλόμενον αἰώνιον αὐτοῖς περιποιῆσαι μνήμην παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις. Παραδοθῆναι δὲ τῇ μὲν Ἀφροδίτῃ τήν τε τῶν παρθένων ἡλικίαν, ἐν οἷς χρόνοις δεῖ γαμεῖν αὐτάς, καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν, τὴν ἔτι καὶ νῦν ἐν τοῖς γάμοις γινομένην μετὰ θυσιῶν καὶ σπονδῶν, ἃς ποιοῦσιν ἄνθρωποι τῇ θεῷ ταύτῃ. Ταῖς δὲ Χάρισι δοθῆναι τὴν τῆς ὄψεως κόσμησιν, καὶ τὸ κατάρχειν εὐεργεσίας, καὶ πάλιν ἀμείβεσθαι ταῖς προσηκούσαις χάρισι τοὺς εὐποιήσαντας.

6. Εἰλείθυιαν δὲ λαβεῖν [12]) τὴν περὶ τὰς τικτούσας ἐπιμέλειαν, καὶ θεραπείαν τῶν ἐν τῷ τίκτειν κακοπαθουσῶν [13])· διὸ καὶ τὰς ἐν τοῖς τοιούτοις κινδυνευούσας γυναῖκας ἐπικαλεῖσθαι μάλιστα τὴν θεὸν ταύτην. Ἄρτεμιν δέ φασιν εὑρεῖν τὴν τῶν νηπίων παιδίων θεραπείαν, καὶ τροφάς τινας ἁρμοζούσας τῇ φύσει τῶν βρεφῶν· ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ Κουροτρόφον αὐτὴν ὀνομάζεσθαι. Τῶν δὲ ὀνομαζομένων Ὡρῶν ἑκάστῃ δοθῆναι [12]) τὴν ἐπώνυμον τάξιν [14]) τε καὶ τοῦ βίου

[12]) μυθολογοῦσι sc. [13]) γυναικῶν sc. [14]) ein ihrem Nahmen entsprechendes Geschäft.

διακόσμησιν, ἐπὶ τῇ μεγίστῃ τῶν ἀνθρώπων ὠφελείᾳ· μηδὲν γὰρ εἶναι μᾶλλον δυνάμενον εὐδαίμονα βίον παρασκευάσαι τῆς Εὐνομίας, καὶ Δίκης, καὶ Εἰρήνης.

7. Ἀθηνᾷ δὲ προσάπτουσι τήν τε τῶν ἐλαιῶν ἡμέρωσιν καὶ φυτείαν παραδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ καρποῦ τούτου κατεργασίαν· πρὸς δὲ τούτοις τὴν τῆς ἐσθῆτος κατασκευήν, καὶ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, ἔτι δὲ πολλὰ τῶν [15]) ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις εἰςηγήσασθαι τοῖς ἀνθρώποις· εὑρεῖν δὲ καὶ τὴν τῶν αὐλῶν κατασκευήν, καὶ τὴν διὰ τούτων συντελουμένην μουσικήν, καὶ τὸ σύνολον πολλὰ τῶν φιλοτέχνων ἔργων, ἀφ᾽ ὧν [16]) Ἐργάνην αὐτὴν προςαγορεύεσθαι.

8. Ταῖς δὲ Μούσαις δοθῆναι [12]) παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν τῶν γραμμάτων εὕρεσιν, καὶ τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν, τὴν προςαγορευομένην ποιητικήν. Ἥφαιστον δὲ λέγουσιν εὑρετὴν γενέσθαι τῆς περὶ τὸν σίδηρον ἐργασίας ἁπάσης, καὶ τῆς περὶ τὸν χαλκόν, καὶ χρυσόν, καὶ ἄργυρον, καὶ τῶν ἄλλων ὅσα [17]) τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ἐργασίαν ἐπιδέχεται. Τὸν Ἄρην δὲ μυθολογοῦσι πρῶτον κατασκευάσαι πανοπλίαν, καὶ στρατιώτας καθοπλίσαι, καὶ τὴν ἐν ταῖς μάχαις ἐναγώνιον ἐνέργειαν εἰςηγήσασθαι, φονεύοντα τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς θεοῖς.

9. Ἀπόλλωνα δὲ τῆς κιθάρας εὑρετὴν ἀνα-

15) gr. Gr. §. 115. Anm. 2. 16) i. e. καὶ ἀπὸ τούτων.
17) st. ἀπάντων ἃ.

γορεύουσι, καὶ τῆς κατ' αὐτὴν μουσικῆς· ἔτι δὲ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἐξενεγκεῖν, διὰ τῆς μαντικῆς τέχνης γινομένην[18]), δι' ἧς τὸ παλαιὸν, συνέβαινε θεραπείας τυγχάνειν[19]) τοὺς ἀῤῥωστοῦντας· εὑρετὴν δὲ καὶ τοῦ τόξου γενόμενον, διδάξαι τοὺς ἐγχωρίους τὰ περὶ τὴν τοξείαν[20]). Ἀπόλλωνος δὲ καὶ Κορωνίδος Ἀσκληπιὸν γεννηθέντα, καὶ πολλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν εἰς ἰατρικὴν[21]) μαθόντα, προσεξευρεῖν τήν τε χειρουργίαν, καὶ τὰς τῶν φαρμάκων σκευασίας, καὶ ῥιζῶν δυνάμεις, καὶ καθόλου προβιβάσαι τὴν τέχνην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀρχηγὸν αὐτῆς καὶ κτίστην τιμᾶσθαι.

10. Τῷ δ' Ἑρμῇ προσάπτουσι τὰς ἐν τοῖς πολέμοις γινομένας ἐπικηρυκείας καὶ διαλλαγὰς καὶ σπονδάς. Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ μέτρα καὶ σταθμά, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐμπορίας κέρδη πρῶτον ἐπινοῆσαι, καὶ τὸ λάθρα τὰ τῶν ἄλλων[22]) σφετερίζεσθαι. Εἰσηγητὴν δ' αὐτὸν καὶ παλαίστρας γενέσθαι, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς χελώνης λύραν[23]) ἐπινοῆσαι. Διόνυσον δὲ μυθολογοῦσιν εὑρετὴν γενέσθαι τῆς ἀμπέλου, καὶ τῆς περὶ ταύτην ἐργασίας, ἔτι δ' οἰνοποιΐας, καὶ τοῦ πολλοὺς τῶν ἐκ τῆς ὀπώρας καρπῶν ἀποθησαυρίζειν[24]).

18) bey innern Krankheiten, die für eine Wirkung göttlichen Zorns galten. 19) συνέβαινε τυγχ. periphrastisch st. οἱ ἀῤῥωστοῦντες ἐτύγχανον θερ. 20) gr. Gr. §. 115. Anm. 2. 21) S. oben 15. 22) i. e. τὰ ἀλλότρια. 23) S. b. III. 24) m. v. τοῦ ἀποθησ. S. gr. Gr. §. 112. 5. 1.

11. Αἱ Μοῦσαι Διὸς καὶ Μνημοσύνης θυγατέρες εἶναι λέγονται. Ἡσίοδος τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀποφαίνεται οὕτως.

Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ', ἣ σφεων [25]) προφερεστάτη ἐστιν ἁπασέων.

* * *

12. Ὁ πολὺς ὅμιλος, οὓς ἰδιώτας οἱ σοφοὶ καλοῦσιν, Ὁμήρῳ τε καὶ Ἡσιόδῳ πειθόμενοι, τόπον τινὰ ὑπὸ τῇ γῇ πάνυ βαθὺν Ἄδην ὑπειλήφασι [26]), μέγαν τε καὶ πολύχωρον τοῦτον εἶναι, καὶ ζοφερὸν καὶ ἀνήλιον. Βασιλεύειν δὲ τοῦ χάσματος ἀδελφὸν τοῦ Διός, Πλούτωνα κεκλημένον [27]). Περιῤῥεῖσθαι δὲ τὴν χώραν αὐτοῦ ποταμοῖς μεγάλοις τε καὶ φοβεροῖς, καὶ [28]) ἐκ μόνων τῶν ὀνομάτων· Κωκυτοὶ γάρ, καὶ Πυριφλεγέθοντες, καὶ τὰ τοιαῦτα [29]) κέκληνται. Τὸ δὲ μέγιστον, ἡ Ἀχερουσία λίμνη πρόκειται, πρώτη δεχομένη τοὺς ἀπαντῶντας, ἣν οὐκ ἔνι [30]) διαπλεῦσαι, ἢ παρελθεῖν, ἄνευ τοῦ πορθμέως. Πρὸς δὲ αὐτῇ τῇ καθόδῳ, καὶ πύλη, οὔσῃ ἀδα-

§. 11. Diodor. Sic. IV. 7. [25]) st. αὐτῶν. — §. 12. Lucian. T. VII. p. 207. [26]) ὑπολαμβάνω. [27]) καλέω. [28]) auch schon. [29]) ὀνόματα sc. [30]) i. e. ἔνεστι.

μαντίνη, ἀδελφιδοῦς τοῦ βασιλέως[31]) Αἰακός ἐστι, τὴν φρουρὰν ἐπιτετραμμένος[32]), καὶ παρ' αὐτῷ κύων τρικέφαλος. Περαιωθέντας δὲ τὴν λίμνην λειμὼν ὑποδέχεται μέγας, καὶ ποτόν, μνήμης πολέμιον. Λήθης γοῦν διὰ τοῦτο ὠνόμασται. Ὁ μὲν οὖν Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη δυναστεύουσιν, ὑπηρετοῦσι δ' αὐτοῖς Ἐριννύες, καὶ Φόβοι, καὶ Ἑρμῆς. Δικασταὶ δὲ κάθηνται δύο, Μίνως τε καὶ Ῥαδάμανθυς, Κρῆτες ὄντες, καὶ υἱοὶ τοῦ Διός. Οὗτοι δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ δικαίους πέμπουσιν ἐς τὸ Ἠλύσιον πεδίον, τῷ ἀρίστῳ βίῳ συνεσομένους· τοὺς δὲ πονηροὺς τοῖς Ἐριννύσι παραδόντες, ἐς τὸν τῆς κολάσεως χῶρον ἐκπέμπουσιν.

13. Ὁ Κέρβερος ὁ τοῦ ᾅδου φρουρός, εἶχε τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλάς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων ὄφεων κεφαλάς. — 14. Ὁ Τάρταρος τόπος ἐστὶν ἐρεβώδης ἐν ᾅδου τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

b) Mythologische Erzählungen.

I. Apollo und Artemis.

1. Λητώ, ἡ τοῦ Κοίου θυγάτηρ, συνελθοῦσα Διΐ, κατὰ τὴν γῆν ἅπασαν ὑφ' Ἥρας

31) Πλούτωνος sc. 32) ἐπιτρέπω. S. 4. — §. 13. Apollodor. II. 5. 12. — §. 14. Ibid. I. 1. 13. — §. 1. Apollod. I. 4. 1.

ἠλαύνετο, μέχρις εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα, γεννᾷ πρώτην Ἄρτεμιν· ὑφ᾽ ἧς μαιωθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν. — Ἄρτεμις μὲν οὖν, τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα, παρθένος ἔμεινεν· Ἀπόλλων δέ, τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανός, ἧκεν εἰς Δελφούς, χρησμῳδούσης τότε Θέμιδος. Ὡς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφις ἐκώλυεν αὐτὸν προςελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα [1]), τοῦτον ἀνελὼν [2]) τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει.

2. Ἀπόλλων Ἀδμήτῳ, τῷ βασιλεῖ τῶν Φερῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐθήτευσε, καὶ ᾐτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἄδμητος μέλλῃ [3]) τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἑκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν ἕληται. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρός, μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων [4]), Ἄλκηστις, ἡ αὐτοῦ ἄλοχος, ὑπεραπέθανεν. Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη [5])· ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχεσάμενος τῷ Θανάτῳ.

3. Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσαι θέλοντες, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο [6]) ἐπὶ μισθῷ τειχιεῖν [7]) τὸ Πέργαμον· τοῖς δὲ τειχίσασι τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου. Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἔπεμ-

[1]) der **Schlund**, über welchem der Dreyfuſs stand. [2]) ἀναιρέω. — § 2. Apollod. I. 9. 15. [3]) gr. Gr. §. 137. in μέλλειν [4]) gr. Gr. §. 132. [5]) i. e ἡ Περσεφόνη. — §. 3. Apollod. II. 5. 9. [6]) ὑπισχνέομαι. [7]) τειχίζω.

ψε, Ποσειδῶν δὲ κῆτος, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. Χρησμῶν δὲ λεγόντων [4]), ἀπαλλαγὴν ἔσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προθῇ Λαομέδων Ἡσιόνην, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, βορὰν κήτει, οὗτος προὔθηκε [8]) ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας αὐτήν. Ταύτην ἰδὼν ἐκκειμένην Ἡρακλῆς, ὑπέσχετο [6]) σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαομέδοντος λήψεται [9]), ἃς ὁ Ζεὺς ποινὴν τῆς Γανυμήδους ἁρπαγῆς ἔδωκεν αὐτῷ· δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος [4]), κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. Μὴ βουλομένου [10]) δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, Ἡρακλῆς αὐτὸν ἀπέκτεινε, καὶ τὴν πόλιν εἷλε.

* * *

4. Τάνταλος μὲν Διὸς ἦν παῖς, πλούτῳ δὲ καὶ δόξῃ διαφέρων, κατῴκει τῆς Ἀσίας περὶ τὴν νῦν ὀνομαζομένην Παφλαγονίαν. Διὰ δὲ τὴν εὐγένειαν, ὥς φασι, φίλος ἐγένετο τῶν θεῶν ἐπὶ πλεῖον [11]). Ὕστερον δὲ τὴν εὐτυχίαν οὐ φέρων, καὶ μετασχὼν κοινῆς τραπέζης καὶ πάσης παῤῥησίας, ἀπήγγελλε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρὰ τοῖς ἀθανάτοις ἀπόῤῥητα. Δι᾽ ἣν αἰτίαν καὶ ζῶν ἐκολάσθη, καὶ τελευτήσας αἰωνίου τιμωρίας ἠξιώθη, καταχθεὶς εἰς τοὺς ἀσεβεῖς [12]). — Τούτου δ᾽ ἐγένετο Πέλοψ υἱὸς καὶ Νιόβη θυγά-

[8]) st. προέθηκε. [9]) λαμβάνω. [10]) αὐτοῦ sc. — §. 4. Diod. Sic. IV. 74. [11]) ganz vorzüglich. [12]) in den Ort der Verdammniss.

τηρ. Αὕτη [13]) δ' ἐγέννησεν υἱοὺς ἑπτά, καὶ θυγατέρας τὰς ἴσας[14]), εὐπρεπείᾳ διαφερούσας. Ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν τέκνων μέγα φρυαττομένη, πλεονάκις ἐκαυχᾶτο, καὶ τῆς Λητοῦς ἑαυτὴν εὐτεκνωτέραν ἀπεφαίνετο. Εἶθ' ἡ μὲν Λητὼ χολωσαμένη, προσέταξε τῷ μὲν Ἀπόλλωνι, κατατοξεῦσαι τοὺς υἱοὺς τῆς Νιόβης, τῇ δ' Ἀρτέμιδι, τὰς θυγατέρας. Τούτων δ' ὑπακουσάντων [4]) τῇ μητρί, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν κατατοξευσάντων τὰ τέκνα τῆς Νιόβης, συνέβη αὐτὴν ὑφ' ἕνα καιρὸν ὀξέως ἅμα εὔτεκνον καὶ ἄτεκνον γενέσθαι[13]). — 5. Νιόβη δὲ Θήβας ἀπολιποῦσα, πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἧκεν εἰς Σίπυλον τῆς Ἀσίας· κἀκεῖ [16]) Διῒ εὐξαμένη, τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέβαλε, καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν.

6. Ἀκταίων, Αὐτονόης καὶ Ἀρισταίου παῖς, τραφεὶς[16*]) παρὰ Χείρωνι κυνηγὸς[17]) ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη[18]) ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὅτι τὴν Ἄρτεμιν λουομένην εἶδε. Καί φασι, τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφὴν εἰς ἔλαφον ἀλλάξαι, καὶ ταῖς ἑπομέναις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσσαν, ὑφ' ὧν κατὰ ἄγνοιαν ἐβρώθη· ἀπολομένου δὲ Ἀκταίω-

[13]) sie war dem Thebaner Amphion vermählt. [14]) eben so viel. [15]) συνέβη γενέσθαι S. oben a §. 9, 19. u. V. 6, 6. — §. 5. Apollod. III. 5. 6. [16]) i. e. καὶ ἐκεῖ. — §. 6. Apollod. III. 4. 4. [16*]) τρέφω. [17]) st. τὴν κυνηγετικήν. Vergl. §. 7. [18]) καταβρώσκω oder βιβρώσκω.

νος[4]), οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, κατωρύοντο, καὶ ζήτησιν ποιούμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον, ὃς εἴδωλον κατεσκεύασεν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσεν.

7. Ἀσκληπιὸς Ἀπόλλωνος παῖς ἦν καὶ Κορωνίδος. Τοῦτον, τῆς αὐτοῦ μητέρος ἀποθανούσης[4]), ἔτι βρέφος ὄντα, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκεν Ἀπόλλων, παρ' ᾧ καὶ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη [19]). Καὶ γενόμενος χειρουργικός, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολύ [20]), οὐ μόνον ἐκώλυέ τινας ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. Ζεὺς δὲ φοβηθείς, μὴ [21]) λαβόντες οἱ ἄνθρωποι θεραπείαν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐκεραύνωσεν αὐτόν· καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυνὸν Διῒ κατασκευάσαντας. Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε [22]) ῥίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον· δεηθείσης δὲ Λητοῦς[4]), ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν [23]) ἀνδρὶ θητεῦσαι. Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φερὰς πρὸς Ἄδμητον, τὸν Φέρητος, τούτῳ λατρεύων ἐποίμαινε, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυματόκους ἐποίησεν.

II. Dionysos.

1. Ζεὺς Σεμέλης ἐρασθεὶς συνωμίλησεν αὐτῇ. Ἡ δέ, κατανεύσαντος αὐτῇ Διὸς [1]) πᾶν

— §. 7. Appollod. III. 10. 3. [19]) gr. Gr. §. 121. 6. [20]) sehr eifrig. [21]) gr. Gr. §. 135. 4. [22]) S. gr. Gr. §. 137. μέλλειν. [23]) gr. Gr. §. 118. 7. — §. 1. 2. Apollod. III. 4. 3. [1]) gr. Gr. §. 132. 2.

τὸ αἰτηθὲν ποιήσειν, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν [2]), οἷος ἦλθε [2]) μνηστευόμενος Ἥραν. Ζεὺς δέ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἅρματος, ἀστραπαῖς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἵησι. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης [1]), ὁ θεὸς τὸ αὐτῆς βρέφος ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάσας, ἐνέῤῥαψε τῷ μηρῷ [3]). Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα Διόνυσον γεννᾷ Ζεύς, λύσας τὰ ῥάμματα, καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ· ὁ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνὼ καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην.

2. Ἀγανακτήσασα δὲ Ἥρα, μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε. Καὶ Ἀθάμας μὲν τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λέαρχον, ὡς ἔλαφον θηρεύσας, ἀπέκτεινεν· Ἰνὼ δέ, τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέβητα ῥίψασα, εἶτα βαστάσασα, μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἥλατο [4]) κατὰ βυθῶν· καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτὴ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. Ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἀγὼν τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος [1]).

3. Λυκοῦργος, παῖς Δρύαντος, Ἠδωνῶν βασιλεύων, οἳ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσιν, ἐξέβαλε Διόνυσον σὺν ταῖς Βάκχαις εἰς Θρᾴκην ἐλθόντα. Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν, τὴν Νηρέως, κατέφυγε, Βάκχαι δὲ

2) ἔρχομαι. 3) ἑαυτοῦ sc. 4) ἅλλομαι. — §. 3. Apollod. III. 5. 1.

ἐγένοντο αἰχμάλωτοι, καὶ τὸ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος αὐτῷ. Αἱ δὲ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης, Λυκούργῳ δὲ μανίαν ἐποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ μεμηνὼς[4*]) Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτόν, ἐσωφρόνησε. Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης[1]), ἔχρησεν ὁ θεός, καρποφορήσειν αὐτήν, ἂν θανατωθῇ Λυκοῦργος. Ἠδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδησαν· κἀκεῖ[5]) κατὰ Διονύσου βούλησιν ὑφ' ἵππων διαφθαρεὶς[6]) ἀπέθανε.

4. Διελθὼν δὲ Θρᾴκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, στήλας ἐκεῖ στήσας, ἧκεν εἰς Θήβας, καὶ τὰς γυναῖκας ἠνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι. Πενθεὺς δέ, Ἐχίονος υἱός, παρὰ Κάδμου εἰληφὼς[7]) τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίνεσθαι, καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα, τῶν Βακχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαύης κατὰ μανίαν ἐμελεΐσθη. Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.

5. Βουλόμενος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυῤῥηνῶν λῃστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη· οἱ δὲ αὐτὸν ἐνθέμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἠπείγοντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπεμπωλήσοντες. Ὁ δὲ τὸν μὲν

4*) μαίνω. 5) i. e. καὶ ἐκεῖ. 6) διαφθείρω. — §. 4. Apollod. III. 5. 2. 7) λαμβάνω. — §. 5. Ebendas. III. 5. 3.

ἱστὸν καὶ τὰς κώπας ἐποίησεν ὄφεις, τὸ δὲ σκάφος ἔπλησε [8]) κισσοῦ καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἔφυγον, καὶ ἐγένοντο δελφῖνες.

6. Ἰκάριος τὸν Διόνυσον, εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθόντα, ὑπεδέξατο, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιΐαν [9]) μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρός τινας ποιμένας, οἳ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἡδονὴν ἀφειδῶς ἑλκύσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. Μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες [10]), ἔθαψαν αὐτόν. Ἠριγόνῃ δὲ τῇ θυγατρί, τὸν πατέρα μαστευούσῃ, κύων συνήθης, ὄνομα Μαῖρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσε· κἀκείνη [11]) ὀδυρομένη τὸν πατέρα, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

III. Hermes.

1. Ἑρμῆς, Μαίας καὶ Διὸς υἱός, ἔτι ἐν σπαργάνοις ὤν, ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παραγίνεται, καὶ κλέπτει βόας, ἃς ἔνεμεν Ἀπόλλων. Ἵνα δὲ μὴ φωραθείη ὑπὸ τῶν ἰχνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ [1]) περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύ-

[8]) πλήθω c. genit. — §. 6. Apollod. III. 14. 7. [9]) die Bereitung des Weines. [10]) τὸ πεπραγμένον sc. [11]) i. e. καὶ ἐκείνη.

§. 1. Apollod. III. 10. 2. [1]) τῶν βοῶν sc.

λον, εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε. Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ᾤχετο, καὶ εὑρίσκει πρὸ τοῦ ἄντρου νεμομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας [2]), εἰς τὸ κῦτος χορδὰς ἐντείνας λύραν εὗρε καὶ πλῆκτρον. — Ἀπόλλων δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν. Οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν [3]), ποῖ ποτε ἠλάθησαν [4]), διὰ τὸ μὴ εὑρεῖν ἴχνος δύνασθαι [5]). Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφότα [6]), πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλήνην παραγίνεται, καὶ τὸν Ἑρμῆν ᾐτιᾶτο· ἡ δὲ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις. Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν τὸν παῖδα πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπήτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι, ἠρνεῖτο [7]). Μὴ πείθων δέ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. — Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας [8]) ὁ Ἀπόλλων, ἀντιδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πηξάμενος [9]) ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσῆν ῥάβδον ἐδίδου αὐτῷ, ἣν ἐκέκτητο βουκολῶν, καὶ τὴν μαντικὴν ἐδιδάξατο αὐτόν [10]). Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθησι.

2) ἐκκαθαίρω. 3) sie konnten nicht sagen. 4) ἐλαύνω. 5) m. v. διὰ τὸ μὴ δύν. εὑρεῖν ἴχ. gr. Gr. §. 127. 5. 6) κλέπτω. 7) ἔχειν αὐτὰς sc. 8) gr. Gr. §. 119. 5. 3. 9) πήγνυμι. 10) gr. Gr. §. 118. 4.

IV. Athene.

1. Κέκρωψ αὐτοχθών, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτήν, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου [1]), φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον [2]) ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. Ἧκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικήν, καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ, κατὰ μέσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλασσαν [3]), ἣν νῦν Ἐρεχθηΐδα καλοῦσι. Μετὰ δὲ τοῦτον ἧκεν Ἀθηνᾶ, καὶ ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσίῳ [4]) δείκνυται. Γενομένης δὲ ἔριδος [5]) ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεύς, κριτὰς ἔδωκε θεοὺς τοὺς δώδεκα. Καὶ τούτων δικαζόντων [5]), ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος [5]), ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας· Ποσειδῶν δέ, θυμῷ ὀργισθείς, τὸ Θριάσιον πεδίον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὕφαλον ἐποίησεν.

2. Ἦν παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας.

§. 1. Apollod. III. 14. 1. [1]) unter seiner Regierung. [2]) gr. Gr. §. 137. in μέλλειν [3]) was hier ein Meer heisst, war eigentlich ein Brunnen, welcher salziges Wasser enthielt. [4]) eine Kapelle des Tempels der Athene auf der Akropolis. [5]) gr. Gr. §. 132. 2. — §. 2. Apollod. III. 6, 7.

Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, γενόμενος τυφλὸς τοὺς ὀφθαλμούς. Οὗ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντικῆς λόγοι λέγονται διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῶν θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον [6]), ἐμήνυεν· ἄλλοι δέ, ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι, ὅτι αὐτὴν γυμνὴν ἐν λουτρῷ εἶδε. Χαρικλοῦς δὲ δεομένης [5]) τὴν θεόν, ἣν δὲ προςφιλὴς τῇ Ἀθηνᾷ ἡ Χαρικλώ, ἀποκαταστῆσαι πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς, μὴ δυναμένη τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς [7]) διακαθάρασα, πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ἐποίησε συνιέναι, καὶ σκῆπτρον αὐτῷ ἐδωρήσατο, ὃ φέρων ὁμοίως [8]) τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζε.

V. Herakles.

1. Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
Δεύτερον, ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ἔκτανεν ὕδραν.
Τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ τοῖς [1]) Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
Χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε τέταρτον.

[6]) οἱ θεοὶ sc. [7]) τοῦ Τειρεσίου sc. [8]) gr. Gr. §. 120. 2, 2.

§. 1. Anal. Vet. Poet. II. p. 475. [1]) i. e. ἐπὶ τούτοις τοῖς ἄθλοις.

Πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἐξεδίωξεν.
Ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.
Ἕβδομον, Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
Ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε[1*] ταῦρον.
Εἴνατον, ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθείης.
Ἑνδέκατον, κύνα Κέρβερον ἤγαγεν ἐξ Ἀΐδαο[2].
Δωδέκατον δ', ἤνεγκεν[3] ἐς Ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.

2. Ἡρακλέα μυθολογοῦσιν ἐκ Διὸς γενέσθαι. Οὗτος, ῥώμῃ σώματος πολὺ τῶν ἁπάντων διενέγκας, ἐπῆλθε τὴν οἰκουμένην, κολάζων μὲν τοὺς ἀδίκους, ἀναιρῶν δὲ τὰ τὴν χώραν ἀοίκητον ποιοῦντα θηρία· πᾶσι δ' ἀνθρώποις τὴν ἐλευθερίαν περιποιήσας, ἀήττητος μὲν ἐγένετο καὶ ἄτρωτος, διὰ δὲ τὰς εὐεργεσίας ἀθανάτου τιμῆς ἔτυχε παρ' ἀνθρώποις.

3. Ἡρακλέος παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου [4]), δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἥρα ἐπὶ τὴν αὐτοῦ εὐνὴν ἔπεμψε, διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλου-

1*) ἐλαύνω. 2) st. ᾅδου. 3) φέρω. — §. 2. Diod. Sic. V. 76. — §. 2. Apollod. II. 4. 8. 4) gr. Gr. §. 132.

σα. Ἐπιβοωμένης δὲ Ἀλκμήνης[4]) Ἀμφιτρύωνα, Ἡρακλῆς διαναστὰς ἄγχων ἑκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρεν. — 4. Εὐρυσθεὺς ἐπέταξε τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα, καὶ εἰς τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, τὸν λέοντα ἐτόξευσε πρῶτον. Ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα[5]), τῷ ῥοπάλῳ ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος[4]) εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ, Ἡρακλῆς τὴν ἑτέραν ἀπῳκοδόμησεν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχεν ἄγχων, ἕως ἔπνιξε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμιζεν εἰς Μυκήνας. — 5. Ἕκτον ἐπέταξεν ἆθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηρεφὴς ὕλῃ. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι. Ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέος[4]), πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηνᾶ, παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπί τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου, τὰς ὄρνιθας ἐφόβει. Αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

— §. 4. Apollod. II. 5. 1. [5]) gr. Gr. §. 131. — §. 5. Apollod. II. 5. 6.

6. Λιβύης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος, Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῄρει. Τούτῳ δὲ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἅμμασι μετέωρον ἀπέκτεινε· ψαύοντα γὰρ γῆς ἰσχυρότατον συνέβη γίνεσθαι [6]). Διὸ καὶ Γῆς τινες ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα. — 7. Μετὰ Λιβύην Ἡρακλῆς Αἴγυπτον διεξῄει [7]). Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις, Ποσειδῶνος παῖς. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθυεν ἐπὶ βωμῷ Διός, κατά τι λόγιον. Ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Θράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην [8]), ἔφη, τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διῒ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκεῖνον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν, τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαζε. Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο· τὰ δὲ δεσμὰ διαῤῥήξας, τόν τε Βούσιριν, καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε.

8. Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους [4]) εἰς θεούς [9]), οἱ παῖδες αὐτοῦ, φυγόντες Εὐρυσθέα, ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεσθέντες [10]) ἐπὶ τὸν Ἐλέου βωμόν, ἠξίουν βοηθεῖσθαι. Εὐρυσθέως [4]) δὲ ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος [11]), καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πόλεμον πρὸς αὐτὸν ὑπέστησαν. Καὶ

— §. 6. Ibid. II. 5. 11. [6]) S. oben §. 9. 19. und b. §. 4. 15. — §. 7. Apollod. II. 5. 11. [7]) διέξειμι [8]) gr. Gr. §. 118. 5. — §. 8. Apollod. II. 8. 1. [9]) Vergl. unten c. III. [10]) καθέζω. [11]) i. e. κελεύοντος.

τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ ἀπέκτειναν· αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἅρματος κτείνει διώξας Ὕλλος, καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμών, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δέ, κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ.

VI. Argonautenzug.

1. Φρίξον, τὸν Ἀθάμαντος, μυθολογοῦσι, διὰ τὰς ἀπὸ τῆς μητρυιᾶς [1]) ἐπιβουλὰς ἀναλαβόντα τὴν ἀδελφὴν Ἕλλην, φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Περαιουμένων δὲ αὐτῶν [2]) κατά τινα θεῶν πρόνοιαν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ κριοῦ χρυσομάλλου, τὴν μὲν παρθένον ἀποπεσεῖν εἰς τὴν θάλασσαν, ἣν [3]) ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήςποντον ὀνομασθῆναι· τὸν δὲ Φρίξον εἰς τὸν Πόντον πορευθέντα κατενεχθῆναι [4]) μὲν πρὸς τὴν Κολχίδα, κατά τέ τι λόγιον θύσαντα τὸν κριόν, ἀναθεῖναι τὸ δέρας εἰς τὸ τοῦ Ἄρεος ἱερόν. Μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύοντι τῆς Κολχίδος Αἰήτῃ χρησμὸν ἐκπεσεῖν, ὅτι τότε καταστρέψει τὸν βίον, ὅταν ξένοι καταπλεύσαντες τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἀπενέγκωσι [5]). Διὰ δὴ ταύτας τὰς αἰτίας, καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ὠμότητα καταδεῖξαι θύειν τοὺς ξένους, ἵνα διαδοθείσης τῆς φήμης [2]) εἰς ἅπαντα τόπον περὶ τῆς Κόλχων ἀγριότητος, μηδεὶς τῶν ξένων ἐπιβῆναι τολμήσαι *) τῆς χώρας.

§. 1. Diod Sic. IV. 47. [1]) der Ino. [2]) gr. Gr. §. 132. 2. [3]) καὶ ταύτην. [4]) καταφέρω. [5]) ἀποφέρω. gr. Gr. §. 126. 8. *) gr. Gr. §. 126. 2.

2. Τῷ Πελίᾳ, τῆς Ἰώλκου ἐκ Θεσσαλίᾳ βασιλεῖ, ἐθέσπισεν ὁ θεός, τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνόει τὸν χρησμόν· ὕστερον δὲ αὐτὸν ἔγνω [6]). Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ Ποσειδῶνι θυσίας, ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ἰάσονα μετεπέμψατο. Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἄναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ῥείθρῳ πέδιλον. Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτόν, καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλών, ἠρώτα προσελθών, τί ἂν ἐποίησεν [7]) ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρός τινος φονευθήσεσθαι τῶν πολιτῶν; Ὁ δὲ ἔφη, τὸ χρυσόμαλλον δέρας προσέταττον ἂν [8]) φέρειν αὐτῷ. Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν, ἐν Ἄρεος ἄλσει κρεμάμενον ἐκ δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀΰπνου. — Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου· κἀκεῖνος, Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης [2]), πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργώ· κατὰ δὲ τὴν πρώραν ἐνήρμοσεν Ἀθηνᾶ φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον· ὡς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, χρωμένῳ [9]) ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέ-

— §. 2. Apollod. I. 9. 16. [6]) γινώσκω. [7] was er thun würde. gr. Gr. §. 126, 9, 4. [8]) ich würde befehlen. [9]) Ἰάσονι sc.

τρεψε, συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.

3. Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος[2]) ἀναχθέντες καταντῶσιν εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησσόν, ἔνθα ᾤκει Φινεὺς μάντις, τὰς ὄψεις[10]) πεπηρωμένος. Τοῦτον οἱ μὲν τὸν Ἀγήνορος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν· καὶ πηρωθῆναι φασὶν αὐτόν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε[11]) τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δέ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητρυιᾷ[12]), τοὺς ἰδίους ἐτύφλωσε παῖδας. Ἔπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἁρπυίας οἱ θεοί. Πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὗται, καὶ ἐπειδὴ τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν πλείονα ἀνήρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα[13]) ὀσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον, ὥςτε μὴ δύνασθαι προςενέγκασθαι[14]). Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἁρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων. Ἅρπυιαι δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι[15]) τὴν τροφὴν ἥρπαζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλαϊς, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη, δι' ἀέρος ἐδίωκον. Ἦν δὲ ταῖς Ἁρ-

— §. 3. Apollod. I. 9. 21. [10]) gr. Gr. §. 121. §. 1. [11]) προέλεγε. [12]) von seiner zweiten Gattin Idäa, die hier, in Beziehung auf seine Kinder erster Ehe, *μητρυιὰ* heiſst. [13]) gr. Gr. §. 137. in ὅσος. [14]) προςφέρειν. [15]) *καθίπταμαι.*

πυίαις χρεὼν τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων· τοῖς δὲ Βορέου παισί, τότε τελευτήσειν, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ καταλάβωσι [16]). Διωκομένων δὲ τῶν Ἁρπυιῶν [2]), ἡ μὲν εἰς ποταμόν τινα ἐμπίπτει, ἡ δὲ ἑτέρα μέχρις Ἐχινάδων ἦλθε νήσων, αἳ νῦν ἀπ᾽ ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γάρ, ὡς ἦλθεν ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἠϊόνα ὑπὸ καμάτου πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Ἀπολλώνιος [17]) δὲ ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διωχθῆναι, καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ὅρκον, τὸν Φινέα μηκέτι ἀδικήσειν.

4. Ἀπαλλαγεὶς δὲ τῶν Ἁρπυιῶν [18]) Φινεύς, ἐμήνυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ τὴν τοῦ Πόντου εἴσοδον. Ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὗται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις, ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ἀπ᾽ αὐτῶν ὁμίχλη, πολὺς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι᾽ αὐτῶν ἐλθεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν καταφρονοῦντας· ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. Ταῦτα ἀνήγοντο ἀκούσαντες, καί, ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιᾶσιν ἐκ τῆς

[16]) τὸ διωκόμενον sc. S. gr. Gr. §. 126. 8. [17]) Verfasser eines Gedichtes über den Argonautenzug. — §. 4. Apollod. I. 9. 22. [18]) gr. Gr. §. 119. 4. 1.

πρώρας πελειάδα· τῆς δὲ ἱπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν. Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου, συλλαβομένης Ἥρας [a]), διῆλθον, τὰ ἄκρα [19]) τῶν ἀφλάστων τῆς νηὸς περικοπείσης [a]). Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν· χρεὼν γὰρ ἦν αὐταῖς, νηὸς περαιωθείσης [a]), στῆναι παντελῶς.

5. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται παραπλεύσαντες Θερμώδοντα καὶ Καύκασον, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστι γῆς. Καθορμισθείσης δὲ τῆς νηός [a]), ἧκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων, καὶ τὰ ἐπιταγέντα [20]) ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο [21]), ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ· ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἳ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπείρειν δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηνᾶς ἡμίσεις ὧν [22]) Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις.

6. Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος [a]), πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους καταζεῦξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει· ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου

19) st. τῶν ἄκρων περικοπέντων. gr. Gr. §. 121. 7. — §. 5. 6. Apollod. I. 9. 23. 20) ἐπιτάττω. 21) ὑπισχνέομαι. 22) st. τούτων οὗς. gr. Gr. §. 130. 3.

καὶ Ἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ, φαρμακίς. Δεδοικυῖα δέ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθαρῇ [23]), κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσειν αὐτῷ πρὸς τὴν κατάζευξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο, καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν [24]), ἐὰν ὀμόσῃ αὐτὴν ἕξειν γυναῖκα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγηται. Ὀμόσαντος δὲ Ἰάσονος [2]), φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευγνύναι μέλλοντα [25]) τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρῖσαι τήν τε ἀσπίδα, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρισθέντα, ἔφη, πρὸς μίαν ἡμέραν μήτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσεσθαι, μήτε ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν [25]) ἀναδύεσθαι ἐπ᾽ αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς ἐπειδὰν ἀθρόους θεάσηται [26]), ἐκέλευσε βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἄποθεν· ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς.

7. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεὼ ἄλσος, ἐμάστευσε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὁρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε. Σπείροντος δὲ αὐτοῦ [2]) τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δέ, ὅπου πλείονας ἑώρα [27]), βάλλων ἐξ ἀφανοῦς λίθους πρὸς αὐτούς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους, προσιών, ἀνῄ-

[23]) gr. Gr. §. 135. 2. c. [24]) ἐγχειρίζω. [25]) gr. Gr. §. 137. in μέλλειν. [26]) gr. Gr. §. 126. 8. — §. 7. Apollod. I. 9. 23. [27]) gr. Gr. §. 77. Anm.

ρει [28]). Κατεζευγμένων δὲ τῶν ταύρων [a]), οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τήν τε Ἀργὼ καταφλέξαι, καὶ κτεῖναι τοὺς ἐμπλέοντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια, τὸν Ἰάσονα νυκτὸς [29]) ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε, καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα τὸ δέρας ἐπὶ τὴν Ἀργὼ παρεγένετο. Συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς [29]) μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.

8. Πελίας δέ, ἀπογνοὺς [30]) τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργοναυτῶν, Αἴσονα, τὸν Ἰάσονος πατέρα, κτεῖναι ἤθελεν· ὁ δέ, αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν ἀδεῶς ταύρου αἷμα σπασάμενος ἀπέθανεν. Ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ, ἐπαρασαμένη Πελίᾳ, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμαχον, ἑαυτὴν ἀνήρτησε· Πελίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθών, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἠδικήθη [31]) μετελθεῖν ἐθέλων, καιρὸν ἐξεδέχετο, καὶ τότε μὲν ἐς Ἰσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστέων πλεύσας, ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι. Αὖθις δὲ Μήδειαν παρακαλεῖ ζητεῖν, ὅπως Πελίας αὐτῷ δίκας ὑπόσχῃ [32]). Ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελίου παρελθοῦσα πείθει τὰς θυγατέρας αὐ-

28) αὐτοὺς sc. 29) gr. Gr. §. 119. 6. 3. — §. 8. Apollod. I. 9. 27. 30) ἀπογιγνώσκω. 31) i. e. περὶ τῶν ἀδικημάτων, ἃ ἠδικήθη ὑπὸ τοῦ Πελίου. 32) ὑπέχω.

τοῦ, τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσειν νέον· καί, τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσασα καὶ καθεψήσασα, ἐποίησεν ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι, τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθεψοῦσιν. Ἄκαστος δὲ μετὰ τῶν τὴν Ἰωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσονα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἰωλκοῦ ἐκβάλλει.

VII. Gemischte Fabeln.

1. Ὀρφεύς, Καλλιόπης Μούσης καὶ Οἰάγρου υἱός, ᾄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης [1]) ὑπὸ ὄφεως, κατῆλθεν εἰς ᾅδου [2]), καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμψαι αὐτήν. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι. Ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ πάλιν ὑπέστρεψε.

2. Πολλοὶ τῶν ποιητῶν φασί, Φαέθοντα τὸν Ἡλίου μὲν υἱόν, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν [3]) ὄντα, πεῖσαι τὸν πατέρα, μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι τοῦ τεθρίππου. Συγχωρηθέντος δὲ αὐτῷ τούτου, τὸν μὲν Φαέθοντα ἐλαύνοντα τὸ τέθριππον, μὴ δύνασθαι κρατεῖν τῶν ἡνιῶν [4]),

— §. 1. Apollod. I. 3. 2. [1]) δάκνω. [2]) gr. Gr. §. 119. Anm. 9. — §. 2. Diodor. Sic. V. 23. [3]) gr. Gr. §. 118. 5. [4]) gr. Gr. §. 119. 5. 3.

τοὺς δ' ἵππους καταφρονήσαντας τοῦ παιδὸς [4]) ἐξενεχθῆναι [5]) τοῦ συνήθους δρόμου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον [6]) κατὰ τὸν οὐρανὸν πλανωμένους ἐκπυρῶσαι τοῦτον, καὶ ποιῆσαι τὸν νῦν γαλαξίαν καλούμενον κύκλον· μετὰ δὲ ταῦτα, πολλὴν τῆς οἰκουμένης κατακαίειν χώραν. Διὸ καὶ τὸν Δία ἀγανακτήσαντα ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις, κεραυνῶσαι μὲν τὸν Φαέθοντα, ἀποκαταστῆσαι δὲ τὸν Ἥλιον ἐπὶ τὴν συνήθη πορείαν. Τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσόντος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν Πάδου καλουμένου ποταμοῦ, τὸ δὲ παλαιὸν [6]) Ἠριδανοῦ προσαγορευομένου, θρηνῆσαι μὲν τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευτήν, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης μετασχηματισθῆναι τὴν φύσιν, γενομένας αἰγείρους. Ταύτας δὲ κατ' ἐνιαυτὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν δάκρυον ἀφιέναι, καὶ τοῦτο πηγνύμενον ἀποτελεῖν τὸ καλούμενον ἤλεκτρον.

3. Προμηθεύς, Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσίας υἱός, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διός, ἐν νάρθηκι κρύψας. Ὡς δὲ ᾔσθετο [7]) Ζεύς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι. Τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν [8]) διετέλεσε [9]). Καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος, τὸ ἧπαρ αὐτοῦ

5) ἐκφέρω. 6) gr. Gr. §. 112. Anm. 2. — §. 3. Apollod. I. 7. 1. 7) αἰσθάνομαι, 8) gr. Gr. §. 118. 7. 9) gr. Gr. §. 131. Anm. 7.

ἐνέμετο, αὐξανόμενον διὰ νυκτός. Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος [10]) δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσε.

4. Προμηθέως δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πύῤῥαν, τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν οἱ θεοὶ πρώτην γυναῖκα. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύῤῥας εἰςέβη. Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν· ὥςτε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρίς, οἳ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας [11]), τῷ Παρνασσῷ προςίσχει, κἀκεῖ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβὰς ἔθυσε Διῒ Φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ τι βούλεται· ὁ δὲ αἱρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καί, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἴρων ἔβαλε λίθους, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ Πύῤῥα, γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν [12]) ἀπὸ τοῦ λάας, ὁ λίθος.

5. Σαλμωνεὺς διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη.

[10]) κλέπτω. — §. 4. Apollod. I. 7. 2. [11]) eben soviel.
[12]) οἱ οὕτως γεγενημένοι sc. — §. 5. Apollod. I. 9. 7.

Ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσίας, ἑαυτῷ προςέτασσε θύειν· καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας [13]) ἐξ ἅρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντᾷν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

6. Βῆλος ὁ Αἰγύπτου βασιλεύς, παῖδας εἶχε διδύμους, Αἴγυπτον καὶ Δαναόν. Αἰγύπτῳ μὲν ἐγένοντο παῖδες πεντήκοντα, θυγατέρες δὲ Δαναῷ πεντήκοντα. Στασιασάντων δὲ αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἀρχῆς ὕστερον, Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικώς, ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν κατεσκεύασε πεντηκόντορον, καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθέμενος ἔφυγεν εἰς Ἄργος. Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες καὶ αὐτοὶ [14]) εἰς Ἄργος ἐλθόντες, παρεκάλουν τὸν Δαναόν, τῆς τε ἔχθρας παύσασθαι, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ἠξίουν. Δαναὸς δέ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ τῆς φυγῆς, ὡμολόγει τοὺς γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. Ὡς δὲ ἐκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἑστιάσας ἐγχειρίδια δίδωσι ταῖς θυγατράσιν· αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν πλὴν Ὑπερμνήστρας. Αὕτη δὲ Λυγκέα διέσωσε· διὸ καθείρξας αὐτὴν Δαναὸς ἐφρούρει. Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατώρυξαν, τὰ δὲ σώ-

13) ξηραίνω. — §. 6. Apollod. II. 1. 4. 14) ebenfalls.

ματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθηραν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς, Διὸς κελεύσαντος. Δαναὸς δὲ ὕστερον Ὑπερμνήστραν Λυγκεῖ συνῴκισε· τὰς δὲ λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκε.

7. Μίνως θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρα εἷλε, Νίσου βασιλεύοντος, τοῦ Πανδίονος. Ἀπέθανε δὲ ὁ Νῖσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, (ἧς ἀφαιρεθείσης αὐτὸν μοῖρα ἦν τελευτᾷν) ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μίνωος, ἐξεῖλε τὴν τρίχα κοιμωμένῳ. Μίνως δέ, Μεγάρων [15]) κρατήσας, ἀπέπλευσε, καὶ τὴν Σκύλλαν, τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν [16]) ἐκδήσας, ὑποβρύχιον ἐποίησε.

8. Σφίγγα μυθολογοῦσι, θηρίον δίμορφον, παραγενομένην εἰς τὰς Θήβας, αἴνιγμα προτιθέναι τῷ δυναμένῳ λῦσαι, καὶ πολλοὺς ὑπ' αὐτῆς δι' ἀπορίαν ἀναιρεῖσθαι. Ἦν δὲ τὸ προτεθὲν ὑπὸ τῆς Σφιγγός· τί ἐστι τὸ αὐτὸ δίπουν, τρίπουν, καὶ τετράπουν·

ἀλλ' ὁπόταν βαίνῃ πλείστοισι πόδεσσι,
ἔνθα μένος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

Ἀπορουμένων δὲ τῶν ἄλλων, ὁ Οἰδίπους ἀπεφή-

— §. 7. Apollod. III. 15. 8. [15]) gr. Gr. §. 119. 5. 3. [16]) gr. Gr. §. 119. 4. 4. — §. 8. Diodor. Sic. IV. 64.

νατο, ἄνθρωπον εἶναι τὸ προβληθέν [17]) · νήπιον μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπάρχοντα, τετράπουν εἶναι· αὐξήσαντα δέ, δίπουν· γηράσαντα δέ, τρίπουν, βακτηρίᾳ χρώμενον διὰ τὴν ἀσθένειαν. Ἐνταῦθα τὴν μὲν Σφίγγα ἑαυτὴν κατακρημνίσαι, τὸν δὲ Οἰδίπουν γῆμαι τὴν ἀγνοουμένην ὑφ' ἑαυτοῦ μητέρα [18]), τῷ λύσαντι ἔπαθλον προτιθεμένην.

9. Ἑλένη, Λήδας καὶ Τυνδάρεω θυγάτηρ, ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσι, Διός, κάλλει ἦν διαπρεπής. Παρεγένοντο δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν αὐτῆς γάμον πολλοὶ τῶν βασιλευόντων Ἑλλάδος. Τούτων ὁρῶν τὸ πλῆθος Τυνδάρεως, ἐδεδοίκει, μή [19]), κριθέντος ἑνός, στασιάσωσιν οἱ λοιποί, ἐξορκίζει τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ προκριθεὶς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδίκηται περὶ τὸν γάμον, καὶ αἱρεῖται τὸν Μενέλαον νυμφίον, καὶ τὴν βασιλείαν τῆς Σπάρτης αὐτῷ παραδίδωσιν.

10. Ἡ Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος ἐγέννησε, τὸν Ἀχιλλέα. Ἀθάνατον δὲ θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα [20]) τῆς νυκτός [21]), ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῷον [22]) · μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρός, ἐβόησε· καὶ

17) προβάλλω. 18) die Iokasta, des Lajos Gattin. — §. 9. Apollod. III. 18. 8. 19) gr. Gr. §. 135. 2. c. — §. 10. Apollod. III. 13. 6. 20) ἐγκρύπτω. 21) gr. Gr. §. 119. 6. 3. 22) i. e. τὸ θνητὸν αὐτοῦ μέρος, τὸ ἀπὸ τοῦ πατρός.

Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρεΐδας ᾤχετο. Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεύς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς.

11. Αἰακός, ὁ Διὸς ἔκγονος, τοσοῦτον διήνεγκεν[23]), ὥστε γενομένων αὐχμῶν ἐν τοῖς Ἕλλησι, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων διαφθαρέντων, ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ὑπερέβαλεν, ἦλθον οἱ προεστῶτες τῶν πόλεων ἱκετεύοντες αὐτόν, νομίζοντες διὰ τῆς εὐγενείας καὶ τῆς εὐσεβείας τῆς ἐκείνου τάχιστ' ἂν εὑρέσθαι[24]) παρὰ τῶν θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγήν. Σωθέντες δὲ καὶ τυχόντες ἁπάντων ὧν ἐδεήθησαν, ἱερὸν ἐν Αἰγίνῃ κατεστήσαντο κοινὸν τῶν Ἑλλήνων[25]), οὗπερ ἐκεῖνος ἐποιήσατο τὴν εὐχήν. Καὶ κατ' ἐκεῖνον μὲν τὸν χρόνον ἕως ἦν μετ' ἀνθρώπων, μετὰ καλλίστης δόξης ὢν διετέλεσεν[26])· ἐπειδὴ δὲ μετήλλαξε τὸν βίον, λέγεται παρὰ Πλούτωνι καὶ Κόρῃ[27]) τιμὰς μεγίστας ἔχων παρεδρεύειν ἐκείνοις. — Τούτου δὲ παῖδες ἦσαν Τελαμὼν καὶ Πηλεύς. Ὧν ὁ μὲν ἕτερος μεθ' Ἡρακλέους ἐπὶ Λαομέδοντα στρατευσάμενος, τῶν ἀριστείων[28]) ἔτυχε. Πηλεὺς δὲ ἐν

— §. 11. Isocr. Laud. Evag. T. II. p. 278. ed. Aug. [23]) διαφέρω. [24]) gr. Gr. §. 126. 14. [25]) in aller Hellenen Nahmen. [26]) gr. Gr. §. 131. Anm. 7. [27]) i. e. τῇ Περσεφόνῃ. [28]) die Hesione nemlich, Laomedons Tochter.

τῇ μάχῃ τῇ [29]) πρὸς Κενταύρους ἀριστεύσας, καὶ κατὰ πολλοὺς ἄλλους κινδύνους εὐδοκιμήσας, Θέτιδι, τῇ Νηρέως, θνητὸς ὢν ἀθανάτῳ, συνῴκησε· καὶ μόνου τούτου φασὶ τῶν προγεγενημένων ὑπὸ θεῶν ἐν τοῖς γάμοις ὑμέναιον ᾀσθῆναι [30]). Τούτοιν δ' ἑκατέροιν, Τελαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ἐγεννήθη, Πηλέως δ' Ἀχιλλεύς. Οἳ μέγιστον καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. Οὐ γὰρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσιν ἐπρώτευσαν μόνον, οὐδὲ ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς κατῴκουν· ἀλλὰ στρατείας τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ τοὺς Βαρβάρους γινομένης, καὶ πολλῶν μὲν ἑκατέρωθεν [31]) ἀθροισθέντων, οὐδενὸς δὲ τῶν ὀνομαστῶν ἀπολειφθέντος, ἐν τούτοις τοῖς κινδύνοις Ἀχιλλεὺς μὲν ἁπάντων διήνεγκεν, Αἴας δὲ μετ' ἐκεῖνον ἠρίστευσε. Τεῦκρος δὲ τῆς τούτων συγγενείας ἄξιος, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς χείρων γενόμενος, ἐπειδὴ Τροίαν συνεξεῖλεν [32]), ἀφικόμενος εἰς Κύπρον Σαλαμῖνα κατῴκισε.

12. Θησεύς, ὁ Αἰγέως, Λαπίθαις σύμμαχος γενόμενος, καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Κενταύρους τοὺς διφυεῖς, οἳ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ καὶ τόλμῃ διέφερον, τούτους μάχῃ νικήσας, εὐθὺς μὲν τὴν ὕβριν αὐτῶν ἔπαυσεν, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον

29) gr. Gr. §. 111. 3. 30) ᾄδειν. Alle Götter waren bey Peleus Hochzeit gegenwärtig. Vgl. unten die myth. Gespr. IX. 31) von Seiten der Hellenen und Barbaren 32) συνεξαιρέω. — §. 12. Isocr. Encom. Helen. T. II. p. 345.

τὸ γένος 33) ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνισε. — Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Μινωταύρῳ, τῷ 29) ἐν Κρήτῃ τραφέντι, δασμὸν ἀπέστειλαν δὶς ἑπτὰ παῖδας, οὓς ἰδὼν ἀγομένους, οὕτως ἠγανάκτησεν, ὥςθ' ἡγήσατο, κρεῖττον εἶναι τεθνάναι, ἢ ζῆν αἰσχρῶς, ἄρχων τῆς πόλεως τῆς οὕτως οἰκτρὸν τοῖς ἐχθροῖς φόρον ὑποτελεῖν ἠναγκασμένης. Σύμπλους δὲ γενόμενος, καὶ κρατήσας τῆς φύσεως 34) ἐξ ἀνδρὸς καὶ ταύρου μεμιγμένης, τοὺς μὲν παῖδας τοῖς γονεῦσιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ πατρίδα οὕτως δεινοῦ προστάγματος ἠλευθέρωσε.

c) Mythologische Gespräche.

I. Jupiter und Merkur.

Ζεύς. Τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα οἶσθα, τὴν καλήν, ὦ Ἑρμῆ; Ἑρμ. Ναί, τὴν Ἰὼ λέγεις. Ζ. Οὐκ ἔτι παῖς ἐκείνη ἐστίν, ἀλλὰ δάμαλις. Ἑ. Τεράστιον τοῦτο· τῷ 1) τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη; Ζ. Ζηλοτυπήσασα ἡ Ἥρα μετέβαλεν αὐτήν· ἀλλὰ καὶ νῦν ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται τῇ κακοδαίμονι· βουκόλον τινὰ πολυόμματον Ἄργον τοὔνομα 2) ἐπέστησεν, ὃς νέμει τὴν δάμαλιν, ἄϋπνος ὤν. Ἑ. Τί οὖν ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν; Ζ. Κα-

33) τῶν Λαπιθῶν sc. 34) φύσις h. l. Geschöpf, Wesen.

§. 1. Lucian. D. D. III. 1) τῷ st. τίνι. S. gr. Gr. §. 70. 3. Anm. 3. 2) st. τὸ ὄνομα.

ταπτάμενος [3]) ἐς τὴν Νέμεαν (ἐκεῖ δέ που ὁ Ἄργος βουκολεῖ) ἐκεῖνον μὲν ἀπόκτεινον, τὴν δὲ Ἰὼ διὰ τοῦ πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν, Ἶσιν ποίησον. Καὶ τολοιπὸν [4]) ἔστω θεὸς τοῖς ἐκεῖ [5])· καὶ τὸν Νεῖλον ἀναγέτω [6]), καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω, καὶ σωζέτω τοὺς πλέοντας.

II. Hephaestos und Zeus.

Ἥφ. Τί με, ὦ Ζεῦ, δεῖ ποιεῖν; ἥκω γὰρ, ὡς ἐκέλευσας, ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον [1]), εἰ καὶ λίθους δέοι μιᾷ πληγῇ διατεμεῖν. Ζ. Εὖγε, ὦ Ἥφαιστε. Ἀλλὰ δίελε [2]) μου τὴν κεφαλὴν ἐς δύο κατενεγκὼν [3]). Ἥφ. Πειρᾷ μου, εἰ μέμηνα; Πρόςταττε δ' οὖν τἀληθὲς, ὅπερ θέλεις σοὶ γενέσθαι. Ζ. Διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον [4])· εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειράσῃ μου [5])· ἀλλὰ χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μηδὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὠδίνων, αἵ μοι τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν. Ἥφ. Ὅρα, ὦ Ζεῦ, μὴ [6]) κακόν τι ποιήσομεν· ὀξὺς γὰρ ὁ πέλεκύς ἐστι, καὶ οὐκ ἀναιμωτί, οὔτε κατὰ [7]) τὴν Εἰλείθυιαν μαιώσεταί σε. Ζ. Κατένεγκε [3]) μόνον, ὦ Ἥφαιστε,

[3]) καθίπταμαι. [4]) gr. Gr. §. 112. Anm. 2. [5]) i. e. τοῖς Αἰγυπτίοις. gr. Gr. §, 112. 3. [6]) ἀναβαίνειν ποιείτω. — §. II. Lucian. D. D. VIII. [1]) scharf genug. [2]) διαιρέω. [3]) καταφέρω. [4]) θέλω sc. [5]) gr. Gr. §. 131. 4 c. S. Homer. Ιλ. α. 590. [6]) μὴ, ὅπως u. ὅπως μὴ haben das Futur. ind. nach sich. [7]) nach Art.

θαῤῥῶν· οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον. Ἥφ. Ἄκων μέν, κατοίσω [3]) δέ· τί γὰρ χρὴ ποιεῖν, σοῦ κελεύοντος; — Τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος; — μέγα, ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ· εἰκότως γοῦν ὀξύθυμος ἦσθα, τηλικαύτην ὑπὸ τῇ μήνιγγι παρθένον ζωογονῶν, καὶ ταῦτα [8]) ἔνοπλον· ἦ που στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων [9])· ἡ δὲ πηδᾷ, καὶ πυῤῥιχίζει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ πάλλει, καὶ ἐνθουσιᾷ· καὶ τὸ μέγιστον [10]), καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαία γεγένηται ἤδη ἐν βραχεῖ· γλαυκῶπις μέν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο ἡ κόρυς [11]). Ὥστε, ὦ Ζεῦ, μαίωτρά μοι ἀπόδος ἐγγυήσας μοι αὐτήν. Ζ. Ἀδύνατα αἰτεῖς, ὦ Ἥφαιστε· παρθένος γὰρ ἀεὶ θέλει μένειν. Ἐγὼ γοῦν τό γε ἐπ' ἐμοὶ [12]) οὐδὲν ἀντιλέγω. Ἥφ. Τοῦτ' ἐβουλόμην· ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπά· καὶ ἤδη συναρπάσω αὐτήν. Ε. Εἴ σοι ῥᾴδιον, οὕτω ποίει· πλὴν οἶδα, ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς.

III. Zeus. Asklepios. Herakles.

Ζ. Παύσασθε, ὦ Ἀσκληπιὲ καὶ Ἡράκλεις, ἐρίζοντες [1]) πρὸς ἀλλήλους ὥσπερ ἄνθρωποι. Ἀπρεπῆ γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλλότρια τοῦ συμποσίου

[8]) und noch dazu. gr. Gr. §. 137. in καὶ ταῦτα [9]) gr. Gr §. 131. Anm. 7. [10]) gr. Gr. §. 138. 5. [11]) blaugrünliche Augen, wie die des Löwen und der Katze, haben etwas furchtbares; passen aber gut zu einem kriegerischen Anzuge. [12]) *quod quidem ad me attinet.* — §. III. Lucian. D. D. XIII. [1]) gr. Gr. §. 131. Anm. 3.

τῶν θεῶν. Ἡρ. Ἀλλὰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, τουτονὶ [2]) τὸν φαρμακέα προκατακλίνεσθαί μου; Ἀσκ. Νὴ Δία, καὶ ἀμείνων γάρ εἰμι. Ἡρ. Κατὰ τί, ὦ ἐμβρόντητε [3]); ἢ διότι σε ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν, ἃ μὴ θέμις ποιοῦντα [4]), νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὖθις ἀθανασίας μετείληφας [5]); Ἀσκ. Ἐπιλέλησαι γὰρ [6]) καὶ σύ, ὦ Ἡρακλες, ἐν τῇ Οἴτῃ καταφλεγείς [7]), ὅτι μοι ὀνειδίζεις τὸ πῦρ; Ἡρ. Οὔκουν ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν· ὃς [8]) Διὸς μὲν υἱός εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα, ἐκκαθαίρων τὸν βίον, θηρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπους ὑβριστὰς τιμωρούμενος. Σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ, καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μὲν ἴσως ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσειν τῶν φαρμάκων [9]), ἀνδρῶδες δὲ οὐδὲν ἐπιδεδειγμένος. Ἀσκ. Εὖ λέγεις, ὅτι σου τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην, ὅτε πρώην ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος, ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρμένος τὸ σῶμα [10]), τοῦ χιτῶνος [11]), καὶ μετὰ τοῦτο, τοῦ πυρός. Ἐγὼ δέ, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο [12]), οὔτε ἐδούλευσα ὥςπερ σύ, οὔτε ἔξαινον ἔρια ἐν Λυδίᾳ, πορφυρίδα ἐνδεδυκώς, καὶ παιόμενος ὑπὸ τῆς

[2]) gr. Gr. §. 73. 2. [3]) das Wort ist doppelsinnig: der vom Blitz erschlagene. (Vgl. oben b. I. §. 7.) u. stupid, seines Verstandes nicht mächtig. [4]) indem er die Todten erweckte. [5]) μεταλαμβάνω. [6]) γὰρ verstärkt die Frage [7]) gr. Gr. §. 131. 4. a. [8]) i. e. ἐγὼ γάρ. [9]) i. e. φάρμακά τινα. gr. Gr. §. 119. 4. 2. c. [10]) st. διεφθαρμένον τὸ σῶμα ἔχων. [11]) von dem mit Nessos Blute vergifteten Gewand. [12]) ἐποίησα sc. gr. Gr. §. 137. in ἄλλο.

Ὀμφάλης χρυσῷ σανδάλῳ, ἀλλ' οὐδὲ μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα. Ἡρ. Εἰ μὴ παύσῃ λοιδορούμενός [1]) μοι, αὐτίκα μάλα εἴσῃ [13]), ὡς οὐ πολύ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀράμενός σε, ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥςτε μηδὲ τὸν Παιήονα [14]) ἰάσασθαί σε, τὸ κρανίον συντριβέντα. Ζ. Παύσασθε, φημί, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ἢ ἀμφοτέρους ἀποπέμψομαι ὑμᾶς τοῦ συμποσίου. Καίτοι εὔγνωμον, ὦ Ἥρακλες, προκατακλίνεσθαί σου τὸν Ἀσκληπιόν, ἅτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

IV. Hera und Leto.

Ἡρ. Καλὰ μὲν γάρ, ὦ Λητοῖ, καὶ [1]) τὰ τέκνα ἔτεκες τῷ Διΐ. Λητ. Οὐ πᾶσαι, ὦ Ἥρα, τοιούτους τίκτειν δυνάμεθα, οἷος ὁ Ἥφαιστός ἐστιν. Ἡρ. Ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ χωλός, ὅμως χρήσιμός γε ἐστί, τεχνίτης ὢν ἄριστος, καὶ κατακεκόσμηκεν ἡμῖν τὸν οὐρανόν· οἱ δὲ σοὶ παῖδες [2]), ἡ μὲν αὐτῶν ἀῤῥενικὴ πέρα τοῦ μέτρου, καὶ ὄρειος, καὶ τὸ τελευταῖον [3]), ἐς τὴν Σκυθίαν ἀπελθοῦσα, πάντες ἴσασιν οἷα ἐσθίει [4])

13) εἴδω. 14) S. Homer. Ἰλ. ε. 401. — § IV. Lucian. D. D. XVI. 1) αὐτὴ καλὴ οὖσα καὶ τέκνα καλὰ ἔτεκες. mit Ironie, γὰρ läſst einen Satz voraus denken, etwa, εἰκότως ὑπερήφανος εἶ. So fängt bisweilen auch *nempe* eine leidenschaftliche Rede an. 2) nominat. absol. st. τῶν δὲ σῶν παίδων, ἡ μὲν ἀῤῥενική. 3) gr. Gr. §. 112. Anm. 2. 4) m. v. ἡ μὲν αὐ. ἐσθίει (τοιαῦτα) οἷα

ξενοκτονοῦσα, καὶ μιμουμένη τοὺς Σκύθας αὐτούς, ἀνθρωποφάγους ὄντας. Ὁ δ' Ἀπόλλων προςποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ καταστησάμενος ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς, τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν Κλάρῳ, καὶ ἐν Διδύμοις, ἐξαπατᾷ τοὺς χρωμένους αὐτῷ, λοξὰ ἀποκρινόμενος, ὡς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα. Καὶ πλουτεῖ μὲν ἀπὸ τοιούτου· πολλοὶ γὰρ [5]) οἱ ἀνόητοι καὶ παρέχοντες αὐτοὺς καταγοητεύεσθαι· πλὴν οὐκ ἀγνοεῖταί γε ὑπὸ τῶν συνετωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος [6])· αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις ἠγνόει, ὅτι φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμενον [7]) τῷ δίσκῳ, οὐ προεμαντεύσατο δέ, ὡς φεύξεται αὐτὸν ἡ Δάφνη, καὶ ταῦτα [8]) οὕτω καλὸν καὶ κομήτην ὄντα. Ὥςτε οὐχ ὁρῶ καθότι καλλιτεκνοτέρα τῆς Νιόβης [9]) ἔδοξας. Λητ. Ταῦτα μέντοι τὰ τέκνα, ἡ ξενοκτόνος, καὶ ὁ ψευδόμαντις, οἶδα, ὅπως λυπεῖ σε, ὁρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα, ὅταν ἡ μὲν ἐπαινῆται ἐς τὸ κάλλος, ὁ δὲ κιθαρίζῃ ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἁπάντων. Ἡρ. Ἐγέλασα [10]), ὦ Λητοῖ· ἐκεῖνος θαυμαστός, ὃν ὁ Μαρσύας, εἰ τὰ δίκαια αἱ Μοῦσαι δικάσαι ἤθε-

πάντες ἴσασιν. Hera will sagen ἐσθίει κρέα ἀνθρώπινα, drückt dieses aber, aus Abscheu, durch e. Umschreibung aus. [5]) εἰσί. [6]) gr. Gr. §. 131. 4. a. [7]) den Hyakinthos. [8]) gr. Gr. §. 137. in καὶ ταῦτα. [9]) S. oben b. I. §. 4. [10]) ich muſs lachen. Der Aoristus zeigt an, daſs sie schon früher zu lachen angefangen.

λον, ἀπέδειξεν ἄν, αὐτὸς κρατήσας τῇ μουσικῇ; νῦν δὲ κατασοφισθεὶς ἀθλίως ἀπόλωλεν, ἀδίκως ἁλούς [11]). ἡ δὲ καλή σου παρθένος οὕτω καλή ἐστιν, ὥστε ἐπεὶ ἔμαθεν ὀφθεῖσα [6]) ὑπὸ τοῦ Ἀκταίωνος, φοβηθεῖσα μὴ [12]) ὁ νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ τοὺς κύνας [13]). Λητ. Μέγα, ὦ Ἥρα, φρονεῖς, ὅτι ξύνει τῷ Διΐ, καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίζεις ἀδεῶς· πλὴν ἀλλ' ὄψομαί σε μετ' ὀλίγον αὖθις δακρύουσαν, ὁπόταν σὲ καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατίῃ, ταῦρος ἢ κύκνος γενόμενος.

v. Hera und Zeus.

Ἡρ. Ἐγὼ μὲν [1]) ᾐσχυνόμην ἄν, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι τοιοῦτος ἦν υἱός, θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης· μίτρᾳ μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην [2]), τὰ πολλὰ [3]) δὲ μαινομέναις γυναιξὶ συνών, ἁβρότερος αὐτῶν ἐκείνων, ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις χορεύων· καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἐοικώς, ἢ σοὶ τῷ πατρί. Ζ. Καὶ μὴν οὗτός γε ὁ θηλυμίτρης, ὁ ἁβρότερος τῶν γυναικῶν, οὐ μόνον, ὦ Ἥρα, τὴν Λυδίαν ἐχειρώσατο, καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τμῶλον ἔλαβε, καὶ τοὺς Θρᾷκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ στρατιω-

11) i. e. νικηθείς. 12) gr. Gr. §. 135. 2. c. 13) S. oben b. I. §. 6 — §. V. Lucian. D. D. XVIII. 1) man denke als Gegensatz: σὺ δὲ οὐκ αἰσχύνῃ. 2) gr. Gr. §. 118. 5. 3) meistentheils. gr. Gr. §. 112. Anm. 2.

τικῶ, τούς τε ἐλέφαντας εἷλε, καὶ τῆς χώρας ἐκράτησε, καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλίγον ἀντιστῆναι τολμήσαντα, αἰχμάλωτον ἀπήγαγε· καὶ ταῦτα ἅπαντα ἔπραξεν, ὀρχούμενος ἅμα, καὶ χορεύων, θύρσοις χρώμενος κιττίνοις, μεθύων, ὥς φής, καὶ ἐνθεάζων. Εἰ δέ τις ἐπεχείρησε λοιδορήσασθαι αὐτῷ, ὑβρίσας ἐς τὴν τελετήν, καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο, ἢ καταδήσας τοῖς κλήμασιν [4]), ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς [5]) ὥσπερ νεβρόν. Ὁρᾷς ὡς ἀνδρεῖα ταῦτα, καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρός; εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφὴ πρόσεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόνος [6])· καὶ μάλιστα εἰ λογίσαιτό τις, οἷος ἂν νήφων οὗτος ἦν, ὅπου ταῦτα μεθύων ποιεῖ.

VI. Hermes und Maja.

Ἑρμ. Ἔστι γάρ [1]) τις, ὦ μῆτερ, ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερος ἐμοῦ; Μαῖ. Μὴ λέγε, ὦ Ἑρμῆ, τοιοῦτον μηδέν [2]). Ἑρμ. Τί μὴ λέγω [3]), ὃς τοσαῦτα πράγματα ἔχω, μόνος κάμνων, καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος; ἕωθεν μὲν γὰρ ἐξαναστάντα σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ· καὶ διαστρώσαντα τὴν κλισίαν, εἶτα εὐθετήσαντα ἕκαστα, παρεστάναι τῷ Διΐ, καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω

4) Vergl. oben b. II. §. 3. 5) S. Ebendas. §. 4. 6) so muſs man ihm das nicht misgönnen. — §. VI. Lucian. D. D. XXIV. 1) S. zu. IV. 6. 2) μὴ . . μηδέν. gr. Gr. §. 135. 6. 3) gr. Gr. §. 126. Anm. 7.

ἡμεροδρομοῦντα [4])· καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκονιμένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν. Πρὶν [5]) δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον [5*]) ἥκειν, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον. Τὸ δὲ πάντων δεινότατον [6]), ὅτι μηδὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλούτωνι ψυχαγωγεῖν, καὶ νεκροπομπὸν εἶναι, καὶ παρεστάναι τῷ δικαστηρίῳ. Οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαίστραις εἶναι, κἂν [7]) ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν, καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον. Καίτοι τὰ μὲν τῆς Λήδας τέκνα [8]) παρ' ἡμέραν ἑκάτερος ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ᾅδου εἰσίν· ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ταῦτα κἀκεῖνα ποιεῖν ἀναγκαῖον. Καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱοί, ἐκ γυναικῶν δυστήνων γενόμενοι, εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες· ὁ δὲ Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος, διακονοῦμαι αὐτοῖς. Καὶ νῦν ἄρτι ἥκοντά με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τῆς Ἀγήνορος θυγατρός [9]), ἐφ' ἣν πέπομφέ [10]) με ὀψόμενον [11]) ὅ τι πράττει ἡ παῖς, μηδὲ ἀναπνεύσαντα, πέπομφεν αὖθις ἐς τὸ Ἄργος ἐπισκεψόμενον τὴν Δανάην· εἶτ' ἐκεῖθεν ἐς Βοιωτίαν, φησίν, ἐλθών, ἐν παρόδῳ τὴν Ἀντιόπην ἰδέ. Καὶ ὅλως ἀπηγόρευκα ἤδη. Εἰ γοῦν μοι δυνατὸν ἦν, ἡδέως ἂν ἠξίωσα πεπρᾶσθαι [12]), ὥσπερ οἱ ἐν γῇ κακῶς

[4]) i. e. ὡς ἡμεροδρόμον τρέχοντα. [5]) πρὶν . . ἥκειν. gr. Gr. §. 136. in πρίν. [5*]) Ganymedes. [6]) gr. Gr. §. 138. 5. [7]) καὶ ἐν. [8]) st. τῶν τέκνων. Vergl. IV. 2. [9]) Europa. [10]) πέμπει. [11]) das Partic. futuri zeigt die Absicht an. [12]) πιπράσκω.

δουλεύοντες [13]). Μαῖ. Ἔα ταῦτα, ὦ τέκνον· χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρί, νεανίαν ὄντα· καὶ νῦν, ὥσπερ ἐπέμφθης, σόβει ἐς Ἄργος, εἶτα ἐς τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβῃς· ὀξύχολοι γὰρ οἱ ἐρῶντες.

VII. Zephyros und Notos.

Ζέφ. Οὐ πώποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέραν εἶδον ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀφ' οὗ γε [1]) εἰμί, καὶ πνέω. Σὺ δὲ οὐκ εἶδες, ὦ Νότε; Νότ. Τίνα ταύτην λέγεις, ὦ Ζέφυρε, τὴν πομπήν; ἢ τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν; Ζέφ. Ἡδίστου θεάματος ἀπελείφθης, οἷον οὐκ ἂν ἄλλο ἴδοις ἔτι. Νότ. Παρὰ τὴν ἐρυθρὰν γὰρ [2]) θάλασσαν εἰργαζόμην· ἐπέπνευσα δέ τι καὶ μέρος τῆς Ἰνδικῆς, ὅσα παράλια τῆς χώρας [3])· οὐδὲν οὖν οἶδα ὧν λέγεις. Ζέφ. Ἀλλὰ τὸν Σιδώνιον Ἀγήνορα οἶδας; Νότ. Ναί· τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα· τί μήν; Ζέφ. Περὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγήσομαί σοι. Νότ. Μῶν ὅτι ὁ Ζεὺς ἐραστὴς ἐκ πολλοῦ τῆς παιδός; τοῦτο γὰρ [4]) καὶ πάλαι ἠπιστάμην. Ζέφ. Οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα· τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ἄκουσον.

[13]) Sclaven, die alzu sehr gemishandelt wurden, konnten fordern verkauft zu werden. — §. VII. Lucian. D. Marin. XV. [1]) χρόνου. sc. [2]) γὰρ setzt einen fehlenden Satz voraus; etwa: οὐκ ἐδυνάμην ἰδεῖν αὐτό. [3]) i. e. τὰ παράλια μέρη τῆς Ἰνδικῆς χώρας. [4]) man denke voraus: dieses brauchst du mir nicht zu erzählen.

Ἡ μὲν Εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν ἠϊόνα παίζουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβοῦσα· ὁ Ζεὺς δέ, ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτόν, συνέπαιζεν αὐταῖς, κάλλιστος φαινόμενος· λευκός τε γὰρ ἦν ἀκριβῶς, καὶ τὰ κέρατα εὐκαμπής, καὶ τὸ βλέμμα ἥμερος. Ἐσκίρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος, καὶ ἐμυκᾶτο ἥδιστον, ὥςτε τὴν Εὐρώπην τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, δρομαῖος [5]) μὲν ὁ Ζεὺς ὥρμησεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν φέρων αὐτήν, καὶ ἐνήχετο ἐμπεσών· ἡ δὲ πάνυ ἐκπλαγεῖσα [6]) τῷ πράγματι, τῇ λαιᾷ μὲν εἴχετο τοῦ κέρατος [7]), ὡς μὴ ἀπολισθάνοι· τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἠνεμωμένον τὸν πέπλον συνεῖχεν. Νότ. Ἡδὺ τοῦτο θέαμα, ὦ Ζέφυρε, εἶδες, καὶ ἐρωτικόν, νηχόμενον τὸν Δία, φέροντα τὴν ἀγαπωμένην. Ζέφ. Καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἡδίω [8]) παραπολύ, ὦ Νότε· ἥ γὰρ θάλασσα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο, ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες παρηκολουθοῦμεν. Ἔρωτες δὲ παραπετώμενοι μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, ὡς ἐνίοτε ἄκροις τοῖς ποσὶ ἐπιψαύειν τοῦ ὕδατος, ἡμμένας [9]) τὰς δᾷδας φέροντες, ᾖδον ἅμα τὸν ὑμέναιον. Αἱ Νηρηΐδες δὲ ἀναδῦσαι παρίππευον ἐπὶ τῶν δελφίνων, ἐπικροτοῦσαι, ἡμίγυμνοι αἱ πολλαί· τό τε τῶν Τριτώνων γένος, καὶ εἴ τι ἄλλο [10]) μὴ φοβερὸν ἰδεῖν [11]) τῶν θαλασσίων, ἅπαντα περιεχόρευε τὴν παῖδα· ὁ μὲν γὰρ Πο-

5) soviel als: δρόμῳ. 6) ἐκπλήττω. 7) gr. Gr. §. 119. 4. 4. 8) gr. Gr. §. 50. 9) ἅπτω. 10) st. καὶ τὰ ἄλλα τῶν θαλ. ὅσα μὴ φοβερά ἐστιν. 11) gr. Gr. §. 127. 3.

σειδῶν ἐπιβεβηκὼς ἅρματος, παροχουμένην τε καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων, προῆγε γεγηθὼς, προοδοιπορῶν νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τρίτωνες ἔφερον, ἐπὶ κόγχης κατακειμένην, ἄνθη παντοῖα ἐπιπάττουσαν τῇ νύμφῃ. Ταῦτα ἐκ Φοινίκης ἄχρι τῆς Κρήτης ἐγένετο. Ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὁ μὲν ταῦρος οὐκ ἔτι ἐφαίνετο [12]· ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς [7]) ὁ Ζεὺς ἀπῆγε τὴν Εὐρώπην ἐς τὸ Δίκταιον ἄντρον· ἡμεῖς δὲ ἐμπεσόντες, ἄλλος ἄλλο [13]) τοῦ πελάγους μέρος διεκυμαίνομεν. Νότ. Ὦ μακάριε Ζέφυρε τῆς θέας [14])! Ἐγὼ δὲ γρύπας [15]), καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλανας ἀνθρώπους ἑώρων.

VIII. Der Kyklope Polyphemos u. Poseidon.

Κυκ. Ὦ πάτερ, οἷα πέπονθα [1]) ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου, ὃς μεθύσας ἐξετύφλωσέ με, κοιμωμένῳ ἐπιχειρήσας. Ποσ. Τίς δὲ ὁ ταῦτα τολμήσας, ὦ Πολύφημε; Κυκ. Τὸ μὲν πρῶτον Οὖτιν ἑαυτὸν ἀπεκάλει [2])· ἐπεὶ δὲ διέφυγε, καὶ ἔξω ἦν βέλους, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη. Ποσ. Οἶδα ὃν λέγεις, τὸν Ἰθακήσιον· ἐξ Ἰλίου δ' ἀνέπλει. Ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἔπραξεν, οὐδὲ πάνυ εὐθαρσὴς ὤν; Κυκ. Κατέλαβον ἐν τῷ ἄντρῳ, ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας, πολλούς

[12]) i. e. ἠφανίσθη. [13]) S. oben a. §. 3. 8. [14]) gr. Gr. § 119. Anm. 10. [15]) fabelhafte Thiere, die man nach Indien setzte. — §. VIII. Lucian. Dial. Mar. II. [1]) πάσχω. [2]) S. Odyss. IX. 365.

τινας, ἐπιβουλεύοντας δηλονότι τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα (πέτρα δέ ἐστι μοι παμμεγέθης) καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα [3]), ἐναυσάμενος ὃ ἔφερον δένδρον [4]) ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν ἀποκρύπτειν αὑτοὺς πειρώμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβών αὐτῶν τινας, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, κατέφαγον, λῃστὰς ὄντας. Ἐνταῦθα ὁ πανουργότατος ἐκεῖνος, εἴτε Οὖτις, εἴτε Ὀδυσσεὺς ἦν, δίδωσί μοι πιεῖν φάρμακόν τι [5]) ἐγχέας, ἡδὺ μὲν καὶ εὔοσμον, ἐπιβουλότατον δέ, καὶ ταραχωδέστατον· ἅπαντα γὰρ εὐθὺς ἐδόκει μοι περιφέρεσθαι πιόντι, καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἀνεστρέφετο, καὶ οὐκ ἔτι ὅλως ἐν ἐμαυτῷ ἤμην [6])· τέλος δὲ ἐς ὕπνον κατεσπάσθην. Ὁ δέ, ἀποξύσας τὸν μοχλόν [7]), καὶ πυρώσας γε προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα· καὶ ἀπ' ἐκείνου [8]) τυφλός εἰμί σοι [9]), ὦ Πόσειδον. Ποσ. Ὡς βαθὺν [10]) ἐκοιμήθης, ὦ τέκνον, ὃς οὐκ ἐξέθορες μεταξὺ [11]) τυφλούμενος. Ὁ δ' οὖν Ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν; οὐ γὰρ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι ἐδυνήθη [12]) ἀποκινῆσαι τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας. Κυκ. Ἀλλ' ἐγὼ ἀφεῖλον, ὡς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα· καὶ καθίσας παρὰ τὴν θύραν ἐθήρων

[3]) ἀνακαίω. [4]) gr. Gr. §. 130. 2. [5]) den dem Kyklopen vorher unbekannten Wein. [6]) st. ἦν. [7]) den Baumstamm. [8]) χρόνου sc. [9]) σοὶ steht häufig, wenn die Handlung in irgend einer Beziehung auf das Gefühl des Angeredeten gedacht werden kann. [10]) ὕπνον sc. [11]) gr. Gr. §. 137. in μεταξύ. [12]) m. v. εὖ οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἐδυνήθη ἂν ἀποκ.

τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνα παρεὶς τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομήν, ἐντειλάμενος τῷ κριῷ [13]), ὁπόσα ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Ποσ. Μανθάνω, ὑπ' ἐκείνοις [14]) ὅτι γε ἔλαθεν ὑπεξελθών σε. Ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε Κύκλωπάς σ' ἔδει ἐπιβοήσασθαι ἐπ' αὐτόν. Κυκ. Συνεκάλεσα, ὦ πάτερ, καὶ ἧκον· ἐπεὶ δὲ ἤροντο [15]) τοῦ ἐπιβουλεύσαντος τοὔνομα, κἀγὼ [16]) ἔφην, ὅτι Οὖτις ἐστί, μελαγχολᾷν οἰηθέντες με, ᾤχοντο ἀπιόντες. Οὕτω κατεσοφίσατό με ὁ κατάρατος τῷ ὀνόματι. Καὶ ὃ μάλιστα ἠνίασέ με [17]), ὅτι καὶ ὀνειδίζων ἐμοὶ τὴν συμφοράν, οὐδ' ὁ πατήρ, φησιν, ὁ Ποσειδῶν ἰάσεταί σε. Ποσ. Θάρσει, ὦ τέκνον, ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτόν, ὡς μάθῃ, ὅτι, εἰ καὶ πήρωσίν μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύνατον, τὰ γοῦν τῶν πλεόντων [18]) ἐπ' ἐμοὶ ἐστί· πλεῖ δὲ ἔτι.

IX. Panope ünd Galene.

Παν. Εἶδες, ὦ Γαλήνη, χθές, οἷα ἐποίησεν ἡ Ἔρις παρὰ τὸ δεῖπνον ἐν Θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπόσιον; Γαλ. Οὐ συνειστιώμην ὑμῖν ἔγωγε· ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσού-

13) S. Odyss. IX. 447. 14) τοῖς προβάτοις sc. m. v. ὅτι ἔλαθέν σε (gr. Gr. §. 131. Anm. 7.) ὑπεξ. ὑπ' ἐκείνοις, κεκρυμμένος sc. 15) ἔρομαι. 16) καὶ ἐγώ. 17) ἔστι τοῦτο sc. gr. Gr. §. 138. 5. 18) τὰ τῶν πλ. das Schicksal der Schiffenden. gr. Gr. §. 115. Anm. 2. — §. IX. Lucian. Dial. Mar. V.

τῷ [1]) φυλάττειν τὸ πέλαγος. Τί δ' οὖν ἐποίησεν ἡ Ἔρις μὴ παροῦσα; Παν. Ἡ Θέτις μὲν ἤδη καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπεληλύθεσαν [2]) ἐς τὸν θάλαμον, ὑπὸ τῆς Ἀμφιτρίτης καὶ τοῦ Ποσειδῶνος παραπεμφθέντες. Ἡ δ' Ἔρις ἐν τοσούτῳ [1]) λαθοῦσα πάντας, ἐδυνήθη δὲ ῥᾳδίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι κιθαρίζοντι, ἢ ταῖς Μούσαις ᾀδούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν ἐς τὸ συμπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον, χρυσοῦν ὅλον, ὦ Γαλήνη· ἐπεγέγραπτο δέ, Ἡ καλὴ λαβέτω. Κυλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὥσπερ ἐξεπίτηδες, ἧκεν ἔνθα Ἥρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο [3])· Κἀπειδὴ [4]) ὁ Ἑρμῆς ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα, αἱ μὲν Νηρηΐδες ἡμεῖς ἀπεσιωπήσαμεν· τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, ἐκείνων [5]) παρουσῶν; αἱ δὲ ἀντεποιοῦντο ἑκάστη [6]), καὶ αὑτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἠξίουν. Καὶ εἰ μή γε ὁ Ζεὺς διέστησεν αὐτάς, καὶ ἄχρι χειρῶν ἂν προὐχώρησε τὸ πρᾶγμα. Ἀλλ' ἐκεῖνος, αὐτὸς μὲν οὐ κρινῶ, φησι, περὶ τούτου, (καίτοι ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἠξίουν), ἄπιτε δὲ ἐς τὴν Ἴδην παρὰ τὸν Πάριν, τὸν Πριάμου παῖδα· ὃς οἶδέ τε διαγνῶναι τὸ κάλλιον, φιλόκαλος ὤν, καὶ οὐκ ἂν ἐκεῖνος δικάσειε κακῶς. Γαλ. Τί οὖν αἱ θεαί, ὦ Πανόπη [7]); Παν. Τήμερον, οἶμαι, ἀπίασι

[1]) χρόνῳ sc. [2]) ἀπέρχομαι. [3]) nach altem Gebrauche, wo man bey Tische auf Sophas lag. [4]) καὶ ἐπειδή. [5]) die vorhin genannten Göttinnen. [6]) gr. Gr. §. 138. II. 7. [7]) ἐποίησαν sc.

πρὸς τὴν Ἴδην. Γαλ. Καὶ τίς ἥξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγελῶν ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν; Παν. Ἤδη σοι φημί, οὐκ ἄλλη κρατήσει, τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἢν μὴ πάνυ ὁ διαιτητὴς ἀμβλυώττῃ.

X. Xanthos und das Meer.

Ξάν. Δέξαι με, ὦ θάλαττα, δεινὰ πεπονθότα [1]), καὶ κατάσβεσόν [2]) μου τὰ τραύματα. Θάλ. Τί τοῦτο, ὦ Ξάνθε; τίς σε κατέκαυσεν [3]); Ξάν. Ἥφαιστος· ἀλλ' ἀπηνθράκωμαι ὅλως ὁ κακοδαίμων, καὶ ζέω. Θάλ. Διὰ τί δέ σοι ἐνέβαλε τὸ πῦρ; Ξάν. Διὰ τὸν ταύτης υἱὸν τῆς Θέτιδος· ἐπεὶ γὰρ φονεύοντα τοὺς Φρύγας ἱκέτευσα [4]), ὁ δ' οὐκ ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφραττέ μοι τὸν ῥοῦν, ἐλεήσας τοὺς ἀθλίους ἐπῆλθον, ἐπικλύσαι θέλων, ὡς φοβηθεὶς ἀπόσχοιτο [5]) τῶν ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα ὁ Ἥφαιστος, ἔτυχε γάρ που πλησίον, πᾶν, οἶμαι, ὅσον ἐν τῇ Λήμνῳ πῦρ εἶχε, καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἴτνῃ [6]), καὶ εἴποθι ἄλλοθι, φέρων ἐπῆλθέ μοι· καὶ κατέκαυσε [3]) μὲν τὰς πτελέας καὶ μυρίκας· ὤπτησε δὲ καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἰχθῦς, καὶ τὰς ἐγχέλεις· αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι ποιήσας μικροῦ δεῖν [7]) ὅλον

— § X. Lucian. D. Mar. XI. [1]) πάσχω. [2]) κατασβέννυμι. [3]) κατακαίω. [4]) Vergl. Il. XXI. 214. sqq. [5]) ἀπέχω c. genit. gr. Gr. §. 119. 4. 1. [6]) Lemnos u. der Aetna, als Werkstätten Vulkans. [7]) gr. Gr. §. 137. in πολλοῦ δεῖ.

ξηρὸν εἴργασται. Ὁρᾷς δ' οὖν, ὅπως διάκειμαι ὑπὸ τῶν ἐγκαυμάτων. Θάλ. Θολερός, ὦ Ξάνθε, καὶ θερμός [8]), ὡς εἰκός· τὸ αἷμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν· ἡ θέρμη δέ, ὡς φῄς, ἀπὸ τοῦ πυρός. Καὶ εἰκότως [9]), ὦ Ξάνθε, ὃς [10]) ἐπὶ τὸν ἐμὸν υἱωνὸν [11]) ὥρμησας, οὐκ αἰδεσθεὶς ὅτι Νηρηΐδος υἱὸς ἦν [12]). Ξάν. Οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι γείτονας ὄντας τοὺς Φρύγας; Θάλ. Τὸν Ἥφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι Θέτιδος υἱὸν ὄντα τὸν Ἀχιλλέα;

XI. Aeakos. Protesilaos. Menelaos. Paris.
(In der Unterwelt.)

Αἰ. Τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ἑλένην προςπεσών; Πρωτ. Ὅτι διὰ ταύτην, ὦ Αἰακέ, ἀπέθανον, ἡμιτελῆ μὲν τὸν δόμον καταλιπών, χήραν δὲ τὴν νεόγαμον γυναῖκα [1]). Αἰ. Αἰτιῶ τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅςτις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύτης γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν. Πρωτ. Εὖ λέγεις· ἐκεῖνόν μοι αἰτιατέον [2]). Μεν. Οὐκ ἐμέ, ὦ βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιότερον τὸν Πάριν, ὃς ἐμοῦ τοῦ ξένου [3]) τὴν γυναῖκα παρὰ πάντα τὰ δίκαια ᾤχετο ἁρπάσας. Οὗτος γὰρ οὐχ

8) εἷς sc. 9) οὕτω διάκεισαι sc. 10) da du. 11) das Meer ist die Mutter der Thetis. 12) st. οὐκ αἰδεσθεὶς αὐτὸν Νηρηΐδος υἱὸν ὄντα. — §. XI. Lucian. Dial. Mort. XIX. 1) die Laodamia. 2) oder ἐκεῖνός μοι αἰτιατέος. Ueber die Syntax der Verbalium S. gr. Gr. §. 121. Anm. 2 3) Paris war beym Menelaus als Gastfreund aufgenommen worden.

ὑπὸ σοῦ μόνου, ἀλλ' ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων ἄξιος ἄγχεσθαι, τοσούτοις θανάτου αἴτιος γεγενημένος. Πρωτ. Ἄμεινον οὕτω. Σὲ τοιγαροῦν, ὦ Δύσπαρι [4]), οὐκ ἀφήσω ποτὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν. Παρ. Ἄδικα ποιῶν [5]), ὦ Πρωτεσίλαε, καὶ ταῦτα [6]) ὁμότεχνον ὄντα σοι· ἐρωτικὸς γὰρ καὶ αὐτός εἰμι, καὶ τῷ αὐτῷ θεῷ κατέσχημαι. Οἶσθα δέ, ὡς ἀκούσιόν τι ἐστί [7]), καί [8]) τις ἡμᾶς δαίμων ἄγει, ἔνθα ἂν ἐθέλῃ· καὶ ἀδύνατόν ἐστιν ἀντιτάττεσθαι αὐτῷ. Πρωτ. Εὖ λέγεις· εἴθε οὖν μοι τὸν Ἔρωτα ἐνταῦθα λαβεῖν δυνατὸν ἦν. Αἰ. Ἐγώ τοι καὶ περὶ τοῦ Ἔρωτος ἀποκρινοῦμαί σοι τὰ δίκαια. Φήσει γὰρ αὐτὸς μὲν τοῦ ἐρᾶν τῷ Πάριδι ἴσως γεγενῆσθαι αἴτιος, τοῦ θανάτου δὲ σοὶ οὐδένα ἄλλον, ὦ Πρωτεσίλαε, ἢ σεαυτόν· ὃς ἐκλαθόμενος τῆς νεογάμου γυναικός, ἐπεὶ προσεφέρεσθε τῇ Τρῳάδι, οὕτω φιλοκινδύνως καὶ ἀπονενοημένως προεπήδησας τῶν ἄλλων, δόξης ἐρασθείς, δι' ἣν πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανες. Πρωτ. Οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ σοι, ὦ Αἰακέ, ἀποκρινοῦμαι δικαιότερα. Οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἴτιος, ἀλλ' ἡ Μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐπικεκλῶσθαι [9]). Αἰ. Ὀρθῶς· τί [10]) οὖν τούτους αἰτιᾷ;

[4]) Verderben bringender Paris; dem Homer entlehnt. Ἰλ. III. 39. [5]) st. ποιεῖς. Das Participium muſs von dem vorhergebenden Satze abhängig gedacht werden. [6]) und oben drein. gr. Gr. §. 137. in καὶ ταῦτα [7]) τὸ ἐρᾶν sc. [8]) m. denke ὡς (ὅτι) noch einmal hinzu. [9]) ἐπικλώθω. S. gr. Gr. §. 127. 5. [10]) st. διὰ τί;

XII. Der Triton, Iphianassa u. Doris. (Nereïden)

Τρ. Τὸ κῆτος ὑμῶν [1]), ὦ Νηρηΐδες, ὃ ἐπὶ τὴν τοῦ Κηφέως θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν ἐπέμψατε, οὔτε τὴν παῖδα ἠδίκησεν, ὡς οἴεσθε, καὶ αὐτὸ ἤδη τέθνηκεν. Νηρ. Ὑπὸ τίνος, ὦ Τρίτων; ἢ ὁ Κηφεύς, καθάπερ δέλεαρ προθεὶς τὴν κόρην, ἀπέκτεινεν [2]) ἐπιών, λοχήσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως; Τρ. Οὔκ· ἀλλ' ἴστε, οἶμαι, ὦ Ἰφιάνασσα, καὶ Δωρί, τὸν Περσέα, τὸ τῆς Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμβληθὲν ἐς τὴν θάλατταν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος [3]), ἐσώσατε, οἰκτείρασαι αὐτούς [4]). Ἰφ. Οἶδα ὃν λέγεις· εἰκὸς δὲ ἤδη νεανίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν [5]). Τρ. Οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος. Ἰφ. Διὰ τί, ὦ Τρίτων; οὐ γὰρ δὴ σῶστρα ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρῆν. Τρ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω τὸ πᾶν, ὡς ἐγένετο. Ἐστάλη [6]) μὲν οὖν ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ [7]) ἐπιτελῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Λιβύην, ἔνθα ἦσαν Ἰφ. Πῶς, ὦ Τρίτων, μόνος ἢ καὶ ἄλλους συμμάχους ἦγεν; ἄλλως γὰρ δύσπορος ἡ ὁδός. Τρίτ. Διὰ τοῦ ἀέρος· ὑπόπτερον γὰρ αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ ἔθηκεν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἧκεν, ὅπου διῃτῶντο [8]), αἱ μὲν ἐκάθευδον, οἶμαι,

— XII. Lucian. Dial. Mar. XIV. [1]) st. ὑμέτερον. [2]) αὐτό sc [3]) dem Akrisios [4]) τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδίον sc. [5]) gr. Gr. §. 127. 3. [6]) στέλλω. [7]) dem Polydektes, K. v. Seriphos, wohin er gerettet worden war. [8]) αἱ Γοργόνες sc.

ὁ δὲ ἀποτεμὼν τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν ᾤχετ' ἀποπτάμενος [9]. Ἰφ. Πῶς ἰδών; ἀθέατοι γάρ εἰσιν [10]· ἢ ὃς ἂν ἴδῃ, οὐκ ἂν ἄλλο τι μετὰ ταῦτα ἴδοι. Τρ. Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα (τοιαῦτα γὰρ ἤκουσα διηγουμένου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ πρὸς τὸν Κηφέα ὕστερον)· ἡ Ἀθηνᾶ δὴ [11]) ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἀποστιλβούσης, ὥσπερ ἐπὶ κατόπτρου, παρέσχεν αὐτῷ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης· εἶτα λαβόμενος τῇ λαιᾷ τῆς κόμης, ἐνορῶν δὲ ἐς τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἅρπην ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ πρὶν [12]) ἀνέγρεσθαι τὰς ἀδελφάς, ἀνέπτατο. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράλιον ταύτην Αἰθιοπίαν ἐγένετο, ἤδη πρόςγειος πετόμενος, ὁρᾷ τὴν Ἀνδρομέδαν προκειμένην ἐπί τινος πέτρας προβλῆτος, προςπεπατταλευμένην, καλλίστην, ὦ θεοί, καθειμένην [13]) τὰς κόμας καὶ ἡμίγυμνον. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον, οἰκτείρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνηρώτα τὴν αἰτίαν τῆς καταδίκης· κατὰ μικρὸν δὲ ἁλοὺς ἔρωτι βοηθεῖν διέγνω. Κἀπειδὴ τὸ κῆτος ἐπῄει μάλα φοβερόν, ὡς καταπιόμενον [14]) τὴν Ἀνδρομέδαν, ὑπεραιωρηθεὶς ὁ νεανίσκος, πρόκωπον ἔχων τὴν ἅρπην, τῇ μὲν καθικνεῖται, τῇ δὲ προδεικνὺς τὴν Γοργόνα [15]) λίθον

[9]) Vergl. §. VIII. ᾤχοντο ἀπιόντες. §. XI. ᾤχετο ἁρπάσας. [10]) i. e. οὐ θέμις αὐτὰς θεᾶσθαι. [11]) Athene sage ich. Die vor der Parenthese abgebrochene Rede wird durch δὴ wieder aufgenommen, u. dann mit veränderter Construction fortgesetzt. [12]) gr. Gr. §. 136. in πρίν. [13]) καθίημι. gr. Gr. §. 121. 6. [14]) καταπίνω. [15]) τὴν Μεδούσης κεφαλήν.

ἐποίει αὐτό. Τὸ δὲ τέθνηκεν ὁμοῦ καὶ πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πολλά [16]), ὅσα εἶδε τὴν Μέδουσαν. Ὁ δὲ λύσας τὰ δεσμὰ τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν χεῖρα, ὑπεδέξατο ἀκροποδητὶ κατιοῦσαν ἐκ τῆς πέτρας, ὀλισθηρᾶς οὔσης· καὶ νῦν γαμεῖ ἐν τοῦ Κηφέως [17]), καὶ ἀπάξει αὐτὴν ἐς Ἄργος· ὥςτε ἀντὶ θανάτου γάμον οὐ τὸν τυχόντα [18]) εὕρετο. Ἰφ. Ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ ἐπὶ τῷ γεγονότι ἄχθομαι· τί γὰρ ἡ παῖς ἠδίκει ἡμᾶς, εἴ τι ἡ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἠξίου καλλίων [19]) εἶναι; Δωρ. Ὅτι οὕτως ἂν ἤλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ [20]) μήτηρ γε οὖσα. Ἰφ. Μηκέτι μεμνήμεθα, ὦ Δωρί, ἐκείνων, εἴ τι βάρβαρος γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησεν· ἱκανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ παιδί. Χαίρωμεν οὖν τῷ γάμῳ.

16) μέρη sc. 17) οἴκῳ sc. 18) i. e. κάλλιστον, δοκιμώτατον. 19) ἡμῶν sc. 20) wenn diese dem Seethier zum Raube geworden wäre.

D. Länder- und Völkerkunde.

I. Europa.

1. Ἡ Εὐρώπη σύμπασα οἰκησιμός ἐστι πλὴν ὀλίγης τῆς ἀοικήτου διὰ ψύχος· αὕτη δ' ὁμορεῖ τοῖς Ἀμαξικοῖς, τοῖς [1]) περὶ τὸν Τάναϊν, καὶ τὴν Μαιῶτιν, καὶ τὸν Βορυσθένη. Τῆς δὲ οἰκησίμου, τὸ μὲν δυςχείμερον καὶ τὸ ὀρεινὸν μοχθηρῶς οἰκεῖται τῇ φύσει· ἐπιμελητὰς δὲ λαβόντα ἀγαθοὺς καὶ τὰ φαύλως οἰκούμενα ἡμεροῦται. Καθάπερ [2]) οἱ Ἕλληνες ὄρη καὶ πέτρας κατέχοντες, ᾤκουν καλῶς διὰ τὴν πρόνοιαν τὴν περὶ τὰ πολιτικά, καὶ τὰς τέχνας, καὶ τὴν ἄλλην σύνεσιν τὴν περὶ βίον. Ῥωμαῖοί τε πολλὰ ἔθνη παραλαβόντες κατὰ τὴν φύσιν ἀνήμερα, καὶ τοὺς ἀγριωτέρους [3]) πολιτικῶς ζῆν [4]) ἐδίδαξαν.

2. Διαφέρει δὲ ἡ Εὐρώπη καὶ ταύτῃ, διότι [5]) τοὺς καρποὺς ἐκφέρει τοὺς ἀρίστους, καὶ τοὺς ἀναγκαίους τῷ βίῳ, καὶ μέταλλα ὅσα χρήσιμα· θυώματα δὲ καὶ λίθους πολυτελεῖς ἔξωθεν μέτεισιν, ὧν τοῖς σπανιζομένοις οὐδὲν

§. 1. 2. Strabo. L. II. p. 126. u. 127. [1]) οὖσιν sc. [2]) wie zum Beyspiel. [3]) das Masculin. steht in Beziehung auf den Begriff v. Menschen, der in ἔθνη enthalten ist. [4]) in einer bürgerlichen und gesetzmäſsigen Verfassung leben. [5]) auch darinn, daſs . .

χείρων ὁ βίος ἐστίν, ἢ τοῖς εὐπορουμένοις [6]· Ὡς δ' αὔτως [7]) βοσκημάτων μὲν πολλῶν ἀφθονίαν παρέχει, θηρίων δὲ σπάνιν.

3. Τῆς Ἰβηρίας τὸ μὲν πλέον οἰκεῖται φαυλῶς· ὄρη γὰρ καὶ δρυμοὺς καὶ πεδία λεπτὴν ἔχοντα γῆν, οὐδὲ ταύτην ὁμαλῶς εὔυδρον οἰκοῦσι τὴν πολλήν [8])· ἡ δὲ πρόςβοῤῥος ψυχρά ἐστι τελέως πρὸς τῇ τραχύτητι [9]). Ἡ δὲ νότιος πᾶσα εὐδαίμων σχεδόν τι, καὶ διαφερόντως ἡ ἔξω στηλῶν [10]). — 4. Τὴν Βαιτικὴν διαῤῥεῖ ὁ Βαῖτις ποταμός, ἐξ ἀνατολῶν ὁρμώμενος. Οἰκοῦσιν αὐτὴν Τουρδιτανοί, σοφώτατοι τῶν Ἰβήρων ὄντες. Ὁ Βαῖτις ἀναπλέεται ὁλκάσι μεγάλαις, καί εἰσι περὶ τὰς ὄχθας αὐτοῦ μέταλλα ἄλλα τε καὶ ἄργυρος πλεῖστος. Ἰβηρία πᾶσα τῶν ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλὴν τῶν γεωρύχων λαγιδίων. Λυμαίνονται γὰρ οὗτοι καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα ῥιζοφαγοῦντες. — 5. Ἡ Τουρδιτανία καὶ ἡ προσεχὴς αὐτῇ γῆ εὐκαρπώτατός ἐστι, καὶ μετάλλοις πληθύνει. Οὔτε γὰρ χρυσός, οὔτε ἄργυρος, οὐδὲ δὴ χαλκός, οὐδὲ σίδηρος, οὐδαμοῦ τῆς γῆς οὔτε τοσοῦτος, οὔθ' οὕτως ἀγαθὸς ἐξήτασται γεννώμενος μέχρι

[6]) st. ὧν εἴ τις σπανίζεται, οὐδὲν χείρων αὐτῷ ὁ βίος ἐστίν, ἢ εἰ εὐπορεῖται. [7]) st. ὡσαύτως δέ — §. 3. Ibid. L. III. p. 137. [8]) grossentheils. [9]) ausserdem dass der Boden sehr rauh ist. [10]) der am atlantischen Meere gelegne Theil. αἱ στῆλαι. die Meerenge von Gades. — §. 4. Epitome Strab. III. p. 25 u. 27. — §. 5. Strabo. L. III. p. 146.

νῦν· ὁ δὲ χρυσὸς οὐ μεταλλεύεται μόνον, ἀλλὰ καὶ σύρεται· καταφέρουσι δ' οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χείμαῤῥοι τὴν χρυσῖτιν ἄμμον, πολλαχοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνύδροις τόποις οὖσαν· ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἀφανής ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς ἐπικλύστοις ἀπολάμπει τὸ τοῦ χρυσοῦ ψῆγμα. Ἐν δὲ τοῖς ψήγμασι τοῦ χρυσίου φασὶν εὑρίσκεσθαί ποτε καὶ ἡμιλιτριαίας βώλους, ἃς καλοῦσι πάλας, μικρᾶς καθάρσεως δεομένας.

6. Τῶν δὲ Ἰβήρων ἀλκιμώτατοι μέν εἰσιν οἱ καλούμενοι Λυσιτανοί. Φοροῦσι δ' ἐν τοῖς πολέμοις πέλτας μικρὰς παντελῶς, διαπεπλεγμένας νεύροις, καὶ δυναμένας σκέπειν τὸ σῶμα περιττότερον διὰ τὴν στερεότητα. Χρῶνται δὲ καὶ σαυνίοις ὁλοσιδήροις ἀγκιστρώδεσιν· ἀκοντίζουσι δὲ εὐστόχως καὶ μακράν. Εὐκίνητοι δὲ ὄντες καὶ κοῦφοι, ῥᾳδίως καὶ φεύγουσι καὶ διώκουσιν. Ἐπιτηδεύουσι δὲ κατὰ μὲν τὴν εἰρήνην ὄρχησίν τινα κούφην καὶ περιέχουσαν πολλὴν εὐτονίαν σκελῶν· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις πρὸς ῥυθμὸν ἐμβαίνουσι, καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν, ὅταν ἐπίωσι τοῖς ἀντιτεταγμένοις.

7. Τὰ Πυρηναῖα ὄρη κατὰ τὸ ὕψος καὶ κατὰ τὸ μέγεθος ὑπάρχει διάφορα τῶν ἄλλων. Πολλῶν δὲ ὄντων ἐν αὐτοῖς δρυμῶν, φασὶν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ὑπό τινων νομέων, ἀφέντων πῦρ, κατακαῆναι [11]) παντελῶς ἅπασαν τὴν ὀρεινὴν χώραν. Διὸ καὶ συχνὰς ἡμέρας συνεχῶς πυρὸς ἐπιφλέγοντος, καῆναι τὴν ἐπιφά-

— §. 6. 7. Diodor. Sic. V. 34. 35. [11]) κατακαίω.

νειαν τῆς γῆς, καὶ τὰ μὲν ὄρη διὰ τὸ συμβεβηκὸς κληθῆναι [12]) Πυρηναῖα, τὴν δὲ ἐπιφάνειαν τῆς κατακεκαυμένης χώρας ἀργύρῳ ῥυῆναι πολλῷ, καὶ ῥύακας γενέσθαι πολλοὺς ἀργύρου καθαροῦ. Τῆς δὲ τούτου χρείας ἀγνοουμένης παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις, τοὺς Φοίνικας, ἐμπορίαις χρωμένους [13]) καὶ τὸ γεγονὸς μαθόντας, ἀγοράζειν τὸν ἄργυρον μικρᾶς τινὸς ἀντιδόσεως [14]) ἄλλων φορτίων. Διὸ δὴ τοὺς Φοίνικας μεγάλους περιποιήσασθαι πλούτους.

8. Καταντικρὺ δὲ τῆς Ἰβηρίας νῆσοι ὑπάρχουσιν, ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζόμεναι Γυμνήσιαι, διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ τὴν τοῦ θέρους ὥραν· ὑπὸ δὲ τῶν ἐγχωρίων καὶ τῶν Ῥωμαίων προσαγορεύονται Βαλλιαρεῖς, ἀπὸ τοῦ βάλλειν ταῖς σφενδόναις λίθους μεγάλους κάλλιστα τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων. — — Ὁπλισμὸς δ' ἔστιν αὐτοῖς τρεῖς σφενδόναι, καὶ τούτων μίαν μὲν περὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσιν, ἄλλην δὲ περὶ τὴν γαστέρα, τρίτην δ' ἐν ταῖς χερσί. Κατὰ δὲ τὰς πολεμικὰς χρείας βάλλουσι λίθους πολὺ μείζους τῶν ἄλλων, οὕτως εὐτόνως, ὥστε δοκεῖν τὸ βληθὲν ἀπό τινος καταπέλτου φέρεσθαι.

9. Ἡ Γαλατία, κειμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς ἄρκτους, χειμέριός ἐστι καὶ ψυχρὰ διαφερόντως. Κατὰ γὰρ τὴν χειμερίνην ὥραν, ἐν ταῖς συννεφέσιν ἡμέραις, ἀντὶ μὲν τῶν ὄμ-

12) καλέω. 13) i. e. ἐμπόρους ὄντας. 14) gr. Gr. §. 119. 6. 2. — §. 8. Diod. Sic. V. 17. 18. — §. 9. Ibid. V. 25.

βρων χιόνι πολλῇ νίφεται, κατὰ δὲ τὰς αἰθρίας κρυστάλλῳ καὶ πάγοις ἐξαισίοις πληθύει, δι' ὧν οἱ ποταμοὶ πηγνυμένοι, διὰ τῆς ἰδίας φύσεως [15]) γεφυροῦνται. Οὐ μόνον γὰρ οἱ τυχόντες ὁδῖται κατ' ὀλίγους κατὰ τοῦ κρυστάλλου πορευόμενοι διαβαίνουσιν [16]), ἀλλὰ καὶ στρατοπέδων μυριάδες [17]) μετὰ σκευοφόρων καὶ ἁμαξῶν γεμουσῶν ἀσφαλῶς περαιοῦνται. Πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων ποταμῶν ῥεόντων διὰ τῆς Γαλατίας, καὶ τοῖς ῥείθροις ποικίλως τὴν πεδιάδα τεμνόντων, οἱ μὲν ἐκ λιμνῶν ἀβύσσων ῥέουσιν, οἱ δὲ ἐκ τῶν ὀρῶν ἔχουσι τὰς πηγὰς καὶ τὰς ἐπιῤῥοίας· τὴν δὲ ἐκβολὴν οἱ μὲν εἰς τὸν Ὠκεανὸν ποιοῦνται, οἱ δὲ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν. Μέγιστος δ' ἔστι τῶν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς πέλαγος [18]) ῥεόντων ὁ Ῥόδανος, τὰς μὲν γονὰς ἔχων ἐν τοῖς Ἀλπείοις ὄρεσι, πέντε δὲ στόμασιν ἐξερευγόμενος εἰς τὴν θάλασσαν. — 10. Εὐφυῶς δὲ κεῖνται οἱ τῆς χώρας ποταμοί, ὥστε ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν ἔσω θάλασσαν [18]) καὶ ἔμπαλιν [19]) τὰ φόρτια διὰ τῶν ποταμῶν οἱ ἔμποροι διαβιβάζουσιν, ὀλίγων τινῶν χωρίων πεζῇ κομίζεσθαι ἀναγκαζόντων.

11. Κατὰ τὴν Γαλατίαν ἄργυρος μὲν τὸ σύνολον οὐ γίνεται, χρυσὸς δέ, ὃν τοῖς ἐγχωρίοις

[15]) durch eigne Natur, ohne Beyhülfe der Kunst. [16]) τοὺς ποταμοὺς sc. [18]) st. ὅλα στρατόπεδα μυρίων ἀνδρων. [18]) in das Mittelmeer. — §. 10. Epitome Strabon. L. III. p. 33. [19]) i. e. ἐκ τῆς ἔσω θαλάσσης εἰς τὸν Ὠκεανόν. — §. 11. Diodor. V. 27. et Strabo. IV. p. 190.

ἡ φύσις ἄνευ κακοπαθείας ὑπουργεῖ. Ἐν γὰρ βόθροις ὀρυχθεῖσιν ἐπὶ μικρὸν εὑρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσίου πλάκες, ἔσθ᾽ ὅτε [20]) μικρᾶς ἀποκαθάρσεως δεόμεναι. Τὸ δὲ λοιπόν, ψῆγμά ἐστι καὶ βῶλοι, καὶ αὗται [21]) κατεργασίαν οὐ πολλὴν ἔχουσαι. — 12. Τῷ δὲ χρυσῷ καταχρῶνται πρὸς κόσμον, οὐ μόνον αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες. Περὶ μὲν γὰρ τοὺς καρποὺς καὶ τοὺς βραχίονας ψέλλια φοροῦσι· περὶ δὲ τοὺς αὐχένας κρίκους παχεῖς ὁλοχρύσους, καὶ δακτυλίους ἀξιολόγους, ἔτι δὲ χρυσοῦς θώρακας.

13. Τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικόν τε καὶ Γαλατικὸν καὶ Γαλλικὸν καλεῖται, θυμικόν ἐστι καὶ μάχιμον, καὶ μάλιστα ἱππικῇ μάχῃ εὐδοκιμοῦν, καὶ τὸ κράτιστον Ῥωμαίοις ἱππικὸν [22]) οὗτοι παρέχουσιν. Εἰσὶν δὲ τοῖς τρόποις ἁπλοῖ, καὶ οὐ κακοήθεις· τῷ δὲ ἁπλῷ καὶ θυμικῷ πολὺ τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν πρόςεστι τοῖς Γαλάταις καὶ τὸ φιλόκοσμον. — 14. Τοῖς μὲν σώμασίν εἰσιν εὐμήκεις, ταῖς δὲ σαρξὶ κάθυγροι καὶ λευκοί· ταῖς δὲ κόμαις οὐ μόνον ἐκ φύσεως ξανθοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατασκευῆς ἐπιτηδεύουσιν αὔξειν τὴν φυσικὴν τῆς χρόας ἰδιότητα [23]). Τιτάνου γὰρ ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τρίχας συνεχῶς, ἵνα διαφανεῖς

[20]) i. e. ἔστιν ὅτε, bisweilen [21]) die auch ebenfalls. — §. 12. Diodor ibid. — §. 13. Epit. Strabon. III. p. 35. [22]) den vorzüglichsten Theil der Reiterey. — §. 14. Diodor. V. 28. [23]) τὸ ξανθὸν scil.

ὦσι, καὶ ἀπὸ τῶν μετώπων ἐπὶ τὴν κορυφὴν καὶ τοὺς τένοντας ἀνασπῶσιν· ὥστε τὴν πρόσοψιν αὐτῶν φαίνεσθαι Σατύροις καὶ Πᾶσιν ἐοικυῖαν· παχύνονται γὰρ αἱ τρίχες ἀπὸ τῆς κατεργασίας [24]), ὥστε μηδὲν τῆς τῶν ἵππων χαίτης διαφέρειν. Τὰ δὲ γένεια τινὲς μὲν ξυρῶνται, τινὲς δὲ μετρίως ὑποτρέφουσιν· οἱ δ' εὐγενεῖς τὰς μὲν παρειὰς ἀπολειαίνουσι, τὰς δ' ὑπήνας ἀνειμένας ἐῶσιν, ὥστε τὰ στόματα αὐτῶν ἐπικαλύπτεσθαι.

15. Ἐν δὲ ταῖς ὁδοιπορίαις καὶ ταῖς μάχαις χρῶνται συνωρίσιν, ἔχοντος τοῦ ἅρματος ἡνίοχον καὶ παραβάτην. Κατὰ δὲ τὰς παρατάξεις εἰώθασι προάγειν τῆς παρατάξεως, καὶ προκαλεῖσθαι τῶν ἀντιτεταγμένων τοὺς ἀρίστους εἰς μονομαχίαν, προανασείοντες τὰ ὅπλα καὶ καταπληττόμενοι τοὺς ἐναντίους. Ὅταν δέ τις ὑπακούσῃ πρὸς τὴν μάχην [25]), τάς τε τῶν προγόνων ἀνδραγαθίας ἐξυμνοῦσι, καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀρετὰς προφέρονται, καὶ τὸν ἀντιταττόμενον ἐξονειδίζουσι. Τῶν δὲ πεσόντων πολεμίων τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦντες, περιάπτουσι τοῖς αὐχέσι τῶν ἵππων· τὰ δὲ σκῦλα τοῖς θεράπουσι παραδόντες ᾑμαγμένα [26]) λαφυραγωγοῦσι, παιανίζοντες καὶ ᾄδοντες ὕμνον ἐπινίκιον· καὶ τὰ ἀκροθίνια ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσηλοῦσιν, ὥσπερ ἐν κυνηγίαις τισὶ κεχειρωμένοι θηρία.

24) durch diese Behandlung. — §. 15. Ibid. c. 29.
25) wenn einer die Herausforderung annimmt. 26) αἱμάσσω.

Τῶν δὲ ἐπιφανεστάτων πολεμίων κεδρώσαντες τὰς κεφαλάς, ἐπιμελῶς τηροῦσιν ἐν λάρνακι, καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύουσι.

16. Κατὰ τὴν Γαλατίαν τὴν παρωκεανῖτιν, καταντικρὺ τῶν Ἑρκυνίων ὀνομαζομένων δρυμῶν [27]) νῆσοι πολλαὶ κατὰ τὸν Ὠκεανὸν ὑπάρχουσιν, ὧν ἐστὶ μία καὶ μεγίστη Βρεττανικὴ καλουμένη. Αὕτη δὲ τῷ σχήματι τρίγωνος οὖσα παραπλησίως τῇ Σικελίᾳ, τὰς πλευρὰς οὐκ ἰσοκώλους ἔχει. Κατοικεῖν δέ φασι τὴν Βρεττανικὴν αὐτόχθονα γένη, καὶ τὸν παλαιὸν βίον ταῖς ἀγωγαῖς διατηροῦντα. Ἅρμασι μὲν γὰρ κατὰ τοὺς πολέμους χρῶνται, καθάπερ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἥρωες ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ κεχρῆσθαι παραδέδονται [28])· καὶ τὰς οἰκήσεις εὐτελεῖς ἔχουσιν, ἐκ καλάμων ἢ ξύλων κατὰ τὸ πλεῖστον συγκειμένας. Τοῖς δὲ ἤθεσιν ἁπλοῦς εἶναι αὐτοὺς λέγουσι, καὶ πολὺ κεχωρισμένους τῆς τῶν νῦν ἀνθρώπων ἀγχινοίας καὶ πονηρίας· τάς τε διαίτας εὐτελεῖς ἔχειν, καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου γινομένης τρυφῆς πολὺ διαλλάττοντας· βασιλεῖς τε καὶ δυνάστας πολλοὺς ἔχειν, καὶ πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὸ πλεῖστον εἰρηνικῶς διακεῖσθαι.

17. Τῆς Βρεττανικῆς κατὰ τὸ ἀκρωτήριον

— §. 16. Diodor. ibid. c. 21. [27]) Herkynische Wälder, ein unbestimmter Nahme einer grofsen Waldung nördlich über den Alpen. Hier sind die Gebirge u. Wälder des nördlichen Germaniens zu verstehn. [28]) i. e. λέγονται. — §. 17. Diodor V. 22.

τὸ καλούμενον Βελέριον οἱ κατοικοῦντες φιλόξενοί τε διαφερόντως εἰσί, καὶ διὰ τὴν τῶν ξένων ἐμπόρων ἐπιμιξίαν ἐξημερωμένοι τὰς ἀγωγάς [29]). Οὗτοι τὸν κασσίτερον κατασκευάζουσι, φιλοτέχνως ἐργαζόμενοι τὴν φέρουσαν αὐτὸν γῆν. — 18. Ἡ πλείστη τῆς μεγάλης Βρεττανίας πεδιάς ἐστι καὶ κατάδρυμος, πολλὰ δ' ἔχει καὶ ὀρεινά [30]). Φέρει δὲ σῖτον καὶ βοσκήματα καὶ μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου· καὶ δέρματα δὲ καὶ ἀνδράποδα χορηγεῖ καὶ κύνας κυνηγετικούς. Κελτοὶ δὲ καὶ τοῖς κυσὶ τούτοις χρῶνται πρὸς τοὺς πολέμους. Εἰσὶν δ' οἱ Βρεττανοὶ εὐμήκεις τοῖς σώμασι, τὰ δὲ ἤθη ἁπλούστερα καὶ βαρβαρώτερα ἔχουσιν ἤπερ οἱ Κελτοί, ὥστ' ἔνιοι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, καίτοι γαλακτὸς εὐποροῦντες, οὐ τυροποιοῦσιν· ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ κηπείας καὶ ἄλλων γεωργικῶν. Πόλεις δ' αὐτῶν εἰσὶν οἱ δρυμοί. Φράξαντες γὰρ δένδρεσι καταβεβλημένοις εὐρυχωρῆ κύκλον, καὶ αὐτοὶ ἐνταῦθα καλυβοποιοῦνται, καὶ τὰ βοσκήματα κατασταθμεύουσιν, οὐ πρὸς πολὺν χρόνον. Ἔπομβροι δ' εἰσὶν οἱ ἀέρες μᾶλλον ἢ νιφετώδεις. Ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις ὁμίχλη κατέχει πολὺν χρόνον, ὥςτε, δι' ἡμέρας ὅλης, ἐπὶ τρεῖς μόνον ἢ τέτταρας ὥρας τὰς [31]) περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁρᾶσθαι τὸν ἥλιον.

19. Οἱ Γερμανοὶ μικρὸν ἐξαλλάττουσι τοῦ

[29]) gr. Gr. S. 442. 4. Ausg. — §. 18. Epit. Strab. p. 38. Strabo. IV. p. 200. [30]) μέρη sc. [31]) gr. Gr. §. 118. 5. — §. 19. Epit. Strab. VII. p. 81.

Κελτικοῦ φύλου τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀγριότητος, καὶ τοῦ μεγέθους, καὶ τῆς ξανθότητος· τἄλλα δὲ παραπλήσιοι καὶ μορφαῖς καὶ νόμοις, ὅθεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καλοῦνται· δύναται δὲ τὸ ὄνομα γνήσιοι. Τὰ βορειότερα ἔθνη τῶν Γερμανῶν ἀμαξόβιά ἐστι καὶ νομαδικά, καὶ ῥαδίως μεταναστεύειν ἕτοιμα, διὰ τὸ μὴ θησαυρίζειν. — 20. Οἱ παρωκεανῖται Γερμανοὶ καλοῦνται Κίμβροι. Ἔθος δέ τι αὐτῶν διηγοῦνται τοιοῦτον [32]), ὅτι ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν συστρατευούσαις τοῖς ἀνδράσι, παρηκολούθουν γυναῖκες προμάντεις ἱέρειαι, πολιότριχες, λευχείμονες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιπεπορπημέναι, ζῶσμα χαλκοῦν ἔχουσαι, γυμνόποδες. Τοῖς οὖν αἰχμαλώτοις διὰ τοῦ στρατοπέδου συνήντων ξιφήρεις· καταστέψασαι [33]), δὲ αὐτοὺς ἦγον ἐπὶ κρατῆρα χαλκοῦν, ὅσον ἀμφορέων εἴκοσιν. Εἶχον δὲ ἀναβάθραν, ἣν ἀναβᾶσα ἡ ἱέρεια ὑπερπετὴς τοῦ λέβητος ἐλαιοτόμει ἕκαστον [34]) μετεωρισθέντα. Ἐκ δὲ τοῦ προχεομένου αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαντείαν τινὰ ἐποιοῦντο. Ἄλλαι δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγχνευον, ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις. Ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας, τὰς περιτεταμένας [35]) τοῖς γέῤῥοις τῶν ἁρμαμαξῶν, ὥστε ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον.

— §. 20. Strabo VII. p. 294. [32]) st. τοιοῦτο. [33]) Schlachtopfer wurden bekränzt zum Altar geführt. [34]) τῶν αἰχμαλώτων sc. [35]) περιτείνω. Die Wände der Wagen waren mit getrockneten Fellen bespannt.

21. Μετὰ τὴν ὑπώρειαν τῶν Ἄλπεων ἀρχή ἐστι τῆς Ἰταλίας. Καὶ τὰ μὲν ὑπὸ ταῖς Ἄλπεσιν ἔστι πεδίον εὔδαιμον σφόδρα, καὶ γεωλοφίαις εὐκάρποις πεποικιλμένον. Διαιρεῖ δ᾽ αὐτὸ μέσον πως ὁ Πάδος. Ἅπασα μὲν οὖν ἡ χώρα ποταμοῖς πληθύει καὶ ἕλεσι, μάλιστα δὲ ἡ τῶν Ἑνετῶν. — Παρὰ τοῖς Ἑνετοῖς τῷ Διομήδει ἀποδεδειγμέναι τινὲς ἱστοροῦνται τιμαί· καὶ γὰρ θύεται λευκὸς ἵππος αὐτῷ· καὶ δύο ἄλση, τὸ μὲν Ἥρας Ἀργείας δείκνυται, τὸ δ᾽ Ἀρτέμιδος Αἰτωλίδος. Προσμυθεύουσι δὲ ἐν τοῖς ἄλσεσι τούτοις ἡμεροῦσθαι τὰ θηρία, καὶ λύκοις ἐλάφους συναγελάζεσθαι· προσιόντων δὲ τῶν ἀνθρώπων καὶ καταψαυόντων, ἀνέχεσθαι· τὰ δὲ διωκόμενα ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἐπειδὰν καταφύγῃ δεῦρο [36]), μηκέτι διώκεσθαι.

22. Οἱ Λίγυες νέμονται χώραν τραχεῖαν καὶ παντελῶς λυπράν· τοῖς δὲ πόνοις καὶ ταῖς κατὰ τὴν λειτουργίαν συνεχέσι κακοπαθείαις ἐπίπονον τινὰ βίον καὶ ἀτυχῆ ζῶσι. Καταδένδρου γὰρ τῆς χώρας οὔσης, οἱ μὲν αὐτῶν ὑλοτομοῦσι δι᾽ ὅλης ἡμέρας, οἱ δὲ τὴν γῆν ἐργαζόμενοι τὸ πλεῖον πέτρας λατομοῦσι [37]) διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τραχύτητος — οὐδεμίαν γὰρ βῶλον τοῖς ἐργαλείοις ἀνασπῶσιν ἄνευ λίθου — καὶ τοιαύτην ἔχοντες ἐν τοῖς ἔργοις

— §. 21. Strabo V. 209. u. 212, 215. [36]) εἰς τοῦτο τὸ ἄλσος sc. — §. 22. Diodor. V. 39. [37]) die Arbeit der Ackerleute besteht mehr im Brechen u. Zermalmen der Steine, als im Umgraben des Bodens.

κακοπάθειαν, τῇ συνεχείᾳ [38]) περιγίνονται τῆς φύσεως [39]) · καὶ πολλὰ μοχθήσαντες, ὀλίγους καρποὺς καὶ μόλις λαμβάνουσι. Πρὸς δὲ τὴν κακοπάθειαν ταύτην συνεργοὺς ἔχουσι τὰς γυναῖκας, εἰθισμένας ἐπίσης τοῖς ἀνδράσιν [40]) ἐργάζεσθαι. Κυνηγίας δὲ ποιοῦνται συνεχεῖς, ἐν αἷς πολλὰ τῶν θηρίων χειρούμενοι, τὴν ἐκ τῶν καρπῶν σπάνιν διορθοῦνται. Θρασεῖς δ' εἰσὶ καὶ γενναῖοι οὐ μόνον εἰς πόλεμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἐν τῷ βίῳ περιστάσεις τὰς ἔχουσας δεινότητας. Ἐμπορευόμενοι [41]) γὰρ πλέουσι τὸ Σαρδῷον καὶ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος, ἑτοίμως ἑαυτοὺς ῥίπτοντες εἰς ἀβοηθήτους κινδύνους. Σκάφεσι γὰρ χρώμενοι τῶν σχεδιῶν εὐτελεστέροις, καὶ τοῖς ἄλλοις χρησίμοις ἥκιστα κατεσκευασμένοις, ὑπομένουσι τὰς ἐκ τῶν χειμώνων φοβερωτάτας περιστάσεις καταπληκτικῶς [42]).

23. Συνεχεῖς τούτοις εἰσὶν οἱ Τυῤῥηνοί, οἱ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις Ἐτροῦσκοι καὶ Τοῦσκοι προςαγορεύονται, τὰ πεδία ἔχοντες τὰ μέχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ Τιβέριδος. Ῥεῖ δὲ ἐκ τῶν Ἀπεννίνων ὀρῶν ὁ Τίβερις· πληροῦται δὲ ἐκ πολλῶν ποταμῶν· μέρος μέντοι δι' αὐτῆς φερόμενος τῆς Τυῤῥηνίας, τὸ δ' ἐφεξῆς διορίζων ἀπ' αὐτῆς, πρῶτον μὲν τὴν Ὀμβρικήν, εἶτα τοὺς

38) τῶν πόνων sc. 39) i. e. νικῶσι τὴν φυσικὴν ἰδιότητα τῆς χώρας. 40) gr. Gr. §. 120. 2. 2. 41) i. e. ἐμπορίας χάριν. 42) auf eine erstaunenswürdige Weise. — §. 23. Strabo V. p. 218.

Σαβίνους καὶ Λατίνους, τοὺς πρὸς τῇ Ῥώμῃ μέχρι τῆς παραλίας. — 24. Οἱ Τυῤῥηνοὶ, τὸ μὲν παλαιὸν ἀνδρείᾳ διενέγκαντες[43]), χώραν πολλὴν κατεκτήσαντο, καὶ πόλεις ἀξιολόγους καὶ πολλὰς ἔκτισαν. Ὁμοίως δὲ καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσιν ἰσχύσαντες, καὶ πολλοὺς χρόνους θαλαττοκρατήσαντες, τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἰταλίαν πέλαγος ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἐποίησαν Τυῤῥηνικὸν προςαγορευθῆναι· τὰ δὲ κατὰ τὰς πεζικὰς δυνάμεις ἐκπονήσαντες, τήν τε σάλπιγγα ἐξεῦρον, καὶ πολλὰ ἄλλα, ὧν τὰ πλεῖστα Ῥωμαῖοι μιμησάμενοι μετήνεγκαν ἐπὶ τὴν ἰδίαν πολίτειαν. Γράμματά τε καὶ φυσιολογίαν καὶ θεολογίαν ἐξεπόνησαν ἐπὶ πλεῖον, καὶ τὰ περὶ τὴν κεραυνοσκοπίαν μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἐξειργάσαντο. Χώραν δὲ νεμόμενοι παμφόρον, καὶ ταύτην ἐξεργαζόμενοι, καρπῶν ἀφθονίαν ἔχουσιν. Ἐνδοξότατοι δὲ τὸ πρὶν ὄντες, εἰς τρυφὴν ὠλίσθησαν, καὶ ἐν πότοις τε καὶ ῥαθυμίαις βιοῦντες, τὴν ἐκ παλαιῶν χρόνων παρ᾽ αὐτοῖς ζηλουμένην ἀλκὴν καὶ τὴν τῶν πατέρων δόξαν ἀποβεβλήκασιν.

25. Ἡ τῶν Λατίνων χώρα μεταξὺ κεῖται τῆς τε ἀπὸ τῶν Ὠστίων παραλίας, μέχρι πόλεως Σινυέσσης καὶ τῆς Σαβινῆς· ἐκτείνεται δὲ ἐπὶ μῆκος μέχρι τῆς Καμπανίας καὶ τῶν Σαυνιτικῶν ὀρῶν. — 26. Ἅπασα ἡ Λατίνη, οὗ Ῥώμη κεῖται, ἐστὶν εὐδαίμων καὶ παμφό-

— §. 24. Diodor. V. 40. [43]) διαφέρω. — §. 25. Strabo V. p. 219. — §. 26. Ibid. p. 331.

ρος, πλὴν ὀλίγων χωρίων τῶν κατὰ τὴν παραλίαν, ὅσα ἑλώδη καὶ νοσερά, ἢ εἴ τινα [44]) ὀρεινὰ καὶ πετρώδη· καὶ ταῦτα δ' οὐ τελέως ἀργά, οὐδ' ἄχρηστα, ἀλλὰ νομὰς παρέχει δαψιλεῖς ἢ ὕλην, ἢ καρπούς τινας ἑλείους ἢ πετραίους. Τὸ δὲ Καίκουβον ἑλῶδες ὄν, εὐοινοτάτην ἄμπελον τρέφει, τὴν δενδρῖτιν.

27. Τὸ Καμπανίας πεδίον εὐδαιμονέστατον τῶν ἁπάντων ἐστί· περίκειται δ' αὐτῷ γεωλοφίαι τε εὔκαρποι, καὶ ὄρη τά τε τῶν Σαυνιτῶν καὶ τὰ τῶν Ὄσκων. Διὰ δὲ τὴν ἀρετὴν περιμάχητον ἦν τὸ πεδίον. Ἱστορεῖται δὲ ἔνια τῶν πεδίων σπείρεσθαι δι' ἔτους, δὶς μὲν τῇ ζέᾳ, τὸ δὲ τρίτον ἐλύμῳ, τινὰ δὲ καὶ λαχανεύεσθαι τῷ τετάρτῳ σπόρῳ. Καὶ μὴν τὸν οἶνον τὸν κράτιστον ἐντεῦθεν ἔχουσι Ῥωμαῖοι, τὸν Φάλερνον, καὶ τὸν Στάτανον καὶ Κάληνον. Ὡς δ' αὔτως [45]) εὐέλαιός ἐστι, καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὸ Οὐέναφρον ὅμορον τοῖς πεδίοις ὄν.

28. Ὑπέρκειται δὲ τῶν τόπων τούτων [46]) ὄρος τὸ Οὐεσσούϊον, ἀγροῖς περιοικούμενον παγκάλοις, πλὴν τῆς κορυφῆς· αὕτη δ' ἐπίπεδος μὲν πολὺ μέρος ἐστίν, ἄκαρπος δ' ὅλη· ἐκ δὲ τῆς ὄψεως τεφρώδης, καὶ κοιλάδας φαίνει σηραγγώδεις πετρῶν αἰθαλωδῶν κατὰ τὴν χρόαν, ὡς ἂν ἐκβεβρωμένων ὑπὸ πυρός· ὡς τεκμαίροιτ'

[44]) so viel als ἅτινα. gr. Gr. §. 136 in εἰ — §. 27. Ibid. V. p. 242. [45]) st. ὡσαύτως δέ. — §. 28. Strabo V. p. 247. [46]) Pompeji, Neapel u. Herkulanum.

ἄν τις, τὸ χωρίον τοῦτο καίεσθαι πρότερον, καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρός, σβεσθῆναι δ' ἐπιλιπούσης τῆς ὕλης [47]).

29. Ἡ Κρότων, ἣν Μύσκελλος ἔκτισε, δοκεῖ τά τε πολέμια καλῶς ἀσκῆσαι, καὶ τὰ περὶ τὴν ἄθλησιν. Ἐν μιᾷ γοῦν Ὀλυμπιάδι οἱ τῶν ἄλλων προτερήσαντες τῷ σταδίῳ ἑπτὰ ἄνδρες ἅπαντες ὑπῆρξαν Κροτωνιᾶται· ὥστ' εἰκότως εἰρῆσθαι δοκεῖ, διότι Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος πρῶτος ἦν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Πλείστους οὖν Ὀλυμπιονίκας ἔσχε, καίπερ οὐ πολὺν χρόνον οἰκηθεῖσα διὰ τὸν φθόρον τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ [48]) πεσόντων ἀνδρῶν, πλείστων τὸ πλῆθος. Προσέβαλε δὲ τῇ τῆς πόλεως δόξῃ καὶ τὸ τῶν Πυθαγορείων πλῆθος, καὶ Μίλων, ἐπιφανέστατος μὲν τῶν ἀθλητῶν γεγονώς, ὁμιλητὴς δὲ Πυθαγόρου, διατρίψαντος ἐν τῇ πόλει πολὺν χρόνον. Φασὶ δὲ ἐν τῷ συσσιτίῳ ποτὲ τῶν φιλοσόφων πονήσαντος στύλου, τὸν Μίλωνα ὑποδύντα σῶσαι ἅπαντας, ὑποσπάσαι δὲ ἑαυτόν. Τῇ δὲ αὐτῇ ῥώμῃ πεποιθότα εἰκὸς εὑρέσθαι τὴν τοῦ βίου καταστροφήν. Λέγεται γοῦν ὁδοιπορῶν ποτε δι' ὕλης βαθείας εὑρεῖν ξύλον μέγα ἐσφηνωμένον· ἐμβαλὼν δὲ χεῖρας ἅμα καὶ πόδας εἰς τὴν διάστασιν βιάζεσθαι πρὸς τὸ δια-

47) Der erste historisch bekannte Ausbruch des Vesuvs fällt in das Jahr n. Chr. 79. (unter Titus Regierung); Strabo lebte unter August. — §. 29. Strabo VI. p. 262.
48) am Flusse Sagra erlitten die Krotoniaten e. grosse Niederlage von den Lokriern.

σχίσαι τελέως· τοσοῦτον δ' ἴσχυσε μόνον[49]), ὥςτ' ἐκπεσεῖν τοὺς σφῆνας, εἶτ' εὐθὺς συμπεσεῖν τὰ μέρη τοῦ ξύλου, ἀποληφθέντα[50]) δ' αὐτὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ πάγῃ θηρόβρωτον γενέσθαι.

30. Ἐφεξῆς δ' ἐστὶν Ἀχαιῶν κτίσμα ἡ Σύβαρις, δυοῖν ποταμῶν μεταξύ, Κράθιδος καὶ Συβάριδος. Τοσοῦτον δ' εὐτυχίᾳ διήνεγκεν ἡ πόλις αὕτη τὸ παλαιόν, ὡς τεττάρων μὲν ἐθνῶν τῶν πλησίον ἐπῆρξε, πέντε δὲ καὶ εἴκοσι πόλεις ὑπηκόους ἔσχε, τριάκοντα δὲ μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κροτωνιάτας ἐστράτευσαν, πεντήκοντα δὲ σταδίων κύκλον συνεπλήρουν οἰκοῦντες ἐπὶ τῷ Κράθιδι. Ὑπὸ μέντοι τρυφῆς καὶ ὕβρεως τὴν εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀφῃρέθησαν ὑπὸ Κροτωνιατῶν, ἐν ἡμέραις ἑβδομήκοντα· ἑλόντες[51]) γὰρ τὴν πόλιν, ἐπήγαγον[52]) τὸν ποταμόν, καὶ κατέκλυσαν.

31. Διαβόητοι εἰσὶν ἐπὶ τρυφῇ οἱ Συβαρῖται, οἳ τὰς ποιούσας ψόφον τέχνας οὐκ ἐῶσιν ἐπιδημεῖν τῇ πόλει, οἷον χαλκέων καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως αὐτοῖς πανταχόθεν ἀθόρυβοι ὦσιν[53]) οἱ ὕπνοι. Οὐκ ἐξῆν δ' οὐδ' ἀλεκτρυόνα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι. Ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν Τίμαιος[54]), ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης, εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος, ἔφη, ἰδὼν

49) seine Kräfte reichten aber nur so weit. 50) ἀπολαμβάνω. — §. 30. Strabo VI. p. 263. 51) οἱ Κροτωνιᾶται sc. 52) τῇ πόλει sc. — §. 31 — 33. Athenaeus XII. p. 518. sqq. 53) gr. Gr. §. 126. 4. 54) d. Verfasser e. Gesch. v. Italien u. Sicilien.

τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας, αὐτὸς ῥῆγμα λαβεῖν· πρὸς ὃν [55]) ἀποκρίνασθαί τινα τῶν ἀκουσάντων, αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπόνηκα τὴν πλευράν. — Ἄλλος δὲ Συβαρίτης παραγενόμενος εἰς Λακεδαίμονα, καὶ κληθεὶς εἰς Φειδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύλων κατακείμενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν [56]), πρότερον μὲν ἔφη καταπεπλῆχθαι τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πυνθανόμενος [57]) ἀνδρείαν, νῦν δὲ θεασάμενος νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν· καὶ γὰρ τὸν ἀνανδρότατον μᾶλλον ἂν ἑλέσθαι ἀποθανεῖν, ἢ τοιοῦτον βίον ζῶντα καρτερεῖν. — 32. Δοκεῖ δὲ μετὰ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν καὶ ὁ τῆς πόλεως τόπος παροξῦναι αὐτοὺς ἐκτρυφῆσαι [58]). Ἡ γὰρ πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη, τοῦ μὲν θέρους, ἕωθέν τε καὶ πρὸς ἑσπέραν ψῦχος ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ μέσον τῆς ἡμέρας καῦμα ἀνύποιστον. Ὅθεν καὶ ῥηθῆναι, ὅτι τὸν βουλόμενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν, οὔτε δυόμενον, οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ὁρᾷν δεῖ. — 33. Ἐς τηλικοῦτον δ' ἦσαν τρυφῆς ἐληλακότες [59]), ὡς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. Τοῦτ' οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιᾶται, ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμουν, ἐνέδοσαν τὸ ὀρχηστικὸν μέλος· συμ-

[55]) i. e. καὶ πρὸς τοῦτον. [56]) τῶν Λακεδαιμονίων sc. welches in Λακεδαίμονα enthalten ist. [57]) so lange er sie nur von Hörensagen gekannt. [58]) i. e. εἰς τρυφήν. [59]) *eo luxuriae progressi erant.* gr. Gr. §. 119. Anm. 4.

παρῆσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐληταὶ ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ· καὶ ἅμα [60]) αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι, οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες [61]) ηὐτομόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας.

34. Ἡ Σικελία πασῶν τῶν νήσων καὶ κρατίστη ἐστί, καὶ τῇ παλαιότητι τῶν μυθολογουμένων πεπρώτευκεν. Ἡ γὰρ νῆσος τὸ παλαιὸν ἀπὸ μὲν τοῦ σχήματος Τρινακρία κληθεῖσα, ἀπὸ δὲ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Σικανῶν Σικανία προςαγορευθεῖσα, τελευταῖον ἀπὸ τῶν Σικελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας πανδημεὶ περαιωθέντων ὠνόμασται Σικελία. Ἔστι δ' αὐτῆς ἡ περίμετρος σταδίων ὡς [62]) τετρακισχιλίων τετρακοσίων ἑξήκοντα. Οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιῶται παρειλήφασι παρὰ τῶν προγόνων, ἀεὶ τῆς φήμης ἐξ αἰῶνος παραδεδομένης τοῖς ἐγγόνοις, ἱερὰν ὑπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης, καὶ ταύτας τὰς θεὰς ἐν αὐτῇ πρώτως φανῆναι, καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν ταύτην [63]) πρώτην ἀνεῖναι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας. — 35. Καὶ τὴν ἁρπαγὴν τὴν κατὰ τὴν Κόρην [64]) ἐν ταύτῃ γενομένην, ἀπόδειξιν εἶναι λέγουσι φανερωτάτην, ὅτι τὰς διατριβὰς αἱ θεαὶ κατὰ ταύτην τὴν νῆσον ἐποιοῦντο, διὰ τὸ στέργεσθαι μάλιστα παρ' αὐταῖς ταύτην.

60) gr. Gr. §. 137. in ἅμα. 61) i. e. σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀναβάταις. — §. 34. 35. Diodor. V. 2 — 4. 62) gr. Gr. §. 136. in ὡς. 63) τὴν νῆσον sc. 64) periphrastisch st. τῆς Κόρης.

Γενέσθαι δὲ μυθολογοῦσι τῆς Κόρης τὴν ἁρπαγὴν ἐν τοῖς λειμῶσι τοῖς κατὰ τὴν Ἔνναν. Ἔστι δ' ὁ τόπος οὗτος πλησίον μὲν τῆς πόλεως, ἴοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄνθεσι παντοδαποῖς εὐπρεπὴς καὶ θέας ἄξιος. Διὰ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν φυομένων ἀνθῶν εὐωδίαν, λέγεται τοὺς κυνηγεῖν εἰωθότας κύνας μὴ δύνασθαι στιβεύειν, ἐμποδιζομένους τὴν φυσικὴν αἴσθησιν[65]). Ἔστι δὲ ὁ προειρημένος λειμὼν, ἄνωθεν μὲν ὁμαλὸς καὶ παντελῶς εὔυδρος, κύκλῳ δὲ ὑψηλός, καὶ πανταχόθεν κρημνοῖς ἀπότομος· δοκεῖ δ' ἐν μέσῳ κεῖσθαι τῆς ὅλης νήσου, διὸ καὶ Σικελίας ὀμφαλὸς ὑπό τινων ὀνομάζεται. Ἔχει δὲ καὶ πλησίον ἄλση καὶ λειμῶνας καὶ περὶ ταῦτα ἕλη, καὶ σπήλαιον εὐμέγεθες, ἔχον χάσμα κατάγειον, πρὸς τὴν ἄρκτον νενευκός· δι' οὗ μυθολογοῦσι τὸν Πλούτωνα μεθ' ἅρματος ἐπελθόντα, ποιήσασθαι τὴν ἁρπαγὴν τῆς Κόρης. Μετὰ δὲ τὴν ἁρπαγὴν μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυναμένην εὑρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτνην κρατήρων ἀναψαμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης· τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην προςδεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἀντιδωρησαμένην.

36. Τὰ ἄνω τῆς Αἴτνης χωρία ψιλά ἐστί, καὶ τεφρώδη, καὶ χιόνος μεστὰ τοῦ χειμῶνος·

65) st. τῆς φυσικῆς αἰσθήσεως ἐμποδιζομένης. — §. 36. Strabo VI. p. 273.

τὰ κάτω δὲ δρυμοῖς καὶ φυτείαις διείληπται[66]) παντοδαπαῖς. Ἔοικε δὲ λαμβάνειν μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἄκρα τοῦ ὄρους διὰ τὴν νομὴν τοῦ πυρός, τοτὲ μὲν εἰς ἕνα κρατῆρα συμφερομένου, τοτὲ δὲ σχιζομένου, καὶ τοτὲ μὲν ῥύακας ἀναπέμποντος, τοτὲ δὲ φλόγας καὶ λιγνῦς, ἄλλοτε δὲ καὶ μύδρους ἀναφυσῶντος. Νύκτωρ μὲν καὶ φέγγη φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῆς κορυφῆς, μεθ' ἡμέραν δὲ καπνῷ καὶ ἀχλύϊ κατέχεται.

37. Ἡ Κύρνος, νῆσος, ἢ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐγχωρίων Κόρσικα ὀνομάζεται, εὐμεγέθης οὖσα, πολλὴν τῆς χώρας ὀρεινὴν ἔχει[67]), πεπυκασμένην δρυμοῖς συνεχέσι, καὶ ποταμοῖς διαῤῥεομένην μικροῖς. Οἱ δ' ἐγχώριοι τροφαῖς μὲν χρῶνται γάλακτι καὶ μέλιτι καὶ κρέασι, δαψιλῶς πάντα ταῦτα παρεχομένης τῆς χώρας· τὰ δὲ[68]) πρὸς ἀλλήλους βιοῦσιν ἐπιεικῶς καὶ δικαίως, παρὰ πάντας σχεδὸν τοὺς ἄλλους βαρβάρους. Τά τε γὰρ κατὰ τὴν ὀρεινὴν ἐν τοῖς δένδρεσιν εὑρισκόμενα κηρία τῶν πρώτων εὑρισκόντων ἐστί, μηδενὸς ἀμφισβητοῦντος· τὰ δὲ πρόβατα σημείοις διειλημμένα[66]), κἂν μηδεὶς φυλάττῃ[69]), σώζεται τοῖς κεκτημένοις· ἔν τε ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν βίῳ οἰκονομίαις θαυμαστῶς προτιμῶσι τὸ δικαιοπραγεῖν. Παραδοξότατον δ' ἔστι παρ' αὐτοῖς τὸ γινόμενον κατὰ τὰς

66) διαλαμβάνω. — §. 37. Diodor V. 13. 14. 67) st. τὰ πολλὰ ὀρεινή ἐστί. 68) gr. Gr. §. 115. Anm. 1. 69) gr. Gr. §. 126. 8.

τῶν τέκνων γενέσεις. Ὅταν γὰρ ἡ γυνὴ τέκῃ[69]), ταύτης μὲν οὐδεμία γίνεται περὶ τὴν λοχείαν ἐπιμέλεια· ὁ δ᾽ ἀνὴρ αὐτῆς ἀναπεσὼν ὡς νοσῶν, λοχεύεται τακτὰς ἡμέρας, ὡς τοῦ σώματος αὐτῷ κακοπαθοῦντος. Φύεται δὲ κατὰ τὴν νῆσον ταύτην καὶ πύξος πλείστη καὶ διάφορος, δι᾽ ἣν καὶ τὸ μέλι τὸ γινόμενον ἐν αὐτῇ παντελῶς γίνεται πικρόν. Κατοικοῦσι δ᾽ αὐτὴν βάρβαροι, τὴν διάλεκτον ἔχοντες ἐξηλλαγμένην καὶ δυσκατανόητον· τὸν δ᾽ ἀριθμὸν ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους.

38. Ἡ Πελοπόννησος ἐοικυῖά ἐστι φύλλῳ πλατάνου τὸ σχῆμα[70]), ἴση δὲ σχεδόν τι κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος. Ἔχουσι δὲ τῆς Χεῤῥονήσου ταύτης, τὸ μὲν ἑσπέριον μέρος Ἠλεῖοι καὶ Μεσσήνιοι, κλυζόμενοι τῷ Σικελικῷ πελάγει· ἑξῆς δὲ μετὰ τὴν Ἠλείαν ἐστὶ τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, πρὸς ἄρκτους βλέπον, καὶ τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρατεῖνον· τελευτᾷ δὲ εἰς τὴν Σικυωνίαν. Ἐντεῦθεν δὲ Σικυὼν καὶ Κόρινθος ἐκδέχεται μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ. Μετὰ δὲ τὴν Μεσσηνίαν ἡ Λακωνική, καὶ ἡ Ἀργεία, μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ καὶ αὐτή[71]). Μέση δ᾽ ἐστὶν ἡ Ἀρκαδία, πᾶσιν ἐπικειμένη, καὶ γειτνιῶσα τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι.

39. Πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα ἴδοι τις ἂν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀκούσαι θαύματος ἄξια, μά-

— §. 38. Strabo VIII. p. 335. [70]) gr. Gr. §. 118. 5. [71]) ebenfalls. — §. 39. Pausan. V. 10. Strabo VIII. p. 353.

λιστα δὲ τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ. Αὕτη ἡ πόλις τὴν ἐπιφάνειαν ἔσχεν ἐξ ἀρχῆς μὲν διὰ τὸ μαντεῖον τοῦ Ὀλυμπίου Διός· ἐκείνου δ' ἐκλειφθέντος[72]), οὐδὲν ἧττον συνέμεινεν ἡ δόξα τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν αὔξησιν, ὅσην ἴσμεν[73]), ἔλαβε διά τε τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπιακόν, μεγίστον τῶν ἁπάντων. Ἐκοσμήθη δ' ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀναθημάτων, ἅπερ ἐκ πάσης ἀνετίθετο τῆς Ἑλλάδος, ὧν ἦν καὶ ὁ χρυσοῦς σφυρήλατος Ζεύς, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίων τυράννου. Μέγιστον δὲ τούτων[74]) ὑπῆρξε τὸ τοῦ Διὸς ξόανον, ὃ ἐποίησε Φειδίας, Χαρμίδου, Ἀθηναῖος. — 40. Καθέζεται μὲν δὴ ὁ θεὸς ἐν θρόνῳ χρυσοῦ[75]) πεποιημένος καὶ ἐλέφαντος. Στέφανος δὲ ἐπίκειταί οἱ[76]) τῇ κεφαλῇ, μεμιμημένος ἐλαίας κλῶνας. Ἐν μὲν δὴ τῇ δεξιᾷ φέρει Νίκην ἐξ ἐλέφαντος, καὶ ταύτην χρυσοῦ ταινίαν τε ἔχουσαν, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον· τῇ δὲ ἀριστερᾷ τοῦ θεοῦ χαριέν ἐστι σκῆπτρον μετάλλοις τοῖς πᾶσιν ἠνθισμένον. Ὁ δὲ ὄρνις, ὁ ἐπὶ τῷ σκήπτρῳ καθήμενος, ἐστὶν ὁ ἀετός. Χρυσοῦ δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τῷ θεῷ[77]) καὶ ἱμάτιον ὡσαύτως ἐστί. Τῷ δὲ ἱματίῳ ζώδιά τε καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ κρίνα[78]) ἐστὶν ἐμπεποιημένα. Ὁ δὲ θρόνος ποι-

[72]) da man hier aufhörte Orakel zu ertheilen. [73]) das grosse und bekannte Ansehn. [74]) τῶν ἀναθημάτων sc. — §. 40. Pausan. V. 11. [75]) gr. Gr. §. 119. 4. 3. [76]) st. αὐτῷ. gewöhnlicher wäre τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ. [77]) st. τοῦ θεοῦ. gr. Gr. §. 120. Anm. 3. [78]) u. auch Blumen, nämlich Lilien.

κίλος μὲν χρυσῷ καὶ λίθοις, ποικίλος δὲ καὶ ἐβένῳ τε καὶ ἐλέφαντι.

41. Τὴν μὲν Λακωνικὴν Εὐριπίδης φησὶν ἔχειν πολλὴν μὲν ἄροτον [79]), ἐκπονεῖν δ' οὐ ῥᾴδιον· κοίλη γάρ, ὄρεσι περίδρομος, τραχεῖά τε, δυσείσβολός τε πολεμίοις· τὴν δὲ Μεσσηνιακὴν καλλίκαρπον ὁ αὐτὸς λέγει, καὶ κατάῤῥυτον, καὶ βουσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην. — Εὔσειστος δὲ ἡ Λακωνική, καὶ δὴ τοῦ Ταϋγέτου κορυφάς τινας ἀποῤῥαγῆναί τινες μνημονεύουσιν. Εἰσὶ δὲ λατομίαι λίθου πολυτελοῦς, τοῦ μὲν Ταιναρίου ἐν Ταινάρῳ παλαιαί· νεωστὶ δὲ καὶ ἐν τῷ Ταϋγέτῳ μέταλλον ἀνέῳξάν [80]) τινες εὐμέγεθες, χορηγὸν ἔχοντες τὴν τῶν Ῥωμαίων πολυτέλειαν [81]).

42. Λακεδαιμονίοις τέχνας μανθάνειν ἄλλας ἢ τὰς εἰς πόλεμον, αἰσχρόν ἐστιν. Ἑστιῶνται δὲ πάντες ἐν κοινῷ· τοὺς δὲ γέροντας αἰσχύνονται οὐδὲν ἧττον ἢ πατέρας· γυμνάσια δ' ὥσπερ ἀνδρῶν ἐστὶν οὕτω καὶ παρθένων. Ξένοις δ' ἐμβιοῦν οὐκ ἔξεστιν ἐν Σπάρτῃ, οὔτε Σπαρτιάταις ξενιτεύειν. Χρηματίζεσθαι αἰσχρὸν Σπαρτιάτῃ· νομίσματι δὲ χρῶνται σκυτίνῳ· ἐὰν δὲ παρά τινι εὑρεθῇ [82]) χρυσὸς ἢ ἄργυρος, θανάτῳ ζημιοῦται. Σεμνύνονται δὲ

— §. 41. Strabo VIII. p. 366. 367. [79]) γῆν. sc. [80]) ἀνοίγω. [81]) in so fern die Prachtliebe der Römer den Absatz des Marmors beförderte. — §. 42. Stobae. Flor XLII. p. 293. [82]) gr. Gr. §. 126. 8.

πάντες ἐπὶ τῷ ταπεινοὺς αὑτοὺς παρέχειν καὶ κατηκόους ταῖς ἀρχαῖς. Μακαρίζονται δὲ μᾶλλον παρ' αὐτοῖς οἱ γενναίως ἀποθνήσκοντες ἢ οἱ εὐτυχῶς ζῶντες. Οἱ δὲ παῖδες νομίμως περὶ τὸν τῆς Ὀρθίας βωμὸν περιϊόντες μαστιγοῦνται. Αἰσχρὸν δέ ἐστι δειλῶν σύσκηνον ἢ συγγυμναστὴν ἢ φίλον γενέσθαι. Μάχονται δὲ ἐστεφανωμένοι. Ὑπανίστανται βασιλεῖ πάντες, πλὴν Ἐφόρων. Ὀμνύει δὲ πρὸ τῆς ἀρχῆς ὁ βασιλεὺς κατὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους βασιλεύσειν.

43. Ἱεροπρεπής ἐστι πᾶς ὁ Παρνασὸς ἔχων ἄντρα τε καὶ ἄλλα χωρία, τιμώμενά τε καὶ ἁγιστευόμενα· ὧν ἐστὶ γνωριμώτατον καὶ κάλλιστον τὸ Κωρύκιον ἄντρον. Τῶν δὲ πλευρῶν τοῦ Παρνασοῦ τὸ μὲν ἑσπέριον νέμονται Λοκροί τε οἱ Ὀζόλαι, καί τινες τῶν Δωριέων, καὶ Αἰτωλοί· τὸ δὲ πρὸς ἕω Φωκεῖς καὶ Δωριεῖς· τὸ δὲ νότιον κατέχουσιν οἱ Δελφοί, πετρῶδες χωρίον, θεατροειδές, κατὰ κορυφὴν ἔχον τὸ μαντεῖον καὶ τὴν πόλιν, σταδίων ἑκκαίδεκα κύκλον πληροῦσαν. Φασὶ δ' εἶναι τὸ μαντεῖον ἄντρον κοῖλον, οὐ μάλα εὐρύστομον· ἀναφέρεσθαι δ' ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα ἐνθουσιαστικόν· ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλόν, ἐφ' ὃν τὴν Πυθίαν ἀναβαίνουσαν, δεχομένην τὸ πνεῦμα, ἀποθεσπίζειν ἔμμετρά τε καὶ ἄμετρα [83]).

— §. 43. Strabo IX. p. 638. 639. 641. [83]) θεσπίσματα sc. in Prosa antworteten die Orakel nur erst zur Zeit ihres Verfalls.

44. Ἡ τῶν Ἀθηναίων χώρα πέφυκεν οἵα[84]) πλείστας προσόδους παρέχεσθαι. Τὰς μὲν γὰρ ὥρας ἐνθάδε πρᾳοτάτας εἶναι καὶ αὐτὰ τὰ γιγνόμενα μαρτυρεῖ· ἃ γοῦν πολλαχοῦ οὐδὲ βλαστάνειν δύναιτ' ἄν, ἐνθάδε καρποφορεῖ· ὥςπερ δὲ ἡ γῆ, οὕτω καὶ ἡ περὶ τὴν χώραν θάλαττα παμφορωτάτη ἐστί. Καὶ μὴν ὅσα περ οἱ θεοὶ ἐν ταῖς ὥραις ἀγαθὰ παρέχουσι, καὶ ταῦτα πάντα ἐνταῦθα πρωϊαίτατα μὲν ἄρχεται, ὀψιαίτατα δὲ λήγει. Οὐ μόνον δὲ κρατεῖ τοῖς ἐπ' ἐνιαυτὸν θάλλουσί τε καὶ γηράσκουσιν, ἀλλὰ καὶ ἀΐδια ἀγαθὰ ἔχει ἡ χώρα. Πέφυκε μὲν γὰρ λίθος[85]) ἐν αὐτῇ ἄφθονος, ἐξ οὗ κάλλιστοι μὲν ναοί, κάλλιστοι δὲ βωμοὶ γίνονται, εὐπρεπέστατα δὲ θεοῖς ἀγάλματα· πολλοὶ δ' αὐτοῦ καὶ Ἕλληνες καὶ βάρβαροι προςδέονται. Ἔστι δὲ καὶ γῆ[86]), ἣ σπειρομένη οὐ φέρει καρπόν, ὀρυσσομένη δὲ πολλαπλασίους[87]) τρέφει, ἢ εἰ σῖτον ἔφερε· καὶ μὴν ὑπάργυρός ἐστι θείᾳ μοίρᾳ. Πολλῶν γοῦν πόλεων παροικουσῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰς οὐδεμίαν τούτων οὐδὲ μικρὰ φλὲψ ἀργυρίτιδος διήκει.

45. Ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἀττικῆς ἐστὶν ἡ Ἐλευσὶς πόλις, ἐν ᾗ τὸ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς

— §. 44. Xenophon. de Vectigal. init. [84]) S. gr. Gr. §. 137. in οἷος. [85]) Marmor. [86]) μέρος τι τῆς χώρας. [87]) i. e. πολλῷ πλείονας. — §. 45. 46. Strabo. IX. p. 395.

'Ελευσινίας· καὶ ὁ μυστικὸς σηκός, ὃν κατεσκεύασεν Ἰκτῖνος, ὃς καὶ τὸν Παρθενῶνα ἐποίησε τὸν ἐν ἀκροπόλει[88]) τῇ Ἀθηνᾷ, Περικλέους ἐπιστατοῦντος τῶν ἔργων. Ἐν δὲ τοῖς δήμοις[89]) καταριθμεῖται ἡ πόλις. — 46. Λόφος δ' ἐστὶν ἡ Μουνυχία χεῤῥονησίζων. Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν ἐτετείχιστο καὶ συνῴκιστο ἡ Μουνυχία, προςειληφυῖα[90]) τῷ περιβόλῳ τὸν Πειραιᾶ καὶ τοὺς λιμένας πλήρεις νεωρίων· ἄξιόν τε ἦν ναύσταθμον τετρακοσίαις ναυσίν. Τῷ δὲ τείχει τούτῳ συνῆπται τὰ καθειλκυσμένα ἐκ τοῦ ἄστεος σκέλη· ταῦτα δ' ἦν μακρὰ τείχη, τετταράκοντα σταδίων τὸ μῆκος, συνάπτοντα τὸ ἄστυ τῷ Πειραιεῖ. Οἱ δὲ πολλοὶ πόλεμοι τὸ τεῖχος κατήρειψαν, καὶ τὸ τῆς Μουνυχίας ἔρυμα, τόν τε Πειραιᾶ συνέστειλαν εἰς ὀλίγην κατοικίαν.

47. Πόλεις εἰσὶν ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ πλείους μέν, μέγισται δὲ καὶ ἐπιφανέσταται τρεῖς, Κνωσσός, Γόρτυνα, Κυδωνία. Διαφερόντως δὲ τὴν Κνωσσὸν καὶ Ὅμηρος ὑμνεῖ, μεγάλην καλῶν, καὶ βασίλειον τοῦ Μίνω, καὶ οἱ ὕστερον. Καὶ δὴ καὶ διετέλεσε μέχρι πολλοῦ[91]) φερομένη[92]) τὰ πρῶτα· εἶτα ἐταπεινώθη, καὶ πολλὰ τῶν νομίμων ἀφῃρέθη. Ὕστερον δὲ ἀνέλαβε πάλιν τὸ παλαιὸν σχῆμα τὸ τῆς μητρο-

88) zu Athen. 89) τῆς Ἀττικῆς sc. ganz Attica war in 174. δήμους oder Distrikte getheilt. 90) προςλαμβάνω. — §. 47. Strabo X. p. 476. sq. 91) χρόνου sc. 92) gr. Gr. §. 131. Anm. 7.

πόλεως. Ἱστορεῖται δὲ ὁ Μίνως νομοθέτης γενέσθαι σπουδαῖος, θαλαττοκρατῆσαί τε πρῶτος. Προσεποιεῖτο δὲ Μίνως παρὰ τοῦ Διὸς αὐτοῦ μεμαθηκέναι τοὺς νόμους, δι' ἐννέα ἐτῶν εἴς τι ὄρος φοιτῶν, ἐν ᾧ Διὸς ἄντρον ἐλέγετο, κἀκεῖθεν ἀεί τινας νόμους φέρων τοῖς Κρησί. Ὅμηρος αὐτὸν Διὸς μεγάλου ὀαριστὴν λέγει. Οἱ ἀρχαῖοι δὲ περὶ αὐτοῦ πάλιν ἄλλους εἰρήκασι λόγους ὑπεναντίους τούτοις· ὡς τυραννικός τε γένοιτο[93]), καὶ βίαιος, καὶ δασμολόγος· τραγῳδοῦντες τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, καὶ τὸν Λαβύρινθον, καὶ τὰ Θησεῖ συμβάντα καὶ Δαιδάλῳ.

II. Asia.

1. Τῇ δ' Εὐρώπῃ συνεχής ἐστιν ἡ Ἀσία κατὰ τὸν Τάναϊν συνάπτουσα αὐτῇ· περὶ ταύτης οὖν ἐφεξῆς ῥητέον, διελόντας φυσικοῖς τισιν ὅροις τοῦ σαφοῦς χάριν. — Ὁ Ταῦρος μέσην πως διέζωκε ταύτην τὴν ἤπειρον, ἀπὸ τῆς ἑσπερίας ἐπὶ τὴν ἕω τεταμένος, τὸ μὲν αὐτῆς ἀπολείπων πρὸς Βοῤῥᾶν, τὸ δέ, μεσημβρινόν· καλοῦσι δ' αὐτῶν οἱ Ἕλληνες, τὸ μέν, ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὸ δέ, ἐκτός. — Οἱ δὲ ποταμοί, ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγου ἄξιοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Καυκάσου ἀνίσχοντες, οἱ μὲν ὡς[1])

93) gr. Gr. §. 136. 3.

§. 1. Strabo XI. p. 490. u. Arrian. Exp. Alex. V. 6.

1) gr. Gr. §. 136. in ὡς.

ἐπ' ἄρκτον τετραμμένον ἔχουσι τὸ ὕδωρ, οἱ δὲ ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, ὁ Εὐφράτης τε καὶ ὁ Τίγρης, καὶ ὁ Ἰνδός τε καὶ ὁ Ὑδάσπης, καὶ Ἀκεσίνης, καὶ Ὑδραώτης, καὶ Ὕφασις, καὶ ὅσοι ἐν μέσῳ τούτων τε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ εἰς θάλασσαν ἐσβάλλουσιν, ἢ ἐς τενάγη ἀναχεόμενοι ἀφανίζονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

2. Ὁ Καύκασος ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ πελάγους ἑκατέρου, τοῦ τε Ποντικοῦ καὶ τοῦ Κασπίου, διατειχίζον τὸν ἰσθμόν, τὸν διείργοντα αὐτά. Εὔδενδρον δ' ἐστὶν ὕλῃ παντοδαπῇ, τῇ τε ἄλλῃ καὶ τῇ ναυπηγησίμῳ. — Τὰ ἄκρα τοῦ Καυκάσου κατέχουσιν οἱ Σόανες, κράτιστοι ὄντες κατ' ἀλκὴν καὶ δύναμιν. Παρὰ τούτοις δὲ λέγεται χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμάῤῥους[2]· ὑποδέχεσθαι δὲ αὐτὸν τοὺς βαρβάρους φάτναις κατατετριμμέναις καὶ μαλλωταῖς δοραῖς· ἀφ' οὗ δὴ μεμυθεῦσθαι καὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρος[3]).

3. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἔθνη τὰ πλησίον περὶ τὸν Καύκασον, λυπρὰ καὶ μικρόχωρα· τὸ δὲ τῶν Ἀλβανῶν ἔθνος, καὶ τὸ τῶν Ἰβήρων, ἃ δὴ πληροῖ μάλιστα τὸν λεχθέντα ἰσθμόν, εὐδαίμονά τε χώραν ἔχει σφόδρα καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένην. — Καὶ δὴ καὶ ἥγε Ἰβηρία οἰκεῖται

— 2. Strabo XI. p. 497. u. 499. [2]) so viel als οἱ χείμαῤῥοι λέγονται χρυσὸν καταφέρειν. [3]) die Fabel vom goldnen Vliefs. — §. 3. Ibid. IX. p. 499.

καλῶς τὸ πλέον πόλεσί τε καὶ ἐποικίοις, ὥςτε καὶ κεραμωτὰς εἶναι στέγας, καὶ ἀρχιτεκτονικὴν τὴν τῶν οἰκήσεων κατασκευήν, καὶ ἀγορὰς καὶ τἄλλα κοινά. Τῆς δὲ χώρας τὰ μὲν[4]) κύκλῳ τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι περιέχεται· ἐν μέσῳ δέ ἐστι πεδίον ποταμοῖς διάῤῥυτον, ὃ οἱ γεωργικώτατοι τῶν Ἰβήρων οἰκοῦσιν, Ἀρμενιστί τε καὶ Μηδιστὶ ἐσκευασμένοι. Τὴν δὲ ὀρεινὴν οἱ πλείους, καὶ μάχιμοι κατέχουσι, Σκυθῶν δίκην ζῶντες, καὶ Σαρματῶν, ὧνπερ καὶ ὅμοροι καὶ συγγενεῖς εἰσίν. — 4. Ἀλβανοὶ δὲ ποιμενικώτεροι, καὶ τοῦ νομαδικοῦ γένους ἐγγυτέρω, πλὴν οὐκ ἄγριοι· ταύτῃ δὲ καὶ[5]) πολεμικοὶ μετρίως. Οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ τῶν Ἰβήρων, καὶ τῆς Κασπίας θαλάττης, χώραν νεμόμενοι ἀρίστην καὶ πᾶν φυτὸν ἐκφέρουσαν ἄνευ ἐπιμελείας. Εὐεριῆ δ᾽ ἐστὶ καὶ τὰ βοσκήματα παρ᾽ αὐτοῖς, τά τε ἥμερα καὶ τὰ ἄγρια. Καὶ οἱ ἄνθρωποι κάλλει καὶ μεγέθει διαφέροντες, ἁπλοῖ δὲ καὶ οὐ καπηλικοί· οὐδὲ γὰρ νομίσματι τὰ πολλὰ χρῶνται, οὐδὲ ἀριθμὸν ἴσασι μείζω τῶν ἑκατόν, ἀλλὰ φορτίοις τὰς ἀμοιβὰς ποιοῦνται· καὶ πρὸς τἄλλα δὲ τὰ τοῦ βίου[6]) ῥαθύμως ἔχουσιν. Ἄπειροι δ᾽ εἰσὶ καὶ μέτρων τῶν ἐπ᾽ ἀκριβές[7]), καὶ σταθμῶν, καὶ πολέμου τε καὶ πολιτείας καὶ γεωργίας ἀπρονοήτως ἔχουσιν.

[4]) ein Theil des Landes. — §. 4. Ibid. p. 501. [5]) und deshalb auch. [6]) in Rücksicht auf die andern Lebenseinrichtungen. [7]) st. ἀκριβῶν.

5. Ἡ Ἀραβία κεῖται μὲν μεταξὺ Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου, πολλοῖς δὲ καὶ παντοδαποῖς ἔθνεσι διείληπται[8]). Τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν ἕω μέρη κατοικοῦσιν Ἄραβες, οὓς ὀνομάζουσι Ναβαταίους, νεμόμενοι χώραν τὴν μὲν ἔρημον, τὴν δὲ ἄνυδρον, ὀλίγην δὲ καρποφόρον. Ἔχουσι δὲ βίον λῃστρικόν, καὶ πολλὴν τῆς ὁμόρου χώρας κατατρέχοντες λῃστεύουσιν, ὄντες δύσμαχοι κατὰ τοὺς πολέμους. Κατὰ γὰρ τὴν ἄνυδρον χώραν λεγομένην κατεσκευακότες εὔκαιρα φρέατα, καὶ ταῦτα πεποιηκότες τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν ἄγνωστα, συμφεύγουσιν εἰς τὴν χώραν ταύτην ἀκινδύνως. Αὐτοὶ μὲν γὰρ εἰδότες τὰ κατακεκρυμμένα τῶν ὑδάτων, καὶ ταῦτ' ἀνοίγοντες, χρῶνται δαψιλέσι πότοις· οἱ δὲ τούτους ἐπιδιώκοντες ἀλλοεθνεῖς[9]), σπανίζοντες τῆς ὑδρείας διὰ τὴν ἄγνοιαν τῶν φρεάτων οἱ μὲν ἀπόλλυνται διὰ τὴν σπάνιν τῶν ὑδάτων, οἱ δέ, πολλὰ κακοπαθήσαντες, μόλις εἰς τὴν οἰκείαν σώζονται. Διόπερ οἱ ταύτην τὴν χώραν κατοικοῦντες Ἄραβες, ὄντες δυσκαταπολέμητοι, διατελοῦσιν ἀδούλωτοι.

6. Ἡ δ' ἐχομένη τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου χώρας Ἀραβία τοσοῦτο διαφέρει ταύτης, ὥστε, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων καρπῶν τε καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, εὐδαίμονα Ἀραβίαν

— §. 5. Diodor. II. 48. [8]) διαλαμβάνω. [9]) nominativ. absolutus, der vor partitiven Sätzen gewöhnlich ist. — §. 6. Ibid. c. 49.

προςαγορευθῆναι. Κάλαμον μὲν γὰρ καὶ σχοῖνον καὶ τὴν ἄλλην ὕλην τὴν ἀρωματίζουσαν πολλὴν φέρει, καὶ καθόλου παντοδαπὰς φύλλων εὐωδίας· καὶ τῶν ἀποσταζόντων δακρύων ὀσμαῖς ποικίλαις διείληπται [8]). Τήν τε γὰρ σμύρναν, καὶ τὸν προςφιλέστατον τοῖς θεοῖς, εἴς τε τὴν οἰκουμένην πᾶσαν διαπόμπιμον λιβανωτὸν αἱ ταύτης ἐσχατιαὶ φέρουσιν. Ἐν δὲ τοῖς ὄρεσιν οὐ μόνον ἐλάτη καὶ πεύκη φύεται δαψιλής, ἀλλὰ καὶ κέδρος καὶ ἄρκευθος ἄπλατος, καὶ τὸ καλούμενον βόρατον. Πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι φύσεις εὐώδεις [10]) καρποφοροῦσαι τὰς ἀποῤῥοίας καὶ προςπνεύσεις ἔχουσι τοῖς ἐγγίσασι προςηνεστάτας.

7. Μεταλλεύεται δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ ὁ προσαγορευόμενος ἄπυρος χρυσός, οὐχ ὥςτερ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐκ ψηγμάτων καθεψόμενος, ἀλλ' εὐθὺς ὀρυττόμενος εὑρίσκεται, τὸ μέγεθος [11]) καρύοις κασταναϊκοῖς παραπλήσιος, τὴν δὲ χρόαν [11]) οὕτως φλογώδης, ὥςτε τοὺς ἐντιμοτάτους λίθους ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν ἐνδεθέντας ποιεῖν τὰ κάλλιστα τῶν κοσμημάτων [12]). Θρεμμάτων δὲ παντοδαπῶν τοσοῦτο κατ' αὐτὴν ὑπάρχει πλῆθος, ὥςτε ἔθνη πολλά, νομάδα βίον ᾑρημένα, δύνασθαι καλῶς διατρέφεσθαι,

10) wohlriechende Gegenstände. — §. 7. Ibid. c. 50.
11) gr. Gr. §. 118. 5. 12) die Juwelirer fassen die Edelsteine mit arabischem Golde ein, und erhöhen dadurch ihre Schönheit.

σίτου μὲν μὴ προςδεόμενα, τῇ δ᾽ ἀπὸ τούτων δαψιλείᾳ χορηγούμενα.

8. Τὰ δὲ πρὸς δυσμὰς μέρη κεκλιμένα τῆς Ἀραβίας διείληπται[8]) πεδίοις ἀμμώδεσι, δι᾽ ὧν οἱ τὰς ὁδοιπορίας ποιούμενοι, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς πελάγεσι[13]), πρὸς τὰς ἀπὸ τῶν ἄρκτων σημασίας τὴν διέξοδον ποιοῦνται[14]). Τὸ δ᾽ ὑπολειπόμενον μέρος τῆς Ἀραβίας, τὸ πρὸς τὴν Συρίαν κεκλιμένον, πληθύει γεωργῶν καὶ παντοδαπῶν ἐμπόρων. — Ἡ δὲ παρὰ τὸν ὠκεανὸν Ἀραβία κεῖται μὲν ὑπεράνω τῆς εὐδαίμονος, ποταμοῖς δὲ πολλοῖς καὶ μεγάλοις διειλημμένη[8]) πολλοὺς ποιεῖ τόπους λιμνάζοντας. Τοῖς δὲ ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπακτοῖς ὕδασι καὶ τοῖς ἐκ τῶν θερινῶν ὄμβρων γινομένοις ἀρδεύοντες[15]) πολλὴν χώραν, καὶ διπλοῦς καρποὺς λαμβάνουσι. Τρέφει δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐλεφάντων ἀγέλας, καὶ ἄλλα ζῶα κητώδη· πρὸς δὲ τούτοις θρεμμάτων παντοδαπῶν πληθύει, καὶ μάλιστα βοῶν καὶ προβάτων, τῶν τὰς μεγάλας καὶ παχείας οὐρὰς ἐχόντων. Πλεῖστα δὲ καὶ διαφορώτατα γένη καμήλων τρέφει, ὧν αἱ μὲν γάλα παρεχόμεναι καὶ κρεοφαγούμεναι, πολλὴν παρέχονται τοῖς ἐγχωρίοις δαψίλειαν· αἱ δὲ πρὸς νωτοφορίαν ἠσκημέναι πυρῶν μὲν ἀνὰ δέκα μεδίμνους νωτοφοροῦσιν, ἀνθρώπους δὲ κατακειμένους ἐπὶ

— §. 8. Ibid. c. 54. [13]) st. *οἱ πλέοντες*. [14]) um den Ausgang aus diesen Wüsten zu finden, muſs man die Beobachtung der Sterne zu Hülfe nehmen. [15]) *οἱ ἐγχώριοι* sc.

κλίνης πέντε βαστάζουσιν· αἱ δ' ἀνάκωλοι καὶ λαγαραὶ ταῖς συστάσεσι [16]) δρομάδες εἰσί, καὶ διατείνουσι πλεῖστον ὁδοῦ μῆκος, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς διὰ τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου συντελουμένας ὁδοιπορίας. Αἱ δ' αὐταὶ καὶ κατὰ τοὺς πολέμους εἰς τὰς μάχας ἔχουσαι τοξότας ἄγονται δύο, ἀντικαθημένους ἀλλήλοις ἀντινώτους. Τούτων δὲ ὁ μὲν τοὺς κατὰ πρόσωπον ἀπαντῶντας, ὁ δὲ τοὺς ἐπιδιώκοντας ἀμύνεται.

9. Τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος, οἵ τὴν μέσην σφῶν Συρίαν ἀπείργουσιν (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Μεσοποταμία πρὸς τῶν ἐπιχωρίων κληΐζεται [17])) ὁ μὲν Τίγρης πολύ τι ταπεινότερος ῥέων τοῦ Εὐφράτου, διώρυχάς τε πολλὰς ἐκ τοῦ Εὐφράτου ἐςδέχεται, καὶ πολλοὺς ἄλλους ποταμοὺς παραλαβών, καὶ ἐξ αὐτῶν αὐξηθεὶς ἐςβάλλει ἐς τὸν πόντον τὸν Περσικόν, μέγας τε καὶ οὐδαμοῦ διαβατὸς ἔς τε ἐπὶ τὴν ἐκβολήν, καθότι οὐ καταναλίσκεται αὐτοῦ οὐδὲν ἐς τὴν χώραν. Ὁ δὲ Εὐφράτης μετέωρός τε ῥεῖ καὶ ἰσοχείλης πανταχοῦ τῇ γῇ, καὶ διώρυχές τε πολλαὶ ἀπ' αὐτοῦ πεποίηνται, αἱ μὲν ἀένναοι, ἀφ' ὧν ὑδρεύονται οἱ παρ' ἑκάτερα ᾠκισμένοι· τὰς δὲ καὶ πρὸς καιρὸν ποιοῦνται, ὁπότε σφίσιν ὕδατος ἐνδεῶς [18]) ἔχοι, ἐς τὸ ἐπάρδειν τὴν χώραν (οὐ γὰρ ὕεται τὸ πολὺ ἡ γῆ αὕτη

16) die von einem kürzern und zärtern Bau sind. — §. 9. Arrian. Exped. Alex. VII. 7. 17) i. e. ἡ χώρα ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων Μεσ. καλεῖται. 18) i. e. ὁπότε σφ. ὕδατος ἔνδεια γίνοιτο.

ἐξ οὐρανοῦ) καὶ οὕτως ἐς οὐ πολὺ ὕδωρ ὁ Εὐφράτης τελευτῶν, καὶ τεναγώδης ἐς τοῦτο, οὕτως ἀποπαύεται.

10. Ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν ποταμοὺς ἔχει πολλοὺς καὶ μεγάλους πλωτούς, οἳ τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὄρεσι, τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις, φέρονται διὰ τῆς πεδιάδος· ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες ἀλλήλοις, ἐμβάλλουσιν εἰς ποταμὸν τὸν ὀνομαζόμενον Γάγγην. Οὗτος δὲ τὸ πλάτος γενόμενος σταδίων τριάκοντα, φέρεται μὲν ἀπὸ τῆς ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν, ἐξερεύγεται δὲ εἰς τὸν Ὠκεανόν. Ὁ δὲ παραπλήσιος τῷ Γάγγῃ ποταμὸς, προσαγορευόμενος δὲ Ἰνδός, ἄρχεται μὲν ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἄρκτων, εἰςβάλλων δὲ εἰς τὸν Ὠκεανόν, ἀφορίζει τὴν Ἰνδικήν· πολλὴν δὲ διεξιὼν πεδιάδα χώραν, δέχεται ποταμοὺς οὐκ ὀλίγους πλωτούς, ἐπιφανεστάτους δὲ Ὕπανιν καὶ Ὑδάσπην καὶ Ἀκεσῖνον. Χωρὶς δὲ τούτων ἄλλο πλῆθος ποταμῶν παντοδαπῶν διαῤῥεῖ, καὶ ποιεῖ κατάῤῥυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς παντοδαποῖς τὴν χώραν.

11. Ἐκ δὲ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν τοσούτων ποταμῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὄμβροις ἡ Ἰνδική, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία. Ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς ὄμβροις λίνον σπείρεται καὶ κέγχρον· πρὸς τούτοις σήσαμον, ὄρυζα, βόσμορον· τοῖς χειμερινοῖς δὲ καιροῖς

— §. 10. Diodor. II. 37. — §. 11. Strabo XV. p. 690.

πυροί, κριθαί, ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι. — 12. Ἔστι δένδρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὧν τοῖς κλάδοις ἔρια ὑπανθεῖ, ἐξ ὧν σινδόνες ὑφαίνονται. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ δένδρα παρ' αὐτοῖς, ὧν τὰ φύλλα οὐκ ἐλάττω ἀσπίδος ἐστίν· ἄλλα δὲ ἐπὶ δέκα ἢ δώδεκα πήχεις κλάδους αὐξήσαντα, εἶτα τὴν λοιπὴν αὔξησιν κατωφερῆ λαμβάνουσιν [19]), ἕως ἂν ἅψωνται τῆς γῆς· εἶτα πάλιν ῥιζωθέντα αὖθις αὐξάνονται πρὸς τὸ ἄνω· ἐξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῇ αὐξήσει κατακαμφθέντα, ἄλλην κατώρυγα ποιοῦσιν [20]), εἶτ' ἄλλην, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὥστ' ἀφ' ἑνὸς δένδρου σκιάδιον γενέσθαι μακρόν, πολυστύλῳ σκηνῇ ὅμοιον. Ἔστι δὲ καὶ δένδρα, ὧν τὰ στελέχη καὶ πέντε ἀνθρώποις ἐστὶ δυσπερίληπτα.

13. Ἡ Καρμανία παμφόρος ἐστὶ καὶ μεγαλόδενδρος, καὶ ποταμοῖς κατάῤῥυτος. Τὴν δὲ Γεδρωσίαν ἀκαρπία κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάττουσι τὸν ἐνιαύσιον καρπὸν εἰς ἔτη πλείω. Μετὰ δὲ τὴν Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐστι, πολλὴ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ [21]) τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένου Περσικοῦ κόλπου· πολλῷ δὲ μείζων ἐν τῇ μεσογαίᾳ. Τριπλῆ δ' ἐστὶ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ τῶν ἀέρων κράσει· ἡ μὲν γὰρ παραλία

— §. 12. Ibid. p. 693. Vgl. Epit. Strab. p. 194. [19]) i. e. εἶτα πρὸς τὸ κάτω νεύοντα. [20]) sie bilden gleichsam einen neuen Senker. — §. 13. Strabo XV. p. 726. 727. [21]) i. e. ἧς πολὺ μέρος ἐν τῇ παρ. κεῖται.

καυματηρά τε καὶ ἀνεμώδης, καὶ σπανιστὴ καρποῦ ἐστὶ πλὴν Φοινίκων. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης ἐστὶ παμφόρος καὶ πεδινή, καὶ θρεμμάτων ἀρίστη τροφὸς ποταμοῖς τε καὶ λίμναις πληθύει. Τρίτη δ' ἐστὶν ἡ πρὸς βοῤῥᾶν χειμέριος καὶ ὀρεινή.

14. Ἡ Περσέπολις, μητρόπολις οὖσα τῆς Περσῶν βασιλείας, πλουσιωτάτη ἦν τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον. Οὐκ ἀνοίκειον δ' εἶναι νομίζομεν, περὶ τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει βασιλείων, διὰ τὴν πολυτέλειαν τῆς κατασκευῆς, βραχέα διελθεῖν. Οὔσης γὰρ ἄκρας ἀξιολόγου, περιείληφεν αὐτὴν τριπλοῦν τεῖχος, οὗ τὸ μὲν πρῶτον ὕψος εἶχε πηχῶν ἑκκαίδεκα ἐπάλξεσι κεκοσμημένον· τὸ δὲ δεύτερον τὴν μὲν ἄλλην κατασκευὴν ὁμοίαν ἔχει τῷ προειρημένῳ, τὸ δ' ὕψος διπλάσιον. Ὁ δὲ τρίτος περίβολος τῷ σχήματι μέν ἐστι τετράπλευρος, τὸ δὲ τούτου τεῖχος ὕψος ἔχει πηχῶν ἑξήκοντα, λίθῳ σκληρῷ καὶ πρὸς διαμονὴν αἰωνίαν εὖ πεφυκότι κατεσκευασμένον. Ἑκάστη δὲ τῶν πλευρῶν ἔχει πύλας χαλκᾶς. Ἐν δὲ τῷ πρὸς ἀνατολὰς μέρει τῆς ἄκρας τέτταρα πλέθρα διεστηκὸς ὄρος ἐστὶ, τὸ καλούμενον βασιλικόν, ἐν ᾧ τῶν βασιλέων ὑπῆρχον οἱ τάφοι. Πέτρα γὰρ ἦν κατεξαμμένη [22]) καὶ κατὰ μέσον οἴκους ἔχουσα πλείονας, ἐν οἷς σηκοὶ τῶν τετελευτηκότων ὑπῆρχον· πρόςβασιν μὲν οὐδε-

— §. 14. Diod. Sic. XVII. 71. und Strabo XV. p. 729.
22) καταξαίνω.

μίαν ἔχοντες, ὑπ᾽ ὀργάνων δέ τινων χειροποιήτων, ἐξαιρομένων τῶν νεκρῶν δεχόμενοι τὰς ταφάς [23]). Κατὰ δὲ τὴν ἄκραν ταύτην ἦσαν καταλύσεις βασιλικαὶ πλείους, καὶ θησαυροὶ πρὸς τὴν τῶν χρημάτων παραφυλακὴν εὐθέτως κατεσκευασμένοι. Ταῦτα τὰ βασίλεια ὁ Ἀλέξανδρος ἐνέπρησε, τιμωρῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι κἀκείνων ἱερὰ καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρθησαν [24]).

15. Οἱ Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐχ ἱδρύονται· τιμῶσι δὲ ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδωρ. Εἰ δέ τις εἰς πῦρ φυσήσειεν, ἢ νεκρὸν ἐπιθείη, ἢ ὄνθον, θανατοῦται παρ᾽ αὐτοῖς· ῥιπίζοντες δὲ ἐξάπτουσι τὴν φλόγα. — 16. Οἱ τῶν Περσῶν παῖδες εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες, διάγουσι μανθάνοντες δικαιοσύνην, καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται, ὥςπερ παρ᾽ ἡμῖν οἱ τὰ γράμματα μαθησόμενοι. Οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν διατελοῦσι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας δικάζοντες [25]) αὐτοῖς. Γίγνεται γὰρ δὴ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους, ὥςπερ ἀνδράσιν, ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς, καὶ ἁρπαγῆς, καὶ βίας, καὶ ἀπάτης, καὶ κακολογίας, καὶ ἄλλων, οἵων [26]) δὴ εἰκός. Οὓς

[23]) die Särge wurden durch Maschinen von obenher in die Gräber gesenkt. [24]) im zweyten pers. Kriege. — §. 15. Epit. Strab. p. 202. — §. 16. 17. Xenoph. Cyrop. I. 2. 6. [25]) gr. Gr. §. 131. Anm. 7. [26]) i. e. ἄλλων τοιούτων, ἃ δὴ γίνεσθαι εἰκός ἐστιν. oder ὥςπερ εἰκός.

δ' ἂν γνῶσι τούτων τι ἀδικοῦντας, τιμωροῦνται. Κολάζουσι δὲ καὶ οὓς ἂν ἀδίκως ἐγκαλοῦντας εὑρίσκωσι. Δικάζουσι δὲ καὶ ἐγκλήματος, οὗ ἕνεκα ἄνθρωποι μισοῦσι μὲν ἀλλήλους μάλιστα, δικάζονται δὲ ἥκιστα, ἀχαριστίας, καὶ ὃν ἂν γνῶσι δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδιδόναι, μὴ ἀποδιδόντα δέ, κολάζουσι καὶ τοῦτον ἰσχυρῶς. Οἴονται γάρ, τοὺς ἀχαρίστους καὶ περὶ θεοὺς ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν [27]), καὶ περὶ γονέας, καὶ πατρίδα καὶ φίλους.

17. Διδάσκουσι δὲ αὐτοὺς καὶ σωφροσύνην, καὶ πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι, καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι γαστρὸς καὶ ποτοῦ. Μέγα δὲ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ, ὅταν οἱ ἄρχοντες σημήνωσι. Φέρονται δὲ οἴκοθεν σῖτον μέν, ἄρτους, ὄψον δέ, κάρδαμον· πιεῖν [28]) δ', ἤν τις διψῇ, κώθωνα, ὡς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσασθαι. Πρὸς δὲ τούτοις μανθάνουσι τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. Μέχρι μὲν δὴ ἓξ ἢ ἑπτακαίδεκα ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττουσιν· ἐκ τούτου δὲ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐξέρχονται.

III. Afrika.

1. Ὁ Νεῖλος, ὃς Αἴγυπτος τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων ῥεῖ ἐπ'

27) st. τοῖς ἀχαρίστοις θεῶν οὐ μέλειν. 28) um zu trinken.

§. 1. Strabo XVII. p. 788.

εὐθείας πρὸς ἄρκτους, ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου Δέλτα, εἶτα σχιζόμενος τριγώνου σχῆμα ἀποτελεῖ. Πολλὰ δὲ στόματα τοῦ Νείλου, ὧν τὰ ἔσχατα, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ Πηλουσιακόν, τὸ δὲ ἐν ἀριστερᾷ Κανωβικὸν καλεῖται καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τούτων ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαὶ αἵ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ πλείους. — 2. Μέγιστος δ' ὢν τῶν ἁπάντων ποταμῶν καὶ πλείστην γῆν διεξιών, καμπὰς ποιεῖται μεγάλας, ποτὲ μὲν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν Ἀραβίαν ἐπιστρέφων, ποτὲ δ' ἐπὶ τὴν δύσιν καὶ τὴν Λιβύην ἐκκλίνων. Φέρεται γὰρ ἀπὸ τῶν Αἰθιοπικῶν ὀρῶν μέχρι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς στάδια μάλιστά πως μύρια καὶ δισχίλια, σὺν αἷς ποιεῖται καμπαῖς[1]). Κατὰ δὲ τοὺς ὑποκάτω τόπους συστέλλεται τοῖς ὄγκοις[2]), ἀεὶ μᾶλλον ἀποσπωμένου τοῦ ῥεύματος ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ἠπείρους. Τῶν δ' ἀποσχιζομένων μερῶν, τὸ μὲν εἰς τὴν Λιβύην ἐκκλίνον ὑπ' ἄμμου καταπίνεται, τὸ βάθος ἐχούσης ἄπιστον· τὸ δ' εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐναντίως εἰσχεόμενον, εἰς τέλματα παμμεγέθη καὶ λίμνας ἐκτρέπεται μεγάλας καὶ περιοικουμένας γένεσι πολλοῖς.

3. Ἐν ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου, πᾶσα ἡ χώρα καλύπτεται, καὶ πελαγίζει, πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὗται δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφυῶν ἢ χω-

— §. 2. Diodor. I. 32. [1]) i. e. σὺν ταῖς καμπαῖς ἃς ποιεῖται. gr. Gr. §. 130. 5. [2]) st. οἱ αὐτοῦ ὄγκοι συστέλλονται. — §. 3. Strabo. XVII. p. 788. sq.

μάτων ἵδρυνται, πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νησίζουσαι κατὰ τὴν πόῤῥωθεν ὄψιν. Πλείους δ᾽ ἢ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ θέρους[3]) διαμεῖναν τὸ ὕδωρ, ἔπειθ᾽ ὑπόβασιν λαμβάνει κατ᾽ ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὔξησιν ἔσχεν· ἐν ἑξήκοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦται τὸ πεδίον. Πληροῦται δὲ ὁ Νεῖλος ὑπὸ τῶν ὄμβρων τῶν θερινῶν, τῆς Αἰθιόπης τῆς ἄνω κλυζομένης καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι· παυσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων παύεται κατ᾽ ὀλίγου καὶ ἡ πλημμυρίς.

4. Φασὶν οἱ Αἰγύπτιοι, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν ὅλων γένεσιν πρώτους ἀνθρώπους γενέσθαι κατὰ τὴν Αἴγυπτον, διά τε τὴν εὐκρασίαν τῆς χώρας, καὶ διὰ τὴν φύσιν τοῦ Νείλου. Τοῦτον γὰρ πολύγονον ὄντα, καὶ τὰς τροφὰς αὐτοφυεῖς παρεχόμεον, ῥαδίως ἐκτρέφειν τὰ ζωογονηθέντα. Τῆς δ᾽ ἐξ ἀρχῆς παρ᾽ αὐτοῖς ζωογονίας τεκμήριον πειρῶνται φέρειν, τὸ καὶ νῦν ἔτι τὴν ἐν τῇ Θηβαΐδι χώραν κατά τινας καιροὺς τοσούτους καὶ τηλικούτους μῦς γεννᾷν[4]), ὥςτε τοὺς ἰδόντας τὸ γενόμενον ἐκπλήττεσθαι. Ἐνίους γὰρ αὐτῶν ἕως μὲν τοῦ στήθους καὶ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν διατετυπῶσθαι, καὶ κίνησιν λαμβάνειν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος ἔχειν ἀδιατύπωτον, μενούσης ἔτι κατὰ φύσιν τῆς βώλου.

[3]) gr. Gr. §. 470. 6. 3. — §. 4. Diodor. I. 10. [4]) i. e. ὅτι καὶ νῦν ἔτι ἡ ἐν τῇ Θ. χώρα . . μῦς γεννᾷ.

5. Τετταράκοντα ἀπὸ τῆς Μέμφιδος σταδίους προελθόντι, ὀρεινή τις ὀφρύς ἐστι, ἐφ' ᾗ πολλαὶ μὲν πυραμίδες εἰσί, τάφοι τῶν βασιλέων· τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἑπτὰ θεάμασι καταριθμοῦνται. — Ἐν Ἀρσινόῃ πόλει, ἣ πρότερον κροκοδείλων πόλις ἐκαλεῖτο, χειροήθης ἱερὸς κροκόδειλος ἐτρέφετο, Ἐν δὲ Ἡρακλέους πόλει ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται, ἐχθρὸς ὢν κροκοδείλοις καὶ ἀσπίσιν. Ἐν τῷ Κυνοπολίτῃ νομῷ καὶ τῇ Κυνῶν πόλει ὁ Ἄνουβις τιμᾶται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισις τέτακταί τις ἱερά. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ βοῦν κύνα, αἴλουρον, ἱέρακα καὶ ἶβιν· ἄλλα δ' ἔστιν ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι.

6. Τὰς Θήβας Ὅμηρος ἑκατομπύλους καλεῖ, καὶ πλεῖστα ἐκεῖ κτήματα κεῖσθαι λέγει. Καὶ νῦν δείκνυται ἴχνη τοῦ μεγέθους αὐτῆς ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίους τὸ μῆκος· ἔστι δ' ἱερὰ πλείω. Καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἠκρωτηρίασε Καμβύσης· νυνὶ δὲ κωμηδὸν συνοικεῖται. Ἐν τῇ περαίᾳ[5]) ἐστὶ τὸ Μεμνόνιον. Ἐνταῦθα δὲ δυοῖν κολοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὁ μὲν σώζεται, τοῦ δὲ ἑτέρου τὰ ἄνω μέρη, τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας[6]), πέπτωκε σεισμοῦ γενηθέντος, ὥς φασι. Πεπίστευται δ' ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἑκάστην ψόφος, ὡς ἂν πληγῆς οὐ

— §. 5. Strabo XVII. p. 808. und Epitom. Strab. p. 220. — §. 6. Strabo XVII. p. 816. [5]) jenseit des Nils. [6]) der ganze obere Theil bis zum Sitze.

μεγάλης, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέρους. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μεμνονίου θῆκαι βασιλέων ἐν σπηλαίοις λατομηταὶ περὶ τετταράκοντα, θαυμαστῶς κατεσκευασμέναι, θέας ἄξιαι.

7. Περὶ τὰς ἐσχατιὰς τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς ὁμορούσης Ἀραβίας τε καὶ Αἰθιοπίας, τόπος ἐστὶν ἔχων μέταλλα πολλὰ καὶ μεγάλα χρυσοῦ, συναγομένου πολλῇ κακοπαθείᾳ τε καὶ δαπάνῃ. Τῆς γὰρ γῆς μελαίνης οὔσης τῇ φύσει, καὶ διαφυὰς καὶ φλέβας ἐχούσης μαρμάρου, τῇ λευκότητι διαφερούσας, καὶ πάσας τὰς περιλαμπομένας φύσεις ὑπερβαλλούσας τῇ λαμπρότητι, οἱ προσεδρεύοντες τοῖς μεταλλικοῖς ἔργοις τῷ πλήθει τῶν ἐργαζομένων κατασκευάζουσι τὸν χρυσόν. Οἱ γὰρ βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου τοὺς ἐπὶ κακουργίᾳ καταδικασθέντας, καὶ τοὺς κατὰ πόλεμον αἰχμαλωτισθέντας, ἔτι δὲ τοὺς ἀδίκοις διαβολαῖς περιπεσόντας, καὶ διὰ θυμὸν εἰς φυλακὰς παραδεδομένους, ποτὲ μὲν αὐτούς [7]), ποτὲ δὲ καὶ μετὰ πάσης συγγενείας ἀθροίσαντες, παραδιδόασι πρὸς τὴν τοῦ χρυσοῦ μεταλλείαν. Οἱ δὲ παραδοθέντες, πολλοὶ μὲν τὸ πλῆθος ὄντες, πάντες δὲ πέδαις δεδεμένοι, προσκαρτεροῦσι τοῖς ἔργοις συνεχῶς, καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀνάπαυσιν μὲν οὐδεμίαν λαμβάνοντες, δρασμοῦ δὲ παντὸς φιλοτίμως εἰργόμενοι. Τῆς δὲ τὸν χρυσὸν ἐχού-

— §. 7. Diodor. III. 12. 13. [7]) st. μόνους.

σης γῆς τὴν μὲν σκληροτάτην πυρὶ πολλῷ καύσαντες [8]) καὶ ποιήσαντες χαύνην, προςάγουσι τὴν διὰ τῶν χειρῶν κατεργασίαν· τὴν δὲ ἀνειμένην [9]) πέτραν καὶ μετρίῳ πόνῳ δυναμένην ὑπείκειν λατομικῷ σιδήρῳ καταπονοῦσι μυριάδες ἀκληρούντων ἀνθρώπων. Καὶ τῆς μὲν ὅλης πραγματείας ὁ τὸν λίθον διακρίνων τεχνίτης καθηγεῖται, καὶ τοῖς ἐργαζομένοις ὑποδείκνυσι· τῶν δὲ πρὸς τὴν ἀτυχίαν ταύτην ἀποδειχθέντων, οἱ μὲν σώματος ῥώμη διαφέροντες τυπίσι σιδηραῖς τὴν μαρμαρίζουσαν [10]) πέτραν κόπτουσιν, οὐ τέχνην τοῖς ἔργοις, ἀλλὰ βίαν προσάγοντες [11]). Καὶ οὗτοι μὲν τὰ λατομούμενα θραύσματα εἰς ἔδαφος καταβάλλουσι, καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ἐνεργοῦσι πρὸς ἐπιστάτου βαρύτητα καὶ πληγάς. Οἱ δὲ ἄνηβοι παῖδες εἰςδυόμενοι διὰ τῶν ὑπονόμων εἰς τὰ κεκοιλωμένα τῆς πέτρας, ἀναβάλλουσιν ἐπιπόνως τὴν ῥιπτουμένην κατὰ μικρὸν πέτραν, καὶ πρὸς τὸν ἐκτὸς τοῦ στομίου τόπον εἰς ὕπαιθρον ἀποκομίζουσιν. Οἱ δὲ ὑπὲρ ἔτη τριάκοντα παρὰ τούτων λαμβάνοντες ὡρισμένον μέτρον λατομήματος, ἐν ὅλμοις λιθίνοις τύπτουσι σιδηροῖς ὑπέροις, ἄχρις ἂν ὀρόβου τὸ μέγεθος κατεργάσωνται. Παρὰ δὲ τούτων τὸν ὀροβίτην λίθον αἱ γυναῖκες καὶ

[8]) das Gestein der metallhaltigen Gänge wurde durch Feuersetzen gesprengt u. gelockert. [9]) ἀνίημι. [10]) die Erzadern in diesen Bergwerken hatten e. marmorartigen Glanz. [11]) i. e. οὐ τέχνῃ τινί, ἀλλὰ βίᾳ μόνον χρώμενοι.

οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἀνδρῶν ἐκδέχονται, καὶ μύλων ἑξῆς πλειόνων ὄντων[12]), ἐπὶ τούτους ἐπιβάλλουσι, καὶ παραστάντες ἀνὰ τρεῖς ἢ δύο πρὸς τὴν κώπην ἀλήθουσιν, ἐς σεμιδάλεως τρόπον τὸ δοθὲν μέτρον κατεργαζόμενοι. Τὸ δὲ τελευταῖον οἱ τεχνῖται παραλαβόντες τὸν ἀληλεσμένον λίθον, πρὸς τὴν ὅλην ἄγουσι συντέλειαν. Ἐπὶ γὰρ πλατείας σανίδος μικρὸν ἐγκεκλιμένης τρίβουσι τὴν κατειργασμένην μάρμαρον, ὕδωρ ἐπιχέοντες. Εἶτα τὸ μὲν γεῶδες αὐτῆς ἐκτηκόμενον διὰ τῶν ὑγρῶν καταῤῥεῖ κατὰ τὴν τῆς σανίδος ἔγκλισιν, τὸ δὲ χρυσίον ἔχον[13]) ἐπὶ τοῦ ξύλου παραμένει διὰ τὸ βάρος. Πολλάκις δὲ τοῦτο ποιοῦντες, τὸ μὲν πρῶτον ταῖς χερσὶν ἐλαφρῶς τρίβουσι, μετὰ δὲ ταῦτα σπόγγοις ἀραιοῖς κούφως ἐπιθλίβοντες, τὸ χαῦνον καὶ γεῶδες διὰ τούτων ἀναλαμβάνουσι, μέχρις ἂν ὅτου καθαρὸν γένηται τὸ ψῆγμα τοῦ χρυσοῦ. Τὸ δὲ τελευταῖον ἄλλοι τεχνῖται παραλαμβάνοντες μέτρῳ καὶ σταθμῷ τὸ συνηγμένον, εἰς κεραμέους χύτρους ἐμβάλλουσι. Μίξαντες δὲ κατὰ τὸ πλῆθος ἀνάλογον μολίβδου βῶλον καὶ χόνδρους ἁλῶν, ἔτι δὲ βραχὺ κασσιτέρου, καὶ κρίθινον πίτυρον προσεμβάλλουσιν. Ἁρμοστὸν δ' ἐπίθεμα ποιήσαντες, καὶ πηλῷ φιλοπόνως περιχρίσαντες, ὀπτῶσιν ἐν καμίνῳ πέντε ἡμέρας καὶ νύκτας ἀδιαλείπτως. Ἔπειτα ἐάσαντες ψυ-

12) das zermalmte Gestein wird auf einer Reihe von Handmühlen klarer gemahlen. 13) das Goldhaltige.

γῆναι, τῶν μὲν ἄλλων [14]) οὐδὲν εὑρίσκουσιν ἐν τοῖς ἀγγείοις, τὸν δὲ χρυσὸν καθαρὸν λαμβάνουσιν, ὀλίγης ἀπουσίας γεγενημένης. Ἡ μὲν οὖν τῶν μετάλλων τούτων εὕρεσις ἀρχαία παντελῶς ἐστίν, ὡς ἂν ὑπὸ τῶν παλαιῶν βασιλέων καταδειχθεῖσα.

8. Ὁ Ἀλέξανδρος κρίνας ἐν Αἰγύπτῳ πόλιν μεγάλην κτίσαι, προςέταξε τοῖς ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν ταύτην καταλειπομένοις, ἀνὰ μέσον τῆς τε λίμνης καὶ τῆς θαλάσσης οἰκίσαι τὴν πόλιν. Διαμετρήσας δὲ τὸν τόπον, καὶ ῥυμοτομήσας φιλοτέχνως τὴν πόλιν, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ προςηγόρευσεν Ἀλεξάνδρειαν, εὐκαιρότατα μὲν κειμένην πλησίον τοῦ Φάρου λιμένος, εὐστοχίᾳ δὲ τῆς ῥυμοτομίας ποιήσας διαπνεῖσθαι τὴν πόλιν ἐτησίοις ἀνέμοις. Καὶ τούτων πνεόντων μὲν διὰ τοῦ μεγίστου πελάγους, καταψυχόντων δὲ τὸν κατὰ τὴν πόλιν ἀέρα, πολλὴν τοῖς κατοικοῦσιν εὐκρασίαν καὶ ὑγίειαν κατεσκεύασε. Καὶ τὸν μὲν περίβολον αὐτῆς ὑπεστήσατο τῷ τε μεγέθει διαφέροντα καὶ κατὰ τὴν ὀχυρότητα θαυμάσιον. Ἀνὰ μέσον γὰρ ὢν [15]) μεγάλης λίμνης [16]) καὶ τῆς θαλάττης, δύο μόνον ἀπὸ τῆς γῆς ὁδοὺς στενὰς ἔχει καὶ παντελῶς εὐφυλάκτους. Τὸν δὲ τύπον τῆς πόλεως ἀποτελῶν χλαμύδι παραπλήσιον, ἦγε πλατεῖαν μέσην σχεδὸν τὴν πόλιν

[14]) von den übrigen Ingredienzien, die zur Beförderung des Flusses und Reinigung des Metalls zugesetzt werden. — §. 8. Diodor. XVII. 52. [15]) ὁ περίβολος sc. [16]) des mareotischen Sees.

τέμνουσαν, καὶ τῷ τε μεγέθει καὶ πλάτει θαυμαστήν. Ἀπὸ γὰρ πύλης ἐπὶ πύλην διήκουσα, τεσσαράκοντα μὲν σταδίων ἔχει τὸ μῆκος, πλέθρου δὲ τὸ πλάτος, οἰκιῶν δὲ καὶ ἱερῶν πολυτελέσι κατασκευαῖς πᾶσα κεκόσμηται. Προςέταξε δ' ὁ Ἀλέξανδρος καὶ βασίλεια κατασκευάσαι θαυμαστὰ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ βάρος τῶν ἔργων. Οὐ μόνον δ' ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντες Αἰγύπτου σχεδὸν ἅπαντες πολυτελέσι κατασκευαῖς ηὔξησαν αὐτὰ τὰ βασίλεια. Καθόλου δὲ ἡ πόλις τοσαύτην ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις, ὥςτε παρὰ πολλοῖς αὐτὴν πρώτην ἀριθμεῖσθαι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην[17]). Καὶ γὰρ κάλλει, καὶ μεγέθει, καὶ προςόδων πλήθει καὶ τῶν πρὸς τροφὴν ἀνηκόντων πολὺ διαφέρει τῶν ἄλλων. Τὸ δὲ τῶν κατοικούντων οἰκητόρων αὐτὴν πλῆθος ὑπερβάλλει τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οἰκήτορας.

9. Οἱ Αἰθίοπες κακόβιοί τε καὶ γυμνῆτές εἰσι τὰ πολλά, καὶ νομάδες· τὰ δὲ βοσκήματα αὐτοῖς ἐστὶ μικρὰ πρόβατα καὶ αἶγες καὶ βόες καὶ κύνες μικροί. Ζῶσι δ' ἀπὸ κέγχρου, καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς. Οὐδ' ἀκρόδρυα ἔχουσι πλὴν φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικοῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόαν σιτοῦνται, καὶ κλῶνας ἁπαλούς, καὶ λωτόν, καὶ καλάμου ῥίζαν. Κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἵματι

17) πόλεων sc. — §. 9. 10. Strabo XVII. p. 821. 822.

καὶ γάλακτι, καὶ τυρῷ. — 10. Οἱ Αἰθίοπες χρῶνται τόξοις τετραπήχεσι ξυλίνοις, πεπυρακτωμένοις. Ὁπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ· κωδιοφόροι δ' εἰσίν, ἐρέαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ γυμνῆταί εἰσιν, ἢ καὶ περιέζωνται [18]) μικρὰ κώδια ἢ τρίχινα πλέγματα εὐϋφῆ. Θεὸν δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάντων, τὸν δὲ θνητόν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφῆ· ὡς δ' ἐπιτοπολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ τοὺς βασιλέας θεοὺς νομίζουσι. Τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσιν, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον, τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν ἱερῶν. Βασιλέας καθιστᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας, ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας ἢ ἀνδρείας ἢ πλούτου.

11. Τούτων διευκρινημένων, οἰκεῖον ἂν εἴη διελθεῖν περὶ τῶν Λιβύων τῶν πλησίον Αἰγύπτου κατοικούντων καὶ τῆς ὁμόρου χώρας. Τὰ γὰρ περὶ Κυρήνην καὶ τὰς Σύρτεις, ἔτι δὲ τὴν μεσόγειον τῆς κατὰ τοὺς τόπους τούτους χέρσου, κατοικεῖ τέτταρα γένη Λιβύων· ὧν οἱ μὲν ὀνομαζόμενοι Νασαμῶνες νέμονται τὰ νεύοντα μέρη πρὸς νότον, οἱ δ' Αὐχῖσαι τὰ πρὸς τὴν δύσιν· οἱ

[18]) sie begnügen sich mit einem kurzen Schurze von Fellen. — §. 11. Diodor. III. 49.

δὲ Μαρμαρίδαι κατοικοῦσι τὴν μεταξὺ ταινίαν Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης, μετέχοντες καὶ τῆς παραλίας· οἱ δὲ Μάκαι πολυανθρωπίᾳ τῶν ὁμοεθνιῶν προέχοντες, νέμονται τοὺς τόπους τοὺς περὶ τὴν Σύρτιν. Τῶν δὲ προειρημένων Λιβύων γεωργοὶ μέν εἰσιν, οἷς ὑπάρχει χώρα δυναμένη καρπὸν φέρειν δαψιλῆ, νομάδες δ', ὅσοι τῶν κτηνῶν τὴν ἐπιμέλειαν ποιούμενοι, τὰς τροφὰς ἔχουσιν ἀπὸ τούτων. Ἀμφότερα δὲ τὰ γένη ταῦτα βασιλέας ἔχει, καὶ βίον οὐ παντελῶς ἄγριον, οὐδ' ἀνθρωπίνης ἡμερότητος ἐξηλλαγμένον. Τὸ δὲ τρίτον γένος οὔτε βασιλέως ὑπακοῦον, οὔτε τοῦ δικαίου λόγον οὐδ' ἔννοιαν ἔχον, ἀεὶ ληστεύει· ἀπροσδοκήτως δὲ τὰς ἐμβολὰς ἐκ τῆς ἐρήμου ποιούμενον, ἁρπάζει τὰ παρατυχόντα, καὶ ταχέως ἀνακάμπτει πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον. Πάντες δ' οἱ Λίβυες οὗτοι θηριώδη βίον ἔχουσιν, ὑπαίθριοι διαμένοντες, καὶ τὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἄγριον [19]) ἐζηλωκότες· οὔτε γὰρ ἡμέρου διαίτης, οὔτ' ἐσθῆτος μετέχουσιν, ἀλλὰ δοραῖς αἰγῶν σκεπάζουσι τὰ σώματα. Ὁ δ' ὁπλισμὸς αὐτῶν ἐστὶν οἰκεῖος τῆς τε χώρας καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων· Κοῦφοι γὰρ ὄντες τοῖς σώμασι, καὶ χώραν οἰκοῦντες κατὰ τὸ πλεῖστον πεδιάδα, πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμῶσι, λόγχας ἔχοντες τρεῖς καὶ λίθους ἐν ἄγγεσι σκυτίνοις· ξίφος δ' οὐ φοροῦσιν, οὐδὲ κράνος, οὐδ' ὅπλον οὐδὲν ἕτερον, στοχαζόμενοι τοῦ προτερεῖν ταῖς

19) i. e. ἄγρια ἐπιτηδεύματα.

εὐκινησίαις ἐν τοῖς διωγμοῖς, καὶ πάλιν ἐν ταῖς ἀποχωρήσεσι. Διόπερ εὐθετώτατοι πρὸς δρόμον εἰσὶ καὶ λιθοβολίαν, διαπεπονηκότες τῇ μελέτῃ καὶ τῇ συνηθείᾳ τὰ τῆς Φύσεως προτερήματα. Καθόλου δὲ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους οὔτε τὸ δίκαιον οὔτε τὴν πίστιν κατ' οὐδένα τρόπον διατηροῦσιν.

12. Τῆς δὲ χώρας ἡ μὲν ὅμορος τῇ Κυρήνῃ γεώδης ἐστὶ καὶ πολλοὺς Φέρουσα καρπούς. Οὐ μόνον γὰρ ὑπάρχει σιτοΦόρος, ἀλλὰ καὶ πολλὴν ἄμπελον, ἔτι δ' ἐλαίαν ἔχει, καὶ τὴν ἀγρίαν ὕλην, καὶ ποταμοὺς εὐχρηστίαν παρεχομένους· ἡ δ' ὑπὲρ τὸ νότιον μέρος ὑπερτείνουσα, ἄσπορος οὖσα καὶ σπανίζουσα ναματιαίων ὑδάτων, τὴν πρόσοψιν ἔχει πελάγει παρεμΦερῆ, οὐδεμίαν δὲ παρεχομένη ποικιλίαν, ἐρήμῳ γῇ περιέχεται. Διόπερ οὐδ' ὄρνεον ἰδεῖν ἐστίν, οὐ τετράπουν ἐν αὐτῇ ζῶον, πλὴν δορκάδος καὶ βοός· οὐ μὴν οὔτε Φυτόν, οὔτ' ἄλλο τῶν δυναμένων ψυχαγωγῆσαι τὴν ὅρασιν, ὡς ἂν τῆς εἰς μεσόγειον ἀνηκούσης γῆς ἐχούσης ἐπὶ τὸ μῆκος ἀθρόους θῖνας [20]). Ἐφ' ὅσον [21]) δὲ σπανίζει τῶν πρὸς ἥμερον βίον ἀνηκόντων, ἐπὶ τοσοῦτον [21]) πληθύει παντοίων ταῖς ἰδέαις καὶ τοῖς μεγέθεσιν ὄΦεων, μάλιστα δὲ τῶν τοιού-

— §. 12. Ibid. III. 50. [20]) das ganze, nach innen zu sich erstreckende Land ist eine unermeſsliche Masse von Sand. [21]) quantum . . . tantum.

τῶν, οὓς προςαγορεύουσι κεράστας· οἳ τὰ μὲν δήγματα θανατηφόρα ποιοῦνται, τὴν δὲ χρόαν ἄμμῳ παραπλησίαν ἔχουσι. Διόπερ ἐξωμοιωμένων αὐτῶν κατὰ τὴν πρόςοψιν τοῖς ὑποκειμένοις ἐδάφεσιν, ὀλίγοι μὲν ἐπιγινώσκουσιν[22]), οἱ πολλοὶ δ' ἀγνοοῦντες πατοῦσι, καὶ κινδύνοις περιπίπτουσιν ἀπροςδοκήτοις.

13. Ἡ Καρχηδὼν ἐπὶ χεῤῥονήσου τινὸς ἵδρυται, ἐπιγραφούσης[23]) κύκλον τριακοσίων ἑξήκοντα σταδίων ἔχοντα τεῖχος[24]). Κατὰ μέσην δὲ τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπολις, ἣν ἐκάλουν Βύρσαν, ὀφρὺς ἱκανῶς ὀρθία κύκλῳ περιοικουμένη, κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς πόλεως ἡ γυνὴ τοῦ Ἀσδρούβα συνέπρησε αὐτῇ. Ὑπόκεινται δὲ τῇ ἀκροπόλει οἵτε τε λιμένες, καὶ ὁ Κώθων, νησίον περιφερὲς Εὐρίπῳ περιεχόμενον, ἔχον τε νεωςοίκους ἑκατέρωθεν κύκλῳ. Κτίσμα δ' ἐστὶ Διδοῦς, ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν· οὕτω δ' εὐτυχὴς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ αὕτη, καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἔξω στηλῶν[25]), ὥς ε καὶ τῆς Εὐρώπης τὴν ἀρίστην ἐνείματο οἱ Φοίνικες κατὰ τὴν ἤπειρον, καὶ τὰς προςεχεῖς νήσους· τήν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσην μὴ νομαδικῶς οἷόν τ' ἦν οἰκεῖν[26]).

22) αὐτοὺς. sc. — §. 13. 14. Strabo XVII. p. 832. 23) i. e. ἐχούσης. 24) i. e τετειχισμένον. 25) die Colonien, welche die Phönizier in Hispanien sowohl am Mittelmeer als am Ocean angelegt hatten. 26) den Theil v. Libyen.

Ἀφ' ἧς δυνάμεως πόλιν τε ἀντίπαλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευάσαντο, καὶ τρεῖς ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς [27]) μεγάλους πολέμους.

14. Γένοιτο δ' ἂν εὔδηλος ἡ δύναμις αὐτῶν [28]) ἐκ τοῦ ὑστάτου πολέμου, ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκηπίωνος, τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφανίσθη. Ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει [29]) μυριάδας ἑβδομήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδοσαν μυριάδας εἴκοσι, καταπελτικὰ δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολεμηθησόμενοι [30]). Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν [31]), ἐξαίφνης ὁπλοποιΐαν συνεστήσαντο, καὶ ἑκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα πεπηγότες· μάχαιραι δὲ τριακόσιαι, καὶ λόγχαι πεντακόσιαι, χίλια δὲ βέλη καταπελτικά· τρίχα [32]) δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ θεράπαιναι παρεῖχον. Ἔτι τοίνυν ναῦς ἔχοντες δώδεκα, τότε, καίπερ ἤδη συμπεφευγότες ἐς τὴν Βύρσαν, ἐν διμήνῳ κατεσκευάσαντο ναῦς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καταφρά-

der eine andere als nomadische Lebensart erlaubte. οἷόν τ' ἦν i. e. ἐξῆν. gr. Gr. §. 137. in οἷός τε. [27]) τοὺς Ῥωμαίους, welches in Ῥώμῃ enthalten ist. [28]) τῶν Καρχηδονίων sc. [29]) in der Hauptstadt. [30]) in der Hoffnung, die Römer zu besänftigen. [31]) ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων sc. [32]) zur Verfertigung der Seile.

κτους, καὶ τοῦ στόματος τοῦ Κώθωνος Φρουρουμένου, διώρυξαν ἄλλο στόμα, καὶ προῆλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν ἀποκειμένη παλαία, καὶ τεχνιτῶν πλῆθος προςεδρεῦον καὶ σιταρκούμενον δημοσίᾳ. Τοιαύτη δ' οὖσα Καρχηδών, ὅμως ἑάλω [33]) καὶ κατεσκάφη.

[33]) ἁλίσκω.

E Anhang einiger Briefe.

I. Διογένης [1]) Ἱππαρχίᾳ [2]).

Ἄγαμαί σε τῆς ἐπιθυμίας[3]), ὅτι τε φιλοσοφίας[4]) ὠρέχθης γυνὴ οὖσα, καὶ ὅτι τῆς ἡμετέρας αἱρέσεως[5]) ἐγενήθης, ἣν διὰ τὸ αὐστηρὸν καὶ οἱ ἄνδρες κατεπλάγησαν[6]). Ἀλλ' ὅπως καὶ τέλος ἐπιθῇς τῇ ἀρχῇ, σπούδασον. Ἐπιθήσεις δέ, εὖ οἶδα, εἰ Κράτητός τε τοῦ συνευνέτου μὴ ἀπολίποιο, ἡμῖν δὲ τοῖς ἀρχέταις τῆς φιλοσοφίας θαμινῶς ἐπιστέλλοις. Δύνανται γὰρ ἐπιστολαὶ πολλά, καὶ οὐχ ἧττονα τῆς πρὸς παρόντας διαλέξεως[7]).

II. Διογένης Ἱππίωνι.

Παρακαλεῖς με ἐπιστεῖλαί σοι, ὅ τι ποτὲ ἔγνωκα περὶ θανάτου καὶ ταφῆς, ὡς οὐκ ἂν τέλειος φιλόσοφος ἐσόμενος, εἰ μὴ καὶ τὰ μετὰ τὸ ζῆν παρ' ἡμῶν μάθοις. Ἐγὼ δὲ ἱκανὸν ἡγοῦμαι τὸ κατ' ἀρετὴν καὶ φύσιν ζῆσαι, καὶ τοῦτ' ἐφ' ἡμῖν εἶναι[8]). Ὥσπερ δὲ τὰ πρὸ τῆς γενέ-

I. Epistol ed. Commel. p. 67. [1]) S. oben A. II. §. 16. sqq. [2]) εὖ πράττειν, oder χαίρειν λέγει. [3]) gr. Gr. § 119 6. 1. [4]) gr Gr. §. 119 5. 3. [5]) der cynischen. S. gr. Gr. §. 119. 4. 3. c. [6]) καταπλήσσω. [7]) i. e. ἢ ἡ διάλεξις. — II. Ibid. p. 80. [8]) τὰ ἐφ' ἡμῖν ὄντα sind die Dinge, die in unsrer Gewalt stehn

σεως παρακεχώρηται τῇ Φύσει, οὕτω καὶ τὰ μετὰ τὸ ζῆν ἐπιτρεπτέον ταύτῃ. Αὕτη γάρ, ὡς ἐγέννησε, καὶ διαλύσει[9]). Μηδὲν δὲ εὐλαβηθῇς, ὁποῖός ποτε ἀναίσθητος ὦ[10]). Ἐγὼ γοῦν ἔγνωκα ἀποπνεύσαντί μοι παρατεθῆναι τὸ βάκτρον, ἵνα τὰ δοκοῦντα λυμαίνεσθαι ζῶα ἀπελαύνοιμι.

III. Κράτης Ἱππαρχίᾳ γυναικί.

Ἐπανῆκε ταχέως. Ἔτι δύνασαι Διογένην καταλαβεῖν ζῶντα· ἐγγὺς γὰρ ἤδη ἐστὶ τῆς βίου τελευτῆς· (χθές γέ τοι παρὰ τοσοῦτον[11]) ἐξέπνευσεν)· ἵνα καὶ ἀσπάσῃ αὐτὸν τὸ ἔσχατον ἄσπασμα[12]) καὶ γνῷς[13]), ὅσον δύναται καὶ ἐν τοῖς Φαβερωτάτοις Φιλοσοφία.

IV. Κράτης τοῖς νέοις.

Ἐθίζετε ἑαυτοὺς ἐσθίειν μάζαν, καὶ πίνειν ὕδωρ, ἰχθὺν δὲ καὶ οἶνον μὴ γεύεσθαι. Ταῦτα μὲν γὰρ τοὺς μὲν γέροντας ἀποθηριοῖ, ὥςπερ τὰ περὶ τῆς Κίρκης Φάρμακα, τοὺς δὲ νέους ἀποθηλύνει.

und von dem freyen Willen abhängen, den Gaben des Glückes und dem Willen des Schicksals entgegengesetzt. [9]) st. οὕτως καὶ διαλύσει ἡμᾶς. [10]) i. e. ὁποῖος ὦ (was mein Zustand seyn wird), ἀναίσθητος ὤν. — III. Ibid. p. 89. [11]) beynah, um ein Haar. [12]) gr. Gr. §. 118. 2. [13]) γινώσκω. — IV. Ibid. p. 93.

V. Κράτης Ὠριγένει.

Οὐ ποιεῖ ἀγρὸς σπουδαίους, οὐδὲ ἄστυ φαύλους, ἀλλ' αἱ σὺν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς διατριβαί. Ὡς, εἰ βούλει[14]) ἀγαθοὺς καὶ μὴ κακοὺς γενέσθαί σοι τοὺς παῖδας, πέμπε μὴ κατ' ἀγρόν, ἀλλ' εἰς φιλοσόφου[15]), ἵνα καὶ αὐτοὶ βαδίζοντες τὰ καλὰ ἐμάθομεν. Ἀσκητὸν γὰρ ἡ ἀρετή, καὶ οὐκ αὐτόματον ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ, ὥςπερ ἡ κακία.

VI. Διογένης Ἀντιπάτρῳ.[16])

Μὴ μέμφου μοι, ὅτι σοὶ μεταπεμπομένῳ ἡμᾶς ἐπὶ Μακεδονίαν οὐκ ἐπείσθημεν, καὶ ὅτι τοὺς Ἀθήνησιν ἅλας[17]) προὐκρίναμεν τῆς παρὰ σοῦ τραπέζης. Οὐ γὰρ δι' ὑπεροψίαν τοῦτ' ἐπράξαμεν, οὐδὲ διὰ φιλοδοξίαν, δι' ἣν ἴσως ἕτεροι ἂν ἐποίησαν, ἵνα τινὲς[18]) τοῖς πολλοῖς δόξωσιν, βασιλεῦσι δυνάμενοι ἀντιλέγειν. Συγγίνωσκε οὖν. Καὶ γάρ, εἰ πρόβατα ἦμεν, συνέγνως ἂν μὴ πεισθεῖσιν, ὅτι οὐκ ἦν προβάτῳ τε τροφὴ καὶ βασιλεῦσιν ἡ αὐτή. Φυλακῇ οὖν τῆς οὐσίας[19]) μᾶλλον ἀντείπαμέν σοι, καὶ οὐχ ὑπεροψίαις. Ἔα οὖν ἕκαστον ὅπου δύναται ζῆν· βασιλικὸν γὰρ τοῦτο, καὶ οὐ τὸ ἕτερον.

— V. Ibid. p. 92. [14]) st. βούλῃ. [15]) οἶκον oder φροντιστήριον. gr. Gr. §. 119. Anm. 9. [16]) VI. ib. p. 68. dem Könige von Macedonien. [17]) Salz, für einfache Kost. [18]) i. e. μεγάλοι. [19]) i. e. τῆς ἡμετέρας ἰδιότητος.

VII. Ἀμνίων Φιλομόσχῳ. [20])

Ἀπέκειρεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήϊα, καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. Ὠνεῖσθαι δ' ἡμῖν ἐπακτοὺς πυροὺς οὐχ οἷόν τε [21]) διὰ σπάνιν κερμάτων. Ἔστι δὲ σοί, ὡς ἀκούω, τῆς πέρυσιν εὐετηρίας λείψανα. Δάνεισον οὖν μοι μεδίμνους εἴκοσιν, ὡς ἂν ἔχοιμι [22]) σώζεσθαι αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία. Καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης, ἐκτίσομεν αὐτὸ τὸ μέτρον, καὶ λώϊον, ἐάν τις εὐθηνία γένηται. Μὴ δὴ περιΐδῃς ἀγαθοὺς γείτονας εἰς στενὸν τοῦ καιροῦ [23]) φθειρομένους.

VIII. Ἀρτεπίθυμος Κνισοζώμῳ. [24])

Ἀγχόνης μοι δεῖ, καὶ ὄψει [25]) με οὐ μετὰ μακρὸν ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχοντα. Οὔτε γὰρ ῥαπίσματα οἷός τε εἰμὶ [21]) φέρειν, καὶ τὴν ἄλλην παροινίαν τῶν κάκιστα ἀπολουμένων ἐρανιστῶν, οὔτε τῆς μιαρᾶς καὶ ἀδδηφάγου γαστρὸς κρατεῖν· ἡ μὲν γὰρ αἰτεῖ, καὶ οὐ πρὸς κόρον μόνον, ἀλλ' εἰς τρυφήν· τὸ πρόσωπον δὲ τὰς ἐπαλλήλους πληγὰς οὐκ ἀνέχεται, καὶ κινδυνεύω τοῖν ὀφθαλμοῖν τὸν ἕτερον συσκλῆναι [26]) ὑπὸ τῶν ῥαπισμάτων ἐνοχλούμενος. Ἰού, ἰοὺ

— VII. Alciphron. Epist. I. 24. [20]) Nahmen v. Landleuten. [21]) gr. Gr. §. 137. in οἷός τε. [22]) i. e. δυναίμην. [23]) i. e. εἰς στενὸν καιρόν, in bedrängte Umstände. — VIII. Ibid. III. 6. [24]) Nahmen v. Parasiten. [25]) i. e. ὄψῃ. [26]) συσκελέω.

τῶν κακῶν[27]), οἷα ὑπομένειν ἡμᾶς ἀναγκάζει ἡ παμφάγος αὕτη καὶ παμβορωτάτη γαστήρ. Ἔκρινα οὖν πολυτελοῦς τραπέζης ἀπολαύσας ἀποπτύσαι τὸ ζῆν, ὀδυνηροῦ βίου κρείττω τὸν καθ' ἡδονὴν θάνατον[28]) ἡγησάμενος.

IX. Ἰοφῶν Ἐράστονι.

Ἐπιτριβείη καὶ κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο[29]) ὁ κάκιστος ἀλεκτρυών, ὅς με, ἡδὺν ὄνειρον θεώμενον, ἀναβοήσας ἐξήγειρεν. Ἐδόκουν γάρ, ὦ φίλτατε γειτόνων, λαμπρός τις εἶναι καὶ βαθύπλουτος· εἶτα οἰκετῶν ἐφέπεσθαί μοι στίφος, οὓς οἰκονόμους καὶ διοικητὰς ἐνόμιζον ἔχειν[30]). Ἐῴκειν δὲ καὶ τὼ χεῖρε δακτυλίων πεπληρῶσθαι, καὶ πολυταλάντους λίθους περιφέρειν· καὶ ἦσαν οἱ δάκτυλοί μου μαλακοί, καὶ ἥκιστα τῆς δικέλλης ἐμέμνηντο[31]). Ἐφαίνοντο δὲ καὶ οἱ κόλακες ἐγγύθεν παρεστάναι. Ἐν τούτῳ δὴ καὶ ὁ δῆμος Ἀθηναίων εἰς τὸ θέατρον[32]) προσελθόντες[33]), ἐβόων προχειρίσασθαί με στρατηγόν. Μεσούσης δὲ τῆς χειροτονίας, ὁ παμπονηρὸς ἀλεκτρυὼν ἀνεβόησε, καὶ τὸ φάσμα ἠφα-

[27]) gr. Gr. §. 119. Anm. 10. [28]) einen fröhlichen Tod. — IX. Ibid. III. 10. [29]) gewöhnliche Verwünschungsformel, wie *male pereat!* [30]) *quos me existimabam habere.* gr. Gr. §. 128. 3. [31]) keine Schwielen erinnerten an die gewöhnliche Handthierung des Mannes. [32]) wo sich oft das Volk bey Staatsgeschäften versammelte. [33]) gr. Gr. §. 116. 2.

νίσθη. Ὅμως ἀνεγρόμενος περιχαρὴς ἦν [34]) ἐγώ· ἐνθύμιον δὲ ποιησάμενος, τοὺς φυλλοχόους ἑστάναι μῆνας [35]), ἔγνων εἶναι τὰ ἐνύπνια ψευδέστατα.

X. Φυλλὶς [36]) Θρασωνίδῃ. [37])

Εἰ γεωργεῖν ἐβούλου, καὶ νοῦν ἔχειν, ὦ Θρασωνίδη, καὶ τῷ πατρὶ πείθεσθαι, ἔφερες ἂν καὶ σὺ [38]) τοῖς θεοῖς κιττόν, καὶ δάφνας, καὶ μυρίνην, καὶ ἄνθη ὅσα σύγκαιρα, ἡμῖν τοῖς γονεῦσι πυροὺς ἐκθερίσας, καὶ οἶνον ἐκ βοτρύων αποθλίψας, καὶ βδάλας τὰ αἰγίδια, τὸν γαυλὸν πληρώσας γάλακτος. Νῦν δὲ ἀγρὸν καὶ γεωργίαν ἀπαναίνῃ, κράνους δὲ ἐπαινεῖς τριλοφίαν, καὶ ἀσπίδος ἐρᾷς, ὥςπερ τις Ἀκαρνὰν ἢ Μηλιεὺς [39]) μισθοφόρος. Μὴ σύγε [40]), ὦ παιδίον, ἀλλ' ἐπάνιθι ὡς [41]) ἡμᾶς, καὶ τὸν ἐν ἡσυχίᾳ βίον [42]) ἀσπάζου (καὶ γὰρ ἀσφαλὴς καὶ ἀκίνδυνος ἡ γεωργία, οὐ λόχους, οὐκ ἐνέδρας, οὐ φάλαγγας ἔχουσα) ἀντὶ τῆς ἐν ἀμφιβόλῳ ζωῆς τὴν ὁμολογουμένην ἑλόμενος σωτηρίαν.

[34]) er glaubte noch einen Augenblick an die glückliche Bedeutung des Traums. [35]) in den Herbstmonaten schienen die Träume am unzuverlässigsten. — X. Ibid. III. 16. [36]) Nahme einer Bäuerin. [37]) N. e. Soldaten. [38]) wie deine Eltern und andere Landleute. [39]) vielleicht fand man in den Heeren der Söldner öfters Leute aus Akarnanien und Melier (in Thessalien). [40]) τοῦτο ποιήσῃς sc. [41]) st. πρός. [42]) i. e. βίον ἥσυχον.

XI. Ἀμπελίων Εὐέργῳ. [43])

Πολὺς ὁ χειμὼν τὸ τῆτες, καὶ οὐδενὶ ἐξιτητόν. Πάντα γὰρ ἡ χιὼν κατείληφε, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς· ἀπορία δὲ ἔργων, ἀργὸν δὲ καθίζειν ὄνειδος. Προκύψας δῆτα τῆς καλύβης, οὐκ ἔφθην[44]) παρανοίξας τὸ θυρίον, καὶ ὁρῶ σὺν τῷ νιφετῷ δῆμον ὅλον ὀρνέων φερόμενον, καὶ κοψίχους καὶ κίχλας. Εὐθέως οὖν ἀπὸ τῆς λεκάνης ἀνασπάσας ἰξόν, ἐπαλείφω τῶν ἀχράδων τοὺς κλάδους· καὶ ὅσον οὔπω [45]) τὸ νέφος ἐπέστη τῶν στρουθίων, καὶ πᾶσαι ἐκ τῶν ὀροδάμνων ἐκρέμαντο, θέαμα ἡδύ, πτερῶν [46]) ἐχόμεναι, καὶ κεφαλῆς καὶ ποδῶν[46]) εἰλημμέναι. Ἐκ τούτων λάχος σοι τὰς πίονας καὶ εὐσάρκους ἀπέσταλκα [47]) πέντε εἴκοσι. Κοινὸν γὰρ ἀγαθὸν τοῖς ἀγαθοῖς· φθονούντων[48]) δὲ οἱ πονηροὶ τῶν γειτόνων.

XII. Φιλόκωμος Θεστύλλῳ.

Οὐπώποτε εἰς ἄστυ καταβάς, οὐδὲ εἰδὼς τί ποτέ ἐστιν ἡ λεγομένη πόλις, ποθῶ τὸ καινὸν τοῦτο θέαμα ἰδεῖν, ὑφ᾽ ἑνὶ περιβόλῳ κατ-

— XI. Ibid. III. 30. [43]) Nahmen von Landleuten. [44]) gr. Gr. §. 137. in φθάνειν. [45]) gleich darauf. [46]) gr. Gr. §. 119. 4. 4. [47]) ἀποστέλλω. [48]) st. φθονείτωσαν. — XII. Ibid III. 31.

οικοῦντας ἀνθρώπους, καὶ τἄλλα ὅσα [49]) διαφέρει πόλις ἀγροικίας μαθεῖν. Εἰ οὖν σοι πρόφασις ὁδοῦ ἄστυδε [50]) γένηται, ἧκε ἀπάξων νῦν κἀμέ· καιρὸν γὰρ ἔγωγε εἶναι οἶμαι τοῦ πλεῖόν τι μαθεῖν, ἤδη μοι βρύειν θριξὶ τῆς ὑπήνης ἀρχομένης. Τίς οὖν δή με κἀκεῖ μυσταγωγεῖν ἐπιτήδειος [51]), ἢ σύ, ὁ τὰ πολλὰ εἴσω πυλῶν [52]) ἀλινδούμενος;

XIII. Γνάθων [53]) Καλλικωμίδῃ. [54])

Τίμωνα [55]) οἶσθα, ὦ Καλλικωμίδη, τὸν Ἐχεκρατίδου, τὸν Κολυττέα, ὃς ἐκ πλουσίου [56]), σπαθήσας τὴν οὐσίαν εἰς ἡμᾶς τοὺς παρασίτους, εἰς ἀπορίαν συνηλάθη [57])· εἶτ' ἐκ φιλανθρώπου μισάνθρωπος ἐγένετο. Καταλαβὼν γὰρ τὴν ἐσχατιάν, ταῖς βώλοις τοὺς παριόντας βάλλει, προμηθούμενος, μηδένα αὐτῷ καθάπαξ ἀνθρώπων ἐντυγχάνειν· οὕτως τὴν κοινὴν φύσιν ἀπέστραπται [58]). Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἀθήνῃσι νεοπλούτων Φείδωνός [59]) τε εἰσὶ καὶ Γνίφωνος [59]) μικροπρεπέστεροι. Ὥρα μοι μετανίστασθαι, καὶ πονοῦντι [60]) ζῆν. Δέχου δὴ οὖν με μισθωτὸν κατ' ἀγρόν, πάντα ὑπομένειν ἀνεχόμενον ὑπὲρ τοῦ τὴν ἀπλήρωτον ἐμπλῆσαι γαστέρα.

XIV. Θαλλίσκος Πετραίῳ [43]).

Αὐχμὸς τὰ νῦν· οὐδαμοῦ νέφος ὑπὲρ γῆς

[49]) st. οἷς. [50]) st. εἰς τὸ ἄστυ. gr. Gr. §. 103. 2. [51]) st. μᾶλλον ἐπιτήδ. [52]) i. e. ἐν τῷ ἄστει. — XIII. Ibid. III. 34. [53]) Nahme e. Parasiten. [54]) N. e. Landmannes. [55]) S. oben A. §. 131. [56]) i. e. πλούσιος ὢν τὸ πρίν. [57]) συνελαύνω. [58]) ἀποστρέφω. [59]) Nahmen v. Geizigen. [60]) i. e. ἀπὸ πόνου. — XIV. Ib. III. 35.

αἱρεται· δεῖ δὲ ἐπομβρίας· διψῆν [61]) γὰρ τὰς ἀρούρας αὐτὰς τὸ κατάξηρον τῆς βώλου δείκνυσι. Μάταια [62]) ἡμῖν, ὡς ἔοικε, καὶ ἀνήκοα [62]) τέθυται τῷ Ὑετίῳ [63]), καί τοί γε ἐξ ἁμίλλης ἐκαλλιερήσαμεν πάντες οἱ τῆς κώμης οἰκήτορες, καὶ ὡς ἕκαστος δυνάμεως ἢ περιουσίας εἶχε [64]), συνεισενέγκατο, ὁ μὲν κριόν, ὁ δὲ τράγον, ὁ δὲ καπρόν, ὁ πένης πόπανον, ὁ δὲ ἔτι πενέστερος λιβανωτοῦ χόνδρους εὖ μάλα εὐρωτιῶντας, ταῦρον δὲ οὐδείς· οὐ γὰρ εὐπορία βοσκημάτων ἡμῖν, τὴν λεπτόγεων τῆς Ἀττικῆς [65]) κατοικοῦσιν. Ἀλλ' οὐδὲν ὄφελος τῶν δαπανημάτων· ἔοικε γὰρ πρὸς ἑτέροις ἔθνεσιν ὁ Ζεὺς ὢν [66]) τῶν τῇδε ἀμελεῖν.

XV. Γαμοχαίρων Φαγοδαίτῃ [67]).

Ἐθεάσω οἷά με εἰργάσατο [68]) ὁ κατάρατος οὗτος κουρεύς, ὁ πρὸς τῇ ὁδῷ [69])· λέγω δὲ τὸν ἀδόλεσχον, τὸν τοὺς χειροήθεις κόρακας τιθασσεύοντα [70]), τὸν ταῖς μαχαιρίσι κυμβαλισμὸν εὔρυθμον ἀνακρούοντα. Ὡς γὰρ ἀφικόμην ξυρεῖσθαι τὴν γενειάδα βουλόμενος, ἀσμένως τε ἐδέξατο, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθίσας, σινδόνα καινὴν περιθείς, πρᾴως εὖ μάλα κατέφερέ

[61]) gr. Gr. §. 94. 5. [62]) i. e. μάτην, τῶν θεῶν μὴ ἀκουσάντων. [63]) Διΐ sc. [64]) gr. Gr. §. 137. in ἔχειν. [65]) in dem gebirgigen, unfruchtbaren Theile Attikas. [66]) die Götter besuchen die Orte, wo man ihnen Feste feyert. — XV. Ibid. III. 66. [67]) Nahmen v. Parasiten. [68]) gr. Gr. §. 118. 4. [69]) τὴν οἰκίαν ἔχων sc. [70]) Vergl. oben B. §. 23.

μοι τῶν γνάθων τὸ ξυρόν, ἀποψιλῶν τὸ πύκνωμα τῶν τριχῶν. Ἀλλ' ἐν αὐτῷ τούτῳ πανοῦργος ἦν. Ἔλαθε γὰρ τοῦτο παρὰ μέρος[71]) ποιῶν, καὶ οὐ κατὰ πάσης τῆς γνάθου, ὥστε ὑπολειφθῆναί μοι πολλαχοῦ μὲν δασεῖαν, πολλαχοῦ δὲ λείαν τὴν σιαγόνα. Κἀγὼ μὲν οὐκ εἰδὼς τὴν πανουργίαν, ᾠχόμην κατὰ τὸ εἰωθὸς ἄκλητος εἰς Πασίωνος[72])· οἱ συμπόται δέ, ὡς εἶδον, ἐξέθανον τῷ γέλωτι· ἕως ἀγνοοῦντά με ἐφ' ὅτῳ[73]) γελῶσιν, εἷς τις εἰς μέσους παρελθών, τῶν ἀπολειφθεισῶν τριχῶν[74]) ἐπιλαβόμενος εἵλκυσεν. Ἐκείνας[75]) μὲν οὖν περιπαθῶς κοπίδα λαβὼν ἀπεῤῥίζωσα, ἕτοιμος δέ εἰμι ξύλον εὐμέγεθες ἀνελόμενος κατὰ τοῦ βρέγματος πατάξαι τὸν ἀλιτήριον[76]). Ἃ γὰρ οἱ τρέφοντες παίζουσι[77]), ταῦτα μὴ τρέφων ἐτόλμησεν[78]).

[71]) stellenweis. [72]) gr. Gr. §. 119. Anm. 9. Pasion ist der Patron des Parasiten. [73]) gr. Gr. §. 70. 3. [74]) gr. Gr. §. 119. 4. 4. [75]) τὰς τρίχας sc. [76]) κουρέα sc. [77]) i. e. παίζοντες ποιοῦσι. [78]) παίζειν sc.

Erklärung aller im ersten und zweyten Cursus vorkommenden Wörter.

Gr. bedeutet Buttmanns griechische Grammatik, auf welche bey allen anomalen Verbis verwiesen wird, und zwar verweist die eingeklammerte Zahl auf die Seite der vierten, die nicht eingeklammerte aber auf die Seite der fünften Ausgabe. *n. pr.* nomen proprium. *N.* Nahmen. *St.* Stadt.

A.

ἄβατος, ὁ, ἡ. (βαίνω) unzugänglich.

ἀ-βέβαιος, ὁ, ἡ. unzuverlässig, unsicher.

ἀβοήθητος, ὁ, ἡ. (βοηθέω) hülflos, wo keine Hülfe statt findet

ἁβρός, ά, όν. zart, weichlich.

ἄβροχος, ὁ, ἡ. (βρέχω) unbenetzt, wasserarm.

ἄβυσσος, ὁ, ἡ. unergründlich, sehr tief.

Ἀγαθοκλῆς, έους. n. pr.

ἀγαθός, ή, όν. gut, tapfer. τὸ ἀγαθόν das Gut compar. βελτίων, ἀμείνων, κρείττων u. κρείσσων λωΐων. superl. βέλτιστος, ἄριστος, κράτιστος, λῷστος.

Ἀγάθων, ωνος. n. pr.

ἄγαλμα, ατος, τό. das Bild.

ἄγαμαι. ehren, bewundern. Gr. S. (308) 323.

ἀγανακτέω. unwillig seyn, zürnen, sich betrüben.

ἀγαπάω. lieben, zufrieden seyn.

Ἀγαύη, ης. n. pr.

ἀγγεῖον ου, τό. d. Gefäſs.

ἀγγελία, ας, ἡ. d. Bothschaft.

ἀγγελιαφόρος, ου, ὁ. (φορέω) d. Bothe

ἄγγελος, ου, ὁ. d. Bothe.

ἄγγος, εος, τό. d. Gefäſs.

ἀγείρω. sammeln, erwerben.

ἀγέλη, ης, ἡ. d. Heerde.

ἀγέννητος, ὁ, ἡ. (γεννάω) nicht geboren.

Ἀγήνωρ, ορος. n. pr.

ἀγήρως, ὁ, ἡ. (γῆρας) nicht alternd.

Ἀγησίλαος. ου. n. pr.

Ἀγησίπολις, ιος. n. pr.

ἅγιος, ία, ιον. heilig.

Ἆγις ιδος. n. pr.

ἁγιστεύω, -ομαι. heilig seyn

ἀγκιστρώδης, εος, ὁ, ἡ. (ἄγκιστρον) angelartig, gebogen.

ἄγκυρα, ας, ἡ. d. Anker.

ἀγνοέω (νοέω) nicht wis-

sen, nicht kennen, nicht verstehen u. einsehen.

ἄγνοια, ας, ἡ, d. Unwissenheit, Unkenntniſs.

ἀγνώς, ῶτος, ὁ, ἡ. (γιγνώσκω) unbekannt.

ἄγνωστος, ὁ, ἡ. unbekannt, unberühmt

ἀγορά, ᾶς, ἡ. d. Markt.

ἀγοράζω. kaufen.

ἄγρα, ας, ἡ. d. Fang.

ἀγρεύω. fangen

ἄγριος, ία, ιον. wild.

ἀγριότης, τητος, ἡ. d. Wildheit, Rohheit.

ἀγροικία, ας, ἡ. d. Leben auf dem Lande, Ungeschliffenheit.

ἀγρός, οῦ. ὁ. der Acker, d. Land, Feld.

ἀγρυπνέω wachen.

ἀγύρτης, ου. ὁ. d. Marktschreyer, Bettler.

ἀγχίνοια, ας, ἡ. die Schlauheit, Verschlagenh.

ἀγχόνη, ης, ἡ. (ἄγχω) d. Strick zum Hängen, d. Aufhängen.

ἄγχω. würgen.

ἄγω — ομαι. Gr. S. (309.) 324. führen, treiben. σχολὴν ἄγειν. Muſse haben

ἀγωγή, ῆς, ἡ. d. Lebensart.

ἀγών, ῶνος, ὁ. d. Kampf, Wettstreit, Kampfspiel.

ἀγωνιάω. besorgt seyn, fürchten

ἀγωνίζομαι. streiten, um den Preis kämpfen.

ἀδαμάντινος. η, ον. sehr hart, unbezwinglich

ἀδάμαστος, ὁ, ἡ (δαμάζω) ungebändigt. ἵππος. e. unzugerittenes Pferd.

ἀδδηφάγος, ὁ, ἡ. (ἄδδην. φάγω) gefräſsig, unersättlich.

ἀδεής, ὁ, ἡ. (δέος) furchtlos. adverb. ἀδεῶς

ἀδελφή, ῆς, ἡ. d. Schwester.

ἀδελφιδοῦς, οῦ, ὁ. der Brudersssohn.

ἀδελφός, οῦ, ὁ. d. Bruder.

ἄδηλος, ὁ, ἡ. unbekannt, ungewiſs.

Ἅιδης, ου, ὁ. d. Gott der Unterwelt, die Unterwelt.

ἀδιαλείπτως (λείπω) unablässig.

ἀδιατύπωτος, ὁ, ἡ. (τυπόω) unausgebildet.

ἀδικέω, (δίκη) unrecht thun, beleidigen, kränken, beschädigen.

ἀδίκημα, ατος, τό. die Ungerechtigkeit, Vergehung.

ἀδικία, ας, ἡ. d. Ungerechtigkeit.

ἄδικος, ὁ, ἡ. ungerecht.

ἀδίκως. ungerechter Weise.

Ἄδμητος, ου. n. pr.

ἀδολεσχος, ὁ, ἡ. geschwätzig, d. Schwätzer.

ἀδούλωτος, ὁ, ἡ (δοῦλος) nicht unterjocht, frey.

ἀ-δύνατος, ὁ. ἡ. unmöglich, unvermögend

ᾄδω und ἀείδω singen.

Ἄδωνις, ιδος. n. pr.

ἀείρω. erheben, aufheben, nehmen.

ἀέναος, ὁ, ἡ. (νάω) immerflieſsend.

ἀεροειδής, έος, ὁ, ἡ. (ἀήρ) luftähnlich.

ἀετός, οῦ, ὁ. d. Adler.

ἀηδία, ας, ἡ. d. Unlust.

ἀηδών, όνος, ἡ. d. Nachtigall.

ἀήρ, έρος. ὁ. d. Luft.

ἀήττητος, ὁ, ἡ. (ἡττάω) unbezwungen.
Ἀθάμας, αντος. n. pr.
ἀθανασία, ας, ἡ. d. Unsterblichkeit.
ἀθάνατος, ὁ, ἡ. unsterblich.
ἀθέατος, ὁ, ἡ. (θέα) den man nicht sehn darf.
Ἀθηνᾶ, ᾶς. Athene, Minerva.
Ἀθῆναι, ῶν, αἱ. Athen, St. in Attika.
Ἀθήναζε. nach Athen.
Ἀθηναῖος, αία, αῖον. der Athenäer.
ἀθλητής, οῦ, ὁ. d. Kämpfer, Ringer.
ἄθλησις, εως, ἡ. d. Athletik, Leibesübungen.
ἄθλιος, ία, ιον. unglücklich, elend. ἀθλίως. auf e. elende Weise.
ἆθλον, ου, τό. d. Kampfpreis, Belohnung.
ἆθλος, ου, ὁ. d Kampf.
ἀθόρυβος, ὁ, ἡ. (θόρυβος) ungestört, ohne Geräusch.
ἀθροίζω. versammeln.
ἀθρόος, όα, όον. häufig, in Menge, heftig.
ἀθυμέω. (θυμὸς) muthlos, niedergeschlagen seyn.
Ἄθως, ω. e. Vorgebirge in Griechenland, Lemnos gegenüber.
Αἰακός, οῦ. n. pr.
Αἴας, αντος n. pr.
αἴγειρος, ου, ἡ. d. Pappel
Αἰγεύς, έως. n. pr.
αἰγίδιον, ου, τό. (αἴξ.) d. kleine, liebe Ziege.
Αἴγινα, ης. Insel im saronischen Meerbusen. Αἰγινήτης, ου. Einw. dieser Insel.
αἰγίς, ίδος, ἡ. die Aegide. (Waffe des Zeus u. der Athene) ursprünglich ein Ziegenfell, welches bald um den Arm gewickelt, als Schild dient, (daher auch das wirkliche Schild Athenens *Aegis* heifst) bald um die Brust geknüpft, die Stelle eines Panzers vertritt.
αἰγοτριχέω. (θρὶξ) Ziegenhaare haben.
Αἴγυπτος, ου. ἡ. Aegypten. 2) d. Nil. 3) n. pr. ὁ Αἰγύπτιος, d. Einwohner Aegyptens. αἰγύπτιος aegyptisch.
αἰδέομαι. achten, sich scheuen, schämen.
αἰδήμων, ονος, ὁ, ἡ. sittsam.
Ἀΐδης, ου, ὁ. S. ᾅδης.
ἀΐδιος, ία, ιον. immerdauernd.
αἰδώς, οῦς, ἡ. d. Sittsamkeit, Ehrfurcht, Achtung, Scheu.
Αἰήτης, ου. n. pr.
Αἰθιοπία, ας. Aethiopien. Αἰθίοψ, οπος. d. Aethiopier.
αἰθρία, ας, ἡ. die reine Luft, der heitre Himmel.
αἰθαλώδης, εος, ὁ, ἡ. rusig, schwarz.
αἴθω. anbrennen, anzünden. -ομαι. im Brande seyn.
αἴλουρος, ου, ὁ. d. Katze.
αἷμα, ατος, τό. d. Blut.
αἱμάσσω. mit Blute beflecken.
Αἰνείας, ου. n. pr.
αἰνέω. loben.
αἴνιγμα, ατος, τό. das Räthsel.
αἴξ, γός, ἡ. d. Ziege.

αἰπόλος, ου, ὁ. d. Ziegenhirt.

αἵρεσις, εως, ἡ. die Lebensart, Sekte (d. Philosophen).

αἱρετός, ή, όν. wünschenswerth, gut.

αἱρέω. Gr. S. (310.) 325. fangen, nehmen, einnehmen. αἱρέομαι, wollen wählen, übernehmen. μᾶλλον αἱρ. vorziehn.

αἴρω. S. ἀείρω. aufnehmen, aufheben, in die Höhe ziehn.

αἰσθάνομαι. Gr. (310.) 326. merken, fühlen.

αἴσθησις, εως, ἡ. d. Sinn, d. Empfindung.

αἶσχος, εος, τό. d. Häſslichkeit, Schande.

αἰσχρός, ά, όν. adv. αἰσχρῶς, schändlich, schimpflich, häſslich.

Αἰσχύλος, ου. n. pr.

αἰσχύνη, ης, ἡ. d. Schande.

αἰσχύνομαι. sich schämen, scheuen, achten.

αἰτέω, -έομαι. ersuchen, bitten, fordern.

αἰτία, ας, ἡ. d. Ursache, Beschuldigung.

αἰτιάομαι. anklagen, beschuldigen.

αἰτιατέος, έα, έον. e. der angeklagt werden muſs.

αἴτιος, ία, ιον. schuldig, schuld an etwas. ὁ αἴτιος. d. Urheber.

Αἴτνη, ης, ἡ. d. Aetna in Sicilien.

Αἰτωλία, ας, ἡ. Provinz in Griechenland. Αἰτωλίς, ίδος, ἡ. e. Aetolierin.

αἰφνιδίως. plötzlich.

αἰχμάλωτος, ὁ, ἡ. gefangen.

αἰών, ῶνος, ὁ. d. Zeit.

αἰώνιος, ία, ιον. von langer Dauer, immerwährend.

αἰωρέω. in die Höhe heben. —ρέομαι. in Erwartung, in unruhiger Bewegung seyn.

ἄκαιρος, ὁ, ἡ. (καιρός) unzeitig, zur unrechten Zeit.

ἄκανθα, ης, ἡ. d. Dorn, Stachel.

Ἀκαρνάν, ᾶνος. d. Akarnanier (aus Akarnanien e. Provinz Griechenlands.)

ἄκαρπος, ὁ, ἡ. (καρπός) unfruchtbar.

Ἄκαστος, ου. n. pr.

ἀκέραιος, ὁ, ἡ. unversehrt.

Ἀκεσίνης und Ἀκεσῖνος, ου. N. e. Flusses in Asien.

ἀ-κίνδυνος. ὁ, ἡ. adv. ἀκινδύνως, gefahrlos.

ἀκληρέω. (κλῆρος) arm, unglücklich seyn.

ἄκλητος, ὁ, ἡ. (καλέω) uneingeladen.

ἀκμάζω. (ἀκμή) blühen.

ἀκμαῖος, αία, αῖον. blühend, reif.

ἀκοή, ῆς, ἡ. d. Gehör.

ἀκολουθέω. folgen.

ἀκοντίζω. schieſsen, schleudern.

ἀκόντιον, ου, τό. der Wurfspieſs.

ἀκούσιος, ὁ, ἡ. ungern, nicht frey.

ἀκούω. (pf. ἀκήκοα) hören. κακῶς gescholten werden, in übelm Rufe stehn.

ἄκρα, ας, ἡ. d. Vorgebirge.

Ἀκραγαντῖνος, ὁ, e.

Agrigentiner, aus Agrigentum in Sicilien.
ἀκρασία, ας, ἡ. die Unmäſsigkeit.
ἄκρατος, ὁ, ἡ. (κεράννυμι) ungemischt.
ἀκριβής, έος, ὁ, ἡ. adv. ἀκριβῶς. genau, bestimmt, vollkommen.
ἀκριβόω. genau kennen, prüfen.
Ἀκρίσιος, ου. n. pr.
ἀκρόασις, εως, ἡ. d. Anhören, Vorlesung.
ἀκροβατέω. auf den Zehen laufen.
ἀκρόδρυον, ου, τό. der Fruchtbaum. ἀκρόδρυα, Früchte (mit harter Schale.)
ἀκροθίνιον, τό. u. τὰ ἀκροθίνια. die Erstlinge, Opfer von der Ernte oder der Beute.
ἀκροποδητί. (ποῦς) auf der Fuſsspitze.
ἀκρόπολις, εως, ἡ. die Burg, Festung.
ἄκρος, α, ον. d. äuſserste, höchste. ἄκροι δάκτυλοι. die Fuſsspitzen.
ἀκρωτηριάζω. an den äuſsersten Theilen verstümmeln, verstümmeln überhaupt.
ἀκρωτήριον, ου, τό. d. Vorgebirge.
Ἀκταίων, ωνος. n. pr.
ἀκτή, ῆς, ἡ. das Ufer. 2) Attika.
ἀκυβέρνητος, ὁ, ἡ. (κυβερνάω) ohne Steuermann, ungeleitet.
ἀκύμαντος, ὁ, ἡ. (κῦμα) ohne Wellen, ruhig.
ἀκύμων, ονος, ὁ, ἡ. ruhig.
ἄκων, ἄκουσα, ἄκον. mit Widerwillen, ungern.
ἀλαζονικός, ή, όν. prahlerisch, eitel.
ἀλαζών, όνος, ὁ. d. Prahler.
Ἀλβανία, ας, ἡ. e. Land in Asien. Ἀλβανοί, ῶν, d. Einwohner desselben.
ἀλγέω. Schmerzen fühlen, traurig seyn.
ἄλγος, εος, τό. der Schmerz.
ἀλείφω. salben.
ἀλεκτρυών, όνος, ὁ. d. Hahn.
Ἀλεξάνδρεια, ας. St. in Aegypten. Ἀλεξανδρεύς, έως. Einw. derselben.
Ἀλέξανδρος, ου. n. pr.
ἀλήθεια, ας, ἡ. d. Wahrheit.
ἀληθεύω. d. Wahrheit sagen, aufrichtig seyn.
ἀληθής, έος, ὁ, ἡ. wahr. τἀληθὲς und τἀληθῆ. die Wahrheit. ἀληθῶς. wahrhaftig, aufrichtig, genau.
ἀλήθω. auf der Mühle mahlen.
ἀλινδέομαι. sich wälzen, umhertreiben.
ἁλίσκομαι. Gr. S. (311.) 326. gefangen werden.
ἀλιτήριος, ὁ, ἡ. mit Sünden beladen, verrucht.
ἀλκή, ῆς, ἡ. d. Stärke.
Ἄλκηστις, ιδος. n. pr.
Ἀλκιβιάδης, ου. n. pr.
ἄλκιμος, ὁ, ἡ. stark, tapfer.
Ἀλκμήνη, ης. n. pr.
ἀλλά, aber, sondern, wohlan. ἀλλὰ μήν. aber doch.
ἀλλά γε. doch wenigstens.
ἀλλάσσω. verändern.
ἀλλαχόθεν. von einer andern Seite her. ἄλλοι ἀλλαχόθεν. die einen von

dieser, die andern von jener Seite.

ἄλλῃ, anderswo. ἄλλος ἄλλῃ. der eine da, der andre dort.

ἀλλήλων. einer des andern. πρὸς ἀλλήλους. einer gegen den andern, unter einander.

ἀλλοεθνής, έος, ὁ, ἡ. von e. fremden Volke οἱ ἀλλοεθνεῖς. die Fremden.

ἄλλοθι. anderswo.

ἅλλομαι. springen.

ἄλλος, η, ο. e. andrer.

ἄλλοτε. bisweilen, zu einer andern Zeit. ἄλλοτε -ἄλλοτε. bald . . . bald.

ἀλλότριος, ία, ιον fremd, unpassend.

ἀλλόφυλος, ὁ, ἡ. (φυλή) von e. andern Stamm, fremd, auswärtig.

ἄλλως. außerdem.

ἀλογίη. st. ἀλογία, ἡ. d. Unvernunft.

ἀλόγιστος, ὁ, ἡ. ohne Ueberlegung, vernunftlos.

ἄ-λογος, ὁ, ἡ. unvernünftig, vernunftlos.

ἁλουργής, έος, ὁ, ἡ. purpurn.

ἄλοχος, ου. ἡ. d. Gattin

Ἄλπεις, έων, αἱ. die Alpen. ἄλπειος, α, ον. zu den Alpen gehörig. τὰ Ἄλπεια ὄρη. das Alpengebirg.

ἅλς, ἁλός, ἡ. d. Salz.

ἄλσος, εος, τό. d. Hayn.

ἀ-λυσιτελής, έος, ὁ, ἡ. unvortheilhaft, nachtheilig.

Ἀλωεύς, έως. n. pr.

ἀλώπηξ, εκος, ἡ. der Fuchs.

ἅλως, ω, ἡ. d. Tenne.

ἁλώσιμος, ὁ, ἡ. (ἁλίσκομαι) leicht zu fangen.

ἅλωσις, εως, ἡ. d. Einnahme, Eroberung.

ἅμα, zugleich, mit.

Ἀμαζονίς, ίδος, ἡ. die Amazone.

ἀμαθής, έος, ὁ, ἡ. (μανθάνω) unwissend.

ἁμαξικός, ή, όν. was zum Wagen gehört, τὰ ἁμαξικά. die nördlichen Gegenden.

ἅμαξα, ης, ἡ. d. Wagen. 2) d. Wagen am Himmel, der Bär.

ἁμαξόβιος, ὁ, ἡ. auf dem Wagen lebend. ἁμαξόβια ἔθνη. herumziehende Völker.

ἁμαρτάνω. Gr. S. (312.) 327. fehlen, irren.

ἁμάρτημα, ατος. τό. d. Vergehen, d. Schuld.

ἀμαυρόω. verdunkeln, schwächen.

ἀμβλύνω. abstümpfen, betäuben.

ἀμβλύς, εῖα, ύ. stumpf, schwach.

ἀμβλυώττω. ein stumpfes Gesicht haben, blind seyn.

ἀμβροσία, ας, ἡ. d. Speise der Götter.

ἀμβρόσιος, ία, ιον göttlich, ambrosisch.

ἀμείβομαι. erwiedern, vergelten.

Ἀμεινίας, ου. n. pr.

ἀμείνων, ονος, ὁ, ἡ. besser. S. ἀγαθός.

ἀμελέω. unbekümmert seyn, vernachlässigen.

ἀμελῶς. unbekümmert.

ἄμεμπτος, ὁ, ἡ. (μέμφομαι) untadelhaft.

ἄμετρος, ὁ, ἡ. (μέτρον) ohne Maas, nicht nach dem Sylbenmaase gemes-

sen, prosaisch. ἀμέτρως. ohne Maas, unmäſsig.

ἀμηχανέω. (μηχανή) nicht wissen, was man thun soll, sich nicht zu helfen wissen.

ἅμιλλα, ης, ἡ. d. Wettstreit, ἐξ ἁμίλλης. um die Wette.

ἀμίμητος, ὁ, ἡ. (μιμέομαι) unnachgeahmt, unnachahmlich.

ἄμισθος, ὁ, ἡ. (μισθὸς) unbelohnt.

'Αμισώδαρος, ου. n. pr.

ἅμμα, ατος, τό. d. Band, das Umschlingen der Arme beym Ringen.

ἄμμος, ου, ἡ. d. Sand.

ἀμμώδης, εως, ὁ, ἡ. sandig.

ἀμνος, ου, ὁ. d. Lamm.

ἀμοιβή, ῆς, ἡ. d. Vergeltung, d. Tausch.

ἄμπελος, ου, ἡ. d. Weinstock.

ἀμπέχομαι. umthun, anziehn.

ἀμύθητος, ὁ, ἡ. (μῦθος) unaussprechlich.

ἄμυνα, ης, ἡ. d. Vertheidigung.

ἀμύνω. abwehren. — ομαι. sich vertheidigen, rächen.

ἀμύττω u. ἀμύσσω. kratzen, zerreiſsen, zerkratzen.

ἀμφί. c. *dat.* um. c. *genit.* um, wegen.

'Αμφιάραος, ου. n. pr.

ἀμφίβολος, ὁ, ἡ. schwankend, zweifelhaft, bedenklich.

'Αμφίδαμας, αντος. n. propr.

ἀμφι-έννυμι. Gr. S. (267.) 281. anziehn.

'Αμφίπολις. St. in Macedonien.

ἀμφισβητέω. streiten, bestreiten.

ἀμφίστομος, ὁ, ἡ. (στόμα) was zwey Mündungen hat.

'Αμφιτρίτη, ης. n. pr.

'Αμφιτρύων, ωνος. n. pr.

'Αμφίων, ίονος, n. pr.

ἀμφορεύς, έως, ὁ. d. Eimer (als Gefäſs, u. als Maas.)

ἀμφότερος, ερα, ερον. beyde.

ἄμφω, οῖν. beyde.

ἄμωμος, ὁ, ἡ. (μῶμος) untadelhaft.

ἄν. st. ἐὰν oder ἤν. wenn.

ἄν. gibt der Rede den Ausdruck der Ungewiſsheit, und kann oft durch die Hülfsworte w ü r d e, möchte, könnte ausgedrückt werden.

ἀνά. c. *accus.* in, auf, über. ἀνὰ τρεῖς. je drey u. drey.

ἀναβάθρα, ας, ἡ. d. Stiege, Leiter.

ἀνα-βαίνω. Gr. S. (316.) 332. hinaufsteigen, besteigen.

ἀνα-βάλλω. Gr. S. (316.) 333. auf - in die Höhe werfen.

ἀνά-βασις, εως, ἡ. das Aufsteigen.

ἀναβάτης, ου, ὁ. d. auf etwas steigt, sitzt, der Reiter.

ἀνα-βλαστάνω. Gr. S. (317.) 334. heraufwachsen, entsprossen.

ἀνα-βλύζω. hervorsprudeln.

ἀνα-βοάω. laut schreyen, krähen.

ἀνα-γινώσκω. Gr. S. (321.) 337. lesen, vorlesen.

ἀναγκάζω. zwingen.

ἀναγκαῖος, αία, αῖον. nothwendig, unvermeidlich. ἐπί τι τῶν ἀναγκαίων. zu einem nothwendigen Geschäft.

ἀνάγκη, ης, ἡ. d. Nothwendigkeit.

ἀν-αγορεύω. erzählen.

ἀν-άγω. hinauf-, zurückführen, in die Höhe treiben, absegeln.

ἀνα-δέω. umbinden, bekränzen.

ἀνα-δίδωμι. geben, hingeben, hervorbringen.

ἀνα-δῦμι. herauftauchen, zum Vorschein kommen.

ἀνα-ζευγνύω. aufbrechen, abmarschiren.

ἀνα-ζώννυμι. umgürten.

ἀνάθημα, ατος, τό. (τίθημι) das Weihgeschenk, Schmuck.

ἀναθυμίασις, εως, ἡ. das Ausdünsten.

ἄναιμος, ὁ, ἡ. (αἷμα) blutlos.

ἀναιμωτί. ohne Blut.

ἀν-αιρέω. weg-überneh-men, aufheben, töden.

ἀναίσθητος, ὁ, ἡ. (αἰσθάνομαι) gefühllos.

ἀνα-καίω. Gr. S. (339.) 356. anzünden.

ἀνα-καλέω. zurückrufen.

ἀνα-κάμπτω. zurückkehren.

ἀνακομιδή, ῆς, ἡ. die Rückkehr.

ἀνα-κράζω. laut aufschreyen, ausrufen.

Ἀνακρέων, οντος. n. pr.

ἀνα-κρίνω. untersuchen, befragen.

ἀνα-κρούω. anschlagen, durch Anschlagen hervorbringen.

ἀνα-κυκλέω. in einander schlingen.

ἀνα-κύπτω. heraufkommen.

ἀνάκωλος, ὁ, ἡ. kurz, von kurzem Bau.

ἀνα-λαμβάνω. Gr. S. (343) 360. aufnehmen, einnehmen, wieder an-vor nehmen, angreifen, nehmen.

ἀναλίσκω. Gr. S. (311.) 328. verzehren, verschwenden.

ἀνάλογος, ὁ, ἡ. (λόγος) verhältnifsmäfsig, ähnlich.

ἀναμάρτητος, ὁ, ἡ. (ἁμαρτάνω) schuldlos, fehlerfrey.

ἀνα-μένω. erwarten.

ἀνά-μεστος, ὁ, ἡ. angefüllt.

ἀνα-μίγνυμι. mischen.

ἄνανδρος, ὁ, ἡ. (ἀνήρ.) unmännlich, feig.

ἀνα-νεύω. das Versprechen zurücknehmen, abschlagen.

Ἀναξαγόρας, ου. n. pr.

Ἀνάξαρχος, ου. n. pr.

ἀν-άξιος, ὁ, ἡ. unwerth.

ἀνα-παύω. zur Ruhe bringen, stillen. — ομαι. rasten.

ἀνάπαυσις, εως, ἡ. d. Rast.

ἀνα-πείθω. überreden.

ἀνα-πέμπω. entlassen, heraufsenden, auswerfen.

ἀνα-πηδάω. aufspringen.

ἀνα-πίπτω. sich niederlegen.

ἀνα-πλάττω u. πλάσσω. bilden, vorstellen.

ἀνάπλεος, ὁ, ἡ. angefüllt.
ἀνα-πλέω. zurückschiffen, beschiffen.
ἀνα-πληρόω. anfüllen.
ἀνα-πνέω. ausathmen, aushauchen, zu Athem kommen.
ἀνα-πολεμέω. den Krieg erneuern.
ἀν-άπτω, — ομαι. anzünden.
ἀν-αρπάζω. wegraffen, entführen
ἀναῤ-ῥήττω u. ῥήσσω. zerreissen, spalten
ἀναῤ-ῥιπίζω in die Höhe werfen.
ἀν-αρτάω. aufhängen, mit etwas verbinden.
ἀναρχία, ας. ἡ. (ἀρχὴ) d. Gesetzlosigkeit, Anarchie
ἀνα-σκιρτάω. in die Höhe springen.
ἀνα-σπάω. ziehen, herauf-zurück-heraus-ziehen.
ἀνά-στατος, ὁ, ἡ. (ἀνίστημι) zerstört, vertrieben.
ἀνα-στρέφω. umwenden, umstürzen, zurückkehren.
ἀνα-τείνω. ausstrecken, erheben.
ἀνα-τέλλω. herauswachsen hervorkommen, aufgehn.
ἀνα-τίθημι. wohin legen, setzen, weihen.
ἀνατολή, ῆς, ἡ. Aufgang der Sonne, Morgen ανατολικός, ή, όν. gegen Morgen gelegen.
ἀνα-τρέπω umwerfen.
ἀνα-τρέφω ernähren.
ἀνα-τρέχω. Gr. (362.) 379. hinauf laufen, in die Höhe eilen.
ἄναυδος. ὁ, ἡ. (αὐδὴ) sprachlos.
Ἄναυρος, ου. N. e. Flusses.
ἀνα-φαίνω. zeigen, hervorbringen. — μαι. erscheinen.
ἀνα-φέρω. wieder zu sich kommen, eintragen, rentiren. — ομαι. hinaufsteigen.
ἀνα-φθέγγομαι. verkündigen.
ἀνα-φύω. hervorbringen. — ομαι. wieder wachsen, hervorwachsen.
ανα-φυσάω. aushauchen. πῦρ. Feuer speyen.
ἀνα-φωνέω. ausrufen.
Ἀνάχαρσις. n pr.
ἀνα-χέω. darauf giessen. ομαι. sich ergiessen.
ἀνα-χωρέω. zurückweichen, sich entfernen.
ἀνδραγαθία, ας, ἡ. (ἀνὴρ. ἀγαθός) Tapferkeit.
ἀνδράποδον, ου, τό d. Sclav
ἀνδρεία, ας, ἡ. d. Tapferkeit
ἀνδρεῖος, εία, εῖον. tapfer.
Ἀνδρόμεδα, ης. n. pr.
ἀνδρώδης, εος, ὁ, ἡ. männlich
ἀν-εγείρω. aufwecken, erwecken.
ἀν-έγρομαι. aufwachen.
ἀνεκτὸς, ή, όν. (ἀνέχω) erträglich.
ἀν-ελλιπής, έος, ὁ, ἡ. ἐλλείπω) unablässig
ἄνεμος. ου. ὁ. d. Wind.
ἀνεμόω. mit Wind aufblasen. — όομαι. aufschwellen.

ἀνεμώδης, εος, ὁ, ἡ. windig.
ἀν-έρχομαι. Gr. S. (333.) 349. hinaufgehen, besteigen.
ἀν-ερωτάω. nach etwas fragen, abfragen.
ἄνευ. cum. gen ohne.
ἀν-ευρίσκω. Gr. S. (334.) 350 finden, wieder finden.
ἀν-έχω. in die Höhe richten. —ομαι. ertragen, sich etwas gefallen lassen.
ἄνηβος, ὁ, ἡ. (ἥβη) unerwachsen, unmündig.
ἀνήκοος. ὁ, ἡ. nicht hörend ἀνήκοα εὔχεσθαι unerhört beten.
ἀν-ήκω. hinzukommen, sich ausdehnen, ers recken. τὰ ἀνήκοντα, das Betreffende, die Bedürfnisse
ἀνήλιος, ὁ, ἡ. (ἥλιος) unbesonnt.
ἀν-ήμερος, ὁ, ἡ. uncultivirt.
ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ. d Mann.
ἀνθίζω (ἄνθος) bunt machen, mit Farben auslegen.
ἀνθ-ίστημι. entgegenstellen. ἀντιστῆναι. Widerstand thun.
ἄνθος, εος, τό. d. Blume.
ἀνθρώπινος, ίνη, ινον. menschlich.
ἄνθρωπος, ου, ὁ. der Mensch
ἀνθρωποφάγος, ὁ, ἡ. (φάγω) menschenfressend.
ἀνιάω (ἀνία.) Verdruſs machen. —ομαι. sich betrüben.
ἀν-ίημι. nach-los-lassen, aufgehen lassen, hervorbringen, auflösen. ἀνειμένος, locker, schlaff. ἀνειμένον ἐᾶν. sich selbst überlassen.
ἀν-ίπταμαι. in die Höhe fliegen.
ἀν-ίστημι. aufstellen, errichten, aufrichten.
ἀνίσχω, aufgehn, entspringen.
Ἀννίβας, α. n. pr.
Ἄννων, ωνος. n. pr.
ἀνόητος, ὁ, ἡ. (νοέω) unbesonnen, unverständig, sinnlos.
ἄνοια, ας, ἡ. die Unvernunft.
ἀνοίγω. Gr. S. (349.) 365. öffnen, eröffnen.
ἀνομία, ας, ἡ. (νόμος) d. Gesetzlosigkeit, Laster.
ἀν-όμοιος, ὁ, ἡ. unähnlich, ungleich.
Ἄνουβις. n. pr.
ἀντ-αγωνιστής, οῦ, ὁ. d. Gegner.
ἀντ-αγωνίζομαι. gegen einen kämpfen.
Ἀνταῖος, ου. n. pr.
Ἀνταλκίδας, α n. pr.
ἀνταπο-δίδωμι zurückgeben, vergelten.
ἀντ-είπω. widersprechen.
ἀντί. c. genit. gegen, statt, für. ἀνθ' ὧν, dafür daſs.
ἀντι-βροντάω. entgegen donnern, im Donnern wetteifern.
Ἀντίγονος, ου, n. pr.
ἀντι-γράφω. antworten (schriftlich)
ἀντι-δίδωμι. gegen etw. geben, vergelten.
ἀντίδοσις, εως, ἡ. d. Gegengabe, Vergeltung.
ἀντι-δωρέω. zur Vergeltung schenken.
ἀντι-κάθημαι. gegen-

übersitzen, entgegensitzen.

ἀντι-λαμβάνομαι. anfassen.

ἀντι-λέγω. widersprechen.

ἀντίνωτος, ὁ, ἡ. (ὁ νῶτος) mit entgegengekehrtem Rücken.

Ἀντιόπη, ης. n. pr.

Ἀντίοχος, ου. n. pr.

ἀντίπαλος, ου, ὁ. (πάλη). der Feind, Gegner. — ἀντίπαλος, ὁ, ἡ. gleich, einem gewachsen.

ἀντι-ποιέομαι. auf etwas Anspruch machen.

ἀντι-τάττω oder τάσσω. gegenüber stellen, ein Heer gegen das andre. οἱ ἀντιτεταγμένοι. die Feinde. —ομαι. sich entgegenstellen, Widerstand leisten.

ἀντι-τίθημι. entgegensetzen.

ἀντλέω. schöpfen.

ἄντρον, ου, τό. d. Höhle, Grotte.

ἄνυδρος, ὁ, ἡ. (ὕδωρ) wasserlos, dürr.

ἀν-υμνέω. preisen, besingen.

ἀνυπόδητος, ὁ, ἡ. (ὑποδέω) unbeschuht.

ἀνύποιστος, ὁ, ἡ. (ὑποφέρω) unerträglich.

ἄνω. oben. ἐς τὸ ἄνω. oberhalb. ἄνω καὶ κάτω. auf- und abwärts.

ἄνωθεν. oberhalb.

ἀξία, ας, ἡ. d. Werth.

ἀξιόλογος, ὁ, ἡ. der Rede werth, bemerkungswerth, bedeutend, ansehnlich.

ἄξιος, ία, ιον, würdig, werth, tüchtig, tauglich. πολλοῦ. viel werth. μηδενός. nichts werth.

ἀξιόω. würdigen, werth halten. verlangen, wollen.

ἀξίωμα, ατος, τό. die Würde, das Ansehn.

ἀοίκητος, ὁ, ἡ. (οἶκος) unbewohnt.

ἀόρατος, ὁ, ἡ. (ὁράω) unsichtbar.

ἀπ-αγγέλλω. verkündigen, Nachricht geben.

ἀπ-άγχομαι. sich aufhängen.

ἀπ-αγχονίζω. einen aufhängen.

ἀπ-αγορεύω. versagen, entsagen, ermatten.

ἀπ-άγω. weg - wohinführen.

ἀπαίδευτος, ὁ, ἡ. (παιδεύω) unwissend, ungebildet.

ἀπ-αιτέω. fordern, zurückfordern. δίκην. zur Strafe ziehn wollen.

ἀπαλλαγή, ῆς, ἡ. d. Befreyung.

ἀπ-αλλάττω. entfernen, von etwas befreyen. —τομαι. sich entfernen.

ἀπ-αναίνομαι. durchaus verweigern, verleugnen, einer Sache entsagen.

ἀπ-ανθρακόω (ἄνθραξ). in Kohle verwandeln.

ἀπ-αντάω. begegnen, entgegenkommen.

ἅπαξ. einmal.

ἀ-παραίτητος, ὁ, ἡ. unerbittlich, unvermeidlich.

ἅπας, ασα, αν. alle, jeder.

ἀπάτη, ης, ἡ. d. Betrug.

ἀπειθέω. ungehorsam seyn.

ἀπ-εικάζω. vergleichen,

ἀπειλέω. bedrohen, drohen.

ἄπ-ειμι. weg-hin-gehen. ἀπιὼν ᾤχετο. er ging davon.

ἄπ-ειμι. weg seyn. οἱ ἀπόντες. die Abwesenden. ἀπών. in der Abwesenheit.

ἀπ-είργω. abhalten, abtrennen, sondern.

ἀπειρία, ας, ἡ. (πέρας) die Unermeſslichkeit.

ἄπειρος, ὁ, ἡ. unermeſslich.

ἄπειρος, ὁ, ἡ. (πεῖρα) unkundig, unerfahren.

ἀπ-ελαύνω. forttreiben.

ἀπ-εμπολάω. verkaufen.

'Απεννῖνα, ων, τά. auch τὸ 'Απέννιον, das apennische Gebirg.

ἀπ-ερείδω — ομαι. niedersetzen, ablegen,

ἀπ-ερύκω, vertreiben, verjagen.

ἀπ-έρχομαι. weg-wohin-gehn.

ἀπ-έχω. entfernt seyn. τοσοῦτον. so weit entfernt seyn. — ἀπέχομαι. sich enthalten, ablassen.

'Απίκιος, ου. n. pr.

ἀπιστέω. nicht glauben, nicht gehorchen.

ἄπιστος, ὁ, ἡ. unglaublich, treulos.

ἄπλατος, ὁ, ἡ. sehr groſs, auſserordentlich.

ἀπλήρωτος, ὁ, ἡ. (πληρόω) unersättlich.

ἁπλόος, ἁπλοῦς. einfach, aufrichtig, ehrlich.

ἀπό. c. *genit.* von, aus ἀφ' ἑαυτοῦ. von selbst.

ἀπο-βαίνω. Gr. S. (316.) 332. absteigen. ἀποβαίνει. es ereignet sich, trägt sich zu, fällt aus (*evadit*).

ἀπο-βάλλω. Gr. S. (316.) 333. wegwerfen, verlieren.

ἀπό-βασις, εως, ἡ. das Aussteigen.

ἀπο-βλέπω. seine Aufmerksamkeit auf etwas richten, auf etwas Rücksicht nehmen.

ἀπο-γινώσκω. Gr. S. (321.) 337. entsagen, etwas aufgeben, woran verzweifeln.

ἀπο-γράφω. ein - aufschreiben.

ἀπο-γυιόω. entkräften, lähmen.

ἀπο-δείκνυμι. zeigen, machen, wählen, für etwas erklären. πρός τι. zu etwas ersehn, bestimmen. τιμάς. Ehre erweisen.

ἀπόδειξις, εως, ἡ. der Beweis.

ἀπο-δέρω. die Haut abziehn.

ἀπο-δέχομαι. annehmen.

ἀπο-διδράσκω. Gr. S. (325.) 341. entlaufen.

ἀπο-δίδωμι. wiedergeben, beylegen, vergelten, bezahlen, zutheilen. — ομαι. verkaufen.

ἀπ-όζω. nach etwas riechen.

ἄποθεν, aus der Ferne.

ἀπο-θερίζω. abschneiden, mähen.

ἀπο-θεσπίζω. Orakel ertheilen.

ἀπο-θεωρέω. von woher zusehen.

ἀπο-θηλύνω. verweichlichen.

ἀπο-θηριόω. wild, thierisch machen.
ἀπο-θησαυρίζω. aufscheuern, aufbewahren
ἀπο-θλίβω. auspressen, keltern.
ἀπο-θνήσκω. Gr. S. (337.) 354. sterben.
ἀπ-οικία, ας, ἡ. d. Niederlassung, Colonie.
ἀπ-οικοδομέω. verbauen, vermauern.
ἀπο-κάθαρσις, εως, ἡ. d. Reinigung.
ἀπο-καθ-ίστημι. wieder an den vorigen Ort stellen, wiederherstellen.
ἀπο-καλέω. nennen.
ἀπό-κειμαι. aufbewahrt seyn.
ἀπο-κείρω. mähen, abschneiden, verwüsten.
ἀπο-κινέω wegbewegen.
ἀπο-κλείω. verschlieſsen.
ἀπο-κομίζω. wohin tragen.
ἀπο-κόπτω. abhauen,
ἀπο-κρεμάω. an etwas hängen.
ἀπο-κρίνομαι. antworten.
ἀπο-κρύπτω. verstecken.
ἀπο-κτείνω. töden.
ἀπο-λαμβάνω. Gr. (343.) 360. empfangen, anpacken.
ἀπο-λάμπω. strahlen.
ἀπόλαυσις, εως, ἡ. d. Genuſs.
ἀπολαύω. genieſsen, Vortheil haben.
ἀπο-λειαίνω. abglätten.
ἀπο-λείπω. übrig lassen, verlassen, hinterlassen. —ομαι. zurückbleiben, versäumen.
ἀπ-ολισθάνω und ἀπολισθαίνω. Gr S. (350.) 366. ausgleiten, herabgleiten.
ἀπ-όλλυμι. Gr. S. (350.) 366. zu Grunde richten. — όλλυμαι. umkommen. κάκιστα ἀπολούμενος. einer der den schlimmsten Untergang verdient, ein verruchter Bösewicht. κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο. eine Verwünschungsformel: *malus male pereat!*
Ἀπολλώνιος, ου. n. pr.
ἀπο-λογέομαι. sich verantworten, rechtfertigen.
ἀπο-λύω. freysprechen, befreyen.
ἀπο-μαίνομαι. ausrasen.
ἀπο-μανθάνω. verlernen. ablegen.
ἀπο-μαραίνομαι. sich abzehren, welken, dahinschwinden.
ἀπο-νέμω. zutheilen.
ἀπο-νενοημένως. (νοέω) unverständig.
ἀπο-ξύω. abschaben.
ἀπο-παύομαι. aufhören.
ἀπό-πειρα, ας, ἡ. d. Versuch.
ἀπο-πέμπω. fortschicken.
ἀπο-πίπτω, herabfallen.
ἀπο-πλέω. abseegeln.
ἀπόπλυμα, ατος, τό. (πλύνω) das Abgespülte, d. Abguſs.
ἀπο-πνέω, den Geist aufgeben.
ἀπο-πνίγω. ersticken, erwürgen.
ἀπο-πτύω. ausspucken, von sich stoſsen.
ἀ-πορέομαι. Mangel haben, in Verlegenheit seyn, nicht wissen, was man antworten soll.
ἀ-πορία, ας, ἡ. d. Man-

gel, Verlegenheit, Unwissenheit.

ἀποῤ ῥήγνυμι. Gr. S. (358.) 374. losreiſsen.

ἀπόῤ-ῥητος, ὁ, ἡ. untersagt, verboten. τὰ ἀπόῤ ῥητα. Geheimnisse.

ἀποῤ-ῥιζόω. auswurzeln

ἀπόῤῥοια, ας, ἡ. (ῥέω) d. Ausfluſs, das Ausdünsten.

ἀπο-σβέννυμι. Gr. S. (358.) 374. auslöschen.

ἀπο-σείω. abschütteln.

ἀπο σιωπάω. schweigen.

ἀπο-σπάω. abziehn.

ἀπο-στάζω. herabträufeln.

ἀπο-στέλλω. ab - weg senden, auftragen, einen Befehl an jemanden schicken.

ἀπο-στεφανόω. den Kranz absetzen.

ἀπο-στιλβόω. zurückstrahlen, glänzen lassen.

ἀπο-στρέφω. abwenden, entfernen.

ἀπο-στροφή, ῆς, ἡ. die schiefe Richtung.

ἀπο-στυγέω. hassen.

ἀπο-σφάζω. abschlachten, ermorden, hinrichten.

ἀπο σφενδονάω. wegschleudern.

ἀπο-σχίζω. abtrennen, absondern.

ἀπο-σώζω. retten.

ἀπο-τελέω. vollbringen, hervorbringen, machen, geben.

ἀπο-τέμνω. abschneiden abhauen.

ἀπο-τίθημι. absetzen, ablegen.

ἀπότομος, ὁ, ἡ. (τέμνω) abgeschnitten, abschüssig, steil.

ἀπο τυγχάνω. Gr. S. (361.) 377. verfehlen, nicht erlangen.

ἀπο-τυμπανίζω. hinrichten.

ἀπουσία, ας, ἡ. d. Abwesenheit d. Abgang.

ἀπο-φαίνω zeigen, anzeigen, zu etwas machen.

ἀπο φέρω Gr. S. (363.) 380. wegführen

ἀπο-φράττω. verstopfen.

ἀπο-χέω. ausschütten, wegwerfen.

ἀπο-χώρησις, εως, ἡ. das Zurückweichen.

ἀπο-ψιλόω. entblöſsen.

ἄπρακτος, ὁ, ἡ. (πράσσω) unkräftig, kraftlos.

ἀπρεπής, έος, ὁ, ἡ. unziemlich.

ἀπρονοήτως (νοέω.) ohne Sorge, unbekümmert.

ἀπροσδόκητος, ὁ, ἡ. (προσδοκάω) adverb. ἀπροσδοκήτως. unerwartet, plötzlich.

ἄπτερος, ὁ, ἡ. (πτερὸν) ungefiedert.

ἅπτω. anzünden. —ομαι. berühren, genieſsen.

ἄπυρος, ὁ, ἡ. (πῦρ) ohne Feuer bereitet. χρυσός. gediegenes Gold.

ἆρα und ἄρα. folglich, also. denn wohl, denn doch. (wird in directer Frage meist nicht übersetzt.)

'Αραβία, ας, ἡ. Arabien. ἀράβιος u. ἀραβικός, ή, όν. arabisch. κόλπος. das rothe Meer.

ἀραιός, αιά, αιόν. lokker, löcherig.

'Αργανθώνιος, ου. n. pr.

'Αργεία, ας, ἡ. Argolis.

ἀργεῖος, εία, εῖον. argivisch.
ἀργία, ας, ἡ. d. Trägheit
Ἀργιλεωνίς, ίδος. n pr.
Ἀργοναῦται, ῶν. d. Argonauten.
Ἄργος, ους. Stadt im Peloponnes.
Ἄργος, ου. n. pr.
ἀργός, ἡ, όν. (ἀεργός) unthätig müssig, unfruchtbar.
ἀργυρέος, έα, έον. silbern.
ἀργύριον, ου, τό. d. Silber.
ἀργυρῖτις ιδος, (γῆ.) silberhaltige Erde.
ἄργυρος, ου, ὁ. d. Silber.
Ἀργώ, οῦς, ἡ. die Argo. das Schiff der Argonauten.
ἀρδεύω. wässern.
ἄρδην von Grund aus gänzlich.
Ἀρεία, ας. n. pr.
ἀρέσκω. gefallen.
ἀρετή, ῆς, ἡ. d. Tugend, Tapferkeit. τῆς χώρας, Güte des Bodens.
Ἄρης, εος. n. pr.
Ἀριάδνη, ης. n. pr.
ἀριθμέω. zählen *c. dativo*. nach etwas rechnen
ἀριθμός, οῦ, ὁ. d. Zahl
Ἀρισταγόρας, ου. n. pr
Ἀρισταῖος. ου. n. pr.
ἀριστάω. frühstücken.
Ἀριστείδης, ου, n. pr.
ἀριστεῖον, ου, τό. der Preis. Belohnung der Tapferkeit
ἀριστερός, ά, όν. link ἡ ἀριστερὰ (χείρ) die linke Hand ἐν ἀριστερᾷ. links.
ἀριστεύς, έως, ὁ. der Tapferste, Wackerste. οἱ ἀριστεῖς. die Helden.
ἀριστεύω. den Vorzug haben, sich auszeichnen.
Ἀρίστιππος, ου. n. pr.
ἀριστο-ποιέω (τὸ ἄριστον) d. Frühstück zubereiten. —ομαι. frühstücken.
Ἀριστοτέλης, εος. n. pr.
Ἀριστοφάνης, εος. n. pr.
Ἀρκαδία, ας, ἡ. e. Land im Peloponnes.
ἀρκεῖ es ist genug, es genügt. ἀρκῶν, hinreichend
ἄρκευθος, ου. ἡ. d. Wachholderbaum
ἄρκτος, ου, ὁ, ἡ. der Bär. (αἱ ἄρκτοι.) der grosse u. kleine Bär (am Himmel.) der Norden.
ἅρμα, ατος, τό. d. Wagen.
ἁρμάμαξα, ης, ἡ. d. bedeckte Wagen.
ἁρματηλατέω (ἐλάω) d. Wagen führen, fahren.
Ἀρμενιστί. nach armenischer Weise.
ἁρμόζω. anpassen. —ζομαι. sich zu etwas passen, fügen.
Ἁρμονία, ας. n. pr.
ἁρμοστός, ἡ, όν. angefügt, passend.
ἀρνέομαι. leugnen, sagen, dass etwas nicht sey.
ἀροτός, οῦ, ἡ. das Ackerland. sc. γῆ.
ἄρουρα, ας, ἡ. geackertes Land, Feld.
ἁρπαγή, ῆς, ἡ. d. Raub.
ἁρπάζω. rauben.
ἅρπη, ης, ἡ. die Sichel, Hippe.
Ἅρπυια, ας. ἡ. d. Harpyie.
ἀῤῥενικός, ἡ, όν. männlich.
ἀῤῥενωπός, ὁ, ἡ. (ὤψ.) männlich, muthig (von Ansehn).

ἀῤῥηκτος, ὁ, ἡ, (ῥήγνυμι) undurchdringlich.

ἄῤῥην, ενος. männlich ἄῤῥεν παιδίον. e. Sohn. οἱ ἄῤῥενες, die Männchen.

ἄῤῥητος, ὁ, ἡ. ungesagt.

ἀῤῥωστέω. krank seyn.

ἀῤῥώστημα, ατος, τό. d. Krankheit.

ἄῤῥωστος, ὁ, ἡ. schwach, krank.

Ἀρσινόη, ης. n. pr. 2) Stadt in Aegypten.

ἀρτάω. anknüpfen, anhängen.

Ἄρτεμις, ιδος. n. pr.

Ἀρτεπίθυμος. n. pr. v. ἄρτος u. ἐπιθυμέω.

ἄρτι. neulich, jüngst. ἄρτι ... ἄρτι. bald . . . bald, jetzt . . jetzt.

ἄρτος, ου, ὁ. d. Brod.

ἀρύομαι. schöpfen.

ἀρχαῖος, αία, αῖον. alt. οἱ ἀρχαῖοι. d. Alten

Ἀρχέλαος, ου. n. pr.

ἀρχέτας, ου, ὁ. d. Stifter, Urheber.

ἀρχή, ῆς, ἡ. d. Anfang, Ursprung. der Antritt der Regierung. die Regierung. αἱ ἀρχαί. die Obrigkeiten. ἐξ ἀρχῆς. vom Anfang, zuerst.

ἀρχηγός, οῦ, ὁ. d. Urheber.

Ἀρχίδαμος, ου. n. pr.

ἀρχι-τέκτων, ονος, ὁ. d. Baumeister. ἀρχιτεκτονικός, ἡ, όν. zur Baukunst gehörig, architektonisch.

ἄρχω. anfangen etwas zu thun, der Erste seyn, herrschen, beherrschen.

ἄρχων, οντος, ὁ. d. Regent, obrigkeitliche Person.

ἀρωματίζω. (ἄρωμα) e. gewürzhaften Geruch haben.

ἀρωματοφόρος, ὁ, ἡ. Spezereyen hervorbringend.

ἀ-σαφής, έος, ὁ, ἡ. ungewiſs, unzuverlässig.

Ἀσδρούβας, α. n. pr.

ἀ-σεβεία, ας, ἡ. die Gottlosigkeit, Frevel.

ἀ-σεβής, έος, ὁ, ἡ. gottlos, verdammt.

ἄσημος, ὁ, ἡ. (σῆμα) unbedeutend, unberühmt.

ἀσθένεια, ας, ἡ. die Schwachheit, Entkräftung.

ἀσθενέω. krank-schwach seyn.

ἀσθενής, έος, ὁ, ἡ. schwach.

Ἀσία, ας, ἡ, Asien. 2) Klein-Asien. 3) Nom. pr.

ἄ-σιτος, ὁ, ἡ. ohne zu essen.

Ἀσκανία λίμνη. e. See in Klein-Asien.

Ἀσκάνιος, ου. n. pr.

ἀσκέω. üben, treiben.

ἄσκησις, εως, ἡ. d. Uebung.

ἀσκητός, ή, όν. geübt, durch Uebung zu erlangen.

Ἀσκλήπιος, ου. Aeskulap. Ἀσκληπιεῖον. Tempel Aeskulaps.

ἄσμενος, η, ον, adverb. ἀσμένως. willig, gern.

ἀσπάζομαι. ergreifen, fassen, umarmen. βίον. eine Lebensart wählen.

ἀσπαίρω. zappeln.

ἄσπασμα, ατος, τό. d. Umarmung.

ἀσπίς, ίδος, ἡ. d. Schild. 2) e. giftige Schlangenart.

ἄσπορος, ὁ, ἡ. (σπείρω) uncultivirt, keine Cultur vertragend.
ἀστεροπή, ῆς, ἡ. d. Blitz
ἀστήρ, έρος, ὁ. d. Stern.
Ἀστός, οῦ. N. e. Hundes
ἀστραπή, ῆς, ἡ. d. Blitz.
ἀστράπτω. blitzen.
ἀστρολογέω. Astronomie treiben.
ἄστρον, ου, τό. d. Gestirn.
ἄστυ, εος, τό. d. Stadt.
ἄστυδε. nach der Stadt.
ἀσυνεσία, ας, ἡ. d. Unverstand.
ἀσφάλεια, ας, ἡ. d. Sicherheit, Gefahrlosigkeit.
ἀσφαλής, έος, ὁ. ἡ adverb. ἀσφαλῶς. mit Sicherheit.
ἀσχημοσύνη, ης, ἡ. die Unschicklichkeit, häſsliche Handlung.
ἀσώματος, ὁ, ἡ. unkörperlich.
ἄσωτος, ὁ, ἡ. ausschweifend, unmäſsig, verschwenderisch.
ἀτακτέω. unordentlich seyn.
Ἀταλάντη, ης. n. pr.
ἀτάρ. aber.
ἀτάσθαλος, ὁ, ἡ. frevelhaft, thöricht, gottlos.
ἄτεκνος, ὁ. ἡ, (τέκνον) kinderlos.
ἀτιθάσσευτος, ὁ, ἡ. (τιθασσεύω) unbezähmbar, wild.
Ἀτλαντίς, ίδος. d. Tochter des Atlas.
ἄτοπος, ὁ, ἡ. (τόπος) unschicklich. albern.
ἀτρέμα und ἀτρέμας, still, ruhig, sanft.
ἄτρωτος, ὁ, ἡ. (τιτρώσκω) unverwundbar.
Ἀττική, ῆς, ἡ. Attica in Griechenland. ἀττικός, ή, όν, attisch.
Ἄτυς, υος. n. pr.
ἀτυχέω, unglücklich seyn.
ἀτυχής, έος, ὁ, ἡ. unglücklich.
ἀτυχία, ας, ἡ. Unglück, widriges Geschick.
αὖ. wieder, wiederum.
Αὐγείας, ου. n. pr.
αὖθις. wieder, aufs neue, nachher.
αὐλέω. flöten.
αὐλή, ῆς, ἡ. d. Hof (eines Fürsten).
αὐλητής, οῦ, ὁ. der Flötenspieler.
αὐλός, οῦ, ὁ. d. Flöte.
αὐξάνω und αὔξω. fut. αὐξήσω. vermehren, wachsen lassen. — ομαι. wachsen, zu Gröſse und Ansehn gelangen.
αὔξησις, εως, ἡ. d. Zuwachs.
αὖος, η, ον. trocken, nüchtern.
ἄϋπνος, ὁ, ἡ. (ὕπνος) schlaflos.
αὖρα, ας, ἡ. d. Luft, das Wehen.
αὔριον. morgen.
Αὔσονες, ων. Ausoner, e. Volk in Italien.
αὐστηρός, ὁ, ἡ. ernst, streng, herbe.
αὐταρκής, έος, ὁ, ἡ. hinlänglich.
αὖτε, ferner.
αὐτίκα. sogleich.
Αὐτόλυκος, ου. n. pr.
αὐτόματος, ὁ, ἡ. von selbst thuend, freywillig.
αὐτομολέω. übergehen, überlaufen.
Αὐτονόη, ης. n. pr.
αὐτόνομος, ὁ, ἡ. (νομή)

freyweidend, sich selbst überlassen.

αὐτός, ἡ, ὁ. selbst. in den casib. obliqu. ihn. sie, es. ὁ αὐτός derselbe. ταὐτά st. τὰ αὐτά. dasselbe.

αὐτοῦ st. ἑαυτοῦ. τὰ αὐτοῦ πράγματα. seine eignen Geschäfte.

αὐτοφυής, έος, ὁ, ἡ. selbst gewachsen, natürlich. τροφαὶ αὐτοφυεῖς. Nahrungsmittel, die wild und ohne Cultur aufwachsen.

αὐτό-χθων, ονος, ὁ, ἡ. eingeboren, im Lande erzeugt. (dem Eingewanderten entgegengesetzt.)

αὐχήν, ένος, ὁ. d. Hals, Nacken.

Αὐχῖσαι, ῶν. Volk in Afrika.

αὐχμηρός, ά, όν. ausgetrocknet, schmutzig.

αὐχμός, οῦ, ὁ. d. Dürrung.

ἀφ-αιρέω —ομαι. absondern, abschneiden, wegnehmen, rauben, aufheben.

ἀφανής, έος, ὁ, ἡ. (φαίνω) unbekannt, unberührt, nicht in die Augen fallend.

ἀφανίζω. unsichtbar machen, verbergen, vernichten, zerstören. —ομαι. verschwinden.

ἀφαυρός, ά, όν. schwach.

ἀφειδῶς. (φειδώ.) ohne Maafs.

ἁφή, ῆς, ἡ. das Gefühl.

ἄφθογγος, ὁ, ἡ. (φθόγγος) stumm.

ἀφθονία, ας, ἡ. d. Ueberflufs.

ἄ-φθονος, ὁ, ἡ. reichlich.

ἀφ-ίημι. ablassen, loslassen, abschiefsen.

ἀφ-ικνέομαι. Gr. S. (338.) 358. kommen.

ἀφ-ίπταμαι. Gr. S. (339.) 370. wegfliegen.

ἀφ-ίστημι. entfernen. —ίσταμαι. von etwas ablassen.

ἄφλαστον, ου, τό. ein Zierrath am Hintertheil des Schiffs.

ἄφνω. plötzlich.

ἀφ-οράω. herabschauen.

ἀφορία, ας, ἡ. (φορέω) d. Unfruchtbarkeit.

ἀφ-ορίζω. absondern, begränzen.

Ἀφροδίτη, ης. n. pr.

ἄφροντις, ιδος, ὁ, ἡ. (φρόντις) sorglos.

ἀφρός, οῦ, ὁ. d. Schaum.

ἀφροσύνη, ης, ἡ. (ἄφρων) d. Thorheit, Unverstand.

ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ. unverständig, thöricht.

ἀφυής, έος, ὁ, ἡ. (φυή.) ungeschickt.

ἀφύλακτος, ὁ, ἡ. unbewacht, nicht auf der Huth.

Ἀχαΐα, ας, ἡ. e. Provinz im Peloponnes. Ἀχαιοί, ῶν. Einw. derselben.

ἀχαριστία, ας, ἡ. d. Undankbarkeit.

ἀχάριστος, ου, ὁ, ἡ. undankbar.

Ἀχερούσιος, ία, ιον. zum Acheron gehörig. λίμνη. d. acherontische See.

ἄχθομαι. sich betrüben.

Ἀχιλλεύς, έως. n. pr.

ἀχλύς, ύος, ἡ. d. Finsternifs.

ἀχράς, άδος, ἡ. d. wilde Birnbaum.

ἄ-χρηστος, ὁ, ἡ. unnütz. unbrauchbar.
ἄχρι und ἄχρις. bis.
ἀψοφητί. (ψόφος) ohne Geräusch.
Ἄψυρτος, ου. n. pr.

B.

Βαβυλών, ῶνος. N. e. Stadt in Asien. Βαβυλωνία, ας. N. e. Landes. βαβυλώνιος, ία, ιον. babylonisch.
βαδίζω — ομαι. gehen.
βάθος, εος, τό. d. Tiefe διὰ βάθους εἶναι. tief seyn
βαθύπλουτος, ὁ, ἡ. (πλοῦτος) sehr reich.
βαθύς, εῖα, ύ. tief, dicht. βαθὺν κοιμᾶσθαι. in tiefem Schlaf liegen.
βαίνω. Gr. S. (316.) 332. gehen.
Βαιτική, ῆς, ἡ. die Hispania Baetica.
Βαῖτις, ιος, ὁ. d. Bätis in Hispanien; jetzt Guadalquivir.
βακτηρία, ας, ἡ. d. Stab
Βακτριανὴ χώρα. Bactriana, e. Provinz des persischen Reichs. βάκτριος bactrianisch.
βάκτρον, ου, τό. d. Stab.
βακχεύω. von bacchischer Begeisterung getrieben seyn, schwärmen.
βάκχη, ης, ἡ. d. Bacchantin.
Βάκχος, ου. n. pr.
βαλανεῖον, ου, τό. das Bad.
Βαλλιαρεῖς νῆσοι. die balearischen Inseln.
βάλλω. Gr. S. (317.) 333. werfen, schieſsen. λίθοις. steinigen.
βάπτω. eintauchen.
βάραθρον, ου, τό. der Schlund, Abgrund, das Verderben.
βάρβαρος, ου, ὁ. der Nichtgrieche, Ausländer.
βαρέω. belasten.
βαρέως. schwer, hart, heftig.
Βάρκας, α. n. pr.
βάρος, εος, τό. d. Last, Schwere, Schwerfälligkeit.
βαρύνω. beschweren, belästigen.
βαρύς, εῖα, ύ. schwer.
βαρύτης, ητος, ἡ. d. Schwerfälligkeit, Härte.
βάσανος, ου, ἡ. d. Probierstein.
βασιλεία, ας, ἡ. die königliche Würde.
βασίλειος, ὁ, ἡ. königlich. τὸ βασίλειον, ου. und τὰ βασίλεια, ων. die königliche Residenz.
βασιλεύς, έως, ὁ. d. König, vorz. der K. v. Persien.
βασιλεύω. beherrschen, regieren.
βασιλικός, ή, όν. königlich.
βάσις, εως, ἡ. d. Gang, das Piedestal.
βασκαίνω. beschreyen, behexen.
βάσκανος, ὁ, ἡ. neidisch.
βαστάζω. Gr. S. (317.) 333. tragen, aufheben.
βαφή, ῆς, ἡ. d. Farbe, das Färben.
βδάλλω und βδέλλω. melken.
βέβαιος, ὁ, ἡ. adv. βεβαίως. dauerhaft, fest, sicher.

βεβαιόω. bekräftigen.
Βελέριον, ου, τό. N. e Vorgebirgs v. Britannien
βέλος, εος, τό. d. Geschoss.
βελτίων, ίονος, ὁ, ἡ. besser. βέλτιστος, η, ον. d Beste S ἀγαθός.
Βῆλος, ου, n. pr
βῆμα, ατος, τό. d Schritt, d. Rednerbühne.
βία, ας, ἡ. d. Gewalt. Kraft.
βιάζω—ομαι Gewalt brauchen, etwas durchsetzen wollen, sich anstrengen.
βίαιος, αία, αιον, gewaltsam, heftig
βιβλίον, ου, τό. d. Buch
βιβρώσκω. Gr. S. (317.) 335. verzehren.
βίος, ου, ὁ. d. Leben, Lebensart.
βιόω. Gr. S. (317.) 334. leben.
Βίων, ωνος. n. pr.
βλάβη η. ἡ. d. Schaden
βλάπτω. Schaden zufügen.
βλασφημέω lästern
βλαστάνω. fut βλαστήσω. aor. 2 ἔβλαστον. wachsen.
βλέμμα, ατος τό. d. Blick.
βλέπω. sehen, betrachten. πρός τι nach einer Gegend gerichtet seyn.
βληχάομαι. blöcken.
βοάω. schreyen, rufen, brüllen.
βοή, ῆς, ἡ. Geschrey, Getöse.
βοηθέω. helfen, Beystand leisten.
βοήθημα, ατος, τό. d. Hülfe.
βοηθός, οῦ, ὁ. d. Gehülfe, Beystand.
βόθρος, ου, ὁ. d. Grube.
Βοιωτία, ας, ἡ. Böotien in Griechenland.
βορά, ᾶς, ἡ. d. Futter.
βόρατον, ου, τό. d. Sevenbaum.
Βορέας, ου, ὁ. und Βοῤῥᾶς, ᾶ. der Nordwind, Norden.
βόρειος, ὁ, ἡ. nördlich.
Βορυσθένης, ου, ὁ. N. e. Flusses, jetzt Dniepr.
βόσκημα, ατος, τό. d. Heerde.
βόσμορον, ου, τό. e. unbekanntes Gewächs.
Βόσπορος, ου, ὁ. 1) die Meerenge zwischen dem Propontis u. Pontus Euxinus. 2) eine andre zwischen dem Pontus Euxinus u. dem maeotischen See.
βόστρυχος, ου, ὁ. die Locke.
βότρυς, ος, ὁ. d. Traube.
βουκολέω. Rinder weiden.
βουκόλος, ου, ὁ. der Rinderhirte.
βουλεύομαι. einen Entschluss fassen.
βουλή, ῆς, ἡ. d. Wille.
βούλησις εως, ἡ. d. Wille.
βούλομαι. Gr. S. (319) 335 wollen.
βοῦς, βοός, ὁ, ἡ. das Rind, der Ochse, die Kuh.
Βούσιρις, ιδος. n. pr.
βραδέως. langsam.
βραδύνω. zögern.
βραδύς, εῖα, ύ. langsam.
Βρασίδας, α. n. pr.
βραχίων, ονος. ὁ. d Arm.
βράχεα, ῶν, τά. die Untiefe, seichte Stelle.
βραχύς, εῖα, ύ kurz, wenig, gering. ἐν βραχεῖ. in kurzem.
βρέγμα, ατος, τό. d. Schädel.
Βρεττανία, ας, ἡ. Britan-

nien. βρεττανικός, ή, όν. britannisch. βρεττανική νῆσος. Britannien.

βρέφος, εος, τό. d. Kind.

βρέχω. befeuchten, einweichen.

βριαρός, ά, όν. stark.

βροντάω. donnern.

βροντή, ῆς. ἡ. d. Donner.

βροτός, οῦ, ὁ. der Sterbliche.

βρόχος, ου, ὁ. der Strick.

βρυχάομαι. brüllen.

βρυχηθμός, οῦ, ὁ. das Brüllen.

βρύω. hervorkeimen, aufblühen.

βύθιος, ία, ιον. untergetaucht.

βυθός, οῦ, ὁ. d. Tiefe

βύρσα, ης. ἡ d. Fell 2) N. der Burg v. Carthago.

βῶλος. ου. ἡ. d. Erdscholle, Klumpen rohes Erzes.

βωμός, οῦ, ὁ. d. Altar.

Γ.

Γάγγης, ου, ὁ. d. Ganges, e. Fluſs in Indien.

γάλα, γάλακτος, τό. d. Milch.

γαλαξίας, ου, ὁ. d. Milchstraſse.

Γαλάται, ῶν, οἱ. Galater, in Klein-Asien.

Γαλατία, ας, ἡ. Gallien. γαλατικός, ή, όν. gallisch.

γαλήνη, ης, ἡ. d. Meeresstille. 2) n. pr.

Γαλλία, ας, ἡ. Gallien.

γαμέω. Gr. S. (319.) 335 heyrathen. (vom Manne.) —ομαι. (von der Frau.)

γάμος, ου, ὁ. d. Ehe, Hochzeit.

γάρ. denn, doch. τί γάρ; *quidnam?*

γαστήρ, έρος u. γαστρός, ἡ. der Bauch. ἐγκρατὴς γαστέρος. mäſsig im Essen.

γαστρίμαργος, ου, ὁ. der Schlemmer.

γαυλός, ου, ὁ d. Milchgefäſs, d. Eimer.

γαυριάω und γαυροῦμαι. stolz seyn, sich brüsten.

γέ. wenigstens, zwar, doch. (hebt bisweilen, wie *quidem*, das Wort, bey dem es steht, bedeutend heraus).

γειτνιάω. an etwas gränzen.

γείτων, ονος, ὁ. d. Nachbar.

γελάω. lachen, lächeln.

γελοῖος, οία, οῖον. lächerlich.

γέλως, ωτος, ὁ. d. Lachen.

γέμω. voll, belastet seyn.

γενεά, ᾶς, ἡ. d. Erzeugung, Geburt.

γενειάς, άδος, ἡ. d. Kinn, d. Bart.

γενειήτης, ου, ὁ, ἡ. bärtig.

γένειον, ου, τό. d. Kinn, d. Bart.

γένεσις, εως, ἡ. d. Entstehung, Geburt.

γενετή, ῆς, ἡ. die Geburt.

γενναῖος, αία, αῖον. edel, trefflich. γενναίως. mit Muth, rühmlich.

γεννάω. gebähren, zeugen, hervorbringen. οἱ γεννήσαντες. die Eltern.

γένος, ους, τό. die Art, d. Geschlecht, Abkunft. τὸ θνητὸν γένος. d. sterbliche Geschlecht.

γέρανος, ου, ὁ. d. Kranich.

γέρας, ατος, τό. Achtung, Ehrenbezeigung, Geschenk.

Γερμανία, ας, ἡ. Germanien. γερμανοί, ῶν. Germanier.

γέῤῥον, ου, τό. Geflecht, Flechtwerk.

γέρων, οντος, ὁ. d. Greis. alt.

γεύομαι. kosten, geniefsen.

γεφυρόω. (γέφυρα) eine Brücke schlagen.

γεωγραφέω. Geographie treiben.

γεώδης, εος, ὁ, ἡ. erdig. fruchtbar. τὸ γεῶδες, das Erdige.

γεωλοφία, ας, ἡ. d. Erdhügel.

γεωργέω. das Land bauen.

γεωργία, ας, ἡ. d. Landbau. γεωργικός, ή, όν. den Landbau treibend.

γεωργός, οῦ, ὁ. d. Landmann.

γεωρύχος, ὁ, ἡ. (ὀρύσσω) der in der Erde wühlt.

γῆ, ῆς, ἡ. d. Erde. 2) n. pr.

γηγενής, έος, ὁ, ἡ. aus der Erde geboren.

γήθω u. γηθέω. Gr. S. (320.) 337. sich freuen.

γηραιός, ά, όν. alt.

γῆρας, ατος, τό. u. γήρως, τό. d. Alter.

γηράσκω und γηράω. alt werden, altern.

Γηρυόνης, ου. n. pr.

γίγνομαι und γίνομαι Gr. S. (320.) 336. werden, abstammen. τὸ γεγονός. das Ereignifs.

γιγνώσκω und γινώσκω. Gr. S. (321.) 337. erkennen, verstehen, beschliefsen. ἡ ἐγνωσμένη. die bekannte Erde.

Γλαῦκος, ου. n. pr.

γλαυκῶπις, ιδος. blauäugig.

γλαύξ, κός, ἡ. d. Eule.

γλαφυρός, ά, όν. glatt, zierlich, artig.

γλυκύς, εῖα, ύ. süfs, lieblich. *compar.* γλυκίων. *superl.* γλυκύτατος.

γλῶττα u. γλῶσσα, ης, ἡ. d. Zunge.

γνάθος, ου, ἡ. d. Kinnbacken, d. Wange.

γναφεῖον, ου, τό. die Walkmühle.

γνήσιος, ία, ιον. ächt, zu einem Geschlecht gehörig.

Γνίφων, ωνος. n. pr.

γνώμη, ης, ἡ. d. Sinn, Verstand, Klugheit, Einsicht, Ueberlegung.

γνώμων, ονος, ὁ. d. Kenner, Schiedsrichter, Untersucher.

γνωρίζω. erkennen.

γνώριμος, ὁ, ἡ. bekannt.

γονεύς, έως, ὁ. d Vater. οἱ γονεῖς, die Eltern.

γονή, ῆς, ἡ. die Entstehung, der Ursprung.

Γοργίας, α. n. pr.

Γοργώ, οῦς, und Γοργών, όνος. die Gorgone. αἱ γοργόνες. die drey Gorgonen.

Γόρτυνα, ας, und Γόρτυν, υνος. St. in Kreta.

γοῦν. also, folglich, wenigstens.

γραῖα, ας, ἡ. die Alte.
γράμμα ατος, τό. der Buchstabe. τὰ γράμματα. d Sprachen, Wissenschaften, Gelehrsamkeit.
γραῦς, αός, ἡ. die Alte.
γραφεῖον, ου, τό. der Griffel.
γράφω. schreiben, mahlen vorstellen. γράφομαι verklagen.
Γρύλλος, ου. n. pr.
γρύψ, πός, ὁ. der Greif
γυῖον, ου, τό. das Glied.
γυμνάζω üben.
γυμνάσιον, ου, τό. die Uebungsschule
γυμνής, ῆτος, ὁ, ἡ. nackt auch γυμνήτης, *fem.* γυμνῆτις.
Γυμνήσιαι νῆσοι. die balearischen Inseln.
γυμνικός, ή όν. wo man nackt kämpft. ἀγών e Wettkampf.
γυμνόπους, ποδος. barfüſsig.
γυμνόω entblöſsen.
γυναικεῖος, α, ον. weibisch
γυνή, αικός, ἡ. d. Weib.
γύψ πός, ὁ. d. Geyer.
γῶνος, ου, ὁ. u. ἡ γωνία, ας. d. Winkel.

Δ.

Δαίδαλος, ου. n. pr.
δαίμων, ονος, ὁ. d. Gottheit. d. Schicksal. δαιμόνιος, ὁ, ἡ. göttlich.
δάκνω. Gr S. (322.) 339. beiſsen, stechen.
δάκρυον, ου, τό. die Thräne.
δακρύω. weinen.
δακτυλήθρα, ας, ἡ. Ueberzug über die Finger, d. Handschuh.
δακτύλιος, ου, ὁ. d. Fingerring.
δάκτυλος, ου, ὁ. d. Finger.
δαμάζω. bändigen. ἵππον. zureiten.
δάμαλις, εως, ἡ. d. junge Kuh, Kalb.
Δανάη, ης. n. pr.
Δαναός, οῦ. n pr.
δανείζω. ausleihen. -ομαι. Geld aufnehmen, auf Zinsen aufnehmen.
δαπάνη, ης, ἡ. und δαπάνημα, ατος, τό. d. Aufwand.
δάπεδον, ου, τό. d. Fuſsboden.
Δαρδανεῖς, ῶν, οἱ. die Einwohner von Dardanien in Ober-Mösien.
Δαρεῖος, ου. n. pr.
δᾴς, δᾳδός, ἡ. d. Fackel.
δασμολόγος, ου, ὁ einer welcher Tribut eintreibt, Contributionen ausschreibt.
δασμός, ου, ὁ. d. Tribut.
δασύς, εῖα, ύ. mit Haaren bedeckt, struppig.
δάφνη, ης, ἡ. d. Lorbeerbaum 2) n. pr.
Δάφνις, ιδος. n. pr.
δαψίλεια, ας, ἡ. d. Ueberfluſs.
δαψιλής, έος, ὁ, ἡ adv. δαψιλῶς. reichlich.
δέ. aber, doch Wird μὲν entgegengesetzt und bezeichnet die Beziehung des Vorder- u. Nachsatzes.
δεῖ. Gr. S. (324) 341. man muſs, es ist nöthig. μικροῦ u. ὀλίγου δεῖ. es fehlt wenig, beynah. πολλοῦ δεῖ. da fehlt viel.

δεῖγμα, ατος, τό. die Probe.

δείδω. Gr. S. (323.) 340. fürchten, sich fürchten.

δείκνυμι. Gr. S. (323.) 339. zeigen, sichtbar machen, darstellen.

δείλη, ης, ἡ. d. Abend.

δειλιάω und δειλιάζω. sich feig betragen.

δειλός, ή, όν. feigherzig.

δεινός, ή, όν. stark, mächtig, schlimm, arg. τὸ δεινότατον. was das schlimmste ist. *adverbialiter*. δεινόν. arg, schrecklich.

δεινῶς. sehr, gewaltig.

δειπνέω speisen, essen.

δεῖπνον, ου, τό. d. Gastmahl, die Mahlzeit.

δειπνο-ποιέω. d. Abendmahlzeit bereiten. -τομαι. zu Abend essen.

δέκα. zehn.

δεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ. zehn Ellen lang.

δέκατος, η, ον. d. zehnte. δέκατον. zehntens.

δέλεαρ, ατος, τό. d. Köder, d. Lockspeise.

δέλτα. N. eines Buchstabens. 2) der nördliche Theil von Aegypten.

δελφίν, ῖνος, ὁ. d. Delphin.

Δελφοί, ῶν. Delphi, e. Stadt in Griechenland.

δενδρίτης. fem. δενδρῖτις. an Bäumen gezogen.

δένδρον, ου, τό. d. Baum

δεξιά, ᾶς, ἡ. die rechte Hand. ἐν δεξιᾷ. zur Rechten.

δεξιός, ά, όν. rechts, geschickt.

δεξιόω. bey der Hand fassen.

δέομαι. nöthig haben, bedürfen. (Gr. 341.) bitten.

δέος, ους, τό. d. Furcht.

δέρας, ατος, τό. d. Fell, Vliefs, auch τὸ δέρος, εος.

δέρμα, ατος, τό. d. Haut.

δέρω. die Haut abziehn, schinden, geifseln.

δεσμεύω. binden, fesseln.

δεσμός, οῦ, ὁ. plur. τὰ δεσμά. das Band, die Fessel.

δεσπότης, ου, ὁ. der Herr.

Δευκαλίων, ωνος. n. pr.

δεῦρο. hierher.

δεύτερος, α, ον. der zweyte. δεύτερον. zweytens.

δέχομαι. annehmen, vernehmen, nachfolgen, auf etwas folgen.

δέω fehlen, ermangeln. S. δεῖ und δέομαι. Gr. S. (325.) 341.

δή. also, doch, freylich. καὶ δή. gesetzt auch, u. sogar. καὶ δὴ καί. auch sogar, also auch. — Mit Fragewörtern verbunden verstärkt δὴ die Frage.

δῆγμα, ατος, τό. d. Bifs, Stich (einer Schlange).

δηλονότι. nemlich, ohne Zweifel.

Δῆλος, ου. eine der cycladischen Inseln.

δῆλος, η, ον. bekannt, offenbar, sichtbar.

δηλόω. kund thun.

Δημάδης, ου. n. pr.

Δημήτηρ, τερος u. Δήμητρα, ας. Ceres.

Δημήτριος, ου. n. pr.

δημιουργέω. verfertigen.

δῆμος, ου, ὁ. das Volk, Stamm eines Volks.

Δημοσθένης, ους. n. pr

δημοσίᾳ. auf öffentliche Kosten.

δημόσιος, ία, ιον. öffentlich.

δημοτικός, ή, όν. populär, was einem Bürger ziemt.

Δημῶναξ, ακτος. n. pr.

δῆτα. also, nun sogar.

διά. c. genit. durch, vermittelst, von. διὰ νυκτός. des Nachts. διὰ παντός, δι' αἰῶνος. beständig. δι' ἔτους. jährlich. διὰ πέντε ἐτῶν. alle fünf Jahre. διὰ βάθους st. βαθύ. δι' ὑποψίας st. ὕποπτον. c. accus. wegen. διὰ τοῦτο. deswegen διὰ τί; warum?

δια-βαίνω. Gr. S. (316) 332. übergehn, auseinandergehn. διαβεβηκὼς τοῖς ποσίν. mit ausgespreitzten Beinen.

δια-βάλλω. Gr. S. (316.) 333. verdächtig machen, anklagen.

διά-βασις, εως, ἡ. das Durchgehn.

διαβατός, ή, όν. wodurch man gehen kann.

δια-βιβάζω. durchführen, fortschaffen.

δια-βοάω. berühmt machen. —άομαι. berühmt werden.

διαβόητος, ὁ, ἡ. verschrien.

διαβολή, ῆς, ἡ. d. Verläumdung.

δια-γιγνώσκω. Gr. S. (321.) 337. genau erkennen, beschliessen.

δια-γράφω. beschreiben.

δι-άγω. seine Zeit zubringen.

διάδημα, ατος, τό. (δέω) die königliche Kopfbinde; d. Diadem.

δια-δίδωμι. vertheilen, verbreiten.

δια-ζώννυμι. trennen, theilen.

διά-θεσις, εως, ἡ. d. Beschaffenheit.

διαθήκη, ης, ἡ. das Testament.

δι-αιρέω.—ομαι. theilen, durchschneiden.

δίαιτα, ης, ἡ. d. Lebensart, Kost, Aufenthalt.

διαιτάομαι. leben, wohnen.

διαιτητής, οῦ, ὁ. der Richter.

δια-καθαίρω. reinigen.

δια-καλύπτω. aufdecken.

διά-κειμαι. in einem gewissen Zustande, in einer gewissen Verfassung seyn.

δια-κληρόω. verloosen.

δια-κομίζω. hinüberbringen.

δια-κονίομαι. sich mit Staub bestreun (wie die Kämpfer vor dem Anfange des Kampfes thaten), sich zum Kampfe bereiten.

διακόσιοι, αι, α. zweyhundert.

δια-κόσμησις, εως, ἡ. die Anordnung, Verwaltung.

δια-κρίνω. unterscheiden, absondern, beurtheilen.

δια-κυμαίνω. unruhig machen, aufwühlen.

δια-κωλύω. hindern, abhalten.

δια-λαμβάνω. Gr. S. (343.) 360. auf-ein-nehmen, theilen. διειλημμένος. vertheilt, durchschnitten.

δια-λέγω. auslesen. -ομαι.

sich unterreden, mit einem sprechen.

διαλείπω. unterlassen.

διάλεκτος, ου, ἡ. die Mundart, Sprache.

διάλεξις, εως, ἡ. d. Unterredung.

διά-λιθος, ὁ, ἡ. mit Edelsteinen verziert.

διαλλαγή, ῆς, ἡ. d. Friedensschluſs.

δι-αλλάσσω u. αλλάττω. verändern, sich unterscheiden. —ομαι. sich aussöhnen.

διάλυσις, εως, ἡ. d. Versöhnung.

δια-λύω. auflösen, scheiden.

δια-μένω. bleiben, verbleiben, zubringen.

δια-μετρέω. abmessen.

δίαμμος, ὁ, ἡ sandig.

διαμονή, ῆς, ἡ. d. Dauer.

διαν-ίστημι. aufstellen, διαναστάς. aufstehend. —ισταμαι. in die Höhe stehen, sich aufrichten.

δια-παντός. immer.

δια-πίπτω. durch - aus einander fallen.

δια-πλέκω. flechten, durchflechten.

δια-πλέω Gr. S. (356.) 372. durchschiffen.

δια-πνέω. Gr. S. (356.) 373. durchwehen.

διαπόμπιμος, ὁ, ἡ. versendet.

δια-πονέω. ausarbeiten, ausbilden.

δι-απορέομαι. in Verlegenheit seyn.

δια-πορθέω. verwüsten, zerstören.

δια-πράττω und πράσσω. etwas ausrichten, zu Stande bringen.

διαπρεπής, έος, ὁ, ἡ. ausgezeichnet, vortrefflich.

διάπυρος, ὁ, ἡ. (πῦρ) glühend, feurig.

διαρκής, έος, ὁ, ἡ. (ἀρκέω) hinreichend, stark.

διαῤ-ῥέω Gr. S. (357.) 374. durchflieſsen.

διάῤῥυτος, ὁ, ἡ. durchwässert.

διαῤ-ῥήγνυμι. Gr. S. (358.) 374. zerreiſsen.

δια-σκάπτω. durchgraben.

δια-σπάω. von einander ziehn, theilen.

δια-σπείρω. zerstreuen.

διά-στασις, εως, ἡ. der Zwischenraum, Spalt, d. Uneinigkeit.

διάστημα, ατος, τό. d. Entfernung.

διαστρώννυμι. Gr. S. (359.) 375. mit Decken belegen.

δια-σχίζω. zerspalten, aufschneiden, trennen.

δια-σώζω. retten.

δια-ταράττω u. ταράσσω. in Verwirrung und Verlegenheit setzen.

δια-τείνω. ausstrecken, wohin abzielen, zu etwas gehören. διατείνειν ὁδόν. e. Weg machen.

δια-τειχίζω. vermauern.

δια-τελέω. vollenden (mit e. participio verbunden drückt es die Dauer eines Zustandes aus: διετέλεσεν ὤν er war immer, hielt sich wo auf.)

δια-τέμνω. Gr. S. (360.) 377. spalten.

δια-τηρέω. beobachten, beybehalten.

διατί. S. διά. warum?

δια-τίθημι. anordnen, in

einen gewissen Zustand setzen. ἐμπαθέστερον διατίθεσθαι. zum Mitleiden gestimmt werden.

δια τρέφ ω. Gr. S. (362.) 379. ernähren.

διατριβή, ῆς, ἡ. d. Aufenthalt, die Lebensart, e. Platz zum Vergnügen, Unterhaltung.

δια τρίβω. sich wo aufhalten, die Zeit hinbringen, leben.

δια-τυπόω. ausbilden.

διαυγής, έος, ὁ, ἡ. (αὐγή) hell strahlend.

διαφανής, έος, ὁ, ἡ. (φαίνω) durchsichtig, hell.

διαφερόντως. ausgezeichnet, vorzüglich.

δια-φέρω. Gr. S. (363.) 380. hin u. hertragen. *c. genit.* sich unterscheiden, verschieden seyn, sich auszeichnen. — ομαι. uneinig seyn.

δια-φεύγω. Gr. S. (364.) 381. entfliehn.

δια-φθείρω. zu Grunde richten. διεφθαρμένος. verderbt.

διαφορά, ᾶς, ἡ. d. Verschiedenheit, Abwechslung.

διάφορος, ὁ, ἡ. verschieden, ausgezeichnet.

διαφυή, ῆς, ἡ. d. Spalt, Zwischenraum, was zwischen einer Sache wächst.

δια-φυλάττω. bewahren, beobachten.

δια-χαίνω. d. Mund öffnen.

διάχρυσος, ὁ, ἡ. vergoldet.

διδασκαλεῖον, ου, τό. d. Schule.

διδασκάλιον, ου, τό. d. Lehrgeld.

διδάσκαλος, ου, ὁ. der Lehrer.

διδάσκω. lehren, unterrichten.

διδυματόκος, ὁ, ἡ. (τίκτω) zwey Junge werfend.

δίδυμος, ὁ, ἡ. doppelt. δίδυμοι. Zwillinge.

Δίδυμοι, ων. e. Orakel Apolls in Argolis.

Διδώ, οῦς. n. pr.

δίδωμι. geben, verleihen, gestatten, ausliefern.

δι-είργω. trennen.

διέξ-ειμι. durch-gehn, wandern, durchlaufen.

διέξ-οδος, ου, ἡ. d. Ausweg.

δι-έρχομαι. Gr. S. (333.) 349. durchgehen, hinübergehen, e. Auftrag ausrichten, erzählen.

διευκρινέω. aufs Reine bringen, abhandeln.

διηγέομαι. erzählen.

διήγημα, ατος, τό. die Erzählung.

δι-ήκω. durch etwas hingehen, sich erstrecken.

διηνεκής, έος, ὁ, ἡ. an einem fortgehend, anhaltend.

δι-ίστημι. auseinanderbringen - stellen. διεστηκός. entfernt.

δικάζω. Recht sprechen, e. Urtheil fällen, entscheiden. —ομαι. e. Proceſs führen.

δικαιοπραγέω. gerecht handeln.

δίκαιος, αῖα, ον. gerecht. παρὰ τὸ δίκαιον. dem Rechte zuwider. adv. δικαίως. auf e. gerechte Weise.

δικαιοσύνη, ης, ἡ. die Gerechtigkeit.
δικαστήριον, ου, τό. d. Richterstuhl, Gerichtshof
δικαστής, οῦ, ὁ. d. Richter.
δίκελλα, ης, ἡ. d Hacke.
δίκη, ης, ἡ. d. Gerechtigkeit, Proceſs, Strafe. δίκας τίνειν. büſsen. — δίκην c. *genit.* nach Art, *instar.* 2) n. pr. die Göttin der Gerechtigkeit.
Δίκταιος, α, ον, diktäisch, in Dikte einem Gebirge in Kreta.
δίμηνος, ὁ, ἡ. (μὴν) zweymonatlich. ἐν διμήνῳ. in einer Zeit von zwey Monaten.
δίμορφος, ὁ, ἡ. (μορφὴ) zweygestaltet, aus zwey Naturen gemischt.
διό. weshalb.
Διογένης, εος. n. pr.
δι-οικέω. anordnen.
διοικητής, οῦ, ὁ. d. Verwalter.
Διομήδης, εος. n. pr.
Διονύσιος, ου. n. pr.
Διόνυσος, ου. Bacchus.
δι-όπερ. deshalb, weshalb.
δι-ορθόω. aufrichten, gut machen, ersetzen.
δι-ορίζω. Grenzen ziehn, absondern, trennen.
δι-ορύσσω. durchgraben, durchstechen.
Διόςκουροι, ων, οἱ. die Söhne des Zeus, Kastor u Pollux.
διότι. weil, daſs.
Διοφῶν, ῶντος. n. pr.
διπλάσιος, ία, ιον. doppelt.
διπλόος, όη, όον. u. διπλοῦς, ῆ, οῦν. doppelt.
δίπους, ποδος, ὁ, ἡ. zweyfüſsig.
δίς. zweymal.
δίσκος, ου, ὁ. die Wurfscheibe.
δισσός, ή, όν u. διττός, ή, όν. doppelt.
δις-χίλιοι, αι, α. zweytausend.
διφυής, έος, ὁ, ἡ. d. eine doppelte, zwiefache Natur hat.
δίχηλος, ὁ, ἡ. (χηλὴ) mit gespaltenen Klauen.
δίψα, ης, ἡ. d. Durst.
διψάω. dursten.
διωγμός, οῦ, ὁ. das Verfolgen, Nachsetzen.
διώκω. verfolgen. nachlaufen, heftig nach etwas streben.
διῶρυξ, υχος, ἡ. d. Canal.
δοκέω. glauben, scheinen. δοκέω ἰδεῖν. ich glaube zu sehn. δοκεῖ εἶναί τι. er bildet sich ein, etwas zu seyn. δοκεῖ. es beliebt.
δοκός, οῦ, ἡ. d. Balken.
δόμος, ου, ὁ d. Haus.
δόξα, ης, ἡ. d. Ruhm, d. Meinung.
δορά, ᾶς, ἡ. d. Haut, d. Fell.
δορκάς, άδος, ἡ. d. Gazelle.
δόρυ, δόρατος, τό. der Spieſs.
δόσις, εως, ἡ. die Gabe, das Geschenk.
δουλεύω. Sclav seyn.
δοῦλος, ου, ὁ. d. Sclav.
δουλόω. unterjochen, zum Sclaven machen.
δοῦπος, ου, ὁ. d. Geräusch.
Δοῦρις, ιδος n. pr.
δράκων, οντος, ὁ. der Drache. 2) n. pr.

δρᾶμα, ατος, τό. das Schauspiel.

δραπέτης, ου, ὁ. e. entlaufener Sclav, Flüchtling.

δρασμός, οῦ, ὁ. d. Entlaufen.

δραχμή, ῆς, ἡ. d. Drachme. e. Geldstück etwa $5\frac{1}{3}$ gute Groschen werth.

δράω-άομαι. thun. δρᾶν τινά τι. einem etwas anthun, mit einem auf e. gewisse Weise umgehn.

δρέπανον, ου, τό. d. Sichel, Hippe.

δρομαῖος, αία, αῖον laufend, im Lauf.

δρομάς, άδος, ὁ, ἡ. zum Laufen tauglich.

δρόμος, ου, ὁ. d. Lauf. Wettlauf.

δρόσος, ου, ἡ. d. Thau.

Δρύας, αντος. n. pr.

δρυμός, οῦ, ὁ. d. Wald.

δρῦς, ός, ἡ. d. Eiche, d. Baum.

δύναμαι. Gr. S. (326.) 342. können, vermögen, Kraft haben, gelten. werth seyn, etwas bedeuten.

δύναμις, εως, ἡ. d. Vermögen, die Macht, Geschicklichkeit.

δυναστεία, ας, ἡ. die Herrschaft.

δυναστεύω. herrschen.

δυνάστης, ου, ὁ. d. Herr, Herrscher.

δυνατός, ή, όν. mächtig, vermögend. εἰ δυνατόν. wenn es möglich ist.

δύο οῖν, δυσί. zwey. εἰς δύω. in zwey Theile.

δύομαι. Gr. S. (326.) 342. untergehn.

δυςειδεία, ας, ἡ. (εἶδος) d. Ungestalt, Häſslichkeit.

δυςειδής, έος, ὁ, ἡ. ungestalt, häſslich.

δυςείςβολος, ὁ, ἡ. (βάλλω) wo man nicht leicht einen Angriff, Einfall thun kann.

δυςέλικτος, ὁ, ἡ. (ἑλίσσω) verwickelt.

δυςέξοδος, ὁ, ἡ. woraus man mit Noth und Mühe kommt.

δύσις, εως, ἡ. d. Untergang der Sonne, d. Abend.

δυςκατανόητος, ὁ, ἡ. (νοέω) schwer zu verstehn, unverständlich.

δυςκαταπολέμητος, ὁ, ἡ. (πολεμέω) schwer zu besiegen.

δυςμαθής, έος, ὁ. ἡ. (μανθάνω) ungelehrig.

δυσμαί, ῶν, αἱ. Sonnenuntergang, Abend.

δύςμαχος, ὁ, ἡ. (μάχομαι) schwer zu bekämpfen.

δυςοίκητος, ὁ, ἡ. (οἰκέω) nicht gut zu bewohnen.

Δύςπαρις. n. pr.

δυςπερίληπτος, ὁ, ἡ. (λαμβάνω) kaum zu umfassen.

δύςπορος, ὁ, ἡ. schwierig, bedenklich.

δύστηνος, ὁ, ἡ. unglücklich, elend.

δυςτυχέω. unglücklich seyn.

δυς-φορέω. betrübt, verdrieſslich seyn.

δυςχείμερος, ὁ, ἡ. (χεῖμα) sehr kalt.

δώδεκα. zwölf.

δωδέκατος, η, ον. der zwölfte. δωδέκατον zwölftens.

Δωδωνίς, ίδος. von, aus Dodona.
δῶμα, ατος, τό. d. Haus.
δωρεά, ᾶς, ἡ. d. Geschenk.
δωρέομαι. schenken.
Δωριεύς, έως. e. Dorier.
Δωρίς, ίδος. n. pr.
δῶρον, ου, τό. d. Geschenk.

E.

ἐάν. wenn.
ἔαρ, ος, τό. d. Frühling.
ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ. seiner, ihrer selbst.
ἐάω. lassen, verstatten.
ἑβδομήκοντα. siebzig.
ἕβδομος, η, ον der siebente. ἕβδομον. siebentens.
ἔβενος, ου, ἡ. das Ebenholz.
ἐγγίζω. sich nähern.
ἔγγονος, ου, ὁ. d. Nachkomme.
ἐγγυάω übergeben, zusagen, versprechen.
ἐγγύθεν. in der Nähe.
ἐγγύς. nahe. *comp.* ἐγγυτέρω. *superl.* ἐγγυτάτω u ἐγγύτατα.
ἐγείρω. Gr. S. (327.) 343. erwecken. ἐγρήγορα. ich bin wach.
ἐγ-καθεύδω. in etwas schlafen.
ἐγ-καλέω. beschuldigen, tadeln.
ἐγ-καρτερέω. bey etwas ausdauern, aushalten, ertragen.
ἔγκαυμα, ατος, τό. das Brandmal.
ἐγκέφαλος, ου, ὁ. das Gehirn.
ἔγκλημα, ατος, τό. die Beschuldigung.
ἐγ-κλίνω. eine Neigung, Richtung geben.
ἔγκλισις, εως, ἡ d. Neigung.
ἐγκράτεια, ας, ἡ. (κρατέω) die Enthaltsamkeit, Mäſsigung.
ἐγκρατής, έος, ὁ, ἡ. enthaltsam. γαστρὸς καὶ ποτοῦ. mäſsig im Essen u. Trinken.
ἐγ-κρύπτω. in etwas verbergen.
ἐγ-κωμιάζω. preisen.
ἐγκώμιον, ου, τό. d. Lob, d. Lobrede.
ἐγχειρίδιον, ου, τό. d. Dolch.
ἐγχειρίζω. einhändigen.
ἔγχελυς, υος, ἡ. d. Aal.
ἐγχέω. Gr. S. (366.) 383. einschenken.
ἐγχώριος, ὁ, ἡ. (χώρα) einheimisch. οἱ ἐγχώριοι. die Einwohner eines Landes.
ἐγώ. ich. ἔγωγε. ich für meine Person.
ἔδαφος, εος. τό. d. Boden.
ἔδεσμα, ατος, τό. die Speise.
ἔδω. Gr. S. (333.) 349. essen.
ἐδώδιμος, ὁ. ἡ. eſsbar.
ἐθέλω. u. θέλω. Gr. S. (328.) 344. wollen.
ἐθίζω. gewöhnen. —ομαι. gewohnt seyn, pflegen.
ἔθνος, εος, τό. d. Volk.
ἔθος, εος, τό. d. Sitte.
ἔθω. Gr. S. (328.) 344. gewohnt seyn. κατὰ τὸ εἰωθός. der Gewohnheit nach.
εἰ. wenn, ob εἴθε. wenn doch. εἰ καί. obgleich. εἴπερ. wenn auch, wenn anders. εἴποτε. wenn etwa.
εἶδος, εος, τό. d. Gestalt.

εἴδω u. εἰδέω. Gr. S. (328.) 344. wissen. εἰδώς. wissend. einer, welcher weiſs. εἶδον. ich sah. ἰδών einer, welcher sah. εὖ οἶδα. ich bin überzeugt.
εἴδωλον, ου, τό. d. Bild, Ebenbild.
εἴθε u. εἴθε γάρ. wenn doch, o daſs doch.
εἰκάζω. vergleichen, gleich machen, vermuthen — ομαι. eine Gestalt annehmen.
εἰκός, ότος, τό das Wahrscheinliche. ὡς εἰκός. wie natürlich.
εἴκοσι. zwanzig. εἰκοστός, ή, όν. d. zwanzigste.
εἰκοσιτέσσαρες. vier u. zwanzig.
εἰκότως mit Recht.
εἴκω. Gr. S. (328.) 344. ähnlich seyn, scheinen. ἔοικε. es scheint. ἐοικώς, υῖα, ός. ähnlich.
εἰκών, όνος, ἡ. das Bild, Ebenbild.
Εἰλείθυια, ας, ἡ. d. Göttin der Geburtshülfe, Lucina.
Εἱλώτης, ου, ὁ. d. Helot. Leibeigner der Spartaner
εἱμαρμένον, τό. [μείρομαι. Gr. S. (346.) 362.] und ἡ εἱμαρμένη. das Schicksal, Verhängniſs.
εἰμί. seyn. οὐκ ἔστιν. es ist nicht möglich. ἔσθ' ὅτε. bisweilen. τὰ ὄντα. d. Dinge, Wesen, das was man hat.
εἶμι. Gr. S. (269.) 284. gehen.
εἴνατος st. ἔννατος, η, ον. der neunte.
εἰπεῖν. Gr. S. (329.) 345. sagen. κακῶς. Worte von übler Vorbedeutung sagen.
εἴργω. zurückhalten, abhalten.
εἴποθι. wenn irgendwo.
εἰρεσία, ας, ἡ. das Rudern.
εἰρήνη, ης, ἡ. d. Friede.
εἰρηνικῶς. friedlich.
εἰς. c. *accus.* in, nach, gegen, zu, auf, in Rücksicht auf. εἰς τὰ ὀπίσω. rückwärts. εἰς πολὺν χρόνον. auf lange Zeit.
εἷς, μία, ἕν. einer, eine, eines.
εἰς-άγω. hineinführen.
εἰς-βαίνω. Gr. S. (316.) 332. hineingehen.
εἰς-βάλλω Gr. S. (317.) 333. e. Einfall thun, sich ergieſsen.
εἰς-δύομαι. Gr. S. (326.) 342. hineinkriechen.
εἴς-ειμι. hineingehn, einlaufen (v. Schiffen.)
εἰς-έρχομαι. Gr. S. (333.) 349. hinein gehn-treten.
εἰς-ηγέομαι. in Vorschlag bringen, einführen.
εἰσηγητής, οῦ, ὁ. d. Veranlasser, Erfinder.
εἴσοδος, ου, ἡ. d. Eingang.
εἰς-φέρω. hineinbringen.
εἰς-φορέω. eintragen, zu sich nehmen.
εἰς-χέω. ergieſsen. —ομαι. sich ergieſsen.
εἶτα. darauf, dann, ferner.
εἴτε..-εἴτε es sey daſs.. oder. entweder.. oder.
ἐκ und ἐξ. c. *genit.* aus, von, durch. ἐξ οὗ. von der Zeit an. ἐκ πολλοῦ. seit langer Zeit.

Ἑκάβη, ης. n. pr.
ἕκαστος, η, ον. e. jeder.
ἑκάστοτε jedesmal.
ἑκάτερος, α, ον. einer von beyden, jeder von beyden, alle beyde.
ἑκατέρωθεν. von beyden Seiten
ἑκατόμβη, ης, ἡ. e. Opfer von hundert Stieren, e. grofses Opfer.
ἑκατόμπυλος, ὁ, ἡ. (πύλη) was hundert Thore hat.
ἑκατόν. hundert. ἑκατοστός, ή, όν. d. hundertste.
ἐκ-βαίνω. Gr. S. (316.) 332. herausgehn.
ἐκ-βάλλω. Gr. S. (316.) 333. herauswerfen, verbannen.
ἐκ-βιβρώσκω. Gr. S. (317.) 333. ausfressen.
ἐκβολή, ῆς, ἡ. d. Mündung der Ausflufs.
ἔκγονος, ου, ὁ. d. Abkömmling, Sohn.
ἐκ-δέχομαι aufnehmen, erwarten, auf etwas folgen.
ἐκ-δέω. an etwas binden.
ἐκ-διδάσκω. unterrichten.
ἐκ-δίδωμι. herausgeben.
ἐκ-διώκω. herausjagen, verfolgen.
ἐκ-δύνω hervorkommen, herausschlüpfen.
ἐκεῖ. dort.
ἐκεῖθεν. von da, von da an
ἐκεῖνος, η, ο. jener, e. es.
ἐκθερίζω. abmähen.
ἐκ-θνήσκω. Gr. S. (337.) 354. wie todt (in Ohnmacht) liegen. τῷ γέλωτι. sich halb todt lachen.
ἐκ-θορέω. heraus - aufspringen.

ἑκκαίδεκα. sechzehn.
ἐκ-καθαίρω reinigen, ausfegen.
ἐκ-καλύπτω. enthüllen, aufdecken.
ἔκ-κειμαι. ausgestellt seyn.
ἐκκλησία, ας, ἡ. d. Volksversammlung.
ἐκ-κλίνω. ausweichen, vom Wege abgehn.
ἐκ-κομίζω. hinaustragen, beerdigen.
ἐκ-λείπω. unterlassen, verlassen, sterben. —ομαι. aufhören, sterben.
ἐκ-λήθομαι. vergessen.
ἐκ-λύω. auflösen, entkräften, abmatten.
ἑκούσιος, ὁ, ἡ. *adverb.* ἑκουσίως. freywillig.
ἐκ-πέμπω. absenden.
ἐκ-πετάζω. ausbreiten.
ἐκ-πέττω und πέσσω. auskochen, ausbrüten.
ἐκ-πήγνυμι. Gr. S (354.) 370. erstarren machen.
ἐκ-πίπτω. Gr. S. (356.) 372. herausfallen, vertrieben werden, zum Vorschein kommen. (v. e. Orakel) einem zu Theil werden.
ἐκ-πλέω. Gr. S. (356.) 372. wegschiffen.
ἔκπληξις, εως, ἡ. d. Bestürzung, d. Schrecken.
ἐκ-πλήττω u. πλήσσω. Gr. S. (356.) 372. einen erschrecken, betäuben, in Verwunderung setzen. —ομαι. in Schrecken gerathen.
ἐκ-πονέω. bearbeiten, ausarbeiten.
ἐκπρεπής, έος, ὁ, ἡ. ausgezeichnet.

ἐκ-πυρόω. in Flammen setzen.
ἐκ-ρίπτω. hinauswerfen.
ἐκ-τείνω. ausdehnen.
ἐκ-τήκω. ausschmelzen, ausschwemmen, absondern.
ἐκ-τίθημι. aussetzen.
ἐκ-τίνω. bezahlen, entrichten, ersetzen.
ἐκτοπίζω. (τόπος) von einem Orte entfernen.
ἐκτός. aufserhalb ἡ ἐκτὸς θάλασσα. das atlantische Meer.
ἕκτος, η, ον. d. sechste. ἕκτον. sechstens.
ἔκτοτε. von der Zeit an. seitdem.
ἐκ-τρέπω. abwenden. —ομαι. sich in etwas verwandeln.
ἐκτρέχω. Gr. S. (362.) 379 hervorlaufen-springen.
ἐκ-τρυφάω. üppig seyn.
ἐκ-τυφλόω. blenden.
ἐκ-φαυλίζω. verachten, verspotten.
ἐκ-φέρω. Gr. S. (363.) 380 hinaustragen, begraben, hervorbringen, entdecken. —ομαι hinausgeworfen werden.
ἐκ-φυλάττω. beobachten, bewachen.
ἐκ-χέω. Gr. S. (366.) 383. ausschütten.
ἐλαία, ας, ἡ. d. Oelbaum.
ἐλάτη, ης, ἡ. d. Tanne.
ἐλάττωμα, ατος, τό. d. Verlust.
ἐλάττων, ονος, ὁ, ἡ. wenige, kleiner.
ἐλαύνω. Gr. S. (331.) 34 treiben, in die Flucht schlagen, ziehen, reisen. ἵππον. reiten. κώπην. rudern.
ἔλαφος, ου, ὁ. d. Hirsch.
ἐλαφρῶς. leicht, leise.
ἐλάχιστος, η, ον. d. kleinste.
ἔλεγχος, ου, ὁ. d. Beweis.
ἐλέγχω. tadeln, überführen.
ἐλεέω. Mitleiden fühlen, sich erbarmen.
ἐλεημοσύνη, ης, ἡ. d. Almosen.
ἕλειος, ὁ, ἡ. sumpfig. was in den Sümpfen wächst.
Ἑλένη, ης. n. pr.
ἔλεος, ου, ὁ. das Mitleiden.
ἐλευθερία, ας, ἡ. d. Freyheit.
ἐλεύθερος, ρα, ρον. frey.
ἐλευθερόω. freylassen, befreyen.
Ἐλευσίς, ῖνος. St. in Attika. Ἐλευσίνιος, ία, ιον. eleusinisch.
ἐλεφαντιστής, οῦ, ὁ. d. Elephantenwärter, od. Jäger.
ἐλέφας, αντος, ὁ. d. Elephant, das Elfenbein.
Ἑλικών, ῶνος, ὁ. e. Berg in Böotien.
ἑλκύω und ἕλκω. ziehen, trinken, saugen.
Ἑλλάς, άδος, ἡ. Griechenland.
Ἕλλη, ης. n. pr.
Ἕλλην, ηνος. n. pr. 2) der Grieche.
Ἑλλήσποντος, ου. der Hellespont, eine Meerenge zwischen dem aegeischen Meere u. dem Propontis.
ἐλλιπής, ὁ, ἡ. mangelhaft.
ἐλ-λοχάω. belauschen, nachstellen.

ἕλος, εος, τό. d. Sumpf.
ἐλπίζω. hoffen.
ἐλπίς, ίδος, ἡ. d. Hoffnung.
ἔλυμος, ου, ὁ. d. italienische Hirse.
ἑλώδης, εος, ὁ, ἡ. sumpfig.
ἐμαυτοῦ, ῆς. meiner. ἐμαυτῷ, ῇ. mir. ἐμαυτόν, ήν. mich.
ἐμ-βαίνω. hineingehn, einherschreiten.
ἐμ-βάλλω. hinein-werfen-stecken, mit etwas anfüllen, sich ergieſsen.
ἐμ-βιόω. Gr. S. (317.) 334. wo leben.
ἐμβολή, ῆς, ἡ. d. Einfall.
ἐμβρόντητος, ου, ὁ. ἡ. vom Donner getroffen. betäubt, stupid.
ἐμ-βροχίζω. in das Netz treiben, verstricken.
ἐμ-βυθίζω. in die Tiefe, in den Schlund versenken.
ἐμμανής, έος, ὁ, ἡ. rasend.
ἐμμελής, έος, ὁ, ἡ (μέλος) melodisch. *adv* ἐμμελῶς. artig, sinnreich.
ἔμμετρος, ὁ, ἡ. (μέτρον) metrisch abgemessen, in Versen.
ἐμός, ή, όν. meiner, e, es. τὰ ἐμά. das Meinige.
ἐμπαθής, έος, ὁ, ἡ. bewegt, gerührt.
ἔμ-παλιν. rückwärts, umgekehrt.
Ἐμπεδοκλῆς, έος. n. pr.
ἐμ-πίμπλημι. Gr. S. (354.) 370. anfüllen.
ἐμ-πίπτω. Gr. S. (356. 372. hineinfallen.
ἐμ-πλέω. Gr. S (356.) 372. auf etwas schiffen.
ἐμ-πλήθω. anfüllen.
ἐμ-ποδίζω. die Füſse verwickeln, hindern.
ἐμ-ποιέω. hineinthun, einflöſsen, auf etwas anbringen.
ἐμπορεύομαι. Handelsreisen thun.
ἐμπορία, ας, ἡ. d. Handel, Kaufmannschaft.
ἐμπόριον, ου, τό. d. Handelsplatz.
ἔμπορος, ου, ὁ. d. Kaufmann.
ἐμ-πρήθω. anzünden.
ἔμ-προσθεν. vorn auf der Brust.
ἐμπρόσθιος, ὁ, ἡ. der vordere. πόδες ἐμπρόσθιοι. d. Vorderfüſse.
ἐμ-πτύω. auf etwas spucken.
ἐμ-φράττω. versperren.
ἔμ-φρων, ονος, ὁ, ἡ. (φρὴν) bey Verstand, verständig.
ἔμφυτος, ὁ, ἡ. (φύω) angeboren, eingeimpft, natürlich.
ἐν. *c. dat.* in, bey, auf, ἐν ᾅδου (οἴκῳ) in der Unterwelt.
ἐναγώνιος, ὁ, ἡ. (ἀγὼν) zum Kampfe gehörig, kriegerisch.
ἐν-αλλάττω. verwandeln.
ἐν-άλλομαι. Gr. S. (311.) 377. hineinspringen.
ἐν-αντίος, ία, ίον. entgegengesetzt, auf der vordern Seite. ὁ ἐναντίος der Gegner, Feind. *adv.* ἐναντίως. auf der andern Seite.
ἐναπολείπω. in etwas zurücklassen.
ἐν-άπτω. anfügen.
ἐν-αρμόζω. einsetzen, einfügen.
ἐν-αύω. anzünden.

ἐνδεής, έος, ὁ, ἡ. bedürftig.
ἐν-δείκνυμι. Gr. S. (323.) 339. darthun, beweisen
ἑν-δέκατος, η, ον. der eilfte. ἑνδέκατον. eilftens.
ἐν-δέω. in an etwas binden, fesseln, einfassen.
ἐνδεῶς. mangelhaft. ἐνδεῶς ἔχει. es ist Mangel da.
ἐν-διατρίβω. an einem Orte verweilen.
ἐν-δίδωμι. e. Ton angeben, anstimmen.
ἔνδοξος, ὁ, ἡ. (δόξα) berühmt.
ἔνδοσις, εως, ἡ. d. Einhändigung, Uebergabe.
ἐν-δύω δύνω. Gr. S. (326.) 342. anziehn.
ἐν-έδρα, ας, ἡ. d. Hinterhalt.
ἔν-ειμι. darinne seyn. ἔνι st. ἔνεστι. es ist möglich. ὡς ἔνι μάλιστα. so viel möglich.
ἕνεκα. wegen.
ἐνέργεια, ας, ἡ. d. Thätigkeit, Wirksamkeit.
ἐνεργέω. betreiben, thun.
Ἕνετοι, ων. Veneter, e Volk des obern Italiens.
ἐν-έχω. Gr. S. (334.) 350. in etwas festhalten.
ἔνθα. wo.
ἐνθεάζω,-ομαι. schwärmen, in Begeisterung rasen.
ἐνθουσιαστικός, ή, όν. begeisternd.
ἐνθουσιάω. schwärmen, begeistert seyn.
ἐνθυμέομαι. (θυμὸς) überlegen, beherzigen.
ἐνθύμιος, ὁ, ἡ. was man bedenkt, überlegt. ἐνθύμιον ποιεῖσθαι. überlegen.
ἔνι st. ἔνεστι. S. ἔνειμι.

ἐνιαυτός, οῦ, ὁ. d. Jahr. ἐπί, κατ' ἐνιαυτόν. jährlich.
ἔνιοι, ιαι, ια. einige.
ἐνίοτε. bisweilen.
Ἔννα, ης. St. in Sicilien.
ἔνατος, η, ον. der neunte.
ἐννέα. neun.
ἐννενήκοντα. neunzig.
ἔννοια, ας, ἡ. d. Gedanke.
ἐν-οικέω. bewohnen.
ἔνοπλος. bewaffnet.
ἐν-οράω. in- auf etwas sehen.
ἐν-οχλέω. belästigen, beängstigen.
ἐν-ράπτω. einnähen.
ἐν-σείω. gegen etwas stoſsen.
ἐνταῦθα. daselbst, da.
ἐν-τείνω. Gr. S. (360.) 377. ausspannen. πληγάς Schläge geben, zuzählen.
ἐν-τέλλω. —ομαι. auftragen, befehlen.
ἐντεῦθεν. von da, daher.
ἐν-τίθημι. hinein-legen -setzen, mittheilen, einschiffen.
ἔντιμος, ὁ, ἡ. (τιμὴ) geehrt, geschätzt.
ἐντολή, ῆς ἡ. d. Auftrag.
ἔντονος, ὁ, ἡ. (τείνω) angespannt, angestrengt, kräftig.
ἐντός. innerhalb. ἡ ἐντὸς θάλασσα. das Mittelmeer.
ἐν-τρέχω. Gr. S. (362.) 379. hineinlaufen.
ἐν-τρίβω. einreiben, schminken.
ἐν-τυγχάνω. (τεύχω) Gr. S. (361.) 377. auf etwas stoſsen, begegnen.
ἐνύπνιον, ου, τό. (ὕπνος) der Traum.
ἐξ. S. ἐκ.

ἐξ-αγορεύω. ausschwatzen, bekannt machen.

ἐξ-αγριόω. wild machen, reizen. — ομαι. wild seyn.

ἐξ-αιρέω. Gr. S. (310.) 325. heraus-weg nehmen, retten, zerstören.

ἐξ-αίρω. in die Höhe heben.

ἐξ-αίσιος, ὁ, ἡ. sehr groſs, übermäſsig.

ἐξ-αιτέω. —ομαι. fordern, verlangen.

ἐξαίφνης. plötzlich, in der Geschwindigkeit.

ἐξακισχίλιοι, αι, α. sechstausend.

ἐξ-αλλάττω. —ομαι. verändern, abweichen. ἐξηλλαγμένος. sonderbar.

ἐξ-αμαρτάνω. Gr. S. (312.) 327. fehlen.

ἐξ-ανθέω. he vorblühn, sich auf der Oberfläche zeigen.

ἐξαν-ίστημι. aufstellen. ἐξανέστην. ich stand auf.

ἐξ-απατάω. hintergehen, betrügen.

ἐξαπιναίως. plötzlich.

ἑξάπους, ποδος, ὁ, ἡ. (ἓξ ποῦς) sechsfüſsig.

ἐξ-άπτω. anbinden, fügen, anzünden.

ἐξ-αρτάω. aufhängen. —ομαι. herab an etwas hängen.

ἐξαρχῆς. anfänglich.

ἐξ-εγείρω. Gr. S. (327.) 343. aufwecken.

ἔξ-ειμι. herausgehen.

ἐξ-εμέω. ausspeyen.

ἐξεπίτηδες. absichtlich, mit Fleiſs.

ἐξ-εργάζομαι. bearbeiten, ausbilden, vollenden.

ἐξ-ερεύγω. ausspeyen, ausgieſsen. —ομαι. sich ergieſsen.

ἐξ-έρχομαι. Gr. S. (333.) 349. heraus-gehen-kommen, aus einem Zustande heraustreten.

ἔξεστι. es ist erlaubt, man kann. οὐκ ἐξῆν. es war nicht erlaubt.

ἐξ-ετάζω. prüfen. —ομαι. sich zeigen.

ἐξέτασις, εως, ἡ. die Prüfung, Musterung.

ἑξήκοντα. sechzig.

ἐξηγέομαι. erzählen, erklären.

ἐξ-ημερόω. der Wildheit entreiſsen, cultiviren.

ἑξῆς. hernach, nach der Reihe. ἡ ἑξῆς ἡμέρα. der folgende Tag. ἑξῆς κεῖσθαι. zunächst an etwas gränzen.

ἐξ-ίπταμαι, (πέτομαι) Gr. S. (353.) 370. davon fliegen.

ἐξιτητόν. wo man ausgehn kann. οὐδενί. niemand kann ausgehn.

ἐξ-οκέλλω. in etwas gerathen, verfallen.

ἐξ-ομοιόω. gleich machen, —ομαι. gleich seyn.

ἐξ-ονειδίζω. schmähen, verspotten.

ἐξ-ορθόω. aufrichten.

ἐξ-ορκίζω. durch einen Eid verpflichten.

ἐξ-ορύττω. ausgraben.

ἐξ-ορχέομαι. sich zum tanzen erheben.

ἐξ-οστρακίζω. durch das Scherbengericht verbannen, verstoſsen.

ἐξουσία, ας, ἡ. d. Macht.

ἐξ-υμνέω. preisen, besingen.

ἔξω. aufserhalb.
ἔξωθεν. aufserhalb, auswendig, von aufsen her.
ἑορτή, ῆς, ἡ. d. Fest.
ἐπ-αγγέλλω. melden, verkündigen. —ομαι. versprechen.
ἐπάγγελμα, ατος, τό. d. Versprechen.
ἐπ-άγω. herbeyführen, herzuleiten.
ἔπ-αθλον, ου, τό. d. Preis
ἐπ-αινέω loben, billigen
ἐπ-αίρω. hinaufziehn, erheben, stolz machen —ομαι. stolz seyn.
ἐπ-ακολουθέω. nachfolgen.
ἔπακτος, ου, ὁ, ἡ (ἄγω) herbeygeführt, fremd.
ἐπ-αλείφω einsalben, bestreichen.
ἐπάλληλος, ὁ, ἡ. gedrängt, häufig.
ἔπαλξις εως, ἡ. d. Schutzwehr, Zinne der Mauer.
ἐπ-αμάομαι. darauf sammeln, aufschütten.
Ἐπαμεινώνδας, ου. n. pr.
ἐπανα-βαίνω. Gr. S. (316.) 332. besteigen.
ἐπάν-ειμι. zurückkehren.
ἐπαν-έρχομαι. Gr. S. (333.) 349. um-zurückkehren.
ἐπαν-ήκω. zurückkehren
ἐπ-ανθέω. auf etwas blühen, wachsen.
ἐπ-αράομαι. Verwünschungen gegen einen ausstofsen.
ἐπ-άρδω u. -αρδεύω. bewässern.
ἐπ-αρκέω. helfen.
ἐπ-άρχω. beherrschen.
ἐπ-αφίημι. Gr. S. (264.) 279. auf einen hetzen.
ἐπεί. als, nachdem.
ἐπείγω. antreiben. —ομαι. eilen.
ἐπειδάν. wenn, so bald als.
ἐπειδή. als, nachdem. wann.
ἔπ-ειμι. auf einen zugehn, anrücken, herankommen.
ἐπεις-έρχομαι. Gr. S. (333) 349. auf etwas eindringen.
ἔπειτα. hernach, darauf.
ἐπεν-δύνω. darüber anziehn.
ἔπειτα. hernach, darauf.
ἐπ-έραστος. liebenswürdig.
ἐπ-ερείδω. auf etwas stützen.
ἐπ-έρχομαι. Gr. S. (333.) 349. anrücken, eindringen, auf einen losgehn, besuchen.
ἐπ-ευθύνω. lenken.
ἐπί. *c. genit.* vor, in Gegenwart. auf (bey d. Frage wo?), zur Zeit. *c. dativ.* wegen, auf, bey, über, für. ἐπὶ τέλει τοῦ βίου. gegen das Ende des Lebens. ἐπ' ὠφελείᾳ. zum Nutzen. ἐπὶ μισθῷ. für Lohn. ἐπ' ἐμοί, ἐφ' ἡμῖν ἐστί. es steht in meiner, unserer Gewalt. ἐπὶ πᾶσι. nach, aufser allen. — *c. accus.* gegen, über, zu, auf (b. der Frage wohin?), für. ἐπὶ σκοπόν. nach e. Ziel. ἐπὶ κεφαλήν. über Hals über Kopf. ἐπὶ πολὺ u. πλεῖον. vorzüglich. ἐπὶ μικρὸν u. ὀλίγον. ein wenig. ἐπ' ἐνιαυτόν. jährlich. ἐπὶ τρεῖς ὥρας.

drey Stunden lang. ἐπὶ τοῦτο. in dieser Absicht.

ἐπι βαίνω. Gr. S. (316.) 332. besteigen, betreten

ἐπι-βάλλω. Gr. S. (316.) 333. auf etwas werfen.

ἐπι-βοάω. um Hülfe rufen.

ἐπι-βουλεύω. Ränke schmieden, betrügen, nachstellen.

ἐπιβουλή, ῆς, ἡ. d. List, Nachstellung.

ἐπίβουλος, ὁ, ἡ. heimtückisch.

ἐπι-γελάω. verlachen, spotten.

ἐπι-γιγνώσκω. Gr. S (321.) 337. erkennen.

ἐπι-γράφω. darauf schreiben, eine Aufschrift machen, umschreiben, umfassen.

ἐπι δακρύω. über etwas weinen.

ἐπι-δείκνυμι. Gr. S. (323.) 339. zeigen, machen (*reddere*), seine Probe ablegen. —υμαι sich hören lassen.

ἐπι-δέχομαι. aufnehmen, zulassen.

ἐπιδημέω. als e. Fremder an einem Ort ankommen, wohnen.

ἐπι-δίδωμι. geben, überlassen.

ἐπι-διώκω. verfolgen.

ἐπίδοξος, ὁ, ἡ. (δόξα) c *infinit.* einer der die Meinung erregt, daſs er etwas thun werde. ἐπίδοξος ἦν τύψειν. er schien schlagen zu wollen.

ἐπίδοσις, εως, ἡ, d. Zuwachs, die Zugabe.

ἐπιεικής, έος, ὁ, ἡ. mäſsig, vernünftig.

ἐπιεικῶς. nachgebend, willig.

ἐπι-ζητέω. aufsuchen.

ἐπίθεμα, ατος, τό. der Deckel.

ἐπι-θλίβω. auf etwas drücken.

ἐπιθυμέω. Neigung zu etwas haben, wünschen.

ἐπιθυμία, ας, ἡ. der Wunsch, d. Sehnsucht, Begierde.

ἐπι-καλέω. einen Beynahmen geben. —ομαι. zu Hülfe rufen.

ἐπι-καλύπτω. bedecken.

ἐπί-κειμαι. Gr. S. (278.) 292. darauf-daneben-liegen, angränzen.

ἐπικηρυκεία, ας, ἡ. die Unterhandlung.

ἐπι κίνδυνος, ὁ, ἡ. gefahrvoll.

ἐπι-κλύζω. überschwemmen.

ἐπίκλυστος, ὁ, ἡ. befeuchtet, bespült.

ἐπι-κλώθω. spinnen, zutheilen (von den Parzen).

ἐπι-κοσμέω. schmücken.

Ἐπίκουρος, ου. n. pr.

ἐπι-κροτέω. Geräusch zu etwas machen, klatschen.

ἐπι-λαμβάνω. Gr. S. (343) 360. noch dazu nehmen, bey etwas fassen.

ἐπιλάμπω. leuchten, scheinen.

ἐπι-λανθάνομαι. und —λήθομαι. vergessen.

ἐπι-λέγομαι. lesen.

ἐπιμέλεια, ας, ἡ. die Sorge, Sorgfalt. ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι und ἔχειν. Sorge tragen.

ἐπι-μελέομαι. sorgen.

ἐπιμελής, έος, ὁ, ἡ. *adv.* ἐπιμελῶς. sorgfältig.

ἐπιμελητής, οῦ, ὁ. der Besorger, Verwalter.

ἐπι-μέμφομαι. tadeln, Vorwürfe machen.

ἐπι-μηχανάομαι. e. Anschlag gegen einen im Sinne haben, auf etwas sinnen.

ἐπιμιξία, ας, ἡ. d. Verkehr.

ἐπινεύω. herabsinken sich neigen.

ἐπινίκιος, ὁ, ἡ. (νίκη) z. Siege gehörig. ὕμνος. ein Siegeslied.

ἐπι-νοέω. auf etwas verfallen, aussinnen.

ἐπί-ορκος, ὁ, ἡ. meineidig. ἐπίορκον ὀμόσαι einen Meineid schwören.

ἐπι-πάττω und πάσσω. ausstreuen.

ἐπίπεδος, ὁ, ἡ. eben.

ἐπι-πέμπω. hinzusenden.

ἐπι-πηδάω. darauf springen.

ἐπιπλέον. noch weiter, genauer.

ἐπι-πλήσσω Gr. S (356.) 372. tadeln, schelten.

ἐπι-πνέω. Gr. S. (356.) 373. über etwas hinwehen.

ἐπίπονος, ὁ, ἡ. adv. ἐπιπόνως. mühselig, mit Arbeit.

ἐπι-πορπάω. mit einer Schnalle befestigen, umhängen.

ἐπιῤ-ῥέω. Gr. S. (357.) 374. hinzuströmen.

ἐπιῤ-ῥίπτω. hineinwerfen.

ἐπίῤ-ῥοια, ας, ἡ. d. Zufluſs.

ἐπίσημος, ὁ, ἡ. (σῆμα) ausgezeichnet.

ἐπίσης. zu gleichen Theilen, eben so wie.

ἐπι-σκέπτομαι. betrachten, besuchen.

ἐπι-σκιάζω. beschatten, verdunkeln.

ἐπι-σκοπέω. besehen.

ἐπίσταμαι. Gr. S. (331.) 347. wissen.

ἐπί-στασις, εως, ἡ. d. Verweilen, Stillestehn.

ἐπιστατέω. Vorsteher seyn, einem Geschäfte vorstehn, es dirigiren.

ἐπιστάτης, ου, ὁ. der Vorsteher, Aufseher.

ἐπι-στέλλω. Briefe schreiben, auftragen.

ἐπιστήμη, ης, ἡ. d. Wissenschaft.

ἐπιστολή, ῆς, ἡ. d. Brief.

ἐπι-στομίζω. Zaum und Gebiſs anlegen, bändigen.

ἐπι-στρέφω. umwenden. —ομαι. sich umwenden.

ἐπι-σφάζω u. σφάττω. schlachten, töden.

ἐπι-σφίγγω. die Saiten eines Instruments scharf anziehn.

ἐπι-σφραγίζω —ομαι. besiegeln, bekräftigen.

ἐπι-ταράττω. stören, beunruhigen.

ἐπι-τάττω und τάσσω. befehlen.

ἐπι-τελέω. vollbringen.

ἐπιτερπής, έος, ὁ, ἡ. erfreuend.

ἐπιτήδειος, εία, ειον. auch ἐπιτήδειος, ὁ, ἡ. nöthig, erforderlich. ὁ ἐπιτήδειος. der Bekannte, Freund. τὰ ἐπιτήδεια. die Bedürfnisse des Lebens.

ἐπιτήδευμα, ατος, τό. die Lebensordnung, Lebensweise.

ἐπιτηδεύω. etwas treiben, üben, sich bemühen.

ἐπι-τηρέω. beobachten, abpassen.

ἐπι-τίθημι. auf etwas setzen, aufsetzen, vorsetzen. τέλος ἐπιτιθέναι τῇ ἀρχῇ. den gemachten Anfang glücklich vollenden. —εμαι. angreifen.

ἐπι-τιμάω. Vorwürfe machen, schelten, tadeln.

ἐπίτιμος, ὁ, ἡ (τιμή) geehrt, ehrenvoll.

ἐπιτόπολυ. meistentheils.

ἐπιτρεπτέον. zu überlassen ἐστί. man muſs überlassen.

ἐπι-τρέπω. anvertrauen, befehlen.

ἐπι-τρέχω. Gr. S. (362.) 379. herbeylaufen, angreifen.

ἐπι-τρίβω. zu Gruude richten, vernichten.

ἐπιφάνεια, ας, ἡ (φαίνω) die Oberfläche, Ansehn, Ruhm.

ἐπιφανής, έος, ὁ, ἡ. *adverb.* ἐπιφανῶς. ausgezeichnet, glorreich, herrlich.

ἐπι-φλέγω. anbrennen.

ἐπι-φορέω. zutragen.

ἐπιφωνέω. anrufen.

ἐπιχειρέω. (χεὶρ) Hand anlegen, unternehmen.

ἐπιχέω. Gr. S. (366.) 383. auf etwas gieſsen.

ἐπιχώριος, ία, ιον. (χώρα) einheimisch.

ἐπι-ψαύω. berühren.

ἐποίκιον, ου, τό. das Landhaus. ἐποίκια. Dörfer.

ἕπομαι. Gr. S. (332.) 348. folgen.

ἔπ-ομβρος, ὁ, ἡ. regnig, zum Regnen geneigt.

ἐπ-όμνυμι. Gr. S. (350.) 366. zu etwas schwören.

ἐπ-ονείδιστος, ὁ, ἡ. (ὄνειδος) tadelnswerth. ἐπονειδίστως. auf eine schimpfliche Weise.

ἔπος, εος, τό. d. Wort.

ἔποψ, οπος, ὁ. d. Wiedehopf.

ἑπτά. sieben.

ἑπτακαίδεκα. siebzehn.

ἐπ-ῳάζω. brüten.

ἐπώνυμος, ὁ, ἡ. (ὄνομα) dem Nahmen angemessen.

ἐρανιστής, οῦ, ὁ. der seinen Theil zu einem Pikenik gibt.

ἐραστής, οῦ, ὁ. der Liebhaber.

Ἐρατώ, οῦς. n. pr.

ἐράω—ομαι. lieben.

ἐργάζομαι. bewirken, thun, machen, beschäftigt seyn.

ἐργαλεῖον, ου, τό. das Werkzeug.

Ἐργάνη, ης, ἡ. Beynahme der Minerva, die Künstlerin.

ἐργασία, ας, ἡ. d. Arbeit, Handthierung.

ἐργαστήριον, ου, τό. d. Werkstätte.

ἐργάτης, ου, ὁ. d. Arbeiter.

ἔργον, ου, τό. d. Werk, Geschäft, d. Wirkung.

ἐργώδης, εος, ὁ, ἡ. mühselig, beschwerlich.

ἐρέα, ας, ἡ. die Wolle.

ἐρεβώδης, εος, ὁ, ἡ. finster.

Ἐρεχθηΐς, ΐδος, erechtheïsch, vom Erechtheus.
ἐρέω. Gr. S. (333.) 349. sagen. τὰ εἰρημένα. das oben gesagte.
ἐρετμός, οῦ, ὁ. d. Ruder.
ἐρευνάω durchsuchen.
ἔρημος, ὁ, ἡ. wüst, beraubt. ἡ ἔρημος. d. Wüste.
ἐρίζω. streiten, wetteifern.
Ἐριννύς, ύος, ἡ. d. Furie.
ἔριον, ου, τό. d. Wolle.
ἔρις, ιδος, ἡ. d. Zwist.
ἔριφος, ου, ὁ. d. Böckchen.
Ἐριχθόνιος, ου. n. pr.
ἕρκος, εος, τό. der Verschluſs, ein verzäunter Ort.
Ἑρκύνιοι δρυμοί. der hercynische Wald in Deutschland.
ἑρματίζω. belasten, mit einem Ballast versehen.
Ἑρμῆς, οῦ. Mercur. eine Herme.
ἔρομαι. Gr. S. (333.) 349. fragen.
ἕρπύζω. schleichen.
Ἐρυθείη, ης. Erythia. e. Insel im gaditanischen Meerbusen.
ἐρυθριάω. erröthen.
ἐρυθρός, ά, όν. roth.
Ἔρυξ, κος. n. pr. St. in Sicilien.
ἔρυμα, ατος, τό d. Schutz. Befestigung.
Ἐρυμάνθιος, ου vom Erymanthos, einem Gebirge in Arkadien.
ἔρχομαι. Gr. S. (333.) 349. gehen, kommen.
ἐρωδιός, οῦ ὁ. d. Reiher.
ἔρως, ωτος, ὁ. d. Liebe.
ἐρωτάω. fragen.
ἐρώτημα, ατος, τό die Frage.
ἐρωτικός, ή, όν. verliebt.
ἐς. S. εἰς.
ἔς τε bis.
ἐς-βάλλω. Gr. S. (316.) 33?. hineinwerfen, sich ergieſsen.
ἐς-δέχομαι. aufnehmen.
ἐσθέω. bekleiden.
ἐσθής, ῆτος, ἡ. d. Kleidung.
ἐσθίω. Gr. S. (333.) 349. essen.
ἐσθλός, ή, όν. gut. brav.
ἑσπέρα, ας, ἡ. d. Abend.
ἑσπέριος, ία, ιον. abendlich, gegen Abend gelegen. ἡ ἑσπερία, ας d. Abend.
ἑστιάω. speisen, bewirthen. γάμους eine Hochzeit ausrichten. —ομαι. essen, schmausen.
ἐσχατιά, ᾶς, ἡ. e. Stück Land an der Grenze, Gegend an Bergen, ein Landgut.
ἔσχατος, η, ον. d. letzte, äuſserste.
ἔσω. innerhalb.
ἑταῖρος, ου, ὁ. d. Freund.
ἕτερος, α, ον der eine (von zweyen), der andre.
ἑτέρως auf eine andre, entgegengesetzte Weise.
ἐτήσιος, ὁ, ἡ. jährlich. οἱ ἐτήσιοι (ἄνεμοι und οἱ ἐτησίαι, ῶν. die Etesien, erfrischende Nordwinde auf dem Archipelagus.
ἔτι. noch. überdieſs. οὐκ ἔτι. nicht mehr.
ἕτοιμος, ὁ, ἡ. bereit, fertig.
ἔτος, εος, τό. das Jahr. κατ' ἔτος. jährlich.
Ἐτροῦσκοι, ων. e. Volk in Italien.

εὖ. wohl, gut. εὖ μάλα gar sehr. εὖγε schön! εὖ γε ποιεῖς du thust wohl.
Εὐαγόρας, ου. n. pr.
εὐγένεια, ας ἡ edle Abkunft. edler Sinn.
εὐγενής, έος, ὁ, ἡ. von edler Abkunft. edel.
εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ. wohlgesinnt. billig.
εὐδαιμονέω. glücklich seyn.
εὐδαιμονία, ας, ἡ. die Glückseligkeit.
εὐδαιμονίζω. glücklich preisen.
εὐδαιμόνως. glückselig.
εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ. glücklich.
εὔδενδρος, ὁ, ἡ. reich an Bäumen.
εὔδηλος, ὁ, ἡ. offenbar.
εὐδία, ας, ἡ. d. reine, heitre Himmel, gutes Wetter, Meeresstille, Ruhe.
εὐδοκιμέω Beyfall finden, Ruhm einernten.
εὐδόκιμος, ὁ, ἡ. gelobt, berühmt angesehen.
εὐείμων, ονος, ὁ, ἡ. (εἷμα) wohlgekleidet.
εὐέλαιος, ὁ, ἡ (ἐλαία) reich an Oelbäumen u. Oel.
εὔελπις, ὁ, ἡ. hoffnungsvoll.
εὐεργεσία, ας, ἡ. die Wohlthätigkeit.
εὐεργετέω. Wohlthaten erzeigen.
εὐεργέτης, ου, ὁ, der Wohlthäter.
εὐερνής, έος, ὁ, ἡ. blühend, wohlgenährt.
εὐετηρία, ας, ἡ. d. gesegnete Jahr, d. gute Ernte.
εὐήθης, εος, ὁ, ἡ. (ἦθος) einfältig.
εὐημερέω (ἡμέρα) einen glücklichen, glorreichen Tag haben, Beyfall einernten.
Εὐήρης, εος. n. pr.
εὐθαρσής, έος, ὁ, ἡ. (θάρσος) kühn.
εὔθεια, ας, ἡ. die gerade Linie. ἐπ' εὐθείας. gerade aus.
εὐθετέω. in Ordnung setzen.
εὔθετος, ὁ, ἡ. passend, geschickt. εὐθέτως. wohlangelegt.
εὐθέως. sogleich, auf der Stelle.
εὐθηνία, ας, ἡ. d. Fruchtbarkeit, Ueberfluſs.
εὔθυμος, ὁ, ἡ (θυμός) wohlgesinnt, heiter.
εὐθύς. sogleich.
εὔκαιρος, ὁ, ἡ. passend, wohlgelegen. εὐκαιρότατα. auf das günstigste.
εὐκαμπής, έος, ὁ, ἡ. (κάμπτω) schön gekrümmt, gebogen.
εὐκαρπία, ας, ἡ. (καρπός) die Fruchtbarkeit.
εὔκαρπος, ὁ, ἡ fruchtbar.
εὐκινησία, ας, ἡ. (κινέω) die Leichtigkeit, Behendigkeit.
εὐκίνητος, ὁ, ἡ. leicht, beweglich.
εὐκλεής, έος, ὁ, ἡ. (κλέος) ruhmvoll.
εὔκλεια, ας, ἡ. d. Ruhm.
Εὐκλείδης, ου. n. pr.
εὔκολος, ὁ, ἡ. *adv.* εὐκόλως. leicht, bequem.
εὐκρασία, ας, ἡ. gute Temperatur der Luft, gutes Clima.
εὐλαβέομαι. scheuen, in Sorgen seyn.
εὐμεγέθης, εος, ὁ, ἡ. (μέγεθος) groſs, ansehnlich.

εὐμήκης, εος, ὁ, ἡ (μῆκος) lang.
εὐμορφία, ας, ἡ. (μορφή) d. Wohlgestalt.
εὐνή, ῆς, ἡ. d. Lager, Bett.
εὔνοια, ας, ἡ. das Wohlwollen.
εὐνομία, ας, ἡ. d. gute, gesetzmäſsige Verfassung. 2) n. pr. einer Hore.
εὔνοος und εὔνους, ὁ, ἡ. wohlgesinnt. τὸ εὔνουν. d. Wohlwollen.
Εὔξεινος πόντος. das schwarze Meer.
εὔοινος, ὁ, ἡ. was guten Wein trägt.
εὔοσμος, ὁ, ἡ. (ὀσμὴ) wohlriechend.
εὐπειθής, έος, ὁ, ἡ. *adv.* εὐπειθῶς. gehorsam, folgsam.
εὐποιέω. wohlthun.
εὐπορέω. —ομαι. in Ueberflusse haben.
εὐπορία, ας, ἡ. d Reichthum, Ueberfluſs.
εὔπορος, ὁ, ἡ. wohlhabend.
εὐπραγία, ας, ἡ. (πράττω) d. Glück, der glückliche Erfolg.
εὐπρέπεια, ας, ἡ. d. gute Anstand, Schönheit.
εὐπρεπής, έος, ὁ, ἡ. wohlanständig, geschmückt.
εὕρεσις, εως, ἡ. d. Erfindung.
εὑρετής, οῦ, ὁ. d. Erfinder.
εὕρημα, ατος, τό. d. Erfindung.
Εὐριβιάδης, ου. n. pr.
Εὐριδίκη, ης. n. pr.
Εὐριπίδης, ου. n. pr.
εὔριπος, ου, ὁ. Meerenge bey Euböa. 2) ein Canal, der um etwas hergeht.
εὑρίσκω. Gr. S. (334.) 350. finden, erfinden.
εὔρυθμος, ὁ, ἡ. harmonisch, schicklich.
εὐρύς, εῖα, ύ. weit.
Εὐρυσθεύς, έως. n. pr.
εὐρύστομος, ὁ, ἡ. (στόμα) mit weiter Oeffnung, Mündung.
Εὔρυτος, ου. n. pr.
εὐρυχωρής, έος, ὁ, ἡ. viel umfassend, geräumig.
Εὐρώπη, ης. n. pr.
εὐρωτιάω. (εὐρὼς) verschimmelt, mit Schimmel überzogen seyn.
Εὐρώτας, α. Fluſs in Laconien.
εὔσαρκος, ὁ, ἡ. (σάρξ) fleischig.
εὐσέβεια, ας, ἡ. d. Gottesfurcht.
εὐσεβής, έος, ὁ, ἡ. gottesfürchtig, fromm.
εὔσειστος, ὁ, ἡ. (σείω) leicht zu erschüttern, Erdbeben ausgesetzt.
εὔσημος, ὁ, ἡ. (σῆμα) gut bezeichnet, kenntlich.
εὐστοχία, ας, ἡ. d. Geschicklichkeit, Klugheit.
εὐστόχως. glücklich, treffend.
εὔτεκνος, ὁ, ἡ. (τέκνον) fruchtbar, glückliche Kinder habend.
εὐτελεία, ας, ἡ. d. Sparsamkeit. Einfachheit d. Lebensart.
εὐτελής, εος, ὁ, ἡ. frugal, ärmlich.
Εὐτέρπη, ης. n. pr.
εὐτιθάσσευτος, ὁ, ἡ. (τιθασσεύω) leicht zu zähmen.
εὐτονία, ας, ἡ. die Anstrengung, Festigkeit.
εὐτόνως. mit Kraft.

εὐτυχέω. glücklich seyn.
εὐτύχημα, ατος, τό. d. Glücksfall.
εὐτυχής, έος, ὁ, ἡ. *adv.* εὐτυχῶς glücklich, von gutem Erfolg.
εὐτυχία, ἡ. d. Glück.
εὔϋδρος, ὁ, ἡ. wasserreich, gut gewässert.
εὐϋφής, έος, ὁ, ἡ gut gewebt.
εὐφορία, ας, ἡ. d. Fruchtbarkeit.
εὔφορος, ὁ, ἡ. fruchtbar.
Εὐφράτης, ου, ὁ. Fluſs in Asien.
εὐφύλακτος, ὁ, ἡ. (φυλάττω) wohlbewacht.
εὐφυῶς. gut, bequem.
εὐφωνος, ὁ, ἡ. (φωνή) der eine gute Stimme hat
εὐχή, ῆς, ἡ. d. Gelübde, Gebet.
εὔχομαι wünschen, beten.
εὐχρηστία, ας, ἡ. der Nutzen, Vortheil.
εὐωδία, ας, ἡ. d. Wohlgeruch.
εὐῶπις, ιδος schön blikkend mit schönen Augen.
εὐωχέομαι schmausen.
εὐωχία, ας, ἡ d. Schmaus.
ἐφαπτίς, ίδος. ἡ d. Oberkleid
ἐφεξῆς. in der Reihe, nachher, weiterfort. τὸ ἐφεξῆς. weiterhin.
ἐφ-έπομαι. nachfolgen.
ἔφηβος, ου ὁ. der mannbare Jüngling
ἐφ-ήμερος, ὁ, ἡ. (ἡμέρα) was e. Tag währt, für einen Tag ist.
ἐφικτός, ὁ ἡ. erreichbar.
ἔφιππος, ὁ, ἡ. zu Pferde.
ἐφίπταμαι. (πέτομαι) Gr. S (353.) 370. herbeyfliegen.
ἐφ-ίστημι. hinzustellen. ἐπέστην. ich trat hinzu, stand dabey
ἐφ-οράω. auf etwas herabschauen.
ἔφορος, ὁ, der Aufseher. ἔφοροι Ephoren. e. obrigkeitl Würde zu Sparta.
ἔχθρα, ας, ἡ die Feindschaft.
ἐχθρός, ά, όν. feindlich. ὁ ἐχθρός. d. Feind.
ἔχιδνα, ης, ἡ. d. Natter. 2) n. pr.
Ἐχινάδες, ων Inseln im ägeischen Meere.
ἐχῖνος, ου, ὁ. d. Igel.
Ἐχίων, ονος. n. pr.
ἔχω. haben, können, wissen. c *adverb.* eine gewisse Beschaffenheit haben. εὖ, ὀρθῶς, ἔχει, es ist gut, recht so. *συμφώνως ἔχει.* es stimmt zusammen. ἡδέως ἔχειν πρός τι. freundlich seyn. mit ὡς u. dem *genitiv.* S. ὡς. *ἔχεσθαί τινος.* sich an jemanden, an etwas halten, angrenzen.
ἕωθεν von früh an, frühmorgens.
ἕως, ω, ἡ d. Morgenröthe, der Morgen, Orient.
ἕως. bis.

Z.

ζάω. Gr. (336.) 352. leben. οἱ ζῶντες. die Lebenden.
ζέα, ας, ἡ. d. Dinkel, Spelt.
ζεύγνυμι. Gr. S. (336.) 352. anspannen.
ζεῦγος, εος, τό. d. Joch, Gespann.
Ζεῦξις, ιδος. n. pr.

Ζεύς, Διός, u. Ζηνός. Jupiter.
Ζέφυρος, ου, ὁ. d. Westwind.
ζέω kochen, sieden.
ζηλοτυπέω. eifersüchtig seyn.
ζηλόω. nachahmen, etwas treiben, bewundern.
ζημία, ας, ἡ. d. Schaden, e. Strafe.
ζημιόω. züchtigen strafen.
Ζήνων, ωνος n. pr.
ζητέω suchen, fragen.
ζήτησις, εως, ἡ. das Suchen.
Ζήτης, ου. n. pr.
ζοφερός, ά, όν finster.
ζυγόω. bejochen.
ζωγραφέω. mahlen.
ζώδιον, ου, τό. e. kleines Thier.
ζωή, ῆς, ἡ. das Leben.
ζωογονέω. lebendige Geschöpfe hervorbringen, zeugen. τὰ ζωογονηθέντα. lebendig geborne (den Pflanzen entgegengesetzt.)
ζωογονία, ας, ἡ. das Erzeugen lebendiger Wesen.
ζῶον, ου, τό. d. lebende Wesen, Thier.
ζῶσμα, ατος, τό. und ζωστήρ, ῆρος, ὁ. der Gürtel.

Η.

ἤ. oder. nach dem compar. als. ἤ. ἤ. entweder oder.
Ἥβη, ης. n. pr
ἡγεμών, όνος, ὁ. d. Führer, Anführer. 2) N. e. Fisches.
ἡγέομαι. anführen, die erste Stelle behaupten, dafür halten, glauben.
Ἡγησίλαος, ου. n. pr.
ἠδέ. und.
ἡδέως. gern.
ἤδη. schon, endlich.
ἥδομαι. an etwas Vergnügen finden, sich freuen.
ἡδονή, ῆς, ἡ. jede Art sinnlicher Lust, Wollust.
ἡδύς, εῖα, ύ. süfs, angenehm, freundlich.
ἡδύφωνος, ὁ, ἡ. (φωνή.) süfstönend.
Ἠδωνοί, ῶν. e. Volk in Thrazien.
ἦθος, εος, τό. die Sitte, Handlungsweise, Charakter, Aufenthaltsort.
ἠϊών, όνος, ἡ. das Ufer.
ἥκιστα. sehr wenig, gar nicht.
ἥκω. kommen.
Ἦλεια, ας. Provinz im Peloponnes. Ἠλεῖοι, ων. Einwohner derselben.
ἤλεκτρον, ου, τό. d. Bernstein.
ἡλικία, ας, ἡ. das Alter.
ἡλικιῶτις, τιδος, ἡ. d. Gespielin.
ἡλίκος, η, ον, was für einer, wie grofs, wie arg.
ἥλιος, ου, ὁ. d. Sonne, d. Tag.
ἧλος, ου, ὁ. der Nagel.
Ἠλύσιον πεδίον. das Elysium.
ἡμέρα, ας, ἡ. der Tag.
ἡμεροδρομέω. den Tag über laufen, Dienste eines Eilboten thun.
ἥμερος, ὁ, ἡ. zahm, mild.
ἡμερότης, τητος, ἡ. Sanftheit, Cultur.
ἡμερόω. cultiviren, zahm machen.

ἡμέρωσις, εως, ἡ. das Zähmen Veredlung der Obstbäume
ἡμέτερος, α, ον. unser.
ἡμίγυμνος, ὁ, ἡ. halbnackt.
ἡμιλιτριαῖος, α, ον. e. halbes Pfund schwer.
ἥμισυς, εια, υ. halb, zur Hälfte
ἡμιτελής, έος, ὁ, ἡ. halb vollendet
ἡμίφλεκτος, ὁ, ἡ. halb verbrannt
ἤν st. ἐάν. wenn.
ἡνία, ας, ἡ. der Zügel.
ἡνίκα als.
ἡνίοχος, ου, ὁ. d. Wagenführer. ἡνιοχέω lenken.
ἧπαρ, ατος, τό d. Leber.
ἤπειρος, ου, ἡ das feste Land ein Welttheil. 2) d. Landschaft Epirus in Griechenland. ἠπειρώτης, ου. e. Einw. derselben.
Ἥρα, ας. n. pr.
Ἡρακλέης, έους. n. pr.
Ἡρακλέους πόλις Heraklepolis in Aegypten. ἡρακλεωτικός ἡ, όν. was bey dieser Stadt ist.
ἡρακλεία λίθος. d. Magnet.
Ἡράκλειτος, ου. n. pr.
ἠρεμέω. ruhig seyn, ausruhn.
Ἠριγόνη, ης. n. pr.
Ἠριδανός, οῦ. d. Fluſs Eridanus, oder Padus, Po
ἠρίον, ου, τό. das Grabmal.
Ἡρόδοτος, ου. n. pr.
ἥρως, ωος, ὁ. d. Heros Abkömmling e. Gottes)
Ἡσιόνη ης. n. pr.
ἡσυχάζω Ruhe halten.
ἡσυχῆ. ruhig leise.
ἡσυχία, ας, ἡ. d. Ruhe. ἡσυχίαν ἔχειν sich ruhig verhalten
ἡττάω. besiegen.
ἥττων, ονος, ὁ ἡ. kleiner, geringer, weniger unterworfen. ausgesetzt. οὐχ ἥττονα eben soviel. οὐδὲν ἧττον. nichts desto weniger.
Ἥφαιστος, ου. Vulcan.

Θ.

θάλαμος, ου, ὁ. das Gemach, Frauenzimmerwohnnng.
θάλασσα, ης, ἡ. d. Meer.
θαλάσσιος, ὁ ἡ u. θαλάττιος auf - im - Meere wohnend.
θαλασσοκρατέω. (κρατέω auf dem Meere herrschen.
Θάλεια, ας. n. pr.
Θαλῆς, οῦ. n. pr.
θαλλός, οῦ ὁ. d. Zweig.
θάλλω grünen blühen.
θαμίζω. häufig wohin gehn. ἄστυδε oft in die Stadt gehn.
θαμινῶς. häufig.
Θάμυρις, ιδος. n. pr.
θανατηφόρος, ου, ὁ. ἡ. d. Tod bringend, tödlich.
θάνατος, ου, ὁ. d. Tod.
θανατόω töden.
θάπτω. begraben.
θαῤῥέω. Muth haben. θάῤῥει sey gutes Muthes, getrost.
θαῤῥούντως. muthig, ohne Scheu.
θάρσος, εος, τό. d. Muth.
θάσσων u. θάττων, ὁ, ἡ.

(comparat. von ταχύς.) schneller.

θαῦμα, ατος, τό. d. Bewunderung. θαύματος ἄξιον. bewundernswerth.

θαυμάζω. sich verwundern, bewundern.

θαυμάσιος, ία, ιον. bewunderswürdig.

θαυμαστῶς. bewunderswürdig.

θέα, ας, ἡ. d. Anblick, d. Anschaun.

θεά, ᾶς, ἡ. die Göttin.

θέαμα, ατος, τό. d. Anblick, das Schauspiel τὰ ἑπτὰ θεάματα. die sieben Wunder der Welt.

Θεανώ, οῦς. n. pr.

θεάομαι. sehen, schauen.

θεατροειδής. έος, ὁ, ἡ wie ein Theater gestaltet.

θέατρον, ου, τό. d. Schauplatz, das Schauspielhaus.

Θειοδάμας, αντος. n. pr.

θεῖος, εία, εῖον. göttlich.

θέλω. S. ἐθέλω.

θεμέλιον, ου, τό. d. Grundlage.

θέμις, ιδος, ἡ. d. Recht.

Θεμιστοκλῆς, έους. n. pr

Θεόκριτος, ου. n. pr.

θεολογία, ας, ἡ. d. Kenntniſs von Gott u. göttlichen Dingen.

Θεόπομπος, ου. n. pr.

θεός, οῦ, ὁ. d. Gott. ἡ θεός. d. Göttin.

θεράπαινα, ης, ἡ. die Magd, Sclavin.

θεραπεία, ας, ἡ. d. Heilung, Kur, Besorgung.

θεραπεύω bedienen, aufwarten.

θεράπων, οντος, ὁ. d. Diener.

θερινός, ή, όν. was im Sommer ist. ὄμβροι θερινοί. Sommerregen.

θερμαίνω. wärmen.

θέρμη, ης, ἡ d. Hitze.

θερμός, ή, όν. warm, heiſs. τὰ θερμότερα. die wärmern Gegenden.

θερμότης, τητος, ἡ. d. Hitze.

Θερμώδων, οντος. ein Fluſs in Kleinasien.

θέρος, εος, τό. d. Sommer.

Θεσμοφόρια, ίων, τά. e. Fest der Ceres.

θεσπίζω. verkündigen. weissagen.

Θεσσαλία, ας, ἡ. und Θετταλία. Thessalien, in Griechenland.

Θέτις, ιδος, ἡ. n. pr.

θέω. Gr. S. (337.) 353. laufen.

θεωρέω. sehen, betrachten.

θεωρία, ας, ἡ. d. Betrachtung.

Θῆβαι, ῶν. Theben in Böotien. 2) in Aegypten. θηβαϊκός, ή, όν thebanisch. Θηβαῖος, ὁ. der Thebaner.

θήγω. schärfen, wetzen.

θήκη, ης, ἡ. e. Behältniſs, Kasten, Grabmal.

θηλυμίτρης, ου, ὁ. der eine Mitra weibliche Kopfbinde trägt.

θῆλυς, εια, υ. weiblich. αἱ θήλειαι. die Weibchen.

θήρ, ηρός, ὁ. das Thier, Wild.

θήρα, ας, ἡ. d. Jagd.

θηράω — άομαι. jagen, nach etwas trachten, nachstellen.

θήρειος, ὁ, ἡ. thierisch, von Thieren.

ϑηρευτικός, ή, όν. zur Jagd gehörig. κύων. der Jagdhund.

ϑηρεύω. jagen.

ϑηρίον ου, τό. d. Thier.

ϑηριώδης, εος, ὁ, ἡ. thierisch, von Thieren.

ϑηρόβρωτος, ου, ὁ, ἡ. (βιβρώσκω) von Thieren gefressen.

ϑησαυρίζω. aufbewahren.

ϑησαυρός, οῦ, ὁ. der Schatz.

Θησεύς, έως. n. pr.

ϑητεύω. um Lohn dienen.

ϑιγγάνω. Gr. S. (337.) 354. berühren.

ϑίν, ῖνος, ὁ, ἡ. d. Ufer, Sand, Sandwüste.

ϑνήσκω. Gr. S. (337.) 354. sterben.

ϑνητός, ή, όν. sterblich.

ϑοίνη, ης, ἡ. d. Mahlzeit.

ϑολερός, ά, όν. trübe, schmutzig.

ϑόρυβος, ου, ὁ. d. Lärm.

Θούδιππος, ου. n. pr.

Θούριοι, ων Thurium in Unteritalien.

Θράκη, ης, ἡ. Thrazien.

ϑρασέω st. ϑαρσέω u. ϑαῤῥέω. Muth haben.

Θράσις, ιος. n. pr.

Θράσυλλος, ου. n. pr.

ϑρασύνομαι. sich übermüthig, trotzig betragen.

ϑρασύς, εῖα, ύ. kühn, übermüthig.

Θράττη, ης, ἡ die Thrazierin.

ϑραῦσμα, ατος, τό. das Bruchstück.

ϑρέμμα, ατος, τό. (τρέφω) d. Zuchtvieh.

ϑρεπτικός, ή, όν. nahrhaft.

Θρήκη, ης, ἡ. Thrazien.

ϑρηνέω. beweinen.

Θριάσιον πεδίον, τό. das thriasische Gefild. e. Gegend in Attika.

ϑρίξ, τριχός, ἡ. das Haar.

ϑρόνος, ου, ὁ. d. Thron, hohe Sitz.

ϑυγάτηρ, έρος, ἡ. die Tochter.

ϑυμιατήριον, ου, τό. d. Rauchfafs.

ϑυμίαμα, ατος, τό. das Räucherwerk.

ϑυμιάω. räuchern.

ϑυμικός, ή, όν. zornig, jähzornig.

ϑυμός, οῦ, ὁ. d. Gemüth. d. Zorn. παντὶ τῷ ϑυμῷ. herzhaft, aus allen Kräften.

ϑυμόσοφος, ου, ὁ, ἡ. klug von Natur.

ϑύρα, ας, ἡ. d. Thür.

ϑυρεός, οῦ, ὁ. das lange Schild.

ϑύριον, ου, τό. die kleine Thür.

ϑυρίς, ίδος, ἡ. das Fenster.

ϑύρσος, ου, ὁ. d. Thyrsusstab.

ϑυσία, ας, ἡ das Opfer.

ϑυσιάζω. opfern.

ϑύω. opfern.

ϑύωμα, ατος, τό. Räucherwerk, Spezereien.

ϑώραξ, ακος, ὁ. d. Panzer, Brustharnisch.

I.

ἰάομαι. heilen.

Ἰάπετος, ου. n. pr.

Ἰάσων, ονος. n. pr.

ἰατρική, ῆς, ἡ (τέχνη sc.) d. Arzneikunst.
ἰατρός, οῦ, ὁ d. Arzt.
Ἰβηρία ας, ἡ. Hispanien. 2) Iberien in Klein Asien. Ἴβηρες, ων Einwohner dieses Landes.
ἶβις, ιδος, ἡ. d. Ibis ägyptische Storch.
ἰδέα, ας, ἡ. d Gestalt.
Ἴδη, ης, ἡ Gebirg in Troas.
ἴδιος, ία, ιον. eigen, eigenthümlich. ἰδίᾳ. abgesondert. οἶκοι ἴδιοι Privatwohnungen.
ἰδιότης, ητος, ἡ. d. Eigenthümlichkeit.
ἰδιώτης, ου, ὁ. d Privatmann ein ununterrichteter Mensch
ἰδού. siehe!
ἱδρύω. erbauen, errichten, aufstellen. ἱδρύομαι sitzen, liegen.
Ἴδυια ας. n pr.
ἱέραξ, ακος ὁ. d Habicht
ἱέρεια, ας, ἡ. d. Priesterin
ἱερεῖον, ου, τό. d. Opferthier
ἱερεύς, έως, ὁ. d. Priester.
ἱερός, ά, όν. heilig. τὸ ἱερόν, οῦ. d. Tempel. τὰ ἱερά. d Opferthiere, Opfer
ἱεροπρεπής, έος, ὁ, ἡ ehrwürdig
ἱερόσυλος, ου. ὁ. (συλάω) d. Tempelräuber.
ἵημι Gr. S. (264.) 279. schicken, senden, schleudern. ἵεμαι eilen.
Ἰθακήσιος, ία, ιον. aus Ithaka gebürtig
ἱκανός, ή, όν. geschickt zureichend, hinlänglich.
ἱκανῶς. ziemlich, ansehnlich
Ἰκαρία, ας, ἡ. eine Insel im ägeïschen Meer. Ἰκάριον πέλαγος das ikarische Meer.
Ἴκαρος, ου. n. pr.
ἱκέτης, ου, ὁ. der Flehende.
ἱκετεύω. bitten flehen.
Ἰκτῖνος, ου n. pr
ἱλάσκομαι und ἱλάομαι. versöhnen.
Ἴλιον, ου Ilium, Troja.
ἱμάτιον, ίου τό. der Mantel, das Kleid.
ἱματισμός, οῦ, ὁ. die Kleidung
ἵνα dafs, damit. 2) wo.
Ἴναχος, ου n pr
Ἰνδικός, ή, όν. indisch. ἡ Ἰνδική. Indien. Ἰνδός, οῦ. der Inder. 2) d. Flufs Indus.
Ἰνώ, οῦς. n. pr.
Ἰξίων, ονος. n. pr.
ἰξός, οῦ, ὁ d. Vogelleim.
ἴον ου τό. das Veilchen.
ἰός, οῦ ὁ das Gift.
ἰοῦ! wehe!
Ἰοφῶν, ῶντος n. pr.
ἵππειος εία, ειον. und ἱππικός ή, όν zur Reiterey gehörig, ritterlich τὸ ἱππικόν die Reiterey ἱππική μάχη ein Kampf zu Pferde
ἱππεύς, έως, ὁ. der Reiter.
Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ, ἡ. d. Centaur u. die Centaurin.
ἱπποκόμος, ου, ὁ. der Pferdeknecht.
Ἱππόλυτος ου. n. pr.
ἵππος ου, ὁ. das Pferd, Nilpferd.

ἵπταμαι. S. πέτομαι Gr S. (353) 370 fliegen.

ἴσημι. Gr. S. (280) 293 wissen, kennen.

Ἰσθμός, οῦ ὁ d. Landenge, vorzügl. die Landenge von Korinth τὰ Ἴσθμια, ων die Kampfspiele auf diesem Isthmos.

Ἶσις, ιδος. n. pr.

Ἰσοκράτης, εος. n. pr.

Ἶσις, ιδος, ἡ. n. pr.

ἰσόκωλος, ου, ὁ, ἡ. (κῶλον) gleichschenklich.

ἴσος, η, ον. gleich, gleichviel ἴσα. auf gleiche Weise.

ἰσοχειλής, έος, ὁ, ἡ u. ἰσόχειλος, ου. dem Rande gleich.

ἵστημι aufrichten, aufstellen. ἕστηκα u. ἕστην ich stand ἑστάναι seyn (von einer dauernden Zeit)

ἱστορέω. erzählen.

ἱστός, οῦ, ὁ. der Mastbaum.

ἰσχάς, άδος, ἡ. die getrocknete Feige.

ἰσχνόφωνος, ου, ὁ, ἡ der eine schwache Stimme hat.

ἰσχυρός, ά, όν. stark. *adv.* ἰσχυρῶς. mit Anstrengung, mit Kraft.

ἰσχύς, ύος, ἡ. d. Stärke

ἰσχύω. stark seyn, vermögen.

ἴσχω st. ἔχω. haben.

ἴσως. vielleicht, ungefähr.

Ἰταλίη, ης, ἡ. Italien. Ἰταλικός, ή, όν. italisch.

Ἰφιάνασσα, ης. n. pr.

Ἰφικράτης, εος. n. pr.

ἰχθύδιον, ίου, τό. der kleine Fisch.

ἰχθύς, ύος, ὁ. d. Fisch.

ἰχνεύμων, ονος, ὁ d. Ichneumon, e. Art von Wiesel.

ἴχνος, εος, τό. die Spur.

Ἰώ, οῦς. n. pr.

Ἰωλκός, οῦ. ein Ort in Thessalien.

Ἰωνία, ας, ἡ. Ionien in Klein-Asien Ἴωνες, ων. die Einwohner desselben. Ἰωνικός, ή, όν. ionisch.

K.

Κάδμεια, ας, ἡ. d. Burg von Theben.

Κάδμος, ου. n. pr.

καθ-αιρέω Gr. S. (310.) 325. hinunterwerfen, herabziehn - locken.

καθάπαξ. überhaupt. μηδένα καθάπαξ. durchaus niemanden.

καθάπερ wie.

καθαρός, ά, όν. rein.

κάθαρσις, εως, ἡ. d. Reinigung.

καθέδρα, ας, ἡ. d. Sitz.

καθ-έζομαι. Gr. S. (328.) 344. sitzen.

καθ-είργω. einsperren.

καθ-ελκύω. hinab-ziehn - führen.

καθ-εύδω. Gr. S. (334.) 350. schlafen.

καθ-εψέω. kochen, auskochen, schmelzen.

καθ-ηγέομαι der Anführer seyn, leiten.

καθῆκον, οντος, τό. das Schickliche, Passende.

κάθ-ημαι. Gr. S. (266.) 280. sitzen.

καθ-ιδρύω. aufstellen.
καθ-ίζω. setzen, sich niedersetzen.
καθ-ίημι. Gr. S. (264) 279. herablassen. θρὶξ καθειμένη herabhängendes aufgelöstes Haar.
καθ-ίστημι. einsetzen, in e. gewissen Zustand setzen. zu etwas machen, gründen, errichten.
καθ-ικνέομαι. Gr. S. (338) 355. schlagen, hauen.
καθ-ίπταμαι. S. πέτομαι Gr. S. (353) 370. hinabfliegen.
κάθ-οδος, ου, ἡ. d. Weg hinab, d. Hinabsteigen.
καθόλου. überhaupt.
καθ-οπλίζω. bewaffnen.
καθ-ορμίζομαι. anlanden.
κάθ-οσον. in so fern.
κάθ-οτι. in welcher Rücksicht, weil, sintemal.
κάθ-υγρος, ὁ, ἡ. schwammig, weichlich.
καθ-υλακτέω. anbellen.
καί, und, auch, sogar; καί . . . καί. sowohl . . . als auch. καὶ μήν. gleichwohl. καί τοι u. καί τοί γε obgleich.
Καίκουβον, ου, τό. Caecubum, Ort auf der Grenze von Latium u. Campanien.
καίπερ. obgleich.
καιρός, οῦ, ὁ. die Zeit. πρὸς καιρόν. auf einige Zeit, für den Augenblick. καιροί. Zeitumstände.
Καῖσαρ, αρος. n. pr.
καίω. Gr. S. (339.) 356. brennen.
κἀκεῖ. st. καὶ ἐκεῖ. und daselbst. κἀκεῖθεν st. καὶ ἐκεῖθεν. und von dorther.
κἀκεῖνο st. καὶ ἐκεῖνο. auch das.
κακία, ας, ἡ, d. Schlechtigkeit, Bosheit.
κακό-βιος, ὁ, ἡ. einer d. schlecht u. ärmlich lebt.
κακο-δαίμων, ονος, ὁ, ἡ. unglücklich.
κακο-ήθης, εος, ὁ, ἡ. boshaft, tückisch.
κακο-λογέω. lästern.
κακολογία, ας, ἡ. die Lästerung.
κακοπάθεια, ας, ἡ. die Mühseligkeit.
κακοπαθέω. (πάθος) Ungemach erdulden, in einer übeln Lage seyn, krank seyn.
κακός, ή, όν. schlecht, fehlerhaft, feigherzig. τὸ κακόν. das Uebel.
κακουργία, ας, ἡ. die Bosheit, Uebelthat.
κακῶς. schlimm, schlecht. λέγειν. lästern. εἰπεῖν. unglückbedeutende Worte sagen. ποιεῖν. einem Uebel zufügen. κακῶς γένοιτό σοι. es möge dir unglücklich gehn.
Καλαΐς, ιδος. n. pr.
κάλαμος, ου, ὁ. d. Rohr, d. Hahn.
καλέω. Gr. S. (340.) 356. rufen, nennen, einladen.
Κάληνος οἶνος. Calener Wein, von Cales in Campanien.
καλλιερέω. opfern.
καλλίκαρπος, ὁ, ἡ. (καρπός) schöne Früchte tragend, fruchtbar.
Καλλιόπη, ης. n. pr.
καλλίτεκνος, ὁ, ἡ. (τέκνον) der schöne Kinder

hat, glücklich mit seinen Kindern ist.

κάλλος, εος, τό. die Schönheit.

καλός, ή, όν. schön, liebenswürdig. καλὸς κἀγαθός. liebenswürdig und edel.

καλῶς. schön, rühmlich.

καλύβη, ης, ή. d. Hütte.

καλυβοποιέομαι. Hütten bauen.

καλύπτω. bedecken, verbergen.

Καλυψώ, οῦς. n. pr.

κάματος, ου, ὁ. die Mühe.

καμηλοπάρδαλις, εως. ἡ der Camelopard, Giraffe.

κάμηλος, ου, ὁ, ἡ. das Camel.

κάμινος, ου, ἡ d. Ofen.

κάμνω. Gr. S. (340.) 356. arbeiten.

Καμπανία, ας, ἡ. Land in Italien.

καμπή, ῆς. ἡ. d. Biegung, Krümmung.

κάμπτω. beugen. ἀκρωτήριον. ein Vorgebirge umfahren, umfliegen.

κἂν st. καὶ ἐάν. und wenn, wenn gleich.

καπηλικός, ή, όν. betrügerisch.

καπνός, οῦ, ὁ. d. Rauch.

κάπρος, ου, ὁ. d. Eber.

καραδοκέω. erwarten.

Κάρανος, ου. n. pr.

κάρδαμον, ου, τό. die Kresse.

καρδία, ας, ἡ. das Herz.

Καρία, ας, ἡ. Landschaft in Klein-Asien.

καρκινώδης, εος, ὁ, ἡ. (καρκίνος) krebsartig.

Καρμανία, ας, ἡ. eine Provinz des persischen Reiches, am persischen Meerbusen.

καρπάσινος, η, ον. (κάρπασος) linnen.

καρπο-φορέω. Früchte tragen.

καρποφόρος, ὁ, ἡ. fruchtbar.

καρπός, οῦ, ὁ. d. Frucht. 2) der untere Theil des Armes, die Wurzel der Hand.

καρτερέω. aushalten.

καρτερός, ά, όν. (κάρτος) stark, ansehnlich.

κάρυον, ου, τό. d. Nuſs. κασταναϊκόν. die Castanie.

Καρχηδών, όνος, ἡ. Carthago.

κασιγνήτη, ης, ἡ. die Schwester.

Κασπία, ας, ἡ. (θαλάσσα sc.) und τὸ Κάσπιον. das caspische Meer.

κασσίτερος, ου, ὁ. das Zinn.

κασταναϊκός, ή, όν. was von Castanien ist. S. κάρυον.

Κάστωρ, ορος. n. pr.

κατά. c. *genit.* auf, gegen, hinab. in. κατὰ βυθῶν. in die Tiefen hinab. — c. *accus.* in, nach Art, nach, zu, in der Gegend, gegenüber, gemäſs, zufolge, in Ansehung, in Rücksicht auf καθ' ὑπερβολήν. übermäſsig. κατ' ἐνιαυτόν. jährlich. καθ' ἑκάστην ἡμέραν. alle Tage. καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. alle Jahre. κατὰ μικρόν. allmählig. κατ' εἰρήνην in Friedenszeiten. κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν. um

dieselbe Zeit. κατ' ἔλεον. aus Mitleiden. κατ' ὀλίγους. wenige auf einmal. κατὰ τὸ πλεῖστον. grösstentheils. κατὰ πρόσωπον von vorn. ὁ καθ' ἡδονὴν θάνατος. ein angenehmer Tod.

κατα-βαίνω. Gr. S. (316.) 332. hinabsteigen hinabwärts reisen, an jemanden kommen.

κατα-βάλλω Gr. S. (316.) 333. hinabwerfen, hinwerfen.

κατά-βασις, εως, ἡ. d. Weg hinab, das Hinabsteigen.

κατα-βιβρώσκω Gr. S. (317.) 333. verzehren.

κατά-γειος, ὁ, ἡ. unterirdisch.

κατα-γιγνώσκω. Gr. S. (321.) 337. kennen lernen.

κατ-άγνυμι. Gr. S. 308. 323. zerbrechen.

κατα-γοητεύω. täuschen bethören.

κατ-άγω. hinab-führen-stossen, einführen.

κατ-αγωνίζομαι. bekämpfen, besiegen.

κατ-δείκνυμι. Gr. S. (323.) 339. einen Gebrauch einführen, anzeigen.

κατά-δενδρος, ὁ, ἡ. baumreich.

κατα-δέω. Gr. S. (324.) 341. binden.

κατα-δικάζω. verurtheilen.

κατα-δίκη, ἡ. d. Verurtheilung.

κατα-διώκω. verfolgen.

κατά-δρυμος, ὁ, ἡ. δρυμὸς) waldig.

κατα-δύω-δύνω Gr. S. (326.) 342. versenken, eintauchen, unter-in etwas hineinkriechen.

κατα-ζεύγνυμι. Gr. S. (336.) 352. bejochen.

κατάζευξις, εως, ἡ. das Anspannen.

κατ-αίρω. einlaufen, (von Schiffen.)

κατ-αισχύνω. beschimpfen, Schande machen.

κατα-καίω. Gr. S. (339.) 356 verbrennen.

κατα-κάμπτω. herabbeugen.

κατά-κειμαι. Gr. S. (278.) 293 liegen.

κατα-κλείω. einschliessen.

κατα-κλίνομαι. sich nieder-legen-setzen.

κατα-κλύζω. überschwemmen.

κατα-κοιμίζω. einschläfern.

κατα-κόπτω. zusammenhauen-schlagen.

κατα-κοσμέω. ausschmücken.

κατα-κρημνίζω. vom Felsen herabstürzen.

κατα-κρύπτω. verbergen

κατα-κτάομαι. in Besitz nehmen, einnehmen.

κατα-λαμβάνω Gr. S. (343.) 359. einnehmen ergreifen, einhohlen, antreffen, finden.

κατα-λείπω —ομαι. verlassen, zurücklassen.

κατά-λυσις, εως, ἡ. die Herberge.

κατα-λύω. auflösen, zerstören, vernichten τοὺς νόμους. die Gesetze abschaffen.

κατα-μαρτυρέω. Zeugnifs gegen einen ablegen.
κατα-μηνύω. anzeigen darstellen.
κατα-μύω. die Augen schliefsen.
κατ-αναγκάζω. nöthigen.
κατ-αναλίσκω Gr. S (321) 337. verzehren, verschwenden.
κατα-νέμομαι. abweiden.
κατανεύω. zunicken, versprechen.
κατα-νοέω. betrachten, bemerken.
κατ-αντάω. ankommen.
κατ-αντικρύ. gegenüber.
κατα-ξαίνω. zerhauen πέτρα κατεξαμμένη. behauener Stein.
κατα-ξηρος, ὁ, ἡ dürr. τὸ κατάξηρον. d. Trockenheit.
καταπέλτης, ου, ὁ. die Wurfmaschine. καταπελτικός, ή, όν. schleudernd. βέλος, ὄργανον. ein Geschofs, das man von der Katapulte schleudert.
κατα-πέμπω hinabschikken.
κατα-πέφνω. töden.
κατα-πίνω Gr. S. (355.) 371. hinabschlucken, verschlingen.
κατα-πλέω Gr S. (356) 372. herbeyschiffen.
καταπληκτικῶς. erstaunlich, Schrecken erregend.
κατα-πλήσσω. in Erstaunen setzen, erschrecken. abschrecken.
κατα-πλουτίζω. bereichern.
κατα-πνέω. Gr. S. (356.) 373. wehen.
κατα-πονέω. bearbeiten.
κατάρατος, ου, ὁ, ἡ. verflucht, verrucht.
κατ-αριθμέω. zu etwas zählen.
καταῤ-ῥέω. Gr. S. (357.) 374. abströmen.
κατάῤῥυτος, ὁ, ἡ. bewässert, reichlich begabt.
κατ-άρχω. anfangen, der erste seyn.
κατα-σβέννυμι. Gr. S. (358) 374 auslöschen, stillen.
κατα-σείω. erschüttern.
κατα-σκάπτω. zerstören.
κατα-σκεδαννυμι. Gr. S. (359.) 375. verbreiten, ausschütten.
κατα-σκευάζω —ομαι. anordnen, ausrichten, einrichten, erbauen.
κατασκευή, ῆς, ἡ die Einrichtung, Zubereitung, künstliches Mittel.
κατάσκιος, ὁ, ἡ. (σκιὰ) beschattet, schattig.
κατάσκοπος, ου, ὁ. der Beobachter, Spion.
κατασοφίζω. täuschen, überlisten.
κατα-σπάω. hinunter- hinein-ziehn.
κατα-σταθμεύω. einstallen.
κατα-στέφω. bekränzen.
κατα-στίζω bezeichnen.
κατα-στρεβλόω. foltern, martern.
κατα-στρέφω. umwenden, zurückkehren. τὸν βίον. sterben.
κατα-στροφή, ῆς, ἡ. d. Ende
κατα-τίθημι. hineinlegen.

κατα-τοξεύω mit dem Boge erschießen.

κατα-τρέχω. Gr. S. (362.) 379. durchstreifen, überziehn.

κατα-τρίβω. zerreiben, durchbohren.

κατα-τυγχάνω. Gr. S. (361.) 377. erreichen, in etwas glücklich seyn.

κατα-φάγω. fressen.

κατα-φέρω Gr. S. (363.) 380. herabbewegen, hinabführen, einen Schlag thun —ομαι. sich herab senken, einstürzen

κατα-φεύγω. Gr. S. (364.) 381 seine Zuflucht zu etwas nehmen, wohin fliehen.

κατα-φλέγω. verbrennen.

κατα-φθείρω verderben zu Grunde richten.

κατάφρακτος, ὁ, ἡ. bedeckt, gepanzert.

κατα-φρονέω. verachten, unbesorgt seyn.

κατα-φυγή, ῆς, ἡ. die Zuflucht.

κατα-χράομαι. Gr. S. (367.) 384. benutzen.

κατα-χώννυμι. f. χώσω. verschütten.

κατα-ψαύω. berühren.

κατα-ψηφίζομαι. verurtheilen, für schuldig erklären.

κατα-ψύχω. abkühlen.

κατ-έδω. Gr. S. (333.) 349. [ἐσθίω] aufzehren.

κάτ-ειμι. hinabsteigen, abwärts gehn, aus dem Exil zurückkehren, ankommen.

κατ-εργάζομαι. bearbeiten.

κατ-εργασία, ας, ἡ. d. Bearbeitung, Behandlung.

κατ-ερείπω. niederwerfen, einstürzen.

κατ-έρχομαι. Gr. S. (333.) 349. hinab - zurückkehren.

κατ-εσθίω. Gr. S. (333.) 349. verzehren aufessen.

κατ-ευθύνω. lenken.

κατ-έχω. Gr. S. (334.) 350. festhalten, besitzen, inne haben, behalten, zurückhalten.

κατηγορέω. beschuldigen, anklagen.

κατήγορος, ου, ὁ. d. Ankläger.

κατήκοος, ου, ὁ, ἡ. gehorsam.

κατ-οικέω. bewohnen.

κατ-οικία, ας, ἡ. d. Wohnung, Anbauung, Flecken.

κατοικίζω. anpflanzen, bebauen.

κατ-οκνέω. unterlassen, verabsäumen.

κατοπτρίζομαι. sich im Spiegel besehen.

κάτοπτρον, ου, τό. der Spiegel.

κατ-ορθόω. aufstellen, aufrichten.

κατ-ορύσσω — ορύττω. begraben, verschütten, verhüllen.

κάτω. unter, nach unten, abwärts. ἄνω καὶ κάτω. auf und ab.

Κάτων, ωνος. n. pr.

κατώρυξ, υχος, ἡ. das Senkreis, der Absenker.

κατωρύομαι. brüllen, heulen.

κατωφερής, έος, ὁ, ἡ. sich hinabsenkend.

Καύκασος, ου, ὁ. Gebirg in Asien.
καῦμα, ατος, τό. d. Hitze.
καυματηρός, ά, όν. heifs.
Καυσιανοί, ῶν. N. eines sonst unbekannten Volks.
καυχάομαι. prahlen.
κέγχρος, ου, ὁ. ἡ. d. Hirse.
κέδρος, ου, ἡ. der Cedernbaum. 2) e. Art wohlriechender Wachholder.
κεδρόω. einbalsamiren.
κεῖμαι. Gr. S. (278.) 292. liegen.
κειμήλιον, ου, τό. d. Besitzthum.
κεῖνος, η, ο. jener, e, es
Κεῖος, ου, ὁ. Einwohner d. Insel Ceos.
κείρω. abscheeren, rasiren, verwüsten.
Κεκροπία, ας, ἡ. Attika.
Κέκρωψ, οπος. n. pr.
κελεύω. befehlen.
κελτικός, ή, όν. celtisch.
κενός, ή, όν. eitel, leer.
κενόω. ausleeren.
Κένταυρος, ου, ὁ. d. Centaur.
κεντέω. stechen, durchbohren.
κέντρον, ου, τό. d. Stachel
κεράμεος und κεράμιος, ία, ιον. irden.
κεραμωτός, ή, όν. von gebrannten Ziegeln gebaut.
κεράννυμι. Gr. S. (340.) 356. mischen.
κέρας, ατος, τό. d. Horn.
κέρασος, ου, ὁ. d. Kirschbaum.
ερά́στης, ου, ὁ, ἡ. gehörnt, die Hornschlange.
κεραυνός, οῦ, ὁ. d. Blitz mit Donner verbunden.
κεραυνοσκοπία, ας, ἡ. die Beobachtung des Blitzes u. andrer Meteore, aus denen man das Künftige deutet.
κεραυνόω. mit dem Blitze töden, erschlagen.
κερδαλέος, έα, έον. nützlich, vortheilhaft.
κέρδος, εος, τό. der Gewinn.
κερκίς, ίδος, ἡ. d. Weberschiff.
κέρκος, ου, ἡ. d. Schwanz.
κέρμα, ατος, τό. d. Geld.
κεφαλαῖος, αία, αῖον. hauptsächlich.
κεφαλή, ῆς, ἡ. d. Kopf. ἐπὶ κεφαλήν. Hals über Kopf. κακὴ κεφαλή. o du Thor!
κηδεύω. zur Erde bestatten.
κηπεία, ας, ἡ. d. Gärtnerey.
κήπευμα, ατος, τό. das Gartengewächs, d. Gartenbau.
κῆπος, ου, ὁ. der Garten.
κηρίον, ου, τό. d. Honigscheibe.
κηρός, οῦ, ὁ. d. Wachs.
κήρυξ, υκος, ὁ. d. Herold 2) e. Art von gewundner Schnecke.
κηρύσσω. d. Dienst eines Herolds versehn, ausrufen.
κῆτος, εος, τό. d. Seethier, jede Art von grofsem Seefisch.
κητώδης, εος, ὁ, ἡ. von sehr grofser Art.
Κηφισσός, οῦ. ein Flufs in Attika.
Κηφεύς, έως. n. pr.
κιβωτός, οῦ, ἡ. d. Kasten.
Κιθαιρών, ῶνος, ὁ. ein Berg in Böotien.

κιθάρα, ας, ἡ. die Cithar.
κιθαρίζω. die Cithar spielen.
κιθαρῳδέω. zur Cithar singen.
κιθαρῳδία, ας, ἡ. die Kunst zur Cithar zu singen.
κιθαρῳδός, οῦ, ὁ. d. Citharspieler und Sänger.
Κινέρων, ωνος. n. pr.
Κιλικία, ας, ἡ. eine Provinz in Klein-Asien.
Κίμβροι, ων. Cimbern, im heutigen Jütland u Schleswig einheimisch.
κιμμέριος, ία, ιον. cimmerisch, aus dem taurischen Chersones.
Κίμων, ωνος. n. pr.
κινδυνεύω Gefahr laufen, in Gefahr seyn.
κίνδυνος, ου, ὁ. d. Gefahr.
Κινέας, ου. n. pr.
κινέω bewegen.
κίνησις, εως, ἡ. die Bewegung.
Κίρκη, ης. n. pr.
κίσσα, ης. und κίττα. die Elster.
κισσός, οῦ und κιττός. Epheu κίσσινος, η, ον. von Epheu, mit Epheu geschmückt.
κίχλη, ης, ἡ. d. Drossel.
κίων, ονος, ὁ, ἡ. d. Säule.
Κλαζομένιος, ου, ὁ Einw. v. Clazomene in Kl. Asien.
κλαίω, Gr. S. (341.) 357. weinen.
Κλάρος, ου. Ort in Lycien mit e. Orakel Apolls
Κλεάνθης, ου. n. pr.
κλεινός, ἡ, όν. berühmt.
κλεῖς, κλειδός, ἡ. der Schlüssel.
Κλειώ, οῦς. n. pr.
Κλεόμβροτος, ου. n. pr.
Κλεομένης, ους. n. pr.
κλέος, ους, τό. d. Ruhm.
κλέπτης, ου, ὁ. d. Dieb.
κλέπτω. (*pf.* κέκλοφα. *aor. pass.* ἐκλάπην.) stehlen.
κληΐζω und κλῄζω. nennen.
κλῆμα, ατος, τό. die Weinrebe.
κληρόω. loosen. —οῦμαι. durch das Loos erhalten.
κλίμαξ, ακος, ἡ. die Treppe
κλίνη, ης, ἡ. d Bett, das Lager, der Sitz bey Tische.
κλινίδιον, ίου, τό das kleine Bett, die Bahre.
κλίνω. neigen.
κλισία, ας, ἡ. das Ruhebett.
κλοπή, ῆς, ἡ. der Diebstahl.
κλύζω. bespülen, benetzen.
κλών, ῶνος, ὁ. d. Zweig.
Κνίδος, ου. Stadt in Carien.
κνίσσα, ης, ἡ. der Fettdampf.
Κνισσόζωμος, ου n. pr. (einer der den Geruch der Brühe wittert.)
Κνωσσός, οῦ. St. in Creta.
κόγχη, ης, ἡ. d. Muschel.
κοιλαίνω. aushöhlen.
κοιλάς, άδος, ἡ. d. Höhle Vertiefung.
κοιλία, ας, ἡ. d. Unterleib Bauch.
κοῖλος, η, ον. hohl, ausgehöhlt, tiefliegend, τὰ κοῖλα. Vertiefungen.
κοιλόω. aushöhlen.

κοιμάω. zur Ruhe bringen. —άομαι. ruhen, schlafen.
κοινῇ. gemeinschaftlich, zusammen.
κοινός, ή, όν. gemeinschaftlich. κοινὴ τύχη gemeinsames Schicksal (das allen begegnen kann); ἡ κοινὴ φύσις. der gesellige Charakter. τὸ κοινόν u. τὰ κοινά. das gemeine Wesen, der Staat, öffentliche Angelegenheiten.
κοινωνέω. theilnehmen.
κοινῶς. gemeinschaftlich.
Κῷος, ου. n. pr.
κοίρανος, ου, ὁ. d. Herr.
κοιταῖον, ου, τό. das Lager.
κοίτη, ης, ἡ. das Bett, Lager.
κολάζω. strafen, züchtigen, zügeln.
κολακεία, ας, ἡ. die Schmeicheley.
κόλαξ, ακος, ὁ. der Schmeichler.
κόλασις, εως, ἡ. die Bestrafung.
κολλάω. fest anheften.
κολοιός, οῦ, ὁ. d. Dohle.
κολοσσός, οῦ, ὁ. eine Bildsäule in übermenschlicher Gröſse.
κολούω. beschädigen, verstümmeln.
κόλπος, ου, ὁ. der Busen, Meerbusen.
κολυμβάω. schwimmen.
Κολχική, ῆς, ἡ. das colchische Land am Pontus Euxinus.
Κολχίς, ίδος. N. einer Stadt. Κόλχοι, ων Einwohner von Colchis.
κολωνός, οῦ, ὁ. d. Hügel, 2) e. District von Attica.
κόμη, ης, ἡ. das Haar.
κομήτης, ου, ὁ. der lange Haare hat.
κομιδῇ. sehr.
κομίζω. tragen, bringen.
κονίω. mit Staub bedekken.
Κόνων, ωνος. n. pr.
κοπίς, ίδος, ἡ. das Schlachtmesser.
κοπρία, ας, ἡ. d. Misthaufen.
κόπρος, ου, ἡ. d. Mist.
κόπτω. schlagen, hauen, behauen, mit Reden beschweren.
κόραξ, ακος, ὁ. d. Rabe.
κόρη, ης, ἡ. d. Mädchen, 2) d. Proserpina.
Κόρινθος, ου, ἡ. Corinth. κορινθιακὸς κόλπος. der corinthische Meerbusen.
κόρος, ου, ὁ. d. Sättigung, d. Ueberdruſs. πρὸς κόρον. um satt zu werden.
κόρυς, υθος, ἡ. d. Helm.
κορυφή, ῆς, ἡ. d. Gipfel, Scheitel.
κορώνη, ης, ἡ. d. Krähe.
Κορωνίς, ίδος. n. pr.
κοσμέω. schmücken, zieren.
κόσμησις, εως, ἡ. der Schmuck.
κόσμιος, ία, ιον. geschmückt, anständig, gesittet.
κοσμιότης, ητος, ἡ. d. Anstand, Sittsamkeit.
κόσμος, ου, ὁ. d. Schmuck, d. Zierde, Anstand, die Welt.
κοτύλη, ης, ἡ. ein Gefäſs zum Schöpfen, das Becken.

κουρεύς, έως, ὁ. der Barbier.
κουροτρόφος, ὁ, ἡ. Kindernährend, Pfleger, Pflegerin.
κοῦφος, η, ον. und κούφως. *adv.* leicht, sanft.
κόψιχος, ου, ὁ. die Amsel.
Κρᾶθις, ιδος. e. Fluſs im untern Italien.
κρανίον, ου, τό. d. Schädel.
κράνος, εος, τό. d. Helm.
κρᾶσις, εως, ἡ. die Mischung. τῶν ἀέρων. Clima.
κρατέω. den Vorzug behaupten, siegen, beherrschen.
κρατήρ, ῆρος, ὁ. der Crater (ein Gefäſs zum Mischen des Weines.) der Kessel, die Mündung der feuerspeyenden Berge.
Κράτης, ητος. n. pr.
κράτιστος, η, ον. der beste, geschickteste, vorzüglichste.
κραυγή, ῆς, ἡ. das Geschrey.
κρέας, ατος, τό. das Fleisch.
κρείσσων, ονος, und κρείττων, ὁ, ἡ. besser, stärker.
κρεμάω u. κρεμάννυμι. Gr. S. (342.) 358. hängen, aufhängen.
κρεουργέω. zerstückeln.
κρεωφαγέω. Fleisch essen. —ομαι. eſsbares Fleisch haben.
κρημνός, οῦ, ὁ. d. steile Rand eines Berges.
κρήνη, ης, ἡ. d. Quelle.
κρηπίς, ίδος, ἡ. die Grundlage, der Schuh.
Κρής, ητός, ὁ. d. Cretenser. Κρήτη, ης, ἡ. d. Insel Creta. κρητικός, ή, όν. cretisch.
κριθή, ῆς, ἡ. d. Gerste.
κρίθινος, ίνη, ινον. von Gerste.
κρίκος, ου, ὁ. d. Ring.
κρικόω. mit einem Ringe durchziehn.
κρίνον, ου, τό. d. Lilie.
κρίνω. beurtheilen, richten, beschlieſsen, auswählen, zuerkennen, beschuldigen, vor Gericht fordern, verurtheilen.
κριός, ου, ὁ. d. Widder.
κρίσις, εως, ἡ. d. Richterspruch.
κριτής, οῦ, ὁ. d. Richter.
Κροῖσος, ου. n. pr.
κροκόδειλος, ου, ὁ. das Crocodil.
κροκόττας, ου, ὁ. ein reiſsendes Thier, vielleicht die Hyäne.
Κρόνος, ου, ὁ. Saturn.
κρόταλον, ου, τό. die Klapper.
κρόταφος, ου, ὁ. der Schlaf am Kopfe.
κροτέω. Geräusch machen, klappern, zusammenschlagen.
κρότος, ου, ὁ. d. Geräusch, Beyfallklatschen.
Κρότων, ωνος. Stadt im untern Italien. Κροτωνιάτης, ου. der Einwohner derselben.
κρούω. anschlagen.
κρύος, εος, τό. d. Kälte, d. Frost.
κρύπτω. verstecken, verbergen.
κρύσταλλος, ου, ὁ, ἡ. das Eis.

κρύφα. heimlich, ohne Wissen
κρωσσός, οῦ, ὁ. d. Krug.
κτάομαι. erwerben, im Aor. u. Perf. besitzen. ὁ κεκτημένος. der Herr.
κτείνω. töden.
κτῆμα, ατος, τό. d. Besitz, Eigenthum.
κτῆνος, εος, τό. d. Vieh.
κτηνοτροφία, ας, ἡ. d. Viehzucht.
Κτησίβιος, ου. n. pr.
κτῆσις, εως, ἡ. d. Besitz.
κτίζω. gründen, bauen.
κτίσμα, ατος, τό. die Niederlassung, Colonie.
κτίστης, ου, ὁ. der Stifter, Urheber.
κτύπος, ου, ὁ. das Getös, Geräusch.
κυανοχαίτης, ου, ὁ. der dunkles Haar hat.
κυβερνάω. ein Schiff regieren.
κυβερνήτης, ου, ὁ. der Steuermann.
Κυδωνία, ας. Stadt in Creta.
Κυζικηνοί, ῶν. Einwohner von Cyzicus, einer Stadt am Propontis.
κύκλος, ου, ὁ. der Kreis, der Umfang.
Κύκλωψ, ωπος, ὁ. der Cyclope.
κύκνος, ου, ὁ. d. Schwan. 2) n. pr.
κυλινδέω. wälzen. —ομαι. sich umhertreiben.
κυλίω. wälzen.
Κυλλήνη, ης. e. Berg in Arkadien.
κῦμα, ατος, τό. d. Welle.
κυμβαλισμός, οῦ, ὁ. Musik von Cymbeln und andern zusammengeschlagenen Instrumenten.
κύμβαλον, ου, τό. d. Becken Cymbel.
κυνηγετέω. jagen.
κυνηγετικός, ή, όν. zur Jagd tauglich, gehörig. κύων. d. Jagdhund. ἡ κυνηγετική. die Kunst zu jagen.
κυνηγός, οῦ, ὁ. d. Jäger.
κυνοκέφαλος, ου, ὁ. d. hundsköpfige Affe.
Κυνόπολις, εως. Stadt in Aegypten. κυνοπολίτης νομός. ein District in Aegypten.
Κύπρος, ου, ἡ. d. Insel Cyprus. κύπριος, ία, ιον. cyprisch.
κύπτω. sich bücken.
κυρέω. seyn
Κυρήνη, ης. St. in Afrika. Κυρηναϊκή, ῆς. d. Königreich Cyrenaïca.
κύριος, ίου, ὁ. d. Herr, der in dessen Macht etwas steht.
Κύρνος, ου, ἡ. Corsica.
Κῦρος, ου. n. pr.
κύρτωμα, ατος, τό. der Höcker, Krümmung.
κύτος, εος, τό. die Höhlung, der Umfang.
Κύψελος, ου. n. pr.
κύω und κυέω. trächtig gehn, gebähren.
κύων, κυνός, ὁ, ἡ. der Hund.
κώδιον, ου, τό. d. Schaffell.
κωδιοφόρος, ου, ὁ, ἡ. in einen Schafpelz gekleidet.
κώθων, ωνος, ὁ. d. Becher. 2) ein Hafen von Carthago.

κωκυτός, οῦ, ὁ. d. Wehklage.
κωλύω zurückhalten, hindern.
κώμη ης, ἡ das Dorf.
κωμηδόν. nach Art eines Dorfes, als ein Dorf
κωμικός, οῦ, ὁ. der comische Dichter.
κωμῳδοποιός οῦ. ὁ. der comische Dichter.
κώνωψ, ωπος. ὁ. d. Mücke.
Κῷος, ου, ὁ. Einw. der Insel Cos.
κώπη, ης, ἡ. das Ruder, der Griff an der Handmühle.
Κωρύκιον ἄντρον, τό. eine Grotte im Parnaſs.

Λ.

λᾶας, λάαος, ὁ. und λᾶς, λαός. d. Stein.
λαβύρινθος, ου, ὁ. das Labyrinth.
λαγαρός, ά, όν. dünn, zart.
λαγίδιον, ου, τό. der kleine Haase, Kaninchen.
Λάγος, ου. n. pr.
λαγχάνω. Gr. S. (343.) 359. loosen, durch das Loos erhalten.
λαγώς, ώ, ὁ. d. Haase.
λάθρα. heimlich, ohne jemandes Wissen.
λαιμοτομέω. die Kehle abschneiden.
λαιός, ά, όν. link.
Λάκαινα, ης, ἡ. die Lacedämonierinn
Λακεδαίμων, ονος, ἡ. Lacedämon. Λακεδαιμόνιος, ου der Lacedämonier, auch Λάκων, ονος.
Λακωνική, ῆς, ἡ. Laconien. λακωνικῶς. nach laconischer Weise.
λαλέω plaudern.
λάλος, ὁ, ἡ. geschwätzig.
Λάμαχος, ου. n. pr
λαμβάνω. Gr. S. (343.) 360 nehmen, zu sich nehmen, empfangen, ergreifen.
λαμπάς, άδος, ἡ. d. Fackel.
λαμπρός, ά, όν glänzend, angesehen λαμπρῶς. auf eine glänzende Weise, entschieden.
λαμπρότης, ητος, ἡ. d. Glanz.
λανθάνω. Gr. S. (344.) 360. verborgen — unbekannt seyn. ἔλαθε ταῦτα παρὰ μέρος ποιῶν es that diſs, ohne daſs ich es merkte, nur stellenweis.
Λαομέδων, οντος. n. pr.
λαός, οῦ, ὁ. der Stein, das Volk.
Λάπιθαι, ῶν. e. Volk in Thessalien.
λάρναξ, ακος, ἡ. d. Kiste, Kasten.
λάσιος, ὁ, ἡ rauch, borstig.
Λατίνη, ης. Latium. Λατῖνοι, ων, οἱ. die Einw. dieses Landes.
Λάτμος, ου, ὁ. ein Berg in Carien.
λατομέω. (τέμνω) Steine brechen, aushauen.
λατόμημα ατος, τό. ausgehauenes Gestein.
λατομητός, ἡ, όν. in Stein gehauen.
λατομία, ας, ἡ. d. Steinbruch. αἱ λατόμιαι. ein

Gefängnifs in den Steinbrüchen von Syrakus.

λατομικός, ή, όν zum Brechen der Steine erforderlich.

λατρεύω. dienen.

λαφυραγωγέω. als Beute davonführen.

λαχανεύομαι. Kohl hervorbringen, mit Kohl bepflanzt werden.

λάχανον, ου, τό. d. Kohl, Gemüse.

λάχος, εος, τό. das Loos, der Antheil.

λέαινα, ης, ἡ. d. Löwinn.

Λέαρχος, ου. n. pr.

λέβης, ητος, ὁ. d. Kessel.

λέγω. sagen, sprechen. λέγονται dicuntur, man sagt von ihnen. ὁ λεγόμενος. der sogenannte.

ληλατέω. Beute wegtreiben, plündern.

λειμών, ῶνος, ὁ d. Wiese.

λεῖος, α, ον. glatt, eben, abgeriebеn, dünn

λείπω. lassen, verlassen —ομαι. Mangel haben.

λειτουργία, ας ἡ e öffentliches Amt, Geschäft, Arbeit.

λείψανον, ου, τό. d. Ueberbleibsel, der Rest.

λεκάνη, ης, ἡ. d. Schüssel

Λεοντῖνος, ου. Einw. der St. Leontium in Sicilien

λεοντώδης, εος, ὁ, ἡ. löwenmüthig.

λεπιδωτός, ή, όν. (λεπὶς) schuppig.

λεπτόγεως, εω, ὁ, ἡ. was e. magern, schlechten Boden hat.

λεπτός, ή, όν. dünn, schwach, mager.

Λερναῖος, ου. lernäisch. Λέρνη, ης, ἡ. See in Argolis.

λευκανθίζω. weifs seyn.

Λευκοθέα, ας. n. pr.

λευκός, ή, όν. weifs.

λευκότης, ητος, ἡ. die Weifse.

Λεύκουλλος, ου. n. pr.

λευκώλενος, ου, ὁ, ἡ. weifsarmig.

λευχείμων, ὁ, ἡ. (εἷμα) weifs gekleidet.

λέων, οντος, ὁ. d. Löwe.

Λεωνίδας u. Λεωνίδης, ου. n. pr.

λήγω. aufhören.

Λήδα, ης. n. pr.

λήϊον, ου, τό. das Saatfeld, die Saat.

Λῆμνος, ου, ἡ. Insel im ägeïschen Meere.

Ληναῖος, ου. Beynahme des Bacchus.

ληνός, οῦ, ὁ die Kelter.

ληστεύω. Räuberey treiben.

ληστής, οῦ, ὁ. d. Räuber.

ληστρικός, ή, όν. räuberisch βίος. Räuber-Leben. τριήρης. d. Raubschiff.

Λητώ, οῦς. n. pr.

λίαν. sehr, aufserordentlich.

λιβανωτός, οῦ, ὁ. der Weihrauch.

Λίβυες, ων. Libyer. Λιβύη, ης, ἡ. Libyen. λιβυκός, ή, όν. libysch.

λιγνύς, ύος, ὁ. d. Dampf, Qualm.

Λιγυστική, ῆς, ἡ. Ligurien im obern Italien. Λίγυες, ων Einwohner dieses Landes.

λιθάζω. Steine schleudern.

λιθίδιον, ου, τό. d. Steinchen.

λίθινος, η, ον. von Stein.
λιθοβολία, ας, ἡ. das Werfen mit Steinen.
λιθοποιέω. in Stein verwandeln, versteinern.
λίθος, ου, ὁ, ἡ. d. Stein. πολυτελής. d. Edelstein.
λιμήν, ένος, ὁ. d. Hafen.
λιμνάζω. unter Wasser stehn, sumpfiges Wasser haben. τόπος λιμνάζων. e. sumpfiger Ort.
λίμνη, ης, ἡ. d. See.
λιμός, οῦ, ὁ. d. Hunger.
λίνον, ου, τό. der Lein, das Netz.
Λῖνος, ου. n. pr.
λιτότης, ητος, ἡ. d. Einfachheit, Frugalität.
λογίζομαι. bedenken, überlegen, überrechnen
λογικός, ή, όν. vernünftig, mit Sprache begabt.
λόγιον, ου, τό. d. Orakel.
λογισμός, οῦ, ὁ. d. Vernunft.
λόγος, ου, ὁ. das Wort, Rede, Sage, Vernunft. λόγον ἔχειν τινός. auf etwas Rücksicht nehmen, sich um etwas bekümmern. ἐν λόγῳ und λόγοις εἶναι. in Ansehn stehn. κατὰ λόγον. nach Verhältniſs, nach Erwartung. εἰς λόγους ἔρχεσθαί τινι. mit e. ins Gespräch kommen, sich unterhalten.
λόγχη, ης, ἡ. d. Speer.
λοιδορέω —ομαι. lästern, schelten.
λοιμός, οῦ, ὁ. d. Pest.
λοιπός, ή, όν. übrig. τὰ λοιπά. das übrige. καὶ τὰ λοιπά. und so weiter. τοῦ λοιποῦ. künftig.
Λοκροὶ Ὀζόλαι. d. ozolischen Lokrier in Griechenland.
λοξός, ή, όν. schief, zweydeutig, dunkel.
Λουσιτανοί, ῶν. Lusitanier in Hispanien.
λουτρόν, οῦ, τό. das Bad.
λούω. Gr. S. (345.) 361. waschen. —ομαι. sich baden, sich waschen.
λόφος, ου, ὁ. der Gipfel, die Höhe.
λοχαγός, οῦ, ὁ. d. Anführer einer Abtheilung von Soldaten, d. Offizier.
λοχάω. einen Hinterhalt legen, auflauern.
λοχεία, ας, ἡ. d. Geburt, das Wochenbett.
λοχεύομαι. im Kindbette seyn.
λόχος, ου. ὁ. d. Hinterhalt, eine Abtheilung von Soldaten.
Λυγκεύς, έως. n. pr.
Λυδία, ας, ἡ. Lydien in Kl. Asien. Λυδός, οῦ. Einw. dieses Landes.
λύκος, ου, ὁ. der Wolf.
Λυκοῦργος, ου. n. pr.
λυμαίνω —ομαι. Schaden thun, verderben.
λύμη, ης, ἡ. der Schade, Nachtheil.
λυπέω. kränken, betrüben, schaden. —ομαι. betrübt seyn.
λύπη, ης, ἡ. d. Traurigkeit, Verdruſs.
λυπηρός, ά, όν. und λυπρός, ά, όν. mühselig, verdrieſslich, traurig, dürftig.
λύρα, ας, ἡ. d. Leyer.
Λυσίας, ου. n. pr. Lysias (ein berühmter atheniensischer Redner.)

Λυσίμαχος, ου. n. pr.

Λύσιππος, ου. n. pr.

Λυσιτανία, ας, ἡ. Provinz in Hispanien, jetzt Portugall. Λυσιτανοί, ῶν. Einwohner derselben.

λυσιτελέω. Nutzen schaffen.

λυσιτελής, έος, ὁ, ἡ. nützlich.

λύσσα, ης, ἡ. d. Wahnsinn, Raserey.

λύχνος, ου, ὁ. d. Leuchte

λύω. losbinden, auflösen, befreyen, aufheben.

λωΐων, ονος, ὁ. ἡ. besser, reichlicher. λώϊστος und λῷστος. der beste. ὦ λῷστε. *o bone!*

λωτός, οῦ, ὁ. d. Lotos, e. Baum, der süſse Früchte trägt. 2) die Wasserlilie.

M.

μά. eine verneinende Betheuerungspartikel. μὰ Δία und οὐ μὰ τὸν Δία. nein, beym Zeus!

μαγνῆτις, ιδος, ἡ. der Magnet.

μάζα, ης, ἡ. d. Gerstenbrod, Kuchen.

μαζός, οῦ, ὁ. d. Brust.

μάθημα, ατος, τό. der Unterricht.

μάθησις, εως, ἡ. der Unterricht, das Lernen.

μαθητής, οῦ, ὁ. d. Schüler.

μαιεύομαι. Hebammendienste thun.

Μαῖα, ας. n. pr.

μαινάς, άδος, ἡ, d. Mänade, Bacchantinn.

μαίνω. rasend machen.

μαίνομαι. rasen.

μαιόω. (als Hebamme) entbinden.

μαιῶτις, ιδος, ἡ. d. mäotische See. (jetzt, assowische Meer.)

μαίωτρον, ου, τό. der Hebammenlohn.

Μάκαι, ῶν, οἱ. ein Volk in Afrika.

μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ. selig. οἱ μάκαρες. die Seligen, die Götter.

μακαρίζω. glücklich preisen.

μακάριος, ία, ιον. glücklich, selig.

Μακεδονία, ας, ἡ. Macedonien. Μακεδονικός, ή, όν. macedonisch. Μακεδών, όνος, ὁ. d. Macedonier.

μακρόβιος, ὁ, ἡ. lange lebend.

μακρός, ά, όν. lang. μακράν. weit. οὐ μετὰ μακρόν. in kurzem.

μακροτράχηλος, ὁ, ἡ. langhälsig.

μάλα. viel, sehr. εὖ μάλα. gar sehr. *compar.* μᾶλλον. mehr, lieber. *superl.* μάλιστα. am meisten, vorzüglich.

μαλακός, ή, όν. weich.

μαλάσσω. erweichen.

μαλλωτός, ή, όν. (μαλλός) mit langer Wolle behangen.

μανθάνω. Gr. S. (345.) 361. lernen, erfahren.

Μάνης, εος. n. pr.

μανία, ας, ἡ. d. Wahnsinn.

μανικός, ή, όν. rasend.

μαντεία, ας, ἡ. d. Weissagung.

μαντεῖον, ου, τό. das Orakel.

μαντεύομαι. weissagen.

μαντική, ῆς, ἡ. die Gabe der Weissagung.

Μαντινεία, ας, ἡ. Stadt in Arkadien.

μάντις, εως, ὁ. d. Wahrsager.

Μαραθών, ῶνος. Distrikt in Attika.

μαραίνω. verwelken machen.

Μάριος, ίου. n. pr.

Μαρμαρίδαι, ῶν, οἱ. Volk in Afrika.

μαρμαρίζω. einen marmorartigen Glanz und Härte haben.

μάρμαρος, ου, ἡ. hartes, glänzendes Gestein.

Μαρσύας, ου. n. pr.

μαρτυρέω. bezeugen.

μαρτυρία, ας, ἡ. das Zeugnifs.

μαστεύω. suchen.

μαστιγόω. geifseln.

μάταιος, α, ον. eitel, nichtig, unnütz. μάταια. unnützer Weise.

μάτην. ohne Grund, umsonst.

μάχαιρα, ας, ἡ. das Schwerd, Messer.

μάχη, ης, ἡ. d. Schlacht.

μαχητικός, ή, όν. streitbar.

μάχιμος, η, ον. streitbar.

μάχομαι. Gr. S. (345.) 362. streiten.

μεγαλ-αυχέω —ομαι. grofssprahlen.

μεγαλοπρεπής, έος, ὁ, ἡ. adverb. μεγαλοπρεπῶς. herrlich, mit Würde.

μεγαλύνω. erheben.

Μέγαρα, ων, τά. Stadt in Griechenland.

μέγας, άλη, α. grofs. *comp.* μείζων, ονος. *superl.* μέγιστος, η, ον.

μέγεθος, εος, τό. d. Gröfse.

Μέδουσα, ης. n. pr.

μέδιμνος, οῦ, ὁ. ein Getreidemaas, Scheffel.

μεθ-αρμόζω. verändern.

μέθη, ης, ἡ. d. Trunkenheit.

μεθ-ίστημι. umstellen, verändern. μετέστην ich ging weg.

μεθύσκομαι. sich berauschen, berauscht seyn.

μεθύω. berauschen, berauscht seyn.

μειδιάω. lächeln.

μείζων, ονος. S. μέγας.

μειράκιον, ου, τό. ein junger Mensch, Knabe.

μείρομαι. Gr. S. (346) 363. e Theil bekommen. εἵμαρται. es ist bestimmt. τὸ εἱμαρμένον das Schicksal.

μελαγχολάω. an der schwarzen Galle krank seyn, wahnsinnig seyn.

μέλας, αινα, αν schwarz.

μέλει μοι. es liegt mir am Herzen, kümmert mich.

μελεΐζω u. μελίζω. zerstückeln.

μελετάω. treiben, üben, sich üben.

μελέτη, ης, ἡ. die Uebung, Vorbereitung.

μέλι, ιτος, τό. der Honig.

Μελικέρτης, ου. n. pr.

μέλισσα, ης, ἡ. u. μέλιττα, ης, ἡ. die Biene.

μελλισμός, οῦ, ὁ. das Zaudern, Zögern.

μέλλω. Gr. S. (346.) 363. zaudern, säumen, im Begriff seyn etwas zu thun. τὸ μέλλον u. τὰ μέλλοντα das Zukünftige.

μέλος, εος, τό. das Lied μελῶν ποιητής. d. lyrische Dichter.

Μελπομένη, ης. n. pr.

μελῳδέω. musiciren.

μελῳδία, ας, ἡ. d. Melodie.

Μεμνόνιον, ου, τό. ein dem Memnon geweihter Platz bey Thebä.

Μέμφις, ιδος, ἡ. Stadt in Aegypten.

μέμφομαι. zürnen, schmähen, schelten.

μέν. zwar, wohl; bezieht sich auf δέ, und bezeichnet eine Beziehung der Sätze auf einander.

Μενεκράτης, εος. n. pr.

μένος, εος, τό. d. Kraft.

μέντοι. aber, doch.

μένω. Gr. S. (347.) 363. bleiben.

μερίζω. —ομαι. theilen. sich zueignen.

μέρος, εος, τό. d. Theil παρὰ μέρος. der Reihe nach. πλεῖστον μέρος κάλλους. vorzügl. viel Schönheit.

μεσημβρία, ας, ἡ. der Mittag. μεσημβρικός, ή, όν. und μεσημβρινός, ή, όν. mittäglich.

μεσογαία, ας, ἡ. und ἡ μεσόγειος, ου. das innre Land.

μεσολαβέω. auffangen.

Μεσοποταμία, ας, ἡ. Land in Asien.

μέσος, η, ον. was in der Mitte ist. ἐν μέσῳ. in der Mitte.

μεσόω. in der Mitte seyn.

Μεσσήνη u. Μεσσηνία, ας, ἡ. Land im Peloponnes. auch ἡ Μεσσηνιακή. Μεσσήνιοι, ων. Einwohner desselben.

μεστός, ή, όν. c. genit. voll.

μετά. c. genit. mit, unter. c. accus. nach. μεθ' ἡμέρας und ἡμέραν. am Tage. μετὰ μικρόν. in Kurzem. μετὰ δέ. ferner, hierauf.

μετα-βάλλω. Gr. S. (316.) 333. verändern, sich verwandeln.

μετά-βασις, εως, ἡ. d. Uebergehn, Fortgehn.

μεταβολή, ῆς, ἡ. d. Veränderung.

μετα-δίδωμι. mittheilen.

μετα-λαμβάνω. Gr. S. (343.) 360. theilnehmen.

μετ-αλλάσσω. u. αλλάττω. vertauschen. —ομαι. vorübergehn. μεταλλάσσειν τὸν βίον. sterben.

μεταλλεία, ας, ἡ. d. Arbeit in den Bergwerken, d. Nachgraben.

μεταλλεύω. graben.

μεταλλικός, ή, όν. zum Bergwerk gehörig.

μέταλλον, ου, τό. das Metall. τὰ μέταλλα. Bergwerke.

μετα-μορφόω. verwandeln.

μετανασστεύω. e. Wohnplatz verändern.

μεταν-ίσταμαι. wegziehn, e. andre Lebensart ergreifen.

μετα-νοέω. seine Meinung ändern, bereuen.

μεταξύ. zwischen, während, im.

μετα-πέμπομαι. berufen, kommen lassen.
Μεταπόντιον, ου, τό. Stadt in Unter-Italien.
μετα-σκευάζω. verändern.
μετα-στρέφω. abwenden, von seiner geraden Richtung abbringen. —ομαι. sich umkehren.
μετα-σχηματίζω. verändern.
μετα-τίθημι versetzen, verändern.
μετα-φέρω. Gr. S. (363.) 380. übertragen.
μεταφορικῶς. durch eine Uebertragung.
μέτ-ειμι. nachgehn, hohlen.
μετέρχομαι. nach etwas gehen. hohlen. bestrafen. rächen.
μετ-έχω. Gr. S. (334.) 350. Theil an etwas nehmen, etwas auch mit haben.
μετεωρίζω. in die Höhe heben, schweben lassen.
μετέωρος, ὁ, ἡ. in die Höhe gehoben, hoch.
μετόπωρον, ου, τό. der Herbst.
μέτριος, ία, ιον. *adv.* μετρίως. mäfsig.
μέτρον, ου, τό. d. Maas.
μέτωπον, ου, τό. d. Stirn.
μέχρι. und μέχρις. bis. μέχρι τινος. eine Weile. μέχρις ὅτου. so lange bis. μέχρις πολλοῦ. lange Zeit.
μή. nicht, dafs nicht. (wird wie *ne* gebraucht.) μή σύ γε. thue das nicht.
μηδέ. auch nicht, nicht einmal, noch auch.
Μήδεια, ας. n. pr.
μηδείς, εμία, έν. keiner, e, es. μηδέν. nichts.
μηδέποτε. niemals.
Μηδία, ας, ἡ. Medien, in Asien.
μηδιστί. nach medischer Art.
μηκέτι. nicht mehr, nicht weiter, nicht wieder.
μῆκος, εος, τό. d. Länge.
Μηλιεύς, έως, ὁ. e. Melienser. (am maliacischen Meerbusen in Thessalien.)
μήλινος, ὁ, ἡ. gelb.
μῆλον, ου, τό. d. Apfel.
μήν. aber, nun aber. ἀλλὰ μήν. aber doch. οὐ μήν. jedoch nicht, aber nicht.
μήν, νός, ὁ. d. Monat.
μήνιγξ, γγος, ἡ. die Hirnhaut.
μηνύω. anzeigen.
μηρός, οῦ, ὁ. d. Hüfte.
μήτε... μήτε. weder... noch.
μήτηρ, μητέρος, u. μητρός, ἡ. die Mutter.
μητροπάτωρ, ορος, ὁ. der Grofsvater von mütterlicher Seite.
μητρόπολις, εως, ἡ. die Mutterstadt, Hauptstadt, der Ursprung.
μητρυιά, ᾶς, ἡ. d. Stiefmutter.
μιαρός, ά, όν. häfslich.
μίγνυμι. Gr. S. (347.) 364. mischen, vermischen.
Μιθριδάτης, ου. n. pr.
μικροπρεπής, έος, ὁ, ἡ. karg.
μικρός, ά, όν. klein, μικροῦ δεῖν. wenig fehlt, beynahe. κατὰ μικρόν. allmählig. παρὰ μικρόν. beynahe.

μικρόχωρος, ὁ, ἡ. (χώρα) der ein kleines Land hat, wenigen Boden besitzt.
Μίλητος. ου. ἡ. Stadt in Ionien Μιλήσιος, ία, ιον. milesisch.
Μιλτιάδης, ου. n. pr.
Μίλων, ωνος. n. pr.
μιμέομαι nachahmen.
μίμημα, ατος, τό. die Nachahmung.
μιμνήσκω. Gr. S. (347.) 364. erinnern, eingedenk seyn. μέμνημαι. *memini.*
Μίνως, ωος. u. ω. n. pr.
Μινώταυρος, ου. n. pr.
μισάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ. menschenfeindlich.
μισέω hassen.
μισθός οῦ. ὁ. der Lohn.
μισθοφόρος, ου, ὁ. der Söldner.
μισθόω. verdingen, vermiethen. -όομαι. etwas miethen.
μισθωτός, οῦ, ὁ. der Lohnarbeiter, Tagl[ö]hner.
μίτρα, ας, ἡ. die Kopfbinde.
μνᾶ, ᾶς, ἡ eine Mine. (ein Gewicht von 100 Drachmen. Die attische betrug zwischen 21—22 Thaler.)
μνῆμα, ατος, τό. das Denkmal, der Grabstein.
μνήμη, ης, ἡ. d. Gedächtnifs.
μνημονεύω. sich erinnern, erwähnen.
Μνημοσύνη, ης. n. pr.
μνησικακέω. Groll hegen.
μνηστεύω —ομαι. um jemanden freyen.
μνηστήρ, ῆρος, ὁ. der Freyer.
μοῖρα, ας, ἡ. das Verhängnifs, die Parze μοῖρά ἐστί μοι es ist mir bestimmt. πρὸ μοίρας. vor der bestimmten Zeit.
μόλιβδος, ου, ὁ. d. Bley.
μόλις. kaum, mit Noth.
μόνιμος, ὁ, ἡ. bleibend, dauernd.
μονόλιθος, ου, ὁ, ἡ. aus Einem Steine verfertigt.
μονομαχία, ας, ἡ. der Zweykampf.
μόνος, η, ον. allein.
μονοσάνδαλος, ου, ὁ, ἡ. der nur einen Schuh hat.
μον-όφθαλμος, ου, ὁ, ἡ. einäugig.
μορφή, ῆς, ἡ. d. Gestalt.
μόσχος. ου, ὁ, ἡ. d. Kalb.
Μουνυχία, ας, ἡ. ein Hafen von Athen.
Μοῦσα, ης, ἡ. d. Muse.
μουσική, ῆς. ἡ d. Musik.
μοχθέω. arbeiten.
μοχθηρός, ά, όν. schlecht. μοχθηρῶς. mit Mühe, dürftig.
μόχθος, ου, ὁ. d. Mühe.
μοχλός. οῦ. ὁ. der Hebebaum, Riegel.
μυγμός, οῦ, ὁ. das Stöhnen.
μύδρος. ου, ὁ. die Stein-Eisen-masse.
μυελός. οῦ, ὁ. das Mark.
μυθεύω. erzählen, fabeln.
μυθολογέω. erzählen.
μῦθος, ου, ὁ. die Rede, Sage, Fabel.
μυῖα, ας, ἡ. die Fliege.
μυκάω —ομαι. brüllen.
Μυκῆναι, ῶν, αἱ. Stadt im Peloponnes.

μυκτήρ, ῆρος, ὁ. d. Nase. der Rüssel.

μύλος, ου, ὁ der Mühlstein, die Mühle.

μυριάς, άδος, ἡ die Myriade, Zahl von 10000.

μυρίκη ης, ἡ. Myrica, e. Strauchgewächs.

μυρίνη, ης, ἡ d. Myrthe.

μύριος, ία, ιον. vielfältig

μύρμηξ, ηκος, ο. di Ameise,

Μυρμιδόνες, όνων. Volk in Thessalien.

μῦρον, ου, τό. d. Salbe.

μυῤῥίνη, ης, ἡ. S. μυρίνη

μῦς, μυός, ὁ. d. Maus

Μυσία, ας, ἡ. e Provinz in Klein-Asien.

Μύσκελλος, ου. n pr.

μυσταγωγέω. in die Mysterien einweihen, mit etwas bekannt machen.

μυστικός ή, όν. geheim mystisch.

μυχός, οῦ, ὁ. d. Winkel

μύω. die Augen verschliessen.

μῶν; wird wie *num* bey Fragen gebraucht.

μωρός, ά, όν. thöricht, ein Narr.

N.

Ναβαταῖοι, ων. Volk in Arabien.

ναί. ja, allerdings.

νᾶμα, ατος, τό das Wasser.

ναματιαῖος, αία, αῖον. fliessend.

Νάξος, ου, ἡ. eine der cycladischen Inseln. νάξιοι ων. Einwohner derselben.

ναός, οῦ, ὁ. der Tempel.

νάρθηξ, ηκος, ὁ. e. hohles Rohr.

νάρκη, ης, ἡ. der Zitterrochen. 2) die Lähmung, Betäubung,

ναρκώδης, εος, ὁ, ἡ. betäubt.

Νασαμῶνες, ων. e. Volk in Afrika.

ναυαγέω. Schiffbruch leiden

ναυαρχέω. ein Schiff commandiren.

Ναυκλείδης, ου. n. pr.

ναύκληρος, ου, ὁ. der Schiffspatron.

ναυμαχία, ας, ἡ. d. Seeschlacht.

ναυπηγήσιμος, ὁ, ἡ. zum Schiffbau dienlich. ὕλη. Bauholz.

ναῦς, ναός, (νεὼς) ἡ. u. νηῦς, νηός. d. Schiff.

ναύσταθμον, ου, τό. d. Hafen.

ναύτης, ου. ὁ. d. Schiffer.

ναυτικός, ή, όν. zum Seewesen gehörig ναυτικαὶ δυνάμεις. Seemacht.

νεανίας, ου, ὁ. und νεανίσκος, ου. der Jüngling.

νεαρός, ά, όν. neu, frisch.

νεβρός, οῦ, ὁ. das Wildkalb.

Νεῖλος, ου, ὁ. d. Nil.

νεκρικός, ή, όν. was auf Todte Beziehung hat.

νεκροπομπός, οῦ, ὁ. d. Führer d. Todten.

νεκρός, οῦ, ὁ. d. Todte.

νέκταρ, αρος, τό. der Nektar.

Νεμέα, ας, ἡ. Ort in Argolis.

νέμω. auf die Weide führen, weiden, zutheilen.

—ομαι. weiden, abfressen, verzehren bewohnen.
νεό-γαμος, ὁ, ἡ. jüngst verheirathet.
νεογενής, έος, ὁ, ἡ. neugeboren.
νεό-πλουτος ὁ, ἡ. jüngst reich geworden.
νέος, νέα, νέον. jung, neu. ὁ νέος. d. Jüngling.
νεοττεία, ας, ἡ. das Brüten.
νεοττός, οῦ, ὁ. das Junge.
Νέρων, ωνος. n. pr.
Νέστωρ, ορος. n. pr.
νευρά, ᾶς, ἡ. und νεῦρον, ου, τό. die Sehne, Saite.
νεύω. nicken, πρός τι. nach etwas hin liegen.
νεφέλη, ης, ἡ. d. Wolke, das Netz.
νέφος, εος τό. d. Wolke, der Schwarm.
νέω. fut. νεύσω. schwimmen.
νεώνητος, ὁ, ἡ. (ὠνέομαι) neu gekauft.
νεώριον, ου, τό. Arsenal für Schiffe.
νεώς ώ, ὁ. d. Tempel.
νεώς-οικοι, ων, οἱ. Niederlagen, Arsenale am Strande.
νεωστί. neuerlich.
νή. νὴ Δία beym Zeus! bey Gott!
νήπιος, ὁ, ἡ. jung, klein.
Νηρεύς, έως. n. pr.
Νηρηΐς, ΐδος, ἡ. d. Nereïde, Nereus Tochter.
νησίζω. einer Insel ähnlich seyn.
νησίον, ου, τό. d. Inselchen.
νησιώτης, ου, ὁ. femin. νησιῶτις ιδος, ἡ. Inselbewohner.
νῆσος, ου, ἡ. d. Insel.
νήτη, ης, ἡ. die unterste Seite der Leyer..
νηῦς, νηός, ἡ. d. Schiff.
νήφω. nüchtern seyn.
νήχομαι. schwimmen.
νικάω siegen.
νίκη, ης ἡ. d. Sieg. 2) die Göttinn des Siegs.
Νικίας, ου n pr.
Νικοκρέων, οντος. n. pr.
Νῖνος ου. n. pr.
Νιόβη ης. n. pr.
Νῖσος ου. n pr.
νιτρώδης, εος, ὁ, ἡ. mit Natrum erfüllt.
νιφετός, οῦ, ὁ. d. Schneegestöber.
νιφετώδης, εος, ὁ, ἡ. voll von Schnee.
νίφω—ομαι schneyen.
νοέω. bemerken, denken, erkennen
νομάς, άδος. weidend, umherziehend. βίος umherziehende Lebensart. νομάδες. umherziehende Völker, Nomaden.
νομαδικός, ή, όν nomadisch. νομαδικῶς. nach nomadischer Art.
νομεύς, έως ὁ. d. Hirt.
νομή, ῆς, ἡ. d. Weide. νομὴ τοῦ πυρός. das Umsichfressen des Feuers.
νομίζω. glauben.
νόμιμος, η, ον. *adv.* νομίμως. gesetzmäfsig, einem Gebrauch u. Gesetze gemäfs. τὰ νόμιμα. Gesetze, Gebräuche.
νόμισμα, ατος, τό. die Münze Geldstück.
νομοθέτης, ου, ὁ. d. Gesetzgeber.
νόμος, ου, ὁ. d. Gesetz.

νόος u. νοῦς, ὁ. der Verstand, Sinn. νοῦν ἔχων. ein verständiger Mensch

νοσερός, ά, όν. ungesund

νοσέω. krank seyn

νόσος, ου, ἡ die Krankheit.

νότιος, α, ον. südlich. τὰ νοτιώτατα. die südlichsten Gegenden.

νότος, ου, ὁ. der Südwind, Süden.

Νουμᾶς, ᾶ. n. pr.

νύκτωρ. des Nachts.

νύμφη, ης, ἡ. die Nymphe, die Braut.

νύμφιος, ου, ὁ. d. Bräutigam.

νῦν. jetzt, nun. τὰ νῦν. gegenwärtig. οἱ νῦν ἄνθρωποι. die jetzt lebenden Menschen.

νύξ, κτός, ἡ. d. Nacht.

νῶτον, ου, τό. d. Rücken.

νωτο-φορέω. auf dem Rücken tragen.

νωτοφορία, ας, ἡ. das Tragen auf dem Rücken.

Ξ.

ξαίνω. Wolle krempeln.

Ξανθίππη, ης, ἡ. n. pr.

ξανθός, ή, όν. blond.

ξανθότης, ητος, ἡ. die gelbe, blonde Farbe.

ξένη, ης, ἡ. d. Fremde, d. fremde Land.

Ξενιάδης, ου. n. pr.

ξενιτεύω. in fremde Länder reisen.

Ξενοκράτης, ους. n. pr.

ξενοκτονέω. Fremde opfern.

ξενοκτόνος, ου, ὁ. der Fremde tödet.

ξένος, ου, ὁ. d. Fremdling. ἡ ξένη, ης. die Fremde.

Ξενοφῶν, ῶντος. n. pr.

ξενύλλιον, ου, τό. *diminutiv.* v. ξένος.

Ξέρξης, ου. n. pr.

ξηραίνω. trocknen.

ξηρός, ά, όν. trocken.

ξιφήρης, εος, ὁ, ἡ. mit d. Schwerde bewaffnet.

ξίφος, εος, τό. das Schwerd.

ξόανον, ου, τό. das Bild.

ξυγ-κυκάω. verwirren.

ξύλινος, η, ον. hölzern.

ξύλον, ου, τό. das Holz, Bret, Keule.

ξυμ-βαίνω. zusammenkommen. —βαίνει. es trägt sich zu.

ξυράω und ξυρίζω. den Bart scheeren.

ξυρόν, οῦ, τό. das Scheermesser.

O.

Ὁ, ἡ, τό. der, die, das. —ὁ μὲν . . . ὁ δέ. der eine . . der andre. τὸ μὲν . . τὸ δέ. u. τὸ μὲν . . . ἕτερον δέ. das eine . . das andre.

ὀαριστής, οῦ, ὁ. der Gesellschafter, Genosse.

ὀβολός, οῦ, ὁ. Obolus, e. kleine Münze, deren 6 auf eine Drachme gehn, gegen 10 — 11 Pfennige werth.

ὀγδοήκοντα. achtzig.

ὄγδοος, όη, οον. der achte. ὄγδοον. achtens.

ὀγκάομαι. brüllen, schreyen wie ein Esel.

ὄγκος, ου, ὁ. d. Schwulst, d. Gröſse.
ὁδεύω. gehen, reisen.
ὁδηγέω. den Weg zeigen, leiten.
ὁδίτης, ου, ὁ. d. Wanderer.
ὁδοιπορέω. reisen, wandern.
ὁδοιπορία, ας, ἡ. d. Reise.
ὁδός, οῦ, ἡ. d. Weg.
ὀδούς, όντος, ὁ. d. Zahn.
ὀδύνη, ης, ἡ. d. Schmerz.
ὀδυνηρός, ά, όν. schmerzhaft, traurig.
ὀδύρομαι. beweinen, beklagen.
Ὀδυσσεύς, έως. n. pr.
ὅθεν. woher, wovon, daher.
Οἴαγρος, ου. n. pr.
οἴαξ, ακος, ὁ. d. Steuerruder.
Οἰδίπους, οδος. n. pr.
οἰκεία, ας, ἡ. d. Heimath.
οἰκεῖος, εία, εῖον. eigenthümlich, zweckmäſsig. οἱ οἰκεῖοι. die Angehörigen, Verwandten, Landsleute.
οἰκέτης, ου, ὁ. d. Hausgenosse, Sclav.
οἰκέω. bebauen, bewohnen. —ομαι. eine gewisse Beschaffenheit, Einrichtung haben. οἱ οἰκοῦντες. die Einwohner. ἡ οἰκουμένη. die bewohnte Erde.
οἰκήσιμος, ὁ, ἡ. bewohnbar.
οἴκησις, εως, ἡ. die Wohnung.
οἰκήτωρ, ορος, ὁ. der Bewohner.
οἰκία, ας, ἡ. das Haus.
οἰκίδιον, ου, τό. d. kleine Haus.
οἰκίζομαι. wohnen.
οἰκοδομέω. ein Haus bauen, bauen.
οἴκοθεν. vom Hause.
οἰκονομία, ας, ἡ. d. Wirthschaft, Wirthschaftlichkeit.
οἰκονόμος, ου, ὁ. d. Hausverwalter.
οἶκος, ου, ὁ. d. Haus. οἴκοι. zu-im-Hause.
οἰκτείρω. Mitleiden haben.
οἰκτιρμός, οῦ, ὁ. d. Mitleiden.
οἶκτος, ὁ. d. Mitleiden.
οἰκτρός, ά, όν. kläglich, mitleidenswerth.
οἶμαι. u. οἴομαι. Gr. S. (249.) 365. glauben.
οἰνοποιΐα, ας, ἡ. d. Weinbereitung.
οἶνος, ου, ὁ. der Wein.
οἰνόφλυξ, γος, ὁ, ἡ. dem Wein ergeben, e. Trunkenbold.
οἴομαι. Gr. S. (349.) 365. glauben.
οἷος, οἵα, οἷον, (correlativum v. τοῖος u. τοιοῦτος.) von welcher Art, *qualis*, welcher, wie. οἷον. wie schön, wie wichtig, wie häſslich etc. οἷός τε εἰμί. ich bin im Stande. οἷόν τε ἐστί. es geht an, ist möglich.
ὀΐστευμα, ατος, τό. das Pfeilschieſsen.
ὀϊστός, οῦ, ὁ. d. Pfeil.
Οἴτη, ης, ἡ. Gebirg in Thessalien.
οἴχομαι. Gr. S. (350.) 366. fortgehn, sterben. ᾤχοντο ἀπιόντες. sie machten sich auf und gingen davon. ᾤχετ' ἀποπτάμενος. er flog auf und davon.

ὀκταμηνιαῖος, α, ον. achtmonatlich.

ὀκτώ. acht.

ὀλέθριος, ὁ, ἡ. verderblich.

ὄλεθρος, ου, ὁ. d. Verderben

ὀλίγος, η, ον. wenig, gering ὀλίγου und ὀλίγου δεῖν. beynah μετ' ὀλίγον. in kurzer Zeit πρὸς ὀλίγον ein wenig κατ' ὀλίγον. allmählig.

ὀλισθέω — ὀλισθαίνω — ὀλισθάνω. Gr. S. (350.) 366 gleiten, in etwas verfallen.

ὀλισθηρός, ά, όν. schlüpfrig.

ὁλκάς, άδος, ἡ. d. Lastschiff.

ὄλλυμι. Gr. S. (350.) 366. zu Grunde richten. ὄλλυμαι. zu Grunde gehn, umkommen.

ὅλμος, ου, ὁ. der Mörser.

ὀλολύζω. jauchzen, heulen, wehklagen.

ὅλος, η, ον. ganz. τὰ ὅλα. das Ganze.

ὁλοσίδηρος, ου, ὁ, ἡ. ganz von Eisen.

ὁλοσχερῶς. gänzlich.

ὁλό-χρυσος, ὁ, ἡ. ganz von Gold.

Ὀλυμπία, ίας, ἡ. Stadt in Elis. Ὀλύμπιος, α, ον olympisch. τὰ Ὀλύμπια. die olympischen Spiele. Ὀλυμπιάς, άδος, ἡ eine Olympiade. (Zeitraum von 4 Jahren.)

Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ. Sieger in den olympischen Spielen.

Ὄλυμπος, ου, ὁ. Berg in Thessalien.

Ὄλυνθος, ου, ἡ. Stadt auf der Halbinsel Pallene.

ὅλως. ganz und gar, überhaupt. οὐκέτι ὅλως. durchaus nicht mehr.

ὁμαλός, ή, όν. eben, gleich. *adv.* ὁμαλῶς. auf eine gleichförmige Weise.

Ὀμβρική, ῆς, ἡ. Umbrien in Italien.

ὄμβρος, ου ὁ. der Regen.

Ὅμηρος, ου. n. pr.

ὁμιλέω. mit einem umgehn, Gemeinschaft haben.

ὁμιλητής, οῦ, ὁ. der Gesellschafter, Freund, Schüler.

ὁμιλία, ας, ἡ. der Umgang, die Unterhaltung.

ὅμιλος, ου, ὁ. der Haufe.

ὁμίχλη und ὀμίχλη, ης, ἡ. der Nebel.

ὄμμα, ατος, τό. das Auge.

ὄμνυμι. Gr. S. (350.) 366. schwören.

ὁμοεθνής, έος, ὁ, ἡ. von derselben Nation.

ὅμοιος, α, ον. ähnlich, gleich. ὅμοια und ὁμοίως. auf gleiche Art, eben so.

ὁμοιότης, ητος, ἡ. die Aehnlichkeit.

ὁμοιόω. gleich machen.

ὁμολογέω. bejahen, zugeben, bekennen, eingestehn. ὁμολογούμενος. anerkannt, ausgemacht, übereinstimmend.

ὁμονοέω. eines Sinnes, einträchtig seyn.

ὁμορέω. angrenzen.

ὅμ-ορος, ὁ, ἡ. benachbart. der Nachbar.

ὁμότεχνος, ὁ, ἡ. (τέχνη.) der dieselbe Kunst treibt, der Handwerksgenosse.

ὁμοῦ. zugleich.

Ὀμφάλη, ης. n. pr.
ὀμφαλός, οῦ, ὁ der Nabel
ὄμφαξ ακος, ὁ, ἡ. die unreife Traube.
ὅμως. dennoch, gleichwohl.
ὄναρ, τό. der Traum.
ὀνειδίζω schmähen, zum Vorwurf machen. — ομαι. es wird mir zum Vorwurf gemacht.
ὄνειδος, εος, τό. die Schande
ὄνειρος ου, ὁ. der Traum
ὄνθος, ου, ὁ. der Koth.
ὀνίνημι Gr. S (350.) 366. helfen, nützen.
ὄνομα, ατος, τό. d. Nahme
ὀνομάζω. nennen. ὁ ὀνομαζόμενος der sogenannte
ὀνομαστός, ή, όν. berühmt, nahmhaft.
ὄνος, ου, ὁ. der Esel.
ὄνυξ, υχος ὁ. der Nagel, die Klaue.
ὀξυδερκής, έος, ὁ, ἡ. scharfsichtig
ὀξύς, εῖα, ύ scharf, spitzig. ὀξέως. schnell.
ὀξύ-θυμος ὁ,ἡ. jähzornig.
ὀξύ-χολος, ὁ, ἡ. jähzornig.
ὀπάζω geben, mittheilen.
ὅπῃ wie.
ὀπή ῆς, ἡ. die Oeffnung.
ὄπισθεν. auf dem Rücken.
ὀπίσθιος, ία, ιον. was hinten ist. πόδες ὀπίσθιοι. Hinterfüſse.
ὀπίσω. rückwärts, hinten. εἰς τοὐπίσω und εἰς τὰ ὀπίσω. zurück.
ὁπλίζω. bewaffnen.
ὁπλισμός, οῦ, ὁ. die Bewaffnung.
ὁπλομαχέω. mit Waffen streiten.
ὅπλον, ου, τό. die Waffe.
ὁπλοποιΐα, ας, ἡ. die Waffenschmiede.
ὁποῖος, α, ον. (correlativum von τοῖος) wie, von welcher Art.
ὁπόσος, η, ον wie groſs (der Zahl nach,) wie viel, ὁπόσα st. ἅ.
ὁπόταν und ὁπότε. wann, so oft.
ὅπου wo, da, *ubi*.
ὁποτέρως au welche von beiden Arten.
ὀπτάω. sieden, braten, kochen.
ὄπτω Gr. S. (351.) 365. sehen.
ὀπώρα, ας, ἡ. der Herbst.
ὅπως. daſs, wie
ὅρασις, εως, ἡ. der Blick, das Auge.
ὁράω Gr.S.(351.)365. sehen.
ὄργανον, ου, τό das Instrument.
ὀργή, ῆς, ἡ. der Zorn.
ὀργίζομαι. zürnen.
ὀρέγομαι. nach etwas streben.
ὀρεινός, ή, όν. gebirgig. ἡ ὀρεινή. der gebirgige Theil des Landes.
ὄρειος, ὁ, ἡ bergbewohnend.
Ὀρθία, ας, ἡ. Beynahme der Diana.
ὄρθιος, ία, ιον. u. ὁ, ἡ, ὄρθιος. aufrecht, steil.
ὀρθός, ή, όν. gerade, recht. ὀρθῶς richtig. λέγειν. recht haben.
ὁρίζω. begrenzen, bestimmen, festsetzen. —ομαι. definiren.
ὅρκος, ου, ὁ. d. Eid.
ὁρμαθός, οῦ, ὁ. d. Reihe.
ὁρμάω. antreiben, sich in Bewegung setzen, eilen.

εἰς, ἐπί τι. in etwas verfallen, gerathen. —ομαι. entspringen (v. Flüssen.)
ὁρμέω. im Hafen liegen.
ὄρνεον, ου, τό. d. Vogel.
ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ. der Vogel. die Henne.
ὀροβίτης, ου, erbsenähnlich.
ὄροβος, ου, ὁ. d. Erbse.
ὀρόδαμνος, ου, ὁ. der Zweig.
ὄρος, εος, τό. der Berg.
ὅρος, ου, ὁ. die Grenze.
ὄροφος, ου, ὁ. d. Dach.
ὀῤῥωδέω. fürchten.
ὄρυζα, ης, ἡ. der Reiſs.
ὀρύσσω u. ὀρύττω. aus- auf-graben.
ὄρτυξ, υγος, ὁ. d. Wachtel.
Ὀρφεύς, έως. n. pr.
ὀρχέομαι. tanzen.
ὄρχησις, εως, ἡ. der Tanz.
ὀρχηστικός, ή, όν. zum Tanz gehörig. μέλος Tanzmusik.
ὅς, ἥ, ὅ, u. ὅστις, ἥτις, ὅ τι. welcher, welche, welches.
Ὄσκοι, ων. Volk in Campanien.
ὀσμή, ῆς, ἡ. d. Geruch.
ὅσος, η, ον. (correlativ. von τόσος u. τοσοῦτος) so groſs. als, ὅσοι, αι, α. alle, welche. ὅσῳ c. *comparat.* je mehr. ὅσον . . τοσοῦτον. *quantum . . tantum.* θαυμαστὸν ὅσον. ganz bewundernswürdig. ὀλίγον ὅσον. nur wenig. — b e y e i n e m Z a h l w o r t e: ungefähr, etwa.
ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ. welcher, welche, welches.
ὄσπριον, ου, τό. d. Hülsenfrucht.
Ὄσσα, ης, ἡ. Berg in Thessalien.
ὀστέον, έου, τό. d. Knochen.
ὄστρακον, ου, τό. die Scherbe, Schale.
ὅταν. wann.
ὅτε. als, da. ἔσθ' ὅτε. bisweilen.
ὅτι. daſs.
ὅτου st. οὗτινος. μέχρις ὅτου. bis daſs. ὅτῳ st. ᾧτινι. ἐφ' ὅτῳ. worüber.
οὐ, οὐκ, οὐχ. nicht.
οὗ. wo.
οὐδαμοῦ. nirgends.
οὐδέ. und nicht, auch nicht, nicht einmal.
οὐδείς, μία, έν. keiner. οὐδέν. nichts. οὐδὲν ἧττον. eben so sehr.
οὐδέποτε. niemals.
οὐδέτερος, α, ον. keiner von beyden.
Οὐέναφρον, ου, τό. Stadt in Campanien.
Οὐεσσούϊον ὄρος. der Vesuv.
οὖν. also, nun.
οὐκέτι. nicht mehr.
οὐκοῦν. also, nun, οὔκουν. also nicht, auch nicht.
οὗπερ. wo.
οὔπω. noch nicht. ὅσον οὔπω. nicht lange darauf, sogleich.
οὐπώποτε. noch niemals.
οὐρά, ᾶς, ἡ. der Schwanz.
Οὐρανία, ας. n. pr.
οὐράνιος, ία, ιον. himmlisch. τὰ οὐράνια. die Himmelskörper.
οὐρανός, οῦ, ὁ. der Himmel.
οὖς, ὠτός, τό. das Ohr.

οὐσία, ας, ἡ. das Eigenthum, d. Besitz.
οὔτε. und nicht. οὔτε . . ., οὔτε. weder . . noch.
οὔτις, τινος. niemand.
οὗτος, αὕτη, τοῦτο. dieser, diese, dieses. καὶ τοῦτο und καὶ ταῦτα. und sogar, obgleich. ὦ οὗτος o du! *heus tu!*
οὕτω und οὕτως. so, also, auf solche Bedingung, in einem solchen Grade.
οὐχί. nicht.
ὀφείλω. schuldig seyn, sollen, müssen.
ὄφελος, εος, τό. der Nutzen.
ὀφθαλμός, οῦ, ὁ. d. Auge.
ὄφις, εως, ὁ. d. Schlange.
ὄφρυς, υος, ἡ. die Augenbraune, e. hoch gelegner Ort, Anhöhe.
ὄχθη, ης, ἡ. Ufer.
ὄχλος, ου, ὁ. das Volk, Menge.
ὀχυρότης, τητος, ἡ. d. Festigkeit.
ὀχυρόω. befestigen.
ὀψέ. spät.
ὄψιος, ία, ιον. comp. ὀψιαίτερος. superl. ὀψιαίτατος. spät.
ὄψις, ιος, ἡ. das Gesicht, äufsere Ansehn. αἱ ὄψεις. die Augen. εἰς ὄψιν, vor die Augen.
ὄψον, ου, τό. d. Zukost, das Fleischwerk.

Π.

Παγγαῖον, ου, τό. Gebirg in Thrazien.
πάγη, ης, ἡ. die Falle, Schlinge.
παγίς, ίδος, ἡ. das Netz.
πάγκαλος, ὁ, ἡ. sehr schön.
πάγος, ου, ὁ. das Eis, d. Frost. 2) d. Anhöhe.
Πάδος, ου, ὁ. Fl. im obern Italien, jetzt Po.
πάθος, εος, τό. das Gefühl, Empfindung, Leidenschaft, Unglück.
παιάν, ᾶνος, ὁ. d. Schlacht-Siegs-gesang.
παιανίζω. Schlacht-Siegsgesänge anstimmen.
παιδαγωγός, οῦ, ὁ. der Führer eines Knaben.
παιδάριον, ου, τό. das Knäblein, kleiner Junge.
παιδεία, ας, ἡ. der Unterricht, Bildung, Wissenschaft.
παιδεύω. bilden.
παιδιά, ᾶς, ἡ. Scherz, Spiel, Kurzweil.
παιδίον, ου, τό. das Kindchen, Kind.
παίζω. scherzen, spielen, etwas im Scherze thun.
Παιήων, ονος. n. pr.
παῖς, παιδός, ὁ, ἡ. der Knabe, Sohn, Sclav.
παίω. schlagen, stechen, verwunden.
πάλα, ης, ἡ. s. v. a. βῶλος.
πάλαι. vormals. οἱ πάλαι. die Alten.
Παλαίμων, ονος. n. pr.
παλαιός, ά, όν. alt.
παλαιότης, ητος, ἡ. d. Alterthum.
παλαιστή, ῆς, ἡ. ein Maas 4 Finger breit.
παλαίστρα, ας, ἡ. die Ring-Fecht-Schule.
παλαίω. kämpfen, ringen.
παλίμ-παις, παιδος, ὁ. zum zweytenmal Kind.

πάλλω. schwingen.
πάμ-βορος, ὁ, ἡ. gefräfsig.
παμ-μεγέθης, εος, ὁ, ἡ. sehr grofs.
παμ-πόνηρος, ὁ, ἡ. durchaus schlimm.
παμφάγος, ὁ, ἡ. (φάγω) gefräfsig.
πάμφορος, ὁ, ἡ. alles hervo bringend fruchtbar.
Πάν, νός. n. pr.
πανδημεί. (δῆμος) mit dem ganzen Volke, in Masse.
Πανδίων, ονος. n. pr.
Πανδρόσιον, ου, τό. d. Tempel der Pandrosus.
Πάνδωρα, ας, ἡ. n. pr.
πανήγυρις, εως, ἡ festliche Versammlung, Fest.
Πανόπη, ης. N. einer Nereïde
πανοπλία, ας, ἡ (ὅπλον) die volle Rüstung.
πανόπτης, ου, ὁ. der alles sehende.
πανουργία, ας, ἡ. die Schelmerey.
πανοῦργος, ὁ, ἡ. schelmisch, tückisch.
πανταχόθεν. überall her, von allen Gegenden.
παντελῶς. gänzlich, durchaus, sehr.
παντοδαπός, ή όν. mannichfaltig.
παντοῖος, οία, οῖον. mannichfaltig.
πάντως. durchaus.
πάνυ. sehr, gar sehr.
παρά. c. *genit.* von, durch παρ' αὐτῶν. durch sich selbst. *cum dat.* bey, neben. *c. accus.* zu, bey. gegen, wider, neben, an. παρὰ μέλος. gegen die Melodie. τὰ δίκαια. gegen das Recht. παρὰ μικρὸν und ὀλίγον. beynah. παρὰ τοσοῦτον. es fehlt nur so viel. παρὰ μέρος. einer um den andern. παρ' ἡμέραν. einen Tag um den andern. παρὰ τὰ ἄλλα. vor den andern. παρὰ πάντας vor allen ausgezeichnet.
παρα-βάλλω. Gr. S. (316.) 333. vorwerfen, an- gegen- neben etwas halten, vergleichen.
παραβάτης, οῦ, ὁ. der neben einem auf dem Streitwagen steht.
παράβολος, ὁ, ἡ. gefährlich.
παρ-αγγέλλω. ankündigen.
παρα-γίνομαι. Gr. S. (320.) 336. an- wohinkommen.
παρ-άγω. hereinführen, leiten.
παρα-δίδωμι. übergeben, überliefern, erzählen.
παράδοξος, ὁ, ἡ. *adv.* παραδόξως. unerwartet, sonderbar, auffallend.
παρ-αιτέομαι verbitten, ablehnen, abschlagen.
παρα-καλέω. Gr. S. (340.) 356 ermahnen, auffordern, zu Hülfe nehmen.
παρακατα-τίθημι. niederlegen. —εμαι. übergeben.
παρά-κειμαι. Gr. S. (278.) 292. darneben liegen, vor etwas hingestellt seyn.
παρ-ακολουθέω. folgen, begleiten.
παρα-λαμβάνω. Gr. S. (343.) 360. übernehmen.

in Besitz nehmen, ausgeliefert erhalten, aufnehmen, mit dazu nehmen, vernehmen.

παραλία, ας, ἡ. die Seeküste.

παράλιος, ία, ιον. am Meere gelegen.

παρα-μένω. neben etwas zurück-bleiben.

παρα-μυθέομαι. zureden mindern.

παραμυθία, ας, ἡ. der Trost, Linderung.

παράνοια, ας, ἡ. d. Aberwitz.

παρ-αν-οίγω. Gr. S. (349.) 365. ein wenig öffnen.

παράπαν. durchaus, überhaupt.

παρα-πέμπω. geleiten.

παρα-πετάομαι und πέτομαι Gr. S. (353.) 370. nebenher fliegen.

παρα-πλέω. Gr. S. (356.) 372. vorüberschiffen.

παρα-πλήσιος, ὁ, ἡ nahe kommend, ähnlich.

παρα-πολύ. um vieles, bey weitem.

παρ-απ-όλλυμι. Gr. S. (350.) 366. verloren gehn.

παράσιτος, ου, ὁ. der Parasit, Schmarotzer.

παρα-σκευάζω —ομαι. einrichten, vor-zu-bereiten.

παρά-ταξις, εως, ἡ. die Schlachtordnung, Schlacht.

παρα-τείνω. ausdehnen, sich an etwas hinziehn

παρα-τίθημι. vor-aufsetzen, daneben legen.

παρα-τυγχάνω. Gr. S. (361.) 377. in den Weg kommen, aufstoſsen.

παρ-αυτίκα u. τὸ παραυτίκα. sogleich, für den Augenblick.

παρα-φέρομαι. Gr. S. (363.) 380. von etwas abgeführt, verschlagen werden.

παρα-φυλακή, ῆς, ἡ. die Aufbewahrung.

παραχρῆμα. augenblicklich.

παραχωρέω. überlassen, in jemandes Gewalt und Willen lassen.

πάρδαλις, εως, ἡ. der Panther.

παρ-εγγυάω. einhändigen, überliefern, befehlen.

παρ-εδρεύω. neben jemanden sitzen, Beysitzer seyn

παρειά, ᾶς, ἡ d. Wange.

πάρ-ειμι. gegenwärtig seyn. οἱ παρόντες die Gegenwärtigen. τὰ παρόντα. das Gegenwärtige.

πάρ-ειμι. vorübergehn. οἱ παριόντες. die Vorübergehenden.

παρεις-έρχομαι. hineinschlüpfen.

παρ-εμφερής, έος, ὁ, ἡ. ähnlich.

παρ-έρχομαι. Gr S. (333.) 349. vorübergehn, öffentlich auf- hervor- treten. τὰ παρεληλυθότα. das Vergangne

παρ-έχω —ομαι. darreichen, gewähren, verschaffen, verursachen

παρθένος, ου, ἡ. d. Jungfrau.

Παρθενών, ῶνος, ὁ. Tempel der Athene zu Athen.

παρ-ίημι. Gr. S. (264.) 279. vorbeylassen, ab-

spannen. —ίεμαι. erschlaffen

παρ-ιππεύω. nebenherreiten.

παρ-ίστημι. darnebenstellen. παρέστην. bey- zur Seite-stehn.

Παρμενίων, ωνος. n. pr.

Παρνασσός, οῦ, ὁ. Berg in Phocis.

παροδίτης, ου, ὁ. der Vorübergehende.

πάροδος, ου, ἡ. das Vorüberziehn die Parade. ἐν παρόδῳ. im Vorbeygehn

παρ-οικέω. in der Nähe wohnen.

παροιμία, ας, ἡ. das Sprichwort.

παροινία, ας, ἡ. wildes Betragen in der Trunkenheit, Mißhandlung

παρ-οξύνω. reizen, spornen.

παρουσία, ας, ἡ. die Gegenwart.

παροχέομαι. darneben fahren.

παῤῥησία, ας, ἡ. die Freymüthigkeit. παῤῥησίαν δίδου verstatte frey zu sprechen.

παρωκεανίτης, ου, ὁ. der am Ocean wohnt.

πᾶς, ᾶσα, ᾶν. ganz, jeder, alle. πάντες. jedermann διὰ παντός. alles in allem.

Πασίων, ωνος. n. pr.

πάσχω. Gr. S. (352.) 369. leiden, in einem gewissen Zustande seyn. δεινά. schreckliches dulden. αἰσχρά. schändliche Dinge erfahren.

πάταγος, ου, ὁ. das Getöse.

πατάσσω. schlagen.

πατέω. auf etwas treten, betreten.

πατήρ, έρος u. τρός, ὁ. der Vater.

πάτριος, ὁ, ἡ. angeerbt.

πατρίς, ίδος, ἡ. das Vaterland.

πατρῷος ὁ, ἡ. väterlich, vom Vater geerbt.

παῦλα, ης, ἡ. die Rast, das Aufhören.

Παυσανίας, ου. n. pr.

παύω etwas aufhören machen, endigen, zurückhalten. —ομαι. aufhören.

Παφλαγονία, ας, ἡ. Land in Klein Asien.

παχύνω. fest, dick machen.

παχύς, εῖα, ύ. dick.

πεδάω. fesseln

πέδη, ης, ἡ. die Fessel.

πεδιάς, άδος, ἡ. eben, das ebne Land.

πέδιλον, ου, τό. d. Schuh.

πεδινός, ἡ, όν. eben

πεδίον, ου, τό. das Feld, die Ebne.

πεζεύω. zu Land reisen, marschiren.

πεζικός, ἡ, όν. was zu Fuß, zu Land ist. πεζικαὶ δυνάμεις. die Landarmee.

πεζός, ἡ, όν adv. πεζῇ. zu Fuß, zu Lande οἱ πεζοί. Fuß- und Landtruppen.

πειθαρχέω. gehorchen.

πείθω. überreden, bewegen. πεποιθέναι. vertrauen. —ομαι. folgen, gehorchen.

πεῖρα, ας, ἡ. der Versuch.

Πειραιεύς, έως, ὁ. der Hafen Piräeus bey Athen.

πειράω —άομαι. auf die

Probe stellen, sich üben, versuchen.

Πείριθοος, όου. n. pr.

πελαγίζω. einem Meere ähnlich seyn.

πέλαγος, εος, τό. d. Meer.

πελειάς, άδος, ἡ d. Taube.

πελεκάν, ᾶνος, ὁ. der Pelikan.

πέλεκυς, εως, ὁ. das Beil.

Πελίας, ου n. pr.

πέλμα, ατος, τό. d. Sohle

Πελοπίδας, ου. n. pr.

Πελοπόννησος, ου, ἡ. der Peloponnes Πελοποννήσιοι, ων. die Einwohner dieses Landes Πελοποννησιακός, ή, όν. peloponnesisch.

Πέλοψ, οπος. n. pr.

πέλτη, ης, ἡ. der leichte Schild.

πέλω. seyn.

πέμπτος, η, ον. d. fünfte. πέμπτον fünftens.

πέμπω. schicken, werfen.

πένης, ητος, ὁ arm.

Πενθεύς, εως. n. pr.

πενθέω. betrauern.

πενία, ας, ἡ die Armuth.

πενιχρός, ά, όν. ärmlich, dürftig.

πένομαι. arm seyn.

πεντακις-χίλιοι. fünftausend.

πεντακόσιοι. fünfhundert.

πέντε. fünf.

πεντήκοντα. funfzig.

πεντηκόντορος, ου, ἡ. ein mit 50 Rudern versehenes Schiff.

πέπειρος, ὁ, ἡ. reif.

πέπλος, ου, ὁ. d. Gewand.

περ. in Verbindung mit ὅς, ἥ, ὅ, mit ὅσα, οἷα u. d. drückt das latein. *cunque* aus.

πέρα. jenseits, über etwas hinaus. πέρα τοῦ μέτρου, übermäſsig.

περαία, ας, ἡ. das jenseits gelegne Land.

περαιόω —όομαι. übersetzen.

περάω über-gehen-fahren-setzen.

Πέργαμον, ου, τό. und τὰ Πέργαμα, ων. die Burg von Troja.

πέρδιξ, κος, ὁ. das Rebhuhn

περί. *c. genit.* über, wegen, von. *c. dativ.* um. *c. accus.* um, gegen, was anbetrifft. οἱ περί τινα diejenigen, welche einen umgeben. 2) die Person selbst.

περιαιρέω. Gr. S. (310.) 325. abnehmen.

Περίανδρος, ου. n. pr.

περι-άπτω. anknüpfen, anhängen, um etwas her hängen.

περι-βάλλω. Gr. S. (316.) 333. herumlegen, umstricken. —ομαι. bekleidet seyn.

περιβόητος, ὁ, ἡ. berühmt.

περιβολή, ῆς, ἡ. d. Umnehmen des Mantels, die Kleidung.

περίβολος, ου, ὁ. der Umfang, Umgebung, Mauer.

περι-γίνομαι. Gr. S. (320.) 336. übrig seyn, überwinden. — περιγίνεταί μοί τι. ich habe einen Vortheil.

περι-[illegible]έω Gr. S. (321.) 341. umbinden, verbinden.

περίδρομος, ὁ, ἡ. umgebend, herumgehend.

περι-είδω. Gr. S. (328.) 344. übersehn, vernachlässigen.

περι-έρχομαι. Gr. S. (333.) 349. herumgehn, umgehen. — περιέρχεται ἐμοί. es kömmt mich an.

περι-έχω. umfassen, umgeben, verlangen.

περι-ζώννυμι. Gr. S. (336.) 352. umgürten.

περι-ίστημι. um etwas herstellen. οἱ περιεστηκότες. die Umstehenden.

περικαλλής, έος, ὁ, ἡ. sehr schön.

Περικλῆς, έους. n. pr.

περι-κόπτω. abhauen, abschlagen.

περι-κυλίομαι. sich auf etwas herumwälzen.

περι-λάμπω. strahlen, glänzen.

περι-λείπομαι. übrig bleiben.

περι-μάχητος, ὁ, ἡ. bestritten, sehr gewünscht.

περί-μετρος, ου, ἡ. der Umfang.

περί-οδος, ου, ἡ. d. Umlauf, Umschweif. Φωνῆς. Modulation der Stimme.

περι-οικέω. umher bebauen, bewohnen.

περίοικος, ὁ, ἡ. umherwohnend.

περι-οράω. Gr. S. (351.) 367. übersehn, vernachlässigen, gleichgültig gegen etwas seyn.

περιουσία, ας, ἡ. Vermögen, Fülle, Ueberfluſs.

περιπαθῶς. aufgebracht, im Zorn.

περίπατος, ου, ὁ. der Spatziergang.

περι-πέτομαι. Gr. S. (353.) 370. umherfliegen.

περι-πίπτω. Gr. S. (356.) 372. in etwas fallen, gerathen, sich zuziehn.

περι-πλέκω. umbinden, umwickeln.

περι-ποιέω. verschaffen. —ποιέομαι. erwerben.

περιῤ-ῥέω. Gr. S. (357.) 374. umflieſsen, rund herum abflieſsen, schmelzen.

περιῤ-ῥήγνυμι. Gr. S. (358.) 374. zerbrechen.

περι-σκοπέω. nach etwas umherschauen.

περίστασις, εως, ἡ. der Vorfall, Gefahr.

περι-στέλλω. bedecken, verbergen.

περιστερά, ᾶς, ἡ. die Taube.

περι-συλάω. berauben.

περι-σώζω. retten.

περι-τείνω. umher aufspannen.

περι-τέμνω. Gr. S. (360.) 377. abschneiden.

περι-τίθημι. um etwas stellen, legen, bekleiden, ausstellen.

περιττός u. περισσός, ἡ, όν. überflüssig, übermäſsig, sehr groſs.

περιφερής, έος, ὁ, ἡ. rund.

περι-φέρω. Gr. S. (363.) 380. herumtragen. -ομαι. sich umdrehn.

περιχαρής, έος, ὁ, ἡ. sehr erfreut.

περι-χέω. Gr. S. (366.) 383. um etwas her gieſsen, ausgieſsen.

περι-χορεύω. umtanzen.

περι-χρίω. rund umher bestreichen.
περι-χρυσόω. vergolden.
Περσέπολις, εως, ἡ. Stadt in Persien.
Περσεύς, έως. n. pr.
Περσεφόνη, ης. u. Περσεφάττα, ης. Proserpina.
Πέρσης, ου, ὁ. d. Perser.
Περσίς, ίδος, ἡ. Persien. περσικός, ή, όν. persisch. κόλπος. der persische Meerbusen.
πέρυσι. vor dem Jahre.
πετεινός, ή, όν. geflügelt. τὸ πετεινόν. der Vogel. τὰ πετεινά. geflügelte Geschöpfe.
πέτομαι. Gr. S. (353.) 370. fliegen.
πέτρα, ας, ἡ. d. Stein.
πετραῖος, αία, αῖον. felsig, was auf den Felsen wächst.
πετρώδης, εος, ὁ, ἡ. steinig.
πέττω und πέσσω. verdauen.
πεύκη, ης, ἡ. d. Fichte.
Πήγασος, ου, ὁ. der Pegasus.
πηγή, ῆς, ἡ. d. Quelle.
πήγνυμι. zusammenfügen, erstarren machen. —υμαι. erstarren, fest werden, gefrieren.
πηδάω. springen.
πηκτίς, ίδος, ἡ. die Leyer.
Πηλεύς, έως. n. pr.
πηλός, οῦ, ὁ. der Koth, Thon.
Πηλουσιακός, ή, όν. was bey Pelusium in Aegypten ist.
πηνίκα. wann.
πῆξις, εως, ἡ. das Gefrieren, das Eis.
πήρα, ας, ἡ. d. Ranzen.
πηρόω. verstümmeln, berauben.
πήρωσις, εως, ἡ. die Beraubung. τῶν ὀφθαλμῶν. Blindheit.
πῆχυς, εως, ὁ. d. Ellenbogen, die Elle.
Πιερία, ας, ἡ. Landschaft in Thracien.
πίθηκος, ου, ὁ. der Affe.
πίθος, ου, ὁ. das Faſs.
πικρός, ά, όν. bitter.
πιμελή, ῆς, ἡ. das Fett.
πιμελής, έος, ὁ, ἡ. fett.
πῖνα u. πίνη, ης, ἡ. die Steckmuschel.
πινακίς, ίδος, ἡ. ein Täfelchen zumSchreiben.
Πίνδαρος, ου. n. pr.
πινοτήρας, ου, ὁ. der Pinoteras, Wächter der Steckmuschel.
πίνω. Gr. S. (355.) 371. trinken.
πιπράσκω. Gr. S. (355.) 372. verkaufen.
πίπτω. Gr. S. (356.) 372. fallen.
πιστεύω. glauben, vertrauen.
πίστις, εως, ἡ. der Glaube, die Treue.
πιστός, ή, όν. treu, zuverlässig.
Πιττακός, οῦ. n. pr.
πίτυρον, ου, τό. die Kleye.
πίων, ονος, ὁ, ἡ. fett.
πλακόεις, εντος, ὁ. der Kuchen.
πλανάομαι. umherirren.
πλάξ, ακός, ἡ. die Tafel, Scheibe.

πλάστης, ου, ὁ. d. Bildner, Künstler.
πλαστική, ῆς, ἡ. d. bildende Kunst.
πλάτανος, ου, ἡ. der Platanos.
πλάτος, εος, τό. die Breite.
πλάττω u. πλάσσω. bilden.
πλατύνω. ausbreiten.
πλατύς, εῖα, ύ. breit. ἡ πλατεῖα, ας. die Strafse.
Πλάτων, ωνος. n. pr.
πλέγμα, ατος, τό. das Flechtwerk.
πλέθρον, ου, τό. e. Längenmaas von 100 Fufs.
πλεῖστος, η, ον. S. πολύς.
Πλειστώναξ, ακτος. n. propr.
πλείων, ονος, ὁ, ἡ. neutr. πλεῖον und πλέον. mehr. πλέον ἔχειν. Vortheil haben. ἐπὶ πλεῖον ganz vorzüglich τὸ πλεῖστον größtentheils. — πλείους s. v. a. πλείονας. πλείω s. v. a. πλείονα.
πλεκτάνη, ης, ἡ. der Arm des Meerpolypen.
πλεονάκις. öfters.
πλεονασμός, οῦ, ὁ. das Uebermaas.
πλεονεκτέω. habsüchtig seyn.
πλεονεξία, ας, ἡ. die Habsucht.
πλευρά, ᾶς, ἡ und τὸ πλευρόν, οῦ. die Seite.
πλέω. Gr. S. (356.) 372. schiffen zur See seyn.
πληγή, ῆς, ἡ. d. Schlag.
πλῆθος, εος, τό. die Menge, Fülle.
πληθύω und πληθύνω. angefüllt seyn.
πλήθω. anfüllen, voll seyn.
πλῆκτρον, ου, τό. ein Instrument, die Cithar zu schlagen, das Plectrum.
πλημμυρίς, ίδος, ἡ. die Ueberschwemmung.
πλήν. aufser, aber πλὴν ἀλλά. dennoch.
πληρόω. anfüllen, erfüllen.
πλήρης, εος, ὁ, ἡ. voll, vollständig.
πλησίον. nahe. ὁ πλησίον. der Nachbar, d. Nächste.
πλήσσω und πλήττω. verwunden, schlagen.
πλίνθος, ου, ἡ. der Ziegelstein.
πλοῖον, ου, τό. d. Schiff.
πλόκαμος, ου, ὁ. das geflochtene Haar; die Arme der Meerpolypen.
πλόος u. πλοῦς, ὁ. die Schiffahrt.
πλούσιος, ία, ιον. reich.
πλουτέω. zu Reichthum kommen, reich seyn.
πλουτίζω. bereichern.
πλοῦτος, ου, ὁ. d. Reichthum.
Πλούτων, ωνος. n. pr.
πλύνω. spülen, abwaschen.
πλωτός, ή, όν. schiffbar.
πνεῦμα, ατος, τό. der Athem, Wind.
πνέω. Gr. S. (356.) 373. wehen.
πνίγω. ersticken, ertränken.
πόα, ας, ἡ. das Gras.
ποδώκης, εος, ὁ, ἡ. schnell, ἡ ποδώκεια, ας. die Schnellfüfsigkeit.
ποθέω. wünschen, lieben.
πόθος, ου, ὁ. d. Neigung, Verlangen.

ποῖ; wohin? ποῖ δή; wohin nur?

ποιέω. machen, verfertigen. ὕδωρ ποιεῖν. regnen. εὖ ποιεῖν. gut handeln. ποιεῖσθαι ἐπιμέλειαν. Sorge tragen.

ποίημα, ατος, τό. das Werk, Gedicht.

ποιητής, οῦ, ὁ. der Dichter.

ποιητικός, ή, όν. der etwas verschafft, bewirkt. ἡ ποιητική. die Dichtkunst.

ποικιλία, ας, ἡ. d. Mannichfaltigkeit.

ποίκιλμα, ατος, τό. d Verzierung.

ποικίλος, η, ον. buntfarbig, geschmückt. ποικίλως. auf mannigfalt'ge Weise.

ποικίλλω. bunt machen, schmücken.

ποιμαίνω. die Heerden weiden.

ποιμενικός, ή, όν. Viehzucht treibend.

ποιμήν, ένος, ὁ. d. Hirt.

ποίμνη ης, ἡ. d. Heerde.

ποίμνιον, ου, τό. die Heerde.

ποινή, ῆς, ἡ. die Strafe, Buſse, Vergeltung.

ποῖος, α, ον. von welcher Art? wie groſs, wie schön etc.

πολεμέω. Krieg führen.

πολεμικός, ή, όν. und πολέμιος, ία, ιον. kriegrisch, feindlich, zuwider. οἱ πολέμιοι. die Feinde.

πόλεμος, ου, ὁ. d. Krieg.

πολιόθριξ, πολιότριχος, ὁ, ἡ. von grauen Haaren.

πολιός, ά, όν. grau.

πολιορκέω belagern.

πολιορκήτης, ου, ὁ. der Städteeroberer.

πόλις, εως, ἡ. die Stadt.

πολιτεία, ας, ἡ. die Staatsverfassung, Regierungsform, Staat.

πολιτεύομαι. Staatsgeschäfte treiben.

πολίτης, ου, ὁ der Bürger, Einheimische.

πολιτικός, ή, όν. zu einem Staatsmanne gehörig. τὰ πολιτικά. Staatsgeschäfte. πολιτικῶς ζῆν. sich einer bürgerlichen Verfassung unterwerfen.

πολλάκις. oft

πολλαπλάσιος, ία, ιον. u. πολλαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ vielfältig, um vieles mehr.

πολλαχοῦ. an vielen Stellen, Orten.

πολυάνδριον, ου, τό. der allgemeine Begräbniſsplatz.

πολυανθρωπία, ας, ἡ. die Menschenmenge, Bevölkerung.

πολυάνθρωπος, ὁ, ἡ. bevölkert.

πολυαύχενος, ὁ, ἡ. viele Hälse habend.

Πολυβιάδης, ου. n. pr.

πολύγονος, ὁ, ἡ. viel erzeugend, fruchtbar.

πολυκοιρανίη, ης, ἡ. die Vielherrschaft.

Πολυκράτης, εος. n. pr.

πολυμαθής, έος, ὁ, ἡ. gelehrt.

πολυμαθία, ας, ἡ. die Vielwisserey.

Πολύμνια, ας. n. pr.

πολυόμματος, ου, ὁ, ἡ. vieläugig.

πολύπους, ποδος, ὁ. d. Polype.

πολύς, πολλή, πολύ. viel, grofs, heftig. οἱ πολλοί der grofse Haufe. ἐκ πολλοῦ. seit langer Zeit. τὰ πολλὰ und τὸ πολύ meistentheils. ἐπὶ πολύ. viel, lange Zeit. compar. πλείων. superl. πλεῖστος, η, ον.

πολυσαρκία, ας, ἡ. die Menge des Fleisches.

Πολυσπέρχων, οντος. n. pr.

πολύστεγος, ὁ, ἡ. was viele Zimmer hat.

πολύστυλος, ὁ, ἡ. was viele Säulen hat.

πολυτάλαντος, ὁ, ἡ. viele Talente werth.

πολύτεκνος, ὁ ἡ. viele Junge, Kinder habend.

πολυτέλεια, ας, ἡ. der Reichthum, Herrlichkeit, Prachtliebe.

πολυτελής, έος, ὁ, ἡ. kostbar.

πολύφωνος, ὁ, ἡ. viel stimmig, redselig.

πολύχωρος, ὁ, ἡ. geräumig.

πόμα, ατος, τό. das Getränk

πομπεύω. einen feyerlichen Aufzug halten.

πομπή, ῆς, ἡ. d. Aufzug, d. Procession.

Πομπήϊος. ου. n. pr

πονέω. arbeiten, streben, krank - schadhaft - wankend seyn.

πονηρία, ας, ἡ. die Schlechtigkeit, Tücke.

πονηρός, ά, όν. schlimm, böse.

πόνος, ου, ὁ. d. Arbeit.

ποντικόν, οῦ, τό. (πέλαγος sc.) der Pontus Euxinus.

πόντος, ου, ὁ. d. Meer, d. Pontus Euxinus.

πόπανον, ου, τό. der Opferkuchen.

πορεία, ας, ἡ der Gang, Weg.

πορεύομαι. gehen, reisen.

πορθέω. plündern, verheeren.

πορθμεύς, έως, ὁ. der Fährmann.

πορθμός, οῦ, ὁ. d. Meerenge.

πόρος, ου, ὁ. der Durchgang.

πόῤῥωθεν. in der Ferne, von fernher.

πορφύρεος, έα, εον. purpurn

πορφυρίς, ίδος, ἡ. das Purpurgewand.

Ποσειδῶν, ῶνος. Neptun.

πόσος, η, ον. wie viel. πόσῳ. um wie viel.

ποταμός, οῦ, ὁ. d. Flufs. ποτάμιος, ία, ιον. in Flüssen wohnend.

ποτέ. einst, einstmals. ποῖ ποτε. wohin denn?

πότε. wann?

πότερον. ob.

ποτόν, οῦ, τό. der Trank.

πότος, ου, ὁ. der Trunk, d. Trinkgelag.

ποτός, ἡ, όν. trinkbar. φάρμακον Arzneitrank.

ποῦ; wo? — als *part. enclitica.* irgendwo.

πούς, ποδός, ὁ. der Fufs.

πρᾶγμα, ατος, τό. das Geschäft, Sache.

πραγματεία, ας, ἡ. d. Geschäft, Sache.

πρακτικός, ή όν zu Geschäften geschickt, wirksam.

πρᾶξις, εως, ἡ. d. That, das Handeln.

πρᾶος, ου, ὁ, ἡ. adv. πρᾴως. sanft, mild.

πράττω. u. πράσσω. thun, handeln. κακῶς. sich übel befinden.

πραΰς, εῖα, ύ. zahm, mild.

πρέπει. es schickt sich, ziemt sich, steht gut.

πρέσβυς, υος. fem. πρέσβεια. alt. ὁ πρέσβυς. der Gesandte.

πρίαμαι. Gr. S. (357.) 373. kaufen.

πρὶν und πρὶν ἤ. bevor, ehe τὸ πρίν. vormals.

πρό. c. genit. vor. πρὸ πολλοῦ. lange vorher. πρὸ μοίρας. vor der bestimmten Zeit.

προ-άγω hinführen, ausrücken, aufbrechen, vorausfahren.

προ-αίρεσις, εως, ἡ. d. Vorsatz.

προ-αιρέω. Gr. S. (310.) 325. vornehmen, wegnehmen. —ομαι. sich vornehmen.

προαισθάνομαι. vorherspüren, ahnden.

προανα-σείω. vorher in die Höhe schwingen.

προάστειον, ου, τό. ein Haus in der Vorstadt. τὰ προάστεια, ων. die Vorstadt.

προ-βάλλω. Gr. S. (316.) 333. vorlegen, aufgeben.

πρόβατον, ου, τό. das Schaf.

προ βιβάζω. weiter fortbringen.

προβλής, ῆτος, ὁ, ἡ. vorspringend.

προβοσκίς, ίδος, ἡ. der Rüssel.

προ-γίνομαι. Gr. S. (320.) 336. vorher seyn. οἱ προγεγενημένοι. die ehemaligen Menschen.

πρόγονος, ου, ὁ. d. Ahnherr, Vorfahr.

προ-δείκνυμι. Gr. S. (323.) 339. hinhalten, zeigen.

προδια-βαίνω. Gr. S. (316.) 332. vorher durchgehn.

προ-διδάσκω. Gr. S (325.) 341. zum voraus lehren.

προ-δίδωμι. verrathen.

προδοσία, ας, ἡ. d. Verrath.

προδότης, ου, ὁ. d. Verräther.

πρό-ειμι. vorwärts gehn, fliessen, ausgehn.

προ-ερέω. Gr. S. (333.) 349. vorhersagen. ὁ προειρημένος. der vorhergenannte.

προ-έρχομαι. Gr. S. (333.) 349. vorwärts gehn, heraustreten, zum Vorschein kommen. εἰς τοσοῦτον. so weit in etwas gehn.

προ-έχω. Gr. S. (334.) 350. e. Vorzug - Vorsprung haben.

προ-ήκω. fortrücken.

προθύμως. gern, begierig.

προ-ΐημι. Gr. S. (264.) 279. von sich geben.

προ-ΐστημι. vor etwas stellen. ὁ προεστώς. der Vorsteher.

προ-κάθημαι. Gr. S. (266.) 281. vor etwas sitzen.

προ-καλέομαι. auf- heraus-fordern.

προ-κάλυμμα, ατος, τό. die Hülle.

προκατα-κλίνομαι. bey Tische den Rang vor einem haben.

προκατα-λαμβάνω. Gr. (343) 360. zum voraus nehmen, zuvorkommen, vorher ergreifen.

πρό-κειμαι. Gr. S. (278.) 292. vor etwas liegen, ausgestellt seyn.

Πρόκνη, ης. n. pr.

προ-κόπτω. Fortschritte machen.

προ-κρίνω. vorziehn, d. Vorzug geben.

προ-κύπτω. heraussehn.

πρόκωπος, ου, ὁ, ἡ. am Griff gehalten, zum Angriff bereit.

προ-λέγω. vorhersagen.

προ-μαντεύομαι. vorher-weissagen.

πρό-μαντις, εως, ὁ, ἡ. Wahrsager. Wahrsagerinn.

Πρόμαχος, ου. n. pr.

προμηθέομαι. für etwas sorgen.

προμήθεια, ας, ἡ. die Vorsorge, Vorsehung.

Προμηθεύς, έως. n. pr.

προ-νήχομαι. vorausschwimmen.

προ-νοέομαι. für einen sorgen besorgen.

πρόνοια, ας, ἡ. die Vorsicht, Vorsehung, Klugheit.

προ-οδοιπορέω. vorhergehn.

προοίμιον, ου, τό. der Eingang zu einer Rede.

προ-πάσχω. Gr. S. (352.) 369. zuvor-leiden-empfinden-afficirt werden.

προ-πέμπω. begleiten.

προ-πηδάω. vorausspringen.

προ-πηλακίζω. mifshandeln.

πρόῤῥιζος, ὁ, ἡ. (ῥίζα) mit der Wurzel.

πρός. c. genit. von. c. dat. über, zu, bey, an. πρὸς τούτοις. aufser diesen. — c. accus. zu, gegen, an, wegen, in Vergleichung mit, in Rücksicht auf, um . . willen. πρὸς μίαν ἡμέραν. auf Einen Tag. πρὸς ὑπερβολήν. in Uebermaas. πρὸς τὴν σελήνην. bey Mondenschein. πρὸς τὴν γῆν. auf die Erde. πρὸς πολὺν χρόνον. auf lange Zeit. πρὸς καιρόν. für einige Zeit, für den Augenblick

προς-αγγέλλω. melden,

προς-αγορεύω. nennen.

προς-άγω. Gr. S. (309.) 324. zuführen, hinzubewegen, darbringen.

προς-άπτω. beylegen.

προς-αρτάω. an etwas anfügen, befestigen.

προς-βάλλω. Gr. S. (316.) 333. zu etwas beytragen.

πρός-βασις, εως, ἡ. der Zugang.

πρός-βοῤῥος, ὁ, ἡ. nördlich.

πρός-γειος, ὁ, ἡ. nah an der Erde.

προς-γίνομαι. Gr. S. (320.) 336. nah hinzukommen.

προς-δέομαι. Gr. S. (324.) 341. Mangel spüren, bedürfen.

προς-δέχομαι. aufnehmen.

προς-δίδωμι. hinzugeben.

προς-δοκάω. erwarten, hoffen.

προς εδρεύω eine Sache betreiben, bey etwas beschäftigt seyn.

πρός-ειμι. drinne-dabey seyn.

πρόσ-ειμι. heran treten, sich nähern.

προσεξ-ευρίσκω. Gr. S. (334.) 350. darzu erfinden.

προσεμ-βάλλω. Gr. S (316.) 333 mit dazu hineinwerfen

προς-έρχομαι. Gr. S. (333.) 349 hinzukommen. ἐγγύς. sich nähern.

προς-έτι. noch überdiefs.

προςεχής, έος, ὁ ἡ. angrenzend, benachbart.

προς-έχω. Gr. S. (334.) 350. daran halten. τὸν νοῦν. auf etwas achten merken.

προςηγορία, ας, ἡ. der Nahme, Beynahme.

προςήκει es ziemt sich, pafst. αὐτῷ. es geht ihn an. οἱ προςήκοντες. die Anverwandten.

προς-ηλόω. annageln.

προς-ηνής, έος, ὁ, ἡ. angenehm.

πρόςθετος, ὁ, ἡ. angesetzt.

πρόσθιος, ία, ιον. vorn τὰ πρόσθια σκέλη und οἱ πρόςθιοι πόδες. die Vorderfüfse.

προς-ίσχω. Gr. S. (334.) 350. landen, anlegen.

προς-καλέομαι. Gr. S. (340.) 356. zu-an-rufen.

προς-καρτερέω. bey etwas aushalten.

προς-κομίζω. herbeybringen.

προς-λαμβάνω. Gr. S. (343.) 360. zu etwas nehmen.

προς-μυθεύω. —ομαι. überdiefs erzählen, hinzusetzen.

προς-νέω. fut. νεύσω. hinzuschwimmen.

πρόσ-οδος, ου, ἡ. das Einkommen, Einkünfte.

προς-ομιλέω. Umgang pflegen.

πρόσ-οψις, εως, ἡ. der Anblick.

προςπαρα-τίθημι. hinzusetzen.

προς-παττταλεύω. und πασσαλεύω. annageln, anschmieden.

προς-πελάζω. sich nähern.

προς-πίπτω Gr. S. (356.) 372. zufallen, begegnen, anfallen

προς-πλάττω und πλάσσω. anbilden, anfügen.

πρός-πνευσις, εως, ἡ. der Duft.

προς-ποιέομαι. vorgeben.

προς-πορίζω. herbeyschaffen, hinzufügen, verursachen.

πρόσ-ταγμα, ατος, τό. der Befehl.

προστάττω. befehlen.

προς-τίθημι. hinzusetzen, zulegen, andichten.
προς-τίμησις, εως, ἡ. die Strafe.
προς-φέρω. Gr. S. (363.) 380. herzuführen, wohinbringen, —ομαι. wohinkommen, gelangen, einen auf eine gewisse Art behandeln, zu sich nehmen (essen).
προςφιλής, έος, ὁ, ἡ. lieb, werth.
πρόσω. fern.
προςωνυμία, ας, ἡ. der Beynahme.
πρόςωπον, ου, τό. das Gesicht.
προ-τείνω. dar - bieten-reichen.
προτερέω. siegen, die Oberhand behalten.
προτέρημα, ατος, τό. der Vorzug.
πρότερος, α, ον. der erstere. πρότερον. zuerst.
προ-τίθημι. vorsetzen, aussetzen αἴνιγμα. ein Räthsel aufgeben. ἀγῶνα. einen Wettstreit anstellen.
προ-τιμάω. vorziehn, hochschätzen.
προ-τρέπω. antreiben, ermahnen.
προ-τρέχω. Gr. S. (362.) 379. vorauslaufen.
προὔργου. (s. v. a. πρὸ ἔργου.) erforderlich, nützlich. προὔργου τι ποιεῖν. etwas gewinnen.
προφαίνω. vorhalten.
πρόφασις, εως, ἡ. die Veranlassung, der Vorwand.
προφερής, έος, ὁ, ἡ. vorzüglich.
προ-φέρομαι. zum Vorschein bringen, rühmen.
προ-χειρίζομαι. wählen.
προ-χέω. Gr. S. (366.) 383. herausgiefsen. —ομαι. sich ergiefsen.
προ-χωρέω. vorwärts gehn, wachsen, zunehmen.
πρύμνη, ης, ἡ. das Hintertheil des Schiffs.
Πρυτανεῖον, ου, τό. das Prytaneum, Versammlungshaus der Prytanen.
πρωΐ. früh. πρώϊος frühzeitig.
πρώην. neulich.
πρῶρα, ας, ἡ. das Vordertheil des Schiffs.
πρῶτα. zuerst, erstens.
Πρωτεσίλαος, ου. n. pr.
πρωτεύω. den Vorzug behaupten, der erste seyn.
πρῶτος, η, ον. der erste. πρῶτον und πρώτως. zuerst, zum erstenmal. τὸ μὲν πρῶτον und τὰ πρῶτα. anfänglich. τὰ πρῶτα φέρεσθαι. den ersten Rang behaupten.
πταίρω. niefsen.
πτελέα, ας, ἡ. die Ulme.
πτερόν, οῦ, τό. der Flügel.
πτερόω. beflügeln, zum Vogel machen.
πτέρυξ, υγος, ἡ. der Flügel.
πτερωτός, ή, όν. geflügelt.
πτηνός, ή, όν. geflügelt.
Πτολεμαῖος, ου. n. pr.
πτωχός, ή, όν. arm. ὁ πτωχός. der Bettler.
Πυγμαῖοι, ων. Pygmäen, ein Volk kleiner Menschen am Ocean.
Πυθαγόρας, α. n. pr.

Πυθαγόρειος und Πυθαγορικός, ein Schüler des Pythagoras.
Πύθαρχος, ου. n. pr.
Πυθία, ας, ἡ. die Pythia, (Priesterinn Apolls zu Delphi.)
Πύθων, ωνος, ὁ. der Drache Pytho.
πυκνός, ή, όν. dicht, gedrängt, zahlreich.
πύκνωμα, ατος, τό. die Dichtigkeit, dichte Menge.
πύλη, ης, ἡ. das Thor.
Πύλαι, ῶν. eine Stadt in Locrien.
Πύλος, ου, eine Stadt im Peloponnes.
πυλωρέω. am Thore wachen.
πυνθάνομαι. Gr. S. (357.) 373. forschen, fragen, erfahren, hören.
πυξοειδής, έος, ὁ, ἡ. dem Buchsbaum an Farbe ähnlich.
πῦρ, πυρός, τό. das Feuer.
πυρά, ᾶς, ἡ. der Scheiterhaufe.
πυρακτόω. im Feuer härten, heiſs machen.
πυραμίς, ίδος, ἡ. die Pyramide.
Πυρηναῖα, ων, τά. die Pyrenäen.
πύρινος, ίνη, ινον. von Waizen. σῖτος πύρινος. Waizen.
πυρίπνοος, ὁ, ἡ. feuerschnaubend.
Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ. ein Fluſs in der Unterwelt.
πυρός, οῦ, ὁ. der Waizen.
πυρόω. heiſs machen.
πυρπολέω. in Brand stekken, verheeren.
Πύῤῥα, ας. n. pr.
πυῤῥιχίζω. den Waffentanz tanzen.
Πύῤῥος, ου. n. pr.
πωλέω. verkaufen.
πῶμα, ατος, τό. der Deckel.
πῶς; wie? auf welche Weise? πως (enclitisch) auf irgend eine Art. ὧδέ πως, etwa so.

Ρ.

ῥάβδος, ου, ἡ. d. Stab.
Ῥαδάμανθυς, υος. n. pr.
ῥᾴδιος, ία, ιον. leicht. *comp* ῥᾴων. *superl.* ῥᾴδιστος u. ῥᾷστος. *adv.* ῥαδίως.
ῥαθυμέω nachlässig, sorglos seyn.
ῥαθυμία, ας, ἡ. d. Sorglosigkeit, Erheiterung.
ῥαθύμως leichtsinnig, unbekümmert.
ῥάκος, εος, τό. d. Lumpen, abgetragenes Kleid.
ῥάξ, ῥαγός, ἡ. d. Weinbeere.
ῥάμμα, ατος, τό. d. Naht.
ῥάπισμα, ατος, τό. der Streich, Schlag.
ῥάχις, εως, ἡ. der Rückgrath, Rücken.
ῥεῖθρον, ου, τό. der Strom.
ῥέμβομαι. sich umhertreiben, umherschweifen.
ῥεῦμα, ατος, τό. der Strom.
ῥέω. Gr. S. (357.) 374. flieſsen, zusammensinken.
ῥῆγμα, ατος, τό. der Bruch.

ῥήγνυμι. Gr. S. (358.) 374 zerreissen, ausschütten, bersten lassen.

ῥῆμα, ατος, τό. d. Wort.

Ῥῆνος, ου, ὁ. d. Rheinstrom.

ῥητέον was gesagt werden muss.

ῥήτωρ, ορος, ὁ. der Redner, Lehrer der Beredsamkeit.

ῥίζα, ης, ἡ. die Wurzel.

ῥιζόομαι. einwurzeln.

ῥιζοτόμος, ου, ὁ, ἡ. (τέμνω) der Wurzeln abschneidet sammelt.

ῥιζοφαγέω. (φάγω) Wurzeln fressen.

ῥινόκερως, ωτος, ὁ. (ῥίς. κέρας.) d. Nashorn.

ῥιπίζω. mit dem Wedel anfachen.

ῥίπτω. u. ῥιπτέω Gr. S. (358.) 374 werfen, hinwerfen, stürzen.

Ῥοδανός, οῦ, ὁ. d. Rhone.

Ῥόδος, ου, ἡ. Insel, Carien gegenüber. Ῥόδιος e. Einwohner derselben.

ῥόος u. ῥοῦς, ὁ. d. Fluss

ῥόπαλον, ου, τό. d. Keule.

ῥοφέω. schlürfen.

ῥύαξ, ακος, ὁ. d. Strom, Lavastrom.

ῥύγχος, εος, τό. der Rüssel, Schnabel.

ῥυθμός, οῦ, ὁ. d. Rhythmus, Takt.

ῥύμμα, ατος, τό. d. Reinigungsmittel.

ῥυμοτομέω. eine Stadt eintheilen,

ῥυμοτομία, ας, ἡ. d. Eintheilung und Anlage der Strassen.

ῥύομαι. retten, entreissen.

ῥωμαλέος, α, ον. stark.

ῥώμη, ης, ἡ. die Stärke. 2) d. Stadt Rom. Ῥωμαῖος, ου, ὁ. der Römer.

ῥώννυμι. Gr. S. (358) 374. stärken.

ῥῶσις, εως, ἡ. die Stärkung.

Σ.

Σαβίνη, ης, ἡ. Sabinerland in Italien., Σαβῖνοι, ων. Einwohner desselben.

σαγήνη, ης, ἡ. d. Netz.

Σάγρα, ας. Fluss in Unter-Italien.

σαίνω schmeicheln.

σαίρω fegen, kehren.

σαλαμάνδρα, ας, ἡ. der Salamander.

Σαλαμίς, ῖνος, ἡ. Insel, nahe bey Attica. 2) St. in Cyprus

Σαλμυδησσός, οῦ. St. in Thrazien.

Σαλμωνεύς, έως. n. pr.

σαλπιγκτής, οῦ, ὁ. der Trompeter

σάλπιγξ, ιγγος, ἡ. d. Trompete.

Σάμος, ου, ἡ. e. Insel im ägeïschen Meere. Σάμιος, ίου. Einwohner derselben.

σάνδαλον, ου, τό. der Weiberschuh.

σανίς, ίδος, ἡ. das Bret.

σαπρός, ά, όν. verfault.

Σαρδανάπαλλος, ου. n. pr.

Σαρδανία, ας. Sardinien. Σαρδῷοι. Einwohner dieser Insel. τὸ σαρδῷον πέ-

λαγος. das sardinische Meer.

Σάρδεις, εων. Sardes, St in Lydien.

σαρκοβόρος, ὁ, ἡ. fleischfressend.

σαρκοφαγέω. Fleisch fressen.

Σαρματία, ας, ἡ. Land in Asien u. Europa. Σαρμάται, τῶν. Einwohner desselben.

σάρξ, κός, ἡ. d. Fleisch.

σατράπης, ου, ὁ. e. Statthalter des persischen Reichs

σάτυρος, ου, ὁ. d Satyr

σαύνιον, ίου, τό der Wurfspiefs.

Σαυνίται, ῶν. d. Samniter in Italien. σαυνιτικός, ή, όν. samnitisch

σαυτοῦ, ῆς. S. σεαυτοῦ.

σαφής, έος, ὁ, ἡ deutlich, offenbar. τοῦ σαφοῦς χάριν. der Deutlichkeit wegen.

σβεννυμι Gr. S. (358.) 374 auslöschen.

σεαυτοῦ, ῆς. deiner.

σεβάζομαι u. σέβω —ομαι. verehren.

σειρά, ᾶς, ἡ. die Kette, der Strick.

σεισμός, οῦ, ὁ. das Erdbeben.

Σελεῦκος, ου. n pr.

σελήνη, ης ἡ. d. Mond.

Σεμέλη, ης. n. pr.

σεμίδαλις, εως, ἡ. das feine Mehl.

Σεμίραμις, ιδος. n. pr.

σεμνός, ή, όν. ehrwürdig, erhaben, gravitätisch.

σεμνύνομαι auf etwas stolz seyn, sich brüsten, rühmen.

Σέριφος, ου, ἡ. eine der cycladischen Inseln. Σερίφιος, ου. ein Einwohner derselben

σηκός, οῦ, ὁ. die Grabstätte.

σημαίνω. bezeichnen, befehlen.

σημασία, ας, ἡ. das Zeichen die Anzeige.

σημεῖον, ου τό. d. Zeichen, der Beweis.

σηραγγώδης, εος, ὁ, ἡ. (σήραγξ) voll von Höhlen

Σῆρες, ων, οἱ. Volk in Asien.

σήσαμον, ου, τό. Sesam, die Schote eines asiatischen Gewächses.)

σιαγών, όνος, ἡ. d. Backe, Kinnbacke

σιγάω schweigen.

σιγή, ῆς ἡ. das Stillschweigen.

σίδηρος, ου, ὁ. das Eisen, Schwerd. σιδηρέος, έα, έον. eisern.

Σιδών, ῶνος. Stadt in Phönizien. Σιδώνιος, ου. ein Einwohner dieser Stadt.

Σικανία, ας, ἡ. der alte Nahme Siciliens.

Σικανοί, ῶν. Nahme e. Volks.

Σικελία, ας, ἡ. Sicilien. Σικελιῶται, ῶν. Einw. Siciliens. σικελικός, ή, όν. auch σικελός, ή, όν. sicilisch.

Σικυών, ῶνος, ἡ. Stadt im Peloponnes. Σικυωνία, ας. das dazu gehörige Land.

Σιλούϊος, ου. Silvius. n. pr.

σιμός, ή, όν. gebogen, schräg gehend.
Σιμωνίδης, ου. n. pr.
σινδών, ίνος, ἡ. feine Leinwand, das Barttuch.
σίνομαι. verletzen.
Σινύεσσα, ης. St. in Italien.
Σινωπεύς, έως. Einw. v. Sinope, e. St. in Klein-Asien.
Σίπυλος, ου, ὁ. ein Gebirg in Lycien.
Σίσυφος, ου. n. pr.
σιταρκέω. verköstigen.
σιτέω. ernähren. —ομαι. essen, genießen.
σιτίον, ου, τό. Speise, Nahrungsmittel.
σίτισις, εως, ἡ. d. Fütterung, Unterhalt.
σιτοδεία, ας, ἡ. d. Mangel an Getreide.
σῖτος, ου, ὁ. plur. τὰ σῖτα. Korn, Getreide, trockne Nahrungsmittel.
σιτοφόρος, ου, ὁ, ἡ. Getreide tragend.
σιωπάω. stillschweigen.
σκάπτω. graben.
σκάφος, εος, τό. d. Nachen, das Fahrzeug.
σκέλος, εος, τό. d. Schenkel.
σκεπάζω u. σκέπω. decken, bedecken.
σκευάζω. rüsten, kleiden.
σκευασία, ας, ἡ. die Zubereitung.
σκευή, ῆς, ἡ. d. Anzug, d. Aufzug.
σκεῦος, εος, τό. das Geräth, Hausgeräth, Gefäfs.
σκευοφόρος, ὁ, ἡ. d. das Gepäck trägt. τὰ σκευοφόρα. die Lastthiere.
σκηνή, ῆς, ἡ. d. Zelt, die Bühne.
Σκηπίων, ωνος. Scipio.
σκῆπτρον, ου, τό. das Zepter.
σκιά, ᾶς, ἡ. d. Schatten.
σκιάδιον, ου, τό. der Laubgang, Laube.
σκιρτάω. springen.
σκληρός, ά, όν. hart, spröde, rauh, heftig.
σκληρότης, ητος, ἡ. die Strenge, Härte, Rauhigkeit.
σκόπελος, ου, ὁ. d. Felsen.
σκοπέω. sehen, nach etwas trachten, Rücksicht nehmen.
σκοπός, ου, ὁ. d. Ziel.
σκόρπιος, ου, ὁ. d. Scorpion.
Σκύθης, ου, ὁ. der Scythe. Σκυθία, ας Scythien σκυθικός, ή, όν. scythisch.
σκυθρωπάζω. verdrüfslich aussehn.
σκύλαξ, ακος, ὁ. das junge Thier, das Junge.
Σκύλλα, ης. n. pr.
σκῦλον, ου, τό. die dem Feinde abgenommene Beute, Waffen.
σκύμνιον, ου, τό. und σκύμνος, ου, ὁ. das junge Thier.
σκύτινος, η, ον. ledern.
σκώπτω. spotten.
σμάω. einsalben, bestreichen.
σμηνοῦργος, ου, ὁ. der Zeidler, Bienenvater.
σμύρνα, ης, ἡ d. Myrrhe.
Σόανες, ων. ein Volk in Asien, am Pontus Euxinus.
σοβέω. eilen.

Σόλων, ωνος. n. pr.

σορός, οῦ, ἡ. der Sarg.

σός, σή, σόν. dein.

Σούνιον, ου, τό das Vorgebirge Sunium in Attika davon Σουνιάς, άδος.

Σοῦσα, ων. Stadt in Asien.

σοφία, ας, ἡ. d. Weisheit.

σοφιστής, οῦ, ὁ. d. Lehrer der Weisheit und Beredsamkeit, der Sophist.

Σοφοκλῆς, έους. n. pr.

σοφός, ή, όν. weise.

σπαθάω. verschwenden

σπανίζω —ομαι. Mangel haben.

σπάνις, εως, ἡ. d. Mangel.

σπανιστός, ή, όν. mangelnd, arm.

σπανίως. selten.

σπάργανον, ου, τό. die Windel.

Σπάρτη, ης, ἡ. Sparta.

Σπαρτιάτης, ου. ein Einwohner dieser Stadt.

σπάω. ziehen, trinken.

σπείρω. (fut. σπαρῶ. pf. ἔσπαρμαι.) säen, besäen.

σπέρμα, ατος, τό. der Samen.

σπεύδω. sich um etwas bemühen, beeifern, eilen.

σπήλαιον, ου, τό. die Höhle.

σπιθαμή, ῆς, ἡ. d. Spanne.

Σπίνθαρος, ου. n. pr.

σπλαγχνεύω —ομαι. aus den Eingeweiden der Opferthiere weissagen.

σπλάγχνον, ου, τό. das Eingeweide.

σπόγγος, ου, ὁ. der Schwamm.

σπονδή, ῆς, ἡ. d. Trankopfer. σπονδαί, ῶν. der Vergleich, Bündnifs.

σπόρος, ου, ὁ. die Saat, das Bestellen des Ackers.

σπουδάζω. sich bemühen, eilig seyn. περί τι. sich mit etwas abgeben, treiben.

σπουδαῖος, α, ον. rechtschaffen, trefflich, ernst.

σπουδή, ῆς, ἡ. der Fleifs, Eifer.

σταγών, όνος, ἡ. d. Tropfen.

στάδιον, ίου, τό. d. Rennbahn, ein Längenmaas von 125 Schritten.

σταθμός, οῦ, ὁ. plur. τὰ σταθμά. Wage, Gewicht.

στασιάζω. Händel erregen, einander zuwider handeln, uneinig seyn.

στάσις, εως, ἡ. der Aufruhr, die Stellung.

σταυρός, ου, ὁ. d. Kreuz.

σταυρόω. kreuzigen.

σταφυλή, ῆς, ἡ. d. Traube.

στέγη, ης, ἡ. das Dach.

στέλεχος, εος, τό. der Stamm.

στέλλω. senden.

στενός, ή, όν. eng, bedrängt.

στέργω. lieben, zufrieden seyn.

στερεότης, ητος, ἡ. die Stärke, Festigkeit.

στεῤῥός, ά, όν. hart, fest, unbiegsam.

στεῤῥότης, ητος, ἡ. die Festigkeit.

στέφανος, ου, ὁ. d. Kranz.

στέφω u. στεφανόω. bekränzen.

στῆθος, εος, τό. d. Brust.

στήλη, ης, ἡ. die Säule. αἱ στῆλαι. die Säulen des Herkules an der gaditanischen Meerenge.

στηρίζω. stützen.

στιβεύω. eine Spur verfolgen, aufspüren.

στίφος, εος. τό. das Gedränge, die Menge.

στολή, ῆς, ἡ. das Gewand.

στόλος, ου, ὁ. die Flotte

στόμα, ατος, τό u. στόμιον, ου, τό. der Mund, die Mündung.

στοχάζομαι. muthmafsen, suchen.

στρατεία, ας, ἡ. d. Feldzug.

στράτευμα, ατος, τό. das Heer.

στρατεύω —ομαι einen Feldzug thun, Krieg führen.

στρατηγέω ein Heer anführen, commandiren.

στρατηγός, οῦ, ὁ. der Feldherr.

στρατιώτης, ου, ὁ. der Soldat.

στρατιωτικός, ή, όν kriegrisch, soldatenmäsig. τὸ στρατιωτικόν. das Heer.

Στρατονίκη, ης. n. pr.

στρατόπεδον, ου, τό. d Lager, Heer.

στρέφω. wenden. —ομαι umkehren.

στρουθοκάμηλος, ου, ὁ, ἡ, der Straufs.

στρουθίον, ου, τό. ein kleiner Vogel, Sperling.

Στροφάδες νῆσοι, αἱ. d. Strophadischen Inseln im ionischen Meere.

Στρυμών, όνος, ὁ. Flufs in Thracien.

στύλος, ου, ὁ. die Säule.

Στύμφαλος, ου. Stadt u. See in Arcadien. στυμφαλίδες ὄρνιθες. Vögel an diesem See.

Στύξ, γός, ἡ. ein Flufs in der Unterwelt.

σύ, σοῦ etc. du, deiner etc.

Σύβαρις, ιδος, ἡ. Stadt im untern Italien. Συβαρίτης, ου. Einwohner derselben.

συγ-γένεια, ας, ἡ. die Verwandtschaft.

συγγενής, έος, ὁ. der Verwandte.

συγ-γηράσκω. mit einem alt werden.

συγ γινώσκω. Gr. S. (321.) 337. verzeihen.

συγ γνώμη, ης, ἡ. die Verzeihung.

σύγ γραμμα, ατος, τό. die Schrift.

συγ-γραφεύς, έος, ὁ. d. Geschichtschreiber.

συγ-γράφω. schreiben, verfertigen.

συγγυμναστής, οῦ, ὁ. Genosse der Leibesübungen in den Gymnasien.

συγ-καθεύδω. zusammenschlafen.

σύγκαιρος, ὁ, ἡ. der Zeit angemessen.

συγ-καλέω. Gr. S. (340.) 356. zusammenrufen. οἱ συγκεκλημένοι. die Eingeladenen.

συγ-κάμνω. mit arbeiten, helfen.

συγκατα-βαίνω. Gr. S. (316.) 332. hinabsteigen, sich auf etwas einlassen.

συγκατα-δύνω. mit untergehn, mit hinabsenken.

συγκατα-καίω. Gr. S. (339.) 356. mit verbrennen.

συγκατα-σβέννυμι. Gr. S. (358) 374. zugleich mit auslöschen, zerstören.

σύγ-κειμαι. zusammenliegen - gesetzt seyn.

συγ-κλείω. schliefsen.

σύγ-κλητος, ου, ἡ. die Versammlung des Senats.

συγ-κρίνω. vergleichen.

συγ-κρούω. zusammenschlagen.

συγ-χαίρω. sich mit einem freuen.

συγ-χωρέω. verzeihen, zugestehen.

σῦκον, ου, τό. die Feige.

συλ-λαμβάνω. Gr. S. (343.) 360. zugleich fassen, ergreifen.

συμ-βαίνω. Gr. S. (316.) 332. zusammenkommen. συμβαίνει. es trägt sich zu. τὸ συμβεβηκός. der Zufall, ein zufälliger Umstand. τὰ συμβεβηκότα. die Vorfälle.

συμ-βάλλω. Gr. S. (316.) 333. zusammenwerfen, verbinden, vergleichen, zusammentreffen, kämpfen. —ομαι. zu etwas beytragen.

συμ-βασιλεύω. mit regieren.

συμ-βίωσις, εως, ἡ. das Zusammenleben, die Gemeinschaft.

συμ-βουλεύω. rathen.

σύμβουλος, ου, ὁ, ἡ. der Rathgeber.

συμμαχία, ας, ἡ. die Hülfe im Krieg, Beystand.

σύμμαχος, ὁ. der Mitstreiter.

συμ-μένω. dabey bleiben.

συμ-μίσγω. Gr. S. (347.) 364. mit etwas mischen.

συμ-παίζω. Gr. S. (352.) 368. mitspielen.

συμπάρ-ειμι. zugleich bey etwas gegenwärtig seyn.

σύμ-πας, πασα, παν. ganz.

συμ-πάσχω. Gr. S. (252.) 369. mit leiden.

συμ-πείθω. überreden, bewegen.

συμ-πίνω. Gr. S. (355.) 371. mittrinken, zusammentrinken.

συμ-πίπτω. Gr. S. (256.) 372. zusammenfallen. εἰς μάχην. in Kampf gerathen.

συμ-πλέκω. verbinden, verflechten. —ομαι. handgemein werden.

συμ-πλέω. mitschiffen.

συμπληγάδες, ων, αἱ. (πλήσσω) die zusammenschlagenden Felsen.

συμ-πληρόω. anfüllen.

σύμπλοος, ους, ὁ, ἡ. mitschiffend, e. Gefährte der Seereise.

συμ-πνέω. Gr. S. (356.) 373. zusammenwehen, sich vereinigen.

συμπόσιον, ου, τό. das Gastmal.

συμπότης, ου, ὁ. der Tischgenosse, Gast.

συμ-πράττω. Theil nehmen, helfen.

συμ-πρήθω. mit verbrennen.

σύμπτωσις, εως, ἡ. das Zusammenschlagen.

συμ-φέρω. Gr S. (363.) 380. beytragen, nützen. τὸ συμφέρον. das Nützliche, Zuträgliche. —ομαι.

zusammenkommen - strömen.
συμ-φεύγω. zusammenfliehn.
συμ-φλέγω. zugleich mit anzünden.
συμφορά, ᾶς, ἡ. d. Zufall, d. Unglück.
συμφυής, έος, ὁ, ἡ. zusammengewachsen, zusammengesetzt.
σύν. c. *dat.* mit. εἶναι σύν τινι. auf jemandes Seite seyn.
συν-αγελάζω. (ἀγέλη) zu einer Heerde vereinigen. —ομαι sich zusammenhalten.
συν-άγω. zusammenziehn, sammeln.
συν-αθροίζω. versammeln.
συν-αντάω. begegnen, entgegengehen.
συν-άπτω. verbinden, zusammen - hängen - stoſsen.
συν-αρπάζω. wegraffen, entführen.
συν-αρτάω. mit aufhängen, anfügen.
συν-δέω. Gr. S. (324.) 341. mit etwas zusammenbinden, anfesseln.
συνδια-πράττω. mit verrichten.
συν-διώκω. mit verfolgen.
συνέδριον, ου, τό. die Versammlung.
συν-είδω. Gr. S. (328.) 344. um etwas wissen.
σύν-ειμι. zusammen in Gesellschaft seyn.
σύν-ειμι. zusammenkommen.
συνεισ-φέρω. Gr. S. (363.) 380. mit beytragen.

συνεκ-φέρω. zugleich mit sichtbar machen, zum Anschaun bringen.
συν-ελαύνω. Gr. S. (331.) 347. in etwas zusammentreiben, hineintreiben.
συνεξ-αιρέω. Gr. S. (310.) 325. mit einnehmen, mit zerstören.
συν-έπομαι. nachfolgen, begleiten.
συν-εργέω. gemeinschaftlich handeln beystehn.
συνεργός, ου, ὁ, ἡ. der Gehülfe die Gehülfinn.
συν-έρχομαι. Gr. S. (333.) 349. zusammenkommen, beywohnen.
σύνεσις, εως, ἡ. d. Verstand.
συν-εστιάομαι. mitspeisen.
συνετός, ή, όν. klug, verständig.
συν-ευνέτης, ου, ὁ. der Gemahl.
συνέχεια, ας, ἡ. d. Anhaltsamkeit.
συνεχής, έος, ὁ, ἡ. zusammenhängend, anstoſsend. συνεχῶς. unablässig, an einem fort, häufig.
συν-έχω. zusammenhalten.
συν-ήθεια, ας, ἡ. d. Gewohnheit.
συνήθης, εος, ὁ, ἡ. gewohnt, vertraut.
συνηρεφής, έος, ὁ, ἡ. (ἐρέφω) bedeckt, umschattet.
σύν-θεσις, εως, ἡ. d. Zusammensetzung.
συν-ίημι. Gr. S. (264.) 279. merken, wahrnehmen, verstehn.

συν-ίστημι. anlegen, vorlegen, empfehlen, zum Unterricht übergeben.

συν-νεάζω. d. Jugend mit einem zubringen.

συννεφής, έος, ὁ, ἡ. umwölkt, trübe.

σύννομος, ου, ὁ, ἡ. zusammenweidend, in Gesellschaft lebend.

σύν-οδος, ου, ἡ d. Zusammenkunft, Gesellschaft.

συν-οικέω. zusammenwohnen, bey-an sich haben, bewohnen, bebauen.

συν-οικίζω. an einem Orte zusammenziehn, anbauen, zur Frau geben.

σύνολον. im Ganzen, überhaupt, durchaus

συν-ομιλέω. Umgang pflegen.

συν-ουσία, ας, ἡ. d. Zusammenkunft, das Gastmal.

συν-τάττω und τάσσω. zusammenstellen, anordnen

συντέλεια, ας, ἡ. die Vollendung.

συν-τελέω. vollbringen vollenden.

συν-τρίβω. zermalmen.

συν-τύραννος, ου, ὁ. der Mitherrscher.

συνωρίς, ίδος, ἡ. d. Gespann, d. Wagen.

Συρία, ας, ἡ. Land in Asien

σύριγξ, ἡ. d. Pansflöte.

συρίζω. auf der Pansflöte spielen.

συῤ-ῥέω Gr. S. (357.) 374. zusammenfliessen.

Σύρτεις, ων, αἱ. d. Syrten, zwey Meerbusen an der nördlichen Küste v. Africa.

σύρω. ziehen, schleppen, herbeyschwemmen.

σῦς, συός, ὁ. d. Schwein.

συ-σκελέω. Gr. S. (359.) 375. zusammentrocknen.

σύ-σκηνος, ου, ὁ, ἡ. der Hausgenosse.

σύ-σκιος, ὁ, ἡ schattig.

συσ-σίτιον, ου, τό. das gemeinschaftliche Speisezimmer.

σύ-στασις, εος, ἡ. die Beschaffenheit.

συ-στέλλω. zusammenziehn.

συ-στρατεύω. mit zu Felde ziehn.

συχνός, ἡ, όν. anhaltend, zusammenhängend, lang.

σφαιροειδής, έος, ὁ, ἡ. kugelförmig.

σφαλερός, ά, όν. täuschend, gefährlich.

σφάλμα, ατος, τό. der Fehltritt, Irrthum.

σφάττω und σφάζω. schlachten, töden.

σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς. sie, ihrer etc.

σφενδόνη, ης, ἡ. die Schleuder.

σφετερίζω —ομαι. entwenden.

σφήν, νός, ὁ der Keil.

σφηνόω. verkeilen, mit Keilen sperren.

σφίγγω. zusammendrücken.

σφίγξ, γγός, ἡ. die Sphinx.

σφόδρα und σφοδρῶς. sehr.

σφραγίς, ίδος, ἡ. d. Siegel, der Abdruck.

σφυρήλατος, ου, ὁ, ἡ. mit dem Hammer gearbeitet.

σχεδία, ας, ἡ. d. Floſs.

σχεδόν, σχεδόν τι. beynahe.

σχῆμα, ατος, τό. d. Stellung, d. Anstand, Gestalt, Schmuck, Würde.

σχίζω. spalten, theilen.

σχοῖνος, ου, ὁ, ἡ. eine Art von Binse, besonders eine gewürzhafte Gattung derselben.

σχολάζω. müssig seyn, feyern. τινί. bey einem Unterricht nehmen.

σχολαστικός, οῦ, ὁ. e. Studirender, Pedant, Gimpel.

σχολή, ῆς, ἡ. die Muſse, die Schule.

σώζω. Gr. S. (360.) 376. retten, befreyen.

Σωκράτης, εος. n. pr.

σῶμα, ατος, τό. d. Leib, Leichnam.

Σώστρατος, ου. n. pr.

σῶστρον, ου, τό. d. Lohn für Errettung.

σωτήρ, ῆρος, ὁ. d. Retter.

σωτηρία, ας, ἡ. die Rettung, Erhaltung, Sicherheit.

σωφρονέω. klug - seyn - werden, sittsam, züchtig seyn.

σωφροσύνη, ης, ἡ. die Ehrbarkeit, Züchtigkeit.

σώφρων, ονος, ὁ, ἡ. vernünftig, ehrbar

T.

Ταίναρος, ου, ὁ. Vorgebirge v. Laconien. ταινάριος λίθος. tänarischer Marmor.

ταινία, ας, ἡ. das Band, die Haarbinde, ein Streifen Landes.

τακτός, ἡ, όν. festgesetzt, bestimmt.

τάλαντον, ου, τό. ein Talent. (e. Summe v. verschiedner Gröſse. Das attische beträgt gegen 1200 Rthlr.)

ταμεῖον und ταμιεῖον, ου, τό. d. Vorrathskammer.

ταμιεύομαι. verwalten, vertheilen, sparen.

Τάναϊς, ιδος, ὁ. N. e. Flusses, jetzt Don.

Τάνταλος, ου. n. pr.

τάξις, εως, ἡ. d. Anordnung, das Amt.

ταπεινός, ἡ, όν. demüthig, niedrig, klein.

ταπεινόω. demüthigen, erniedrigen. —ομαι. herabkommen.

Ταραντῖνοι, ων. d. Einwohner v. Tarent im untern Italien.

ταράττω und ταράσσω. erschüttern, beunruhigen.

ταραχώδης, εος, ὁ, ἡ. Unruhe erregend, stürmisch.

ταριχεύω. einsalzen, einbalsamiren.

ταρσός, οῦ, ὁ. d. Fittich.

Τάρταρος, ου, ὁ. e. Theil d. Unterwelt.

Ταρτήσσιος, ου, ὁ. Einw. d. Stadt Tartessus in Hispanien.

τάσσω u. τάττω. stellen, ordnen, festsetzen

Ταΰγετος, ου, ὁ. Gebirg in Laconien.

ταῦρος, ου, ὁ. der Stier. 2) Gebirg in Asien.
ταφή, ῆς, ἡ. d. Grab, d. Sarg, d. Beerdigung.
τάφος, ου, ὁ. d. Grab
τάχα, τάχ᾽ ἴσως. vielleicht. ταχέως. schnell.
τάχος, εος, τό. d. Schnelligkeit.
ταχύς, εῖα, ύ. schnell, heftig. compar. ταχίων, ιον. eiligst. auch θάσσων. superl. τάχιστος, η, ον. — τάχιστα und ὡς τάχιστα. auf das eiligste, schnellste.
ταχύτης, ητος, ἡ. die Schnelligkeit.
ταώς, ώ, ὁ. der Pfau.
τε und τε. τε u τε... καί. sowohl .. als auch
τέθριππον, ου, τό. der vierspännige Wagen.
τείνω ausspannen - ziehen. τεινάμενος. sich erstreckend.
Τειρεσίας, ου. n. pr.
τειχίζω ummauern.
τεῖχος, εος, τό d. Mauer.
τεκμαίρομαι. aus etwas schließen, beurtheilen.
τεκμήριον, ου, τό. das Zeichen, Argument.
τέκνον, ου, τό d. Kind
τεκνόω. zeugen.
τεκταίνω. verfertigen, zimmern.
τέκτων, ονος, ὁ. d. Zimmermann. τεκτονικὴ τέχνη. d. Baukunst.
Τελαμών, ῶνος. n. pr.
τέλειος, ὁ, ἡ. vollendet, vollkommen.
τελειόω. vollbringen.
τελετή, ῆς, ἡ. die Einweihung, die Mysterien.
τελευταῖος, αία, αῖον. der letzte. τὸ τελευταῖον. endlich.
τελευτάω. endigen. τὸν βίον sterben.
τελευτή, ῆς, ἡ. das Ende, der Tod.
τελέω. zahlen, darbringen. θυσίας. opfern.
τελέως. gänzlich.
τέλμα, ατος, τό. der Sumpf, Morast.
τέλος, εος, τό. das Ende. als adverb. endlich, zuletzt.
τέμενος, εος, τό. der geweihte Platz, Tempel.
τέμνω. Gr. S. (360.) 377. schneiden, ab - durchschneiden, verheeren.
Τέμπεα, ῶν, τά. Tempe, ein Thal in Thessalien.
τέναγος, εος, τό seichtes, sumpfiges Wasser.
τεναγώδης, εος, ὁ, ἡ. sum fig.
τένθης, ου, ὁ. d. Schlemmer.
τένων, οντος, ὁ. die Sehne. οἱ τένοντες. die Sehnen am Nacken, der Nacken selbst.
τεράστιος, ὁ, ἡ. wunderbar.
τερατεύομαι. prahlen, betrügen.
τέρμα, ατος, τό, d. Grenze.
τέρμων, ονος. ὁ. d Grenze.
τερπνός, ή, όν. erfreuend.
τέρψις, εως, ἡ. der Genuſs.
Τερψιχόρη, ης. n. pr.
τεσσαρακοστός, ή, όν. der vierzigste.
τέσσαρες, ων, vier.
τέταρτος, η, ον. d. vierte. τέταρτον. viertens.

τετράκερως, ὁ, ἡ. mit vier Hörnern.

τετρακισ-χίλιοι, αι, α. vier tausend.

τετρακόσιοι, αι, α. vier hundert.

τετρά-πηχυς, εως. vier Ellen lang.

τετράπλευρος, ὁ, ἡ. vierseitig.

τετράποδον, ου, τό. das vierfüſsige Thier. τετραποδιστί. auf 4 Füſsen, auf Händen und Füſsen.

τετράπους, ποδος, ὁ, ἡ. vierfüſsig.

τετταράκοντα. vierzig.

τέτταρες, ων. vier.

τέττιξ, γος, ὁ. die Grille, Cicade.

Τεῦκρος, ου. n. pr.

τεφρώδης, εος, ὁ, ἡ. mit Asche bedeckt.

τέχνη, ης, ἡ. die Kunst, Profession, das Kunstwerk, die List.

τεχνίτης, ου, ὁ. d. Künstler, Kunstverständige.

Τηθύς, ύος, ἡ. n. pr.

τήκω. erweichen. — ομαι. schmelzen, sich grämen.

τηλικοῦτος, αύτη, οῦτο. so groſs, so jung, so klein, so alt u. dgl. εἰς τηλικοῦτον τρυφῆς. so weit in der Ueppigkeit.

τήμερον und σήμερον. heute.

τηνικαῦτα. zu der Zeit, damals.

Τῆνος, ου. eine der cycladischen Inseln.

Τηρεύς, έως. n. pr.

τηρέω. bewahren.

τῆτες, heuer, in diesem Jahre.

Τιβέριος, ου. n. pr.

Τίβερις, ιδος, ὁ. die Tiber.

Τιγράνης, ου. n. pr.

Τίγρης, ητος, ὁ. d. Tigris, Fluſs in Asien.

τιθασσεύω. zähmen.

τιθασσός, ὁ, ἡ. zahm, gezähmt.

τίθημι. setzen, einsetzen, machen, ordnen.

τιθήνη, ης, ἡ. die Amme.

τίκτω. Gr. S. (361.) 378. gebähren, hervorbringen.

τίλλω. rupfen, berupfen.

Τίμαιος, ου. n. pr.

τιμάω. ehren.

τιμή, ῆς, ἡ. die Ehre, Würde. τιμαί. Ehrenbezeigungen.

τίμιος, ία, ιον. schätzbar.

Τιμόθεος, ου. n. pr.

Τίμων, ωνος. n. pr.

τιμωρέω. helfen. — ομαι. sich rächen, bestrafen.

τιμωρία, ας, ἡ. d. Strafe, Rache.

τινάσσω. schütteln, schwingen.

τίνω. zahlen. δίκας. büſsen.

τίς, τί; wer? was? τί: st. διὰ τί; warum?

τὶς, τὶ. einer, eine, eines, ein gewisser, mancher.

τίτανος, ου, ἡ. der Kalk.

τιτρώσκω. Gr. S. (362.) 375. verwunden.

τλήμων, ονος, ὁ, ἡ. erduldend, unglücklich.

Τμῶλος, ου. Berg in Lydien.

τοιγαροῦν. demnach, also.

τοιγάρτοι. deshalb.

τοίνυν. demnach, also.

τοιοῦτος, αύτη, οῦτο. ein solcher. τοιοῦτος γίνου. betrage dich so. τὰ

τοιαῦτα. Dinge von solcher Art.
τοιόςδε, τοιάδε, τοιόνδε. von solcher Art.
τολμάω. wagen, sich erkühnen.
τόλμη, ης, ἡ. d. Kühnheit.
τολμηρός, ά, όν. kühn, verwegen.
τολοιπόν. künftig.
τοξεία, ας, ἡ. die Kunst mit dem Bogen zu schiessen.
τόξευμα, ατος, τό. das Schiessen mit dem Bogen.
τοξεύω. mit dem Bogen schiessen.
τόξον, ου, τό. der Bogen, der Pfeil.
τοξότης, ου, ὁ. der Bogenschütz.
τόπος, ου, ὁ. der Raum.
τοσοῦτος, αύτη, οῦτο und τοσοῦτον. so viel, so gross, eben so viel. οὐ τοσοῦτον. nicht so sehr. ἐπὶ τοσοῦτον. so weit. ἐν τοσούτῳ. während der Zeit. τοσούτῳ (c. compar.) um soviel.
τότε. damals, dann, vormals. τότε . . . τότε. bald . . . bald.
Τουρδιτανοί, ῶν. Volk in Hispanien.
Τοῦσκοι, ων. Tuscier in Italien.
τράγημα, ατος, τό. das Confect, der Nachtisch.
τράγος, ου, ὁ. der Bock.
τραγῳδέω. mit tragischem Tone - mit wichtiger Miene etwas vortragen.
τραγῳδία, ας, ἡ. das Trauerspiel.
τραγῳδοποιός, οῦ, ὁ. der tragische Dichter.
τραγῳδός, οῦ, ὁ. der tragische Dichter - Schauspieler.
τράπεζα, ης, ἡ. der Tisch.
τραῦμα, ατος, τό. die Wunde.
τράχηλος, ου, ὁ. d. Hals.
τραχύς, εῖα, ύ. uneben, rauh.
τραχύτης, ητος, ἡ. die Unebenheit, Rauheit.
τρεῖς, τρία. drey.
τρέπω. (aor. 2. ἔτραπον.) umwenden, verändern, in die Flucht schlagen. — ομαι. sich - wenden - zu etwas bequemen.
τρέφω. Gr. S. (362.) 379. ernähren.
τρέχω. Gr. S. (362.) 379. laufen.
τρίαινα, ης, ἡ. der Dreyzack.
τριάκοντα. dreyssig.
τριακόσιοι, αι, α. dreyhundert.
τρίβω. reiben.
τρίβων, ωνος, ὁ. ein alter Mantel, Kleid.
τρίγωνος, ὁ, ἡ dreyeckig. τὸ τρίγωνον. das Dreyeck.
τριήρης, εος, ἡ. d. Galeere.
τρίκερως, ω. (κέρας) dreyhörnig.
τρικέφαλος, ὁ, ἡ. (κεφαλή) dreyköpfig.
τριλοφία, ας, ἡ. (λόφος) e. dreyfacher Rossschweif auf dem Helme.
Τρινακρία, ας, ἡ. der alte Name Siciliens.
τριπλόος, όη, όον. dreyfach. τριπλῇ. dreyfach.
τρίπους, ποδος, ὁ, ἡ. dreyfüssig.

τρίς. dreymal.
τριςκαιδέκατος, η, ον. der dreyzehnte.
τρις-μύριοι, αι, α. dreyſsigtausend.
τρις-χίλιοι, αι, α. dreytausend.
τρίτος. η, ον. der dritte. τρίτον. drittens.
Τρίτων, ωνος. ὁ. e. Meeresgottheit.
τρίχινος, η, ον. (θρὶξ) von Haaren.
τριχόω. mit Haaren - zarten Federn versehen.
τρίχωσις, εως, ἡ. d. Behaartseyn, das Haar.
τριώβολον, ου, τό. Drey-Obolenstück.
τρόπαιον, ου, τό. das Siegeszeichen.
τρόπος, ου, ὁ. die Art u. Weise. Sitte. Natur.
τροφή. ῆς. ἡ. d. Nahrung, Nahrungsmittel.
τρόφος, ου, ἡ. d. Amme.
τρύβλιον, ου, τό. der Napf.
τρυφάω. schwelgen.
τρυφή, ῆς, ἡ. die Ueppigkeit, das Wohlleben.
Τρωάς, άδος. ἡ. das trojanische Gebiet.
τρωϊκός, ή, όν. trojanisch. τὰ τρωϊκά die Zeiten des trojanischen Krieges.
τυγχάνω. Gr. S. (361.) 377. erlangen, erreichen. (mit dem Participio eines Verbi zeigt es ein zufälliges Zusammentreffen an, wie ἐτύγχανε ὤν er war gerade; ἔτυχε ἰών. er gingeben.) — τὸ τυχόν. was zufällig ist. ὁ τυχών. der erste, der beste. τὰ τυχόντα. das Alltägliche, Gemeine.
τύμπανον, ου, τό. die Trommel.
Τυνδάρεως, εω. n. pr. Τυνδαρίδαι, ῶν. des Tyndareos Söhne, Castor und Pollux.
τυπίς, ίδος, ἡ. d. Schlägel.
τύπος, ου, ὁ, d. Zeichen, Gestalt, Buchstab.
τύπτω schlagen, stoſsen.
τυραννικός, ή, όν. tyrannisch.
τυραννίς, ίδος, ἡ. d. Tyrannei.
τύραννος. ου, ὁ. d. Machthaber, Herrscher, Tyrann.
τυρο-ποιέω. Käse machen.
τυρός οῦ. ὁ. d. Käse.
Τύρος. ου. ἡ Stadt in Phönizien.
Τυῤῥηνία, ας, ἡ. Land in Italien u. in Klein Asien. Τυῤῥηνοί, ῶν Einwohner desselben. τυῤῥηνικός, ή, όν. tyrrhenisch.
Τυρώ, οῦς. n. pr.
τυφλός, ή. όν. blind.
τυφλόω. blind machen.
τῦφος, ου, ὁ. d. Dünkel, Stolz.
Τυφών. ῶνος. n. pr.
τύχη. ης, ἡ. das Glück, der Zufall, d. Unfall. ἡ. κοινὴ τύχη. S. κοινός.

Υ.

ὕαλος, ου, ἡ. Glas, durchsichtiges Harz.
ὕβος, ου, ὁ. der Höcker.
ὑβρίζω. miſshandeln.

ὕβρις, εως, ἡ. d. Uebermuth.
ὑβριστής, οῦ, ὁ. der Uebermüthige, der andre misshandelt.
ὑγιαίνω. gesund, vernünftig seyn.
ὑγίεια, ας, ἡ. d. Gesundheit.
ὑγιής, έος, ὁ, ἡ. gesund, vernünftig.
ὑγρός. ά, όν. feucht, flüssig.
ὑγρότης, ητος, ἡ. die Feuchtigkeit, Weichheit.
Ὑδάσπης, ου. Fluss in Asien.
ὕδρα, ας, ἡ. die Wasserschlange, Hyder.
ὑδραυλίς, έως, ἡ. die Wasserorgel.
Ὑδραώτης, ου. Fluss in Asien.
ὑδρεία, ας, ἡ. d. Wasser.
ὑδρεύω. wässern. —ομαι. Wasser schöpfen.
ὕδωρ, ατος, τό. d. Wasser. ποιεῖν. regnen.
ὑέτιος, οὐ, ὁ. der regnende, e. Beynahme des Zeus.
ὑετός, οῦ, ὁ, d. Regen.
υἱεύς, έος. u. υἱός, οῦ, ὁ. d. Sohn.
υἱωνός, οῦ, ὁ. d. Enkel.
Ὕλας, α. n. pr.
ὕλη, ης, ἡ. der Wald, die Holzung.
ὑλοτομέω. Holz hauen.
ὑμεῖς, ῶν etc. ihr. euer.
ὑμέναιος, ου, ὁ. d. Hochzeitgesang.
ὑμνέω. mit Lobliedern besingen.
ὑπ-άγω. unterjochen, wohin gehn, sich nähern.
ὑπαίθριος, ὁ, ἡ. unter freyem Himmel. τὸ ὑπαίθριον. e. Ort unter freyem Himmel.
ὑπ-ακούω. Gehör geben, gehorchen.
Ὕπανις, ιδος, ὁ. e. Fluss in Scythien.
ὑπαν-ίσταμαι. vor einem aufstehn.
ὕπαρ. wachend.
ὑπ-άργυρος, ὁ, ἡ. silberhaltig.
ὑπάρχω. seyn.
ὑπ-είκω. nachgeben, nachstehn.
ὑπεισ-δύνω. Gr. S. (326.) 342. unvermerkt hineinkriechen.
ὑπ-εναντίος, ία, ίον. entgegenstehend. ὑπεναντίον τι λέγειν. in etwas widersprechen.
ὑπεξ-έρχομαι Gr. S. (333.) 349. unter etwas herausgehn.
ὑπέρ. *c. genit.* über, wegen, für. ὑπὲρ ὧν. worüber. *c. accus.* über.
ὑπερ-άγαν. übermässig, überlaut.
ὑπερ-άγω. übertreffen.
ὑπερ-άνω. oberhalb.
ὑπερ-αίρω. hervorragen.
ὑπερ-αιωρέω. über etwas erheben.
ὑπεραπο-θνήσκω. Gr. S. (337.) 354. für e. sterben.
ὑπερ-βαίνω. Gr. S. (316.) 332. darüber hinausgehn, überschreiten.
ὑπερ-βάλλω. Gr. S. (316.) 333. über etwas weg werfen, hinweggehn. sehr gross seyn. ὑπερβάλλον. übermässig.

ὑπερβολή, ῆς, ἡ. d. Uebermaas.

ὑπερ-έχω, die Oberhand behalten.

ὑπερηφανία, ας, ἡ. der Uebermuth.

ὑπερ-θαυμάζω. aufserordentlich bewundern.

ὑπερ-καχλάζω. überkochen.

ὑπέρ-κειμαι. über etwas -liegen-stehen.

ὑπερ-μεγέθης, εος ὁ, ἡ. aufserordentlich grofs.

Ὑπερμνήστρα, ας. n. pr.

ὑπερ-ορά'ω. Gr. S. (351) 367. übersehen, verachten.

ὕπερος, ου, ὁ. u. τὸ ὕπερον. d. Keule des Mörsers.

ὑπεροχή, ῆς, ἡ. die Ueberlegenheit.

ὑπεροψία, ας, ἡ d Verachtung, d. Uebermuth.

ὑπέρπαχυς, εος, ὁ, ἡ übermäfsig dick.

ὑπερπετής, έος, ὁ ἡ. über etwas-liegend, schwebend.

ὑπερσαρκέω. (σάρξ) übermäfsig dick seyn.

ὑπερ-τείνω sich ausdehnen.

ὑπερ-φέρω. Gr S. (363.) 380. übertreffen, Vorzüge haben.

ὑπερ-φρονέω. verachten.

ὑπερ-χαίρω. sich sehr freuen.

ὑπ-έχω. unterhalten, sich unterwerfen. δίκας. büfsen.

ὑπήκοος, ὁ, ἡ. unterthänig, gehorsam.

ὑπήνη, ης. ἡ. der Theil des Gesichts von der Nase bis zum Munde, wo der Bart wächst, der Bart selbst.

ὑπηρεσία, ας. ἡ. d. Dienst.

ὑπηρετέω. dienen, gehorchen.

ὑπηρέτης, ου, ὁ. d. Diener.

ὑπ-ηχέω. ertönen.

ὑπισχνέομαι. Gr. S. (334) 351 versprechen.

ὕπνος, ου, ὁ. d. Schlaf.

ὑπνόω. schlafen.

ὑπό. *c. genit.* von, durch, aus, ὑπὸ καμάτου. vor Mattigkeit. *c. dat.* unter, in Begleitung. ὑπὸ σάλπιγξι. unter dem Schalle der Trompeten *c. ac us.* gegen, zu. ὑφ' ἕνα καιρόν. um dieselbe Zeit. ὑπὸ σκιάν. im Schatten.

ὑπο-βάλλω Gr. S. (316.) 333. unterlegen.

ὑπό-βασις, εως, ἡ. das Zurückgehn, Senken, Abnehmen.

ὑπο-βλέπω. scheel, zornig-aussehn.

ὑπο-βρύχιος, ία, ιον. in der Tiefe, untergetaucht ὑποβρύχιον ποιεῖν ertränken.

ὑπο-δείκνυμι. Gr. S. (323) 339. anweisen.

ὑπο-δέομαι. unter etwas binden, Schuhe anziehn.

ὑπο-δέχομαι. auffangen, empfangen, aufnehmen.

ὑπόδημα, ατος, τό. (δέω) der Schuh.

ὑπο-δύνω u. δύομαι. hinunter-gehn-kriechen, sich unter etwas stellen.

ὑπόδυσις, εως, ἡ. das Unterkriechen.

ὑπο-κάτω. unterhalb gelegen.

ὑπό-κειμαι. unter etwas liegen.

ὑποκριτής, οῦ, ὁ. der Schauspieler.

ὑπο-λαμβάνω. Gr. S (343.) 360. annehmen, glauben, das Wort nehmen.

ὑπο-λανθάνω. Gr. S. (344.) 360. verborgen seyn.

ὑπο-λείπομαι. zurück-übrig bleiben.

ὑπ-ολισθαίνω. hinabgleiten.

ὑπο-μένω. Gr. S. (347.) 363. bleiben, dulden, ausharren.

ὑπο-μιμνήσκω. Gr. S (347.) 364. erinnern.

ὑπόνομος, ου, ὁ. d. Stollen im Bergwerke.

ὑπο-πίπτω. Gr. S (356.) 372. unter etwas fallen -zu liegen kommen.

ὑπόπτερος, ὁ, ἡ. geflügelt.

ὑπόπτης, ου, ὁ, ἡ. argwöhnisch.

ὑπορ-ῥέω. entschlüpfen.

ὑπο-σπάω. unter etwas wegziehn.

ὑπο-στίλβω. glänzen.

ὑπο-στρέφω —ομαι. umkehren.

ὑπο στροφή, ῆς, ἡ. die Rückkehr.

ὑπο-τάττω und τάσσω. unterordnen, unterwerfen.

ὑποτελέω. entrichten.

ὑπο-τίθημι. eingeben, in den Sinn legen.

ὑπο-τρέφω. Gr. S. (362.) 379. nähren, wachsen lassen.

ὑπο-τρέχω. Gr. S. (362.) 379. unter etwas laufen, um Schutz zu suchen.

ὑπότρομος, ὁ, ἡ. zitternd.

ὑπουργέω. Hülfe leisten, darbieten.

ὑπο-φέρω. Gr. S. (363.) 380. ertragen, aushalten. — ομαι. darunter wegströmen.

ὑπο-χθόνιος, ὁ, ἡ unterirdisch.

ὑπο-χωρέω. zurückweichen.

ὑποψία, ας, ἡ. der Verdacht

ὑπώρεια, ας, ἡ. der Fuſs des Berges

Ὑρκανία, ας, e Theil v. Persien. Ὑρκανός, ή, όν. hyrcanisch

ὗς, ὑός, ὁ d Schwein.

ὑσγινοβαφής, έος, ὁ, ἡ. scharlachroth.

ὕστατος, η, ον. der letzte.

ὑστερέω. zurückbleiben.

ὕστερον. späterhin, nachher.

ὕστριξ, ιχος, ὁ. d. Stachelschwein.

ὑφαίνω. weben.

ὕφαλος, ὁ. ἡ. (ἅλς) unter Wasser gesetzt.

Ὕφασις, εως, ὁ. Fluſs in Asien.

ὕφασμα, ατος, τό. das Gewebe.

ὑφ-ίστημι. unter etwas stellen, einrichten. ὑπέστην. ich unternehme.

ὑψηλός, ή, όν. hoch.
ὕψος, εος, τό. d. Höhe.
ὕω. regnen. ὕει. es regnet. ὕομαι. naſs - beregnet-werden.

Φ.

Φάγω. essen.
Φαέθων, οντος. n. pr.
Φαεινός, ή, όν. glänzend.
Φαίνω. zeigen. —ομαι. sich zeigen, erscheinen, scheinen. (mit dem *particip.* kann es bisweilen durch offenbar, augenscheinlich übersetzt werden.)
Φακή, ῆς, ή. die Linse.
Φάλαγξ, γγος, ή. d. Phalanx.
Φαλακρός, ά, όν. kahlköpfig.
Φάλερνος οἶνος. Falerner Wein, von e. Orte in Campanien.
Φανερός, ά, όν. augenscheinlich, sichtbar, mit dem *particip.* einer dem man ansieht, daſs er etwas thun will.
Φαρμακεύς, έως, ό. e. der Arzneymittel macht, ein Pillendreher.
Φαρμακίς, ίδος, ή. die Zauberinn.
Φάρμακον, ου, τό. das Gift, Zauberey, Arzneymittel, Mittel gegen etwas. ποτὸν φάρμακον. Arzneytrank.
Φαρμάττω u. Φαρμάσσω. vergiften.
Φάρος, ου. Insel, Alexandrien gegenüber.
Φάρυγξ, υγγος, ό, ή. d. Schlund, d. Kehle.
Φᾶσις, ιδος, ό. Fluſs bey Colchis.
Φάσκω. sagen.
Φάσμα, ατος, τό. d. Erscheinung.
Φάτνη, ης, ή. d. Krippe.
Φαυλίζω. tadeln.
Φαῦλος, η, ον. *adv.* Φαύλως. schlecht, unrecht.
Φέγγος, εος, τό d. Licht.
Φειδίας, ου. n. pr.
Φειδίτιον, ου, τό. d. gemeinsame Mahl der Spartaner.
Φείδομαι. sparen, schonen.
Φείδων, ωνος. n. pr.
Φεραί, ῶν. Stadt in Thessalien. Φεραῖοι, ων. die Einw. derselben.
Φέρης, ου. n. pr.
Φέρω. Gr. S. (363.) 380. tragen, bringen. βαρέως. unwillig, verdrüſslich seyn. Φέρε. wohlan. —ομαι. sich vorwärts stürzen, fortfliegen (von Geschossen, Gesteinen). τὰ πρῶτα Φέρεσθαι. den ersten Preis davon tragen, den ersten Platz behaupten.
Φεύγω. Gr. S. (364.) 381. fliehen.
Φηγός, οῦ, ή. d. Eiche.
Φήμη, ης, ή. d. Ruf.
Φημί. Gr. S. (276). 291. sagen.
Φθάνω. Gr. S. (364.) 381. zuvorkommen. (mit einer Negation und einem Participio zeigt es an, daſs die im Partic. stehende Handlung eine andre zur unmittelbaren Folge gehabt hat.)

φθέγγομαι. reden.
φθείρω. verderben, vernichten. — ομαι. in etwas hineingerathen.
Φθία, ας, ἡ. ein Land in Thessalien.
φθόγγος, ου, ὁ. d. Laut.
φθονερός, ά, όν. neidisch.
φθονέω. beneiden.
φθόνος, ου, ὁ. d. Neid.
φθορά, ᾶς, ἡ. und φθόρος, ου, ὁ. das Verderben, die Niederlage. καρπῶν. Mißwachs.
φιάλη, ης, ἡ. die Trinkschaale, Becher.
φιλάνθρωπος, ὁ, ἡ. menschenfreundlich.
φιλαργυρία, ας, ἡ. der Geldgeiz.
φιλαυτία, ας, ἡ. die Eigenliebe.
φιλεργία, ας, ἡ. d. Thätigkeit.
φιλέω. lieben, küssen, pflegen.
Φιλήμων, ονος. n. pr.
φιλία, ας, ἡ. d. Freundschaft.
Φιλιππίδης, ου. n. pr.
φιλοδοξία, ας, ἡ. die Ruhmbegierde, Ehrgeiz.
φιλόκαλος, ὁ, ἡ. e. Freund des Schönen.
φιλοκινδύνως. verwegen.
φιλόκοσμος, ὁ, ἡ. putzliebend.
φιλομαθής, έος, ὁ, ἡ. wißbegierig.
Φιλομήλα, ας. n. pr.
φιλονεικία, ας, ἡ. der Ehrgeiz.
Φιλόξενος, ὁ, ἡ. gastfreundlich.
φιλοπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ. den Vater liebend.
φιλοπονία, ας, ἡ. d. Arbeitsamkeit.
φιλόπονος, ὁ, ἡ. *adv.* φιλοπόνως. arbeitsam.
φίλος, η, ον. geliebt. ὁ φίλος. der Freund.
φιλοσοφέω. Philosophie studiren.
φιλοσοφία, ας, ἡ. d. Philosophie.
φιλόσοφος, ου, ὁ. d. Philosoph.
φιλότεχνος, ὁ, ἡ. *adv.* φιλοτέχνως. künstlich.
φιλοτιμέομαι. sich beeifern.
φιλοτιμία, ας, ἡ. der Ehrgeiz.
φιλότιμος ὁ ἡ. *adv.* φιλοτίμως. ehrbegierig, sorgfältig.
φιλοφρονέομαι. freundlich aufnehmen - behandeln.
φιλόφωνος, ὁ, ἡ. geschwätzig τὸ φιλόφωνον. die Geschwätzigkeit.
φιλόψυχος, ὁ, ἡ. der das Leben liebt.
Φινεύς, έως n. pr.
φλέψ, φλεβός, ἡ. d. Ader.
φλόγινος, η, ον. feuerfarben.
φλογώδης, εος, ὁ, ἡ. feurig.
φλόξ, ογός, ἡ. d Flamme.
φλυαρέω. plaudern, unnütze Reden führen.
φοβερός, ά, όν. furchtbar.
φοβέω. scheuchen, erschrecken.
φόβος, ου, ὁ. d. Furcht.

Φοίνικες, ων. Volk in Asien am mittell. Meer. Φοινίκη. Phoenizien.
φοιτάω. einen Ort oft besuchen.
φολιδωτός, ὁ, ἡ. (φολίς) schuppig, geschuppt.
φονεύς, έως, ὁ. d. Mörder.
φονεύω. ermorden.
φόνος, ου, ὁ. d. Mord.
φορέω. tragen.
Φόρκος, ου. n. pr.
φόρος, ου, ὁ. d. Tribut.
φόρτιον, ου, τό. d. Waare.
φορτικῶς. auf eine lästige, übermüthige Weise.
φράζω. sagen, anzeigen, aussprechen. —ομαι. vernehmen.
φράττω. einschliefsen.
φρέαρ, ατος, τό. der Brunnen.
φρήν, φρενός, ἡ. d. Verstand.
Φρίξος, ου. n. pr.
φρίττω u. φρίσσω. schaudern, sich sträuben.
φρονέω. denken. μέγα. stolz seyn. εὖ. wohlwollend seyn.
φρόνησις, εως, ἡ. die Klugheit.
φροντίζω. sorgen, sinnen.
φροντίς, τίδος, ἡ. die Sorge.
φρουρά, ᾶς, ἡ. d. Wache.
φρουρέω. bewachen, schützen.
φρουρός, οῦ, ὁ. d. Wächter.
φρυάττομαι. stolz seyn, sich brüsten.
Φρυγία, ας, ἡ. Phrygien, in Asien. Φρύξ, υγός. d. Phrygier.
φυγαδεύω. in die Flucht, ins Exil treiben.
φυγή, ῆς, ἡ. die Flucht, das Exil.
φυλακή, ῆς, ἡ. d. Wache.
φύλαξ, ακος, ὁ. d. Wächter.
φυλάττω und φυλάσσω. bewachen, beobachten, aufpassen. —ομαι. sich hüten.
φῦλον, ου, τό. das Geschlecht, die Art, der Stamm.
φύλλον, ου, τό. d. Blatt, Blume.
φυλλοχόος, ὁ, ἡ. was die Blätter verliert. φυλλοχόοι μῆνες. die Herbst-Monate.
Φύξιος, ου. (φεύγω) ein Beyname des Zeus.
φυσάω. blasen, schnauben.
φύσημα, ατος, τό. das Blasen, Hauchen.
φυσικός, ή, όν. natürlich.
φυσιολογία, ας, ἡ. Physik, Untersuchung d. Natur der Dinge.
φύσις, εως, ἡ. d. Natur, Charakter. φύσεις. Gewächse, Gegenstände aller Art.
φυτεία, ας, ἡ. d. Anpflanzung.
φυτεύω. pflanzen.
φυτόν, οῦ, τό. d. Pflanze.
φύω. Gr. S. (365.) 382. erzeugen, hervorbringen. ἔφυν u. πέφυκα. ich bin. πεφυκέναι. c. *infinit.* eine gewisse Beschaffenheit haben, im Stande seyn, pflegen. —ομαι. wachsen.
Φωκίς, ίδος, ἡ. Landschaft in Griechenland.

Φωκεῖς, έων. die Einw. derselben.
Φωκίων, ωνος. n. pr.
Φωλεόν, οῦ, τό. d. Höhle.
Φωνή, ῆς, ἡ. d. Stimme.
Φωνήεις, ήεσσα, ῆεν. mit Stimme begabt, redend.
Φωράω. ertappen.
Φῶς, φωτός, τό. d. Licht.

X.

χαίνω. Gr. S. (366.) 383. den Mund aufsperren, nach etwas trachten.
χαίρω. Gr. S. (366.) 383. sich freuen.
χαίτη, ης, ἡ. d. Haar.
χάλαζα, ης, ἡ. d. Hagel.
χαλάω. abspannen.
Χαλδαῖοι, ων. e. Volk in Asien.
χαλεπός, ή, όν. schwer, lästig. *adv.* χαλεπῶς. mit Mühe.
χαλινόω. zügeln.
χαλκεῖον, ου, τό. die Schmiede.
χαλκεύς, έως, ὁ. der Schmid.
χαλκέος, έα, έον. ehern, von Erz.
χαλκίοικος, ὁ. ἡ. in einem ehernen Hause wohnend. e. Beynahme der Athene.
χαλκόπους, ποδος, ὁ, ἡ der eherne Füſse hat.
χαλκός, οῦ, ὁ. d. Erz.
χαμᾶζε. auf die Erde.
χαρίεις, εσσα, εν. angenehm, artig. χαριέντως. auf eine artige, witzige Weise.
χαρίζομαι. schenken.
Χαρικλώ, οῦς, ἡ. n. pr.
Χαρίλαος, ου. n. pr.
χάρις, ιτος, ἡ. das Geschenk, Dank. χάριν ἀποδιδόναι. sich dankbar beweisen. πρὸς χάριν. aus Gunst, parteyisch. χάριν. c. *genit.* wegen.
Χαρμίδης, ου. n. pr.
χάρτιον, ου, τό. d. Papier.
χάσμα, ατος, τό. der Schlund, Rachen.
χαυλιόδους, οντος, ὁ. d. vorstehende Hauzahn.
χαῦνος, η, ον. locker.
Χείλων, ωνος. n. pr.
χειμάζομαι sich in Sturm u. Ungewitter befinden.
χείμαῤῥος, ου, ὁ. der Waldstrom, reiſsende Strom.
χειμέριος u. χειμερινός, ή, όν. winterhaft.
χειμών, ῶνος, ὁ. d. Winter, d. Sturm.
χείρ, χειρός, ἡ. d. Hand.
χείριστος, η, ον. der schlechteste.
χειροήθης, εος, ὁ, ἡ. an die Hand gewöhnt, zahm.
χειροπληθής, έος, ὁ, ἡ. die Hand füllend, v. ansehnlicher Gröſse.
χειροποίητος, ὁ, ἡ. mit Händen gemacht, künstlich.
χειροτονέω die Hände zur Wahl ausstrecken, wählen.
χειροτονία, ας, ἡ. die Wahl.
χειρουργία, ας, ἡ. die Wundarzneykunst. χειρουργικός, ή, όν. was

zur Wundarzneykunst gehört. 2) der Chirurg, Wundarzt.

χειρόομαι. überwältigen, unterjochen.

Χείρων, ωνος. n. pr.

χείρων, ονος, ὁ ἡ schlechter, schwächer, τὸ χεῖρον das Schlimmere.

χελιδών, όνος, ἡ. die Schwalbe.

χελώνη, ης, ἡ. d. Schildkröte.

χεῤῥονησίζω. e. Halbinsel bilden, auf einer Halbinsel liegen.

χεῤῥόνησος, ου. u. χερσόννησος, ου, ἡ. die Halbinsel.

χερσαῖος, ὁ, ἡ. was auf dem Lande lebt.

χερσεύω auf dem Lande verweilen.

χέρσος, ου, ἡ. das feste Land.

χέω. Gr. S. (366.) 383. vergieſsen.

χηλή, ῆς ἡ. der Huf, gespaltne Klaue.

χήν, νός, ὁ d. Gans.

χήνειος, εία, ειον. von d. Gans. ᾠόν. d. Gänseey.

χῆρος, α, ον. verlassen, beraubt. γυνὴ χήρα. die Wittwe.

χθές. gestern.

χίλιοι, αι, ια. tausend.

Χίλων, ωνος. n. pr.

χίμαιρα, ας, ἡ. d. Chimaera.

χιτών, ῶνος, ὁ. d. Unterkleid, Kleid.

χιών, όνος, ἡ. d. Schnee.

χλαμύς, ύδος, ἡ. das Oberkleid, der Mantel. χλαμύδιον, τό. d. kleine Mantel.

χλευασμός, οῦ, ὁ. der Hohn.

χοῖρος, ου, ὁ. d. Schwein.

χολή, ῆς, ἡ. d. Galle.

χολόομαι. in Zorn gerathen.

χόλος, ου, ὁ. der Zorn.

χόνδρος, ου, ὁ. d. Körnchen.

χορδή, ῆς, ἡ. d. Saite.

χορεύω tanzen.

χορηγέω. darbieten, mit etwas versehen.

χορηγός, οῦ, ὁ. ἡ. d. die Kosten aufwendet, einen unterstützt.

χόρτος, ου, ὁ. d. Futter.

χράω. Gr. S. (360.) 383. Orakel ertheilen χράομαι. sich bedienen haben, üben, ausüben, umgehn mit einem, das Orakel um Rath fragen.

χρεία, ας, ἡ. das Bedürfniſs, der Gebrauch. χρεία ἐστί. es ist nöthig.

χρεών, τό das Verhängniſs, d. Tod χρεὼν ἐστι. es ist vom Schicksal bestimmt.

χρή. Gr. S. (367.) 384. man muſs.

χρῆμα, ατος, τό. d. Sache. χρήματα Vermögen, Schätze. — (umschreibend) χρῆμα κίττης st. κίττα. οὐδὲν χρῆμα. nichts.

χρηματίζομαι. Wucher treiben.

χρήσιμος, η, ον. nützlich.

χρησμός, οῦ, ὁ. d. Orakelspruch.

χρησμῳδέω. Orakel ertheilen.

χρηστός, ή, όν. gut, edel.

χρίω. salben.

χροία, ας, ἡ. u. χρόα, ας. die Farbe.
χρόνος, ου, ὁ. die Zeit.
χρυσέος, έα, έον. und χρυσοῦς, ῆ, οῦν. golden.
χρυσίον, ου, τό. d. Gold.
χρυσίτης, ὁ. *fem.* χρυσῖτις goldhaltig. ἄμμος. Goldsand.
χρυσόκερως, ω, ὁ, ἡ. (κέρας) mit goldnem Geweihe.
χρυσόμαλλος, ου, ὁ. (μαλλός) was goldne Wolle, ein goldnes Vliefs hat.
χρυσός, οῦ, ὁ. d. Gold.
χρῶμα, ατος, τό. die Farbe.
χύτρος, ου, ὁ. d. Topf.
χωλός, ή, όν. lahm.
χωλόω. lähmen.
χῶμα, ατος, τό. der Damm.
χώρα, ας, ἡ. das Land, der Platz.
χωρέω fassen.
χωρίζω. trennen, entfernen.
χωρίον, ίου, τό. d. Landstrich, d. Landgut.
χωρίς. *c. genitivo.* ohne, aufser.
χῶρος, ου, ὁ. der Ort, d. Gegend.

Ψ.

ψάλτης, ου, ὁ. e. der ein Saiteninstrument spielt.
ψάμμος, ου, ἡ. d. Sand.
ψαύω. berühren, erreichen.
ψέγω. tadeln.
ψέλλιον, ου, τό. d. Ring, die Spange.
ψευδής, έος, ὁ, ἡ. lügenhaft.
ψεύδομαι. lügen, sich täuschen.
ψευδόμαντις, εως, ὁ. der Lügenprophet.
ψεῦδος, εος, τό. d. Lüge.
ψῆγμα, ατος, τό. kleine Stücke, wie Kies. χρυσοῦ. Goldsand.
ψηφίζομαι. beschliefsen, decret r n, erklären.
ψηφίς, ίδος, ἡ. e. kleiner Kiesel.
ψιλός, ή, όν. entblöfst, leicht bewaffnet.
ψόγος, ου, ὁ. d. Tadel, die Schande.
ψοφέω. rauschen, tosen.
ψόφος, ου, ὁ. d. Geräusch, der Schall.
ψυχαγωγέω. Seelen führen, ergetzen.
ψυχάω. u. ψύχω. Gr. S. (368.) 385. abkühlen.
ψυχή, ῆς, ἡ. die Seele, das Leben.
ψύχος, εος, τό. d. Kälte.
ψυχρός, ά, όν. kalt.

Ω.

ᾠδή, ῆς, ἡ. d. Gesang.
ᾠδικός, ή, όν. musikalisch.
ὠδίν, ῖνος, ἡ. d. Geburtsschmerz.
ὠθέω. stofsen, treiben.
ὠκεανός, οῦ, ὁ. das die Erde umströmende Meer. 2) Nahmen einer Gottheit.
ὠκύς, εῖα, ύ. *adv.* ὠκέως. schnell.
ὠμόλινον, ου, τό. d. Barbiertuch.

ὠμοπλάτη, ης, ἡ. das Schulterblatt.

ὦμος, ου, ὁ d. Schulter.

ὠμότης, ητος, ἡ, die Grausamkeit.

ὠμοφάγος, ὁ, ἡ. rohes Fleisch essend.

ὠνέομαι. kaufen.

ὠόν, οῦ, τό. das Ey.

ὥρα, ας, ἡ. die Stunde, Jahrszeit, Hore.

ὡς. wie, daſs, damit, als mit einem Zahlworte gegen, ungefähr. — mit dem Superl. soviel als möglich. — mit dem Partic. zeigt es eine zu gebende Erklärung an, und kann durch als, als ob übersetzt werden. — mit dem Accus. soviel als πρός. zu, ὡς τάχους εἶχε. so geschwind er konnte. ὡς περιουσίας εἶχε. so viel in seinen Kräften und Vermögen stand.

ὡσαύτως. auf gleiche Weise.

ὥσπερ u. ὡςπεροῦν. wie.

ὥςτε. daſs, so daſs, um.

Ὤστια, ίων. St. in Latium.

ὠφέλεια, ας, ἡ. d. Nutzen.

ὠφελέω. helfen, nützlich seyn.

ὠφέλιμος, ὁ, ἡ. nützlich.

Elementarbuch der griechischen Sprache für Anfänger und Geübtere

Bd.: 1.

1812

Bamberg, Staatsbibliothek -- Phil.o.253
urn:nbn:de:bvb:12-bsb11762252-4